

www.iqra.ahiamontada.com

للكتب (كوردی، عربی، فارسی)

منتدی اقرأ الثقافی

WWW.IQRA.AHIAMONTADA.COM

میلان ونڈیئرا

نہری

ومرگپرائی

عہتا نہہایی

زنجیره‌ی کتیبی ده‌زگای چاپ و پمخشی سردهم ژماره (۷۰۰)
سره‌رشتیاری گشتیی زنجیره
نازاد به‌رزنجی

www.sardem.org

■ **نهمری**

نووسینی: میلان کوندیرا

وه‌رگیکرانی: عه‌تا نه‌مایی

بابه‌ت: رۆمان

دیزاینی ناوه‌وه: ره‌وشت محمه‌د

دیزاینی به‌رگ: نارام عه‌لی

تیرلز: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۱۰۰۰۰ دینار

چاپی یه‌که‌م: چاپخانه‌ی (سهردهم) سالی ۲۰۱۵ کوردستان - سلیمان

■ له به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه گشتییبه‌کان ژماره (۱۰۷۴) ی سالی ۲۰۱۵ ی پیدروه

■ مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی بۆ ده‌زگای چاپ و پمخشی سردهم پارێزراره ©

میلان کوندیرا

نهمری

(رؤمان)

وهرگیرانی: عهتا نه‌هایی

سہرچاوهی وەرگیزان:

جاودانگی / میلان کوندرن
ترجمة: حشمت الله کامرانی / نشر علمی

بمبہراورد لہ کھل:

Immortality/ Milan Kundera
Translated From Czech by: Peter Kussi
HarperCollins Publishers - New York

وتەپەكى كورت

میلان كوندیزا نووسەرى گەرەى چىك بە لای خوینەرى كوردەوہ ناویكى نەناسراو نییە. لەم سالانەى داوییدا بەشىك لە بەرھەمەكانى كراون بە كوردى و خۆشم لە پىتەشىكى رۆمانى «سووكى لە تاقت بەدەرىبون» دا چەند زانیارییەكى كورت و پىویستە لەبارەى ژيانى ئەدەبى و بەرھەمەكانیئەوہ نووسیوہ كە بە پىویستى نازانم لىزەدا دووبارەیان بكەمەوہ.

لەپاش بلاوبونوہەى رۆمانەكانى «گالتە»، «ژيان لە شوینىكى دىكەپە»، «ناھەنگى مالاواى»، «كتىبى پىكەنەن و فەرامۆشى» و «سووكى لە تاقت بەدەرىبون»، بە زۆرەى زمانەكان و پىشوازى كەمۆینەى خوینەران لەم بەرھەمانە، كەم نەبون ئەو كەسانەى كە میلان كوندیزيان بەنووسەرىكى سیاسىنوس و دژەكۆمۆنىست دەزانى كە سەرەكىترى سەرچاوەى ئىلھامى بۆ نووسىن، ژيانى مرقۇفە لەژىر سایەى سولتەى سیستەمىكى تۆتالىترى سۆشیاالىستىدا، بەلام رۆمانى «نەمرى»، بەبى ئەو سەرچاوەى ئىلھامەش، لە ھەموو بەرھەمەكانى دىكەى زیاتر پەردەى لە لایەنە شاراوہەكانى بوون و پرس و كىشە سەرەكیەكانى ژيانى تاكەكەسى و كۆمەلایەتى مرقۇف ھەلداوہتەوہ.

«نەمرى» لە ھەموو بەرھەمەكانى كوندیزا زیاتر و قوولتر ئاوپى لە پرسە فەلسەفى و وجودیەكانى وەك: بوون، خودا، ژيان، مەرگ و نەمرى داوہتەوہ و لە پامانە میژوویەكانى وەك: جەبر و ئىختیار و ژيانى پاش مردنى كۆلیوہتەوہ. ھاوكاتیش لە گرینگترین كىشە ھەنووكەییەكانى وەك: ئابوورى، سیاسەت، فەرھەنگ، سىكس، ھونەر، ژینگە و... غافل نەبووہ.

هەندیک لەو بابەتانەکه لە «نەمری» دا ئاوریان لێ دراووەتەو، چ ئەو بابەتە گشتییانە که پەیوەندیان بە بوون و شوناسی مەزۆف، مانای ژیان، پەیوەندی، عەشقی، سێکس، شەرم و گوناھەو ھەبە، چ بابەتی تایبەتتری وەک: دەور و کاریگەری وینەو وینەسازی لە ژیانی ئەمڕۆماندا، ھەموویان بە شیوەیەک لە تانۆپۆی چیرۆکدا چنراون و بە زمانی چیرۆک دەردەبەردرێن که تەنانەت خوێنەری لاساری بێزار لە خوێندنەوێی بابەتی تیۆریکی و تەجریدیش بە شوێن خۆیدا رادەکێشێت.

رەنگە ھەندیک کەس بە ھۆی فرەبابەتی، ساختار و فۆرمی جیاواز و سەبک و ستایلی ئازادانە نووسینی ئەم کتێبەو، گومان لە پۆمانبونی بکەن. بە دنیایبەو «نەمری» پۆمانیک نییەکە بەشیوازی تەقلیدی و نەریتی، که ھەندیک خەلک و خوێنەر پێی راھاتوون، نووسراویت. «نەمری»، تەنانەت وەک پۆمانی مۆدیرنیش، نەوێک ھەر لەبەرھەمەکانی خودی میلان کوندیزا، بەلکو لە زۆریک لەو پۆمانانەش که تا ئێستا خویندوو ماننەتەو و چیرۆمان لێ وەرگرتوون، جیاوازه. جیاوازی ئەم پۆمانە، بەر لە ھەموو شتیکی، لەپابەندنەبوونی نووسەرەکی بە پێساکانی یەکەکی کردار دەردەکەوێت. «نەمری» لەو دەگمەن پۆمانانە یە که پووداوەکان و کرداری کەسایەتیەکان پەیرەوی لە لۆژیکی ھو و بەرھۆیی (عیلەت و مەعلوولی) ناکن و پەوتی چیرۆکەکە بەرەو ئەنجامیکی دراماتیکی نابەن. ئەم پۆمانە ھەرچەندەخۆش دەخویندریتەو، بەلام ناگێردریتەو، وەک زۆر پۆمانی دیکە بۆ بوارەکانی تری داھینانی ئەدەبی و بەتایبەت ھونەری ناگۆیزریتەو و ناگریت بەفیلمی سینەمایی، یان درامای تەلەفزیۆنی.

کوندیرا بۆخۇزى لەم پۇمانەدا بە ئاشکرا و راشکاوانە لەم بارەیهو دەدویت و دەلى: «بەداخەوہ ھەموو ئەو پۇمانانە کە تا ئیستا نووسراون، زیاد لە پتووست پەپرەوى لە یاسا و ریسای یەکەى کردار دەکەن. مەبەستم ئەوہ یە کە لە کاکل و ناوکى ئەم پۇمانانەدا زنجیریک کردار و پروداو ھە یە کە پەیوہندیە کە یان لەسەر بنەمای ھۆکار و ئەنجامە. ئەم پۇمانانە ھە ک شە قامیکى تەنگەبەرن کە نووسەر بە زەبرى قامچى کە سایەتییەکانى تیندا بەرەو پیتشى دەبات». ئەو بەم شتوہ لە گوتتە کە ی بەردەوام دەبیت: «کیشەى دراماتیکى بە لای راستە قینەى پۇمانە، چونکە ئەم کیشە ھەموو شتیک دەگۆریت، تەناتە جوانترین لاپەرەکانى پۇمانیش، سەرسوورپیتنەرتترین دیمەنەکانیش بەسەر چەند قۇناغیکى سادەدا دابەش دەبن و بەرەو ئەنجامیکى کوتایى دەپۆن؛ لەم ئەنجامە کوتاییدە مانای ھەموو ئەو شتانە کە پیتشر باسکراون، کودەبنەوہ. پۇمان لە ئاگرى کیشە و گرتەکانى خۆیدا ھە ک باوہ شیک پووش، دەسووتیت». بە بۆچوونى کوندیرا، «لە پۇماندا تەنیا ئەو شتانەزاتى و جەوہەرىن کە ھەر بە پۇمان دەگێردرینەوہ. ھەموو ئەو شتانە کە لە پۇمانەوہ دەگۆیزرینەوہ بۆ بواریەکانى دیکە، شتى ناچەوہەرىن. ئەگەر کە سیک ھیتشا ئەوہندە گەوج بیت کە بیەویت پۇمان بنووسیت و بیشى پاریزیت، دەبیت بە شتواریک بینووسیت کە مەجالى لیوہرگرتن و گوێزانەوہى بۆ بواریەکانى دیکە نەبیت. بە واتایەکى تر، دەبیت بە شتواریک بینووسیت کە کەس نەتوانیت بیگێریتەوہ».

«نەمرى» ریک ئەو پۇمانە یە کە کوندیرا باسى دەکات و ئاواتى بۆ دەخوازیت. پۇمانیک کە چیرۆکیکى تۆکمە و دراماتیکى نییە. بە شەکانى بە پینى قۇناغەکانى ژيانى کە سایەتییەکان دابەش نەکراون.

پروداوه‌کان و کرداری که سایه‌تیه‌کان به لوژیکی هوبه‌ره‌ویی
 به‌دوای یه‌کتردا نه‌هاتون و یه‌کتریان ته‌واو نه‌کردوهه. «نه‌مری»
 کومه‌لیک چیرۆک، یان وا چاکه‌بلیم، کومه‌لیک ئه‌پیزودی خه‌یالی و
 به‌روالت واقعییه له‌چهند شوین و زهمه‌نی جیاوازدا که هیچ
 شتیکی دیار و به‌ره‌ست، پیکانه‌وه نابه‌ستیه‌وه: چیرۆکی ئه‌گنیس
 و نزیکه‌کانی وهک پاول و لاورا و بریزیت، چیرۆکی عاشقانه‌ی
 بیتینا و گوته‌ی نووسه‌ری ناوداری ئه‌لمانی و کریستینی هوسه‌ری،
 چیرۆکی روبه‌نس، چیرۆکی ژنیکی بیناوی دابراو له‌ژیان که
 به‌ته‌مایه‌ خۆی بکوژیت... کورتی بکه‌مه‌وه، «نه‌مری» زیافه‌تیکی
 ئه‌ده‌بی و مه‌عریفیی پر له‌خواردنی خوشه.

له‌کو‌تاییدا ده‌بن بلیم که له‌میژبوو به‌ئاوته‌وه‌بووم ئه‌م رۆمانه‌بکه‌م
 به‌کوردی. ده‌زمانی کاریکی دژواره. زمانی
 ده‌قه‌که‌هه‌رچه‌نده‌به‌روالت ساده‌و سه‌رراسته، به‌لام قوول و پر
 پینچوپلوچه. له‌زور شویندا رسته‌کان، به‌لوژیکی ده‌قه‌که‌و به‌شکل و
 شینوازیکی هه‌ندیک جار چاوه‌روانه‌کراو، لیک ته‌ندراون و
 جیاکردنه‌وه‌یان، هه‌رچه‌نده‌کاریکی سه‌خت نییه، به‌لام به‌پینچه‌وانه‌ی
 سه‌بک و ستایلی نووسه‌ره‌که‌یه. من ئه‌م رۆمانه‌شم وهک «سووکی
 له‌تاقت به‌ده‌ریبوون»، وشه به‌ وشه و دێر به‌دێر له‌رووی دوو
 ده‌قی فارسی و ئینگلیزییه‌وه‌ کردوه به‌کوردی. به‌داخه‌وه‌ ده‌قه
 فارسییه‌که‌ی، وێرای زمانی جوان و ئه‌دیبانه‌ی وه‌رگێزه‌که‌ی، ده‌یان
 وشه و دێر و په‌ره‌گرافی به‌ر مه‌قه‌ستی سانسۆر که‌وتبوو، که‌ ئه‌و
 که‌لێتانه‌م له‌رووی ده‌قه ئینگلیزییه‌که‌وه‌ پرکردوه‌ته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی
 پیم کرابیت به‌وه‌رگێزانی ئه‌م رۆمانه‌وه‌ماندوو بووم و هیوادارم جینی
 په‌زنامه‌ندی خۆینه‌ری هۆشیاری کورد بیت.

بهشی یه کهم
روومهت

ژنیکی شهست، شهستوپینج سالان بوو. لهسه ر کورسیه کی
 هسیری قهراغ مهله وانگه ی یانه ی تهنروستی، له نهومی سهرووی
 بینایه کی بهرز که بهسه ر هه موو شاری پاریسدا ده پروانی،
 دانیشتبوم و سه یرم ده کرد. چاوه پتی پروفیسور "ئافه ناریوس"
 بووم که چاروبار له وی یه کترمان ده بینی و پیکه وه ده دواين، به لام
 پروفیسور به درهنگ که وتبوو. من سه یری ژنه که م ده کرد. ئه و به
 ته نیا له ناو مهله وانگه که راوه ستابوو، تا ناوقه دی له ئاوه که دا بوو. له و
 مهله وانگه که نجهی ده پروانی که شورتی له پیتدا بوو و فیژی مهله ی
 ده کرد. کابرا پنی ده گوت: ده بی له نزدیک لیواری مهله وانگه که مهله بکات
 و هه ناسهی قول هه لمژیت. ژنه که ش به راست هه ولی دها به گویی
 بکات، وه ک ماتورپیکی هه لمی کون له قولایی ئاوه که دا فسه فسی
 ده کرد. (ئه و ده نگه پاک و بیگه رده که له میژه له بیر چووه ته وه، ده نگیک
 که بز ئه وانهی نه یان بیستوه له وه چاکتر وه سف ناکریت که بلتی له
 فسه فسی پیریژنیک له ناو ئاوی هه سیلنیک ده چیت). من وه ک جادوو
 کرابیتم سه یرم ده کرد. ئه و دۆخه گالته چارانه ی به زه یی
 وروژانده بووم و سه رنجی راکیشابوم (مهله وانگه که ش پنی زانیوو،
 چونکه لایه کی ده می به حاسته م خوار بوو بوو). یه کیک له ناسیا وه کانم
 دهستی به قسه کرد و سه رنجی منی له پیریژنه که دزییه وه. کاتیک
 ویستم دیسان سه یری بکه مه وه، وانهی مهله وانی کوتایی هاتبوو.

ژنه که سووړېکی به دهوړی مه له وانگه که دا دایه وه و بهره و دهرگا که
 چو. به لای مه له وانگه که دا تپه پرې و پاش سې چوار ههنگاو ناوړی
 لې دایه وه، زه رده خه نه یه کی بو کرد و دهستی لې پراوه شانند. له و
 کاته دا ههستم به نازاریک له دلندا کرد! له و زه رده خه نه و له و
 جووله هی کچکی بیست سالان بو! به ناسووده یه کی
 دلرفینه وه قولی هه لبرې. ده تگوت به گالته وه توپینکی په رنگاوپرهنگی
 شاد و روشن بو دلداره که هی فرې ده دات. بزه و جووله که هی ناسک و
 دلرفین بو، به لام پروومت و له شولاری جوان نه ما بوو. دلرفینی
 فیکه ریک بو که له ناحه زیی له شیدا نو قم بو بوو. به لام ژنه که،
 هه رچه نده به بی زانیبیتی که نتر جوان نه ماوه، له و کاته دا له بییری
 چو بوو وه. له ناخی هه مووماندا به شیک هه یه که له دهره وه ی په وتی
 زه من دریزه به ژیانی ده. پیده چیت نیمه ته نیا له هه لومه رچی
 تایبه تیدا ناگامان له ته منی خو مان بیت و زور به ی کاته کان مروئی
 بیه ته من بین. هه رچونیک بیت، له و کاته که ژنه که ناوړی دایه وه و
 زه رده خه نه ی بو له و مه له وانگه که نجه کرد (که نه یه دته توانی به ر
 به پیکه نینه که ی بگریت) و دهستی لې پراوه شانند، ناگای له ته منی
 خوی نه بوو. سروشته دلرفینه که ی، سه ربه خو له زه من، بو ساتیک
 له و په فتار و فیکه ره یدا خوی نو اند و سه رنجی منی پراکینشا.
 به شیوه یه کی سه یر که وتبوومه به ر کاریگه ریی له و ژنه. پاشان
 وشه ی "نه گنیس" م به میشکدا هات. نه گنیس. هه رگیز ژنیکم به و
 ناوه نه دهناسی.

لەنیو جیدا ڤاکشاوم، بەخۆشییەووەنەوز دەدەم. کاتژمیر شەشی بەیانی، کاتیک بەئاگام دەبمەو، دەست بۆ ڤادیۆ ترانزیستۆرییەبچووکهکهی لای سەرینهکەم دریز دەکەم و هەلی دەکەم. کاتی ڤاگەیانندی هەوالهکانی بەیانییە، بەلام من بە گران دەتوانم وشەکان لیک هەلاویرم و دیسان خەو دەمباتەو و پستەکانی بیژەر تیکەل خەونەکانم دەبن. ئەمەجوانترین بەشی خەو و خۆشترین ساتەوختی ڤۆژە. بە هۆی ڤادیۆکهوہیەکه دەتوانم تامی وەنەوزدان و بەئاگابوونەوہبچێژم. هەر ئەو هاتوچووہخۆشەیی نیوان خەو و بیداری بەسەبۆ ئەوہی کەلە لەدایکبوونمان پەشیمان نەبینەوہ. ئایا خەون دەبینم، یان بەڤراست لە هۆلی ئۆپەرایەکدام کەدوو ڤیاو بە دەنگی زیق و بەجلکی شاسوارییەوہخەریکن گۆرانی بۆ کەشوہوا دەخوینن؟ ئەی بۆ گۆرانیی دلداری ناخوینن؟ پاشان تیدەگەم کەئەوانەبیژەری ڤادیۆن، واز لە خویندەنەکە دەهینن و بە گالتەوہقسەبەیەکتر دەبرن. یەکەمیان دەلی:

«ئەمرۆ ڤۆژینکی گەرم و شیدارە، ڤەنگەبارانیش بیاریت.»

ئەوی دیکەیان بە نازەوہقسەکەیی پێ دەبیریت و دەلی:

«بەڤراست؟»

دەنگی یەکەم هەروا بەعیشوہو نازەوہلامی دەداتەوہ:

«بەلی، بیگومان. ببوورەبیرنارد، ئەمەڤوودەدا و هیچیشی

لەگەلناکریت. ئیمەناچارین لەگەل ئەم کەشوہوا یەدا بگونجین.»

بیرنارد به دهنگی بهرز پندهکهنی و دهلی:

«ئیمه له بهر گوناوه کانمان سزا دهرین».

دهنگی په کهم:

«بیرنارد، بۆ دهبی من له پیناوی گوناوهکانی تودا نازار

بکیشم؟».

لیره دا بیرنارد بۆ ئه وهی له هه موو گوینگرهکانی بگه یه نیت که باسی چ جوره گوناهیك دهکات، زیاتر پندهکهنیت. من تیی دهگم: ئه مه ئه و چهز و ئاره زوو ه قووله یه که هه موومان له زیانماندا هه مانه. چهز ده که یین خه لک به گوناوه کاری گه وره مان بزائن! بلا با تاوانه کانمان به ریژنه ی باران و توفان و کریوه به راورد بکه ن! ئه مرق کاتیک فه ره نسیه کان په ره شوته که یان ده که نه وه، بلا با به چه سره ته وه پیکه نینه دوو پالووه که ی بیرناردیان وه بیر بیه ته وه.

ویستگه یه کی دیکه ده گرم، چونکه هه ست ده که م خه ریکه دیسان خه و ده مباته وه و ده مه ویت بۆ خه ونه کانم دیمه نی سه رنجرا کیشتر ببینه وه. له ویستگه که ی په نایدا ژنیکی بیژره ده لی ئه مرق پوژیکی گرم و شیداره و ره نگه ریژنه بارانیش دابکات. من خو شحالم که ئیمه له فه ره نسا ئه و هه موو ویستگه مان هه یه و هه مووشیان پیکه وه، هاوکات بابه تی په کسان له باره ی شتی په کسانه وه بلا و ده که نه وه. تیکه له یه ک له هارمونی و په کسانی و نازادی! مه گه ر مرؤف له مه چاکتر چی ده خوازیت؟ ئه وسا گیزی رادیوکه بۆ شوینی پيشوو، بۆ ئه و شوینه که ساتیک له وه و پیش بیرنارد شانازی به گوناوه کانیه وه ده کرد، ده سووړینم؛ که چی له باتی ئه و، گویم له دهنگی که سیکی دیکه ده بیت که گورانی بۆ رینا ولتیکی تازه ده خوینیت. گیزی رادیوکه ده سووړینم و گویم له دهنگی کورسیکی ژانه ده بیت که به گورانی ریکلام بۆ پسته ی گرانبه ها

ده‌کن. دیسان گټری راډیوکه‌به‌ره و ښتگه‌که‌ی بیرنارد با ده‌دهمه‌وه، گوټم له‌دوو به‌شی کوتایی گورانییه‌که‌ی ریناوت ده‌بیت و خیرا ده‌نگی خودی بیرنارد ده‌بیستمه‌وه. بیرنارد به‌ریتمیکی په‌کسان، که‌لاسایی میلوډیای رووله‌کزیوونی گورانییه‌که‌ده‌کاته‌وه، هه‌والی چاپ و بلاووبونه‌وه‌ی ژیاننامه‌یه‌کی تازه‌ی ئیرنست هه‌مینگوی راډه‌گه‌نیت. سهد و بیستوچه‌وته‌مین ژیاننامه، که‌هه‌مجاره‌یان به‌راست ژیاننامه‌یه‌کی گرینگه، چونکه‌له‌ویدا ده‌رده‌که‌ویت که‌هه‌مینگوی له‌هموو ژیاندا قسه‌ی راستی نه‌کردوو. هه‌و به‌زیده‌روټییه‌وه‌باسی ژماره‌ی برینه‌کانی له‌شی خوی له‌کاتی شه‌ری په‌که‌می جیهاندا کردوو و خوی به‌مینیازیکی گه‌وره‌ناساندوو، له‌کاتیکدا هه‌سه‌لماوه‌که‌هه‌و له‌مانگی ئووتی ۱۹۴۴ و دیسان له‌مانگی ژانوییه‌ی ۱۹۵۹ به‌دواوه‌تووشی سستی سیکسی بووه. ده‌نگیکی دیکه‌به‌پیکه‌نینه‌وه‌ده‌پرست:

«ئوی، به‌راسته؟»

بیرناردیش به‌نازه‌وه‌ولامی ده‌داته‌وه:

«به‌لی، بیگومان...»

هه‌وسا جاریکی دیکه‌ش هه‌موومان، هاوړی له‌گه‌ل هه‌مینگوی سست و لاواز، خومان له‌سه‌ر شانوی نمایشی ئوپه‌رایه‌ک ده‌بینینه‌وه. پاشان له‌پر گویمان له‌ده‌نگیکی به‌ویقار ده‌بیت که‌باسی هه‌و مه‌که‌مه‌یه‌ده‌کات وا بو چند هفته‌یه‌فه‌ره‌نسای به‌خویه‌وه‌سه‌رقال کردوو: له‌کاتی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی زور بچووی پزیشکیدا، ژنیکی گه‌نج به‌هوی که‌مته‌رخه‌می له‌بیته‌شکرده‌که‌یدا مردوو. به‌و بوته‌وه‌ریکخراویک به‌ناوی «به‌کاربه‌ره‌کان» که‌بو پشستگیرکردن له‌خه‌لک دامه‌زراوه، پینشنیاری کردوو له‌داهاوودا فیلم له‌هموو نه‌شته‌رگه‌رییه‌ پزیشکییه‌کان بگرن و هه‌رشیفیان بکن.

«پښخراوهی پشنگیری له به کار به ران» پټی وایه که دادگاگان له م
رڼکه یه وه ده توانن ټوله ی ټو ژن و پیاوانه بستینه وه که له سر ته ختی
نه شته رگری دهرن. دیسان خوم لیده که ویته وه.

که له کاتژمیری نژیک هشت و نیودا به ټاگا ده بمه وه، ههول
ده دم وینای ټه گنیس بکه م. ټه ویش وه ک من له سر چه رپایه کی پان
راکشاهه. لای راستی چه رپاکه چوله. میزدی ژنه که کینی؟ دیاره
که سیکه که به یانی پوژانی شه ممه زو له مال ده چپته دهر، بویه ټه و
به ټه نیایه و به وپه ری خوینشیرینه وه به ناو خه و بیداریدا دیت و
ده چپت.

پاشان هه لده ستیت. به و به رییه وه ته له فزیونیک له سر پایه یه کی
دریژ له شیوه ی حاجی له قله ق داندراوه. جلی خه وه که ی وه ک
په رده ی سپی گولینگه داری شانو، فری ده داته سر میله یه ک. ټه وسا
له لای چه رپاکه ی راده وه ستی و من بو یه که م جار به پروتی ده بیینم:
ټه گنیس، پاله وانی پوژمانه که م. ناتوانم چاو له م ژنه جوانه دابخه م.
پیده چپت به سه یرکردنه که می زانیبیت، دهرات بو ژووریکي دیکه تا
خوی پوشته بکاته وه.

ټه گنیس کینی؟

هه روا که هه وا له که له که ی ټا ده م بووه، هه روا که فینوس له
شه پوله کان بووه، ټه گنیسیش له جووله و فیکه ری ټه و ژنه شه ست
سالانه بووه که له قه راغ مه له وانگه که ده ستی بو مه له وانه که راوه شانده و
خه ریکه شکلی پوخساری له میتشکم ده سردریته وه. من ټه و
ده مه تووشی دلته نکیه کی گه وره بووم و دلته نکیه که ش بووه هوی
له دایکبونی ژنیک که به ټه گنیس ناوی ده به م.

ټایا یه ک که س، یان به واتایه کی به ربلاوتر، یه ک که سایه تیی
پوژمان، به پټی هه موو پیناسه کان بوونیکي تاک و تاییه ت

نییه که لاسایی ناکریته وه؟ که واته چۆن دهکریت جووله و فیگه ری که سیک، جووله و فیگه ریک که هی ئه و که سه بووه و که سایه تیی ئه وی بهرجه سته کردووه ته وه، هاوکات ببیت به سروشت و جه وهه ری که سینی دیکه و سروشت و جه وهه ری خه ونه کانی من له باره ی که سینی دیکه وه؟ پیویسته که میک بیری لی بکهینه وه.

ئه گهر ئه م هه ساره ی ئیمه، نزیکه ی هه شتاد ملیارد که سی به خۆیه وه دببیت، دژواره ویتای ئه وه بکهین که هه موو ژن و پیاویک خاوه نی کۆمه لیک جووله و فیگه ری تاییهت به خۆیان بن. ئه مه له پروانگه ی زانستی ژمیریارییه وه مه حاله. به بی هه چ گومانیک، له دنیا دا ژماره ی جووله و فیگه ره کان له ژماره ی که سه کان زۆر که متره. ئه م تیگه یشتنه به ره و ئه نجامگیرییه کی داچله کینه رمان ده بات: جووله و فیگه ر، له تاکه کانیش تاکتره. ده توانین ئه م تیگه یشتنه به م دهسته واژه کورته ده ربیرین که: خه لکی زۆر، جووله و ره فتاری که م.

من سه ره تا، کاتیک باسی ئه و ژنه ی قه راغ مه له وانگه که م ده کرد، گوتم: «سروشته دلرفینه که ی، سه ره خۆ له زه مه ن، بۆ ساتیک له و جووله و ره فتاره یدا ده رکه وت و منی داچله کاند»: ئه ری، من ئه و کاته ئاوا بۆ بابه ته که چوو بووم که بۆ چوونیک هه له بوو. ئه و جووله هه چ شتیکی له سروشت و جه وهه ری ژنه که ده رنه خست، ده کریت بلتین ئه وه ژنه که بوو که جوانی و دلرفینی جووله یه کی بۆ من ئاشکرا کرد. ناتوانین جووله یه ک به داهینه ر، یان ده ربیری که سایه تیی تاکیک بزانی. (چونکه هه چ که س ناتوانیت جووله یه ک، یان ره فتار و فیگه ریک دابهینیت که هه چ پیتشینیه کی نه ببیت و هی که سیش نه بوو بیت). ته نانه ت ناکریت جووله و فیگه ره به که ره سته ی که سیک بزانی: به پینچه وانه وه، ئه وه جووله و فیگه ره کانن که ئیمه وه ک

که رهسته ی خویان، وهک ئامیزیک بۆ دهرکه وتنی خویان، به کار دههینن.

ئیسنا ئەگنئیس به پۆشته یی به رهو هۆله که چوو. له وی راوهستا و گوئی شل کرد. بهو دهنکه دهنکه بیمانایه که له ژوره که ی په نایه وه ده هات، تیگه یشت که کچه که ی تازه له خه وه ستاوه. بۆ ئەوه ی نه بیبئیت، خیرا خوی به پار ه وه که دا کرد. له ناو مه سعه ده که دوگمه ی نهومی خواره وه ی لئدا. مه سعه ده که له باتی ئەوه بچیته خوار، وهک که سیک شه پله لئی دابیت که وته له قه له ق. ئەمه یه که م جار نه بوو که ئەگنئیس له جووله جوول و له قه له قی مه سعه ده که ده ترسا. جارئکی دیکه ش که ویستبووی برواته خوار، مه سعه ده که چوو بووه سه ر. جارئکی دیکه ش دهرکه که ی نه کرابوو وهو نیوسه عات له ناویدا مابوو وه. ئەگنئیس ههستی ده کرد که مه سعه ده که به ته مایه له گه لی ریبکه ویت و بهو شینوازه گرژ و بیدهنگ و ئاژه لیبه ی شتیکی پئ بلیت. ئەوچهند جار له لای پاسه وانه که شکایه تی لئ کردبوو، به لام چونکه مه سعه ده که به شینوازیکی سروشتی و شایسته هه لسوکه وتی له گه ل کریچیه کانی دیکه ده کرد، پاسه وانه که پنی وابوو شه ری ئەگنئیس و ئەو مه سعه ده که کیشه یه کی تاییه تیه له نینوان خویاندا و گوئی پئ نه ده دا. ئەمجاره ئەگنئیس جگه له وه ی که له مه سعه ده که بیته دهر و به پلیکانه کاندا داگه ریت، ههچ چارئکی دیکه ی نه بوو. ریک ئەو کاته که لئی هاته دهر و دهرکه که ی پیوه دایه وه، مه سعه ده که به هیمنی به رهو خواره وه داگه را.

رۆژانی شه ممه هه میشه بۆ ئەگنئیس رۆژانئکی بیزارکه ر بوو. میرده که ی، پاول، بهر له وه سه عات ببیته حه وت له مال دهرۆشته دهر و نانی نیوه رۆشی له گه ل هاوړییه کی ده خوارد. ئەوه له کاتیکدا بوو

که بۆ خۆی ھەموو کاتی ھەوانەو ھەو پشوو دانای بۆ جێبەجێکردنی کارەکانی ناومال تەرخان دەکرد، کە لە ئەرک و ھەزێفە پێشەبێھەکی دژوارتر و بەنازادتر بوون: دەبۆبەبجیت بۆ ھەرمانگەکی پۆست و نیوسەعات لەوئەبمیتتەو، بۆ شتکۆرین بچیت بۆ فرۆشگە و لەگەل ژنەفرۆشیارە کەدا بە شەر بێت و لەبەر سندوقی پارەداندا کاتەکی بە فیرۆ بدات. دەبۆبەتەلەفۆن بۆ لوولەکیشە کەبکات و داوای لێ بکات لەکاتی خۆیدا بێت تا ناچار نەبێت بە درێژایی ئەو پۆژە چاوەرێی بکات. ھەولێ دەدا دەر فەتیک بدۆزیتەو ھە کەبچیت بۆ ساونا و کەمیک بەسیتتەو؛ کاریک کە بە درێژایی ھەفتە نەیدەتوانی بیکات. ئەو ھەمیشە دەموو ئیوارە تاوی دەدا یەگەسکی کارەبایی و تۆزتە کینە کە ی، چونکە ژنە خەزمەتکارە کە پۆژانی ھەینی دەھات، جار لە داوی جار خەمساردتر دەبوو.

بەلام ئەم شەممە لە شەممەکانی دیکە جیاواز بوو. پێنج سالی تەواو بەسەر مردنی باوکیدا تێپەریبوو. دیمەنیک تاییەت لە پێشچاوی دەرکەوتەو: باوکی بەسەر کۆمەلێک رەسمی دراودا نەویو تەو ھەو خوشکە کە ی بەسەر باوکیدا دەنە پینیت: «بۆ رەسمەکانی دایکمت دراندو ھ!» ئەگنێس لایەنی باوکی دەگریت و ئەو جووتە خوشکە، کە کتۆپ توشی رۆق و نەفرەتیک سەیر بوون، دەست بە شەر و دەمەقالە دەکەن.

ئەگنێس سواری ئۆتۆمبیلە کە ی دەبیت کە لە بەر مالا کە بیان پراگیرا ھ.

ئەگنئىس بەسوارىيى مەسەد چوو بۇ دوا نھۆمى بالەخانە يەكى بەرز كەيانەي تەندروستى و مەلەوانگە و جەكوزى و ساونا و گەرمارى توركى لى بو، بەسەر ديمەنى پاريسدا دەپروانى. مۇسقىقاي رۆك لەبلىنگۆي شويىنى خۇپووتكردەنە وەكە ھەراي نابو وە. دەسال لە وەوپىش كەئەگنئىس تازە ھاتبوو بۇ ئىرە، ئەندامەكانى يانەكە كەمتر و شويىنەكەش ئارامتر بو. لە وەودوا سال لەدواي سال پىشكە وىتى زياترى بە خۆيە وەبىنى: جامى زياتر، گلۆپى زياتر، گول و كاكئووسى دەستكردى زياتر، بلىنگۆي زياتر، مۇسقىقا و خەلكى زياتر. ھەموو ئەمانەش بەھۆي ئەو ئاويىنانە وەكە بەبىريارى بەرپۆە بەر بە ديوارى يانەكە وەھە لواسرابوون، چەند قات دەبوون.

ئەگنئىس دۆلابىكى كرده وەو جەلكانى داكەند. دوو ژن لە نزيكىيە وەشە وىلكەيان گەرم بووبوو، قسەيان دەكرد. دەنگرەكەيان، ھىواش و لەسەرخۇ، گلەيى لە مىزدەكەي دەكرد كە ھەموو شتىك لەنىو مالەكە ھەلدە رېژىت: كىتىب، گۆرەوى، پۇژنامە، تەنانەت شقارتە و پايپىش. ئەوى دىكەش بە دەنگى زىق و دوو ئەو ەندە بەرزتر دەدوا؛ وەك خوى ھەموو فەرەنسىيەك كەدوا ھەم بىرگەي رىستەكان ئۆكتافىك ھەلدە بىرن، قسەكردنەكەي لەقەدەقدى تورپەي مريشك دەچوو:

«ئەم قسانەى تۆ داچلەكاندم! تەواو لىت بىثومىد بووم! بە راست داچلەكىم! بەرى پىن بگرە! مەھىلەئاوا خەمسارد بىت، ئەو مالەمالى تۆيە! بەرى پىن بگرە! مەھىلەسوارى ملت بىت!»

ژنەكە، كە پىدەچوو لەنىوان ھاوپىيەك كەپىزى لەدەسەلاتى دەگرت و مىزدىك كەخۆشى دەويست، گىرى خواردىت. بە خەمەوگوتى:

«من چىم پىن دەكرىت، ئەوم پىن ناگۆرىت! ھەمىشەھەر وا بوو! لەوھتى دەيناسم شتەكان لەملاولا فرى دەدا.»

دەنگ زىقەكەگوتى:

«ھەر بۆيەدەبىن واز لەو كارانەى بەھىنيت! ئەو مالە، مالى تۆيە، نابى بىللىت ئاوا بىدەربەست بىت! دەبى تىي بگەيەنيت!».

ئەگنىس ھەرگىز بەشدارىي ئەم جۆرەوتوويزانەى نەدەكرد. ھەر چەندەدەيزانى ئەوھى لەژنانى تر ناچىت، بەلام ھەرگىز بەخراپەباسى پاولى نەدەكرد. ئەو سەرى بەرەو ژنەدەنگرەكەوەرچەرخاند. ژنىكى گەنج بوو، پرچى پۇشن و پوخسارى وەك فرىشتەبوو.

ژنەكەى دىكە درىژەى پىندا:

«نا، نا! بۆ خۆشت دەزانى كەحەق بەتۆيە! نابى بىللىت ئاوا ھەلسوكەوت بكات.»

ئەگنىس تىنگەبىشت كەئەو ژنەلە كاتى قسەكردندا بە خىرايى سەرى لەراستەوھبۆ چەپ و لە چەپەوھبۆ راست رادەوھشىنى و ھاوكات شان و برۆشى بەرزەكاتەوھ. دەتگوت بەم جوولە يرق و سەرسوورمانى خۆى بەرامبەر بەو كەسەكەمافى ئىنسانىي ھاوپىكەى پشتگوئى خستووھ، نىشان دەدا. ئەگنىس ئەم جوولەيەى دەناسى: برىژىتى كچى، رىك بەم شىوھسەرى دەجوولاند و برۆى ھەلدەتەكاند.

ئەگنئىس جەلەكانى داكەند. دەرگەي دۆلەبەگەي داخست و لەدەرگەيەكى خەلۆكەوئەخۆي بەهۆلئىكدا كرد. هۆلەكەكاشى كرابوو. چەند دوش لە لايەك و ساونايەكى ديوار جاميش لەلايەكى ديكەي بوو. ژنەكان پال بەپالى يەكتر لەسەر كورسيبەلاكيئەتەختەيبەكان دانىشتبوون. هەندىكيان لەشيان (يان بەشيكى تايبەتى، وەك سمت و ناوقەديان) بەوەرەقەي پلاستيكي تايبەت داپوشيبوو، تا هەوا نەتوانيت لئى بچيتەژوور و خيرا ئارەق بەكەنەو، تا لەوهدلئيا ببين كەزوو كئيشيان دادەدەبەزيت.

ئەگنئىس خۆي گەيانە بەرزترين كورسى كەهيشتا جئى دانىشتنى مابوو. پالى بەديوارەكەو دا و چاوى لىك نا. دەنگى مۆسيقاكەنەدەگەيشتەئەوى، بەلام دەنگى ژنەكان كەلەناخى قورگيانەو دەدەوان، بەقەدەر دەنگى بلىندگۆكەبەرز بوو. ژنيكى گەنجى نەناسراو خۆي بە ساوناكەدا كرد و بن ماتلبوون ئەمرى بە ژنەكان كرد كەزياتر پال پىنكەو بەدەن، پاشان سوراحيبەك ئاوى هەلگرت و بەسەر بەردەكانيدا رشت. هەلمىكى گەرم كزەكز بەرزبووئەو روومەتى ئەو ژنەكەلە لاي ئەگنئىس دانىشتبوو لەئيشان گرژ بوو. ژنە تازەهاتووەكەپئى زانى و بە دەنگى بەرز كوتى:

«من حەزم لە هەلمى گەرمە. تەنيا ئاوا هەست دەكەم لەساونايەكى راستەقینەدام.»

ئەوسا خۆي خزانەديوان دوو ژنى پرووت و دەستبەجئ دەستى بە قسەكرد. باسى ديمەنە تەلەفزيۆنيبەكەي دوينئى كرد كەلە گەلبايۆلۆژيستىكى بەناوبانگ كرابوو، كەتازەبىرەو هەريبەكانى بلاوكردبووئەو. كوتى:

«پياويكى سەير بوو!»

ژنیکی دیکه به سه ره قانندن بۆچوونه که ی بۆ سه لماند.

«ئۆی به لئ. زۆر موته واز عیش بوو!»

ژنه تازه هاتوو که گوئی:

«موته وازع؟! ئاگات لئ نه بوو چهنده لووتبه رزه؟ به لام من ئەم

جۆره لووتبه رزییه م پئ خو شه! من مروقی لووتبه رزم خوشده ویت!»

ئوسا ئاوری له ئەگنئیس دایه وه:

«تۆش پیت وایه موته وازع بوو؟»

ئەگنئیس گوئی ئەو پرۆگرامه ی نه دیوه. ئەو ژنه که پیده چوو

قسه که ی ئەگنئیس به جۆریک دژایه تی شاراو له گه ل خۆی لیک

دایته وه، له کاتیکدا راسته وخۆ سه یری چاوی ده کرد، به دهنگی

به رز دووباره ی کرده وه:

«من له ته وازوع بیزارم! ته وازوع دوو پوو ییه!»

ئەگنئیس شانی هه لته کاند و ژنه که گوئی:

«من له ساونا، چه زده که م هه ست به گه رمای راسته قینه بکه م. ده بی

له شم سه ر ئاره ق بگه ریت و پاشان ئاویکی سارد به خۆمدا بکه م.

ئاویکی سارد! ئای که چه زم له ئاوی سارده. ته نانه ت به یانیانیش

چه زده که م به ئاوی سارد خۆم بشۆم. خو شتن به ئاوی گه رم تیکم

ده دا.»

زۆری نه خایاند که گوئی ساونا مروف ده خنکینیت؛ ئوسا

دووباره ی کرده وه که زۆری رق له ئاوی گه رمه؛ پاشان رۆشته ده ر.

ئەگنئیس کاتیک که مندال بوو، له گه ل باوکی ده رۆشته ده ر و

ده گه ران. جاریک له باوکی پرسی: ئایا بپروای به خودا هه یه، یان نا؟

باوکی گوئی: «من بپروام به کۆمپیوتهری خولقینه ر هه یه.» ئەم

وه لاهه ئه وه نده سه یر و غه ریب بوو که له یاده وه ریی مندالییدا مایه وه.

وشه ی کۆمپیوتهر و وشه ی خولقینه ری به لاهه سه یره وه بوو.

باوکی هەرگیز نهیده گوت خودا، هه میشه ده یگوت خولقینه ر. ده تگوت به ته مایه به م شیوه مانای خودا له باز نهی چالاکیه نه نداز یارییه که بیدا سنووردار بکات. کۆمپیوتهری خولقینه را! باشه مرؤف چون ده توانیت په یوهندی له گهل کۆمپیوتهر بگریت؟ ههر بویه له باوکی پرسى: ئایا تا ئیستا نزای کردوه؟ باوکی گوتى: «ئه مه وهک ئه وه وایه کاتیک گلۆپیک هه لده کریت، نزا بۆ ئه دیسۆن بکه ین!».

ئه گنيس لای خۆی ئاوا بیرى کرده وه: خولقینه ر، پرۆژه به کی تیروته سه لی داوه به کۆمپیوتهر و رۆشتوه. خودا دنیای خولقاندوه و پاشان بۆ ئه و مرؤفایه تیه ی به جیه پیشتوه که تیده کۆشیت له بۆشاییه کدا قسه ی بۆ بکات که ده نگدانه وه ی نییه. ئه مه بیرۆکه به کی تازه نییه، به لام ئه وه ی که خودای پیشینانمان وازمان لى بینیت شتیکه و ئه وه ش که خودای خولقینه رى جیهانیکى کۆمپیوتهرى جیمان بیلیت شتیکى دیکه به. له غیابى ئه ودا پرۆگرام و بهرنامه به ک هه به که بن ئه وه که س بتوانیت هه چى لى بگوریت، بهردهوام و بپراوهستان ده سووریت. ئه وه که بهرنامه به ک به کۆمپیوتهر بدریت، به و مانایه نییه که رهنگریژی پاژبه پاژى داهاتووی تیدا کرابیت و قهدهرى هه موو شتیک له و «ژووریه وه» دیارى کرابیت. بۆ نمونه ئه و پرۆگرامه دیاریى نه کردوه که سالى ۱۸۱۵ شه ریک له نزیکى واتیرلو پرووده دا و فه ره نسىیه کان له و شه ره دا تووشى شکست ده بن، به لکو هه ر ئه وه ی دیارى کردوه که مرؤف له چه وه ره ی خۆیدا هه رشکار و شه ره نگیزه و شه ره کانى ئیستا به هۆى پیشکه و تنى ته کنه لۆژیاه وه جارن ترسناکترن. له دیدى خولقینه ره وه شته کانى دیکه هه چ گرینگیه کی ئه و توپان نییه و ته نیا گه مه به کی جیگۆرکه و تیکه لبوونن له ناو پرۆگرامیکى گشتیدا. پرۆگرامیک که به شیوه ی په نغه مبه رانه پیشبینى

کاروباری دنیای نه کردووه، به لکو ته نیا سنووری ئیمکانه کانی دیاری کردووه و له م سنووره شدا هه موو هیز و دهسه لاتی بریاردان به پریکهوت سپیردراوه.

ئهم بابته، ئهو پرۆژەش دهگریته وه که ئیمه پیتی ده لاین مرۆف. کۆمپیوتەر پلانی بۆ به ریزان ئه گنیش و پاول دانه ناوه، به لکو ته نیا مۆدیلکی نمونه یی مرۆفی چن کردووه و خه لکیکی بیژوماریش له پرووی ئهو مودیله نمونه یی و ئورجیناله وه سه ریان هه لداوه که هه یچیان خاوه نی کاره کتر و خه سلته تی تاکه که سی و تایبته به خویان نین. پیک وه ک ئۆتۆمبیلکی پیناوت که جه وه هر و خه سلته ته کانی، له ده ره وه، له ئه رشیفی نووسینگه ی ناوه ندیی ئه ندازیاری پاریزراوه. یه که یه که ی ئۆتۆمبیله کان ته نیا ژماره ی سیریا له که یان له و ئۆتۆمبیله نمونه یی ئورجیناله جیاوازه. ژماره سیریا لی مرۆفه نمونه یی که ش پرومه ته تی، واته پیکهاته ی به پریکهوت و دووباره نه بووه ی ئه ندامه کانییه تی. پرومهت ره نگدانه وه ی که سایه تی و رۆحی ئیمه نییه، ره نگدانه وه ی ئهو شته ش نییه که ئیمه پیتی ده لاین «خود»، پرومهت ته نیا ژماره سیریا لی مرۆفه. ئه گنیش ژنه تازه هاتووه که ی بیرکه و ته وه که به دهنگی بهرز کۆتبوی رقی له خوشتن به ئاوی که رمه. ئهو، له بهر ئه وه هاتبوو تا به هه موو ژنه کانی ئه وئ رابگه یه نیت که (هزی له ساوانای که رمه. ۲) شه یدا ی لووتبه رزییه. (۳) رقی له ته وازوعه. (۴) هزی له خوشتن به ئاوی سارده. (۵) له خوشتن به ئاوی که رم بیزاره. ئهو به م پینج خاله وینه ی خۆی کیشایه وه. به م پینج شته خۆی پیناسه کرد و خودی خۆی به هه موویان ناساند. ئهو، نه وه ک به ته وازوعه وه (چونکه گوتی له ته وازوع بیزاره!) به لکو به شتیه یه کی دوژمنانه خۆی ناساند. کۆمه لیک فه رمانی توندوتیژی وه ک «په رستن» و «نه فرهت» ی به کاره ینا.

دهتگوت دهویست نامادهیی خوی بۆ شه پرکردن له پیناوی هه ر کام له م پینج خه سلته و هه ریه که له م پینج بابه ته رابگه یه نیت.

ئه گنيس له خوی پرسى، ئەم هه موو وروژانه بۆ؟ ئەوسا بیری کرده و: مادام ئیمه به م شیوه که هه یه ن فری ده دریننه ئەم جیهانه وه، به ر له هه موو شتیک ناچارین له گه ل فریدرانی تایبه تیی زاره که، له گه ل ئەو ریکه وه ته که کۆمپیۆته ره ئاسمانییه که ریکی خستوه، یه ک بگرین (ببین به یه ک). به سه ر ئەو شوکه دا زال بین که ئەمه (واته ئەو که سه که له ئاوینه دا ده یبین) خودی خۆمانه. ئیمه به بی ئەو باوه رپه که پرومه تمان ده ربړی خودی خۆمانه، به بی ئەو وه مه سه ره تاییه، به بی ئەو وه مه مه زنه، ناتوانین بژین، یان لانیکه م ناتوانین ژیان به جیددی وه ربگرین. هه ر ئەو به سه نییه که ئیمه له گه ل خۆماندا یه ک بین، به لکو ده بی به جۆشوخروشه وه، تا سنووری ژیان و مردن شوین ئەم یه کبوونه ش بکه وین، چونکه هه ر له م ریکه یه وه ده توانین خودی خۆمان، نه وه ک کۆپییه کی ساخته ی مودیله سه ره تاییه که، به لکو وه ک بوونیکى خاوه ن سروشته و جه وه ریکی بیجینشین، بهینینه پیشچاوی خۆمان. به م هۆیه وه ئەو ژنه تازه ها تو وه نه ک هه ر پیوستی به وه بوو که وینه یه ک له خوی بکیشینه وه، به لکو ده ویست بۆ هه موانی پروون بکاته وه که له شیوه ی شتیکی تاقانه و بیجینشین، شتیک که شایانی ئەوه یه له پیناویدا بجه نگیت و ته نانه ت بۆشی بمریت.

ئه گنيس دواى ئەوه ی که چاره که سه عاتیکی له ناو گه رمای ساونا که تیه پراند، هه ستا و خوی خسته ناو چه وزیکی بچوکی پر له ئاوی سارده وه، پاشان له ژووری چه وانه وه، له ناو ئەو ژنانه دا که ده وریان دابوو و قسه یان ده کرد، راکشا.

ئەگنيس نەيدەزانى كۆمپيوتەرەكە پلانى چ جۆرە بوونىكى بۇ ژيانى پاش مردنى دارشتووه. دوو ئەگەر و ئىمكانى بەبىردا هات. ئەگەر كۆمپيوتەرەكە تەنيا لەسنوورى ئەم ھەسارەى ئىمەدا تواناى كاركردى بىيىت، ئەگەر چارەنووسى ئىمە تەنيا بەئەو ھەبەسترايىتەو، كەواتە پاش مردنیشمان ناتوانين جگە لەھەندىك ئالوگور لەئەزمونەكانى ژيانى پيشوماندا چاوەرپىيى ھىچى دىكە بگەين. ئىمە ديسان ئەم ديمەن و بوونە وەرانی ئىستا دەبىينىنەو. بە تەنيا، يان لەناو خەلك و جەماوەردا؟ مەخابن كە ئىمكانى زۆر كە مەبە تەنيا بين. ئىمە كە لە ژيانماندا دەرفەتى بە تەنيا بوونمان ئەو ھەندەكە مە، چۆن دەتوانين لە پاش مردن چاوەرپىيى تەنيايى بگەين! تازە، خۆ مردووەكان لە زىندووەكان زۆر زياترن. كەواتە بوونى پاش مردن، لە باشترين حالەتدا، لەم مەودا كورتهى ئىستاي دەچىت كە لەسەر كورسيەكى پەرحەت پالى داو تەو ھەموو لاو ھەگوى لە دەنگى چەنە بازىي پەگەزى ميني: ئەبە دىيە تىكى ھەك چەنە بازىي بىيرانەو. ئەلبەت مەرفۇ دەتوانيت ويناى دۇخى لەو خرابترين بكات، بەلام بىرۆكەى بىستنى ھەميشەو بەردەوامى چەنە بازىي بىيرانەو ھى ژنان، ھانى دا لەجاران زياتر خۆى بە ژيانى ھەو ھەلواسى و ھەموو تواناى خۆى بخاتەگەر تا ئەو ھەندەكە پىي دەكرىت پاشەكشەبە مردنى بكات.

و ھى ئەگەر ئىكى دىكەش ھەيە: پەنگە جگە لە كۆمپيوتەرەكەى ھەسارەى ئىمە، كۆمپيوتەرى بالاتر لەم كۆمپيوتەرەش بىيىت. لە حالە تىكى ئاوادا، ئىتر بە راست پىويست ناكات كە بوون لە ژيانى رابوردوومان بچىت و مەرفۇ دەتوانيت بە ھىوايەكى تەمومزاوى و لە ھەمان كاتدا مەعقولەو ئەم دنيايە جىبەئىيىت. ئەگنيس دىمە نىكى دەھىتايە پىشچاوى خۆى كە ئەم دويايەنە زۆر جار بەميشكىدا

تیه پریوو: که سیکى غه ریبه دیت و سهردانى دهکات. هاتنه که ی دوستانه و خو مانه یه، له سه ر کورسییه ک به رام بهر به نه گنيس و میرده که ی داده نیشی و قسه یان له گه ل دهکات. پاول له بهر تیشکی سیحراوی میهره بانیه کی تایبته که له و که سه غه ریبه وه سه ره لده دا، خوشحال و پروخوش و سه میمییه. نه لبومی ره سمه خیزانییه که یانی بو ده نیت. میوانه که په ره له ئالبومه که هه لده داته وه و له بینینی هه ندیک له ره سمه کان داده چله کیت. بو نمونه له یه کیک له ره سمه کاندان نه گنيس و بریژیت له ژیر بورجی ئیفل راوه ستاون، میوانه که لئی ده پرسیت:

«نه مه چیه؟»

پاول وه لامی ده داته وه:

«نه مه نه گنيسه و نه مه ش کچه که مان بریژیته.»

میوانه که ده لیت:

«ده زانم. مه به ستم نه و بیناییه.»

پاول به سه رسوورمانه وه سه یری دهکات:

«ده ی خو نه وه ش بورجی ئیفل.»

«نه ها، که واته نه مه بورجی ئیفل!»

به له حنیک نه و قسه دهکات که گوایه ره سمی باپیره ت نیشان دابیت

و نه ویش گوتیتى:

«نه ها، که واته نه مه نه و باپیره ته که نه وه نده باست ده کرد. خوشحال

که ئاخرییه که ی چاوم پئی که وت.»

پاول تووشی سه رسوورمان ده بیت، به لام نه گنيس زور

دانانچله کیت. نه گنيس ده زانی نه م پیاوه کتیه. نه گنيس ده زانی نه م

پیاوه بوچی هاتووه و به ته مایه چیان لئ بپرسیت. بویه که میک

عه سه بییه. حه ز دهکات پینکه وه ته نیا بن، به بی پاول، به لام نازانی

چون نه و ده رفه ته بره خسینیت.

باوکی ئەگنئیس پئنج سال لەو پئیش مردبوو. دایکی سالیکی پئیش مردنی باوکی کۆچی دوایی کردبوو. ئەو دەمە باوکی نەخۆش بوو، هەموو چاوەرپی مردنی ئەو بوون. دایکی، بە پێچەوانەو، هیشتا ساغ و سەلامەت و پر لەژیان بوو؛ بەروالەت لەو دەچوو کە چارەنووس قوناغیکی بیوژنی دووردریژ و خۆشی بۆ دایکی دیاری کردبیت، بۆیە باوکی کاتیک بینی ئەو لە پرئیکدا مرد و بۆخۆی نەمرد، تا رادەیه ک نیگەران بوو. دەتگوت لەو نیگەرانە کە خەلک سەرکۆنە ی بکەن. مەبەست لە خەلک خزم و کە سوکاری دایکی بوو. خزمەکانی باوکی بە هەموو دنیا دا بلابوو بوونەو ئەگنئیس جگە لە دوورە خزمیکی کە لە ئەلمانیا دەژیان، کەسی دیکە یانی نەدیوو. بە پێچەوانەو، خزمانی دایکی، هەموویان، لەو شارە دەژیان: خوشکەکانی، براکانی، کچە مامەکانی و گەلئیک برازا و خوارزای. باوکی دایکی، جوتیاریکی خەلکی ناوچە کویستانییه کان، خۆی بۆ مندالەکانی تەرخان کردبوو. ئەو هەموو شتیکی بۆ مندالەکانی دابین کردبوو کە باش بخوینن و هاوسەریکی شایستە بۆ خۆیان هەلبژیرن. دایکی بە ئەقینداری شووی بە باوکی کردبوو، ئەو هەش شتیکی سەیر نەبوو، چونکە ئەو پیاویکی جوانچاک بوو، لە تەمەنی سی سالیاندا بوو بوو بە مامۆستای زانکۆ کە ئەو دەمە پیشەیهکی بەرپێز بوو. دایکی خۆشحال بوو کە میزدیکی ئەو نەندە چاکی دەستکە و توو کە خەلک ئیرەیی پئەدەبەن. بە پێی نەری تە گوندییەکانیش

که نه و زور گرینگی پیده دان، چیژی له وه ده بینی که دیارییه کی ئاواى به بنه ماله که ی پیتشکه ش کردبوو، به لام چونکه باوکی ئه گنیس گوشه گیر و که مدوین بوو (کهس نه یزانی ئه و گوشه گیریه ی به هوی شه رمینییه وه یه، یان شتی دیکه؛ ئه و که مدوینییه ی نیشانه ی ته وازوعه، یان بیده ره به سستی) ئه و دیارییه ی دایکی ئه گنیس له باتی ئه وه ی بنه ماله که خۆش حال بکات، نیگه رانی کردبوون.

به تپه پینی کات و هه لکشانی ته مهنی هه ردووکیان، دایکی زیاتر به ره و بنه ماله که ی پراکیتشرا. کاتیک باوکی بۆ هه میشه ده رکه ی ژووری کاره که ی له سه ر خۆی داخست، دایکی تینووی قسه کردن بوو؛ وه ها که بۆ ماوه یه کی زور له گه ل خوشک و برا و منداله کانیا ن به ته له فۆن ده دوا و به رده وام زیاتر به پیر کیشه و گرفته کانیا نه وه ده چوو. ئیستا که ئه گنیس بیرى له م شتانه ده درده وه، پینی وابوو ژیا نی دایکی له باز نه یه ک چوو: له ناوه ندی باز نه که ها تو وه ته ده ر و به وه پیری بویرییه وه به ره و پرووی دنیا یه کی ته وا و جیاواز بووه ته وه و دیسان بۆ ناو باز نه که گه پراوه ته وه. ئه و له گه ل میزد و دوو کچه که ی له قیلا یه کی پر له دار و دره خت ده ژیا و سالی چهن د جار (پوژانی کریسمه س و له دایک بوونه کان) هه موو خزم و که سه کانی بۆ به شدار بوون له ئاهه نگه خیزانییه کان ده عوه ت ده کرد. دایکی پینی وابوو له دوا ی مردنی باوکی (ئه وه نده چاوه پروانکرا و بوو که هه موویان وه ک که سیک که کاتی مانه وه ی به سه رچوو بیت، سه بیریا ن ده کرد) خوشک و خوشکه زا که ی دین و له لای ده میتنه وه.

به لام دایکی مرد و باوکی مایه وه. کاتیک ئه گنیس و لاو رای خوشکی، دوو حه فته پاش به خاکسپاردنی دایکیان سه ردانی باوکیان

کرد، سه‌یریان کردن له‌پشت میژیک دانیشتوووه و سه‌ری به‌سه‌ر
کۆشینک په‌سمی دراودا شوپرکردوووه‌ته‌وه.

لاورا په‌سمه‌دراوه‌کانی هه‌لگرت و قیژاندی:

«بۆ په‌سمه‌کانی دایکت دراندوووه؟»

ئه‌گنیشیش به‌سه‌ر میژه‌که‌دا نه‌وییه‌وه‌تا سه‌یری په‌سمه‌کان
بکات: نه‌خیر ئه‌وانه‌هر په‌سمی دایکی نه‌بوون، زۆربه‌یان له‌راستیدا
په‌سمی خۆی بوون، تنیا چهند په‌سمیکیان دوو که‌سی، یان به
ته‌نیا هی دایکی بوون. کابرا کاتیک له‌گه‌ل که‌چه‌کانی به‌ره‌ورپوو
بووه‌وه، بینه‌نگ بوو هیچی نه‌گوت. ئه‌گنیش داوای له‌خوشکه‌که‌ی
کرد که‌بینه‌نگ بیت:

«به‌سه‌ر باوکمدا مه‌قیژینه!»

به‌لام لاورا به‌رده‌وام ده‌یقیژاند. باوکی هه‌ستا، چوو بۆ
ژووره‌که‌ی ئه‌ولا و خوشکه‌کان شه‌ریکی بیوینه‌یان له‌گه‌ل به‌کتر
کرد. بۆ دواروژدا لاورا چوو بۆ پاريس و ئه‌گنیشیش له‌وئ مایه‌وه.
له‌وه‌دوا بوو که‌باوکی به‌ئه‌گنیشی گوت ئاپارتمانیکی بچووکی
له‌شاروچکه‌که‌دیوه‌ته‌وه‌و به‌ته‌مایه‌فینلاکه‌بفرۆشیت. ئه‌مه‌ش کاریکی
سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی دیکه‌بوو. هه‌موویان پینان وابوو باوکی پیاویکی
ده‌سته‌وه‌ستانه‌و کاروباری ژیا‌نی به‌دایکی سپاردوووه. هه‌موویان
پینان وابوو باوکی به‌بئ دایکی ناتوانیت بژی، نه‌ک هه‌ر
چونکه‌نه‌یده‌توانی ناگای له‌هیچ بیت، به‌لکو چونکه‌له‌میژبوو هه‌موو
ده‌سه‌لاتیکی به‌ژنه‌که‌ی سپاردبوو، خۆشی نه‌یده‌زانی چی ده‌ویت،
به‌لام کاتیک ئاوا به‌کوتوپپی و خیرا، چهند رۆژ پاش مردنی
ژنه‌که‌ی، بریاری دا ماله‌که‌ی بگۆزیته‌وه، ئه‌گنیش زانی که‌باوکی
خه‌ریکه‌کاریک ده‌کات که‌له‌میژه‌پلانی بۆ داناوه‌و چاک ده‌زانیت چی
ده‌کات. ئه‌مه‌زۆر سه‌یر بوو، چونکه‌باوکی هه‌رگیز بی‌ری

له وه نه كړدېووه كه ژنه كې له پېش خۇيدا بمریت. كه واته ده بې كړینې ئاپارتمانېك له و شاروچكه، به لای باوكییه وه له پلانېكې كړدېی زیاتر، خون و ئاره زوویه ك بوو بیت. ئه و له گه ل ژنه كې له فېلاكه یان ژیا بوو، له باخه كیدا پیاسه ی كړدېو، میوانداری له خوشك و ئاموزاكاني كړدېو، خوی وا دهرخستبوو كه گوايه گوی له قسه كانیان ده گریت، به لام هه موو ئه م ماوه دلی له شونینكې ديكه بوو، له ئاپارتمانېكې بچووكی تاكه كه سی. باوكی له پاش مهرگی دایكې چوو بؤ شونینك كه له میژبوو له دهر وونیدا له گه لی ژیا بوو.

له وه به دوا بوو كه باوكی بؤ په كه م جار له لای ئه گنیس وه ك نهینیه ك دهر كه وت. بؤ په سمه كانی دراندووه؟ بؤ ماوه یه كې دوو رو دریژ له بییری ئاپارتمانېكې تاكه كه سیدا بووه؟ بؤ گوی به وه سیتی دایكې بؤ بردنی خوشك و خوشكه زاكې بؤ فېلاكه نه داوه؟ تازه، خو ئه مه ی بؤ باشتر بوو. به دلنیا یه وه له كاتی نه خو شیدا ئه وان باشتر ئاگایان لینی دهبوو تا په رستاریك كه درهنگ، یان زوو دهبوايه بیگریت. كاتېك ئه گنیس له هوی مالگو یزانه وه كه ی پرسى، باوكی وه لامېكې زور ساده ی دایه وه:

«كه سینكې ته نیا له مالېكې ئه وه نده كه و رده ا چی بكات؟»

ئه گنیس نه یتوانی پېشنیاری ئه وه ی پې بكات كه پوور و پوور زاكې بهینیت بؤ ئه وئ، چونكه دیار بوو باوكی نایه ویت ئه وه بكات، بؤ یه بییری كړدووه كه باوكیشی له بازنه یه كدایه و بؤ سه ره تاكاني خوی ده گه رپته وه. دایكې، له بنه ماله وه بؤ شوو كړدن و دیسان گه رانه وه بؤ بنه ماله؛ باوكیشی، له تنیا یه وه بؤ ژنه یتان و دیسان گه رانه وه بؤ تنیا یی.

باوكی چند سال پېش مردنی دایكې توشی نه خو شیه كې سه خت بوو. ئه و كاته ئه گنیس دوو هفته پشووی وهرگرت تا له لای

باوکی بمینیتته وه، به لام نهیتوانی بیکات به هی خۆی، چونکه دایکی بۆ ساتیکیش ئەو دووانه‌ی جینه ده‌هیشت. جارێک دوو کەس له‌هاوکاره‌کانی باوکی له‌زانکۆ بۆ سەردانی هاتن. ئەوان گەلیک پرسیاریان لێ کرد، به‌لام دایکی وه‌لامی پرسیاره‌کانی دایه‌وه. ئەگنیش بێزار بوو، گوتی:

«تکایه‌ دایکه، تکایه‌ بیله‌با باوکه‌م خۆی قسه‌بکات».

دایکی لێی رهنجا:

«بۆ نایبینی که‌ نه‌خۆشه‌؟»

له‌کۆتایی ئەو دوو حه‌فته‌یه‌باوکی تا راده‌یه‌ک چاک بووه‌وه و ناخرییه‌که‌ی ئەگنیش توانی دوو جار له‌گه‌ل خۆی بۆ پیاسه‌بیبیا ته‌ده‌ری، به‌لام جاری سێهه‌م دیسان دایکی له‌گه‌لیان چوو. باوکی سالیکی پاش مردنی دایکی دیسان نه‌خۆش که‌وته‌وه. ئەگنیش سەردانی کرد، سێ رۆژ له‌ لای مایه‌وه‌و بۆ به‌یانی رۆژی چواره‌مدا مرد. ته‌نیا له‌ ماوه‌ی ئەو سێ رۆژهدا بوو که‌ ئەگنیش توانی به‌و شینوه‌که‌خۆی پێی خۆشه‌له‌گه‌لی بیت.

ئەگنیش به‌خۆی گوت که‌ ئەوان یه‌کتریان خۆش ویستوه‌وه، به‌لام به‌کرده‌وه‌هه‌رگیز لێک حالی نه‌بوون، چونکه‌ هه‌رگیز ده‌رفه‌تی نه‌وه‌یان بۆ نه‌رەخساوه‌که‌ دووبه‌دوو پێکه‌وه‌بن. ئەوان ته‌نیا ئەو ده‌مه‌لێک نزیک بوونه‌ته‌وه‌که‌ ئەگنیش له‌ته‌مەنی هه‌شت بۆ دوازه‌سالییدا بووه‌ و دایکی ناچار بووه‌خۆی بۆ لاورا بچکۆله‌که‌ی ته‌رخان بکات. ئەو ده‌مانه، ئەوان زۆرجار پێکه‌وه‌گه‌شت و گوزاری دوورودریژیان به‌ناو ئاوییدا ده‌کرد و باوکی وه‌لامی گه‌لیک له‌پرسیاره‌کانی ده‌دایه‌وه. ئەو ده‌مه‌بوو که‌ باوکی باسی کۆمپیوتەری خولقینه‌ر و گه‌لیک شتی دیکه‌ی بۆ کرد. ئەگنیش له‌وتووێژه‌کانی ئەو ده‌مه‌یان ته‌نیا چەند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ساده‌ی له‌بیر ما‌بوو، ئیستاش

وهك ژنيكي گورهههولى دهدا ئه و دهسته واژانه، كه به له توكتوتى سواله تىكى پر به هاى ده زانين، پىكه وه بلكى نيتته وه.

مردنى باوكى كوتايى به و سى رۆژه خو شه هينا كه پىكه وه بوون. هه موو خزمانى داىكى له پرسه كه يدا به شداريان كرد، به لام چونكه خودى داىكى له وى نه بوو، كه سيش نه بوو ته داره كى فاتىحاخوينى شه وانه ي بۆ بگريت، هه موويان به په له رۆشتن. جگه له وهش، چونكه باوكى ماله كه ي فروشتبوو، بۆ ژوورىكى بچووكى ئاپارتمانىك چوو بوو، خزمان ئه وه يان به نيشانه ي پشتگوئى خستنى خويان زانى. ئه وان ته نيا بيرىان له و سامانه ده كرده وه كه به و دوو كچه ده برا، چونكه بىگومان فئلاكه زور گران بوو، به لام له رىگه ي به رپرسى نووسىنگه ي تاپۆ وه زانيان كه باوكى هه موو سامانه كه ي به ئه نجومه نى ماتماتىكزانه كان به خشيوه كه خوى يارمه تى دامه زراندى دابوو. به م شيوه باوكى بۆ خزمه كانى بىگانه تر له جاران بوو. ده تگوت به و وه سىتنامه يه ويستبووى تكيان لى بكات كه فه رامۆشى بكن.

ئه گنيس ماوه يه كى كه م له پاش مردنى باوكى زانىي كه داراييه كه ي له بانك زور زيادى كردوه. تازه به هه موو شتىكى ده زانى. ئه و باوكه به رواله ت گيلۆكه يان كارىكى زور ژيرانه ي كردبوو. ده سال له وه پيش، كاتىك بۆ يه كه م جار نه خوش كه وتبوو، ئه گنيس دوو حه فته له لاي مابووه وه. له و ماوه دا باوكى داواى لى كردبوو له سويس حسىنىكى بانكى بۆ خوى بكاته وه. ئه و، ماوه يه كى كه م پيش مردنه كه ي، هه موو پاره كه ي خستبووه نيو ئه و حسىته بانكىيه وه و ئه وه شى كه مابوو، به پنى وه سىته كه ي بۆ ماتماتىكزانه كانى جيهيشتبوو. ئه و ئه گه ر له وه سىتنامه كه يدا هه موو سامان و داراييه كه ي به ئه گنيس بدايه، له خزه و دلى كچه كه ي دىكه ي

دهره‌نجان د و نه‌گه‌ر هموو پاره‌ک‌ه‌شی بخستایه‌ته‌نیو حسینی
کچه‌که‌یه‌وه و شتیکی که‌می بو نه‌نجومه‌ن دابنایه، گشت خزمانی له
ناگری نه و کونج‌کولیه‌دا ده‌سوتان که‌بلئی پاره‌که‌ی چی لی
هاتیت.

نه‌گنیس سه‌ره‌تا بیری کرده‌وه‌که ده‌بی نه و میراته‌ی باوکی
له‌گه‌ل خوشکه‌که‌ی به‌ش بکات. نه و هه‌شت سال گه‌وره‌تر بوو
نه‌یده‌توانی هه‌ست به‌به‌رپرسیاری نه‌کات، به‌لام له‌نه‌نجامدا هیچی به
خوشکه‌که‌ی نه‌گوت. نه‌وه‌ک له‌به‌ر ته‌ماعکاری، به‌لکو
چونکه‌نه‌یده‌ویست خه‌یانه‌ت له‌باوکی بکات. باوکی به‌و
دیارییه‌ویستبووی شتیکی پی بلیت، شتیکی پی راسپیریت
که‌به‌دریژی ژیانی نه‌یتوانیبوو. ئیستا نه‌وه‌ئه‌رکی نه‌گنیس بوو
که‌ئه‌و شته، وه‌ک نه‌ینییه‌ک له‌نیوان خوی و باوکی، بیاریزیت.

ئەگنيس ئوتومبىلەكەى راگرت، لىنى دابەزى و بەرەو شەقامەكەپرۆيشت. برسى و ماندوو بوو، چونكەبەتەنيا نانخواردنى لە پرۆستورانت پىن خوش نەبوو. برپارى دا ھەر كەچاوى بەيەكەم كافەترىا كەوت، شتىكى لىن بخوات. سەردەمانىك ئەم گەرەكەگەلىك رىستوراننى ئىنگلىسى خوش و ھەرزانى لى بوو كەكىك و ژەليان بە شەرابى سىئوھەدەفرۆشت، بەلام پرۆيىك ھەموو ئەم شوپىنەون بوون و لەجىنى ئەوان كۆمەلىك بىناى تازەدەر كەوتن كەشتىكى ناخوش بە ناوى خواردنى ئامادەيان دەفرۆشت. ئەو بەسەر نەفرەتەكەيدا زال بوو، بەرەو يەكىك لەو شوپىنە چوو. لەپشت جامخانەكەيەوچاوى بەو خەلكەكەوت كەلەپشت مېزەكان دانىشتبون و بەسەر دەورىيەكاغەزىيەچەورەكاندا نەويبوونەوھ. چاوى بەكچىكى رەنگپەريوى دەمولتوسور كەوت. ئەو كچە، كەتازە كۆتايى بە خواردنەكەى ھىتابوو، پەرداخى بەتالى كۆكاكۆلاكەى لادا و سەرى بۇ دواوھرد و قامكەگەورەى لە دەمى خوى رۆكرد. ئەوسا لەكاتىكدا چاوى لەبىمىچەكەبرىبوو، بۇ ماوھەكى زور قامكى لەناو دەمىدا سووراندەوھ. كاپرايەك لەپشت مېزەكەى ئەولايەوھەلەسەر كورسىيەكەى چەمابووھەو چاوى لەشەقامەكەبرىبوو؛ دەمى بۇ باويشكىك، باويشكىكى وەك مىلۆدىيەكى فاگنەر، بىكۆتايى، داچەقىبوو؛ كاپرا جارجار دەمى دەبەست، تەواو نا، ئەوسا زياتر دەيكردەوھ، بەلام چاوهكانى

که له شه قامه که وردبوو بوونه وه، به پینچه وانه ی ریتمی ده می، به رده وام ده کرانه وه و ده به ستران. له راستیدا چهند که سیکي دیکه ش خریکبون باویشکیان دها و ددانه کانیان، ددانه پرکراوه کان و ددانه پروکه شداره کان و تاقمه کانیان پیشان دها و که سیان ده ستیان به به رده میانه وه نه ده گرت. مندالیک به جلی په مه یه وه به نتوان میزه کانداه لده سوورا و قاچی ورچیکي لیستوکی به دهسته وه بوو. نه ویش ده می ته او کردبووه وه، هرچهند پینده چوو له بری باویشکان خریکی بانگکردنی که سیک بیت. منداله که چاروبار ورچه لیستوکه که ی به که له که ی په کیک له مشتته ریبه کانداه ده کوتا. میزه کان لیک نزیک بوون و ته نانه ت له پشت جامه که شه وه دیار بوو که مشتته ریبه کان له گهل خواردنه که یان بونی عاره قی له شی دراوسیکانیس قوت دده ن. په لؤخی شه پؤلی دها (ئه گنیس به ناشکرا وینای تامی هه مبه رگریکی چه وری کرد که پر بوو له ناوی شیرین)، په لؤخی بیستن و چه شتن و بؤنکردن ئه وه نده توند خویان به روومه تیدا ده کوتا که پرووی لی وه رگیزان و بریاری دا بؤ دامرکاندنی ههستی برسیتی، بؤ شوینیکی دیکه بچیت.

پیاوه پروکه ئه وه نده قه ره بالغ بوو که به پیندا پوشتن پیایدا دژوار بوو. له ناو نا پوره ی خه لکه که دا هه یکه لی دوو باکووری سوور و فززه رد له پیشییه وه دیار بوو؛ ژن و پیاویک که سه روکه ردنیک به رزتر له پیاوی فه په نسی و عه ره ب بوون، هر دووکیان کؤله پشتی په مه بیان به کؤله وه بوو، مندالیکیان له باوه شدا بوو. ئه گنیس بؤ ساتیک ئه و دوانه ی ون کرد و له بری ئه وان، له پیش خویه وه چاوی به ژنیک که وت که شه روالیکی هه راوی کورتی موده ی ئه و ساله ی له به ردا بوو، که به زحمه ت تا سه ر ئه ژنوی داده پوشی. ئه و جلانه، به رواله ت سمت و قوونی ژنه که یان قورستر و نزیکتر له زه وی

دەردەخست. لاقى پووت و بېرەنگى ۋەك جووتىك گۆزەلەي گوندى بوون، كەدەمارەشەكانى ۋەك كۆمەلىك شىنمارى ورد پەپكەيان لەسەر دابوۋەوۋە رازاندبوويانەوۋە. ئەگنىس لەبەر خۆيەوۋەگوتى: ئەم ژنەدەيتوانى دەرزەنىك جل بېينىتەوۋەكەدەمارە شىنەكانى لاقى داپۇشن و سمت و قوونى ئاوا خواروخىچ دەرنەخەن. بۇچى كارى وای نەكردوۋە؟ خەلك كاتىك لەناو كەسانى دىكەدان، نەوۋەك ھەر واز لەسەرنجراكىشبوون دەھىنن، بەلكو تەنانەت ھەول نادەن كەناحەزىش دەرنەكەون.

ئەگنىس لەبەر خۆيەوۋە گوتى: كاتىك شالاوى ناخەزىي لە تاقەتدا نەمىنىت، ئەو دەچىت بۇ گولفرۇشىيەك و گولىكى لەبېرىم مەكە، لىكىك گولى لەبېرىم مەكە، لىكىكى ناسك كەگولى وردى شىنى پىوۋەبىت، دەكرىت. ئەوسا لە كاتىكدا گولەكەلە بەرچاوى خۆي رادەگرىت، دەچىتەسەر شەقام و بە جەختەوۋەلىنى ورد دەبىتەوۋە، تا ھەر ئەو نووكەشىنەجوانەي بېينىت و ۋەك دواشتىك كەحەز دەكات لەم دنيا ناخۇشەدا سەيرى بكات، بۇ خۆي راي بگرىت. ئەو بەم شىوۋەبەشەقامەكانى پارىسدا دەسووپىتەوۋە و زۆر زوو دەبىتەدىمەنىكى ئاشنا كەمندال شوينى دەكەون، پىنى پىدەكەنن، شتى پىسى بۇ فېدەدەن و ھەموو پارىس پىنى دەلېن: ئەو ژنەشىتەكەگولى لەبېرىم مەكەي پىيە...

ئەگنىس درىژەي بەرىگەپۇشتەكەي دا: لاقاوى مۇسىقا، زرمەزرمى رىكوپىكى دەنگدانەوۋەي ئامىرەكان كەلە دوكانەكانەوۋە، لەسالۋنەكانى ئارايشت و رازاندنەوۋە رىستوراننەكانەوۋەدەھات، شالاويان بۇ گويچكەي راستى دەبرد. گويچكەي چەپى دەنگەكانى جادەي دەبىست؛ ويژەي ئوتومبىلەكان و خشەخشەي بەئازارى پاسىك كەلەويستگەيەكەوۋەرى دەكەوت. پاشان دەنگى تىژى

ماتورسیکلېتیک ناخی رووشاند؛ ناچاری کرد سهرچاوهی ئەم نازاره بدۆزیتەوه: کچیک به جلکی جین و پرچی رهشی دریزیه وه که له دواوه ده شه کایه وه، وهک ئەوهی که قیتوقنج له پشت نامیریکی تایپکردن دانیشتییت، له سهر ماتورسیکلېتیک بچوک دانیشتبوو. نه گزۆزی ماتوره که ی هه لگرتبوو، ماتوره که دهنگیکی ترسناکی لئوه دههات.

ئەگنئیس بیرى ئەو ژنه که نه که وته وه که چەند سەعات له وه پێش خوی به ساونا که دا کرد و بۆ ئەوهی خوی بناسینی و خوی به سهر نهوانی دیکه دا بسه پینیت، ههر له سهره تایی هاتنیه وه پرایی که یاند که برقی له خوشتن به ئاوی که رمه. ئەگنئیس له وه دلنیا بوو که ههر ئەو پالنه رهش هانی ئەم کچه پرچره شهی دواوه نه گزۆزی ماتوره که ی هه لبریت. ئەوه ماتوره که نه بوو که ئەو دهنگی لئوه دههات، به لکو خودی کچه پرچره شه که بوو. ئەو، بۆ ئەوه که ببیستریت، بۆ ئەوه که خوی به ناخی هوشیاری خه لکیدا بکات، ئەگزۆزی پرهاره هاری ماتوره که ی به گیانی خویه وه به ستبوو. ئەگنئیس سهیری شه پۆلی پرچی ئەو گیانه پرهاره هار و ههراوهاره ی کرد و له دله وه ئاواتی مردنی بۆ خواست. ئەگه ر له و کاته دا پاسیک کچه که ی ژیر بخستایه و له خوینی خۆیدا بیگه وزاندا یه و له سهر جاده که فرینی بدایه، ئەگنئیس نه ده تۆقی و نه خه مبار ده بوو، به لکو ههستی به ئاسوده یی ده کرد.

کوتوپر له و رق و نه فره ته ی خوی داچله کی و گوتی: دنیا له سهر لیواری سنووریکه، ئەگه ر ئەم سنوره بېرین هه موو شتیک تووشی شیتییه تی ده بیت. خه لک له کاتیکدا گولی له بیرم مه که یان به دهسته وه یه، یان له شه قامه کاندا پیاسه ده که ن، یان که چاویان به یه کیک که وت ده یکوژن. که میک، رهنگه تا که دلۆپیک ئاو ببیته هوی سهر ریزبوونی پیالۆکه که؛ رهنگه ئۆتۆمبیلیکی تر، که سیکێ تر، یان

تەنەت شتىكى زۆر بچووكىش بۇ ئەو سەرپىژبوونەزۆر بىت.
لەبارى چەندىيەو سەنورىك ھەيەكە نايىت بىيەزىنن؛ بەلام لەگەل
ئەو ھىدا كەس نىيە ئەو سەنورى پىپارىزىت، رەنگە تەنەت كەسىش بە
سەنورىكى وا نەزانىت.

ئەگنىس بەرەوام دەپۇشت و پىادەپۇكەش ھەروا قەرەبالغەر
دەبوو. كەس ئامادەنەبوو خۇى لەسەر رىگەى لابات، بۇيەبەرەو
قەرەغى پىادەپۇكە چوو. لەمەوداى نىوان قەرەغى پىادەپۇكەو
ئۆتومبىلەكان كەبەرەو پرووى دەھاتن، درىژەى بەرۇشتەكەى دا. ئەو
لەمىژبوو بەم كارەپراھاتبوو: خەلك خۇيان لەسەر رىگەكەى لانەدەدا.
ئەو دەيزانى ئەم خۇلانەدانەيان لەكلۇلى خۇيەو ھەو زۆر جارىش
ھەولى دەدا بەسەر ئەم كلۇلىيەيدا زال بىت. ھەولى دەدا ئازا بىت و
بویرانەبەرەو پىش بنازووت. ھەولى دەدا درىژەبەرۇشتەكەى بدات
و ئەوانەش كەبەرەو پرووى دەھاتن ناچار بكات خۇيان لابدەن، بەلام
ھەرگىز لەو ھەولەى سەرکەوتوو نەدەبوو. ئەو ھەمىشە ئەم
خۇتاقىكردەنەو ھەسەدەو رۇژانەيەى دەدورانەد. جارىك مندالىكى ھەوت
سالانەپراستەوخۇ بەرەو پرووى ھات، ئەگنىس وىستى خۇى
لەرىگەكەى لانەدا، بەلام لە ترسى ئەو ھەى كەبەمندالەكەدا نەدرىت،
ئاخرىەكە پىناچار بوو خۇى لابات.

يادەو ھەرىيەكى بىر كەوتەو: كاتىك دە سالانەبوو لەگەل باوك و
دايكى چوو بوون بۇ كىو. ھەروا كەبەرىگەيەكى پانى ناو
دارستانەكەدا بەرەوخوار شۇپدەبوونەو، توشى دوو كوپى
گوندى بوون كەدەست و قاچيان بلاوكردبوو ھەو؛ يەكىك لەو
دوانەبۇ ئەو ھەى رىگەكەيان لى بگرىت دارىكى ھىنايەپىش و
بەھاستەم لەسنگى باوكى ئەگنىسى كوتا و نەپاندى:

«ئەم جادەتايبەتییە، دەبى باجى بۇ بدەھىت!»

ئەمە رەنگە يارىيەكى مىندالانە بووبىت و دەبوايە بە حاستەم پالىك بە كۆرەكانە وەبىنن، يان رەنگە ئەوان بەم شىۋە سۋالىان كىردىت و دەبوايە باۋكى ئەگنىس وردەپوولتىكان بداتى، بەلام باۋكى گەرايە وەو بەرپىگە يەكى دىكە دا رۆشت. لە راستىدا جىاوازىيەكى ئەوتۆشى نەبوو، چونكە ئەوان بەبى مەبەست دەپۆشتن و بە لايانە وە گرىنگ نەبوو بە كۆيدا دەپۆن، بەلام لەگەل ئەو شىدا دايكى لەباۋكى توورە بوو، پىنى گوت:

«تۆ تەنانەت سەر بۆ دوو مىندالى دوانزە سالانەش شۆر دەكەيت!»

ئەگنىسىش ئەو رەفتارەي باۋكى پى ناخۆش بوو. شالاۋى دەنگە دەنگىكى دىكە يادە وە رىيەكەي لى تىك دا، چەند كەس بە كالاۋى خۇپاراستنە وە، خەرىكبوون بە جىهانىكى كۆمپرەسۆر قىرتا وەكەيان كون دەكرد. لەناو ئەم دەنگە دەنگە دا لەسەر وە، رەنگە لە ئاسمانە وە، دەنگى پىانۇيەك دەھات، دەنگى فوگىكى باخ بوو. پىندەچوو كەسىك لە نەۋمى سەر وە پەنجەرە يەكى كىردىتە وەو پىچى تەسجىلەكەي تا ئاخىر سووراندىت، پىندەچوو ئەو جوانىيە جىددىيە بۆ داچلەكاندى جىهانىك بىت كە بەلارپىدا رۆشتو وە. ھەرچۆنىك بىت، فوگەكەي باخ دەرەقەتى دەنگى كۆمپرەسۆرەكە و ئۆتومبىلەكان نە دەھات. بە پىچە وانە وە، ئەو ئۆتومبىلەكان و كۆمپرەسۆرەكە بوون كە باخىشيان وەك فوگەكەي داگىر كىردىبوو. بۇيە ئەگنىس ناچار بوو دەست بە كۆپچەكە يە وە بگىرىت و ھەر بە و شىۋەش بە لىزىي شە قامەكە دا داگەپىت.

لەو كاتە دا رېنوارىك بەرە وپووى ئەگنىس ھات. بەتوورە يىيە وە سەيرى كىرد و پەنجەي بە ناوچاۋانى خۇيدا كىشا؛ كە ئەم جۈولە يەي لە زمانى نىۋنە تە وە بىدا بە و مانايە يەكە تۆ شىت،

یان گهوج، یان بیعهقلیت. ئەگنئیس لەنەفرەتی نیگای ریبوارەکهگەشت و لەناخەوێ توورەبوو. راوەستا. ویستی هەلکوئیتەسەر کابراکەو لینی بدات، بەلام نەیتوانی. خەلکەکهبەرەوپیئش پالیان پیوہنا و کەسیک شانی تیکوتا، چونکەنەدەبوایە کەس لەسێ چرکەزیاتر لەو پیادەرۆیەراوەستیت.

ئەو ناچار بوو دیسان سەر رێ بکەوئیتەو، بەلام نەیدەتوانی واز لە بیرکردنەوہلەو پیاوہبیئیت. هەردووکیان یەک دەنگیان بیستبوو، بەلام کابرا ویستبووی لە ئەگنئیس بگەیەنیت کەناہی، یان مافی ئەوہی نییە کەدەست بەگوییچکەیەوہبگریت. کابرا بۆ ئەو کارەچەوئەتی سەرزەنشتی کردبوو. ئەوہیەکسانی بوو کەنەیدەهئیش ئەگنئیس ئەو کارەنەکات کەهەموو کەس دەبوایەبیگات (واتەگویی لەو دەنگەبگریت). ئەوہیەکسانی بوو کەرێگەیی بەئەگنئیس نەدەدا دژایەتی جیہانئیک بگات کەهەموومان تیایدا دەژیین.

ئارەزووی کوشتنی ئەو پیاوہ پەرچەکرداریکی کاتی نەبوو. دوای دامرکانەوہی ئەو ہەیەجانەیی سەرەتاش، ہەر چەندەسەری لەو ہەموو رێق و نەفرەتەیی خۆی سوورمابوو، بەلام دیسان ئارەزووہکەیی مایەوہ. وئەنی ئەو پیاوہکەپەنجەیی بەنیوچاوانی خۆیدا کیشابوو، وەک ماسییەکی ژەہراوی لە ناخیدا مەلەیی دەکرد، وەک ماسییەک کەوردەوردە دەگەنی و ئەو نەیدەتوانی برشیتەوہو بیہئیتەوہ.

دیسان بییری بۆ لای باوکی گەراپەوہ. لەو دەمەوہکە دیبووی باوکی لەبەرانبەر ئەو دوو کورپەدوانزە سالە پاشەکشەیی کردبوو، زۆرجار لەدۆخیکی ئاوادا وئینای دەکرد: باوکی لەپاپۆرئیکدایەکە خەریکەنوقم دەبیئت. تەنیا چەند گەمییەیی بۆ رزگاربوون لینیو ہەموو خەلکەکەش جینگەیان نابیتەوہ. خەلک لەسەر پاپۆرەکەبە

توورپه بیه و په پاده کهن. سهرتا باوکیشی له گهل خه لکه که به ره و پیش
 دهرات، به لام کاتیک که ده بیینی ئه و خه لکه چوون پال به یه کتره و ده نین
 و یه کتر لاده دن، کاتیک ده بیینی ئه و خه لکه ئاماده ن ته نانه ت
 یه کتریش پیشیل بکن و ژنیک به چاوی دهرتوقیه و ده مسته کوله ی
 لیده دا، چونکه سهر رینگه که ی لن گرتوه، له ناکاو پاده وهستی و
 خوی لاده دات. له کوتاییدا باوکی ته نیا سهیری گه مییه کان ده کات که
 خه لکتیکی زور سواریان بوون و به هراوهاوار و جنیودانه وه،
 به نارامی به ره و شه پوله توورپه کان دهر پون.

ئه م هه لویسته ناوی چیه؟ ترسنوکی؟ نا، ترسنوکه کان له مردن
 دهرسن و شهر بؤ مانه و ده کهن. خانه دانی؟ بیگومان، به و
 مهرجه که بؤ ریزگرتن له مروفه کان بیت، به لام ئه گنیش پنی و
 نییه باوکی له پیناوی ریزگرتن له مروفه کان ئه و کاره ی کردبیت. ئه ی
 چیه؟ ئه گنیش نازانی. ئه و ته نیا یه ک شتی لا پروون و ناشکرایه:
 له پاپوریکدا که خه ریکه نوقم ده بیت و مروفه ده بی بؤ سواربوونی
 گه مییه یه ک بجه نگیت، باوکی له پیش هه موو
 که سه و مه حکوومه به خنکان.

ئهری، بیگومان و ابوو. ئیستا ئه م پرسیاره دیته ناراه: نایا باوکی
 ئه گنیش به قه د خودی ئه گنیش، که هه م رقی له ماتور سواره که یه و
 هه م رقی له و پیاوه یه که له بهر گوینچکه گرته که ی سه رکونه ی کردوه،
 رقی له و که سانه یه که له ناو پاپوره که دان؟ نا، ئه گنیش پنی و
 نییه باوکی بتوانی رقی له که س بیت. ئه وه داوی رقی و
 نه فرته که ئیمه به دوژمنه کانمانه وه ده به سستیه وه. هه موو قیزه ونی شهر
 له م دوو شته دایه: هاوسوزی خوینی رژاوی دوو لایه نه که،
 لیکنزیکیی شه هوانیی ئه و دوو سه ربازه که چاویان له چاوی یه کتره و
 سنگی یه کتر هه لده دن. ئه گنیش دلنیا بوو که باوکی رقی له م

جۆره نزيكايه تيبه بووه. شه پروپيكداداني خه لكي ناو
پاپۆره كه ئه وهنده رقيان هه ستاندوو كه خنكانه كه ي به لاوه باستر بووه.
شه پر كردن له گه ل ئه و خه لكه كه مستيان له يه كتر ده سره واند،
يه كتريان پيشيل ده كرد و يه كتريان ده كوشت، به لاي ئه وه وه زۆر
خرا بتر بووه له مردنيكي به ته نيا له ناو ئاوي پاكي ده رياكه.
ياده وه ربي باوكي ورده ورده له و نه فره ته ده ربازي كرد كه داگيري
كرد بوو. ورده ورده پوومه تي ژاراوي ئه و پياوه ي لئ و ن كرد
كه به نيوچاواني خويدا ده كوتا، له باتي ئه وه ئه م رسته ي به بيردا هات:
من ناتوانم رقم له ئه وان بيت، چونكه هيچ شتيك من و ئه وان
پيگه وه نابه ستيته وه. من هيچ شتيكي هاو به شم له گه ل ئه واندا نيه.

ئەگنئىس بۇ ئالمانىنە بوونەكەي، خۆي بە قەرزدارى شكستەكەي
 ھىتلەر لەشەردا دەزانئىت. يەكەم جار بوو لە ميژوودا كەلايەنى
 تىشكاوى شەر شانازىي پىن نەبرا، تەنانت شانازىي پىر لەمەينەت و
 مەرارەتى ئەو كەسانەشى پىن نەبرا كە پاپۆرەكەيان لەدەريادا
 تىكەشكەيت. لايەنى سەرکەوتوو بەسەرکەوتنەكەي پازى نەبوو.
 بىرارى دا دۆراوہكانى شەر پاكىشيتەبەردەمى دادگا و گشت
 نەتەوہكە دادگايى بكات، بۆيە قسەكردن بە زمانى ئالمانى، ياخود
 ئالمانيبوونىش كاريكى ئەستەم بوو.

پيشينيانى ئەگنئىس، لە داىكيەوہ، ئەو جووتيارانەبوون كە لەسەر
 سنورى نىوان دوو بەشى ئالمانى و فەرەنسىي ولاتى سويس
 دەژيان؛ بەم شىوہئەوان ئەگەرچى لەلايەنى ئىدارىيەوہفەرەنسى-
 سويسى بوون، بەلام بە ھەردوو زمانەكەدەوان. پيشينيانى
 باوكيشى لەو ئالمانيانەبوون كە لە مەجارستان دەژيان. باوكى،
 لەتافى گەنجيدا لە پاریس خویندبووى و لەوئىش فىرى زمانى
 فەرەنسى بووبوو، بەلام دواى ئەوہى ژنى ھىنا، بىنگومان زمانى
 ئالمانى بوو بەزمانى ھاوبەشى نىوان خۆي و ھاوسەرەكەي. كاتىك
 شەر كۆتايى ھات، داىكى بىرى زمانى فەرمىي پيشينيانى خۆي
 كەوتەوہ و ئەگنئىسى بۇ قوتابخانەيەكى فەرەنسى نارد. باوكى تەنيا
 حەزى لە يەك شتى ئالمانى دەكرد كەئەوئىش خویندەنەوہى شىعەرى
 كۆتەبە زمانى خۆي بۇ كچەگەورەكەي بوو.

ئەمەيەككە لە بەناوبانگترینی ئەو شیعراوەیەكە بە زمانی ئالمانی
گوتراوە و ھەموو مندالە ئالمانییەك دەبیت لە بەری بکات:

ئاسوودەیی

بە ژوور ھەموو لووتکە کانه وەییە.

لە سەر لقی دارەکان

بە گران

ھەست بە ھەناسەیی سروەییەك دەکەیت.

بالدەکان لە دەوھەنەکاندا بێدەنگن

سەبر بگرە! بەم زووانە

تۆش ئاسوودە دەبیت.

مانای شیعەرەكە ئاسانە: لە دارستان ھەموو شتیک خەوتووہ و
تۆش دەخەوی. ئەم شیعەرە بە و مەبەستەنە گوتراوەكە بە فکریکی
سەیروسە مەرەتووشی سەرسووپمانمان بکات، بە لکو تەنیا
ویستوویتی ساتیک لە بوون وا لیبکات کە ھەرگیز لە بیری نەکەین و
ئەو بە ھایی پی بێخشییت کە دلمان بۆی تەنگ ببیت و تاسەیی
بکەین.

ئەم شیعەرە لە وەرگێرانی وشە بە وشە دا ھەموو شتیکی
دەدوێنیت. بوخۆتان تێدەگەن کاتیک بە زمانی ئالمانی
دەخویند ریتەوہ، چەندە جوانە.

Über allen Gipfeln
Hst Ruh,
In allen Wipfeln
Spuresl du
Kaum einen Hauch
Die Vogel schweigen im walde.
Warte nur, balde
Ruhst du auch.

هر دیریکی ئەم شیعره له چه‌ند برگه‌ی جیاواز پیکهاتوو. کیشه‌دوو برگه‌یه‌کورت و بلینده‌کان و کیشه‌سی برگه‌یه‌کانیش دوابه‌دوای یه‌کتر هاتون. دیری شه‌شم به‌ئاشکرا له‌ دیره‌کانی دیکه‌بلیندتره و هه‌رچه‌نده شیعره‌که‌بریتیه‌له‌ دوو چوارخشته‌کی، یه‌که‌م رسته‌ی فه‌رمانی ده‌قاوده‌ق له‌ دیری پیتجه‌مدا کوتایی دیت و ریتیک ساز ده‌کات که‌ پیشتر له‌ هیچ شیعری‌کدا، جگه‌له‌م شیعره، نه‌بووه. ئەم شیعره‌چه‌نده‌ساده‌یه، ئەوه‌نده‌ش به‌شکریه.

باوکی ئەگنیش ئەو دهمه‌که‌هیشتا له‌مه‌چارستان، له‌ قوتابخانه‌حکومیه‌ ئەلمانیه‌کان ده‌خویند، فیزی ئەم شیعره‌بووبوو. نه‌گنیشیش یه‌که‌م جار له‌ته‌مەنی ئەو دهمە‌ی باوکیدا لێی بیستبوو. ئەوان به‌ده‌م گه‌ران و پیاسه‌کانیا‌نه‌وه‌ئەم شیعره‌یان ده‌خویندوه. جه‌ختیکی زیاد له‌حه‌دیان له‌سه‌ر شوینه‌دیاری‌کراوه‌کان ده‌کرده‌وه و هه‌ولیان ده‌دا به‌ ریتی شیعره‌که‌هه‌نگاو هه‌لبه‌یتنه‌وه. دیاره‌ئه‌وه‌ش به‌ه‌زی کیشی ناریکی شیعره‌که‌وه‌کاریکی ئاسان نه‌بوو، ته‌نیا کاتیک لێی سه‌رکه‌وتوو ده‌بوون که‌ده‌گه‌یشتنه‌دوو دیری کوتاییه‌که‌ی:

War-te nur-ba-lde-ru-hest-du-auch!
 ئەوان دواهم وشه‌که‌یان
 ئەوه‌نده‌به‌رز ده‌خویندوه‌که‌خه‌لک له‌چه‌ند مایلیه‌وه‌گوینان لێ ده‌بوو:

!auch

باوکی، دواهم جار، دوو سی پۆژ به‌ر له‌وه‌ی بمریت ئەم شیعره‌ی بۆ خویندوه. سه‌ره‌تا ئەگنیش پنی وابوو باوکی هه‌ولده‌دا بگه‌رپته‌وه‌بۆ تافی مندالی و زمانی دایکی، پاشان که‌دی به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌چاوی له‌چاوی برپوه، پنی وابوو ده‌یه‌ویت بیری پیاسه‌و گه‌رانه‌خۆشه‌کانی رابوردووی بخاته‌وه. له‌کوتاییدا زانیی که‌شیعره‌که‌باسی مردن ده‌کات. باوکی ده‌یویست به‌ که‌چه‌که‌ی بلێت خه‌ریکه‌ده‌مریت و بۆخۆشی ده‌زانیت که‌خه‌ریکه‌ده‌مریت. پشتر

ئەگنيس بيري لەوەنەکردبوو وەك پەنگەئە و دێرەساده و خۆشانه كەبۆ مندالە قوتابيه كان گوتراون، مانايەكى ئاواشيان ببيت. باوكى لەناو جینگەدا پاكشايوو، بەهۆى 'تا' و نەرچاوانى سەر ئارەق نىشتبوو؛ ئەگنيس دەستى خستبوو و ناو دەستى خۆى و دەيگوشى. لەگەل ئەو دا كە هەولى دەدا بەر بە فرميسكەكانى بگريت، لەگەل باوكى دەيگوتەو: *Warte nur, balde ruhest du auch*. سەبر بگرە، بەم زووانەتۆش ئاسوودە دەبيت. ئەگنيس گونى لەدەنگى نزيكبوونەوى مردنى باوكى بوو. ئاسوودەيى بالندەكان لەسەر لقى دارەكان.

كەباوكى مرد ئاسوودەييش كەمەكەمەسەقامگير بوو. ئەو ئاسوودەيى لەگيانى ئەگنيسدا بوو، جوان بوو؛ با دووبارەى بكەمەو: ئاسوودەيى بالندەكان لەسەر لقى دارەكان بوو. پاش ماوەيەك دواھەم پەيامى باوكى زۆر بەئاشكرا لەو بیدەنگيەدا، وەك فيكەى پراچيىەك كە لەقوولايى دارستانەو دەيت، دەنگى دايەو. باوكى بەبەخشينى ديارى دەيوست چى پى بليت؟ دەيوست پنى بليت كە ئازاد بيت، بەو شيوەبژى كە خۆى حەز دەكات، بۆ شوينيك بچيت كە خۆى پنى خوشە. ئەو خۆى ھەرگيز نەيويراوو كارى وا بكات، بۆيەھەموو ئەو شتانەى بەكچەكەى دابوو كەبۆ ئازايەتى و بويزى پتيوستى پتيان بوو.

ئەگنيس لەو كاتەو شوى كرد، ھەموو خۆشبيەكى تەنيايى لەكيس چوو؛ لەشوینى كارەكەى، پوژى ھەشت كاتزمير لەژووريتكا لەگەل دوو ھاوكارى بوو، پاشان دەگەرايەو بۆ مالهو، بۆ ئاپارتمانىكى چوار ژوورە. تەنانەت يەككەى لەو ژوورانەش ھىي خۆى نەبوو. مالهەكە ھۆلىكى گەورەى بوو كەلنى دادەنيشتن، ژوورىكى خەوتنیش بۆ خۆى و پاول، ژوورىكىش بۆ بريژيت و

ژووریکى بچووکیش بۆ کارکردنى پاول. که نه گنيس گلهی ده کرد، پاول (به و په ږى راستگوييه وه) پټى دهگوت ژوورى دانيشتنه که ش بو تو و به ليني پي دها که نه خوی و نه بريژيت له وى سرودلى نه گرن، به لام نه و چون دهيتوانى له و هوله دا هه ست به ناسوده يى بکات که ميژيک و هه شت کورسي لى بو و ميوان نانيان له سره ده خوارد؟

ږهنگه ئيسا نه وه تان بۆ ږوون بو ويته وه که بۆچى نه گنيس نه و به يانييه له نيو جيگه که يدا، که پاول پيش له سه عاتیک لى چو بو وه در، نه وه نده خوشحال بو، بۆ نه وه نده هيتواش و له سره خؤ به هوله که دا تپه ږى تا سه رنجى بريژيت ږانه کيشيت. نه و ته نانه ت پيشوازي له و مه سه عده و ازوازيه ش کرد که بۆ چهند ساتيک ناسوده يى پي ده به خشى و چاوه ږوانى ليخوږينى ئوتوميليش بو، چونکه له ئوتومبيله که دا که س نه يده دواند و که س سه يري نه ده کرد. نه رى، گرینگ نه وه بوو که که س سه يري نه ده کرد. ته نيابى، غيابى شيرينى نيگاگان. جاريک هر دو هاوکاره که ي نه خوش که وتن و پشوويان وه رگرت. نه و بۆ ماوه ي دوو هفته ي ږه به ق له فرمانگه ده وامى کرد. کاتيک که دى له کوتايى ږوژه کاندا که متر هه ست به ماندوويى ده کات، سه رى سووږما. له وده مه به دواوه ده يزاني نيگاي خه لک وه ک باريکى قورسه که به عه رزيه وه ده نو سينن، يان وه ک ماچيکه که هه موو تواناي هه لده مژن. نيگاي خه لک ده رزيه ک بوو که چرچولوچى ده خسته ږوومه تيه وه (!).

به يانى که به ناگاي بو وه وه، له هه واله کاني راډيوى بيست که ژنيکى گنج له کاتى نه شته رگريه کى ساده، به هوى خه مساردى له بيهو شکرده که يدا مردوه. به و بۆنه وه سى پزيشک دادگايى کراون و ږيخراويکى پشتگيرى له به کاره يته ره کانيش پيشنيارى نه وه ي

کرد ووه که له داهاتو دا فیلم له هه موو نه شته رگه ریه کان بگرن و فیلمه کانیش ئه رشیف بکن. دیاره خلک پیشوازییان له م پیشنیاره کرد. هه موو پروژیک به شفره ی هه زاران نیگا، هه نجن هه نجن ده کرین، که چی هیشتا پیمان که مه. له ئه جامدا نیگایه کی ریکخراوه یی داده مه زریت که واز له ساته کانمان ناهینیت. له شه قام، له دارستان، له سه ر ته ختی نه خوشخانه، له ناو پینخه ف، فیلمه کانی ژیانمان به هه موو ورده کارییه که وه ئه رشیف ده کرین تا هه ر کاتیک که پنیویست بیت، له دادگا، یان بۆ وروژاندنی کونجکۆلی گشتی، سوودیان لی وهر بگیریت.

ئهم بیرۆکانه هه م دیسان ئاره زوی چون بۆ سویسیان له ئه گنیدا به ئاگا کرده وه. له راستیدا له پاش مردنی باوکیه وه سالی دوو سی جار ده چوو بۆ سویس. پاول و بریژیت به بزه یه کی چاوپوشیکاران وه باسی ئاتاجی ساغله می و هه ستیارییان ده کرد. ده یانگوت: "ده چیت بۆ ئه وی تا که لا وه ریوه کانی سه ر گوپی باوکی بمالی و له په نجه ره ی ئوتیلیکی سویسییه وه هه وای تازه هه لمزیت، به لام ئه وان به هه له چوو بوون. ئه گنيس هه رچه نده له وی دۆستی نه بوو، به لام خودی چوونه که ی بۆ سویس، به لای خۆیه وه به مانای کرده یه کی خه یانه تکارانه ی به رده وام و قوول بوو که به رامبه ر به ئه وان ده یکرد. ولاتی سویس، ده نگی بالنده کان به سه ر چلی داره کانه وه. ئه و خه ونی به پروژیکه وه ده بیینی که بۆ هه میشه له وی بژی و هه رگیز نه گه رپته وه. چه ند جار وا شوین ئه و خه ونه ی که وت که ویستی له سویس مالیک بگرت، یان به کرینی بگرت، ته نانه ت له میشکی خۆیدا نامه یه کیشی بۆ کچ و میرده که ی نووسی تا پنیان بلیت ئه گه رچی هیشتا خۆشی ده وین، به لام بریاری داوه به بی ئه وان و به ته نیا له وی بژی؛ هه روه ها تکاشی لی کردن که جاروبار هه والی

سهلامه تیی خۆیانی بۆ بنووسن تا دلتیا بیت هیچیان بهسه ر نههاتوه. ده رپرین و شیکردنه وهی ئەم بابیه ته زۆر دژوار بوو: ئەو ده بویست ئاگای له ژیان و گوزهرانی ئەوان بیت و له هه مان کاتیشدا پینی خوش نه بوو بیانینیت، یان له گه لیان بژی.

ئەلبه ته هه موو ئەمانه خه ون و خه یال بوون. مه گه ر ده کرای ژنیکی ژیر و عاقل واز له ژیانکی هاوبه شی خۆش و شیرین بینیت؟ که چی به و حاله ش دهنگیکی ده سخه پۆکه ر به رده وام له دووره وه هه ره شه ی له ئاسووده یی ژیانی هاوبه شی ده کرد: ئەوه دهنگی ته نیایی بوو. نه گنيس چاوی ده قووچاند و گویی بۆ دهنگی فیکه ی پراوچیه ک شل ده کرد که له قوولایی دارستانه دووره کانه وه ده هات. له و دارستانه دوورانه کۆمه لیک پێچکه و پێیاز بوون که باوکی له سه ر به کیکیان پراوه ستابوو، به زه رده خه نه وه داوای لی ده کرد بچیت بۆ لای.

ئەگنئیس لەسەر مۆبلە کە دانیشتیبوو، چاوەرێی پاولی دەکرد. ئەوان بەتەمای خواردنیک بوون کە فەرەنسییەکان پیتی دەلێن «خواردنی دەرەو». ئەگنئیس لەبەیانییەو هەچی نەخواردبوو، هەستی بە ماندوو بوون دەکرد. بۆ ئارامکردنەوێ ئەعسابی، پەرەیی لە گۆفاریکی ئەستوور هەلەدایەو. هیزی خوێندنەوێ نەبوو، لاپەرە بەلاپەرە سەیری وینەکانی دەکرد کە هەموویان پەنگی بوون. رییۆرتاژیک لەناوەراستی گۆفارە کە دا باسی کارەساتیکی دەکرد کە لە کاتی نمایشیکی ئاسمانیدا پووی دا بوو. فرۆکە یەک ئاگری گرتیوو، بەسەر ئاپۆرەیی بینەرەکاندا کە وتیوو خوار. وینەکان گەرەبوون و هەریەکە لاپەرە یەکیان گرتیوو. هەموویان وینەیی کە ساتیکی تۆقاو بوون کە بەجلوبەرگی خەلووزی و پیستی سووتاو و جەستەیی گرگرتوویانەو بەملاولادا هەلەدەهاتن. ئەگنئیس نەیدەتوانی سەیری ئەو وینانە نەکات، بیری لە خۆشحالیی بیسنووری وینەگریک دەکردەو کە لەبینینی دیمەنە ئاساییەکان ماندوو بوو و لەپریکدا سەیر دەکات بەخت لە ئاسمانەو، لەشیوێی فرۆکە یەکی سووتاو، دەکەوێتە خوار!

ئەگنئیس چەند پەرە یەکی هەلەدایەو و چاوی بەچەند کە سێکی پرووت لە کەناری دەریایەک کەوت. ئەم عینوانەش بە پیتی درشت لەسەر وینەکان نووسرا بوو: «ئەم وینانە نابن بەبەشیک لە ئەلبۆمی باخی باکینگهام!». هەرەو ها و تاریکی کورتیش کە بەم پستە کوتایی

دهات: «... وینه‌گریک له‌وئ بوو، جارینکی دیکه‌ش سازاده‌خانم به‌هزی په‌یوه‌ندییه‌ترسناکه‌کانییه‌وه‌خوی خسته‌به‌رچاو و سه‌رنجی خه‌لک». وینه‌گریک له‌وئ بوو. وینه‌گریک له‌ه‌موو کوئییه. وینه‌گریک، که‌خوی کردووه‌به‌سوالکه‌ریکی شهل و گپ، له‌ناو ده‌ونه‌کاندا خوی حه‌شارداوه. هه‌موو کوئییه‌ک چاوی لئییه. هه‌موو کوئییه‌ک لیتری لئییه. نه‌گنیس وه‌بیری هاته‌وه‌که‌به‌مندالی زور له‌و بیرۆکه‌سه‌رسام بووه که‌خودا ده‌بیینیت، خودا هه‌میشه‌چاوی لئییه‌تی. په‌نگه‌ئه‌وه‌یه‌که‌م جار بووینت ئه‌و چیژ و خوشییه‌سه‌یره‌ی ئه‌زمووینت که‌خه‌لک کاتیک ده‌ببندرین هه‌ستی پئ ده‌که‌ن. کاتیک به‌پنچه‌وانه‌ی حه‌زی خویان ده‌ببندرین، کاتیک له‌ساته‌وه‌خته‌شه‌خسی و تایبه‌تییه‌کاندا ده‌ببندرین؛ کاتیک به‌چاو و نیگای ئه‌و که‌سانه‌که‌به‌ره‌ورپویان راوه‌ستان، نه‌تک ده‌کرین. دایکی که‌ژنیکی ئیماندار بوو، پئی گوت: «خودا ده‌تیینت» ئه‌و به‌م شیوه‌ده‌یویست فیری بکات درۆزن نه‌بییت و نینۆکه‌کانی خوی نه‌خوات و قامکی له‌لووتی پۆ نه‌کات، به‌لام شتیکی دیکه‌پووی دا: ریک له‌و کاتانه‌دا که‌خه‌ریکی خووه‌خرابه‌کانی خوی بوو، یان له‌ساته‌وه‌خته‌ته‌واو تایبه‌تییه‌کانی له‌شیدا، نه‌گنیس بیری خودا ده‌که‌وته‌وه‌و ئه‌م کارانه‌ی له‌به‌ر ئه‌و ده‌کرد.

ئه‌و بیری خوشکی سازن که‌وته‌وه‌ و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌گوتی: «ئه‌م‌پۆ کامیتره‌جینگه‌ی چاوی خودای گرتووه‌ته‌وه. چاوی که‌سینک جینگه‌ی چاوی هه‌موو که‌سی گرتووه‌ته‌وه. ژیان بووه‌ته‌هه‌رزه‌بییه‌کی به‌ربلاو که‌هه‌موو که‌س تیایدا به‌شداره. هه‌موو که‌س ده‌توانیت ئه‌و سازاده‌خانمه‌ئینگلیسییه‌بیینیت که‌به‌پووتی له‌که‌ناریکی گهرمدا جه‌شنی له‌دایکبوونی ده‌گریته‌ کامیتره‌ وه‌ک دیاره، حه‌زی له‌خه‌لکی به‌ناوبانگه، به‌لام مادام فپۆکه‌یه‌ک له‌نزیک توش بکه‌ویتته‌ خوار و کراسه‌که‌ت ئاگر بگریته، ده‌ستبه‌جی ناوبانگ ده‌رده‌که‌یت و

ده چپته پریزی ئه و هه رزه کاری و رابوار دنه وه که بیگومان هیچ په یوه ندییه کی به چیتژ خوازییه وه نییه، به لکو ته نیا بانگه وازیکی جیددییه بۆ ئه و که سانه که چینگه یه ک شک نابهن خویان لی بشارنه وه و هه موو که سیش له بارمته ی خه لکی دیکه دان.

جاریک ئه گنئیس له گه ل پیاویک ژوانی هه بوو، له و کاته دا که له لۆبی ئوتیلیکی گه وره خه ریکبوو ماچی ده کرد، کتوپر پیاویکی پيشنی لی ده رکه وت که شه روالی جین و جاکه تی چه رمی له به ردا بوو، پینچ تووره که ی به شانوملیه وه به ردا بووه وه. کابرا نو ییه وه و له کامیزا که یه وه سه یری کرد. ئه گنئیس ده سته به بهر روومه تیه وه گرت و لی پراوه شانند، به لام کابرا که پیکه نی و به ئینگلیسییه کی سه قه ت شتیکی پین گوت. ئه وسا وه ک کینچ بۆ دواوه فری و پرته پرت ره سمی لی گرت. ئه مه ریکه وتیکی سه یر و بیمانا بوو. له و ئوتیله سمیناریک به پریوه ده چوو، کابرایه کی وینه گریشیان گرتبوو تا بۆ یادگاری ره سمی ئه و زانایانه بگریت که له هه موو لایه کی دنیا وه هاتبوون و پینان بفرۆشیته وه، به لام ئه گنئیس نه یده ویست له شوینیک به لگه یه ک بییت که په رده له ناشنایه تی و ژوانی خوی و ئه و پیاوه هه لبداته وه. روژی دواپی که رایه وه بۆ ئوتیله که و هه موو ره سمه کانی خوی (ئه و ره سمانه که ئه و ی له لای پیاویک پیشان ده دا که ده سته به بهر روومه تیه وه گرتبوو) کری و هه ولی دا نیکه تیفی فیلمه کانیشیان لی وه ربگریت، به لام هه موو نیکه تیقه کانیان له نووسینگه ی وینه گرییه که ئه رشیف کردبوو، که س ده سته پین نه ده گه یشته. ئه و ئه گه رچی هه سته به هیچ هه ره شه و مه ترسییه ک نه ده کرد، به لام نه یده توانی نیکه ران نه بیته؛ چونکه چرکه یه ک له ژبانی، له بری ئه وه ی که وه ک هه موو چرکه کانی تر له هیچدا بتویته وه، له ره وتی زه من

دادەپریت و ڕەنگە بە ھۆی ڕینکە و تینکی گەوجانەو، وەک مردووێک
 کە چاک دffen نە کراییت، بگەریتەو و بەردەوام سەری لئ بدات.
 گۆفاریکی دیکەى ھەلگرت کە زیاتر تاییەت بەسیاسەت و
 فەرھەنگ بوو. ئەو گۆفارەھیچ بابەتینکی تاییەت بەکارەسات، یان
 شازادەخانمی ڕووتی کەنار دەریای تیندا نەبوو، بەلام لەبری
 ئەوانەپر بوو لە ڕەسمى ڕوومەت. ھەمووی ڕوومەت بوو، تەنانەت
 لەدوا لاپەرەشیدا کە تاییەت بەلیکۆلینەو لەکتیبەکان بوو.
 لەگەڵ ھەموو وتاریکدا وینەى نووسەری کتیبەکەشیان چاپ کردبوو.
 زۆربەى نووسەرەکان کەسى ناسراو نەبوون، بۆیە دەکرا وەک
 زانیاریی پێویست سەیری وینەکانیان بکریت، بەلام ھیچ پاساوێک بۆ
 دانانی پینچ وینەى سەرۆککۆمار نەبوو کە ھەموو کەس شینووی دەم
 و لووت و چەناگەشیانی لەبەر بوو؛ تەنانەت لەژوور دەقی
 سەرۆتارەکەش وینەى بچووکى نووسەرەکەیان دانابوو، کە پێدەچوو
 ھەموو حەفتەیک لەو شونینەبلاوبکریتەو. ئەو وتارانەش
 کە پەییوەندییان بەئەستیرەناسییەو بوو، بەوینەى بزەى
 ئەستیرەناسەکان ڕازابوونەو، تەنانەت ڕیکلامەکانیش - ڕیکلام بۆ
 نامیری تایی و میز و مۆبل و گیزەریش - ھەموویان ڕوومەتیان
 بوو، ڕوومەتینکی زۆر زوھەوئەند. ئەگنیش دیسان سەیری گۆفارەکەى
 کردو، لەیەکەم لاپەرەو ھەتا دواھەم لاپەرە، نەو دەدوو وینەى بژارد
 کە جگەلەرۆومەت ھیچی دیکەیان تیندا نەبوو. چلویەک وینەى
 ڕوومەت و لەش، نەو دە ڕوومەت لەبیستوسى وینەى بەکۆمەلدا،
 تەنیا لە یازدەوینەدا کە سەکان دەوری پەراویزیان ھەبوو، یان
 ھوشیان لای وینەگرتنەکە نەبوو. بەگشتى دووسەد و بیستوسى
 (وینەى) ڕوومەت لەگۆفارەکەدا بوو.

پاشان، پاول گه‌رایه‌وه‌بو مال و نه‌گنئیس باسی نه‌و ژمارانه‌ی بۆ کرد. پاول قسه‌کانی بۆ سه‌لماند:

«به‌ئێ خه‌لك هه‌رچی زیاتر به‌رامبه‌ر به‌ سیاست و به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بیده‌ر به‌ست بن، زیاتر به‌دەر به‌ستی رومه‌تی خویانه‌وه‌ده‌بن. ئەمه‌ تاکخوازی سه‌رده‌مه‌که‌مانه‌».

«تاکخوازی؟ ئەمه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ تاکخوازییه‌وه‌هیه‌، ئەویش کاتیک کامیتر له‌ ساته‌وه‌ختی ئازاردا ره‌سمت لێ ده‌گریت؟ به‌ پینچه‌وانه‌وه‌، ئەمه‌به‌و مانایه‌یه‌که‌ تاکه‌که‌س ئیتر هه‌ی خۆی نییه‌، به‌لکو بووه‌به‌مولکی خه‌لکی دیکه‌. ده‌زانی، من بیرى مندالیی خۆم ده‌که‌ومه‌وه‌. ئەو ده‌مانه‌ئه‌گه‌ر بتویستایه‌وینته‌ی که‌ستیک بگریت، ده‌بوایه‌ئیجازه‌ی لێ بخواییت، ته‌نانه‌ت ئەو ده‌مه‌که‌ من مندال بووم، که‌وره‌کان لێیان ده‌پرسیم: کچۆله‌که‌، من بۆم هه‌یه‌ وینته‌ بگرم؟ له‌وه‌دا ئیتر که‌س ئیجازه‌ی نه‌خواست. مافی کامیتر له‌ مافه‌کانی دیکه‌بالاتر بوو، ئەمه‌ش هه‌موو شتیکی گۆری؛ به‌شێوه‌یه‌کی ره‌ها هه‌موو شتیکی گۆری».

ئه‌گنئیس دیسان گۆفاره‌که‌ی کرده‌وه‌و گوتی:

«ئه‌گه‌ر تۆ وینته‌ی دوو رومه‌تی جیاواز له‌ پال یه‌کتر دابنیت، چاو بۆ جیاوازییه‌کانی نێوان دوو رومه‌ته‌که‌ده‌گیریت، به‌لام ئەگه‌ر دووسه‌د و بیستوسن رومه‌ت له‌ پال یه‌کتر بیت، کتوپر و اتیده‌گه‌ی که‌ هه‌موویان یه‌ک رومه‌تن له‌ دۆخی جوراوجوردا و ئیتر هه‌یج شتیکی به‌ناوی 'تاک' بوونی نامینیت».

پاول که‌له‌ناکاو ده‌نگی جیددی بووبوو، گوتی:

«ئه‌گنئیس، رومه‌تی تۆ له‌ رومه‌تی که‌سی دیکه‌ناچیت».

ئه‌گنئیس له‌و ئیقاعه‌جیددییه‌ی ده‌نگی پاول نه‌گه‌یشت و زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد.

«پېمەكەنە، بەراستمە. ئەگەر تۇ كەسېكت خۇشبویت، روومەتەكەشیت خۇشدهویت. لەدۇخېكى ئاوادا روومەتی ئەو كەسەلە روومەتی هېچ كەسېكى دېكەناچیت».

«بەلى، تۇ من بەروومەتمەوهدەناسى. تۇ من وەك روومەت دەناسى و ھەرگېز بەجۇرىكى دېكەنەتناسيوم. كەواتەھەرگېز بە مېشكى تۇدا تېنەپەپېوھەكەروومەتی من خودى من نېيە».

پاول بە وردېىنى و تاقەتی پزېشكىكى پېرەوھەلامى دایەوھ:
«بۇ پېت وایەروومەتەكەت خودى خۇت نېيە. ئەى كى لەپېشت روومەتی تۆوھە؟»

«بېر لەژىان لەجېھانئىكدا بكەرەوھەكەئاوینەى تېدا نەبېت. تۇ بەردەوام خەون بەروومەتی خۇتەوهدەبېنىت و پېت وایەروومەتت رەنگدانەوھى ئەو شتانەپەكەلەناخ و دەروونتدایە، بەلام دواتر كەتمەنت بوو بە چل سال، كەسېك بۇ يەكەم جار ئاوینەپەكت لە بەرامبەر دەگرېت؛ بېر لەو ترس و تۆقېنەى ئەو دەمەت بكەرەوھ! تۇ روومەتېكى نامۇ دەبېنىت و بەئاشكرا پەى بە شتېك دەبەیت كە توانای قبوولكردنېت نېيە: روومەتی تۇ خودى تۇ نېيە».

پاول گوتى: «ئەگنېس»، ئەوسا لەسەر مۇبلەكەھەستا و لە لای نەگنېس راوھستا. ئەگنېس لە چاوەكانىدا عەشق و خۇشەوېستى بېنى و لەروومەتېدا دایكى. پاول لە دایكى دەچوو، ھەروا كە دایكىشى رەنگەلەباوكى چووبېت و ئەوېش لەكەسېكى دېكە چووبېت. كاتېك ئەگنېس بۇ يەكەم جار چاوى بەدایكى پاول كەوت، زۆرى بەلاوھناخۇش بوو كەپاول لەئەو دەچوو. دواتر، كاتېك پاول و نەگنېس پېنكەوھجوت دەبوون و عەشقبازىيان دەكرد، جۇرەپركېشىپەك ئەوى بېرى لېنچوونەكەى لەگەل دایكى دەخستەوھ و ھەندېك جار پېنى وابوو ئەوھدایكى پاولە كەلەسەرى

پراکشاوو ۋ پروومەتى لەشەھوۋەتدا خواروختېچ بوو، بەلام پاول لەمىژبوو لەبىرى چووبوو ۋەكە پوخسارى دايكى بە پروومەتییە ۋەيە و پرواى وابوو كە پروومەتى ھى خۆيەتى، نەك ھى كەسى تر. ئەگنيس دريژەى بە قسەكانى دا:

«ناوھەكانىشمان تەنيا رېكەوتن. ئىمە نازانين ناوھەكانمان كەى داھاتوون، يان چۆن يەككە لە پىشينيانمان ئەو ناوھى ۋە رگرتوۋە. ئىمە لە ناوى خۇمان ناگەين و بەمىژوو ۋە كەشى نازانين، كەچى بەو حالەش، بەوپەرى ۋە فاداربيە ۋە قبوولى دەكەين و تىكە لاوى دەبين، خۇشمان دەويت و بە شىئو ۋە يەكى سەير گالته جارپانە شانازى پىئو دەكەين. دەلىى خۇمان، لە سەتە ۋە ختېكى درەوشانە ۋەى ئىلھامدا ئەو ناوھەمان داھىئاوۋە. پروومەتېش ھەر ۋەك ناو وايە. ئەو ۋەى دەيلىم رەنگە كەمىك پىش كۆتايىھاتنى تافى مندالىم پروى دايت: من ماو ۋە يەكى زۆر ئەو ۋەندە سەيرى ئاوينەم دەكرد تا لە ئەنجامدا پروام بە ۋەھىنا كەئە ۋەى دەيبنم بۆخۆم. يادە ۋە ربيەكانى ئەو قۇناغەى ژيانم زۆر لى پروون و ئاشكرا نىيە، بەلام دەزانم كە دەبى دۆزىنە ۋەى 'خود' زۆر خۇش و بەكەيف بوويت. ئەلبەت ھەندىك جارىش تۆ دەچىتە بەر ئاوينە ۋە لە خۆت دەپرسى: ئايا ئەمە خۇدى منە؟ بۆچى؟ بۆ دەبى من لەگەل ئەمە دا يەك بم؟ من چىم لەم پروومەتە داو؟ ئەو دەمە يەكە ھەموو شتېك ھەرەس دەھىتت، ھەموو شتېك دە پرووخت».

«چى دە پرووخت؟ چىت بەسەر ھاتوۋە، ئەگنيس؟ تۆ ئەم ماو ۋە چىت بەسەر ھاتوۋە؟»

ئەگنيس سەيرى كرد و سەرى داخست: زۆر لە دايكى دەچىت. ئەلبەت دواتر لەمە زياترېش لە دايكى دەچىت. لە ھەمىشە زياتر لە ۋە پىريژنە دەچىت كە دايكى بوو.

پاول باوہشی به‌ئەگنئیسدا کرد و بەرزی کردەوہ. ئەگنئیس
سەیری کرد و پاول تازە زانیی کەچاوەکانی ئەگنئیس پرن
لەفرمیسک.

ئەو ئەگنئیی بەخۆیەوہگووشی. ئەگنئیس دەیزانی پاول
شەیدایەتی و ئەوہش لەپەر تووشی خەمیکی قوولی کرد. ئەگنئیس
خەمبار بوو کەپاول ئەوہندەوی خۆش دەویست، هەستی کرد
دەیەویت بگری. پاول گوتی:

«دەبی جله‌کانمان لە بەر بکەین. دەبی زوو بپۆین».

ئەگنئیس لەباوہشی هاتە دەر و بەرەو گەرماوہکەهەلات.

له باره ی نه گنڼسه وهده نووسم، ههول ددهم وینای بکه م. رینگه ی
 بی ددهم له سه ر کورسییه لاکښه که ی ساونا دابنښت، له پاریس
 پیاسه بکات، لاپره له گو فاریک هه لیداته وه، له گه ل میړده که ی بدویت،
 به لام گوايه له بیرم چووه ته وه که هه موو ئه م شتانه له جووله و فیکه ری
 ژنیکه وه دهستی پیکردو وه که له قه راغ مه له وانگه یه ک دهستی بو
 که سیکي دیکه راده وه شانده. ئایا نه گنڼسیش به م شیوه دهست بو که س
 راده وه شینیت؟ نه خیر. هه رچهنده رهنگه سه یر بیت، به لام من پیم
 وایه ئه و له میژه کاری وای نه کردو وه. زور له مه پښ، ئه و
 دمه که هیشتا زور گنج بو، به لئ، به م شیوه دهستی راده وه شانده.

ئو دمه نه گنڼس هیشتا له شارو چکه یه کی سویس ده ژیا
 که به لووتکه ی ئه و کټوانه که لایه کیان له دووره وه دیار بو، دوری
 گیرابوو، شانزه سالی ته من بو که له گه ل هاو پو لیکي چوو بو
 سینه ما. کاتیک چراکان کوژانه وه، کوره که دهستی گرت. ده سته جی
 به رده ستیان عاره قی کرده وه، به لام کوره که نه یو یرا ئه و ده سته ی
 که نازایانه گرتبووی به ری بدات، چونکه ئه وه به و مانایه بو
 که له عاره فکردنه وه ی به رده سته ی شه رمه زاره. ئه وان به و شیوه،
 به به رده سته ی ته ر و پیکه وه لکاوه وه سه عات و نیویک دانښتن. کاتیک
 ده سته یه کتریان به ردا که چراکان هه لکران.

کوره که بو دريژکردنه وه ی ماوه ی دیداره که یان، سه ره تا نه گنڼسی
 بو شه قامه کونه کانی ناوه ندی شار و پاشان بو سه ر گردیک و

حەساری سەومەعەیهکی پر لە تورێست و گەڕیدەیی برد. دیار بوو
 لەوەپێش بیری لە هەموو شتێک کردبوو، چونکە زۆر ئازایانە،
 بەو بیانوووە دەیهوێت تابلۆیهکی شیوهکاریی پێشان بدات، بەرەو
 گوزەریکی چۆلی برد. ئەوان گەشتنە ئەوسەری گوزەرەکه، کەچی
 لەبری تابلۆی شیوهکاری بەرەو پرووی دەرکەیهکی مۆر
 بوونەوه کە لەسەری نووسرابوو: "ئاودەست". کۆرە، کە نووسراوەکە
 نەدیوو، پراوەستا. ئەگنێس دەیزانی کە حەزی لە تابلۆ نییە و تەنیا
 لە شوێنێکی چۆل دەگەرێت ماچی بکات. ئەو کۆلە شوێنێکی لەو
 سووچەپیسەیی لای ئەو ئاودەستە باشتری نەدیوو، ئەگنێس قاقا
 پێکنی و بۆ ئەوێ کۆرە کە تێبگات کە بە ئەو پێناکەنیت، ئاماژەیی بە
 نووسراوەکە کرد. کۆرە کەش پێکنی، بەلام تووشی نا ئومیدییهکی
 سەیر بوو. خۆ نەدەکرا بەبوونی ئەو نووسراوەیی پشتهو بیان
 باووشی پێدا بکات و ماچی بکات (لە هەموو شتێک گرینگتر،
 ئەوێ کە مەماچیان بوو کە دەبوایە هەرگیز فەرامۆشی نەکن) بەو
 شیوه چاریکی نەما بێجگە لەوێ کە بەهەستی تالی
 تیکشکانەو بەگەرێتەوه.

ئەوان بێدەنگ بەرێگەدا دەڕۆشتن و ئەگنێس تووڕەبوو کە ئەو
 کۆرە بۆچی لە ناو پراستی شەقامدا ماچی ناکات؟ بۆچی لەباتی
 ئەوێ کە لەوێ ماچی بکات، ناچار بوو لەو گوزەرە تاریکەو بەرەو
 ئاودەستیکی بیات کە پراهیە پیر و ناحەز و قیزەو نەکان، نەو لەدوای
 نەوه، لەوێ خۆیان خالی کردوو تەوه؟ ئەو، دەستەوستانی
 کۆرەکەیی پێن خۆش بوو، چونکە نیشانەیی خۆشەویستی بوو، بەلام
 هەر ئەوێ زیاتر تووڕەیی دەکرد، چونکە هاوکات نیشانەیی
 مندالیش بوو. چوونەدەرەوێ لەگەڵ کۆرێکی ئاوا مندال، وەک
 ئەوێ بوو کە خۆی بچووک کردبێتەوه. ئەو حەزی لە کۆری گەورەتر

بوو، به لامل رهنګه چونکه ده یو یست نه و کوربه بتارینیت و ده شیرزانی که زوری خوښ ده ویت، ههستی دادپهروه رانه ی پالی پتووه دنا تا یارمه تیی هه وله عاشقانه کانی بدات، پشتگیری بکات و له و دهسته وه ستانییه مندالانه ی پرزگاری بکات. نه گنیتس بریاری دا نه گهر نه و کوربه نازا نه بیت و ماچی نه کات، بوخوی ده سته کار بیت.

کوربه که به پیاسه نه گنیتسی به ره و ماله وه ده برده وه و پلانی نه گنیتسیش نه وه بوو کاتیک که یشتنه وه بو ماله وه ده ست بکاته ملی و ماچی بکات، که بیگومان نه وه کوربه که ی سه رسام ده کرد، به لامل نه و له دواساته کاندای نه و ناره زووه ی نه ما، چونکه پرومته ی کوربه که نه وه ک هه ر خه مبار، به لکو گرژ و ته نانه ت رقاویش بوو. نه وان ده ستیان لیدایه وه و نه گنیتس له ریچکه ی ناو داره کانه وه به ره و ده رکه ی ماله وه یان چوو. ههستی کرد کوربه که له دواوه پراوه ستاوه و لئی وردبووه ته وه. جاریکی دیکه ش به زه یی پیادا هاته وه و کاریکی چاوه پوانه کراوی کرد. نه و به دهم روشتنه وه ناورپی لیدایه وه، زه رده خه نه یه کی بو کرد و دهستی راستی هه لبرپی، سووک و ناسان، وه ک نه وه ی توپیکی رهنګا ورهنګی بو بهاویت.

نه و ساته که نه گنیتس له ناکاو، به بی خوئاماده کردنی پیشوه خت دهستی بو به رز کرده وه، کاریکی سه یر و موعجیزه بوو. چون ده کرا له نانو ساتینګدا، بو یه که مجار جووله و فیکه ریکی نه وه نده جوان و رازاوه ی ده ست و له شی که شف بکات که له به ره مینکی هونه ری بچیت!

نه وده مانه ژنیکی ته من چل سالانه سه ردانی باوکی ده کرد. سکره تیتری فه رمانګه بوو. نامه کانی بو باوکی ده هیتا تا واژویان بکات و نامه کانی تر بیاته وه. هه رچه نده نه م دیدارانه هیچ مانایه کی تاییه تیان نه بوو، به لامل جوړه نه نینیه کیان تیدا بوو. (دایکی هه رگیز

هیچی نه ده گوت) نه وه سه رنجی نه گنیسی راده کیشا. کاتیک سکره تیره که ده پړوشت، نه گنیس به ره و په نچه ره که هه لده هات تا به دزییه وه سه سیری بکات. جاریک که ژنه که به ره و دهر که ده چوو (به پیچه وانای نه و په و ته که دواتر نه گنیس پړوشت و هاوپوله کلوله که ی شوینی که و ت) سکره تیره که گه پرایه وه، زه رده خه نه به کی کرد و به جووله و فیکه ریکی چاوه پرواننه کراو، نارام و جوان دهستی هه لبری. نه وه ساتیکی له بیرنه کراو بوو: ریگه لمه که له به رام بهر تیشکی خوره تاودا وهک پروو باریکی زیرین دهره وشایه وه و یاسه مه نه کان له نه مبه راوبه ری دهر که که پشکو تیوون. ده تگوت نه و جووله و فیکه ره به ره و ژووره، دهیه ویت په وتی فرین بهم پارچه زیرینه نیشان بدات و یاسه مه نه سپیبه کانیش هر وهک بال ده کرانه وه. باوکی دیار نه بوو، به لام جووله ی ژنه که ناشکرای دهر کرد که نه و له ناو دهر که ی فیلا که راوه ستاوه و له پشته وه له ژنه که ورد بووه ته وه.

نه و جووله هینده جوان و له ناکاو بوو، که وهک نه خشی برووسکه له یاده وریی نه گنیسدا مایه وه. نه و جووله نه گنیسی بو فوولاییه کانی زه من و شوین برد و له ناخی کچیکی شانزه ساله دا هه زیکی شاراوه ی گه وره ی به ناگا کرده وه. له و ساته دا که کتوپر ویستی شتیکی گرینگ به هاوپوله که ی قوتا بخانه ی بلیت و وشه به کی بو نه بیند راپه وه، نه و جووله ژیاپه وه و له بری نه گنیس، نه وه ی نه و توانای گوتنی نه بوو، گوتی.

من نازانم نه گنیس تا که ی نه و جووله ی به کارهینا (یان وا چاکه بلیم نه و جووله تا که ی نه گنیسی به کارهینا) به لام دلنیام تا نه و روژه به کاری هینا که سه سیری کرد خوشکه بچوو که که شی بو مال اوایی له هاوړی کچه که ی دهستی راده وه شانده. نه و کاتیک بینی خوشکه که ی، که له مندالیه وه نه گنیسی ده په رست و لاسایی

ده کرده‌وه، هه‌مان جووله‌دووباره‌ده‌کاته‌وه‌نیکه‌ران بوو: جووله‌ی مروفئیکی گه‌وره‌بو مندالئیکی یانزه‌سالان ناییت، به‌لام له‌وه‌ش گرینگتر ئه‌وه‌بوو که‌ئه‌گنئیس زانیی هه‌موو که‌س ده‌توانییت ئه‌م جووله‌بکات و به‌ته‌نیا هی ئه‌و نییه: بۆیه‌کاتیک ده‌ستی راده‌وه‌شانده‌ستی به‌دزییه‌تی و لاساییکردنه‌وه‌ده‌کرد و دواتر وازی له‌و جووله‌یه‌هیتا (وازه‌یتان له‌و جوولانه‌که‌ پینان راهاتووین کاریکی دژواره) و متمانه‌ی به‌جووله‌کان نه‌ما. ئه‌و هه‌ولی دا بیجگه‌له‌ جووله‌گرینگه‌کان هیچی دیکه‌دووباره‌ نه‌کاته‌وه‌(بیجگه‌له‌وه‌ی که‌سه‌ری به‌ نیشانه‌ی "ئه‌ری" دانه‌وینییت و به‌ نیشانه‌ی "نا" به‌رزی بکاته‌وه‌ و سه‌ر بۆ ئه‌و شتانه‌ هه‌لبه‌ریت که‌هاوریکه‌ی نه‌بیینیوه)، هه‌ر ئه‌و جوولانه‌به‌کار بییتییت که‌نیشانه‌ی شیوازی ده‌ربرینی تاییه‌ت به‌خۆی نین. به‌م شیوه‌بوو که‌ جووله‌ی سیراووی سکره‌تیره‌که‌ی باوکی که‌به‌پچکه‌زێرنه‌که‌دا ده‌پوشت (ئه‌و جووله‌که‌منیشتی، کاتیک چاوم به‌و ژنه‌که‌وت که‌له‌قه‌راغ مه‌له‌وانگه‌یه‌ک له‌مه‌له‌وانه‌که‌دوور ده‌بووه‌وه، سیر کردبوو) ته‌واو له‌ناخیدا خه‌وت.

پاشان رۆژیک دیسان به‌ناگا بووه‌وه. به‌ر له‌ مردنی دایکی، ئه‌و ده‌مه‌ که‌ ئه‌گنئیس دوو حه‌فته‌له‌لای باوکه‌نه‌خۆشه‌که‌ی له‌ قیلا مایه‌وه، ئه‌وه‌په‌وی دا. ئه‌گنئیس کاتیک پاش دوو حه‌فته‌مالاواپی له‌باوکی ده‌کرد، ده‌یزانی که‌بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودریژ نایینیته‌وه. دایکی له‌مال نه‌بوو، باوکی ده‌یویست تا به‌ر ده‌رکه‌ی ئۆتۆمیپله‌که‌، که‌له‌شه‌قام راگیرابوو، به‌رینی بکات. ئه‌گنئیس نه‌یه‌ه‌شت له‌وه‌زیاتر له‌گه‌لی بچیت و به‌ ته‌نیا به‌ جاده‌لمه‌که‌دا رۆیشت. له‌ باخچه‌که‌وه‌ به‌ره‌و ده‌رکه‌که‌چوو. شتییک له‌قورگیدا گلۆله‌بووبوو، زوری حه‌زده‌کرد شتیکی چاک به‌ باوکی بلیت، شتییک که‌به‌وشه‌نه‌گوتریت، بۆیه‌بێ ئه‌وه‌بزانیت چی روه‌ی داوه، له‌په‌ر به‌ده‌م بزه‌یه‌که‌وه‌ئاوپی لی

دایه وه و نارام و له سه رخۆ دهستی لئ راوه شاندا. ده تگوت به ته مایه
هیی بلیت که ئەوان هیشتا ته مەنیکێ زۆریان له پیشه و زۆر جاری
دیکه ش یه کتر ده بیننه وه. پاشان بیری ئەو ژنه چل
سالانه که وه که بیستوپینچ سال له وه پیش، ریک له
شوینه راوه ستابوو، به هه مان شیوه دهستی له باوکی راوه وه شاندا. ئەم
بیره وه ریه نه گنێسی نیگه ران و په ریشان کرد. ده تگوت دوو زه مەنی
دوور له یه ک له پر له ساته وه ختی کدا و دوو ژنی جیاواز له
جووله یه کی هاو به شدا یه کیان گرتو وه ته وه. ئەوسا بیری
کرده وه که په نگه باوکی له هه موو ژیانیدا ته نیا ئەو دوو ژنه ی
خوشویستییت.

له هۆلهکه، له و شوینه که میوانه کان له پاش خواردنی نانی ئیواره به په رداخی براندی و فنجانی نیوه به تالی قاوه وه دانیشتبوون، یه که م میوانی ئازا هه ستایه سهر پین و به بزه یه که وه کړنۆشی بو خانمه خانه خوئیکه برد. ئه وانی دیکه ش ئه م جووله یان وه ک فرمانیک لیکدایه وه و هاوړی له گه ل پاول و ئه گنئیس له سهر مؤبله کانیاں هه ستان و به په له به ره و ئوتۆمبیله کانیاں رۆشتن. پاول ئوتۆمبیله که ی لیده خوړی و ئه گنئیس له ولایه وه دانیشتبوو، سه یری ها توچوی ببیرانه وه ی ئوتۆمبیل و هه لکران و کوژانه وه ی چراکان و جۆشوخرۆشی بیمانای شاریکی گه وره ی ده کرد. ئه و، جاریکی دیکه ش تووشی ئه و هه سته به هیز و تایبه ته بوو که هیچ شتیکی هاوبه شی له گه ل ئه و بوونه وه ره دوزو پینانه نییه که سه ریاں له سه ر شانیاں و ده میان به رومه تیا نه وه یه. سه رده میک ئه گنئیس چه زی له سیاست و زانست و داهینانه کانیاں بوو، خوی به به شتیکی بچووکی رهوداویکی گه وره ده زانی، به لام رۆژیک هه سستی کرد له ئه وان نییه. ئه م هه سته ی به لاوه غه ریب بوو، به ربه ره کانیی ده کرد، ده یزانی هیچو پۆچ و ببیره و شتانه یه، به لام له ئه نجامدا به خوی گوت که ئیتر ناتوانیت به ری پی بگریت. ئیتر ناتوانیت به ببیر کردنه وه له شه ره کانیاں خوی ئازار بدات، یان له ئاهه نگه کانیاندا شاد بیت، چونکه دلنیا بوو بوو که هیچ کام له مانه په یوه ندیباں به ئه وه ونییه.

ئايا ئەمەبەماناي دلرەقى بوو؟ بىگومان نا، پەيوەندىي بە دلەوئەنبوو. هېچ كەس بەقەدەر ئەو، پارەي بەسوالكەر نەدەدا. كاتىك بەشەقامەكاندا تىدەپەرى نەيدەتوانى سوالكەرەكان پشتكوي بخت. ئەوانىش لەناو ئاپۆرەي سەدان رېنوار، لەناو ئەو ھەموو خەلكەدا كەدەيانىنين و گوئيان لەدەنگيان بوو، خىرا ئەويان دەناسىيەو. ئەرى، ئەوەرەستە، ئىمەدەبى ئەوئەش بلىين كەئەو پارەبەسوالكەردانەي حالەتىكى نەرىنى و نىگەتيف بوو. ئەگنىس لەبەر ئەوەرەپارەي بەسوالكەرەكان نەدەدا، چونكەئەوان بەشيك لە مرۆفایەتى بوون، بەلكو لەبەر ئەوەرەپارەي پى دەدان كەبەشيك لەمرۆفایەتى نەبوون، لە مرۆفایەتى دابرابوون و وەك خۆي ھەستيان بەھاوخەمى و ھاوبۇچوونى لەگەل مرۆفایەتى نەدەكرد.

نەبوونى ھاوخەمى لەگەل مرۆفایەتى: ئەو ئاوا تىگەيشتبوو. تەنيا شتىك كەدەيتوانى لەم بىرۆكەي دابىرەيت، عەشقىكى تايبەت بۇ كەسىكى تايبەت بوو. ئەگەر ئەو بەرەست كەسىكى خۇش بوىستايەئىتر بەرامبەر بە چارەنووسى خەلكى دىكەش خەمسارد نەدەبوو، چونكەدلدارەكەشى وابەستەبەو چارەنووسەبوو، دلدارەكەشى بەشيك لەو چارەنووسەبوو، ئىتر پىنى وا نەدەبوو كە شەر و ئازارەكانى مرۆف پەيوەندىي بەئەوئەوئەنىيە.

ئەگنىس لەم بىرۆكەيەي خۆي تۇقا. ئايا بەرەست كەسى خۇش نەدەويست؟ ئەي پاول؟

ئەگنىس بىرى چەند سەعات لەوئەپىش، ئەو كاتەكەھىشتا بۇ خواردنى نانى ئىوارە لە مال نەھاتبووەدەر، كەوتەو. بىرى ئەو كاتەكەوتەوئەكەپاول باوئەشى پىندا كرد. ئەرى شتىك بەمىشكىدا تىدەپەرى: ماوئەيەك بوو ئەو بىرۆكەوازى لى نەدەھىنا كەخۇشەويستىيەكەي بۇ پاول شتىكى ئىرادىيە. بۇخۆي ئىرادەي

کردووہ کہ پاولی خۆشبویت، ئیرادہی کردووہ کہ ژیانیکی هاوبه شیی خۆشیان بییت. ئەگەر ئەم ئیرادەیه تەنیا بۆ ساتیک سست ببوايه، خۆشه ویستییه که ی ئه ویش وهک بالندهیه کی له قهفەس دەر بازبوو، دەر فەری و دەر باز دهبوو.

کاتژمیر یه کی نیوه شه وه، ئەگنيس و پاول خهريکن پرووت دهبنه وه. ئەگەر له هەر کامیان بپرسییا یه که ئه و ی تر له م کاتانه دا چون دهبوولیته وه و چی دهکات، دهلله ژا، چونکه ئه وان له میژه سهیری یه کتریان نه کردوو. سیسته می یاده وه رییان له کار که وتوو وه ئیتر هیچی ئه و ساته وه خته هاوبه شه ی شه وان ی پیش پراکشانی ناوجیگه یان تومار ناکات.

ناوجیگه ی ژنومیر دایه تی: میحرابی هاوسه رگیری. کاتیک باسی میحراب ده که ین، مه به ستمان قوربانیشه. لیزه یه کتیک له پیناوی ئه و ی دیکه له خۆی دهبووریت. هه ردووکیان بۆ خه و تن ده که ونه عه زیه ته وه و به دهنگی هه ناسه ی یه کتر به ناگا دهبنه وه، بۆیه به ره و ئەمسەر و ئەوسه ری چرپاکه ده خشین و مه و دایه کی باش لیک دوور ده که ونه وه. ئەوان به و هیوا یه که یارمه تی خه و تنی یه کتر بدن و بتوانن بی ئه وه یه کتر به ناگا بکه نه وه شان و شان بکه ن، خۆیان وا پیشان دهن که گوا یه خه و یکی قولیان لیکه وتوو. به داخه وه که سیان سوود له م دهر فته وه رناگرن، چونکه هه ر یه که یان به جیا خۆی وا پیشان دها که خه و تنی دهر ترسی بجوولیت.

نه خه و تن و ترسان له جموجۆل، ئەمه یه ناوجی ژنومیر دایه تی. ئەگنيس به قه فاوه پراکشاه و هه ندیک وینه به میشکیدا تیده په ریت: ئەو پیاوه غه ریب و میهره بانه دیسان سه ردانیان ده کاته وه. ئەو

ئەسەكە ھەموو شتىك لەبارەى ئەوانە ۋە دەزانىت، بەلام ھىچ شتىكى
 لەبارەى بورجى ئىقلە ۋە نەببىستوۋە. ئەگنىس ئامادىيە ھەموو شتىك
 ،دات تا بتوانىت بە تەنيا بىدوئىنىت، بەلام ئەو پياۋبە ئەنقەست
 كاتىك دىت كە ھەر دووكيان لە مالى ۋە بن. ھەولى ئەگنىس بۆ ئەۋەى
 لە ۋ كاتەدا پاول بنىرىتە دەرەۋە، بىسوۋدە. سىبەسى، بەسى فنجان
 ئاۋەۋە، لەپشت مېزىكى كورت دانىشتوون و پاول ھەول دەدا
 مېوانەكەى سەرقال بكات. ئەگنىس چاۋە پروانى ئەۋەى كە مېوانەكەيان
 باسى ھۆكارى ھاتنەكەى بكات. ئەلبەتە بۆخۆى بە ھۆكارى ھاتنەكەى
 دەزانىت، بەلام پاول ئاگای لە ھىچ نىيە. لە ئەنجامدا
 مېوانەكە قسەبە پاول دەبرىت و دەچىتە سەر كرۆكى باسەكەى:

«من پىم وایە ئىۋە بزائن كە من خەلكى كوئىم؟»

ئەگنىس دەلى:

«بەلى».

ئەو دەزانىت مېوانەكە لە ھەسارەىكى دوورەۋە ھاتوۋە.
 ھەسارەىك كە لەگەردووندا پلە ۋە پاىيەكى باشى ھەيە. ئەو خىرا بە
 بزەيەكى شەرمانانە ۋە لىي دەپرسىت:

«ئایا زيان لەۋى چاكتەرە؟»

مېوانەكە شانى ھەلدەتە كىنىت:

«ئەگنىس، من دلئىام بۆخوتان دەزانن لە كوئى دەژىن».

ئەگنىس دەلى:

«رەنگە دەبن مردن ببىت. بەلام ئایا ھىچ رىگەيەكى دىكە بۆ
 راپەراندى كارەكان نىيە؟ ئایا بەراست پىۋىستە مروف لە شىك لەپاش

خوی به جینیلتیت؟ له شیک که پیوسته له ژیر خاک بشاردریته وه، یان
له ناگردا بسووتیت؟ ئەمانه زۆر ترسناکن!»
میوانه که دهلی:

«له هه موو کوئ ده زانن که زه وی شوینیکی زۆر ترسناکه»
ئوسا ئەگنيس دهلی:

«شتیکی دیکه ش، رهنگه ئەم پرسیاره به لای تووه که مژانه بیت،
به لام ئایا ئەوانه ی که له شوینی ئیوه ده ژین، پوومه تیان هه یه؟»
«نا، له هه یچ کوئ جگه له ئیره پوومه ت نییه»
«ئە ی که واته ئەوانه ی که له وی عاشق دهن، چون له یه کتر
هه لداویردرین؟»

«ئەوان، هه موویان داها ته ی خویانن، ده کری بلین هه ر که س
خوی داده هینیت، به لام قسه کردن له م باره وه زۆر دژواره؛
ئیه ناتوانن تی بیگن. رۆژیک ئیوه ش تیده گهن. من هاتووم که پیت
بلیم له ژیانه که ی دیکه تدا ناگه پیتته وه بۆ سه ر زه وی».

ئەلبه ت ئەگنيس پینشو هخت ده یزانی میوانه که ده یه ویت چییان پی
بلیت، بۆیه دانه چله ی. به لام پاول سه ری سوورماوه. سه یری
میوانه که ده کات، سه یری ئەگنيس ده کات. ئەگنيس هه یچ چاره یه کی
نییه جگه له وه ی که لینی بیرسیت: «ئە ی پاول؟»
میوانه که ده لی:

«پاولیش لیره نامینیتته وه. من هاتووم ئەوه تان پی بلیم.
ئیمه هه میشه به خه لک ده لین که هه لباردنی خۆمانمان کردوه. من
ته نیا ده مه وی شتیک له ئیوه پیرسم: ئایا ده تانه وی له ژیانه که ی
دیکه تاندا پیکه وه بن، یان هه رگیز یه کتر نه بیننه وه؟»

ئەگنيس دەيزانى ئەم پرسيارەى لى دەكرىت، بۆيە دەيوست
 لەگەل ميوانەكە بەتەنيا بىت. ئەو دەيزانى بەبوونى پاول ناتوانىت
 پىي بلئ: «ئىتر نامەوى لەگەل ئەو بىم». ئەگنيس نەيدەتوانى لای
 خوى ئەو قسەبكات و پاولىش نەيدەتوانى. تەنانت پىدەچوو پاولىش
 بىوئىت لە ژيانەكەى دىكەيدا بەبى ئەگنيس بىت، بەلام گوتى ئەم
 قسەبە دەنگى بەرز و لە بەرچاوى يەكتر كە «ئىمە نامانەوئىت
 لە ژيانەكەى دىكەماندا پىكەوہىين»، وەك ئەوہوايەكە بلين
 «ئىمە ھەرگىز يەكترمان خوش نەويستووہو ئىستاش يەكترمان
 خوش ناوئىت». ديارەئەمەش شتىك نىيەكە بە دەنگى بەرز بگوترىت،
 چونكە بەم شىوہ ژيانى ھاوہ شىيان (كە تا ئىستا بىست سالى لى
 تىپەرپوہ) لەسەر وەھمى عەشق بونىادنراوہ، وەھمىك
 كە ھەردوو كيان بە نىگەرانييەوہ پاراستوو يانەو پەرور دەيان كردووہ.
 ئەو ھەر كاتىك ئەم دىمەنەى دەھىنايە پىنشاچاوى خوى، دەيزانى
 كاتىك پوو بەرووى پرسيارى ميوانەكە بىتەوہ تەسلىم دەبىت و بە
 پىچەوانەى ئاواتەكانى، بە پىچەوانەى ھەز و ئارەزوہكانى، دەلى:
 «بەلى، بىگومان ھەز دەكەم لە ژيانەكەى دىكەشمدا پىكەوہىين».

بەلام ئەمرۆ بۆ يەكەم جار دلىيا بوو كە تەنانت لە لای پاولىش
 دەوئىرئ ئەوہى پىي خوشەبىلئىت، واتە ئەوہى كە لە دلەو دەيخوازىت.
 دلىيا بوو كە تەنانت بە قىمەتى وئىرانكردنى ھەموو شتەكانى
 نىوانىشيان بووئىت، دەوئىرئ بىلئىت. ئەگنيس لەپال خۇيدا گوئى
 لەھەناسە كىشانىكى بەرز بوو. پاول بەراست خوى لىكەوتبوو.
 ئەگنيس كە دەتگوت دووبارە فىلمەكە دەخاتەوہ نىو پرۆژكۆرەكە،
 ھارىكى دىكەش سەرلەنوئى بەھەموو دىمەنەكە دا چووہوہ: ئەو

له گهل میوانه که ده دویت، پاول به سه رسو و پمانه وه سه یریان ده کات و
میوانه که ده لئ:

«نایا له ژیانه که ی دیکه تاندا ده تانه ویت پیکه وه بن، یان هرگیز
یه کتر نه بیننه وه؟»

(سه یره: ئەگەرچی میوانه که هه موو شتیک له باره ی
ئه وانه وه ده زانی، به لام له ده رووناسیی زه وینییه کان ناگات، له مانای
عه شق ناگات، که واته ناتوانیت مه زنده ی ئە وه بکات که به و
پرسیاره خۆمانه و خیرخوازانه و کرده بییه ی ده یان خاته چ دۆخیکی
دژواره وه).

ئەگنئیس هه موو توانای ده روونی خۆی کۆده کاته وه و به
دهنگیکی بنه بره وه وه لامی ده داته وه:

«ئیمه و امان بئ باشتره که هه رگیز یه کتر نه بیننه وه».

ئهم وشانه ریک وه ک ته قه ی ده رکه یه که که له وه همی عه شق
دابخریت.

به‌شی دووهم
نهمری

سیانزه‌ی سیتامبهری ۱۸۱۱. سینه‌مین هفته‌یه که ئه و جووته گه‌نجه، "بیتینا بریتاننو" له‌گه‌ل می‌رده که‌ی "ئاخیم فون ئارنیم" ی شاعیر، له‌لای گۆته‌له‌وایمار ده‌ژین. بیتینا بیستوشه‌ش سال، ئارنیم سی سال و کریستیانی هاوسهری گۆته‌چلونو سالیان ته‌مه‌نه. گۆته‌شه‌ستودوو سالی ته‌مه‌نه و یه‌ک تا که‌ددانیشی له‌ناو ده‌مدا نه‌ماوه. ئارنیم عاشقی ژنه‌گه‌نجه‌که‌یه‌تی، کریستیان شه‌یدیای پیاوه‌پیره‌که‌یه‌تی و بیتینا، ته‌نانه‌ت دوا‌ی شوو‌کردنه‌کشی، هیتشتا له‌گه‌ل گۆته‌ مۆزه‌مۆز ده‌کات. ئه‌م به‌یانیه‌گۆته‌له‌ماله‌وه‌یه‌و کریستیان له‌گه‌ل ئه‌و ژن و می‌رده گه‌نجه‌چوو‌ه‌بو سهردانی پیشانگایه‌کی هونه‌ری (که‌ هاورنیه‌کی خیزانیان، مایه‌ری راویژکار، پرنکی خستوه) و کۆمه‌لیک تابلوی تیندا پیشان ده‌دریت که‌ گۆته‌ ستایشی کردوون. خاتوو کریستیان هیچ له‌ هونه‌ر نازانیت، به‌لام هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی له‌بیره‌که‌ گۆته‌له‌باره‌ی تابلو‌کانه‌وه‌گوتوو‌یه‌تی و ده‌توانیت به‌ ئاسووده‌بیه‌وه‌بیرو‌بو‌چوونه‌کانی گۆته‌له‌باتی بیرو‌بو‌چوونی خوی بلینته‌وه. ئارنیم گویی له‌ده‌نگی به‌هیزی کریستیانه و سه‌یری چاویلکه‌که‌ی سه‌ر لووتی بیتینا ده‌کات. هه‌رکاتیک بیتینا وه‌کو که‌رویشک لووتی کۆده‌کاته‌وه، چاویلکه‌که‌ی هه‌لده‌کشی و داده‌کشیته‌وه. ئه‌و ئه‌م نیشانه‌ده‌ناسیت: بیتینا ئه‌وه‌نده

توورپه به که خه ریکه ده ته قیت. ئارنیم که پینده چی هستی به نزیکبونه وهی توفان کردیت، به خوپاریزییه وه ده خزیته ژووریتی دیکه.

له وکاته دا که ئارنیم ده روا، بیتینا قسه کان به کریستیان ده بریت و ده لی: «نه خیر، بیتینا له گه ل ئه م بۆچوونه دا نییه! ئه م تابلویانه زور خراپ و بیزار کهرن!»

کریستیانیش له بهر دوو هو توورپه: ئه م ژنه خانه دانه گه نجه ئه گه رچی شووی کردوو و دوو گیانه، به لام ئه وه نده گوستاخ و پروقایمه که موزه موز له گه ل میرده که ی ده کات و له وهش خرابتر، دژایه تیی بۆچوونه کانیشی ده کات. باشه ئه و چی ده ویت؟ ئایا ده یه ویت له یه ک کاتدا هم له ریزی پیشه وهی لایه نگره سه رسه خته کانی گوته بیت و هم له ریزی پیشه وهی نه یاره کانیشی؟

هه ردوو بۆچوونه که کریستیان ده هری ده کهن، به تابهت چونکه هه ریه که یان ئه وی تر ره فز ده که نه وه، بۆیه به ده نگی به رز هاوار ده کات: «قسه که ی تو بیزار که ره که ده لئی ئه م تابلو گرینگانه بیزار کهرن».

بیتینا هه لویتست وه رده گریت و ده لی: «ئه م تابلویانه نه وه ک هه ر بیزار که ر، به لکو گالته جاریشن! به لی، ئه مانه گالته جارین. ئه وسا بۆ سه لماندنی قسه که ی به لکه ده هینیتته وه».

کریستیان گوئی لی ده گری و سه یر ده کا له و شتانه ناگات که ئه و ژنه گه نجه ده یه ویت تی بگه یه نیت. بیتینا هه رچی زیاتر توورپه ده بیت، زیاتریش ئه و وشانه به کار ده هینیت که له خویندکاره گه نجه کانی زانکو

و هاوړيکاني بيستوه و کريستيان د هزانيت که بيتينا به تايهت سوود له م وشانه و ه رده گريت، چونکه نه و تتيان ناگات. کريستيان سهيري چاويلکه که ي بيتينا دهکات که به سهر لووتيه وه ده جو لئته وه. نه و پئي وايه قسه بيمانا کاني و چاويلکه که ي وه کو يه کن. له راستيدا زور سهيره که بيتينا چاويلکه له چاو دهکات! هه موو که س د هزانيت که گوته، چاويلکه له چاو کردن له ناو خه لکدا به به ربه ره کانیکردني سه ليقه ي باش د هزانيت و وه ک کار يکي سه يروسه مه ره ئيدانه ي دهکات! بويه نه گه ر بيتينا و يړاي هه موو نه مانه، له و ايما ر چاويلکه له چاو بکات، له بهر نه وه يه که ده يه و يت به و په پري چاو قايمي ه وه خوي وا پيشان بدات که گوايه سهر به نه وه ي نو ييه، واته نه و نه وه که گرينگ ترين تايه ته مندي ه که ي رومان تيسم و چاويلکه يه. ئيمه د هزانين نه و که سانه که بو خونان دن و فيز و لووتبه رزي خويان به گه نجان و نه وه ي نو يوه هه لده واسن، ده يانه و يت چي بلين: ده يانه و يت بلين نه وان زيندوون، به لام پيره کان (به لاي بيتينا وه کريستيان و گوته) له ميژه وه ک که مزه له گوړدا خه وتوون.

بيتينا به رده وام قسه دهکات. نه و سات له دواي سات زياتر هه لده چيت و، له پړيکدا دهستي کريستيان به ره و رومه تي ده فريت. کريستيان له دواهم ساته کاندا د هزانيت که نابي زلله له ميوانه که ي بدات و خيرا دهستي ده کشيني ته وه. دهستي به حاس ته م بهر ناو چاواني بيتينا ده که و يت. چاويلکه که ي له چاوي ده که و يته خوار و ده شکيت. خه لکي ناو هو له که ناو پريان لي ده ده نه وه و به نيگه راني ه وه سه يريان ده کن. ئارنيمي کلول به په له له ژووره که ديته دهر و چونکه هيچي

به بیردا نایهت، دهچینه سه رچوک و پارچه شکاوه کانی
چاویلیکه که کوده کاته وه، ده لینی به ته مایه نه و پارچانه پیکه وه بلیکنیتنه وه.
هه موویان به نیکه رانییه وه بۆ ماوه ی چند کاتژمیر چاوه پرنی
بیستنی فه توای گوته ده بن. بلی کاتیک گوته کوی
رووداوه که بیستیت، لایه نی کی بگریت؟
گوته لایه نی کریستیان ده گریت و بۆ هه میشه نه و ژن و
میترده گه نجه له ماله که ی دهرده کات.

کاتیک جامی شهراب ده شکیت نیشانه ی به خته وه ریبه. کاتیک
ئاوینه ده شکیت، ده شی چاوه پروانی حهوت سال کلۆلی و نه هامه تی
بین. نه ی نه گه ر جووتیک چاویلیکه بشکیت؟ نه وه نیشانه ی شه ره.
بیتینا له هه موو هۆله کانی وایمار ده لی: «نه و کتوه گوشته شیت بوو،
لنی دام.» نه و وته ی بیتینا ده ماوده م ده پروات و هه موو خه لکی
وایمار پتی پیده که نن. نه و وته نه به دیبه، نه و پیکه نینه هه تاهه تاییه هیشتا
و تا نه م سه رده مه ی ئیمه ش ده نگی داوه ته وه.

نەمرى. گۆتەلەم وشەنەدەترسا. ئەو لە بەشى «شەيخەر و حەقىقەت»ى كىتەبى «لە ژياندا»، بەجۆشوخرۇشەوئەرخەنى لەسەر شانۇنامەيەك نووسىوئەكەيەكەم چار لە تەمەنى نۆزدە سالىدا، لەتيا ترى نوپى دريسدين بينويەتى: لە بەكگراوندى شانۆكە(من لە زمانى گۆتەوئەدەيگىز مەو) «پەرسىگاي ناوبانگ»ى لى بوو كەشانۇنامەنووسەگەرەكانى ھەموو سەدەكان لە دەورى كۆبوو بوونەو. لە ناوھراستى شانۆكەپياويك بەعابايەكى سووكەوھراستەوخۇ بەرەو پەرسىگاگەدەچوو. ئەو پياوھەكە ھىچ تايبەتمەندىيەكى ديارى نەبوو، پىشتى لەبىنەرەكان كرىبوو، گويى بەھىچ كەس نەدەدا، شەكسپىيەر بوو. ئەو، بى ئەوھى كەسى لەپىشەوھىت، بى ئەوھى گويى بەرەقىب و موناڧسەكانى رابوردوى بدات، راستەوخۇ و بە تەنيا بەرەو نەمرى ھەنگاوى ھەلدەھىتايەو».

ئەلبەتتە ئەو نەمرىيەى كەگۆتەباسى دەكات، ھىچ شىتىكى ھاوبەشى لەگەل بىرواى ئايىنى بە رۇچىكى نەمر نىيە. ئەو نەمرىيەجياواز و زەوېنىيەبۇ كەسانىكەكەلەپاش مردىيان، لەيادەوھرى نەوھەكانى داھاتوودا دەمىننەو. ھەركەس دەتوانىت بە دەرەجەيەكى كەم، يان زۆر، بۇ ماوھەيەكى كورت، يان درىژ بەم نەمرىيە بگات. ئەم بىرۆكەلە سەرەتاي گەنجىتيدا مېشىكى خەلك بەخۆيەوھەمشغول دەكات. كويخادىيەكى مۇرافىيى بوو كە من

زورچار له گه رانه کانی تافی مندالیمدا ده مبینی. ده یانگوت له مال ه و تابه و تیکي هه یه، که کاتیک زور خوشحاله و له ژيانی خوی رازیبه له ناویدا راده کشیت و وینای به خاکسپاردنی خوی ده کات. ئەم ساتانه و خه یالاتی ناو تابه و ته که بۆ ئەو خوشترین ساته و هختی ژيانی بوون. ئەو چوو بووه ناو مالی نه مریی خوی هه و.

سروشتییه، له بابته نه مرییه وه هه موو مرقفه کان یه کسان نین. نیمه ده بی له نیوان نه مرییه کی بچوکی وهک یاده و هری که سیک له زهینی ناسیاوه کانیدا (ئەو نه مرییه که کویتخادیکه به ناواتی ده خواست) له گه ل نه مرییه کی گوره، واته یاده و هری که سیک له زهینی که سانیکدا که هه رگیز له نزیکه وه نه یانناسیوه، جیاوازی دابنیتین. له ژياندا که لیک ریچکه و ریپازی دیار و تاییهت هه یه که هه ر له سه ره تا وه مرقف به ره و پرووی نه مرییه کی گوره ده که نه وه؛ ئەوه هه رچه نده نادیار و ته نانهت مه حالیش بیت، به لام بینگومان حاشای لی ناکریت: ئەوه ریچکه و ریپازی هونه رمه ندان و حاکمانه.

له ناو هه موو حاکمه ئەوروو پییه کانی ئەم سه رده مه دا، پیده چیت ئەو که سه که له هه موویان زیاتر بیری له نه مریی کردوه وه ته وه فرانسوا میتران بیت: من ئەو ئاهه نگه زور تاییه تییه م بیرده که ویته وه که له پاش هه لبژارده که ی به سه رۆککۆمار، له سالی ۱۹۸۱ به رپابوو. مه یدانه که ی به رامبه ر به بینای پانته ئون پر بوو له خه لکی خرۆشاو و ئەو خه ریکبوو له مه یدانه که ده چوو هه در. میتران به ته نیا به پیتلیکانه یه کی گوره دا هه لده گه را (ریک وهک شه کسپیر که له شانۆگۆرینه که ی گۆته دا، به ره و په رستگه ی ناوبانگ هه نگاوی هه لده هینایه وه) و سی لق گولی به ده سه ته وه بوو. پاشان له چاوی جه ماوه ره که ون بوو؛ به ته نیا سه ردانی گۆری شه سه توچوار که سی ناوداری کرد. هه رچاوی کامیرا و ده سه ته ی کامیرامه نه کان و

چهند ملوین فەرهنسای که سهیری شاشهی تهله فزیونیا ده کرد، نه و
تهنیا بیهرمه ندانه یان ده بینی و گوئیان له خرۆشی سه مفونیای نوی
بتهۆن بوو که له و ناوه دا بلاوده بووه وه. میتران سنی لقه گوله که ی،
یه که یه که، له سه ره نه و سنی گۆره دانا که پیشتر ده ستنیشانی کرد بوو.
نه و، وهک روو پینوئیک، نه و سنی لقه ی وهک سنی نیشانه له ناو بینای
پرشکۆی نه به ده بیته دانا، تا سیگۆشه یه ک دیاری بکات و کۆشکی
نه مری خۆی له ناوه ندی نه و سیگۆشه یه دا بنیاد بنیت.

قالیزی ژیسکار دستهن، که به ره له میتران سه روککۆمار بوو،
که نناسیکی بۆ کۆشکی ئیلیزه ده عوه ت کرد تا ناشتای له گه ل بخوات.
نه مه کرداری بورژوایه کی هه ستیار بوو که حه زی له دواندنی خه لکی
ناسایی بوو. ده یویست وهک که سیک له خۆیان وه ری بگرن. میتران
نه وه ند ه گه و ج نه بوو که بیه ویت وهک که نناسیک ده ربکه ویت (هیچ
سه روک کۆماریک ناتوانیت نه م خه ونه ی بهینیت ه دی!). نه و ده یویست
وهک مردوه کان بیت، نه وه زۆر ژیرانه تر بوو، چونکه مردن و
نه مری هاو پنی لیکدانه براون و که سیک که له زهینی ئیمه دا روومه تی
له گه ل مردوه کان تیکه ل ده بیت، هه ره چهنده هیشتا زیندووشه، به لام
ئیتر نه مر بووه.

من هه میسه جیمی کارته ره، سه روککۆمار ی نه مه ریکام خۆش
ویستووه، به لام کاتیک عاشقی بووم که له سه ره شاشه ی تهله فزیون
بینیم. نه و له گه ل دهسته یه ک هاوکار و راهینه ره و حیمایه یدا خه ریکی
غارکردن بوو، له پریکدا ناوچاوانی سه ره عاره ق نیشت و روومه تی
له به ره ئیشوئازار تیکچوو. هاو پریکانی که له گه لی غاریان ده کرد، لئی
نزیک بوونه وه و رایانگرت. نه و تووشی جه لته یه کی بچووکی دل
بوو بوو. نه و غاردانه ی به پوهاله ت ده رفه تیک بوو تا گه نجیتی
هه میسه یی سه روککۆمار پیشانی خه لک بدات، هه ره

بۆيە كامىراكانىشيان دەعوەت كىردى، بەلام خۇ تاوانى ئەوان نەبوو
كەلەبرى پىشاندانى گەنجىكى ساغلام، ناچار بوون پياۋىكى پىر و
ئىختىيارى بىبەخت پىشان بەن.

مىرۇشنىك ھەز بە نەمىرى دەھات و پۇژىك دىت كە كامىراكان
دەمىكىمان پىشان دەھن كە بە دۇخىكى پىر لە بە زەبىيە ۋە گۇراۋە. ئەمە
تەنیا شتىكى ئەو پياۋەيە كە لە يادە ۋە رىماندا دەمىنىتە ۋە. تەنیا
ۋىنە يەكى ئە ۋە كە ۋە ك پشكىك لە ھەموو زىانى دەمىنىتە ۋە. ئەو
دەچىتە نىو جۇرىك نەمىرىيە ۋە كە دەھرىت پىنى بلىنن گالتە جارائە يە.
تېكۆ براھە ئەستىزە ناسىكى گە ۋە رە بوو، بەلام ئە ۋە ي كە ئىمە ئەمىرۇ
لە ۋ پياۋەمان لە بىر ماۋە ئە ۋە يە كە لە زىافە تىكى ناۋ بارە گای ئىمىراتۇر
شەرمى كىرد بچىت بۇ ئاۋدەست، بۆيەمىزە لدانى تەقى و ۋە ك
شەھىدى شەرم و مىز چوۋە رىزى نەمرانى گالتە جارە ۋە. ئەۋىش
ۋە ك كرىستىيانى ژنى گۇتە كە بۇ ھەمىشە ناۋبانگى بە كىنۋە گۇشتىكى
گازگر دەركىرد، چوۋە رىزى نەمرانە ۋە. ھىچ چىرۇكنوۋسىك لە لای
من بە رىزىتر لە پۇبىرت موسىل نىيە. ئەو بە ياننىيەك لە كاتى
ۋە رىزى بە رىزى كىردنە ۋە ي ھالتە رىزد. كاتىك بۇخۇم ھالتە رىك بە رىز
دەكە مە ۋە، بە نىگە رانىيە ۋە نە بزم تاقى دەكە مە ۋە دەترسم بىرم،
چونكە مردن بە ھالتە ر، مىنىش ۋە ك ئەو نووسە رە بە رىزە دەھات
بە لاسايىكە رە ۋە يەكى سە ۋە رىسە مە رە ي شىت و دەمارگرژ، تا
دەستبە جى بمخاتە رىزى نەمرانى گالتە جارە ۋە.

ئىستا بېھىننە پىتچاۋى خۇتان كەلە سەردەمى رۇدۇلفى ئىمپراتۇرىش كامىراى فىلمگرتن (لەوانەى كەجىمى كارته ريان نەمر كرد) ببوايه و فىلمى ئەو ئاھەنگەى ناو بارەگا كەيان بگرتايە كە "تىكو براھە" لەسەر كورسىيە كەى ژانى كر دبوو، رەنگ بەرپوويە و نە ما بوو، قاچى دەخستەسەر قاچى و ديسان ھەلى دەگرتە وەو چاۋى لە بنمىچە كە دە برى. ئەو ئەگەر بىزانىايە چەند ملوئىن كەس سەيرى دەكەن ئىشونازارە كەى زياترىش دە بوو. قاقاى ئەو پىكە نىنەش كە لەدالانە كانى نە مرييدا دەنگى دەدايە وە، بلېندتر دە بوو. ئەو كاتە بە دلنىايە وە خەلك داوايان دەكرد فىلمى ئەو ئەستىرە ناسە بە ناوبانگە كە شەرمى لەمىستن بوو، لە سەرەتاي ھەموو سالىكدا كە خەلك حەز دەكەن پىكەنن و زۇرچار نازانن بە چى پىكەنن، بلاوبكرىتە وە.

ئەم بابەتە پرسىارىك لەمىشكەمدا دەور و ژىنىت: ئايا خەسلەتى نەمربى لەسەردەمى تەسۋىر كەردنى كامىراكاندا گۇراۋە؟ من دەتوانم دەستبەجى وەلامى ئەم پرسىارە بدە مە وە: بىگومان نا، چونكە لىنزى كامىرا، وەك زات و سروسىتىكى نامە ترىال، زۇر لەپىش داھىتانىدا ھەبوو. خەلك، تەنانەت ئەو دەمانەش كە لىنزى چاۋى كامىرايان لەسەر نە بوو، بە شىۋە يەك ھەلسوكە و تيان كر دوو كە گوايە خەرىكن رەسميان لى دەگرن. گۆتە ھەرگىز خىلى وىنە گرە كانى بە دەورە و نە بوو، بەلام تاپۇى وىنە گرە كان لە قوولايى

داهاتوو و به ده وریدا سوو پراونه ته وه. بۆ نمونه، ئەمه له کاتی دیداره به ناویانگه که ی له گه له ناپلیۆن رووی دا. ئیمپراتۆر، که ئەو ده مه له ترۆپکی مه زنایه تیی خۆیدا بوو، له کۆنفرانسیک له ئیترفورت، هه موو ئەو فه رمانپه وایانه ی ئەو روپای کۆکرده وه که قه رار بوو دابه شکردنی ده سه لات له نیوان خۆی و ئیمپراتۆری پووسیه په سند بکه ن.

ناپلیۆن پیاویکی فه ره نسیی راسته قینه بوو، چونکه به به کوشتدانی سه دان هه زار که س رازی نه بوو، ده یوست نووسه رانیس ریزی لی بگره ن. ئەو داوای له پراویژکاره فه ره نه نگیه که ی خۆی کرد تا ناوی گرینگترین پۆشنییرانی هاوچه رخی ئالمانیای پیلیت و زانیی که گه ورتترینان که سینکه به ناوی جه نابی گۆته. گۆته؟! ناپلیۆن به ناوچاوانی خۆیدا کوتا. نووسه ری "خه مه کانی وه رته ری گه نج"؟! ناپلیۆن له کاتی له شکرکیشیه که ی بو سه ر میسر ئاگادار کرایه وه که هه موو ئەفسه رانی سوپاکه ی نوومی خویندنه وه ی ئەو کتیه بوون و چونکه بۆخۆی کتیه که ی ده ناسی، زۆر توو په بوو. ئەو ئەفسه ره کانی بۆ خویندنه وه ی ئەم قۆریایه هه ستیارانه سه رزه نشت کرد و خویندنه وه ی هه موو جۆره چیرۆکیکی لی قه ده غه کردن. هه موو چیرۆکیک! با کتیه ی میژوویی بخویننه وه، ئەوه زۆر سوودبه خشته! هه رچۆنیک بیت، له م هه لومه رجه ی ئیستادا ئەو خۆشحال بوو که ده یزانی گۆته کتیه و بریاری دا ده عوه تی بکات. له راستیدا ئەو ئەم ده عوه تکردنه ی زۆر پێ خۆش بوو، چونکه پراویژکاره فه ره نه نگیه که ی گوتبووی که گۆته جگه له مانه شانۆنامه نووسیکی به ناوبانگیسه. ناپلیۆن، به پیچه وانیه ی رۆمان، چه زی له شانۆ بوو. شانۆ شه ری وه بییر ده هینایه وه و چونکه بۆخۆی په کیک له گه ورتترین نووسه ران و

دهرهینه‌ری بیوینه‌ترین شه‌ره‌کان بوو، له ناخی خۆیدا بپروای کردبوو که‌گه‌وره‌ترین شاعیری تراژیکی هه‌موو قوناغه‌کانی میژوووشه، ته‌نانه‌ت گه‌وره‌تر له سوفوکل و شه‌کسپیریش.

پاویژکاره‌فه‌ره‌ه‌نگییه‌که‌ی که‌سیکی شایسته‌بوو، به‌لام زورجار بابه‌ته‌کانی تیکه‌ل ده‌کرد. راسته‌که‌ گۆته‌حه‌زی زور له‌ شانۆ بوو، به‌لام ناو و ناوبانگه‌که‌ی هیچ‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌وتوی به‌شانۆوه‌نه‌بوو. وا دیار بوو له‌ میشکی پاویژکاره‌که‌ی ناپلیوندا "گۆته" و "فریدریک شیلله‌ر" تیکه‌ل بووینتن، چونکه‌ "شیلله‌ر" نیوانی له‌گه‌ل گۆته‌خوش بوو، تیکه‌ل‌کردنی دوو هاوپی له‌ سیمای شاعیریکدا هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌نه‌بوو، ته‌نانه‌ت پئی تیده‌چوو که‌پاویژکاره‌که‌ به‌ ئه‌نقه‌ستیش ئه‌وه‌ی کردییت و به‌ نییه‌تیکي به‌پیزانه‌ی ئه‌ده‌بی، کلاسیسیزمی ئالمانی، به‌ قازانجی ناپلیون له‌سیمای که‌سیکدا به‌ناوی فریدریک یوهان گۆتشیل لیک‌دابیت.

کاتیک‌گۆته‌ (بی‌ئه‌وه‌ی ئاگای له‌وه‌بیت که‌گۆتشیله) نامه‌ی ده‌عه‌وه‌ته‌که‌ی وه‌رگرت، زانیی ده‌بی قبوولی بکات. ئه‌و په‌نجاونۆ سالی ته‌مه‌ن بوو؛ له‌ مردن نزیک بوو، هاوپی له‌گه‌ل‌مردنه‌که‌ی نه‌مربیش ده‌هات. (چونکه‌هه‌روا که‌گۆتم مه‌رگ و نه‌میری دوانه‌یه‌کی لیک‌دانه‌پراون و په‌یوه‌ندییه‌که‌یان له‌ په‌یوه‌ندیی نیوان مارکس و ئینگلس، پۆمیق و ژوولیت، لۆرل و هاردی ته‌واوتره) گۆته‌ ده‌بوايه‌ئه‌وه‌ی له‌ به‌رچاو بوايه‌که‌سه‌ردانی نه‌مریکی ده‌کرد. ئه‌و ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاته‌سه‌رقالی تیوری په‌نگه‌کان بوو، ئه‌وه‌ش به‌ لایه‌وه‌له‌هه‌موو کاریکی دیکه‌ گرینگتر بوو. وازی له‌ میزی نووسینه‌که‌ی هیتا و به‌ره‌و ئیرفۆرت چوو، تا له‌وئ له‌ دووی ئۆکتۆبه‌ری ۱۸۰۸، دیداریکی فه‌رامۆشنه‌کراو له‌نیوان فه‌رمانده‌ی نه‌مر و شاعیری نه‌مر پووبدات.

گۆتە، كە تاپۆى بىئارامى وىنەگرەكان دەورىان گرتووه، بە پليكانەگەرەكەدا ھەلدەگەریت. یاوەرەتایبەتەكەى ناپلیۆن رینۆینی دەكات و بەپليكانیكى ديكە و چەند راپرەودا بەرەو ھۆلیكى گەرەى دەبات. لەو سەرى ھۆلەكە، ناپلیۆن لە پشت میزىكى خپ دانىشتووھ و خەریكەناشتا دەخوات. كەسانىك بەیونیفورمەوھ بەدەروربەرىدا دەسوورپنەوھو راپۆرتەجۆراوجۆرەكانى پى رادەگەینن و ئەویش بەدەم خواردنەوھوھەلامى كورتیان دەداتەوھ. پاش تپەرینی چەند خولەك، ئەوسا یاوەرەتایبەتەكەى دەویرى گۆتەى پىشان بەدات كە لە دوورەوھوھەلامى ستاواھ. ناپلیۆن سەیریكى دەكات و دەستى راستى بۆ بن جاكەتەكەى دەخزیت، وھا كە بەرەدەستى لەپەراسووى خوارووى لای چەپى دەدریت (جاران بەھۆى نازارى گەدەپەئەوھى دەكرد، بەلام لەوھودا ئەم جوولەپەى پىخۆش بوو، ھەر كاتىك خۆى لە گەمارۆى وىنەگرەكاندا دەبینیپەوھەدەستى بۆ بن جاكەتەكەى دەبرد) ئەو خیزا پارووهكەى قووت دەدات (كاتىك پوومەتى پیاو بەدەم خواردنەوھوھەلامى خواروخپچ دەبیت، نابى رەسمى لى بگىریت، چونكە پۆژنامەكان بە نىپەتى خراپ ئەم رەسمانەبلاودەكەنەوھ!). ئەوسا وھا كە ھەموان گوینیان لى بیت، دەلى:

«ئەمەپیاوھ».

ئەمەلەو دەستەواژانەپەكەئەمرۆ پىیان دەگوتریت: «وشەى دەستەبژیر». سیاسەتمەدارەكان كاتىك وتارى دوورودریژ

دەخویننەو، بى ئەوھى شەرم لە كەس بکەن، شتىك دووبارە دەكەنەو. ئەوان دەزانن كەچى دووبارە بکەنەو و چى دووبارەنەكەنەو. لە راستیدا جياوازيهكى ئەوتوشى نىيە، چونكە خەلك ھەرگىز لەو چەند وشە زياتر فىر نابن كە رۆژنامەوانەكان دەيگىزەنەو. سىياسەتمەدارەكان بۇ ئەوھى كارى رۆژنامەوانەكان ئاسانتر بکەن و خوشيان سوود لە قەسەكانى خۇيان ۋەربگرن، لەوتارەكانياندا، كە رۆژ لەدواى رۆژ زياتر لە يەك دەچن، يەك دوو دەستەواژەى زىرەكانە دەلێن كە پىشتەر نەيانگوتىت و ئەم كارەشيان ئەوئەندەسەير و كتوپرپىيە، كە ئەو دەستەواژانە خىرا بەناو خەلكدا بلاودەبنەو. ئىستا ھەموو ھونەرى سىياسەت لەوھدا نىيەكە پۇلىس ئىدارەبکەن (ئەو بەلۆژىك و ميكانىزمى تەلخ و كۆنترۆلنەكراوى خۆى ئىدارەدەكرىت)، بەلكو داھىنانى وشەى دەستەبۆزىرەكە سىياسەتمەدارەكان لەرېگەى ئەوانەو دەبىستىرېن و فام دەكرىن، لەرېرپىسيەكاندا ھەلدەسەنگىندىرېن و لەھەلبۆاردنەكاندا دەردەچن، يان دەرناچن. گۆتەھىشتا زاراوھى «وشەى دەستەبۆزىرەى نەبىستوۋە، بەلام ھەروا كە دەزانىن شتەكان بەرلەوھى دەرکەوتىتېن و ناومان لى نابىتېن، بەپىى جەوھەر و سروشتى خۇيان ھەبوون. گۆتەدەزانىت كە ئەم وشانەكە ئىستا ناپلېۋن دەيانلېت، نمونەى «وشەى دەستەبۆزىرەى» زۆر گرىنگن كە بۇ ھەردوو كيان بەسوود دەبن. گۆتەبەخۇشپىيەو ھەنگاوىك لەمىزەكەى ناپلېۋن دەچىتەپىش.

ئىوھەبابەت نەمرىى شاعىرانەو ھەچىتان پى خۇشەبىلېن، بەلام ھەرماندەكانى سوپا نەمرىن. بۆيەوا چاكە ناپلېۋن پىرسىار لە گۆتەبكات، نەوھك بە پىچەوانەو. ناپلېۋن لىى دەپرسى:

«چەند سالت تەمەنە؟»

گۆته وه لَام ده داته وه:

«شه ست سال».

«پيته وه ديار نيه».

ناپليۆن به ستايشه وه ئه مه ده لیت (ئه و بیست سال گه نچتره) و گۆته خو شحال ده بیت. گۆته له ته مه نی په نجا سالی دا زۆر قه له و بوو، دوو چین غه بغه به ی به ردابوو وه که زۆر خه می لی نه ده خوارد، به لَام که ته مه نی زیاتر هه لده کشا و زیاتر بیری له مردن ده کرده وه، له وه ده ترسا که به سکیکی زۆر زله وه بچيته ناو نه مریبه وه. بۆیه بپاری دا کیشی دابه زینیت و زۆری نه خایاند بوو به پیاویکی له ر و باریک. ئه لبه ت ئیتر جوانچاک نه بوو، به لَام لانیکه م ده ی توانی یاده وه ری جوانچاکی جارانی خۆی بۆیه نیته وه. ناپليۆن به وپه ری راستگۆییه وه لیی ده پرسیت:

«ژنت هینا وه؟»

گۆته به سوو که کر نۆشیکه وه وه لَامی ده داته وه:

«به لی».

«مندالت هه یه؟»

«کوړیک».

له م کاته دا ژه نه رالیک به ره و ناپليۆن دهنه ویته وه و هه والیکي گرینگی به راده گه یه نیت. ناپليۆن بیرده کاته وه، دهستی له بن یه له که که ی ده هینیته دهر، به چنگاله که ی کوتیک گوشت هه لده گریت و دهیخاته ناوده میه وه (ئیتتر وینه ی ئه م دیمه نه هه لئا گریت) ئه وسا به زاری پره وه وه لَامی ده داته وه. ماوه یه ک ده خایه نیت تا دیسان بیری گۆته ی بکه ویته وه؛ ئه و به وپه ری راستگۆییه وه لیی ده پرسیت:

«ژنت هینا وه؟»

گۆته به سوو که کر نۆشیکه وه وه لَامی ده داته وه:

«به‌لی».

«مندالت هه‌یه؟»

«کوریک».

«باسی کارل ئاوگوستوسم بۆ بکه».

ناپلیون له‌ناکاو ناوی سه‌رۆکه‌که‌ی گوته، شازاده‌ی ویلایه‌تی
وایمار ده‌هینیت و به‌شیوازی ناوهینانه‌که‌شیدا دیاره‌که‌ئو و پیاوه‌ی
خوش ناویت.

گوته‌نه‌ده‌توانیت به‌خرابه‌باسی سه‌رۆکه‌که‌ی بکات، نه‌ده‌توانیت
له‌گه‌ل نه‌مریکدا جه‌دل بکات، بۆیه‌به‌خۆیلادا ئینکی دیپلوماسیانه‌ده‌لی
کارل ئاوگوستوس گه‌لیک کاری بۆ هونه‌ر و زانست کردووه. ئه‌م
ئاماژه‌کردنه‌ی به‌ هونه‌ر و زانست ده‌رفه‌تیک بۆ فه‌رمانده‌ی نه‌مر
ده‌ره‌خسینیت واز له‌ جویین به‌ینیت، له‌پشت میزه‌که‌ی هه‌ستیت،
ده‌ستی بۆ بن‌یه‌که‌که‌ی بیات و چه‌ند هه‌نگاو له‌شاعیر نزیک
بیته‌وه‌و باسی شانۆی بۆ بکات. له‌وکاته‌دا دیسان خێلی نه‌بیندراوی
وینه‌گره‌کان سه‌رله‌نووی ده‌ژیه‌نه‌وه، کامیزاکان ده‌سته‌به‌کار ده‌بن و
فه‌رمانده‌، که‌بۆ ساتیک شاعیری بۆ سووچیکی هۆله‌که‌بردووه، به
ناچاری ده‌نگی به‌رزده‌کاته‌وه‌تا هه‌موو ئاماده‌بوانی هۆله‌که‌بیبیستن.
ئهو پینشیار به‌ گوته‌ده‌کات که‌شانۆنامه‌یه‌ک له‌باره‌ی کونفرانسی
ئیرفورته‌وه‌بنوسیت، کونفرانسیک که‌هیواداره‌ سه‌رده‌میکه‌ی ئاشتی و
شادی بۆ مرو‌قایه‌تی ده‌سته‌به‌ر بکات. ئهو به‌ده‌نگی به‌رز ده‌لی:
«شانۆ ده‌بن‌بیت به‌قوتابخانه‌ی گه‌ل!» (دووه‌مین وشه‌ی
ده‌سته‌بژیری جوان بۆ پوژنامه‌کانی سبچه‌پنێ) ئه‌وسا به‌ ده‌نگیکه‌ی
هیناش درێژه‌ی پێ ده‌دا:

«ئه‌گه‌ر ئه‌م شانۆنامه‌یه‌ت پینشکه‌ش به‌ ئیمپراتور ئه‌لیکساندر

بکرده‌یه‌ زۆر چاک ده‌بوو!»

(ئەلىكساندر ئەو كەسە بوو كە كۆنفرانسى ئىرفورتى بۇ دەگىرا!
ئەو كەسە كە ناپلىون بۇ سەر كە وتن پىئوستى پىي بوو!) ئەوسا،
لە كاتىكدا باسى ئەدەب بۇ "گۆتشىل" دەكات، ياۋەرەكانى
بە راپۇرتە كانىيان قەسى پىن دە بىرن و ھەوداى بىرى دە قرتىنن. ناپلىون
بۇ دىتتە ۋەى ئەم ھەوداىە دوو جارى دىكە، بە بى بۇنە و بە بىن
دۇنيا بوون، وشەى "شانق و قوتابخانەى گەل" دە لىتە ۋە و پاشان
(ئەرى، لە ئەنجامدا ھەودا كە دە بىنئىتە ۋە!) ناۋى "مەرگى قەيسەر"
بە رەھەمى قۇلتەر دە بات. بە بۇ چوونى ناپلىون ئەمەنمۇنە يە كە بۇ
ئە ۋەى كە شاعىرىكى دراماتىك، چۇن ئەو دەرفەتە لە كىس خۇى
دە دات كە بىتت بە مامۇستاي گەل. ئەو دە بوایە لەم شانۇيە دا ئە ۋەى
پىشان بدایە كە چۇن فەرماندەى مە زن لە پىتاۋى خۇشگوزە رانى
خەلكدا كارى دە كرد و چۇن مە جالى كورتى ژيانى نە يەشتت
بە ئاۋاتە كەى بگات. دوا وشەكانى خە مبارانەن. فەرماندە سە ىرى
چاۋى شاعىر دەكات:

«ئەھا، ئەمە بابە تىكى زۇر چا كە بۇ تۇ!»

بە لام دىسان قەسەكانى پىن دە بىرن. ئەفسەرە پلە بالاكان دىنە ناۋ
ھۆلە كە ۋە، ناپلىون دەستى لە بن يە لە كە كەى دەردە ھىنئىت و
دەگە رىتە ۋە بۇ پشت مىزە كەى. بە چنگال پلىك گۆشت ھەلدە گرئىت و
بە دەم گوىكرتن لە راپۇرتە كانە ۋە دە يخوات. سىبەرى وىنە گرەكان
لە ھۆلە كە دە سىر دىرئىتە ۋە. گۆتە سە ىرى دەوروبەرى دەكات. وىنەكانى
سەر دىۋارە كە ھەلدە سە نكىنئىت، پاشان لە و ياۋەرە نىزىك
دە بىتتە ۋە كە ھىتاۋىە تى بۇ ئە وى و لىنى دە پىرسىت كە ئايا دىدارە كە يان
كۆتايى ھاتوۋە؟ ياۋەرە كە سەرى دە لە قىنئىت، چنگالىك پلىك گۆشت
دە خاتە نىۋ دەمى ناپلىونە ۋە و گۆتە دە چىتە دەر.

'بیتینا' کچی 'ماکسیمیلیان لاروش' بوو، کچی ئه و ژنه که گۆته له ته مه نی بیستوسن سالیذا عاشقی بوو بوو. ئه گه ر ئیمه چاو له چه ند ماچیک بیوشین، ئه و عه شقه عه شقیکی ناجه سته یی و ته و او هه ستیارانه بوو، که هیچ ئه نجامیکی نه بوو جگه له وه ی که دایکی ماکسیمیلیان خیرا کچه که ی له بریتتانو، بازرگانیکی سامانداری ئیتالی ماره کرد. کاتیک بریتتانو زانیی که ئه و شاعیره گه نجه به ته مایه له ژنه که ی نزیک بیتته وه، له ماله که ی ده ری کرد و ریگه ی نه دا هه رگیز بگه ریته وه. ماکسیمیلیان دواتر دوازه مندالی بوو (ئه و ئیتالییه به کاره له ژیانیدا بوو به باوکی بیست که س) و یه کیکانی ناو نا ئه لیزابیت، یان هه مان بیتینا.

بیتینا هه ر له سه ره تای گه نجییه وه به ره و گۆته پراکیشرا. یه که م، له بهر ئه وه ی که گۆته له بهر چاوی خه لکدا به ره و «په رستگای ناوبانگ» هه نگاوی ده نا و دووه م، له بهر ئه وه ی که بیتینا به خۆشه ویستییه که ی نیوان گۆته و دایکی زانیبوو. بیتینا به جۆشوخۆشه وه نوقمی ئه و عه شقه کۆنه ی پاردوو بوو، عه شقیک که به هۆی ئه و مه ودا زه مه نییه وه سیحراو یتر بوو بوو (خودایه، ئه م عه شقه سیانزه سال پیش له دایکبوونی بیتینا سه ری هه لدا بوو)، ئه و سا ورده ورده ئه و هه سته له بیتینادا سه ری هه لدا که مافی به سه ر ئه و شاعیره مه زنه وه هه یه و به ده ر برینیکی خوازه یی (کی بی

جگه له شاعیر خوازه به جیدی وه ربگریته؟ خوی به کچی ئه و ده زانی.

ئه مه راستیه کی ئاشکرایه که به داخه وه پیاوان چه زده کن له بهر ئهرکی باوکانه ی خویان هه لاین و گوی به منداله کانیا ننه دن و خه رج و مه سره فیان نه کیشن. ئه وان لاریان له و راستیه هه یه که مندال شیه ی عه شقه. ئهری، مندال شیه ی هه موو عه شقیکه و هیه جیاوازییه ک له وه دا نییه که نوتفه ی گورابیت و له دایک بووبیت، یان نا. له زانستی جه بریی عه شقدا، مندال هیما ی کوی سیه حروایی دوو بوونه وه ره؛ ته نانه ت ئه گه ر پیاویک عاشقی ژنیک بووبیت و هه رگیز ده ستیشی بۆ نه بردییت، کابرا ده بی ئه و ئه گه ره ی له پینشچاو بیت که سیانزه سال پاش دوادیداری له گه ل دلداره که ی، ره نگه داری عه شقه که ی بهر بگریته و منداله که ی پین بنیته ناو دنیاوه. ئه مه ئه و شته بوو که بیتینا بهر له وه ی بویریت بچیت بۆ وایمار و سه ردانی گۆته بکات، به خوی گوتبوو.

به هاری ۱۸۰۷ بوو. بیتینا بیستودوو سالی ته من بوو (له و ته مه نه دا که گۆته باسی خۆشه ویستیه که ی خوی بۆ دایکی کردبوو)، به لام هیشتا هه ستیکی مندالانه ی بوو. هه ر ئه م هه سته ش به شیوه یه کی سه یر و سیه حراوی ده پیا راست. ده تگوت مندالییه که ی بۆ بووه به قه لغان.

خۆشاردنه وه له پشت قه لغانی مندالییه وه: ئه مه فیلی هه موو ژیا نی بوو، فیل و له هه مان کاتیشدا هه لو یستیکی سروشتی. ئه و ئیستا که ش له یارییه مندالانه که یدا ده وری مندالی ده بیینی. بیتینا هه میشه براگه وره که ی، کله مانس برینتانوی شاعیری که میک خۆش ده ویست و چیژی له وه ده بیینی که له سه ر کۆشی دابنیشیت. له و کاته دا ئه و چوارده سالی ته من بوو. هاوکات له هه ر سی چیژه که ی

مندالیوون و خوشکبوون و ژنیکی دلخوازبوون، دهگه‌یشت. ئاخیر
چون ده‌کری مندالیک له‌سەر کۆشت لایبه‌یت؟ ته‌نانه‌ت گۆته‌ش
توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو.

سالی ۱۸۰۷، یه‌که‌م رۆژ که یه‌کتریان بینی، بیتینا، ئه‌گه‌ر
قسه‌که‌ی به‌راست وه‌ربگرین، له‌سەر کۆشی گۆته‌دانیشته‌: بیتینا،
سه‌ره‌تا له‌سەر کورسییه‌ک به‌رامبه‌ر به‌گۆته‌دانیشته‌. گۆته‌به‌زمانیکی
فه‌رمی و تازیه‌بار باسی مردنی 'دوشیز ئامالیای' بۆ کرد، که‌چه‌ند
رۆژ له‌وه‌پیتش مردبوو. بیتینا ئاگای له‌وه‌نه‌بوو.

گۆته‌به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌گوتی:

«چون ده‌کری؟ تۆ چه‌زت له‌ژیانی وایمار نییه‌؟»

بیتینا گوتی:

«من جگه‌له‌تۆ چه‌زم له‌هیچی دیکه‌نییه‌».

گۆته‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد و ئه‌م رسته‌چاره‌نووسسازیه‌ی به‌و
ژنه‌گه‌نجه‌گوت:

«تۆ مندالیکی دل‌رفینیت».

بیتینا کاتیک وشه‌ی مندالی بیست هه‌موو شه‌رمیکی وه‌لا نا.
گوتی که‌دانیشته‌ن له‌سەر کورسییه‌که‌ئازاری ده‌دات و هه‌ستا.
گۆته‌گوتی:

«تۆ له‌کوئی ئاسووده‌یت، له‌وئ دانیشه‌».

بیتینا چووه‌سه‌ر کۆشی و باوه‌شی پیتا کرد. ئه‌و باوه‌شی
گۆته‌ی ئه‌وه‌نده‌پێ خۆش بوو که‌زوو خه‌وی لیکه‌وت.

کاریکی سه‌خته‌که‌بلێن ئایا ئه‌م شتانه‌له‌پاستیدا هه‌ر به‌م
شیوه‌پروویان داوه، یان بیتینا بۆخۆی هه‌لیبه‌ستوه. ئه‌لبه‌ته‌ زۆر
چاکتره‌که‌بۆخۆی هه‌لیبه‌ستیبیت. ئه‌و، به‌م شیوه‌پیشانمان ده‌دا
که‌چون سه‌یری بکه‌ین و هه‌روه‌ها شیوازی نزیکبوونه‌وه‌ی

له پیاوونیشمان بۇ ده گپریته وه: ئەو وهک مندال بېشهرمانه پراستگو بوو (گوتی که مردنی دوشیزی به لاهه گرینگ نییه و له سهر ئەو کورسییهش که ده یان کهس به ئاواته وه بوون له سهری دابنیشن، ئاسووده نییه) به شیوه یه کی مندالانه چووه سهر کۆشی و باوهشی پیتا کرد. له وهش زیاتر، به شیوه یه کی مندالانه له سهر کۆشی خهوی لیکه وت!

هیچ شتیک له وه چاکتر نییه که مرؤف خوی مندال بکاته وه: مندال بۆی هه یه هرچی پی خۆش بیت بیكات، چونکه بیگناه و بیته زمونه، پنیوست ناکات یاسا و ریسای هه لسوکه وتی کۆمه لایه تی بپاریزیت، چونکه هیشتا نه چووه ته ناو دنیا یه که وه که فۆرم به سهریدا زاله، ههسته کانی شایسته بن، یان ناشایست، ده توانیت پیشانیان بدات. ئەو که سانه که له ناخ و دهروونی بیتینادا مندالیان نه ده دی، ده یانگوت میشکی تیکچووه (جاریک که به خوشحالییه وه سه مای ده کرد، که وت و سهری له سووچی میزه که درا)، خراب پهروه ده کراوه (له ناو خه لکدا له بری کورسی له سهر عهرزه که داده نیشت)، یان به تایبته، به شیوه یه کی کاره ساتبار ناسروشتیه، به لام به و باره ی دیکه شدا، که سائیک که حه زیان ده کرد هه میسه وهک مندال سهیری بکه ن، شهیدای ئەو هه لسوکه وته خۆبه خۆ سروشتیه ی ده بوون.

گۆته که وته بهر کاریگه ری ئەو منداله. بیتینا ئەوی بیري گهنجیتینی خۆی ده خسته وه و کلکه وانه یه کی جوانی به دیاری پیشکesh کرد. ئەو ئیواره گۆته به تایبه تی له ده فته ری یاده وه رییه کانیدا نویسی: خانمی برینتانو.

ئەم جووتەلدلدارەبەناوبانگە، گۆتەو بیتینا، چەند جار یەکتریان
 بینى؟ بیتینا جارێكى دیکەش لەکۆتایى ئەو سالەدا، پاییزی ۱۸۰۷،
 سەردانى کرد و دەپۆژ لە وایمار مایەو. پاشان ئیتر گۆتەى نەدى،
 تا سێ سال دواتر، کەبۆ ماوەى سێ پۆژ چوو بۆ سەرچاوەى ناوی
 کانزایی بوھیم لەتەپلیتەز. ئەو نەیدەزانى گۆتەش بۆ عیلاج بەو ئاوە
 شفا بەخشەھاتووەبۆ ئەوئ. سالیك لەوہدواش، ئەو
 دیدارەچارەنووسسازەدوو حەفتەییەى وایمار پووی دا، کەلە
 کۆتایییەکەیدا کریستیان چاویلکەکەى بیتینای فریدایەسەر عەرز.

ئەى ئەو دووانەبەراست چەندجار دووبەدوو پێکەوہبوون؟ سێ،
 یان چوار جار. لەوہزیاتر رۆی تیناچیت. ئەوان ھەرچى کەمتر
 یەکتریان دەبینى، زیاتریان بۆ یەک دەنووسى، یان وا چاکەبۆم بیتینا
 زیاترى بۆ دەنووسى. بیتینا پەنجاودوو نامەى دورودریژی بۆ
 نووسى کەلەواندا بە"تۆ" ناوی دەبرد و جگەلە عەشق باسى ھىچى
 دیکەى بۆ نەدەکرد. ھەرچۆنیک بیت، جگە لەم سیلاوی وشانە،
 لەراستیدا ھىچ شتیکی دیکەرووی نەداوہ. بۆیە دەکریت ئەو
 پرسیارلەخۆمان بکەین کەبۆچى چیرۆكى عەشقى ئەم
 دووانەئەوہندەبەناوبانگ بووہ؟

ئەمەش وەلامى ئەو پرسیارە: ئەم ناوبانگەلەبەر
 ئەوہیەکەلەسەرەتاوہجگەلە عەشق ھىچى دیکەیان لە نیتواندا نەبووہ.

گۆته زۆر زوو ھەستی بەنیکەرانی کرد. یەكەم جار ئەو ھەستەلەویۆسەری ھەلدا كە بیتینا گوتی زۆر لەپیش یەكەم دیدارەكەیان لە وایمار، لەگەل دایكە پیرەكەى گۆتەكە ئەویش لە فرانكفۆرت دەژیا، دۆستایەتییهكى نزیكى بوو. بیتینا گەلیك پرسیاری لەبارەى كۆرەكە یەوێ كێدوو و ئەو خانمە پیرەش بەرووی خۆش و دلی ئاوەلاو، پۆزى دەیان یادەوهرى بۆ گێراوئەتو. بیتینا پنی وابوو دۆستایەتییهكەى لەگەل دایكى، دەرکەى مال و دەرکەى دلی گۆتەى لى دەكاتەو. ئەم حسیاتەى بیتینا راست دەرئەچوو. خۆشەویستییه پڕ لەستايشەكەى دایكى، بە لای گۆتەو تا رادەیهك گالته جارى بوو (ئەو ھەرگیز بەبیریدا نەھات كە لە وایمارەو سەردانى دایكى بكات)، لەو پەيوەندییەى نێوان كچىكى سەروسەمەرەو دایكىكى ساویلکە دەترسا.

من پیم وایەكاتیك بیتینا ئەو چیرۆكانەى بۆ دەگێرپرایەو كە لەو پیریژنەى بیستبوو، گۆتەتووشى ھەندىك ھەستی تىكەلاو دەبوو. ئەلبەت سەرەتا پنی خۆش بوو كە ژنىكى گەنج خۆشى دەویست و خۆشەویستییهكەشى دەرئەبێ. چیرۆكەكانى بیتینا كۆمەلیك بیرهوهرى خەوتووین لەدەرروندا بەناگا دەكر دەو كە پنی خۆش بوو، بەلام دواتر لەناو ئەو گێرپرانەوانەدا گویى لە ھەندىك چیرۆك دەبوو كە پێدەچوو پرویان نەدايیت، یان ئەو لەو چیرۆكانەدا ئەوئەندەگەمژەدەرەكەوت كە نەدەبوو پرویان دايیت. لەگەل ئەوئەشدا، ئەو قوناغى مندالى و لاویەتییهى كە بیتینا دەگێرپرایەو پەرەنگ و اتایەكى وەھایان بوو كە نیکەرانی دەکرد. نەوێك لەبەر ئەو كە بیتینا ویستبیتی بیرهوهرییهكانى مندالى دژ بە خۆى بەكار بەینیت، بەلكو لەبەر ئەو كە مروف (نەوێك ھەر گۆتە، ھەموو كەسى دیکەش) پنی خۆش نییە ژيانى بەرافەیهكى جیاواز لە رافەى خۆى

بگيرد رښته وه. گوته بهم شپوههستی بهمه ترسی کرد. نه و
 کچه که له گڼل پوښنښيره گه نجه کانی بزووتنه وهی پوښمانتیک (که
 گوته له گه لیان هاویر نه بو) هاوړی بو. به شپوههستی ترسناک
 (هروه ها به متمان به خوبوونکی تا راده یک پښه رمانه) به رزه فر
 بو. ده تگوت له وه دلنیا به که ده بیت به نووسه ر. پوښیکش به راست
 پنی لی نا و گوتی: به ته مایه به پشته ستن به بیر ه وه ریه کانی دایکی
 گوته کتینیک بنووسیت، کتینیک له باره ی نه وه وه، له باره ی گوته وه!
 گوته ده سته جی زانی که له پشت نه م خوشه ویستیه وه هره شه ی
 هیرشی قه لم خوی حه شارداوه. هر نه مه ش بووه هوی
 نه وه که هوشیار بیته وه.

به لام چونکه هه میسه له به رام بهر بیتینا دا له دخی به رگریدا بو،
 نه و په پی هه ولی خوی دها کاریکی ناشایست نه کات. بیتینا
 له وه ترسناکتر بو که بیکات به دوژمنی خوی. نه وه ی به لاه چاکتر
 بو که بؤ هه میسه بیخاته ژیر چاودیریه کی دوستانه وه، به لام له گڼل
 نه وه شدا دهیزانی که نابیت ته نانه ت له میهره بانیشدا زیده پوی بکات،
 چونکه بچوو کترین جووله یه کیش که بیتینا بتوانیت لیکدانه وه ی
 عاشقانه ی بؤ بکات (دیاره بیتیناش ناماده بوو ته فسیری عاشقانه بؤ
 پزمینه که شی بکات) نه وی چاوقایمتر ده کرد.

جاریک بیتینا بوی نووسی: «نامه کانم مه سووتینه، مه یاندرینه،
 رهنگه نه و کاره نازارت بدات، چونکه نه و عه شقه که من له و نامانه دا
 باسی ده که م، زور قورس و راسته قینه و زیندوو به تووه گری دراوه،
 به لام پیشان که سیشیان مه ده، له شوینتیک بیانشاره وه، وه ک
 جوانیه کی نهینی رایانبره.» گوته، سه رها بؤ نه و
 متمان به خوبوونه ی بیتینا که نامه کانی وه ک جوانی لیکدابوه وه،
 بزه یه کی سه لمینه ری هاتی، به لام دواتر که چاوی به م رسته که وت:

«بەلام پيشان كەسپشيان مەدە» سەرى سوورما. بۇچى قسەى واى
پى گوتىوو؟ خۇ ئەو پىتى خۇش نەبوو ئەو نامانەپيشان كەس بدات.
بىتينا بەو دەستەواژەفەرمانىيەكە گوتىوو «پيشان كەسيان مەدە!»
ئاواتى شاراوهى خۇى بۇ پيشاندانى نامەكان بەخەلكى تر ئاشكرا
كردبوو. گۆتەگومانى لەو نەبوو كەئەو نامانەكەجارجار بۇ بىتيناى
نووسيوو، لە ئەنجامدا خويئەرى دىكەشيان دەبىت. دەيزانى كەوەك
كەسىكى تاوانبارەكەدادگا ھەرەشەى لى دەكات و پىتى دەلى: لەمەدوا
ھەر چى بلىيت دژ بە خۆت بەكارديت.

بۇيەھەلى دا رېچكەيەك لە نىوان مېھرەبانى و خۇپراگرى
بدۆزىتەو. وەلامى بۇ نامەكانى بىتينا ھەم دۇستانەو ھەم
خۇپراگرانەبوو، تا ماوہيەكى زۆر لە بەرامبەر "تو" نووسينەكانى
ئەوا، جىناوى فەرمىى "ئىوہ"ى بەكار دەبرد.

ئەوان كاتىك لەشاروچكەيەك يەكتريان بىنى، گۆتەوەك باوكىكى
مېھرەبان لەگەلى جوولايەو و دەعوەتى كرد بۇ مالەكەى، بەلام پىتى
خۇش بوو ھەمىشەخەلكى دىكەشيان لە لا بىت.

كەواتە ئەو دووانە چىيان لەنىواندا بوو؟

سالى ۱۸۰۹ بىتينا بۇ گۆتەى نووسى: «زۆر ھەزدەكەم بۇ
ھەمىشەتۆم خۇش بويت». ئەم رېستەبەرپوالەت ئاسايە بەوردى
بخويئەو. لە وشەى خۇشەويستى گرینگتر، وشەى "ھەمىشە" و
"ھەزدەكەم"ە.

من لەمەزىاتر لە چاوەرواندا ناتانھىلمەو. ئەوہى لە نىوان ئەو
دووانەدا بوو خۇشەويستى نەبوو، نەمرىى بوو.

سالی ۱۸۱۰، له ماوهی ئه و سى رۆژهدا كه ئه و دووانه پيڤكه وه له ته پليتز بوون، هه ر كاتيك به ريڤكه وت پيڤكه وه بوونايه، بيتينا به گۆتهی دهگوت به م زووانه شوو به ئاخيم فون ئارنيم ئى شاعير دهكات. پيڤده چيت به شله ژاوييه وه ئه وهى پى گوتبيت، چونكه نه يده زانى كه ئايا گۆته شوو كردنه كهى به خه يانه ت به و عه شقه ده زانيت كه به جۆ شوخ رۆشه وه باسى ده كرد، يان نا. ئه و پياوانى ئه وه نده نه ده ناسى كه بزانيت ئه م هه واله چه نده گۆته خو شحال دهكات.

دواى ئه وهى كه بيتينا ده روات، گۆته خيزا نامه يه ك بۆ كريستيان له و ايما ر ده نووسى و ئه م هه واله خو شهى پى ده لى: «له گه ل ئارنيم، جىي گومان نييه» (Mit Arnim, ist's Wohl gewiss) ئه و هه ر له م نامه دا خو شحالى ده رده برىت كه بيتينا له و دۆخه دا «به راس ت جوانتر و شيرينتر له جارانه» و ئيمه ده توانين مه زندهى ئه وه بكه ين كه بۆچى به م شينه هاتو وه ته به رچاوى: گۆته له وه دلنيا بوو كه له مه دوا بوونى ميرد ده بيت به قه لفانىك كه له دوور كه وتنه وه له ميان روهى ده پاريزىت؛ ئه و ميان روه وييه كه تا ئىستا نه به يشتبوو به بيخه م و به رووى خو شه وه ستايشى دل رفينييه كانى بيتينا بكات.

بۆ تيڤگه يشتن له م دۆخه، نا بيت ئه و با به ته گرينگه پشتگوى بخه ين كه گۆته هه ر له سه ره تاي گه نجويه وه تا ئه و ده مه كه چاوى به بيتينا كه وت، بۆ ماوهى چل سال پياويكى نه زه رباز و چا وچرين بوو،

هندیک حز و نارہ زوی ہلخہ تاندنی ژنانی لہدروندا بو
کہہ بچو وکترین پالہری غہریزی کارا دہوون. ئەو تا ئیستا بەگران
توانیبوی لہ لای بیتینا کۆنترۆلی ئەو ہستہی خۆی بکات، بەلام
کاتیک بہوی زانی کہ «لہگەل نارنیم، جینی گومان نییہ» بہ دلکی
ئاسوودہو بہ خۆی گوت ئیتر پیویست بہ پاریز ناکات.

بیتینا ئەو دوانیوہ پۆیہ، ہر بہو دۆخہ مندالانہی جارانییہوہ،
دیسان چوو بۆ ژوورہ کہی گۆتہ. بہ کہیف و خۆشییہوہ یەک دوو
حہ قایەتی بۆ گێراپہوہ و، لہ کاتیکدا گۆتہوہک ہہمیشہ لہسەر
کورسییہ کہی دانیشتیوو، ئەو لہسەر عەرز بہرہو پرووی دانیشت.
گۆتہش کہ بہہوی «لہگەل نارنیم، جینی گومان نییہ» کہیفی ساز
بوو، بہرہو بیتینا نہوییہوہ بہ حاستہم، وەک چۆن ئیمہ دەست
بہ پرومەتی مندالیکدا دہیتین و دەیانلاوینینہوہ، لاواندییہوہ. لہو
کاتہدا مندالہ کہ بیتدەنگ بوو، چاوی پڕ لہ داوا و تہمەنای ژنانہی،
بہرہو پرووی سووراند. گۆتہ دەستی گرت و لہسەر عەرزہ کہ بہرزی
کردہوہ. ئەم دیمەنەتان لہ بیر بیت: گۆتہ دانیشتیوو، بیتینا
لہ بەرامبەری راوہستابوو، لہودیو پەنجەرہ کہوہ خۆر خەریکبوو ئاوا
دەبوو. بیتینا چاوی لہ چاوی بربوو، گۆتہش چاوی لہ چاوی
بربوو. میکانیزی دەستخە پۆی کہوتبووہ گەر و گۆتہ بەری پی
نہدەگرت. ئەو بہ دەنگیکی تا رادہ یەک ہتواشت لہدەنگی ئاسایی،
لہ کاتیکدا چاوی لی نہدەترووکاند، داوا لی کرد سنگ و بەرۆکی
پرووت بکات. بیتینا ہیچی نہگوت، ہیچی نہکرد، سەری بۆ بردہ پیش.
گۆتہ لہسەر کورسییہ کہی ہستا و سنگ و مەمکی بۆ پرووت
کردہوہ. بیتینا ہروا لہ چاوی گۆتہ وردبووہوہ و سووری شەفەق
لہگەل ئەو سووریہ کہ لہ پیستی تیپەری و لہ ناخی دلی پۆچوو،

تیکه‌ل یه‌ک بوون. گۆته‌دهستی خسته‌سه‌ر سنگ و به‌رۆکی و لئی
پرسی:

«تا ئیستا که‌س ده‌ستی له‌مه‌مکت داوه‌؟»

بیتینا وه‌لامی دایه‌وه:

«نا، که‌تۆ ده‌ستیان له‌ده‌ده‌ی زۆرم به‌لاوه‌سه‌یره.»

له‌هموو ئه‌و ماوه‌دا بیتینا هه‌روا له‌ چاوه‌کانی گۆته‌ورد
بووبوه‌وه و گۆته‌ش، بێ ئه‌وه‌ی ده‌ست له‌سه‌ر سنگ و مه‌مکی
هه‌لبگریت، چاوی له‌ چاوی بریبوو. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌حه‌ز و
ئیشتیاوه‌له‌ قوولایی ئه‌و چاوانه‌دا سه‌یری شه‌رمی کچیکی ده‌کرد
که‌پیشتر ده‌ستی هه‌چ که‌س له‌سنگ و مه‌مکی نه‌درابوو.

ئه‌مه‌تا راده‌یه‌ک ئه‌و دیمه‌نه‌یه‌که‌بیتینا بۆخۆی گۆراویه‌تییه‌وه‌و
پیناچیت ئه‌نجامیکی بووینت. ئه‌م چیرۆکه‌ له‌وه‌زیاتر که‌بابه‌تیکی
شه‌هوانی بیت، ده‌ربرینی زیده‌پۆیانه‌ی هاندانیکی
سیکسییه‌که‌گه‌وه‌ریکی به‌نرخ‌ی له‌ناخیدا هه‌لگرتوه‌.

دوای ئەوێکە لێک جودا بوونەو، کاریگەریی ئەو
 ساتە و ختە سێحراوییه تا ماوێهێکی زۆر لە دەروونیاندا مایه‌وه. لەو
 نامانەدا کە لە پاش ئەم دیدارە نووسراون، گۆتە بە «ئازیزترین»
 (Ierliebste) ناوی بردووه. لە گەل هەموو ئەمانەشدا، ئەو
 دیدارە نەبوو هەوێ لە بیرکردنی بابەتە سەرەکییە کە و گۆتە لە نامەی
 دواییدا بە بیتینای راگەیاندا کە بەتەمایدە وەرێیەکانی، (شێعر و
 راستی)، بنووسیتە و هەو پێویستی بە یارمەتی ئەو هەیه. دایکی ئیتر
 لە جوملەی زیندووێه کاندانەبوو، کەسی دیکەش تافی گەنجیی ئەوی
 لەبیر نەما بوو. بیتینا کاتیکی زۆری لە گەل ئەو پیریژنە تێپەراندبوو، و
 چاکبوو ئەوێ لەو پیریژنە ییستبوو، بینووسیت و بۆی بنیتریت!
 ئایا گۆتە نەیدەزانی کە بیتینا بۆخۆی بە ئاواتە و هێکتینییکی
 بیرەوهری لە بارە ی تافی مندالی ئەو و هەبنووسیت؟ نەیدەزانی
 کە تەنانت لە لای ناشریکیش باسی کردووه؟ بێگومان گۆتە ئاگای
 لەم شتانەبوو. من دلنیام کە ئەم داوایە بۆ ئەو نەبوو کە پێویستی
 بە یارمەتی بیتینایە، بە لکو بۆ ئەو و هەبوو کە بەر بە بیتینا بگریت تا هێچ
 شتیک لە بارە ی ئەو و هەبلانە کاتەو. بیتینا کە لە دواھەم دیدارە کە یاندا
 چەک کرابوو. لە ترسی ئەو و هەکشوو کردنە کە ی بە ئارنیم، گۆتە ی لی
 دوورنە خاتەو، ئەم پێشنیارە ی قبوول کرد. گۆتە و هەک چۆن بۆمبیک
 کانژمیری پووچەل دەکەنەو، ئەوی دەستە و هەستان و بینازار کرد.

پاشان له مانگی سینپتامبری ۱۸۱۱، بیتینا هات بۆ وایمار. ئه دووگیان بو، له گه ل میزده گه نجه که ی هات. هیچ شتیک له دیداری نه و ژنه خوستر نییه که سه رده میک لی ترساوین و نیستا، وهک مروفتیکی بیچهک، هیچ مه ترسییه کی بۆمان نییه، به لام بیتینا نه گه رچی دووگیان بو، نه گه رچی شووی کردبوو، نه گه رچی نه یده توانی کتیب له باره ی گۆته وه بنووسیت، که چی ویرای هه موو نه مانه ش ههستی نه ده کرد چهک کراوه و به تهما نه بوو واز له شه ره که ی بهینیت. له مه به سه که م تیگه ن: نا، نه و شه ره شه ری خوشه ویستی نه بوو؛ شه ری نه مری بو.

ئاساییه نه گه ر بلین گۆته به هوی هه لومه رچی ژانییه وه بییری له نه مری کردبیته وه. به لام ئایا ده کریت بیتیناش، ژنیکی گه نجی بیناوبانگیش، له و ته مه نه دا بییری له نه مری کردبیته وه؟ به لی، به دنلیاییه وه. مروف هه ر له مندالییه وه بییر له نه مری ده کاته وه. له گه ل نه وه شدا بیتینا سه ر به و نه وه پۆمانتیکه بوو که له و کاته وه چاویان به رۆشنایی رۆژ پشکووتبوو، به رامبه ر به مردن هه ستیان به سه رسوورمان ده کرد. نۆفالیس نه وه نده نه ژیا تا بگاته ته مه نی سی سالی و له گه ل نه وه دا که گه نج بوو، جگه له مه رگ، نه و مه رگه جادووگه ره، نه و مه رگه که بوو بوو به نه لکۆلی شیعری، هیچ شتیکی دیکه تووشی هه ژان و هه یه جانی نه ده کرد. نه وان، هه موویان، له ترۆپکدا ده ژیان. له خویان تیپه راندبوو باوه شیان بۆ نه و دوور دوورانه، بۆ کوتایی ژیانی خویان و نه وه پی ژیانی خویان، بۆ که ناره کانی نه بوون ده کرده وه، هه روا که پینشتریش گوتومه، له هه ر شوینیک مردن هه یه نه مرییش هه یه. هاوپری رۆمانتیکه کانی بیتینا نه وه نده خۆمانه له گه ل مه رگ ده وان، که بیتینا له گه ل گۆته ده وئا.

سالانی نیوان ۱۸۰۷ و ۱۸۱۱ جوانترین قوناغی ژایانی بیتینا بوو. ئەو لەسالی ۱۸۱۰دا چوو بۆ فیهنا و بەبی ئاگادارکردنەوهی پیشووەخت، سەردانی بتهۆفنی کرد. ئەو لەناکاوا لەگەڵ دوو کەسی ئالمانی، کەنەمترین کەس بوون، ئاشنا بوو. شاعیرێکی بەژنجوان و موزیسێهێنکی ناحەز و لەگەڵ هەردووکیشیاندا نیوانی خۆش بوو. ئەم نەمرییەدوولایەنەسەرخۆشی دەکرد. گۆتە ئیتر پیر بووبوو (ئەو دەمەپیاویکی شەست سالانەیان بەپیرەمێرد دەزانی) و سەری لەگۆیی قەبر دەلەرزى. بەلام بتهۆفن، هەرچەندە هینشتا چل سالی تەمەن بوو، بەلام لەپراستییدا پینچ سال لەگۆتە نزیکتر لە مردن بوو. بەم شیوہبیتینا، وەک فریشتەیهکی هینمن، لە نیوان دوو کێلەقەبری رەشی مەزندا بوو. ئەم دۆخەئەوئەندە جوان بوو کەبیتینا ناودەمی بیددانی گۆتەى بەلاوہگرینگ نەبوو، بەلکو بە پینچەوانەوہ، هەرچی گۆتەپیرتر دەبوو زیاتر بەرەو خۆی رای دەکیشا، چونکەهەرچی زیاتر لە مردن نزیک دەبووہوہ، لە نەمریش نزیکتر دەبووہوہ. تەنیا گۆتەیهکی مردوو بوو کەدەیتوانی دەستی بگریت و بەرەو پەرسنگای ناوبانگی ئى بیات. هەرچی گۆتە لە مردن نزیکتر دەبووہوہ، ئارەزووی بیتیناش بۆ وازلێھێنانی کەمتر دەبوو.

بۆیەلەو سینتەمبەرەچارەنوووسسازەى ۱۸۱۱دا، ئەگەرچی بیتینا دووگیان و میردیشی بوو، بەلام هەلسوکەوتی لە هەمیشەزیاتر و رەھاتر مندالانەبوو. ئەو بە دەنگی بەرز دەدوا، لەسەر عەرز دادەنیشت، لەسەر میز، لە لیواری میزی ئارایشتکردن، لەسەر گۆلدانی گولەشەمدانییەکان دادەنیشت و بە دارەکاندا هەلدەگەپرا. بەشیوہیەک بەرپێگەدا دەپوشت کەدەتگوت سەما دەکات. کاتیک خەلک سەرقالی و تەووزیکی جیددی بوون، ئەو گۆرانی دەخویند. کاتیک ئەوان دەیانویست گۆرانی بخوینن، ئەو پستەى پەرمانای

دهگوت و نه و په پری هه ولی خوئی ددها تا له گه ل گوته به ته نیا بیت، به لام به دریزایی نه و دوو حهفته، ته نیا یهک جار دوو به دوو پینکه وه بوون که به قسه ی خوئی نه و جار هس ناوا تپه پری:

ئیواره بوو، هر دوو کیان له لای په نجه رهی ژووره که ی گوته دانیشتبوون. بیتینا دهستی به قسه کرد، سه رها باسی روح و دواتر باسی نه ستیره کانی کرد. له و کاته دا گوته سهیری دهره وهی په نجه رهی کرد و نه ستیره یه کی گوره ی پیشان دا، به لام بیتینا چاوی کز بوو، له دووره وهی چی نه ده بینی. گوته ته له سکوپینکی دایه دهستی و گوتی: «نیمه به خته وهرین! نه وه نه ستیره ی ژوو پیتره! نه م پاییزه زور جوان دهره وشیته وه!»

بیتینا ده یویست باسی نه ستیره ی دلداران بکن، نهک نه ستیره ی نه ستیره ناسه کان، بویه کاتیک چاوی له ته له سکوپه که کرد، به نه نقه ست نه یویست هیچ بینیت و گوتی نه م ته له سکوپه زور به هیز نییه. گوته به سه بر و تاقه ته وه چوو ته له سکوپینکی به هیزتری بو هینا. ناچاری کرد دیسان سهیری ته له سکوپه که بکاته وه و بیتیناش به پیداگرییه وه گوتی که هیچی وای پین نابینیت. نه م بو گوته دهره فته تیک بوو که باسی ژوو پیتره، مارس، نه ستیره کانی تر، خور و رینگی شیریی بو بکات. نه و بو ماوه یه کی دووردریژ قسه ی بو کرد، کاتیک له قسه کانی بووه وه، بیتینا داوای لیبوردنی کرد و به بی هیچ پیداگرییه ک، به حه ز و نارزه وی خوئی چوو بخه ویت. نه و، چند روژ دواتر، له پیشانگه هونه رییه که رایگه یاند که هه موو تابلوکانی پیشانگه بیزارکرن و کریستیانیش چاویله که ی فریدایه سره رن.

به لای بیتیناوه پرۆژی شکانی چاویلکه که ی له سیانزه ی سیتامبه ر، شکستیکی گه وره بوو. ئه و سه رتا هه لوئستیکی دوژمنانه ی نواند و به هه موو وایماردا بلاوی کرده و که کتیوه گۆشتیکی شیت، گازی لی گرتوو، به لام زور زوو زانیی که ئه و رق و توورپیه ی ده بیته هۆی ئه و که ئیتر هه رگیز چاوی به گۆته نه که ویته وه و ئه مه ش ئه و عه شقه مه زنه ی به نه مریک ده کرد به پروداویکی بچووک که بیگومان زوو فه رامۆش ده کرا. بۆیه ئارنیم ی دلپاکی ناچار کرد تا نامه یه ک بۆ گۆته بنووسیت و له لایه ن بیتیناوه داوای لیبورده ی لی بکات، به لام نامه که بیته لام مایه وه. ئه و ژن و میژده گه نه وایماریان به جیهیشت و دیسان له ژانویه ی ۱۸۱۲، واته ده سال له پاش دواهم دیداره که یان، بیتینا گه رایه وه بۆ وایمار و له شه وینکا که گۆته میوانی بوو، نهیده توانی رینگه ی ماله که ی نه دات، بوونی خۆی پین راگه یاند. له گه ل هه موو ئه مانه شدا، گۆته ته نانه ت به یه ک وشه ش ئه وی نه دواند. له دیسامبری هه مان سالدا بیتینا دیسان نامه یه کی بۆ نووسییه وه که ولامی ئه ویشی ده ستنه که وته وه.

سالی ۱۸۲۳، ئه نجومه نی شاری فرانکفورت بریاری دا له سه ر شه رهی گۆته په یکه ریکی بیرئانینی بۆ ساز بکات و په یکه رتاشیک به ناوی "راوش" بۆ ئه م کاره راسپێردرا. بیتینا کاتیک په یکه ره که ی بینی به دلی نه بوو. ده سته جی په ی به وه برد که چاره نووس

دەرفەتییکی بۆ رەخساندووە کە نایبیت لە کەیس خۆی بدات. ئەو
 ھەرچەندە شارەزاییەکی ئەوتۆی لە ھینکاریدا نەبوو، بەلام ئەو
 شەو دەستبەکار بوو سکیچییکی بۆ پەیکەرە کە کیشایەو.
 لەسکیچەکە ی ئەو دا گۆتەوێک پالەوانییکی کلاسیکی دانیشتبوو،
 چەنگییکی بە دەستەو بوو، کچیک کە ھیمای "دەروون" بوو لە مابەینی
 ئەژنۆکانیدا راوہستابوو. قژی گۆتە لە بلیسە ی ئاگر دەچوو. بێتینا
 سکیچەکە ی بۆ گۆتە نارد و رووداویکی سەیر رووی دا: دلۆپیک
 فرمیسک لە چاوی گۆتە دا پەنگی خواردوہ! بەم شیوہ لە پاش
 سیانزە سال (ژوواییە ۱۸۲۴ بوو، گۆتە حەفتاوینج سال و بێتیناش
 سیونوق سالی تەمەن بوو) گۆتە دەرکە ی مالهەکی لێ کردوہ و
 ھەرچەندە زۆر وشک و فەرمی، بەلام پینی راگە یاند کە لە ھەموو
 شتیکی خۆش بوو و قوئاغی بیدەنگییە پرنیھانەکە ی کۆتایی ھاتوو.
 بەبۆچوونی من لەم قوئاغە ی چیرۆکە کە دا، ئەم دوو پالەوانە ی
 ئیمە بە ھۆشیاری و خوینساردییەو لە دۆخە کە گە یشتبوون.
 ھەردووکیان دەیانزانی ئەو ی دیکە بە تەمای چیبە و ھەر کامە شیان
 بە جیا دەیزانی کە ئەو ی دیکە ش دەزانیت. بێتینا بە کیشانەوہ ی ئەو
 سکیچە، بۆ یە کە م جار بە ئاشکرا رایگە یاندبوو کە یارییە کە یان لە
 سەرەتاوہ لە سەر چی بوو: نەمری.

بیتینا ئەم وشە یە ی بە زماندا نەھات. ئەو، بەو
 شیوہ کە پەنجە لە سیمی ئامیزیک دەدەین و بۆ ماوہ یە ک بە حاستەم
 دەیلە رینینەوہ، تەنیا رایمووسی. گۆتە بیستی. سەرەتا بە شیوہ یەکی
 گە مژانە پیتی خۆش بوو، بەلام دواتر وردە وردە (لە پاش سڕینی
 دلۆپە فرمیسکە کە ی) لە مانای راستە قینەو ناخۆشی پە یامە کە ی بیتینا
 گە یشت: بیتینا دە یویست ئەو بزانی ت کە لەو یارییە کۆنە ی بەردەوامە،
 کە تەسلیم نەبووہ، کە تاکە کە سینکە ئەو کفنە فەرمییە بۆ گۆتە دە دروویت

که تیوهی ده پینچن و پیشانی نه وهی نویی ددهن؛ گوتهش هر چی بکات ناتوانیت بهری پین بگریت و نهو بیده نگییه قیرسیچمه شی گرینگ نییه. گوته شتیکی بیرکه وته وه که له میژبوو ده یزانی: بیتینا ترسناکه، که واته وا چاکه له ژیر چاودیری میهره بانانهی خویدا بیت.

بیتینا ده یزانی که گوته به وهی زانیوه. نه مه له دیداره کهی دواتریان له پاییزی نهو ساله دا دهرده که ویت. بیتینا، دواي نه وه که گوته رینگه ماله کهی ددها، نامه یک بۆ خوشکه زا کهی دهنوسیت و بهم شیوه باسی دهکات: «گوته نهو شه ره ی له گهل من دهست پینکرد، به لام دواتر به قسه ی خوش ناشتی کردم وه».

چون ده توانین له گوته نه گهین! نهو، زور چاک هستی به وه دده کرد که بیتینا عه سه بیی دهکات و بۆ کوتایه پینان بهو سیانزه سال دهنگدا برینه پرشکویه ی، له دهست خوی تووره بوو. بۆ نه وهی به جاریک هه موو سه رزنه نشته نه گوتراوه کانی به سه ردا قلب بکاته وه، شه ری له گهل کرد، به لام زوو په شیمان بووه وه و ددانی به جهرگی خویدا گرت: بۆ ده بی له گه لی راستگۆ بیت؟ بۆ ده بی پنی بلیت که چون بیرده کاته وه؟ گرینگ نه وه یه که له سه ر بریاره کهی خوی سوور بیت، ناکارای بکات، نارامی بکاته وه، بیخاته ژیر چاودیری خویه وه.

بیتینا ده یگریته وه که گوته له کاتی وتووژده که یاندا لانیکه م شه ش جار به بیانوی جؤرا و جؤره وه له ژووره که ده چپته دهر و به دزییه وه قومیک شه راب ده خواته وه، که گوايه نهو به هه ناسه یدا پنی ده زانیت. له نه انجامدا به پیکه نینه وه لیی ده پرسیت بۆچی به ددزییه وه شه راب ده خواته وه و نه ویش لنی دهره نجیت.

من نهو رهفتاره ی بیتینام له شه راب خوار دنه وه که ی گوته به لاوه سه یرتره: بیتینا وهک من و ئیوه هه لسوکه وتی نه کردوه، نه گه ر

ئىمە بوونايە ھەر سەيرمان دەکرد و بە ئەدەبە وەپتەدەنگ دەبوون.
 گوتتى ئەو قسانەكە ھەرگىز كەس نەيويراو بە گۆتەى بلىت
 (ھەناسەت بۇنى ئەلكۆلى لى دىت. بۇ دەخۆيتەو؟ بۇ بە
 دزىيەو دەخۆيتەو؟) بۇ ئەو بوو كە بەخۇمانە خۇمانە لى نىزىك
 بىتتەو. ئەم سەركىشىيە ئاشكرايە كە بىتتىنا بە بىيانووى مندالىيەو بە
 مافى خۆى دەزانى، لەپر ئەو بىتتىنايەى بىرى گۆتە ھىنايەو كە سىانزە
 سال لەو وەپىش بېرىارى دابوو ھەرگىز نە بىيىتتەو. گۆتە بە نارامى
 ھەستا و بە نىشانەى ئەو ھى كە دىدارە كە يان كۆتايى ھاتوو و
 دەيە وىت ميوانە كەى لەرپەرەو تارىكە كە وە بەرەو دەر كە بەررى بكات،
 چراكەى بە دەستە وەگرت.

بىتتىنا لە دەوامەى نامە كەيدا دەنووسىت كە بۇ ئەو ھى بەر
 بە چوونە دەرەو ھى گۆتە لە ژوورە كەى بگرىت، لەناو دەر كە كەدا
 بە چۆكدا دىت و دەلى:

«دەمەوى بزانم ئايا دەتوانم بەرت پىن بگرم؟ ئايا تو، وەك
 مشكە كەى فاوست، رۇخىكى چاكىت، يان رۇخىكى شەيتانى و
 شەپانخىو؟ من ئەم ناودەر كە يەماچ دەكەم و سوجدەى بۇ دەبەم
 كە ھەموو رۇژىك مەزىنترىن، گەرەترىن رۇخ و مەزىنترىن ھاوپىم
 لىيە وە تىدە پەرىت».

گۆتە چىيى كىرد؟ دىسان وشە بە وشە لە زمانى بىتتىناو دەيگىر مەو.
 گوايە ئەو گوتوو يەتى:

«من بۇ تىپەرىن، پىشىلى تو و خۇشە وىستىيە كەت ناكەم.
 خۇشە وىستىيە كەى تو بۇ من زۆر پىرۆزە، بەلام بەنسەت
 رۇختەو، لە پالىيە وە تىدە پەرىم (و گۆتە بەرەست لە پال
 لە شە بە چۆكدا ھاتوو كە يە وە تىپەرى) چونكە تو زۆر زىرەكى و وا
 چاكە مروف پەيوەندىيەكى باشى لەگەل تۇدا ھەبىت.

ئەو رستەيە كە بېتينا دەيخاتەسەر زمانى كۆتە، بە لاي
منەو شىلەي ھەموو ئەو قسانەيەكەئەو، لەو دیدارەياندا، بەبیدەنگى
بەبېتيناى گوتتوۋە: بېتينا، من دەزانم سىكىچەكەت بۆ ئەو
پەيكەرەفېلىكى درەوشاۋەبوو. من وپراى پىرى و ئىختيارىش، رېگەم
بەخۆم دا كەبكەومەژىر كاريگەرىي ئەو قزانەكەبووبوون بەبلىسەي
ئاگر (بەداخەوئەي قژەتەنك و دلتهزىنەكەم!)، بەلام زوو تىگەيشتەم
كەئەوئەي دەتويست پىشانى منى بەدەي، نەوەك سىكىچ، بەلكو
دەمانچەيەك بوو لە دەستتدا كە نىشانەت لەنەمىرى من گرتبوو. نا،
من نەمدەزانى چۆن چەكت بەكەم. بۆيەشەپم ناويت. من ئاشتەم
دەويت، بەلام لە ئاشتى زياتر نا. من بە ھىمنى لە پال تۆۋەتتدەپەپم
و دەستىشت لى نادەم، لە باۋەشت ناگرم و ماچت ناكەم. يەكەم،
چونكەئارەزووى ماچم نىيەو دووھەم، چونكەدەزانم ھەر كاريك
بەكەم لە دەستى تۇدا دەبم بەگوللەيەك بۆ دەمانچەكەت.

پاش دوو سال، دیسان بیتینا گه رایه وه بۆ وایمار. ئه وه موو روژیک گۆته ی (که ئه وه ده مه حه فتا و حه وت سالی ته مه ن بوو) ده بینی و بهر له وه ی ئه وی جینیلیت سه رکیشیه کی خوشی کرد و هه ولی دا ئیجازه ی چوون بۆ ده رباری کارل ئاوگوست وهر بگریت. ئه وسا رووداویکی سهیر و چاوه روانه کراو پرووی دا: گۆته ده هری بوو، نامه یه کی بۆ دوکی مه زن نووسی: «ئه م میشه که رانه بیزار که ره که دیاری دایکه وه ساله هایه به رده وام ئازارمان ده دات، دیسان که راره وه وه خه ریکی فرتوفیله که ی جارانیه تی، که له گه نجیه تیه که ی ده وه شایه وه؛ باسی بولبول ده کات و وه ک که ناری ده جیکینیت. ئه گه ر خاوه نشکو ریگه م بدات من وه ک مامیکی سه ختگر ناهیلیم له وه زیاتر تووشی عه زیبه تان بکات. ئه گه ر ئه وه نه که م بۆ هه میشه به میچکه میچک و زمانی لوس خاوه نشکو ئازار ده دات».

شه ش سال دواتر دیسان بیتینا گه رایه وه بۆ وایمار، به لام گۆته ریگه ی مالی خۆی نه دا. به راورد کردنی بیتینا به میشه که رانه دوا گۆته یه که که له و چیرۆکه ماوه ته وه.

سهیره، کاتیک گۆته سکیچی په یکه ره که ی لی وه رگرت، بریاری دا له گه لی ناشت ببیته وه. هه رچه نده حه زی له دیداری نه بوو، به لام هه ولی دا ئه وه نده ی بگریت (ته نانه ت به بۆنی ئه لکو لیشه وه) به پرووی خوشه وه ئه و ئیواره یه ی له گه ل تیپه ریئیت. ئه ی که واته بۆچی ئیستا بریاری دابوو هه موو هه ول و کوششه که ی به با بدات؟ ئه و

كهئەوهندههوشيار بوو بهكراسيكي چرچولۆچهوهپي نه نيته نه مرييه وه، بۆچي له پير ئه و پرسته ترسناكي له باره ي ميشه كه رانه وه نووسي كه خهلك پاش سه د، يان سي سه د سالي تر، واته كاتيگ «فاوست» و «خه مه كاني وه رته ري گنج» له بيه ده چنه وه، سه ركۆنه ي بكه ن؟

پيوسته له پرووپه ره ي ژيان بگه ين:

تا ماوه يه كي زۆر پيمان وايه مردنمان ئه وهنده دووره كه خۆي پيوه سه رقال ناكه ين. مردن شتيكي ون و نادياره. ئه مه يه كه م قوناغي شادي ژيانمانه.

به لام پاشان، له پير به ره و پرووي مردنمان ده بينه وه و ئيتر ناتوانين بيري لي نه كه ينه وه. ئيتر مردن له گه لماندايه و چونكه په يوه نديي مه رگ و نه مريش وه ك په يوه نديي لۆرل و هاردي نه پساويه، كه واته ده توانين بلين نه مريش له گه لماندايه. ئيمه، كاتيگ له وه گه يشتين كه نه مري له گه لماندايه، بيه قوره شويني ده كه وين، كه واي بۆ ده دورين، بۆينباخي تازه ي بۆ ده كرين، ده ترسين نه كات خه لكي تر جل و بۆينباخمان بۆ هه لپژيرن و هه لپژاردنه كه شيان خراپ بيت. ئه مه ئه و كاته يه كه گۆته بريار ده دا بيه ره وه ريه كاني، كتيبي به ناوبانگي «شيعر و راستي» بنوسيت، ئه و كاته يه كه بانگي ئيكرمان ي فيداكار ده كات و ريگه ي پي ده دا «وتوويز له گه ل گۆته» بنوسيته وه (ريگه وتي سه يري كاته كان: هه ر ئه و ساله، ١٨٢٣، بيتيناش سكيچي په يكه ره كه ي بۆ ده نيرييت)، ئه و پورتريته جوانه كه له ژير كونترول و چاوديري خۆي به ره م ديت.

دوا به دواي ئه م دووه م قوناغي ژيان، كه مرۆف ناتوانيت چاو له مردن بترووكينيت، قوناغيكي ديكه، كورترين و پرهنه يترين قوناغ سه ره له ده ات. قوناغيك كه زۆر نه ناسراوه و شتيكي ئه وتۆي

له باره وه نه گوتراوه. له م قوناغه دا تواناکان چۆراییان دادیت و ماندوو ییه کی ویزانکه ر بال به سهر که سه که دا ده کیشیت. ماندوویی: پردیکی بیده نگ که له که ناری ژیا نه وه بۆ که ناری مردن کیشراوه. له م قوناغه دا مردن ئه وه نده نزیکه که مرؤف له سه یرکردنی ماندوو ده بیت. له م قوناغه شدا دیسان مهرگ، وه ک هه موو ئه و شتانه که زۆر نزیک و ناشنان، ون و نادیاره. پیاویکی ماندوو له په نجه ره وه سه یری دهره وه ده کات؛ سه رتوولی داره کان ده بیئیت و به هیوری ناویان ده بات: شابهروو، سپیدار، ئافرا. ناوه کان وه ک خودی داره کان جوانن. ئافرا به رز و بلینده، وه ک پاله وانیکه که دهستی بۆ ئاسمان هه لبریییت، یان وه ک بلتسه یه که که به حه وادا فریییت و له وئ شکی وه رگرییت. ئافرا، ئاخ ئافرا. نه مری وه همیکی گالته جاریه، وشه یه کی بۆشه، داویکه با راوی ده کات، ئه لبت ئه گهر له گهل جوانی ئافراییدا به راوردی بکه ین که پیاویکی ماندوو له په نجه ره وه سه یری ده کات. نه مری ئیتر به هیچ شینوه یه ک سه رنجی پیره میردیکی ماندوو رانا کیشیت.

پیره میردیکی ماندوو که سه یری داری ئه فرا ده کات، کاتیک کتوپر ژنیک بیت بۆ لای و بیه ویت له سه ر کورسی دابنیشیت و له ناو دهر که به چۆکدا بیت و بۆچوونی درۆ و ساخته دهر بیرییت، چ هه لویستیکی ده بیت؟ ئه و به خۆش حالیه کی زۆر و ورووژانی له نا کاوی سه ر خۆش ییه وه پنی ده لی: میشه که رانه ی بیزار که ر.

من بیر له و کاته ده که مه وه که گۆته ده سه وازه ی «میشه که رانه ی بیزار که ر» ی نووسیوه. بیر له و چیژه ده که مه وه که به هوی ئه و نووسینه وه چه شتوویه تی. له و کاته دا ده بیئنه پیشچاوی خۆم که به و بۆچوونه که یشتووه: گۆته له هه موو ژیا نیدا هه رگیز کاریکی نه کردووه که پنی خۆش بیت. ئه و خۆی به سه ره رشتی نه مرییه که ی

خوی دهزانی و ئەم بەرپرسیاریتییه کردبووی به پیاویکی فەرمیی
رەقوتەق. ئەو لەشتی سەیری لاری، هەرچەندە ئەو شتانه بەتوندی
بەرەو خویان رایان دەکیشا، دەتوقا. کاتیک بوخوی کاریکی سەیر و
نائاسایی دەکرد، دواتر هەولی دەدا بەشیوەیه ک پێکی بخاتەو کەلە
بازنەیی ئەو هاوسەنگیە زەریفە کە جاروبار بە جوانیی دەزانی،
دەرنەچیت. دەستەواژەیی «میشە کەرانەیی بیزارکەر» لەگەڵ کار و
ژیان و نەمرییە کەیی نە دەگونجا. ئەم وشانە نازادییه کەیی رەها بوون.
کەسیک دەیتوانی ئەم وشانە بنووسیت کەلە قوناغی سێهەمی ژیانیدا
بیت؛ قوناغیک کە نەتوانیت خزمەت بە نەمرییە کەیی بکات و نەمریشی
بە لاوە زۆر گرینگ و جیدی نەبیت. هەموو کەس ناگاتە ئەم
دوورترین سنوورە، بەلام هەر کەس بیگاتی دەزانیت لەوئ، هەر
لەوئ، نازادیی راستە قینە دەست دەکەوێت.

ئەم بیروکانه به میشکی گوته دا تێپه پین، به لام چونکه پیر و
نیختیار و ماندوو بوو شته کانی له بیر دهچوووه، خیرا فهرامۆشی
کردن.

با وهبیر خۆمانی بینینه وه که سه ره تا بیتینا وه ک مندالیک چوو بۆ لای گۆته. بیستوپینچ سال له وه دوا، مارسى ۱۸۳۲، کاتیک بیستی گۆته زۆر نه خوشه، خیزا منداله که ی، کوریکى هه ژده ساله ی شه رمن که ناوی زیگموند بوو، نارد بۆ لای. ئه و کوربه، بئ ئه وه بزانیته بۆچی، شهش رۆژ له وایمار مایه وه، به لام گۆته ده یزانی. بیتینا ئه و بالویزه ی ته نیا بۆ ئه وه نارد بوو که تئى بگه یه نیت مردن به بیسه برییه وه له پشت دهر که چاوه رییه تی و ئه ویش ده یه ویت نه مرییه که ی له ده ستی خۆیدا رابگریت.

پاشان مردن له دهر که وه هاته ژوور، گۆته پاش ههفته یه ک به ره ره کانیکردن، له بیستودووی مانگی مارسدا کۆچی دوا یی کرد. دوا ی چهند رۆژ بیتینا نامه یه کی بۆ سه رۆک موله ر، پاریزه ر و سه روه سیه تی گۆته نووسی: «به دلنیا ییه وه مه رگی گۆته کاریگه رییه کی له سه ر من دانا وه که فه رامۆش ناکریت، به لام ئه م کاریگه رییه خه مبارانه نییه. من ناتوانم به وشه هه موو راستییه که ده ربیرم، به لام پیم وایه ئه گه ر بلیم کاریگه رییه کی پرشکویه، تا راده یه ک له ده ربیرینی نزیک بوومه ته وه».

ئیسنا به وردی سه رنج بده نه ئه و وشانه که بیتینا به کاری هیتاون: کاریگه رییه کی نه وه ک خه مبارانه، به لکو پرشکو.

پاش ماوه یه ک بیتینا داوا ی له م سه رۆک موله ره کرد هه موو ئه و نامانه ی بۆ بنیریت که تا ئه و ده مه بۆ گۆته ی نووسی بوو. کاتیک بیتینا

نامه‌کافی خوینده‌وه، ناؤمئد بوو: هه‌موو چیرۆکه‌که‌ی له‌گه‌ل گۆته‌له پلۆتیک زیاتر نه‌بوو، پلۆتیک ره‌نگه‌بۆ شاکاریک، به‌لام پلۆتیک و ئه‌ویش پلۆتیک ناته‌واو؛ بۆیه ده‌بوایه‌ده‌سته‌کار بیت. سێ سال خه‌ریکی پئداچونه‌وه‌و پین زیادکردن و نووسینه‌وه‌ی نامه‌کان بوو. ئه‌و له‌ نامه‌کافی خۆی رازی نه‌بوو. به‌ نامه‌کافی گۆته‌ش دلخۆش نه‌بوو. ئیستا که‌ دیسان ده‌خویندنه‌وه، له‌وه‌موو که‌موکورتی و خۆپاریزی و ته‌نانه‌ت هه‌ندیک جاریش بیسه‌روه‌ریه‌ی نامه‌کان ده‌ره‌نجا. گۆته‌هه‌ندیک جار به‌شیه‌یه‌که‌ نامه‌ی بۆ نووسیوو که‌پئده‌چوو ئه‌و ده‌مامکه‌مندا‌انه‌ی ئه‌وی قبول کردبیت؛ له‌وه‌ده‌چوو کۆمه‌لیک وانه‌ی ئاسانی بۆ که‌چه‌قوتاییه‌که‌ نووسیبت. بۆیه‌بیتینا ناچاربوو له‌حن و ئیقاعی نامه‌کان بگۆریت: له‌هه‌ر کوێ گۆته‌به «دۆستی ئازیزم» ناوی بردبوو، کردی به‌ «ئازیزی دله‌که‌م» و سه‌ره‌نشته‌کانیشی به‌مه‌دح و ستایشی ژیرنامه‌کان خاوه‌کرده‌وه‌ و هه‌ندیک رسته‌شی پین زیاد کردن که‌په‌رده‌یان له‌ده‌وری بیتینا وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی ئیله‌ام بۆ شاعیریکی عاشق، هه‌لده‌دایه‌وه.

ئه‌لبه‌ت بیتینا نامه‌کافی خۆی زیاتر گۆری. نه‌خیر، له‌حن و ئیقاعی نامه‌کافی نه‌گۆری. له‌حنی نامه‌کان له‌جینی خۆیاندا بوون. ئه‌و، بۆ نمونه‌(بۆ سه‌رینه‌وه‌ی مه‌ودای زۆری نیوان نامه‌نووسینه‌کانیان، که‌پئده‌چوو به‌رده‌وامبوونی خۆشه‌ویستییه‌که‌یان ره‌ت بکاته‌وه‌) به‌رواره‌کافی گۆری. زۆر رسته‌ی نه‌شیاوی له‌نامه‌کان سه‌ریه‌وه‌(وه‌ک ئه‌و رسته‌که‌داوای له‌ گۆته‌ کردبوو نامه‌کافی پیشان که‌س نه‌دات)، هه‌ندیک رسته‌ی دیکه‌ی لێ زیاد کردن، بارودۆخه‌جۆراوجۆره‌کافی دراماتیزه‌کرد، بۆچوونی له‌سه‌ر سیاسه‌ت، هونه‌ر، به‌ تایبه‌ت مۆسیقا و بته‌وه‌فن، قوول و به‌ربلاوتر کرد.

بیتینا سالی ۱۸۳۵ کتیبه‌کە ی تەواو کرد و بەناوی «نامەگۆرینەوە ی گۆتە لە گەل مندالیک» بلاوی کردنەوە. هیچ کەس تا سالی ۱۹۲۰ کە ئەسلی نامەکان دوزرانەوە و بلاوکرانەوە، گومانی لەراستی نامەکان نەکرد.

بەداخەوە! بۆچی لە کاتی خۆیدا ئەو نامانە ی نەسووتاند؟
خۆتان بخەنەجینی ئەو: سووتاندنی ئەو بەلگە و داکیۆمیتتە
تایبەتییانە کە بە لاتانەوە بەریزن کاریکی ئاسان نییە، وەک ئەوەوایە کە
دنیابیت زۆر لێرە نامینیتەوە و رەنگە سبجەینی بمریت؛ بۆیە تو
فەوتاندنی ئەو بەلگانە لە ئەمرۆو بۆ پوژیکی تر دوا دەخەیت و پاشان
ئەو پوژە دیت کە ئیتر زۆر درەنگ بوو.
مرۆف حسیب بۆ نەمریی دەکاتەوە، بەلام فەرامۆشی دەکات
کە حسیب بۆ مردنیش بکاتەوە.

پهنگه ئیستا که کوتایی ئەم سەدەیه دیمەنکی لەبارمان دەخاتە پیتشچاو، بتوانین بەخۆمان بڵین: گۆتەئەو کەسە یە کە لە ناوەندی میژووی ئەوروپادا راوەستاوە. گۆتە: ناوەندی مەزن. ناوەند ئەک بەمانای ئەو خالە ترسنۆکە کە خۆی لەزیدەپۆیی و کەمتەرخە دەپاریزیت، نا، ناوەندیەک کە زیدەپۆیی و خەمساردی لەهاوکیشییەکی ئەوەندەسەیردا رادەگریت کە ئەوروپا هەرگیز بەخۆیە و نەبیبیو. گۆتە لە تافی گەنجیدا کیمیاگری خۆیندوو و پاشان بوو بە یەکیەک لە زانا هەرگە و رەمۆدیرنەکان.

گۆتە مەزنترین کەسی ئالمان و لەهەمان کاتیشدا پیاویکی ئەوروپی و دژی نیشتمانپەرەری بوو. گۆتە پیاویکی ئەنترناسیۆنال بوو کە لە هەموو ژیا نیدا بە دەگمەن لەزیدەکە، وایماری بچوک، چوو بوو دەر. گۆتە پیاوی سروسشت و پیاوی میژوو بوو. لە عەشق و خوشەویستیشدا وەک رۆمانتیکەکان بێپەروا و زۆر شتی دیکەش بوو. جا با بگەرینێوە بۆ لای ئەگنیش لە ناو مەسەدە شەپلە لیدراوەکە. ئەو ئەگەرچی پەسپۆری سایبرنیتیک بوو، بەلام هیچ شتیکی لەچۆنییەتی کارکردنی ئەو مەکینە نەدەزانی. میکانزمی ئەو مەکینەشی وەک هەموو شتەکانی دیکە کە بەرەوام کاری پێ دەکردن، هەر لە کۆمپیوتەرە بچووکە کە لای تەلەفۆنە کە وەبگرەتا قاپشۆرە کارەباییەکە، بە لاوە سەیر و غەریب بوو.

بە پێچەوانە، گۆتە لەو مەودا کورتە میژوودا ژیا کە هەرچەندە تەکنۆلۆژیای ئاستیک ژیانی خەلکی ئاسان کردبوو، بەلام

که سیکى خوینده وار هیشتا دهیتوانی ئه و ئامیزانه بناسیت که به کاری دههیتان. گۆته دهیزانی ماله که ی چۆن و به چ که ره سه یه ک سازکراوه، دهیزانی چرا نه وتیه که ی چۆن و بۆچی ماله که ی پرووناک ده کاته وه، ئه و ئاگاداری بنه مای ئه و ته له سکۆپه بوو که خۆی و بیتینا له ویه سه ییری ئه ستیره ی ژوو پیته ریان ده کرد. هه رچه نده خۆی نه یده توانی نه شته رگه ری بکات، به لام به شداریی چهند نه شته رگه ریبه کی کردبوو، کاتیکیش نه خۆش ده که وت دهیتوانی به و وشانه بدویت که دوکتور، یان که سیکى تایبه تمه ندى بواری پزیشکی پینی ده دوان. دنیا ی ئامیزه ته کنه لۆژییه کان بۆ ئه و کراوه بوو، تیی ده که یشت. ئه مه ده رفه تی گه وره ی گۆته بوو له ناوه ندى میژووی ئه و روپادا، ده رفه تیک که هاواری هه سره ت و دلته نگیی غوره تی که سیکى به رز کردبووه که له قه له قی توندی مه سه ده دیکدا گیرى خواردبوو.

کاری بیته و فۆن ئه و کاته ده ست پیده کات که ناوه ندییه تی گۆته کۆتایی دیت. ئه مه ده رفه تیکى کورته که دنیا خه ریکه ورده ورده زه لالی و شه فافی خۆی ده دۆرینیت، ته لخ و تاریک ده بیت، له جار ان زیاتر ده که ویته ته مومژه وه وه له ناخی نه یینییه کان رۆده چیت. له کاتیکدا مرؤف، که دنیا خه یانه تی لی کردووه، به ره و خۆدی خۆی، به ره و ونبووه که ی، به ره و خه ونه کانی، به ره و راسانه کانی هه لدیت و رینگه به ده نگه ده روونیه کانی خۆی ده دا که ری بکه ن تا ده نگه ده ره کییه کان نه بیستیت. ئه و هه راوه اوارى ده روونه، به لای گۆته وه وه ک ده نگیکى بیزار که ره. گۆته له هه راوه اوار بیزار بوو. ئه مه راستییه کی حاشاهه لته گره. ئه و ته نانه ت تاقه تی بیستنی سه گوه رینی ناو باخیکى دووریشی نه بوو. ده لین گوایه رقی له موسیقا بووه. ئه وه راسه ت نییه، ئه و رقی له ئۆرکیسترا بوو. باخ نی

پى خوش بووه، چونكه باخ هينشتا موسيقاي به ليكدانى شفافى
 نۆتەسەربەخۇكان دەزانى كەبە سانايى ليك جودادەكرانەو، بەلام
 لەسەمفونىياكانى بتهۇقندا دەنگى ئامىرەتاكەكان لەتىكەلەى
 ھەراوھوار و شيوھندا دەتوانەو. گۆتەتاقەتى گويگرتن
 لەگرمەگرمەى ئۆركستراى نەبوو، ھەروا كە لەدەنگەدەنگى شيوھنى
 رۇحيش بىزار بوو. ھاوپىكانى بىتينا كەسەر بەنەوھى نوئى بوون،
 چاويان لەگۆتەيەكى ناسمانى بوو كەھەردوو گويچكەى خۇى
 گرتووھو بەناچارى سەيرىان دەكات. ئەوان نەياندەتوانى لەم كارەى
 خوش بىن، بۇيەوھك دوزمنى رۇج و پاسان و ھەستىارى، ھىرشىيان
 دەكردەسەر. بىتينا خوشكى برىنتانۇى شاعىر و ھاوسەرى ئارنىمى
 شاعىر بوو، رىزى لەبتهۇقن دەگرت. ئەو سەر بە نەوھى رۇمانتىك
 و ھاوكاتيش دۇستى گۆتەبوو. كەس لەھەلومەرجىكى ئاوادا نەبوو:
 ئەو ھەك شاژنىك بوو كەھوكمپرانى بەسەر دوو قەلەمپرەودا دەكرد.
 كىتیبەكەى بىتينا رىزلىتانىكى بەشكۆيەلەگۆتە. نامەكانى گورانى
 عەشق و خۇشەويستىن بۇ ئەو. ئەو ھەراستە، بەلام لەبەر
 ئەوھەكەھەموو كەس ناگادارى ئەو رپوداۋەن كەخانمەكەى
 گۆتەچاويلكەكەى فېنداۋەتەسەر عەرز و شكاندوويەتى و بەچىرۆكى
 ئەو خەيانەتە قىزەونەدەزانن كە گۆتە لەپىناۋى ئەو كىۋەگۆشتەدا
 بەو مندالە خۇشەويستەى كردووه، ئەو كىتیبە، ھاوكات (تا رادەيەكى
 زۆر) وانەيەكى قوتابخانەى خۇشەويستىشەكە پىشكەش
 بەشاعىرىكى مردوو كراوھ. بەشاعىرىك كەكاتىك بەرەوېروى ئەو
 جۇشوخرۇشە مەزنە دەبىتەو، ھەك ناپايۋىكى خۇشگوزەران
 دەجوولتەوھ و لەبەر پىنى ئاسوودەيى بىنرخى ژيانى ژنومىردايەتيدا،
 عەشق دەكات بەقوربانى. كىتیبەكەى بىتينا ھەم رىزلىتانەو ھەم
 بىرپىزى.

ئەو سالەكە گۆتە مرد، بېتېنا نامەيەكى بۇ كۆنت ھېرمان قون پوكلەر موسكاۋى ھاۋرىنى نووسى و ئەو پروداۋەى بەوردى بۇ گىرپايە ۋەكە ھاۋىنى بېستودوۋ سال لەۋە ۋە پېش پروى دابوو. بېتېنا گوتى راستە ۋخۇ ئەو چىرۆكە لە زمانى بتهۆفنه ۋە دە گىرپتە ۋە. سالى ۱۸۱۲ (دەمانگ دواى رۇژانى رەشى چاۋىلكە شكاوەكە) بتهۆفن بۇ چەند پروژىك چوو بۇ سەرچاۋەى ئاۋە كانزايىەكەى تە پلىتز و لەۋى بۇ يەكە مجار چاۋى بەگۆتەكەوت. ئەوان پروژىك پىكە ۋە رۇشتنە دە، بەشە قامىكدا پىياسەيان دە كرد كە لە ناكاو لەگەل شازادە خانم و بنە مالە ۋ ھاۋرىكانى بەرە ۋ پروو بوونە ۋە. گۆتە ھەر كە چاۋى بە ئەوان كەوت ئىتر گوبى لە قەسەكانى بتهۆفن نەگرت، بەرە ۋ قەراغى جادەكە رۇشىت و بەرپزە ۋە كلاۋەكەى لەسەر ھەلگرت، بەلام بتهۆفن، بە پىنچە وانە ۋە، كلاۋەكەى زياتر بۇ ناۋچاۋانى داكىشا، خىسەيەكى ۋە ھاى كرد كە برو پرەكانى پىنچ سانتىمەتر ھەلگشان و بى ئەۋە ھەنگاۋى شلتر بكاتە ۋە، لە رۇشتنەكەى بەردەوام بوو. ئىستا نۆبەى شازادە خانم و ھاۋرىكانى بوو كە راۋەستن و بەرپزە ۋە خۇيان لادەن. بتهۆفن كاتىك كە لە پىشيانە ۋە تىپەپى، ئاۋرى دايە ۋە ۋ چاۋەپى گۆتەى كرد. پاشان پى گوت كە چۆن بىر لە ۋ رەفتارەتۆكە رانە ۋ ماستاۋچىيانەى دەكاتە ۋە. بتهۆفن ۋەك قوتابىيەكى چەتوون سەر كۆنەى كرد.

ئايا ئەمە بە راست پروى دابوو؟ ئايا بتهۆفن بۇخۇى ئەمەى ھەلبەستبوو؟ يان ھەر كەمىك ئاۋ و خويكەى زىاد كردبوو؟ يان

بیتینا ئاو و خویکەى زیاد کردبوو؟ یان بیتینا ھەر ھەمووی ھەلبەستبوو؟ کەس ھەرگیز بەمانە نازانیت، بەلام شتیک تەواو ڕوون و ئاشکرایە: کاتیک بیتینا نامەى بۆ پوکلەر موسکاو نووسی، دەیزانى ئەمەنمایشیکى زۆر بەنرخە. تەنیا ئەم چیرۆکە دەتوانیت مانای ڕاستەقینەى خۆشەویستییهکەى بۆ گۆتە ئاشکرا بکات، بەلام چۆن دەکرى پيشانى بدات؟ بیتینا لە ھیرمان پوکلەر موساوى پرسى:

«تو ئەم چیرۆکەت پینخۆشە؟ Kannst du Sie Brauchen»

دەتوانى سوودى لى وەر بگریت؟»

کۆنت بەتەما نەبوو سوودى لى وەر بگریت، بۆیە بیتینا بیری لە ئیمکانى چاپ و بلاوکردنەوہى نامەکانیان کردەوہ، بەلام دواتر شتیکى زۆر چاکترى بۆ ڕیکەوت: سالى ۱۸۳۹ بیتینا نامەى یەکی لە گۆفارى "ئاتە نائوم" دا بلاوکردەوہکە خودى بتھۆفن ئەم چیرۆکە دەگێریتەوہ! نوسخەى ئەسلى ئەو نامەى لە بەرروارى ۱۸۱۲، ھەرگیز نەبیندراوہتەوہ. تەنیا شتیک کە ماوہتەوہ ئەو نوسخەى کە بە دەسختى بیتینا نووسراوہ. ئەم نامە ھەندیک وردەکارى تىدايە (وہک بەرروارەکەى) کە نيشانى دەدا بتھۆفن ھەرگیز ئەوہى نەنووسیوہ، یان لانیکەم بەو شێوہ نەینوسیوہکە بیتینا نوسخەى لەبەر ھەلگرتوہتەوہ. ھەرچۆنیک بیت، ئەو نامە ساختە بیت، یان نا، ھەموو کەس چیرۆکەکەى پىن خۆش بوو، ناوبانگى دەرکرد. پاشان لە پرىکدا ھەموو شتیک ئاشکرا بوو: ئەو بەرپرکەوت نەبوو کە گۆتە لە پیناوى ئەو کێوہ گۆشتەدا وازى لەو عەشقە گەورەى ھیتابوو: کاتیک بتھۆفن وەک یاخییەک کلاوہکەى بۆ سەر ناوچاوانى داکیشابوو، دەستى خستبوو ھەشتى و بە شەقاوى بلیند بەرەو پيش دەچوو، گۆتە خزمەتکارىک بوو کە لە قەراغ جادەکە بە داماوپیەوہ کړنۆشى دەبرد.

بیتینا موسیقای دهخویند. ئەو تەنانەت چەند پارچە ئاوازی دانابوو، خاوەنی ژێرخانێکی موسیقایی وەهاش بوو کە لە شتە جوان و تازەکانی موسیقای بتهۆفن تییگات. لە گەل هەموو ئەمانەشدا، من ئەم پرسیارە دەکەم: ئایا ئەو موسیقای بتهۆفن و ئاوازهکانی ئەو بوون کە بیتینایان سیحر کردبوو، یان شتێک کە ئەم موسیقاییە دەیناساند؟ یان بە دەربڕینیکی تر، نزیکی شاراوەیی لەو چەمک و ئارەزووانە کە چەمک و ئارەزووی بیتینا و جیلە کەیی بوو؟ ئایا عەشق بە هونەر بەراست بوو، یان هەیه؟ ئایا ئەم عەشقی تەنیا وەهەمیک نییه؟ کاتێک لێنن رایگە یاند کە سۆناتای 'ناپاسیوناتای' لە هەموو شتێک زیاتر پێ خۆشە، بەراست چیی پێ خۆش بوو؟ ئەو چیی دەبیست؟ موسیقا؟ یان دەنگێکی پرشکو کە ئەوی بیرێ هەلچوونە بەهەببە تە کەیی رۆحی خۆی دەخستەو. داوای خوین، براهەتی، ئیعدام، دادپەرورە و بابەتی مۆتلەق و رەها؟ ئایا ئەو لە بیستنی خودی نەغمە و ئاوازهکان شاد دەبوو، یان لەو بیرۆکانە کە بەهۆی ئەو نەغمەنەو چێ دەبوون، کە بینگومان هیچ پە یۆهەندیەکیان بە هونەر و جوانییە وە نییه؟ با بگەرێنە وە بۆ چیرۆکە کەیی بیتینا. ئایا بیتینا بتهۆفنی موزیسینی خۆش دەویست، یان بتهۆفنی نە یاری گۆتە؟ ئایا خۆشە و یستیی ئەو بۆ موسیقای بتهۆفن لەو جۆرە خۆشە و یستییە هێمنە یە کە بەرەو خاوازه یەکی جادوویی، یان هارمۆنیای نینوان دوو رەنگ لە تابلۆیە کدا رامن

دەكىشىت؟ يان لەو جۆرەپر جۆشوخروش و
هەژانەتوندىتىژەيەكەبەرەو چوون بۇ ناو حيزبەسياسىيەكانمان
دەبات؟ ھەرچى بوو (ئىمەھەرگىز لەراستىيەكەناگەين) بىتينا
وئىنەيەكى بتهؤفنى پيشانى دنيا دا كەكلاوہكەى تا خوار ناوچاوانى
داكىشاوہو بەرەو پيشەوہەنگاو دەنيت و ئەم وئىنەش لەھەموو
سەدەكاندا بەردەوام بەرەو پيش دەچيت.

سالى ۱۹۲۷، سەد سال پاش مەرگى بتهؤفن، گوڤارى بەناوبانگى
ئالمانى، Die Literarische Welt لە مۇزىسيەنەناوئادارەكانى ئەم
سەردەمەى پرسى كەرايان بەرامبەر بتهؤفن چىيە؟
سەرنوسەرەكان بىريان لەوہنەكردبووہەكەئەم پرسىارەبۇ پياويك
كەكلاوہكەى بۇ ناوچاوانى داكىشاوہ، وەك ئەوہەكەلەپاش مردنى
بكوژريت. "ئاوريك"، يەكىك لەو شەش مۇزىسيەنەى پارسى، لەبرى
ھەموو نەوہكەى گوتى: ئەوان ئەوہندە گوتى بە بتهؤفن نادەن كە
تەنانت بەشايانى رەخنەلىنگرتنىشى بزائن. ئايا دەكرى رۇژىك
ئەوئىش، وەكو "باخ" لەسەد سالى رابوردوودا، ديسانەوہەكەشف
بكرىت و ھەلسەنگىندرىت؟ ئەمەپرسىارىكى نابەجئ و گالتەجارىيە!
"ياناچىك" پيش ددانى بەوہدا نا كە ھەرگىز بەھۆى كارەكانى
بتهؤفئەوہ تووشى ھەيەجان نەبووہ. ھەرۋەھا كۆى قسەكانى
"راڤل" پيش ئەمەبوو كەگوتى: ئەوئىش بتهؤفنى خوش ناويت،
چونكەناوبانگەكەى ھىچ پەيوەندىيەكى بە
مۇسىقاكەيەوہنىيەكەبىنگومان ناتەواوہ، بەلكو پەيوەندىيە بەو
ئەفسانەئەدەبىيەوہەيەكەبۇ ژيانى خۆى سازكراوہ.

ئەفسانەى ئەدەبىيە. بەبۇچوونى ئىمە، ئەم ئەفسانەپەيوەندىيە بە
دوو كلاوہوہەيە: يەكىك لەم كلاوانە، تا سەر ناوچاوان و برۇ
پرەكانى خۆى داكىشراوہ، كلاوہكەى دىكەش بە دەست

كەسىكە ۋە يەكە تا ئۇ ئۆزىگە چۆككەن ھاتوۋە. تەردەستە كان ھەزەدە كان يارى بەكلاۋ بىكەن؛ ئەوان ھەندىك شت لەكلاۋدا دەشارنە ۋە، يان پۆلىك كۆتر لەناۋ كلاۋە دەفېرىن. بېتىنا لەكلاۋەكەى گۆتەدا ھەندىك بالئەدى ناھەزى فېر دا ۋ لەكلاۋەكەى بىتھۆفندا (ھەتمەن بەھۋى بېشاگايىە ۋە) مۇسىقاكەى ئەۋى ۋن كىرد. بېتىنا شىتىكى بۇ گۆتە فەراھەم كىرد كەبە تىكۆبراھە درا ۋ بە جىمى كارتەرىش دەدرىت: "نەمرى گالتەجارى". بەلام نەمرى گالتەجارى لە بۇسەى ھەموو كەسىكەدايە. بە بۇچوۋنى "راقل"، بىتھۆفن بەكلاۋى داكىشراۋە ۋە بۇ سەر ناۋچاۋانى، لەگۆتە گالتەجارتەرە كىرئۆشى بىردوۋە.

بە رەنجامى ئەم قىسانە ئەۋە يەكە ھەرچەندە كەسە كان دەتوانن بېشۋەخت گەلالە بۇ نەمرى خۇيان داپېرىزن ۋ ئىدارەى بىكەن، بەلام ئەم نەمرىيە ھەرگىز بەۋ شىۋەنىيە كە بۇخۇيان دەيانە ۋىت. كلاۋەكەى بىتھۆفن نەمر بوۋ. ئەۋە پلاننىكى سەر كە ۋتوۋ بوۋ، بەلام كەس ناتوانىت بېشۋەخت ئەۋەدىارى بىكات كەكلاۋى نەمر لەداھاتوۋدا چ مانايەكى دەبىت.

هه مینگوای کوتی:

«دهزانی یوهان، ئەوان دەیانەوێت بوختان بۆ منیش بکن. ئەوان لەبری ئەوەی کتییەکانم بخویننەو، خەریکن کتییەم لەسەر دەنووسن. دەلێن گواهیەمان ژنەکانم خۆش نەویستوو، ئەوەندە پێویستە گرینگی بەکۆرەکەم نەداو، مستم لە دەمی رەخنەگریک سرهواندوو. دەلێن من درۆم کردوو، پیاویکی راستگۆ نەبووم، لووتبەرز و لەخۆرازی بووم. پیاوسالار بووم. دەلێن من کوتوو مەدووسەد و سی برینی شەرم بەلەشەو، لە کاتیکی راستییەکەم دووسەد و دە برینە. دەلێن من خۆم فەوتاندوو، گویم بەقسەم دایکم نەداو.»

گۆتە کوتی:

«ئەمە نەمریە. نەمری بەمانای دادگایی ئەبەدیە.»

«ئەگەر بە مانای دادگایی ئەبەدیە، کەواتە دەبێ دادوەریکی شایستەش بیت، نەک ژنە مامۆستایەکی بێمیشک کە شوولێکی بە دەستەوێ.»

«شوولێک بە دەست ژنە مامۆستایەکی بێمیشکی گوندییەو!»

«ئەوێهە دادگایی ئەبەدی. بۆ تۆ چاوەڕێی چیت دەکرد، ئێرست؟»

«من چاوەڕێی هیچم نەدەکرد. هیوادار بووم لانیكەم لەدوای

مردنەکەم بە ئاسوودەیی بژیم.»

«تۆ بۆ ئەوەی نەمر بیت، هەرچیت پێ دەکرا کردت.»

«قسه‌یه‌کی بیمانایه. من بیجگه له‌کتیبنووسین هیچی دیکه من نه‌کردوه».

گۆته پیکه‌نی:

«به‌لی راسته، تو هر کتیت نووسیوه!»

«من ئه‌وهم پێ ناخۆش نییه‌که‌کتیبه‌کانم نه‌مر بن. من کتیه‌کانم به‌شیناوژیک نووسیوه‌که‌س ناتوانیت یه‌ک وشه‌یان لێ بگۆریت و له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو جووره‌دوژمنایه‌تییه‌ک به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن، به‌لام بۆخۆم، وه‌ک مرۆفیک به‌ ناوی ئیرنست هه‌مینگوی، به‌قه‌ده‌ر پوولیکیش به‌هام به‌نه‌مری نه‌داوه!»

«من چاک له‌ قسه‌کانت ده‌گه‌م، ئیرنست، به‌لام ده‌بوايه به‌زیندوویی له‌وه‌زیاتر ئاگات له‌ خۆت بوايه، ئیستا ئیتر دره‌نگ بووه».

«ئاگام له‌ خۆم بوايه؟ تو خه‌ریکی ئاماژه‌به‌ فشه‌کانم ده‌که‌یت؟ من ئه‌وه‌ت بۆ ده‌سه‌لمینم که‌به‌گه‌نجی زۆرم مه‌دحی خۆم کردوه. هه‌زم ده‌کرد له‌ لای خه‌لک خۆم هه‌لکیشم. چیژم له‌و چیرۆکانه‌وه‌رده‌گرت که‌له‌باره‌ی منه‌وه‌ده‌گوتران، به‌لام بپروا بکه‌من ئه‌وه‌نده‌پیاویکی سه‌یر نه‌بووم که‌ئێ و فشانه‌بۆ نه‌مری بکه‌م! ئه‌گه‌ر پوژیک بمزانیايه‌هه‌موو ئه‌م شتانه‌بۆ نه‌مری بووه، ده‌توقام. له‌وه‌ودوا ده‌بوايه‌هه‌زاران جار به‌خه‌لک بلیتم که‌ واز له‌ژیانی من بینن، به‌لام هه‌رچی زیاتر ده‌پارامه‌وه، خرابتر ده‌بوو. من چووم بۆ کوبا تا خۆمیان لێ بشارمه‌وه. کاتیک خه‌لاتی نۆبیلیان پێ دام، نه‌چووم بۆ ستۆکهۆلم. بپروا که‌من به‌قه‌ده‌ر پوولیکی ره‌ش به‌هام به‌نه‌مری نه‌داوه. ئیستا شتیکی دیکه‌شت پێ ده‌لیم: ئه‌و پوژه‌که‌زانیم که‌وتوومه‌ته‌چنگی نه‌مرییه‌وه، ئه‌وه‌له‌ خودی مردنیش زیاتر توفاندی. پیاو ده‌توانیت کۆتایی به‌ژیانی خۆی بینیت، به‌لام ناتوانیت

کۆتایی به نەمریبه که شی بینیت. کاتیک نەمری سوار پاپۆره کهیت بکات، ئیتر ناتوانی لئی دابه زیت، تەنانەت ئەگەر بەگولەش خۆت بکوژیت، دیسان هەر لەسەر پاپۆره که دەمینیتە وەو ئەمەش زۆر ترسناکه. زۆر ترسناکه یوهان. من لەسەر پاپۆره که مردبووم و چاوم لە چوار ژنه کهم بوو که لە دەورم کۆبوو بوونە وەو ئەو شتانه یان یادداشت دەکرد که لەسەر من دەیانزانی. کورە که شم لە پشتیانه وەراوه ستابوو، ئەویش هەر شتی دەنووسی. ئەو خانمە پیره، گێرتروود ستاین ئیش لەوئ بوو، دەینووسی. هەموو هاوڕێکانیشم لەوئ بوون و ئەو نهیتی و بوختانانە یان ئاشکرا دەکرد که لەبارە ی منە وەبیسستیوو یان. لە پشت هەموو شیانە وە، سەد رۆژنامە وان بە مایکه کانیا نە وە پالیان بە یە کرتە وە دەنا و خێلی مامۆستایانی زانکۆش لە هەموو ئەمریکا سەر قالی ئە وە بوون که لە کتیبه کانیا ندا پۆلینبەندی و شیکاری ئەم شتانه بکه ن.

هه مینگوای هه لهرزی و گۆته قۆلی گرت:

«له سه رخۆ به، ئیرنست! له سه رخۆ به هاوړی گیان! من له تو دهگم. ئەم قسانهت خه ونیکم بیرده خه نه وه. ئەوه دواهم خه ونم بوو، له وه ودوا ئیتر خه ونم نه دی و ئەگه ر دیبیتیشم ئەوه نده تیکه لوپیکه ل بوو که نه متوانی له راستیه کان جودای بکه مه وه. نواندنیکى بچووکى بوو که له یی بهینه پیشچاوی خۆت. من له پشت دیمه نه کهم، کۆنترۆلی بوو که له کان ده کهم و دهقه که ده خوینمه وه. نواندنه که شانۆی فاوسته؛ فاوسته که ی من. ئایا تو ده تزانی ئەگه ر فاوست به نواندنیکى بوو که له ی بییشان بدریت ده گاته ترۆپکی جوانیی خۆی؟ هه ر بۆیه من زۆر خۆشحال بووم که هیچ ئەگه ر نیکی لئ نه بوو. به ته نیا دهقه کهم ده خوینده وه که ئەو رۆژه له جارن خۆشتر بوو. له پړ چاوم به کورسییه کان که وت و دیتم هۆلی نواندنه که ته او چۆله. سه یرم هاتی. ئەی بینه ره کان له کۆین؟ ئایا فاوسته که ی من ئەوه نده بیزار که ر بوو که خه لک وازیان له بینینی هیناوه و گه راونه ته وه بۆ ماله کانیا ن؟ ئایا من ته نانه ت ئەوه نده شم نه هیناوه که به هوولیکردن بپرزیم پی بکن؟ به سه رسوورمانه وه گه رامه وه و له پړیکدا له جیی خۆم وشک بووم: من چاوه رپی بووم خه لکه که له ناو هۆله که دا بن، به لام ئەوان له پشت شانۆکه بوون و به چاوی ده رتۆقیوی فزۆله وه سه یری منیان ده کرد. که نیگامان لیک هه له نگوت، چه په لیا ن بۆ لیدام. ئەوسا زانیم

ئەوان ھەزىيان لەفاوستەكەى من نىيە و ئەوھى كە بەتەما بوون
 بىيىنن بووكەلەكان نەبوو، بەلكو خۆم بووم! فاوست نەبوو،
 گۆتەبوو! پاشان لەپەر ھەستى تۆقین، ئەو ھەستەكە تۆ ساتىك
 لەوھوپپىش باست كرد، بەسەر مندا زال بوو. ھەستم كرد ئەوان
 بەتەمان شتىك بلىم، بەلام من نەمدەتوانى. قورگم وشك بووبوو.
 بووكەلەكانم دانا و لەسەر تەختەى پرووناكى شانوكە، كە كەس
 سەيرى نەدەكرد، فېرېم دان. ھەولم دا بە وىقار دەرېكەوم. ئارام
 بەرەو شوینی جەلەكان، كە كلاوھەكەمى لى ھەلئاسرابوو، چووم.
 كلاوھەكەم لەسەر كرد و بەبى سەيركردنى ئەو ھەمووھەداواكارەى
 سەرقالى، لە شانوكە رۆشتمەدەر و بەرەو مالەوھ گەرامەوھ. ھەولم
 دەدا سەيرى راست و چەپ و بە تايبەت پشستەوھى خۆم نەكەم،
 چونكەدەمزانی خەرىكن بە دوامدا دىن. چرایەكى نەوتىم دۆزىيەوھ و
 ھەلم كرد. بە دەستى لەرژۆكەوھچراكەم ھەلگرت و بەرەو ژوورى
 كارەكەم چووم. ھىوادار بووم كۆمەلەبەردەكانم يارمەتىم بدەن ئەو
 رووداوھەلە بىر بگەم. بەلام بەر لەوھى دەرڤەتم ببىت چراكەلەسەر
 مېزەكەدابىنم، چاوم بە پەنجەرەكەكەوت. ئەوان پروومەتيان بە
 شىشەكەوھنووساندبوو. ئەوسا زانىم كە من ھەرگىز لە چنگى ئەوان
 رزگار نابم، ھەرگىز، ھەرگىز. زانىم چراكەتیشكى لەپروومەتم
 گرتووھ، بەچاوەدەرتۆقيوھكانياندا زانىم كەلە من وردبوونەتەوھ.
 چراكەم كووزاندەوھ. دەمزانی كەنەدەبوایەئەوھبگەم، ئىستا ئەوان
 تىگەيشتبوون كەھەول دەدەم خۆم لەچاويان بشارمەوھ، كەمن لەوان
 دەترسم و ئەمەش زياتر ھانى دەدان. ئىستا لە خۆم زياتر دەترسام.
 بەرەو ژوورى خەوتنەكەم ھەلاتم. مەلافەى سەر جىوبانەكەم
 كۆكردەوھو بەسەر خۆمدا دا. لە سووچى ژوورەكە راوھستام و
 خۆم بە دىوارەكەوھ نووساند.

هه مینگوای و گوته خه ریکن به جاده کانی ئەو دنیا دا
 ده گه رینه وه بۆ دواوه و ئیوه لیم ده پرسن مه به ستم چی بوو که ئەم
 دوانه م پینکه وه هینا. راسته، ئەم دووانه هیچ په یوه ندی و شتیکی
 هاوبه شیان پینکه وه نییه! که واته بۆ؟ باشه ئیوه پیتان وایه گوته له و
 دنیا یه دیکه پنی خوشه له گه ل کئی کات به سهر ببات؟ له گه ل
 "هیردر"، له گه ل "هۆلدهرلین"، له گه ل "بیتینا"، یان "ئاکرمان"؟ ئیستا بیر
 له ئەگنيس بکه نه وه، بیر له و ترس و تۆقینه ی بکه نه وه که پنی وابوو
 رهنگه چاریکی دیکه ش زه نازنه نای دهنگی ئەو ژنانه
 ببیستیته وه که پرۆژانی شه ممه له ساونا ده بییست! ئەو حه زی نه ده کرد
 له پاش مردنی له گه ل پاول، یان بریژیت بیت. ئەی که واته بۆچی ده بی
 گوته حه زبکات له گه ل هیردر بیت؟ من، ئەگه رچی بوختانیشه، پیتان
 ده لیم که ئەو ته نانه ت پنی خوش نییه له گه ل "شیلله ریش بیت. ئەو
 ده مه که هیشتا زیندوو بوو، شتی ئاوا ی پنی خوش نه بوو، چونکه ئەم
 ئەنجامه خه مباره ی لی ده که و ته وه که له ژیانیدا ها ورپیه کی گه وره ی
 نه بووه. بئگومان شیلله ر بۆ ئەو نازیزترین که س بوو، به لام وشه ی
 "نازیزترین" ته نیا به و مانایه یه که ئەو به لایه وه له خه لکی دیکه نازیزتر
 بووه. ئەگه ر به ئاشکرا بدوین، خه لکی دیکه هه رگیز ئەوه نده بۆی
 نازیز نه بوون. ئەوان هاوسه رده می بوون، به لام بۆخۆی ئەوانی
 هه لئه بژاردبوو. ئەو ته نانه ت "شیلله ریشی هه لئه بژاردبوو. ئەو کاتیک
 زانیی که له هه موو ژیانیدا ئەوان به ده وره یه وه ده بن، نیگه ران بوو.

هیچی پی نەدەکرا. دەبوایه‌له‌گه‌لیان رابیتت، به‌لام بۆ دەبی له‌پاش
مردنیشی له‌گه‌ل ئەوان بیت؟

که‌واته‌من ته‌نیا له‌بەر خۆشه‌ویستی راستگۆیانەم بۆ گۆته،
به‌خه‌یال که‌سینکم له‌لای داناوه‌که‌زۆری خۆشده‌ویست. (ئه‌گه‌ر
له‌بیرتان چووه‌ته‌وه، دیسان وه‌بیرتان دینمه‌وه‌که‌ گۆته له‌ هه‌موو
ژیانیدا شه‌یدای ئەمه‌ریکا بوو)، که‌سینک که‌وه‌ک گرووپی
رۆمانتیکه‌ره‌نگه‌ره‌پویه‌کان نه‌بوو که‌بەر له‌مردنه‌که‌ی خه‌ریکبوون
به‌سه‌ر ئالماندا زال ده‌بوون. هه‌مینگوا‌ی گوتی:

«ده‌زانی یوه‌ان، من به‌خته‌وه‌رم که‌ ده‌توانم له‌گه‌ل تو بم. تو لای
خه‌لک ئەوه‌نده‌به‌پزیت که‌له‌به‌رامبه‌رت هه‌لده‌له‌رزن. ته‌نانه‌ت
ژنه‌کانی من و گیتروود ستاین‌ی پیریش که‌ چاویان به‌ تو
ده‌که‌ویتت له‌پریکه‌که‌یان لا ده‌ده‌ن (به‌ره‌ر رووت دین).»

پاشان قاقا پینکه‌نی.

«ره‌نگه‌ له‌بەر ئەم جلوه‌به‌رگه‌سه‌یروسه‌مه‌ره‌ت بیت که‌وه‌ک

داهۆله!»

بۆ ئەوه‌ی له‌ قسه‌کردنه‌که‌ی هه‌مینگوا‌ی تینگه‌ن، ناچارم بلیم که‌
نه‌مه‌ره‌کان له‌ گه‌شت و گه‌رانه‌کانی ئەو دنیا‌یه‌ی دیکه‌یاندا ده‌توانن
شکل و شێوه‌ی هه‌ر سه‌رده‌میکی ژیا‌نی ئەم دنیا‌یه‌یان پی خۆش
بیت، هه‌لبێژێرن. گۆته‌ شکل و شێوه‌ی دوا‌ساله‌کانی ژیا‌نی بۆ خۆی
هه‌لبێژاردبوو. جگه‌له‌وانه‌ی که‌له‌هه‌موو که‌س زیاتر لێ نزیك بوون،
که‌س ئەوی به‌م بیچمه‌وه‌ نه‌ده‌ناسییه‌وه. له‌بەر ئەوه‌که‌ چاوی له
ئاست رووناکایی هه‌ستۆک بووبوو، ساباتیکی بچوکی سه‌وزی
به‌ده‌زوو به‌ ناوچاوانییه‌وه‌به‌ستبوو، نه‌علی له‌پیدا بوو، له‌ ترسی
هه‌لامه‌تیش ملپینچیکی خوری ئەستووری له‌ ملی ئالاندبوو.

قسه که ی همینگوای له باره ی سه روسیمای وهک دا هۆلی گۆته،
ئهوی هینایه پینکه نین. ده تگوت همینگوای ستایشی کردوه.
گۆته به ره و ئه و نه وییه وه و به ئارامی گوتی:
«من ئه م جلانه م له بهر "بیتینا" پۆشیوه. ئه و، بۆ هر کوی
ده چیت باسی ئه و عه شقه که وره ده کات که به نسبه ت منه وه هه یه تی. من
ده مه ویت به م شیوه خه لک به ئاشکرا بابه تی ئه و عه شقه که وره ی
ببین! بیتینا کاتیک له دووره وه چاوی به من ده که ویت، بۆ ئه وه خۆی
رزگار بکات هه لدیت و من ده زانم به رقه وه پینی به زه ویدا ده کوتیت،
چونکه منیش به م شیوه، به سه ری که چهل و به یی ددان و به م ساباته
کالته جار بیه ی ژوور چاومه وه، به رینگه دا ده پۆم.

بهشی سیّهم
شهر

خوشکه‌کان

ئەو ویستگە رادیوییە کە من گوینی لێ دەگرم دەوله‌تییه،
بۆیه ریکلامی نییه و له‌پاش هه‌واله‌کان گۆرانییه به‌ناوبانگه‌کان
بلاوده‌کاته‌وه. ویستگه‌که‌ی په‌نای له‌سه‌ر مینا و رووپه‌ره‌ی رادیۆکه،
ویستگه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌و له‌باتی موسیقا ریکلام بلاوده‌کاته‌وه. به‌لام
ئەو ریکلامانه‌ش له‌ دواهم گۆرانییه به‌ناوبانگه‌کان ده‌چن و ئەم
لینکچوونه‌ش ئەوه‌نده زۆره‌که‌ نازانم گوئ له‌ کام ویستگه‌ ده‌گرم، به
تایبته‌ چونکه‌ به‌رده‌وام وه‌نه‌وز ده‌دم، دُنیا نیم. به‌ده‌م
خه‌وه‌وتیده‌گه‌م که‌له‌ سه‌رده‌می شه‌ر به‌ملاوه‌دوو ملوین که‌س له
جاده‌کانی ئەوروپادا کوژراون. هه‌ر له‌ فه‌ره‌نسا، پروداوه‌کانی ناو
جاده‌هه‌موو سالیکی نزیکه‌ی ده‌هه‌زار کوژراو و سینسه‌د هه‌زار
برینداری لێ ده‌که‌وتیه‌وه، ئەمه‌ واته‌ خیلینک مرۆفی بی قاچ و ده‌ست
و بی چاو و گوئ.

'بیرتراند بیرتراندی' نوینەر (ناویکی وه‌ک لایله‌خۆش و جوان)،
که‌ به‌هۆی ئەم ئاماره‌ ترسناکانه‌وه‌توو په‌بووبوو، کاریکی
سه‌رنجراکیشی کرد، به‌لام لیره‌دا خه‌وم لیکه‌وت و پاش نیو سه‌عات
که‌ئەم هه‌واله‌ دیسان دووباره‌ بووه‌وه، به‌ چیرۆکه‌که‌م زانی: بیرتراند
بیرتراندی نوینەر، ئەو ناوه‌ وه‌ک لایله‌خۆش و جوانه، له‌ پارله‌مان
پیشنیا‌ری کرد که‌ پنیوسته‌ به‌ر به‌ ریکلامکردن بۆ بیره‌بگیریت. ئەمه
له‌ئەنجومه‌نی نه‌ته‌وه‌یی' هه‌رایه‌کی زۆری نایه‌وه. زۆربه‌ی
نوینه‌ره‌کان له‌گه‌ل ئەم بیروکه‌یه‌نه‌بوون. نوینه‌ری رادیۆ و

تەلەفزیئەنەكانىش كەبەھۆى ئەم پىشنىيارەو ھەيچ پارەيەكيان دەست
 نەدەكەوت، پشتگىرى نوينەرەكانى ئەنجومەنى نەتەو ھەييان كەرد.
 پاشان دەنگى خودى بىتراند بىتراند بلاو بوو ھەو. ئەو باسى شەپ
 لەگەل مەرگ، شەپ لەپىناوى ژيانى دەكەرد. لە ماو ھى ئەو وتارە
 كور تەيدا لانىكەم پىنج جار وشەى شەپ دووبارە بوو ھەو ئەمەش
 منى خستەو ھەبىرى ولاتەكەم، واتەپراگ. منى خستەو ھەبىرى ئالاكان،
 پۈستەرەكان، شەپ بۆ ئاشتى، شەپ بۆبەختەو ھەرى، شەپ بۆ
 دادپەر ھەرى، شەپ بۆ داھاتوو، شەپ بۆ ئاشتى. خەلكى چىكىش زور
 ژىرانە ئەمەى لى زياد دەكەن: شەپ بۆ ئاشتى كەبە تىاچوونى
 ھەموان بە دەستى ھەموان كۆتايى دىت؛ بەلام ئىستا من ھەمدىسان
 دەخەومەو ھەموو جارىك كەكەسىك ناوى بىتراند بىتراندى بە
 زماندا دىت من خەويكى قولم لىدەكەو ىت). كاتىك بەئاگا
 دەبمەو ھەندىك شت لەبارەى باخەوانىيەو دەبىستم، بۆيە خىرا پىچى
 رادىئوكەبەرەو وىستگەيەكى دىكە دەسوورىنم. لىرەش گويم
 لەراپورتىك لەبارەى بىتراند بىتراندى نوينەر و پىشنىيارەكەى بۆ
 قەدەغە كەردنى رىكلام بۆ بىرەدەبىت. وردەوردە لە
 پەيوەندىيەلۆژىكىيەكان دەگەم. خەلك وەك لە مەيدانى شەپدا بن، لە
 جادەكان دەكوژرىن، بەلام خۆ ناكرىت ئۆتۆمبىلەكان قەدەغە بكرىن،
 چونكە ئەوانە شانازىيى مروڤى ئەم سەردەمەن. لەسەدا شتىكى
 روداو ھەكانى ھاتوچوو بە ھۆى شوڤىرەسەرخۆشەكانەو ھەيە، بەلام
 خۆ ناكرىت شەرابىش قەدەغە بكرىت، چونكە شەراب شانازىيى
 فەرەنسايەو بە درىژايى مېژوو رىژى لى گىراو ھە. ديارەبەشىك
 لەسەرخۆشىيەكان بەھۆى بىرەو ھەيە، بەلام ناشكرىت بىرەمەنە
 بكەين، چونكە سەرپىچىكەردنە ھەموو سەر كەوتتەكانى تەجارەتى
 ئازادىيى نىونەتەو ھەيى. لەسەدا شتىكى ئەو خەلكانەش كەبىرە

دهخونه وه به هوی ریکلامه کانه وه ده بخونه وه و خالی لاوازی
 دوژمنیش لیره دایه، ئیره ئه و خاله یه که نوینه ری ئازای ئه نجومه نی
 نه ته وه یی، بریار دها بیکو تیت! من له بهر خومه وه ده لیم بژی بیرتراند
 بیرتراند، به لام چونکه ئه م ناوه وه ک لایلاه کارم تیده کات، ده سته جی
 خه وم لی ده که ویته وه و دواتر به دهنگیکی نه رم و دلرفین به ئاگا
 ده بمه وه؛ ئه ری، ئه وه دهنگی بیرناردی بیژهره که پیده چی
 جگه له پروداوی هاتوچووی ناو جاده کان، باسی هیچ هه والیکدی دیکه
 نه کات. ئه و، ئه م هه واله بلاوده کاته وه: "شه وی رابوردو و کچیک،
 له سه ر یه کیک له جاده سه ره کییه کان، پشتی کرده ئه و ئوتومبیلانه که
 به ره و پرووی ده هاتن و دانیش. ئوتومبیله کان سیان بوون که یه که
 له دوا یه کتر ده هاتن. ئه وان له دوا ساته کاندانیا تووانیان خو یان له و
 کچه لایه دن و هه موویان که و تنه ناو چالیکه وه. هه ر سئ ئوتومبیله که،
 به ژماره یه ک کوژراو و برینداره وه، پلیشانه وه. ئه و کچه که به ته مای
 خوکوشتن بوو، کاتیک به شکسته ی خوی زانی، ئه و شویتنه ی
 به جیهیشت و ته نیا برینداره کان شایه تییان بۆ ئه ودا که له وی بووه.
 ئه م هه واله کاریگه ریه کی ئه وه نده ترسناک له سه ر من داده نیت که
 ئیتر ناتوانم بخه ومه وه. ناچار ده بم هه ستم، نانی به یانی بخوم و
 له پشت میزی کاره که م دانیشم، به لام بۆ ماوه یه کی زور نه متوانی
 ته رکیز له سه ر هیچ بکه م. ئه و کچه م ده دی که له سه ر جاده یه کی
 تاریک به دانیشتنانه وه کوم بووه ته وه و ناوچاوانی له ئه ژنوی
 هه لده سویت. هه روه ها هاواریکیشم ده بیست که له ناو چاله که وه
 ده هات. مه جبوور بووم ئه م بیرکردنه وانله خوم بتارینم تا بتوانم
 دریژه به نووسینی چیرۆکه که م بده م، که ئه گه ر له بیرتان مابیت
 کاتیک ده ستم پیکرد که له لای مه له وانگه که چاوه رینی پروفیسور
 ئافیناریوس بووم و ژنیکی نه ناسراوم دی که ده سته ی بۆ

مه‌لوانه‌که‌پاده‌وه‌شاند. ئيمه‌ئهم جووله‌ی ده‌سته‌مان جاريکی دیکه‌ش، ئه‌و کاته‌که‌ئه‌گنيس له‌به‌ر ماله‌که‌يان راوه‌ستابوو مالاوایی له‌هاوپۆله‌شه‌رمنه‌که‌ی ده‌کرد، بينی. ئه‌گنيس، هه‌موو جاريک که‌کوپريک له‌پاش گه‌رانه‌وه‌يان له‌ژوان تا به‌رده‌رکه‌ی باخه‌که‌ده‌يهيتايه‌وه، ئهم جووله‌ی به‌کار ده‌هيتا. خوشکه‌بچووکه‌که‌ی، "لورا"، له‌پشت پنچکيکه‌وه‌خۆی ده‌شارده‌وه‌و چاوه‌روان ده‌بوو تا ئه‌گنيس بگه‌رپته‌وه‌بو ماله‌وه. ئه‌و ده‌يويست سه‌یری ماچکردن بکات و له‌هاتنه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی به‌ره‌و ده‌رکه‌ی باخه‌که‌وردبپيته‌وه. ئه‌و چاوه‌رپي ئه‌و ساته‌بوو که ئه‌گنيس ده‌گه‌رپايه‌وه‌و ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه. ئهم جووله‌بپيروکه‌يه‌کی ليل و ته‌مومزاوایی له‌عشق و خۆشه‌ويستی له‌ناخيدا ده‌وروژاند، که‌"لورا" هيجی له‌باره‌وه‌نه‌ده‌زانی، به‌لام په‌يوه‌ندييه‌کی هه‌ميشه‌یی له‌گه‌ل وینه‌ی خوشکه‌دلرپينه‌که‌ی، خوشکه‌ميه‌ره‌بانه‌که‌ی بو.

کاتيک ئه‌گنيس به‌وه‌ی زانی که‌لورا له‌کاتی مالاواییکردن له‌هاوپريکاني، لاسایی ده‌کاته‌وه‌و ده‌ستی راده‌وه‌شينيته، نيگه‌ران بو. هه‌روا که خۆشمان ده‌زانين، ئه‌و له‌وه‌ودوا به‌هۆشيارى و به‌بن خۆنواندن مالاوایی له‌هاوپريکاني ده‌کرد. له‌م کورته‌ميژووه‌ی فيگه‌ر و جووله‌دا، ده‌توانين ئه‌و ميکانيزمه‌ببينينه‌وه‌که‌په‌يوه‌نديی دوو خوشک ديارى ده‌که‌ن: که‌نجتره‌که‌لاسایی گه‌وره‌تره‌که‌ی ده‌کرده‌وه‌و ده‌ستی بۆ دريژ ده‌کرد، به‌لام له‌دواهم ساتدا ئه‌گنيس هه‌ميشه‌هه‌له‌هات.

ئه‌گنيس له‌پاش ده‌رچوونی له‌قوتابخانه، بۆ دريژه‌دان به‌خويندنه‌که‌ی له‌زانکو چوو بۆ پاريس. لورا له‌به‌ر جيھيشتنی گونده‌خۆشه‌ويسته‌که‌يان خوشکه‌که‌ی سه‌رزه‌نشت ده‌کرد، به‌لام ئه‌ویش دواى ته‌واوکردنی قوتابخانه‌بۆ دريژه‌دان به‌خويندن چوو بۆ پاريس. ئه‌گنيس ماتماتيکی هه‌لبژارد، له‌دواى وه‌رگرتنی ديپلوم،

هه موو کهس پیشه‌یه‌کی زانستی زور چاکی بۆ پیشینی ده‌کرد، که‌چی له‌باتی ئه‌وه‌ی درێژه‌به‌ توێژینه‌وه‌کانی بدات شووی به‌پاول کرد و پیشه‌یه‌کی ئاسایی هه‌لبژارد که‌هه‌رچه‌نده‌هیچ شانازیه‌یه‌کی بۆ داها‌تووی تیدا نه‌بوو، به‌لام مووچه‌که‌ی زور باش بوو. لا‌ورا ئه‌وه‌ی پێ ناخۆش بوو. ئه‌و کاتیک چووه‌ناو کۆنسرقاتواری پارێسه‌وه‌ب‌ریاری دا قه‌ره‌بووی سه‌رنه‌که‌وتنی خوشکه‌که‌ی بکاته‌وه و له‌باتی ئه‌و بیه‌ته‌که‌سیکی به‌ناوبانگ.

پۆژیک ئه‌گنێس ئه‌وی به‌پاول ناساند. لا‌ورا هه‌ر که‌چاوی به‌ پاول که‌وت گویی لێ بوو که‌ که‌سیکی نادیار پێی ده‌لێ: «ئه‌مه‌ پیاوه‌! پیاویکی راسته‌قینه‌. پیاویکی تاقانه‌. پیاویکی له‌مه‌چاکتر له‌ دنیا‌دا نییه‌». ئه‌م که‌سه‌ نادیاره‌ کێ بوو؟ بلیی خودی ئه‌گنێس بووبیت؟ ئه‌ری. ئه‌گنێس بوو که‌رێگه‌ی پیشان خوشکه‌که‌ی ده‌دا و هاوکات ئه‌و رێگه‌یه‌ی بۆ خۆشی ده‌پاراست.

ئه‌گنێس و پاول ئه‌وه‌نده‌به‌ میهره‌بانیه‌وه‌له‌گه‌ل لا‌ورا ده‌جوولانه‌وه‌و ئه‌وه‌نده‌هۆشیا‌ن پێوه‌ی بوو که‌له‌ پارێسیش وه‌ک شارۆچکه‌که‌ی خۆیا‌ن هه‌ستی به‌ ئاسووده‌یی ده‌کرد، به‌لام ئه‌و هه‌سته‌خۆشه‌ی ناو باوه‌شی بئه‌ماله‌به‌وه‌ته‌لخ و تاریک ده‌بوو که‌به‌وپه‌ری نیگه‌رانیه‌وه‌ده‌یزانی تاقه‌پیاویک که‌ ده‌توانیت خۆشی بویت، ئه‌و پیاوه‌یه‌که‌هه‌رگیز نابیت هه‌ول بدات به‌ده‌ستی بیه‌یت. لا‌ورا کاتیک له‌گه‌ل ئه‌م ژن و میرده‌بوایه‌، هه‌ستی خۆشی و خه‌مباری یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک به‌رۆکیان پێ ده‌گرت. ئه‌و بیده‌نگ ده‌بوو، چاوی له‌ شوپینکی نادیار ده‌ب‌ری، ئه‌وسا ئه‌گنێس ده‌ستی ده‌گرت و ده‌یگوت:

«ئه‌وه‌چی بووه‌لا‌ورا، چی بووه‌ خوشکه‌بچکۆلانه‌که‌م؟»

پاولیش جارجار له م دۆخه دا، وهک ئه گنيس دهستی دهگرت و هه رستیکيان به خوشییه وه له و ده ریای چینه، که پرووباری ههستیکی خوشکانه و خوشه ویستانه و به سۆز و شه هوانی ده رژه ناوی، نو قم ده بوون.

پاشان لاورا شووی کرد. بریژیت، کچه که ی ئه گنيس، ده سالانه بوو که لاورا بریاری دا خوشکه زایه کی بچوک بو ئه گنيس بینیت. ئه و داوای له میزده که ی کرد سکی پر بکات و ئه وهش خیرا رووی دا، به لام ئه نجامیکی خه مباری بوو. لاورا منداله که ی له بارچوو، پزیشکه کان پینان راگه یاند که ئیتر هه رگیز ناتوانیت به بی نه شته رگرییه کی ترسناک مندالی بییت.

چاويلکه‌ی رهش

ئەگنيس ئەو کاتە حەزى لەچاويلکه‌ی رهش کرد که هيشتا له تاوه‌ندى ده‌يخويند. چاويلکه‌ی رهش له‌پاستيدا بۆ پاراستنى چاوه‌کانى له‌تيشكى خۆره‌تاو نه‌بوو، به‌لکو بۆ ئەوه‌بوو که هه‌ستى ده‌کرد به‌و چاويلکه‌وه‌جوان و ره‌مزاوى ده‌بيت. له‌چاوکردنى چاويلکه‌ی رهش به‌لاى ئەوه‌وه‌جۆره‌سه‌رقاڵيه‌ک بوو. هه‌روا که هه‌ندىک پياو که‌نتۆرىک بۆينباخيان هه‌يه، هه‌روا که هه‌ندىک ژن ده‌رزەنىک ئەنگوستيله‌ده‌کرن، ئەگنيسيش کۆگايه‌ک چاويلکه‌ی رهشى بوو.

چاويلکه‌ی رهش له‌ژيانى لاوارشدا، پاش له‌بارچوونى مندا له‌که‌ى، ده‌ورىكى گرينگى گيژا. ئەو هه‌ميشه‌له‌م چاويلکه‌نه‌ى له‌چاو ده‌کرد، ئەوسا داواى ليئوردنى له‌هاورپىکانى ده‌کرد و ده‌يگوت: «بمبورن که‌چاويلکه‌ی رهشم له‌چاودايه، به‌لام چونکه‌زۆر ده‌گریم ناتوانم به‌بى ئەم چاويلکه‌پروومه‌تم پيشان خه‌لک بده‌م.» له‌و ده‌مه‌وه‌چاويلکه‌ی رهش بوو به‌نیشانەى خه‌مه‌که‌ى. ئەو، چاويلکه‌ی رهشى بۆ ئەوه له‌چاو نه‌ده‌کرد که‌گرينه‌که‌ى وه‌شاريته‌وه، به‌لکو ده‌يويست خه‌لک بزانن که ده‌گرى. چاويلکه‌ی رهش جينى فرميسكى بۆ گرتە‌وه و به‌پيچه‌وانەى فرميسكى راسته‌قينه‌پيلووه‌کانى نازار نه‌ده‌دا، سوور نه‌ده‌بوونه‌وه، نه‌ده‌ماسين و زۆريش شياو بوو.

ئەم حەز له‌ چاويلکه‌کردنه‌ى لاورا، ئەمجاره‌ش وه‌ک هه‌موو جاره‌کانى پيشوو، له‌خوشکه‌که‌يه‌وه‌پيى گه‌يشت، به‌لام چيرۆكى ئەم چاويلکه‌ ناشکراى ده‌کات که ناتوانين په‌يوه‌ندى ئەو

جووٽه خوشڪه تا ٿو ۽ ٿاسٽه دابه زینین که بلین گه نجره که لاسایی گه وره تره که ده کاتوه. ٿه ری، ٿه لاسایی کرده وه، به لام له گهل ٿه وه دا چاکیشی کرد: ٿه مانایه کی قوولتری به چاویلکه ی رهش به خشی، مانایه کی جوانتر، وه ها که چاویلکه ره شه کانی ٿه گنیس له ٿاست چاویلکه که ی لاورا ٿه وه نده سووک بوون که ده بوايه له شه رمان سوور هه لگه رین. کاتیک لاورا به چاویلکه ی ره شه وه ده رده که وت، به و مانایه بوو که ٿه و ٿازار ده کیشیت و ٿه گنیسیش ناچار ده بوو له شه رم و نه زاکه تی خوی چاویلکه که ی هه لبرگیت.

ٺم چیرۆکی چاویلکه ی ره شه شتیکی دیکه ش ٿاشکرا ده کات: ٿه گنیس ٿه خوشڪه یه که چاره نووس رووی خوشی پیشان داوه و لاوراش ٿه و که سه یه که چاره نووس پشتی تن کردوه. هه ر دوو خوشڪه که بروایان به وه کردبوو که له به خندا هاوسان نین و رهنگه ٿه مهش بق ٿه گنیس دژوارتر بوو بیت تا بق لاورا. ٿه گنیس دهیگوت: «خوشکیکی ٿازیزم هه یه که منی خوش دهویت و له ژیانیدا جگه له کلۆلی هیچی دیکه ی بن نه براوه»، بویه خوشحال بوو که لاورای هیناوه بق پاریس، خوشحال بوو که ٿه وی به پاول ناساندوه و داوی لئ کردوه له گهلیدا میهره بان بیت، بویه به ٿه رکی خوی ده زانی ٿا پارتمانیکی خوشی بق ببینته وه. ٿه و هه رکاتیک ههستی به خه مباریی لاورا بگردایه ده عوه تی ده کرد بق ماله که ی، به لام له گهل هه موو ٿه و کارانهش که ٿه گنیس ده یکرد، بق خوی هیشتا ٿه و که سه بوو که چاره نووس رووی خوشی پیشان دابوو، لاوراش ٿه و که سه بوو که چاره نووس پشتی تن کردبوو.

لاورا به هره یه کی زوری له موسیقادا هه بوو، زور چاک پیانو ی ده ژهند، به لام له کونسرفاتوار بریاری دابوو فیزی گورانیکویندن بیت. «کاتیک پیانو ده ژهنم ههست ده کم به رامبه ر به شتیکی

دەرەکی و نه یار دادەنیشم، ئەو مۆسیقایەهی من نییە، بە لکو هی ئەو نامیرە پەرشەیه که بە رامبەرم داندراو، بە لام کاتیک گۆرانی دەخوینم، لەشم دەبیت بە پیانۆ و خۆشم دەبم بە موسیقا». بۆ ئەو دەنگە کز و نزمەشی که هەموو شتیکی تیک دەدا، تاوانبار نەبوو: ئەو نەبوو بە ژەنیاریک که بە تەنیا پیانۆ بژەنیت (سۆلویست)، هەموو چالاکییە مۆسیقایە که ی ژبانی ئەو هەبوو که ئەندامی کۆرسیک بوو که حەفتە ی دوو جار پرۆقە ی لە گەل دەکردن و سالی چەند جاریش بۆ کۆنسیرتەکان بە شداری دەکردن.

هاوسەرگیرییە که شی، وێرایی ئەو هەموو سۆز و خۆشەویستییه که بۆی تەرخان کردبوو، دوا ی شەش سال بەرە و پووی شکست بوو. ئەلبەت میژدە ساماندارە که ی ناچار بوو ئاپارتمانیک ی جوان و نەفە قەیه کی ئیجگار زوری بدات، تا لاورا بتوانیت فرۆشگە یه کی جوان بۆ فرۆشتنی پیستە بکاتەو. لاورا بۆ کاروباری فرۆشگە که ی بەهره یه کی تیجاریی وەهای بوو که هەموویانی تووشی سەرسوو پمان کرد، بە لام هەر چۆنیک بیت، ئەم سەرکەوتنە ئاسایی و تیجارییه نەیتوانی قەرەبووی ئەو بێدادییه سۆزدار و پۆحییە ی بۆ بکاتەو که دەر حەق بە ئەو کرابوو.

لاورای بێهەژن گەلیک پیاوی تاقی کردەو، ناوبانگی بە عاشقیکی توو پەو توند مەزاج دەر کردبوو، وای دەنواند که دۆست و دلدارەکانی وەک خاچیکن بە سەر شانییەو. زۆر جار دە یگوت: «گەلیک پیاوم دیو» و ئەو نەندە خەمبار ئەو هی دەگوت که پێدە چوو شکایەت لە چارەنووسی خۆی بکات. ئەگنئیس وەلامی دەدایەو:

«من ئیترە بیت پین دەبەم».

ئەوسا لاورا چاوی لکه پەرشە که ی وەک نیشانە ی خەم و مەینەت لە چاودە کرد.

ئەو ھەستى ستايشكردنەكە لاورا لە مندا لىيەو ھەبە رامبەر بە ئەگنيس بووى، واتە لەو كاتەو ھەكە چاوى لى بوو ئەگنيس لەبەر دەرگەى باخەكەيان مالاوايى لەكورپىك دەكات، ھەرگىز وازى لى نەھىنا و كاتىك زانىى خوشكەكەى پىشەيەكى زانستى گورەى نايت، نەيتوانى بئومىدىيەكەى وەشاريت. ئەگنيس بۇ بەرگريگردن لەخوى گوتى:

«بۇ سەرزەنشتى من دەكەيت؟ تۆ لەبرى گورانىخويندن لەئۆپەرا، خەرىكى پىستەدەفرۇشيت و منىش لەبرى چوون بۇ كۆنفرانسەننۆنەتەو ھەيەكان، پىشەيەكى بىماناى خۆشم لە كۆمپانىيەكى كۆمپوتەر ھەيە.»

«بەلى، بەلام من ئەو ھى لەتوانامدا بوو كردم تا بىم بەگورانىيىز. كەچى تۆ بە خواستى خۆت وازت لەژيانى زانستى ھىنا. من سەرگەوتو نەبووم، بەلام تۆ بۇخۆت وازت ھىنا.»

«باشەبۇ دەبى من پىشەى زانستىم بىت؟»

«ئەگنيس! ئىمەتەنيا يەك جار دەژىن! تۆ دەبىئەو ژيانەپر بگەيتەو! ئىمە دەمانەوى شتىك لەخۆمان جىيىلن.»

ئەگنيس داچلەكى و بەسەرسوورمانىكى گوماناويەو گوتى:

«شتىك لەخۆمان جىيىلن؟!»

لاورا بە دەنگىكى پر لەئازارى ناتەبايىەو ھەلامى داپەو:

«ئەگنيس، تۆ خەرىكى دەبى بەمرۇقىكى نەرىنى و نىگەتيف!»

لاورا زورجار لەدلى خۆيدا بەم قسەسەركۆنەى خوشكەكەى دەگرد. ئەو، تەنيا دوو، يان سى جار ئەم سەركۆنەگردنەى دەربرى. دواھەم جار لەپاش مردنى دايكى بوو. كاتىك چاوى بە باوكى كەوت كەلەپشت مىزەكە دانىشتبوو، خەرىكبوو رەسمەكانى دەدراند. ئەو، ئەمكارەى باوكى بىن قبولنەكرا. باوكى خەرىكبوو پارچەيەك

له ژيانی، پارچه يهك له ژيانی هاوبه شیی خوی و دایکی دهفه وتاند. نهو خه ریکبوو ره سمه کانی ده دراند، نهو یاده وه ریپانه ی ده دراند که به ته نیا هی خوی نه بوون، به لکو هی هموو خیزانه که ی بوون، به تایبته هی کچه کان. نهو خه ریکبوو کاریکی ده کرد که مافی کردنی نه بوو. لاورا به سهر باوکیدا نه راندی و نه گنیس له سهر باوکی هه لقا. کاتیک نهو دوو خوشکه پیکه وه ته نیا بوون، بو یه که م جار له ژياناندا له گه ل یه کتر به شهر هاتن، شه ریکی قورس و بیبه زه بیانه. لاورا به سهر نه گنیسدا ده یقیژاند:

«تو خه ریکه ده بی به مروفتیکی نیگه تیف! خه ریکی نیگه تیف

ده بی!»

پاشان چاویلکه ره شه که ی له چاو کرد و به تووره یی و کریانه وه له وی رویشته.

لهش

‘سالفادور دالی’ شينوه کاري به ناوبانگ و ‘گالای’ هاوسه ری، کاتیک ته او پیر بوو بوون، که رویشکیکیان راگرتبوو که له گه لیان ده ژیا و بز هه موو کوئی شوینیان ده که وت. نه وان، جاریک ویستیان سه فیریکی دوور بکن و تا نیوه شه و باسی نه وه یان کرد که چی له و که رویشکه بکن. بردنی نه و که رویشکه له گه ل خویمان کاریکی دژوار و سپاردنیشی به که سیکي دیکه سه سخت بوو، چونکه که رویشکه که له لای خه لکی نه ناسیاو نه ده حه وایه وه. بز سبچه پیندا ‘گالا’ خواردنی نیوه پژی ناماده کرد. ‘دالی’ له کاتیکدا که خه ریکبوو چیژی له و خواردنه خوشه ده برد، زانیی که خه ریکه گزشتی که رویشکه که ده خوات. نه و له پشت میزه که هه ستا و به په له چوو بز ده ستشورکه که و له وی نه و که رویشکه جوانه و هاوړئ به وه فایه ی تافی پیری هینایه وه. ‘گالا’ به پیچه وانهی ‘دالی’، خوشحال بوو که نه و شته خوشه ویسته ی به ناوسک و هه ناوی خوئی سپاردوه. نه و شته دل و گه ده ی ده لاوانده وه و ده بوو به به شیک له له شی که بیانووه که ی. به لای نه وه وهیچ خوشه ویستییه ک له وه تیر و ته واوتر نه بوو که خوشه ویسته که ی بخوات. به م پیودانگه، به لای نه وه وه جووتبوون و عه شقبازی کردن ختیلکه یه کی گالته چارپی بوو. لاورا وه ک گالا بوو، نه گنیشیش وه کو دالی. نه گنیش گه لیک که سی، چ ژن چ پیاو، خوشده ویست؛ به لام به پنی نه و په نده سه بیره که ده گوترا مه رجی دوستایه تی نه وه یه ناگات له لووتی

دۆستەكانت بېت و بەردەوام بۆيان خاوين بكه‌يته‌وه، واى پىن باش بوو به‌بىن دۆست بۆى. لاورا كه به‌م وازوازيبونه‌ى خوشكه‌كه‌ى ده‌زانى، به‌توانجه‌وه‌پىي ده‌گوت: «كاتىك كه‌سىك دلت ده‌بات، ماناى چىيه؟ چۆن ده‌توانى له‌ش له‌م هه‌سته‌جودا بكه‌يته‌وه؟ ئايا ئه‌و مرۆفه‌كه‌ تو له‌شى ده‌سپرته‌وه، ديسان مرۆفه‌؟»

ئەرى، لاورا وهك گالا بوو. وهك چۆن له‌مالىكى پاراوه‌دا هه‌ستى به‌ئاسووده‌بى ده‌كرد، ئاواش هه‌موو شوناسى خۆى به‌له‌شيه‌وه‌گرئ دابوو. به‌ لای ئه‌وه‌وه‌له‌ش له‌وه‌زياتر بوو كه‌له‌ ئاوينده‌دا ده‌بيندرا، به‌بايه‌خترين به‌شى له‌ش له‌ ناوه‌وه‌بوو. هه‌ر بۆيه‌له‌قسه‌كانيدا هه‌زى ده‌كرد ئاماژه‌بو ئه‌ندامه‌كانى له‌ش و ئه‌ركه‌كانيان بكات. ئه‌گه‌ر بيوستايه‌ بليت دلداره‌كه‌ى شه‌وى رابوردوو چارزى كردوو، ده‌يگوت: «كاتىك ئه‌و رۆيشت ناچار بووم بپرشيمه‌وه». هه‌ر چه‌نده‌لاورا زورجار باسى رشانه‌وه‌ى ده‌كرد، ئه‌گنيس نه‌يده‌زانى ئايا خوشكه‌كه‌ى تا ئىستا رشاوه‌ته‌وه، يان نا. رشانه‌وه‌حه‌قيقه‌تى لاورا نه‌بوو، به‌لكو شيعرى بوو. خوازه‌يه‌ك، وينه‌يه‌كى غينايى له‌نه‌فهرت و ئازار.

جاريك كه‌ ئه‌و دوو خوشكه‌پىكه‌وه‌چوو بوون بۆ فرۆشكه‌يه‌كى جلى ژيره‌وه، ئه‌گنيس چاوى لى بوو كه‌ئو به‌ ئارامى ده‌ستى به‌و مه‌مكدانه‌دا ده‌هيتا كه‌ خانمه‌فرۆشياره‌كه‌پيشانى دابوو. ئه‌وه‌يه‌كيك له‌و ساتانه‌ بوو كه‌ئه‌گنيس په‌ى به‌ جياوازىي خۆى و خوشكه‌كه‌ى ده‌برد. به‌ لای ئه‌گنيسه‌وه‌مه‌مكدان له‌و شتانه‌بوو كه‌بۆ چاكردنه‌وه‌ى نو‌قسانييه‌كى له‌ش ساز كراون، وهك له‌فافي برينپىچ، تا‌قىمى ددان، وهك چاويلكه، يان ملپنچىك كه‌گه‌ردنى ئازاردراوى پىن ده‌به‌ستن. كه‌واته‌مه‌مكدانىش بۆ راگرتنى شتىكه‌كه‌ به‌ هۆى هه‌له‌يه‌كى شكلييه‌وه، له‌وه‌قورستره‌كه‌ده‌بوايه‌ببىت، بۆيه‌ده‌بى رابگيرىت، وهك

هەيوانى بىنايەكى سەقەت كە دەبى كۆلەكەى بەر بەریت تا نەرووخیت. بەگوتىكى دىكە: مەمكدان سروسى تەكنىكالى ئەندامىكى مېنەئاشكرا دەكات.

ئەگنىس ئىزەبى بە پاول دەبرد كە دەيتوانى بەبىئى ھەوى بەردەوام ئاگای لەلەشى خۆى بىت، بڑى. پاول ھەناسەى ھەلدەمڑى و سىبەكانى ھەك دەمى ئوتوماتىكى ئاسنەرخانەكارى دەكرد، بۆبەم شىوہ لەلەشى گەشتبوو: ئەو بە خۆشپىوہ لەشى پشتگوى خستبوو. ھەرگىز باسى كىشە و گرتى لەشى خۆى نەدەكرد، نە ھەك چونكە پىاوىكى مەوازە بوو، بەلكو چونكە ئارەزووىەكى بىھوودەى بۆ جوانى و تەندروسى بوو. ئەو ناساغى و نەخۆشپى بەخەسارىك دەزانى كە شەرمەزارى دەكرد. سالانىكى زۆر بە ھۆى برىنى كە دەبە ھەئازارى دەكىشا، بەلام ئەگنىس پىئى نەدەزانى؛ تا ئە ھەوى رۆژىك، پاش بەرگرىبەكى ئازايانە لەدادگایى تۆمەتبارىك، ئامبولانسىكىان ھىنا و برىيان بۆ نەخۆشخانە. ئە ھەبىگومان غروورىكى گەوجانە بوو، بەلام بە لای ئەگنىسە ھەجوان بوو، تا رادەبەك ئىزەبى پى دەبرد.

ئەگنىس بەخۆى دەگوت ھەر چەندە پىدەچىت پاول پىاوىكى بەغروور و لووتبەرز بىت، بەلام ئەم دىد و بۆچوونەى پەردە لەسەر جىاوازىبەكى نىوان ژن و پىاوا ھەلدەداتە ھە: ژن كاتىكى زىاتر بۆ قسەكردن لەسەر كىشەكانى لەشى تەرخان دەكات. قەدەرى ژن لە ھەدا نىبەكە لەشى پشتگوى بخت. ئەمە بەشۆكى يەكەم سوورپى مانگانە ھە دەست پىدەكات. لەش لەناكاو دەردەكە وىت و ژن ھەك فىتەرىكى كلۆل كە ناچار بىت كارگەبەك ئىدارەبكات، بەر ھەرووى دەبىتە ھە: ھەموو مانگىك لەفاف دەگۆرپىت، حەب دەخوات، مەمكدان دەبەستىت و خۆى بۆ بەرھەمەتتان ئامادە دەكات. ئەگنىس

به ئىزەبىيە ۋە سەبىرى پىرەمىز دەكەنى دەكرد؛ پىيى ۋابوو ئەوان بە جورىكى دىكە پىر دەبن: لەشى باوكى ۋە دەۋر دە ۋەكو سىيە رەكەي لىنات، تايەتمەندىيە مادىيەكانى تياچوو، ھەر ۋەك پۇچىكى بەر جەستەي بىدەر بەست لەدنيدا مايە ۋە. بە پىچە ۋانە ۋە، لەشى ژن ھەرچى زياتر بىكەلك دەبىت، زياتر ش لەشە: قورس ۋ بەكيشە؛ ۋەك كارگەيەكى كۆنە كە دەبى بىفەوتىت، دەبى ژنەكەش تا كۆتايى، ۋەك سەرپەرشتىك ئاگاي لىيى بىت. چى دەيتوانى پەيوەندىي ئەگنىس لەگەل لەشى خۆي بگۆرئىت؟ تەنيا ساتىك ھەيەجان. ھەيەجان ۋاتە پرزگارىي كاتىي لەش.

بەلام لاورا تەنانت لەگەل ئەۋەش تەبا نەبوو: ساتىك پرزگارىي؟ بۇچى تەنيا ساتىك؟ بە لاي ئەۋە ۋە لەش ھەر لە سەرەتاۋە سىرۋشتىكى سىكىسى بوو، لە سەرەتاۋە، بەردەوام ۋ تەۋاۋ سىكىسى. بە لاي ئەۋە ۋە خوشويستنى كەسىك بە ۋ مانايە بوو كە لەشى خۆتى بۇ ببەيت، لەشى خۆتى بدەيتى، بە ھەموو شتىكىيە ۋە، بە ناۋە ۋە ۋە دەروەي، تەنانت بە ۋ زەمەنەشە ۋە كە بە ھىمنى ۋ بە شىرىنى دەپرزىنيت.

لەش بە لاي ئەگنىسە ۋە سىكىسى نەبوو. ھەر لە ۋ كاتە تايە تىيانەدا كە ساتىك ھەلچوون ۋ ئالۇش بە نوورىكى ناواقىيى پۇشنى دەكرد، جوان ۋ دلرڧىنى دەكرد، سىكىسى دەبوو. پىدەچىت بۇ ئەۋە بووبىت (ھەر چەندە كەس ئەمەي لەبارەي ئەگنىسە ۋە نە دەزانى) كە ھەموو بىر ۋ ھۆشى لە لاي عەشقى جەستەيى بوو، بە توندى پىۋەي دەنووسا، چونكە بەبى ئەۋە ھىچ رىنگەيەك بۇ دەربازبوون لە نەگبەتى ۋ نە ھامەتتى لەش نەبوو، ھەموو شتىك دەفە ۋ تا. ئەۋ، لەناۋ جىدا ھەمىشە چاۋى كراۋەبوو، ئەگەر ئاۋىنەي لى نىك بۋايە سەبىرى خۆي دەكرد: لە ۋ ساتەدا پىيى ۋابوو لەشى نوقمى پۇشنايى بوو.

پڙيادکردن و ليکه مکړدنه وه

له م دنياى نيمه دا که ژماره يه کي ئيجگار زور پرومته تي تيدايه که ئيجگار زور له يه کتر ده چن، کار يکي سخت و دژواره تا که کان بتوانن پره به پره سه نايه تي خويان بدن و له تاکبووني بيوتنه ي خويان دنيا بين. بؤ پره ورده کردني تاکبووني خود، دوو شتوازه هيه: شتوازي پڙيادکردن و شتوازي ليکه مکړدنه وه. نه گنيس هه موو شته دهره کي و وهرگي راوه کان له خودي خوي که م ده کاته وه، تا له زات و سروشتي بيخه وش و په تي خوي نزيک بيته وه (ته نانه ت به ملدان به و مه ترسييه ش که نه نجامي نه و که مکړدنه وه يه بيته سفر)، به لام شتوازي لاورا ته او به پيچه وانه وه يه: نه و، به و مه به سته که خودي خوي زياتر له بهرچاو بيت، فام بکريت، وهر بگيريت و گوره بيت، به رده وام تايبه تمه نديي ديه کي پي زياد ده کات و تيده کوشيت به وانه وه بنا سر يته وه (ته نانه ت به ملدان به و مه ترسييه ش که زات و سروشتي خودي خوي له ژير کوگاي نه م تايبه تمه ندييانه دا ون بيت).

بؤ نمونه با باسي پشيله که ي بکه ين. لاورا له پاش جيا بوونه وه له ميژده که ي، له ئا پارتمان يکي گوره دا به تهنيا مايه وه و هستي به تهنيا يي کرد. نه و له ئاژه ليکي جوان ده گرا که بيکاته هاو به شي تهنيا ييه که ي. سه رته تا بيري له راگرتني سه گيک کرده وه، به لام زور زوو زاني که سه گ پښويستي به سه رپرشتي و خزمه تيکي زوره که به نه و نا کريت. بؤ يه پشيله يه کي هينا. پشيله يه کي

سیامی گوره و جوان و به دخوو. لاورا له گهل پشيله كه دا ده ژيا و گه ليك چيروكي خوشي نه و پشيله يه ي بق هاوپريكاني ده گيرايه وه، كه كه يفيان بي ده كرد. نه و ناژه له كه لاورا تا راده يه ك به رينكوت هه ليزاردبوو، به بي هيچ پيوستتبه ك (چونكه يه كه م بژارده كه ي سه گ بوو) پوژ له دواي پوژ بوي گرينگر ده بوو: نه و دهستي به په سن و ستايشي پشيله كه كرد و هاوپريكانيشي ناچار كرد كه به بالاي دا هه لبلين. لاورا له و پشيله دا سه ربه خوييه كي شان، لووتبه رزي، نازادي كردار و دلرفيتنيه كي به رده وامي ده دي (دلرفيتنيه كي گه ليك جياوازتر له دلرفيتني مرؤف كه هه ميشه گرژي و توندوتيزي ده يشيواند). لاورا له و پشيله دا نمونه يه كي وه ك خوي ده دي. نه و له و پشيله دا خوي ده دي.

نه وه كه تايا سروشتي لاورا له پشيله ده چوو، يان نا، گرينگ نيه؛ گرينگ نه وه يه كه لاورا پشيله كه ي كردبوو به به شينك له نيشانه ي گوره يي خوي و پشيله كه ش (خوشويستني پشيله كه، پاراستني پشيله كه) بووبوو به تا يبه تمه ندييه كي خودي خوي. سه ره تا زور كه س له هاوپريكاني لاورا له م ناژه له شه پاني و خو په رسته كه ليكي ده پرشت و شووخالي ده گرت، توو په بوون. نه و پشيله وه ك سهنگي مهحه كي ده سه لاتي لاوراي لي هاتبوو. ده تگوت ده يه ويت به هه موو كه س بلن: تو ده تواني منت بيت، به لام مني راسته قينه نه مه يه كه هه م، به م پشيله وه. پشيله كه وه ك په سمى رؤحي لاوراي لي هات و نه گه ر دلداريك بيوستتبه بيته خاوه ني له شي، ده بوو رؤحيشي وه ربگر يت.

شيوازي پيزياد كردن، نه گه ر پيزياد كردني هه نديك شتي وه ك پشيله، سه گ، گزشتي به رازي برژاو، خوشه ويستني ده ريا، چه مامي ناوي سارد به خوي بيت، زور جوانيشه، به لام نه گه ر كه سه كه برپار بدات خوشويستني كؤمونيزم، نيشتمان، موسؤليني، كاتؤليسيزم،

ئاتەئىزم، فاشىزم، يان دژەفاشىزم بە خۇى زىاد بكات، ئىتر شتەكەئەوئەندەش جوان نىيە. بۇ ھەردوو لايەنەكەشتىوازىكى يەكسان ھەيە. كەسىك كەبەپىداگرىيەوھەلايەنگرى لەوئەدەكات كە پشيلەلەئازھەلى دىكە چاكرە، رىك وەك ئەو كەسەيەكەپنى وايەمۇسولىنى تاكەكەسىك بوو كەدەيتوانى ئىتالىا رزگار بكات. ئەو شانازى بەم تاييەتمەندىيەى خۇيەوئەدەكات و ھەولئەدا خەلكى دىكەش ئەم تاييەتمەندىيەى (پشيلە، يان موسولىنى) وەربگرن و خۇشيان بویت.

ئەو دژوازی و پارادۇكسەسەيرەكەبەرۇكى ئەو كەسانەدەگرىت و خۇيان بە شتىوازى پىزىادكرن پەرورەدەدەكەن، لىزەدا خۇى شاردووئەتەو. ئەوان بەو ھۇيەوھەسوود لەم شتىوازى پىزىادكرنە وەردەگرن، تا خودىكى تاك و بىيۆنەبخولقنن، بەلام چونكەبەشتۆيەكى ئوتوماتىكى دەبن بەكەسىك كەپروپاگەندەبۇ سفەت و تاييەتمەندىيەپىزىادكر اوھكانىان دەكەن، ھەموو تواناى خۇيان دەخەنە گەر تا خەلكانىكى زىاتر وەك خۇيان لىيكەن. بۇيەلە ئەنجامى ئەم كارەياندا، تاكبوونەكەيان (كەبەرھەمى رەنج و ئازارىكى زۆرە) دەستبەجى دەفەوتیت.

دەشىت لەخۇمان بېرسىن بۇچى ئەو كەسەكەپشيلە(يان موسولىنى)ى خۇش دەويت، بەوھقايل نابىت كەئەو خۇشەويستىيەى بۇ خۇى رابگرىت و ھەز دەكات بەسەر خەلكى دىكەشدا بىسەپىنىت؟ ئىستا ئىمە، بە وەبىرھىتانەوھى ئەو ژنە گەنجەى ناو ساوناكەكە بەشەرەنگىزىيەوئەدەيگوت ھەزى لەخۇشتن بە ئاوى ساردا، وھلامى ئەم پرسىارەدەبىننەو. ئەو بەم قسەتوانىى خۇى

لەنیووی مرقۇفەكان، واتە ئەو كەسانەكەحەزىيان لەخۇشتن بە ئاوى گەرمە، جىياكاتەوہ. بەداخەوہ ئەو نیوہى دىكەش ئىستا زۆر لەئەو دەچن. مەخابن ئەم بابەتەزۆر ناخۆشە! خەلكىكى زۆر و بىرۆكەى كەم. كەواتە ئىمەچۆن دەتوانىن خۇمان لەيەكتر جىياكەينەوہ؟ ئەو ژنەگەنجەبۇ ئەوہى بەسەر ھەلومەرجى ناھەموارى لىكچوونى لەگەل ئەو خەلكەزۆرەدا زال بىت كەحەزىيان لەخۇشتن بە ئاوى ساردە، تەنيا يەك رېگەى دزانى: ئەو دەبوایەكەھاتە ژوورى ساوناكەرايگەيەنیت كە: «من حەزم لە خۇشتن بەئاوى ساردە!» و ئەوئەندەش پىداگر بىت كەملوینەھا ژنى دىكە، كەئەوانىش حەزىيان لە خۇشتن بە ئاوى سارد بوو، وەك لاسايىكەرەوہى ئەويان لى بىت. رېگەم بەدن بەجۆرىكى دىكەبىلیم: حەزىكى (سادەو بىگەرد) لە خۇشتن بەئاوى سارد، تەنيا بەو مەرچەدەبىت بەتايبەتمەندیەك بۆ خۇمان، كەھەموو خەلكى دنيا بزائن ئامادەين لەپىناويدا شەر بکەين. كەسێك كەخۇشویستنى موسۆلىنى وەك تايبەتمەندى و سفەتێك بۆ خودى خۆى ھەلدەبژىریت، تىكۆشەرىكى سیاسییە، بەلام كەسى لایەنگرى پشیلەو موسیقا و میز و كورسیى كۆن، دیارى بەكەسانى دەوربەرى دەدات.

با وای دانین كەھاوپنیهكتان ھەيەحەزى لەشومان ھو رقى لەشوبىرت ھ، لەكاتىكدا بۇخۇتان شەيدای شوبىرت ۋ لەشومان بىزارن. ئیوہ، بۇ ئاھەنگى رۆژى لەدايكبوونى ئەو ھاوپنیهتان چ شتىكى پىشكەش دەكەن؟ موسیقای شومان كەئەو پنىخۆشە، یان موسیقای شوبىرت كە خۇتان حەزى لى دەكەن؟ بىگومان شوبىرت. ئیوہئەگەر قەوانىكى شومانى پىشكەش بکەن، ئەو ھەستەناخۆشەتان

له لا دروست ده بېت كه دياربېه كه تان به راست نېه و له به رتيليك ده چېت بو پخوشبوونی نهو. بېجگه له وهش، ئيوه كاتيك دياربېه ك به كه سينك ددهن، به حهزه وه نه وه ده كه ن و ده تانه ویت به شېك له خوتان، به شېك له دلی خوتانی پېشكەش بكن! بویه سه مفونیاى ناته واوی شو بېرتی ددهنی، به لام كاتيك له ماله كه ی ده چنه دهر، نهو تف له قه وانه كه ده كات، ده ستكېشېكې لاسيق له ده ست ده كات و به پارېزه وه هلی ده گړیت و فرېی ده داته ناو ته نه كه ی خۆله كه وه.

لاورا له ماوه ی چنه د سالدا هه ندېك دياربې پېشكەش به خوشك و زاوه كه ی كرد، هه ندېك دياربې وهك تا قمېك ده وری، تا قمېكې چاخواردنه وه، سه به تېكې مېوه، چرايه ك، كورسيه كې نېئون، پېنج ته پله ك، پروكه شېكې مېز و له هه موو نه مانه ش گرېنگتر، پيانو په ك كه دوو پياوې كه ته ی به هېز بویان هېتايه ژوور. لاورا وهك گول كه شابووه وه، گوته: «ده مه وئ شتېكتان پېشكەش بكم كه ناچار بن ته نانه ت نهو كاته ش كه له لاتان نيم، له بېرم نه كهن».

لاورا له پاش جيا بوونه وه له مېزده كه ی هه موو كاتې پشوودانی له مالی خوشكې بوو. نهو كاته كه ی بو برېژیت، وهك نه وه كه كچې خوی بېت، ته رخان ده كرد. هوی سه ره كې كړېنی نهو پيانو په ش بو خوشكه كه ی نه وه بوو كه ده يوېست خوشكه زاكه ی فېری پيانو ژه نېن بكات، به لام برېژیت رقی له پيانو بوو. نه گنېس ده ترسا نهو نه فره ته هه ستي لاورا بېرووشېنیت، بویه تكای له كچه كه ی كرد به قه دهر توانای هه ول بدات وا بنوینیت كه حه زی له و كلیله رهش و سپېيانه یه، به لام برېژیت رازی نه بوو. گوته: «نایا من ده بې له بهر دلی نهو فېری پيانو ژه نېن بېم؟»

ئاوا بوو كه نه و چيرۆكه نه نجامينكى خراپى لى كه وته وه. پاش
چهند مانگ پيانۆكه بوو به شتىكى ديكۆرى، شتىكى بىكه لك،
ياده وه رىي دلته زىنى شكستىك، شتىكى گه وه رى سپى (به لى
پيانۆكه سپى بوو!) كه هيچكس نه يده ويست.

راستتان بويت، نه گنيس نه نه و تا قى چاخۆرييهى به دل بوو،
نه نه و كورسيه نيونه و نه پيانۆكه ش. مه به ستم نه وه نيه كه دياريه كان
به بيسه ليقه يى كړدرا بوون، به لكو سىر نه وه بوو كه هيچيان له گه ل
حه ز و ئاره زووى نه گنيس نه ده گونجان، بۆيه (دواى نه وه كه پيانۆكه بۆ
ماوه ي شش سال به بى نه وه ده ستى لى دراييت، له ماله كه ياندا
كه وت) كاتىك لاورا له گه ل بىرنارد، هاوړنيه كى گه نجى پاول ئاشنا
بوو، نه گنيس له دل وه خو شحال بوو؛ پشويه كى ئاسوده ي دا. نه و
بى و ابوو نه گه ر كه سىك عاشق ببىت، زور كارى چاكترى
له هه لپرستى ديارى به سه ر خوشكه كه يدا و هه ولدان بۆ فير كړدى
پيانۆه نين به خوشكه زا كه ي بى ده كريت.

ژنی به ته مه نتر، پیاوی گه نچتر

کاتیک لاورا باسی دواهم خوشه ویستییه که ی بۆ پاول کرد، پاول گوتی: «هه والیکى ئیجگار خوشه»، ئەوسا هەر دوو خوشکه که ی بۆ خواردنی نانی ئیوارە دەعوەت کرد. ئەو زۆر خوشحال بوو که لاورا و بێرنارد، ئەو دوو کەسە که زۆری خوش دەویستن، عاشقی یەکتەر بووبوون، بۆیە داواى دوو بتل شەرابى زۆر گرانی کرد و بە لاورای گوت: «تۆ لە گەل کورپی یەکیک لە گرینگترین بنەماله کانی فەرەنسا پەيوەندیت گرتووه. دەزانى باوکى بێرنارد کێیه؟»

لاورا گوتی:

«بێگومان! ئەو نوینەرى پارلەمانه»

پاول گوتی:

«کەواته هیچ نازانى. بێتراند بێتراند نوینەرى پارلەمان، کورپی ئارتور بێتراندی نوینەرى پارلەمانه. ئارتور زۆر شانازى بەناوى دووهەمییه و دەهکرد و دەیویست کورەکه ی بەناوبانگترى بکات. ئەو بیری لەوه کردبووه و هه که چ ناویک بۆ کورەکه ی هه لێژیریت و له پڕ ئەو بیرەدره وشاوه ی به میشکدا هاتبوو که ناوی بنیت بێتراند. کەس ناتوانیت ئەم ناوه دوانه یه پشتگوێ بخت و فەرامۆشى بکات! گوتنى بێتراند بێتراند خوی لەخویدا وهک ریزلینانه، بۆیه ناوبانگ دەردەکات: بێتراند! بێتراند! بێتراند! بێتراند! بێتراند!»

پاول که دهنگوت بهم وشانهسلاو له رابه ریکی خوشه و يست دهکات و به خوشی نه و وه ده خواته وه، په رداخه که ی به رز کرده وه. پاشان به راست قومیکیشی خوارده وه و گوتی:

«شه رابیکی زور چاکه».

نه وسا دریزه ی به قسه کانی دا:

«همومان به شیوه یه کی ره مزای له ژیر کاریگه ریی ناوه کانمانداین و بیتراند بیزتراندیش، که پرژی چه ند جار گویی له و ناوه خوشه ی ده بوو، وهک که سیک که ناوبانگی خه یالی نه و چوار برکه خوشه، سیحری کردبیت، ژیا. نه و کاتیک له دواهم تاقیکردنه وه ی قوتابخانه دهرنه چوو، نه شکسته ی، له هاوپوله کانی به لایه و دژوارتر بوو. پیده چوو ناوه دوانه که ی ههستی به پررسایه تیشی دوو قات کردبیت. نه ونده مته وازع بوو که توانی به رگه ی نه و شهرمه زاریه بگریت، به لام نهیتوانی بو شهرمه زارکردنی ناوه که ی له خوی ببووریت. نه و له ته مهنی بیست سالیدا سویندی به و ناوه ناوداره ی خوارد هموو ژیانی بو شهر له پیناوی چاکه دا ته رخان بکات، به لام زور زوو زانی که لیکه لاواردنی کاری چاک له کاری خراب ناسان نییه. بو نمونه، باوکی له گه ل زورینه ی پارله مان دهنگیان به ریکه و تنه که ی مونیخ دا. نه و ده یویست ناشتی بیاریژیت، چونکه که س گومانی له چاکبونی ناشتی نییه، به لام دواتر بوی دهرکه وت که ریکه و تنه که ی مونیخ ریکه ی بو شهر، که بیگومان کاریکی خراپه، خوش کردوه. کورکه ده یویست خوی له هه له کانی باوکی دوور رابگریت، بویه ته نیا تاوی دایه گرینگترین و حاشاهه لئه گرتترین بابته کان. نه و هرگیز بوچوونی خوی به رامبه ر به فه له ستینییه کان، نیسراییلیه کان، شورش ی ئوکتوبه ر، فیدل کاسترئو و ته نانه ت تیرورریسته کانیش دهرنه دهری، چونکه ده یزانی سنووریک

ههیه که نه گەر بیبه زینیت ئیتر کوشتن، کوشتن نییه، به لکو نیشانهی پاله وانیه تییه و ئه و هرگیز نازانیت ئه و سنوره به راست له کوئییه. له بهر ئه وه بوو که به جۆشوخروشه وه دژ به هیتلەر و نازیسم و کوره کانی مرۆفسووتاندن ده دوا و تا رادهیه کیش پپی ناخۆش بوو که هیتلەر له که لاره که ی شوینی حه وانه وهیدا ون بووبوو، چونکه له وه ده مه به دوا وه چه مکى چاکه و خراپه ته واو ریژه یی بووبوو. بۆیه هه ولی دا هر پشت به چاکه بیه ستیت، ئه ویش له راستترین شکلی خۆیدا که سیاسهت نه یگور بییت. دروشمه که شی ئه مه بوو: «ژیان چاکه»، به م شیوه خه بات دژی له بار بردنی مندال، دژی کوشتن به هۆی به زه بییه وه، دژی خۆکوشتن، بوو به مه به ستی سه ره کیی ژیا نی.

لاورا به پیکه نینه وه به ره ره چی قسه که ی دایه وه:

«تۆ به جۆریک باسی ده که ییت که ده لئی پیاویکی که و ج بووه!»

پاول به ئه گنێسی گوت:

«چاوت لیتیه؟ هر له ئیستا وه خه ریکه لایه نی یاره که ی ده گریت.

ئه مه شایانی ستایشکردنه، ریک وهک ئه م شه رابه، که ده بی بۆ

هه لبژاردنی، ستایشی من بکه ن!»

له یه کیک له و پرۆگرامانه ی دوا یی که بۆ دژایه تیکردنی کوشتن

به هۆی به زه بییه وه بوو، بیتراند بیتراند کاریکی کردبوو که له پال

ته ختی نه خۆشیکی کویردا که زمانیان بریوو نهیده توانی بجولیت و

به رده وام نازاری ده کیشا، فیلمی لئ هه لبگرن. کامیرا که بیتراندی

پیشان ده دا که به سه ر ته ختی نه خۆشه که دا نه ویبووه وه و باسی هیوا

به دوا پۆزی بۆ ده کرد. ریک له و کاته دا که بۆ سیته م جار وشه ی

«هیوا» ی به زماندا هات، له پر نه خۆشه که تووشی هه ژان و

هه لچوون بوو، دهنگیکی ترسناکی وهک دهنگی ئاژه لی لئ بهرز

بووه وه؛ دهنگیکی وهک دهنگی مانگا، یان ئه سپ، یان فیل، یان

ھەرسىڭيان پىڭكەۋە. بىز تراند بىز تراند تۇقا. نەيتوانى
 درىژەبەقسەكانى بدات. ئەۋپەرى ھەۋلى خۆى دەدا تا
 زەردەخەنەكەى بەسەر لىۋىۋەۋەپپاريزىت و كامىراكەش بەردەوام
 فىلمى لەو زەردەخەنە پچىۋەى پارلەمانتارەتۇقاۋەكەو پۈومەتى دەم
 بەھاۋارى نەخۇشەكەھەلدەگرت، بەلام من نامەۋىت باسى ئەم
 شتانەبەكەم؛ تەنیا دەمويست بلىم ئەو كاتىك ناۋى بۇ كۆرەكەى
 ھەلبۇزارد، كارەكەى تىكدا. ئەو لەپىشدا دەيويست كۆرەكەشى ناۋىكى
 ۋەك ناۋى خۆى بىيىت، بەلام دواتر تىگەيشت كەبوۋنى دوو بىز تراند
 بىز تراند لەدنىادا ۋەك كارەساتىكى سەيرە، چۈنكەخەلك سەريان لى
 دەشىۋىت كەئايا ئەمانە دوو كەسن، يان چۈار كەس. كەچى بەو
 حالەش نەيدەتوانى ۋاز لەچىژى بىستنى دەنگدانەۋەى ناۋى خۆى
 لەناۋى كۆرەكەيدا بەيىت، بۆيەبىرى كۆرەۋەناۋى بىيىت بىز تراند.
 گرتەكەلەۋەدايەكەبىز تراند بىز تراند نەۋەك رىزلىتانه، نەناۋبانگى
 بەداۋەيە، بەلكو ۋەك ھەتەلەيەكى زىمانىيە؛ تەنانەت لەۋەش زياتر،
 ۋەك راھىنانىكى فۇنەتىكىيەبۇ ئەكتەرەكان، يان بىژەرەكانى رادىۋ كە
 دەيانەۋىت فىزىيان بەكن توند و پەۋان بدوۋىن. ھەروا كە گوتم
 ناۋەكان بە شىۋەيەكى سەير كارمان تىدەكەن و تەنانەت بىز تراند،
 ھەر لەمندالى و لەناۋ لانكەۋە، ناۋەكەى بەو شىۋە چارەنوۋسى
 دىارى كۆرەبوو كەقسەكانى لەگەل شەپۇلەكاندا بلاۋ بىنەۋە.

پاول بۆيەئەۋ قسەھىچۈپۈۋچانەى دەكرد، چۈنكەنەيدەۋىرا باسى
 ئەۋ بابەتەبكات كەلەمىشكىدا بوو. ئەۋ، لەۋەتۇقاۋبوو كەلاۋرا ھەشت
 سال لەبىز تراند بەتەمەنتر بوو! چۈنكەبۇخۆى يادەۋەرىيەكى سەيرى
 لەگەل ژنىك ھەبوو كەپازدەسال لەخۆى گەۋرەتر بوو. ئەۋ كاتىك
 بىستۈپىنچ سالى تەمەن بوو پەيۋەندىيەكى نىزىكى لەگەل ئەۋ
 ژنەھەبوو. پاول دەيويست باسى ئەۋەى بۇ بكات؛ دەيويست پىنى

بلیت کە دەبێ لە ژبانی هەموو پیاویکدا پە یۆهەندییەکی عاشقانە لە گەل ژنیکێ بە تەمنتەر بییت و ئەم پە یۆهەندییەش جوانترین یادە وەهەریی هەموو پیاویکە. ئەو، لە کاتی بەرزکردنە وە ی پەرداخە کە یدا ویستی پینی بلیت «ژنیکێ بە تەمنتەر لە ژبانی پیاودا وە ک گە و هەر وایە» بە لام بەری بەم رەفتارە بە پەلە یە ی خۆ ی گرت و بە ئارامی بییری لە و عەشقە کۆنە ی خۆ ی کردە وە. بییری لە وە کردە وە کە ئەو ژنە کلیلی ئاپارتمانە کە ی خۆ ی پێ دابوو تا هەر کاتیک خۆ ی حە ز بکات بچیت بۆ ئەو ی و چیی پێ خۆ شە بییات. ئەو دە مە ئە وە ی زۆر پێ خۆ ش بوو، چونکە نیتوانی لە گە ل باوکی خۆ ش نە بوو، حە ز ی دە کرد لە ماله وە دوور بییت. ئەو ژنە هەر گیز داوای لە پاول نە دە کرد کە بە شە و سەردانی بکات. پاول هەر کاتیک کاری نە بوایە دە چوو بۆ لای و کاتیکیش کاری بوایە، مەجبور نە بوو هیچ بۆ ژنە کە شی بکاتە وە. ژنە کە هەر گیز داوای لێ نە دە کرد لە گە ل خۆ ی بییاتە دەر و کاتیکیش پینکە وە لە ناو خە لکدا دەر دە کە و تن، وە ک پووریکی میهرە بان لە گە ل برازا جوانچاکە کە ی دە جوو لایە وە. کاتیک پاول ژنی هینا، ژنە کە دیارییە کێ گران ی بۆ نارد کە هە میشە وە کو رازیک لە لای ئە گنیش مایە وە.

بە لام زۆر دژوار بوو بە لاورا بلیت: «خۆ شحالم کە هاوڕیکە م ژنیکێ بە تە مە ن و بە ئە زموونی خۆ ش دە ویت کە وە ک پووریکێ میهرە بان لە گە ل برازا جوانچاکە کە ی دە جوو لیتە وە». تازە، بەر لە وە ی پاول دەر فە تی گو تنی هیچی بییت، لاورا بۆ خۆ ی دە ستی بە قسە کرد:

«ئە وە زۆر خۆ شە کە بە هۆ ی پە یۆهەندییە کە م لە گە ل بێر نارد دە سال کە نجتەر بوومە تە وە. بە لوتفی ئە وە وە دە تا پار دە سالی خرابی ژبانم

سرپوڅته وه و هه ست ده که م تازه له سویس گه راومه ته وه بؤ پاریس و
ئوم دیوه.»

ئهم قسانه مه جالی ئه وه ی له پاول سنده وه که به دهنکی بهرز
باسی یاده وه ریبه کانی گه وه هری ژبانی بکات، بویه له بیده نگیدا بیري
له یاده وه ریبه کانی ده کرده وه. نمم شهرابی دهنوشی و ئیتر گوئی له
قسه کانی لاورا نه ده گرت. پاش ماوویه ک، بؤ ئه وه ی به شداریی
وتوو یژه که یان بکات، پرسیی:

«بیرنارد له باره ی باوکیه وه چیی پی گوئی؟»

لاورا گوئی:

«هیچ. دلنیا به باسی باوکی ناکه یین. ده زانم که له خیزانیکی گرینگه،
به لام خو تو ده زانی من چون بیر له خیزانه گرینگه کان ده که مه وه.»

«کونجکول نیت؟»

لاورا به خو شیی وه پیکه نی:

«نا.»

«وا چاکه نه بیت. بیرتراند بیرتراند گه وره ترین کیشهی بیرنارد
بیرترانده.»

لاورا که دلنیا بوو بوخوی گه وره ترین کیشهی بیرنارده، گوئی:

«گومانم هه یه وا بیت.»

پاول پرسیی:

«ده زانی بیرتراند خه ریکبوو پلانی کاریکی سیاسی بؤ بیرنارد

داده نا؟»

لاورا به دهم هه لته کاندنی شانیه وه گوئی:

«نا.»

«له م خیزانه دا پیشهی سیاسیش وه ک بینا و عه ماره ت
میراتیکه که له باوکه وه به کوری ده گات.» بیرتراند بیرتراند پیی و ابوو

پۆژیک لهباتی ئەو کۆپەکهی خۆی بۆ هەلبژاردنی پارلهمان دەپالۆتیت، بەلام بێرنارد کاتیک بیست سالی تەمەن بوو، له پرۆگرامی هه‌واله‌کاندا گوئی له‌م پرسته‌یه‌بوو: «به‌ری‌وونه‌وه‌ی فرۆکه‌له‌ئاسمانی ئاتلانتيکه‌وه‌مه‌رگی سه‌دوسی که‌س، بۆ نموونه‌حه‌وت مندال و چوار رۆژنامه‌وانی، لی‌که‌وته‌وه‌». ئیمه‌له‌میژه‌به‌و بیروکه‌یه‌پراها‌تو‌وین که‌له‌م جو‌ره‌پا‌پورتانه‌دا منداله‌کان، وه‌ک نه‌وعییه‌تیکی تایبه‌ت و پر‌بایه‌خی مرۆفایه‌تی، جو‌دا بکه‌ینه‌وه‌، به‌لام بیژه‌ری ئەم راپۆرته‌، پۆژنامه‌وانه‌کانیشی له‌پریزی منداله‌کان دانا و بێرنارد له‌پریکدا چاوی به‌رۆشنایی که‌وت. ئەو که‌ده‌یدی سیاسه‌تمه‌داره‌کان له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا که‌سایه‌تییه‌کی کالته‌جا‌رین، بریاری دا بییت به‌پۆژنامه‌وان. ئەوه‌مه‌من به‌پریکه‌وت له‌سمیناریکی کۆلیژی ماف وانه‌م ده‌گوته‌وه‌که‌ئه‌ویش تیا‌یدا به‌شدار بوو. بۆ دوا‌جار له‌وئ پشته‌ی له‌سیاسه‌ت و له‌باوکی کرد. په‌نگه‌ بێرنارد پیشتر ئەوه‌ی بۆ باس کردبیتی.»

لاورا گوئی:

«به‌لی، ئەو تۆ ده‌په‌رسته‌ی.»

له‌م کاته‌دا پیاوینکی ره‌ش به‌سه‌به‌تیک گوله‌وه‌هاته‌ ژوو. لاورا به‌ده‌ست ئیشاره‌تی بۆ کرد. کابرا دانه‌سپی و جوانه‌کانی پیشان دا و لاورا چه‌پکیک (پینچ لق) گوله‌میخه‌کی سیسبوی له‌سه‌به‌ته‌که‌هه‌لگرت و دای به‌پاول:

«بۆ ئەم هه‌موو خۆشحالییه‌م، خۆم به‌قه‌رزداري تۆ ده‌زانم.»

پاولیش ده‌ستی بۆ سه‌به‌ته‌که‌دریژکرد و چه‌پکیک گوله‌میخه‌کی هه‌لگرت و به‌ئوی دا. گوئی:

«ئیمه‌ئه‌م ئاهه‌نگه‌مان له‌به‌ر تۆ سازکردوه‌، نه‌ک من!»

ئه‌گنيس سینه‌م چه‌پکی له‌سه‌به‌ته‌که‌هه‌لگرت و گوئی:

«به‌لی، ئاهه‌نگی ئه‌م‌رۆمان بۆ لاورایه».

چاوه‌کانی لاورا ته‌ر بووبوون. گوتی: «ئای که هه‌ست به‌خۆشی ده‌که‌م، ئای که له‌که‌ل‌ئێوه هه‌ست به‌خۆشی ده‌که‌م».

ئوسا هه‌ستا. هه‌ردوو چه‌پکه‌گوله‌که‌ی له‌لای کابرای په‌ش، که‌وه‌ک سولتانیک پاره‌ستابوو، به‌سنگیه‌وه‌نووساند. هه‌موو پیاوه‌په‌شه‌کان له‌ پاشا ده‌چن. ئه‌مه‌یان وه‌ک «تۆتیللۆ» بوو به‌رله‌وه‌ی گومان له‌ «ده‌زدیمونا» بکات. له‌کاتیکدا که‌ لاورا وه‌ک «ده‌زدیمونا» بوو که‌ شه‌یدای ئاغا که‌یه‌تی. پاول ده‌یزانی دواتر چی پووده‌دا. کاتیک لاورا سه‌رخۆش ده‌بوو ده‌ستی به‌گۆرانیکه‌ی خۆیندن ده‌کرد. ئاره‌زووی گۆرانیکه‌ی خۆیندن له‌ ناخیه‌وه‌سه‌ری هه‌لدا و ئه‌وه‌نده‌توند که‌ یه‌شته‌قورپی که‌چه‌ند پیاو له‌سه‌ر میزه‌که‌ی ئه‌ولایانه‌وه، ئاوریان لێ دایه‌وه‌و به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌سه‌یریان کرد. پاول به‌گوتی چه‌که‌یدا چرپاندی:

«لاورا، که‌س له‌م ریستورانته‌مه‌دحی ماله‌ری تۆ ناکات!»

لاورا که‌ ده‌تگوت له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ پاره‌ستاوه، چه‌پکین گولی له‌ئاست سنگی راگرت. سه‌ری قامه‌که‌کانی له‌سنگی ده‌درا که‌پر بوو له‌ئاوازی مۆسیقا. داواکه‌ی پاول وه‌ک هه‌میشه‌به‌ لایه‌وه‌وه‌ک فه‌رمان بوو. ملی به‌ قسه‌که‌ی پاول دا و به‌داخه‌وه‌گوتی:

«زۆر چه‌ز ده‌که‌م کارین بکه‌م».

له‌م کاته‌دا کابرا په‌شه‌که‌به‌ جووله‌ی ناسکی شاهانه، دوو چه‌پکه‌میخه‌که‌سیسبووه‌که‌ی له‌ سه‌به‌ته‌که‌ده‌ره‌یتنا و پینشکه‌ش به‌لاورای کرد. لاورا به‌ ئه‌گنیه‌ی گوت: «ئه‌گنیه‌ی، ئه‌گنیه‌ی ئازیم، من به‌بێ تۆ هه‌رگیز نه‌ده‌هاتم بۆ پارێس، به‌بێ تۆ پاولم نه‌دیه‌بینی و به‌بێ پاولیش بێرناردم نه‌دیه‌ناسی».

ئوسا هه‌رچوار چه‌پکه‌گوله‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌به‌رامبه‌ر به‌ ئه‌گنیه‌ی دانا.

يازدهه مین فەرمان

سەرده مانیک پۆرنامەوانی بەهۆی ناوی گەورەى ئیرنست ھەمینگوای ھوناروانگی دەرکردبوو. سەرچاوەى بەرھەمەکانى، کورتى و پوختى نووسینەکانى، ستایلى واقیعی و راشکاوانى، ئەو راپۆرتانەبوون کە بە گەنجى بۆ پۆرنامەکانى کانزاس سیتی دەنارد. ئەو دەمە پۆرنامەوانى بە مانای نزیکبوونەو ھو لیکولینەو ھو رامووسینی لایەنى شاراوہى واقع بوو. ھەمینگوای بۆ ئەو کەکتیبەکانى ئەو ھەندەلە ھەرد نزیک و لەئاسمانى ھونەردا بەرز و بلیند بوون، شانازى بە خزیەو دەدە کرد.

بەلام کاتیک بیزنارد لای خۆى وشەى پۆرنامەوان دەلیتەو ھو ئەمۆ لە فەرھەنسا ئەم وشەى ئەدیتۆرەکانى رادیۆ و تەلەفزیۆن و تەنانت و یتەگرى پۆرنامەکانیش دەگریتەو ھو، بیز لە ھەمینگوای ناکاتەو ھو ئەو فۆرمە ئەدەبیبەش کە بە ھیوایە تیایدا بیتی پیتشەنگ، راپۆرتنووسین نییە. ئەو زیاتر بە ھیوایە سەرۆتار بۆ گۆفارە ھەفتانەکان بنووسیت کە لەشى ھاوکارانى باوکى بێننە لەرزین، یان دیمانەو وتووێژیان لەگەل بکات. بەم پێوانگە، کەواتە دیارترین پۆرنامەوانى ئەم سەر دەمەى دواى کتیە؟ دیارترین پۆرنامەوان نە ھەمینگوای ھەکە ئەزموونەکانى ناو خەندەقى دەنووسى، نە جۆرج ئورویل ھە کەسالىک لەژيانى خۆى لەگەل ھەژارانى پاريس تیتە پراڤد، نە ئیگۆن ئەروین کیشى کارناسى سۆزانیخانەکانى پراگە، بەلکو ئۆریانا فالاجى ھە کە لە میانەى سالەکانى ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲

له پروژنامه ی ئیتالیی 'ئه ورؤپؤ'دا زنجیره یه ک چاپینکه وتنی له گهل ناسراوترین سیاسییه کانی سه رده م بلاوکرده وه. ئەم دیمانانه زور له وتووژیکی ساده زیاتر بوون، ئەوانه شه ر و ململانی بوون. بهرله وه ی که سیاسییه ده سه لاتداره کان له وه تیبگن که له دؤخیکی نایه کساندا ده جه نگن (چونکه فالاجی مافی پرسیا ری هه بوو، ئەوان نه یانبوو) له ناو رینگی بؤکسینه که دا دریژ بوو بوون.

ئەم شه رانه نیشانه ی سه رده می ئیمه بوون. هه لومه رجه که گو رابوو. پروژنامه وه انه کان له وه گه یشتبوون که پرسیا رکردن ته نیا ئەرکینکی پیشه یی و کرده یی بؤ ئەو پروژنامه وه انه شه رمانه نییه که به قه له م و ده فته رینکه وه خه ریکی کو کردنه وه ی زانیارین، به لکو ئامیتریکه بؤ سه پاندنی ده سه لات. پروژنامه وان ته نیا ئەو که سه نییه که پرسیا ر ده کات، به لکو که سینکه که خاوه نی مافی پیروزی پرسیا رکردنه و ده توانیت له هه رکه س هه رچی پی خوش بیت، بپرسیت، به لام ئایا هه موومان ئەم مافه مان نییه؟ ئایا پرسیا ر پردینکی لیکحالیبوون نییه که له مرو فیکه وه بؤ مرو فیککی تر ده کیشتریت؟ رهنگه وا بیت. با مه به سه ته که م زیاتر بوون بکه مه وه: ده سه لاتی پروژنامه وان له سه ر بئه مای مافی پرسیا رکردن نییه، به لکو له سه ر بئه مای داوا کردنی وه لامه.

تکایه له وه وردبینه وه که چه زره تی موسا رسته ی «نابنی درؤ بکه یت!» ی له ریزی ده فه رمانه که ی خودادا نه هینا وه. ئەمه ریکه وت نییه! چونکه که سیک که ده لی «درؤ مه که» سه ره تا ده بی بلیت «وه لام بده ره وه!» و خوداش ئەو مافه ی به که س نه دا وه تا داوا ی وه لام له خه لکی دیکه بکات. رسته گه لیککی وه ک «درؤ مه که» و «راستییه که ی بلی!» له و رستانه ن که تا ئەو ده مه که سیک له گهل خۆمان به یه کسان بزانی ن نابیت پی بلیین. رهنگه ته نیا خودا ئەم

مافه‌ی ببیت، به‌لام خوداش پیویستی به‌وه نییه‌که‌ئه‌م مافه‌ی به‌کار به‌ینیت، چونکه‌بوخزی هه‌موو شتیک ده‌زانیت و پیویستی به وه‌لامدانه‌وه‌ی ئیمه‌نییه.

نایه‌کسانی له‌ نیوان ئه‌و که‌سه‌که‌ فرمان ده‌دات و ئه‌و که‌سه‌که‌ ده‌بن ملکه‌چی فرمانه‌که‌ی بیت، به‌قه‌ده‌ر نایه‌کسانی نیوان ئه‌و که‌سه‌که‌ مافی داواکردنی وه‌لامی هه‌یه‌و ئه‌و که‌سه‌ش که‌ئه‌رکی وه‌لامدانه‌وه‌ی پین سپێردراوه، بنه‌رته‌ی نییه، بویه‌له‌سه‌رده‌مانی زور کۆنه‌وه، مافی داواکردنی وه‌لام ته‌نیا له‌ هه‌لومه‌رجیکی تایبته‌ و ریزه‌په‌ردا به‌خه‌لک دراوه؛ بۆ نمونه‌به‌ داوه‌ریک که‌لینکۆلینه‌وه‌له‌ تاوانیک ده‌کات. له‌م سه‌ده‌ی ئیمه‌دا حکومه‌ته‌فاشیستی و کۆمونیستییه‌کان نه‌وه‌ک هه‌ر له‌هه‌لومه‌رجه‌ تایبته‌ی و ریزه‌په‌رکه‌کاندا، به‌لکو هه‌میشه‌ئه‌و مافه‌به‌خۆیان په‌وا ده‌بینن. هاوولاتیانی ئه‌م ولاتانه‌ده‌زانی له‌هه‌ر کات و ساتیکدا ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌هه‌یه‌که‌ بۆ وه‌لامدانه‌وه‌به‌هه‌ندیک پرسیار بانگه‌ششت بکری‌ن. بۆ نمونه‌ دوینیکی هه‌چیان کردوو؟ له‌ دلی خۆیاندا بیر له‌ چی ده‌که‌نه‌وه؟ کاتیک له‌گه‌ل "ئا" چی ده‌لین؟ ئایا له‌گه‌ل "ب" زور دوست و نزیکن، یان نا؟ ئه‌م فه‌رمانی پیروزی «راست بلی!»یه، ئه‌م یازده‌هه‌مین فه‌رمانه‌بوو که‌خه‌لک نه‌یانتوانی خۆیان له‌به‌رامبه‌ریدا رابگرن و وه‌ک کۆمه‌له‌ مندالینکی بچوکی نابالغی داماوایان لێهات. ئه‌لبه‌ته‌جاروبار که‌سیک ده‌رده‌که‌وت که‌به‌سه‌سه‌ختیه‌وه‌ملی به‌ناشکراکردنی ناوه‌رۆکی قسه‌کانی له‌گه‌ل "ئا" نه‌ده‌دا و وه‌ک سه‌رکیشیه‌ک (ئه‌مه‌ تاکه‌ رینگای سه‌رکیشیکردن بوو) له‌بری ئه‌وه‌ی راستیه‌کی بلیت، درۆی ده‌کرد، به‌لام پۆلیس به‌وه‌شی ده‌زانی و به‌دزییه‌وه‌ ئامیتری گوئیگرته‌ی له‌ماله‌که‌یدا داده‌نا. ناشکرایه‌ که‌ پۆلیس به‌ هاندهری به‌دپه‌وشتانه‌ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو ده‌یویست له‌و راستیه‌بگات

که ب'ئی درۆزن ده‌یشارده‌وه. ئەوان تەنیا جەختیان لەسەر مافی داواکردنی وه‌لام دە‌کرده‌وه.

له‌ولاته‌دیموکراتیه‌کاندا هه‌موو‌که‌س ده‌توانیت چرت بۆ ئەو پۆلیسه‌لیب‌دات که‌ده‌وێرئ لێی بپرسیت "ئا" باسی چیی کردوه، یان له‌گه‌ل'ب' دۆسته، یان نا، به‌لام به‌و حاله‌ش، لیره‌ش ده‌سه‌لاتی 'یازده‌هه‌مین فه‌رمان' ته‌واو له‌گه‌ر'دایه. هه‌رچۆنیک بیت، خه‌لک له‌م سه‌ده‌یه‌ی ئێمه‌شدا پێویستیان به‌فه‌رمانیکه، که‌ئه‌گه‌ر ده‌فه‌رمانی خودا فه‌رامۆش بوو، حوکمیان به‌سه‌ردا بکات! هه‌موو بونیادی ئە‌خلاقیی ئە‌م سه‌رده‌مه‌له‌یازده‌هه‌مین فه‌رمانه‌وه‌سه‌ری هه‌لداوه‌و پوژنامه‌وانیش له‌وه‌گه‌یشتوه‌که‌به‌هیممه‌تی هه‌لومه‌رجی په‌مزاوی میژوووه‌وه، بۆخۆی ئیداره‌ی میژوو ده‌کات و ده‌بیته‌خواه‌نی ده‌سه‌لاتیک که‌هه‌مین‌گوا‌ی و ئۆرویل به‌خه‌یالی‌شیاندا نه‌هاتوه.

ئە‌م دیارده‌یه‌ئە‌و کاته سه‌لمیندرا و ئیسه‌بات بوو که‌پوژنامه‌وانه‌مه‌ریکیه‌کان، 'کارل بی‌رنشتاین' و 'بۆب وودوارد'، په‌رده‌یان له‌سه‌ر ئە‌و کاره‌قیزه‌ونه‌ی 'پریزیدنت نیکسون' له‌هه‌لمه‌تی هه‌لبژاردنه‌کاندا هه‌لدايه‌وه. ئە‌و کاته ئێمه، هه‌موومان، ستایشی ئە‌و کاره‌یانمان کرد، چونکه‌کاریکی دادپه‌روه‌رانه‌بوو. 'پاول' له‌هه‌موو که‌س زیاتر ستایشی کردن، چونکه‌ئە‌و پووداوه‌ی به‌نیشانه‌ی گواسته‌وه‌یه‌کی میژوویی گه‌وره، رینۆینیک، ساتیکی له‌بیرنه‌کراوه‌و گۆرانی چاودێر ده‌زانی. ده‌سه‌لاتیکی تازه‌ده‌رکه‌وتبوو، تاکه‌ ده‌سه‌لاتیک که‌ ده‌یتوانی سیاسه‌تمه‌داره‌کان، واته‌ده‌لاله‌کانی ده‌سه‌لاتی پیشوو، برووخینیت؛ ئە‌ری بیانپرووخینیت، نه‌ک به‌چه‌کوچۆل و پیلان، به‌لکو به‌هیزی پرسیار.

پوژنامه‌وان ده‌لی: «راستم بێ بلی» و بینگومان ئێمه‌ده‌توانین بپرسین که‌وشه‌ی 'راستی' بۆ به‌رپوه‌به‌ری 'یازده‌هه‌مین فه‌رمان'

بهچ مانایه که. بۇ ئەوہی بههله تینه گەین، دەبی پى لەسەر ئەو دابگرین که ئەم راستییه، ئەو "راستییه ئیلاهییه" نییه که "جان هوس" له پیناویدا کوژرا و ئەو "راستییه زانستی و فکرییه" ش نییه که "جیوردانو برۆنو" له پیناویدا سووتیندرا. ئەو راستییه که دەسکه وتی "یازدهه مین فرمانه" هیچ په یوهندییه کی به ئایین و فەلسەفە وه نییه، ئەو راستییه که له نزمترین پلهی بووناسیدا، ئەو راستییه کی واقعیانهی پوزیتیفیستییه؛ "ب" دوینیکه چیی کرد؟ ئەو له دلی خۆیدا چون بیر دهکاته وه؟ ئایا "ب" په یوهندیی دۆستانه ی هیه، یان نا؟ ویرای ئەمانهش، ئەم راستییه هه رچه نده له نزمترین پلهی بووناسیدا، به لام راستی سهردهمی ئیمه یه و هه ر ئەو هیزی ته قینه وهی هه یه که راستییه که ی "جان هوس" و "جیوردانو برۆنو" بوویانه. رۆژنامه وان ده پرسیت: ئایا په یوهندیی دۆستانه ت له گهل "ب" بوو؟ "پ" درۆ دهکات و جهخت له وه دهکاته وه که گوايه "ب" نانا سیت. رۆژنامه وان له دلی خۆیدا پنی پیده که نیت، چونکه ویتنه گری رۆژنامه که له وه وپیش ره سمی "ب" نی به پرووتی له باوهشی "پ" دا گرتوه و ئیستا ئیتر به دهست خۆیه تی که ئەو ره سمه ریسواکه ره و قسه کانی "پ" نی درۆزن و ترسنۆک، که به بيشه رمییه وه گوتوویه تی "ب" نانا سیت، بۇ هه موو خه لک بلاوبکاته وه، یان نا.

کاتی هه لمه تی هه لپژاردنه، سیاسه ته دار له م فرۆکه وه بۇ ئەو هه لیکۆپته ر و له و هه لیکۆپته ره وه بۇ ئەم ئۆتۆمبیل، له هه ول و ته قه لادایه. ئەو عاره ق ده رپژیت، نانی نیوه رۆی به ده م رۆشسته وه ده خوات، له مایکروفونه کاندانه رینیت، دوو سه عات وتار ده بیژیت، به لام له ئەنجامدا ئەوه بریشتاين، یان "وودوارد" هکانن که پریار ده دن له و په نجا هه زار رسته که گوتوویه تی کامیان له پوژنامه، یان

رادیکانه وه بلاوبکه نه وه. بویه سیاستمه دار وای پی چاکتره که راسته و خو له رادیو و تهله فزیونه وه قسه بؤ گوئگره کانی بکات، به لام ئه وهش هر به ناوبژیوانیی "ئوریانا فالاجی" ده کریت که ریسای میدیاکان داده ریژیت و پرسیار ده کات. سیاستمه دار به ته مایه سوود له و کاتانه وه ربگریت که هه موو خه لک ده بیین و چی پی باشه پییان بلیت، به لام "وودوارد" پرسیاری وای لی ده کات که به میشکی سیاستمه داردا نه هاتو وه و چه زیش ناکات له و باره وه بدویت. به م شیوه سیاستمه دار خو ی وه ک مندالکی قوتابی ده بیینته وه که بؤ لای ته خته ره شه که بانگ کراوه و به هیوای فرتوفیلی قوتابیانه یه. ئه و وا خو ی پیشان ده دا که گوايه خه ریکه وه لام ده داته وه، به لام له راستیدا خه ریکه ئه و شتانه ده لیت که له ماله وه بؤ بلاوکرده وه له رادیو و تهله فزیون ناماده ی کردوون. رهنگه ئه م فرتوفیله له ماموستای قوتابخانه کان بگردرایه، به لام له "برینشتان" ناکریت که پینی ده لی: «تو وه لامي پرسیاره که ته نه دامه وه».

ئستا کی ده یه ویت بیت به سیاستمه دار؟ کی ده یه ویت هه موو ته مهنی له پال ئه و ته خته ره شه وه لامي پرسیار بداته وه؟ به دلناییه وه ئه و که سه کوری "بیرتراند بیرتراند" ی پارله مانتار نییه.

ئىماگۈلۈزى

سىياسىيەكان وابەستەبە پۈژنامەوانەكانن. ئەى پۈژنامەوانەكان وابەستەبەكىن؟ بەو كەسانە كەپارەيان دەدەنى. ئەوانەش كەپارەيان دەدەنى كۆمپانیاكانى رېكلامن كەجى لەپۈژنامەكان و كات لەپادىق و تەلەفزیونەكان دەكړن. لەسەرەتادا وا ديارەكە كۆمپانیاكان خیرا دەچن بۇ لای ئەو پۈژنامانەكە تیراژيان زۆرەو توانای زیادكردنى فرۇشى بەرھەمەكانیان ھەيە، بەلام ئەمە دىدىكى سادەو ساویلکانەيە. فرۇشى بەرھەمەكان ئەو ەندە گرینگ نىيەكە ئىمە پیمان وايە. سەيرى ولاتە كۆمۇنىستىيەكان بكن، ملوینەھا رەسمى لىنین بەھەموو كويدا بلابوو ەتەو، بەلام ئەمانە خۇشویستنى زیاترى لىنینى لى ناكە ویتەو. كۆمپانیاكانى رېكلامى حیزبى كۆمۇنىست (بەشەكانى بە ناو پړوپاگەندەو گەشەپیدان) لەمىژەمەبەستى چالاكیيە كردهيەكەى خۇيان (كەخۇشەویستكردنى سیستەمى كۆمۇنىستىيە) لەبیر كردهو و خۇيان بوون بە مەبەست بۇ خۇيان. ئەوانە زمانى خۇيان، رېساكانى خۇيان، ستاتىكای خۇيان (سەرانى ئەم كۆمپانىيانە سەردەمىك لەولاتەكەيان سولتەى تەواویان بەسەر ھونەردا بوو) و بیروكەى خۇيان بۇ شىوازىكى شایستەى ژيان داھیناوە. كۆمپانیاكان ئەم شتانەپەرورەدەدەكەن، بلاوى دەكەنەو ە بەسەر خەلكە داماوەكەى خۇياندا دەيسەپینن.

ئايا ئىو ەلەو ەبەگەيىن كەگوایە ناكړیت رېكلام و پړوپاگەندە، كەيەكە میان لە خزمەتى تىجارەت و ئەوى ديكەيان لەخزمەتى ئایدیولوژىدايە، پىكەو ەبەرورد بكریت؟ ئەگەر وايە ھىچ نازانن. نزيكەى

سەد سال لەمەوپێش، لەرووسیا، ئەو مارکسیستانەکە بە نەینی دەژیان، لە دەستە ی بچووک بچووکدا کۆدەبوونەووە مانیفیستی مارکسیان دەخویندەووە. ئەوان ناوەرپوکی ئەم بیروکە سادەیان، بۆ بلاوکردنەووە لە ناو دەستەکانی دیکەدا سادەتر دەکردهووە. ئەندامانی ئەم دەستانەش ئەم بیروکە ئایدیۆلۆژیکیە سادە ی سادە کراوەیان، دیسان سادەتر دەکردهووە ھەروا دەستاودەست دەیانگێرا. کاتیک ناوبانگی مارکسیست بە ھەموو دنیا دا بلاو بوو ھەو بە ھێز بوو، ئەو ھەو لە ئەنجامدا لەم بیروکە مایەو ھەشەش، یان ھەوت دروشم بوو کە ئەو ھەندە ھەژارانە لیکدرا بوون بە گران دەکرا پێی بگوتریت ئایدیۆلۆژی؛ بۆیە ئەو ھەو ئیستا لە مارکس ماو ھەتەو ھەسیستە میکی لۆژیکی بیروکە کان نییە، بە لکو زنجیرە یە ک وینەو دروشمی پێشیانزکراوی ھە ک کریکارێکی دەم بە بزە ی چە کوش بە دەست، کۆمە لە پیاویکی رەش و سپی و زەرد کە ھە ک برا دەستی یە کتربیان گرتو ھە، کۆتری ناشتی کە بە ئاسماندا ھە ل دە فریت و... ھتد. ئیستا ئیتمە دە توانین بە راست باسی گۆرانی بە کاو ھخۆ و گشتی و ھە سارە یی ئایدیۆلۆژی بۆ ئیما گۆلۆژی بکەین.

ئیما گۆلۆژی! کێ بۆ یە کە م جار بیری لە رۆنانی ئەم وشە سە رنجرا کێ شە کردو ھە تە ھە؟ 'پاول'، یان من؟ گرینگ نییە. گرینگ ئەو ھە یە کە بەم وشە یە دە توانین ئەو شتە بخە ی نە ژیر سە قفیکە ھە کە کۆمە لیک ناوی زۆر ھە ر دە گریت. ھە ک: کۆمپانیایکانی ریکلامکردن، بە رپۆ ھە رە کانی ھە ل مە تی ھە ل بژاردن، ئەو دیزاینە رانە کە ھە موو شتیک، لە ئوتومبیلە ھە بگرە تا ئامیزە کانی ژیمناستیک دیزاین دە کە ن، دیزاینە رە کانی فە شن، رازینە رە کان، ئەستیرە ی نمایشە تیجارییە کان کە نۆر مە کانی جوانی لە ش، ئەو

نۆرمانەكە ھەموو لاقەكانى ئىماگۇلۇژى پەيرەويىيان لىدەكەن، دىارى دەكەن.

ئەلبەت ئىماگۇلۇگەكان ماوئەيەكى زۆر لەپىش دامەزراندنى ئەو دامودەزگا بەھىزانەكەئەمرۇ ئىمەدەيانناسىن، بوون؛ تەنانتە ھىتلەرىش ئىماگۇلۇگى تايىبەت بەخۆى ھەبووگەبەرامبەرى راوہستاوہ و بەوپەرى سەبر و تاقەتەوئەو جوولانەى فىرکردووگەدەبوایەلە ماوئەى وتارىبىژىيەكانىدا، بۇ سىحرکردنى جەماوہر بىيانكات. بەلام ئەگەر ئەم ئىماگۇلۇگە، بۇ سەرقالکردنى ئالمانىيەكان، لە دىمانەيەكى رۆژنامەوانىدا بىگوتايە، ھىتلەر تەنانتە ناتوانىت دەستىشى بجوولنىت، چەند سەعات دواى ئەم ناپارىزىيەى سەريان بە گۇمدا دەکرد، بەلام ئەمرۇ ئەم ئىماگۇلۇگەنەك ھەر ھەول بۇ شاردنەوہى كارەكەى نادات، بەلكو زۆرچار لەبرى مشتەرىيەسىياسىيەكەشى دەدووت. ئەو بەخەلك دەلىت كەسىياسىيەكانى فىرکردووچى بكن و چى نەكەن، دەبى چۆن ھەلسوكەوت بكن، پەيرەوى لە كام ياسا و رىسا بكن و چ بۆىنباخىك ببەستن. پىويست ناكات بەم متمانەبەخۇبوونەيان داچلەكىين. لەم چەند دە سالەى دوايىدا ئىماگۇلۇژى لەبەرامبەر ئايدىؤلۇژى سەرکەوتنىكى مېژووى بەدەست ھىتاوہ.

ھەموو ئايدىؤلۇژىيەكان شىكىستان خواردووہ. لەكۇتايىدا پەردەكانى وەھم لەسەر حوكمەدۆگماكانى ئايدىؤلۇژى ھەلدراونەتەوہو ئىتر خەلك بەجىددى وەريان ناگرىت. بۇ نمونە كۆمۆنىستەكان پىيان وابوو پرۆلىتارىا لەرەوتى پىشكەوتنى بورژوازىدا وردەوردە ھەژار و ھەژارتەر دەبىت، بەلام كاتىك كەدەرکەوت كرىكارەكان لە ھەموو ئەوروپادا بەئوتۆمبىلى خۇيان دەچنەسەر كار، وىستان ھاوار بكن كەراستىيەكان خەرىكەفرىويان

دهدات. راستییه‌کان له ئایدیۆلۆژی به‌هیزتر بوون و ئەمەش بەمانای پینشکەوتنەوهی ئیماگۆلۆژی له‌ئایدیۆلۆژییە. ئیماگۆلۆژی له‌راستیش به‌هیزترە، له‌و راستییه‌که‌ له‌میزه‌ ئەوه‌نه‌ماوه‌ که‌ دایه‌گه‌وره‌م پێی وابوو. دایه‌گه‌وره‌م له‌ گوندیکی مۆراقیایی ده‌ژیا و هه‌موو شتیکی له‌پریگه‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی خۆیه‌وه‌ده‌ناسی: نان چون‌ ده‌کریت، خانوو چون‌ سازده‌کریت، چون‌ به‌راز سه‌رده‌به‌رن و گوشته‌که‌ی دووکه‌ل ده‌ده‌ن، لیغه‌له‌چی سازده‌که‌ن، قه‌شه‌و مامۆستای قوتابخانه‌چون‌ بێر له‌ دنیا ده‌که‌نه‌وه‌. ئه‌و، هه‌موو پوژیک خه‌لکی گونده‌که‌ی ده‌بینی و ده‌یزانی له‌ ده‌سالی رابوردوودا چه‌ند که‌سیان لێ کوژراوه‌. ده‌کرێ بلێن ئه‌و راسته‌وخو چاودیری راستییه‌کانی ده‌کرد و که‌س نه‌یده‌توانی فریوی بدات و له‌کاتی‌دا خه‌لک هیچیان بۆ خواردن شک نه‌ده‌برد، پێی بلێت کشتوکال له‌موراقیا له‌گه‌شه‌سەندنايه‌. له‌ پاریس، دراوسینکه‌م له‌ئیداره‌ئیش ده‌کات، ئه‌و هه‌شت سه‌عات به‌ره‌وپووی هاوکاریکی داده‌نیشیت، پاشان سواری ئۆتۆمبیله‌که‌ی ده‌بیت و ده‌رواته‌وه‌بۆ ماله‌وه‌، ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ی هه‌لده‌کات، کاتیک بیژه‌ره‌که‌پێی راده‌گه‌یه‌نیت که‌له‌ دواهم راپرسی گشتیدا زۆربه‌ی فه‌ره‌نسییه‌کان ولاته‌که‌ی خۆیان به‌ئه‌منتین ولاتی ئه‌وروپا ده‌زانن (من له‌م دوايانه‌دا راپورتیکی له‌م شیۆه‌م خوينده‌وه‌) خوشحال ده‌بیت و بێ ئه‌وه‌هه‌رگیز بزانیته‌که‌له‌و پوژهدا له‌شه‌قامه‌که‌ی خۆیان سێ دزی و دوو پیاوکۆزی رووی داوه‌، بتلیک شامپانی هه‌لده‌پچریت.

راپرسییه‌گشتییه‌کان ئامیریکی گرینگی ده‌سه‌لاتی ئیماگۆلۆژین، چونکه‌ئه‌و ده‌رفه‌ته‌بۆ ئیماگۆلۆژی ده‌ره‌خسینن که‌له‌گه‌ل خه‌لک له‌هاواه‌نگییه‌کی ره‌هادا بن. ئیماگۆلۆگه‌کان به‌رده‌وام ئه‌م پرسیارانه له‌ خه‌لک ده‌که‌ن: ئابووری فه‌ره‌نسا چون‌ له‌پینشکەوتنە‌دایه‌؟ ئایا له‌فه‌ره‌نسا ره‌گه‌ز په‌رستی هه‌یه‌؟ ره‌گه‌ز په‌رستی چاکه‌، یان خراپ؟

گەرەتەرىن نووسەرى ھەموو سەردەمەكان كىنە؟ ئايا ھەنگارىيا لە ئەوروپايە،يان لە پۆلېنزييا؟ لەسياسىيەكانى دنيا كاميان لە ھەموويان سىنكسىترە؟ ھەروەھا، چونكە واقىع بۆ مروقى ئەم سەردەمە ھەرىمىكە كەدرەنگ درەنگ سەردانى دەكات و پىشى خوش نىيە، ئەنجامەكانى راپرسى، بوون بە جۆرىك واقىعى بالا. بە گوتتىكى دىكە، ئەوانە بوون بە راستى. راپرسى گشتى مەجلىسىكە كە ھەمىشە ھەيەو ئەركەكەشى دروستكردنى راستىيەكانە، ئەویش دىمۆكراتىترىن راستىيەك كە تا ئىستا ھەبوو. لەبەر ئەوئى كە دەسەلاتى ئىماگولۇگەكان ھەرگىز دژايەتتەكى لەگەل پارلەمانى راستى نابىت، دەسەلاتى ئىماگولۇگەكان ھەمىشە لە راستىيدا دەژى و ھەر چەندە دەزانم ھىچ شتىكى ئىنسانى تا سەر نىيە، بەلام ناتوانم ويناى شتىك بكەم كە بتوانىت ئەم دەسەلاتە تىكبشكىننىت.

من دەمەوى شتىكى دىكەش بەبەروردى نىوان ئايدىولۇژى و ئىماگولۇژى زىاد بكەم: ئايدىولۇژى وەك كۆمەلە چەرخىكى مەزەنەكە لە پشت دىمەنەكە و دەسورپىت و بەو سوورپانەى دەبىتە ھۆى سەرھەلدانى شەر و شورش و چاكسازىيەكان. چەرخەكانى ئىماگولۇژى بەبى ئەوئى ھىچ كارىگەرىيەك لەسەر مېژوو دابنىن، دەسورپىن. ئايدىولۇژىيەكان لەگەل يەكتر بەشەر ھاتن و ھەركامەيان توانيان كۆى سەردەمىك بەفكرى خۆيان پرىكەنەو. ئىماگولۇژى، بە خوشىيەو، جىكرتنەوئى ئاشتىخوازانەى سىستەمەكانى خۆى لەگەل رېتىمى گۆرانى وەرزەكان رىك دەخات. بە گوتەى پاول: ئايدىولۇژى شتىكى مېژووبىيە، بەلام سەلتەنەتى ئىماگولۇژى لەو شوينەو دەست پىدەكات كە مېژوو كوتايى دىت.

وشەى گۆران كەبە لای ئەوروپىيەكانەو ەزۆر بەرپزە، ئىستا ئىدى مانايەكى تازەى ھەيە: ئىدى گۆران (بەو شىوئەكە فىكۆ، ھىگل،

یان مارکس تئى دەگە يىشتن) بە ماناى قۇناغىكى نوئى پەرەسەندىن نىيە، بەلكو گورانيكە لەلايەكە وەبۇ لايەكى دىكە، لەپىتسە وەبۇ دواو، لە دواو وەبۇ لاي چەپ، لەچەپە وەبۇ پىتسە وە(وەك تىگە يىشتنى دىزاینەرەكان كە جلو بەرگى وەر زەكەى دىكەش دىزاین دەكەن). ئىماگولۇگەكان بېرىيان دا ھەموو دىوارەكانى ئەو يانەى تەندروسىتىيەكە ئەگنىس دەچوو بۇ ئەوئى، بەئاوینەى گەرە داپوشن. ئەم كارەيان بۇ ئەوئەنەكرد كەژىمناستەكان دەيانوئىست لەكاتى وەر زشكردندا سەيرى لەشى خۇيان بكن، بەلكو بۇ ئەوئەيان كرد كەئەمجارەنۆرەبەختى ئاوينەبوو. ئەگەر ئەو كاتەكەمن ئەم لەپەرەنەم دەنووسى ھەموو كەس بېرىارى بدايە مارتىن ھايدگەر بەپىاوتىكى ساختەچى و زۇل بزائىت، لەبەر ئەوئەنەبوو كەفەيلە سووفەكانى تر ئەفكارى ئەويان تىپەراندوو، بەلكو لەبەر ئەوئەبوو كەئەمجارەلە چەرخى ئىماگولۇژىدا، بىتاقەى بىتەختى بۇ ئەو دەرچوو و تا ئاستى دژەئايدىيالىك دابەزىو. ئىماگولۇگەكان سىستەمى ئايدىيالى و دژەئايدىيالى چى دەكەن، سىستەمى كورتخايەن كەزوو جىگەى خۇيان بەسىستەمى دىكە دەن، ئەو سىستەمانەكە كار دەكەنەسەر پەفتارمان، بىروباوهرى سىياسىمان، سەلىقەى ستاتىكىمان، رەنگى فەرشەكانمان و ھەلبۇزاردنى كىتتەكانمان؛ پىك بەو شىوەكەلە رابوردودا لەژىر كارىگەرى سىستەمەئايدىلۇژىيەكاندا بووین.

دواى ئەم قسانە دەتوانم بگەریمە وەبۇ سەرەتای باسەكەمان. سىياسىيەكان وابەستە بەرپۇژنامە وائەكان. ئەى پوژنامە وائەكان وابەستە بەكەن؟ ئەوانىش وابەستە بە ئىماگولۇگەكان. ئىماگولۇگە كەسىكى خاوەن بىروباوهر و مەبدەئىيە. ئەو داوا لەرپۇژنامە وان دەكات كەرپۇژنامەكەى (يان كەنالى تەلەفزیون و وىستگەى رادىوكەى)، سىستەمى ئىماگولۇژىكى ساتە وەختىكى دىارىكراو بنوئىتەو. ئەمە

ئەو كارەيەكە ئىماگۈلۈگەكان، كاتىك دەيانەويت بېرىار لە پىشتىوانىكىردنى رۆژنامەيەك بەن، جاروبار بەم شىۋەتاقىي دەكەنەۋە. رۆژىك ئەوان سەرنجيان بەرەۋ ئەۋ ويستگەي رادىۋىيەراكتىشرا كە"بىرنارد" لەۋى رافەكار بوۋ، "پاول"ىش رۆژانى شەممە پېرۇگرامەتايىبەتتەيەكەي خۇي، "ماف و ياسا"ى لى بلاۋدەكرەۋە. ئەوان بەلىنيان دا كەرىكلامىكى زۇريان بەننى و بەبلاۋكرەنەۋەي پۈستەر لەھەموو فەرەنسادا پېرۇپاگەندەيان بۇ بكن، بەلام بۇ ئەۋ پىشتىوانىكىردنە كۆمەلىك مەرجى تايىبەتيان بوۋ كە بەرئۆبەرى پېرۇگرامەكان، كەبە ورچ ناسرابوو، ناچاربوۋ بەقسەيان بكات. ئەۋ وردە وردە، بۇ ئەۋەي بيسەرەكان لەۋ قسەوباسەدووردوررېژانەماندوو نەين، دەستى بەكورتكرەنەۋەي رافەكان كرد. ئەۋ رېگەي دا لەپىناۋى رەخساندىنى ھەلومەرجى وتوۋىژ، ئەۋ پىنج خولەك تاكىئىزىيەي رافەكارەكەش بقرتېنن كەپرسىياري ئاراستەي ويستگەيەكى ديكە دەكرد. ئەۋ مۇسىقاىەكى زياترى خستەناۋ پېرۇگرامەكەۋە، تەنانت زۇرچار لەباكگراۋندى قسەكاندا مۇسىقاي بلاۋدەكرەۋەھەرەكەس دەچووۋپىشت مايكرۇفونەكەداۋاي لى دەكرد بەحالەتىكى ئاسوۋدەي كەنجانەۋ بىدەرەبەستانەۋەبدويت، ئەۋ حالەتەكە خەۋنى بەيانىانى من پېر دەكات لەخۇشى و ھەۋالەكانى كەشۋەۋاش ۋەك ئۆپەرايەكى كۆمىدى بلاۋدەكاتەۋە. جا چونكەبەرئۆبەر بەلايەۋەگرىنگ بوۋ كەفەرمانبەرەكانى ۋەك ھەمىشەبەورچىكى بەھىزى بزانت، ئەۋپەرى ھەۋلى خۇي دەدا كەھاۋكارەكانى نانېراۋ نەكات. ئەۋ تەنيا جارنىك تەسلىم بوۋ؛ ئەۋىش كاتىك ئىماگۈلۈگەكان پېرۇگرامى "ماف و ياسا"يان ئەۋەندەبەلاۋبىزاركەر بوۋ كەبىجگەلە تىزەبزەيەك ھىچ قسەيەكيان لەسەر نەكرد، كاكى ورچ ۋەعدى پىندان ئەۋ پېرۇگرامە دابخات، بەلام چونكەپاول ھاۋرېنى بوۋ، دواتر لەۋ تەسلىمبوۋنەي شەرمەزار بوۋ.

هاورپى نازىزى گۆرھەلكنەكانى خۇي

بەبەپىئوئەبەرى پىرۇگراممەكەيان دەگوت 'ورچ'، چونكەھەر ئەو ناوھى لى دەوھشايەوھ. ئەو كەسىكى زەبەلاھى خاووخلېچك بوو. ھەرچەندە دلپاك بوو، بەلام ھەموويان دەيانزانى لەكاتى توورەبووندا دەتوانىت دەستىش بوھشىنىت. كاتىك ئىماگۇلۇگەكان ئەوئەندەپىنيان لى راکىتشا كەپنى بلېن چۆن كارەكەى بكات، دوا دلۇپى چاكىيەكەيان ھەلمزى. ئەو لە كافەترىاي رادىيۇكە، لەناو چەند ھاوكارىكىدا دانىشت و گوتى:

«ئەو دزانەى كۆمپانىاي رېكلام لەمروفي ھەسارەى مەرىخ دەچن. ئەوان وەك خەلكى ئاسايى ھەلسوكەوت ناكەن. كاتىك بەرھورپووى خۆت قسەى ناخۆشت پى دەلېن، چاوەكانيان دەبرىسكىتەوھ. كۆى وشەكانيان لەپەنجا وشەتېنپەرېت و رستەكانىشيان لەچار و شەزىاتر نىيە. ئەوھى دەلېن تىكەلەيەكەلەسى زاراوھى تەكنىكى كە من تىي ناگەم و يەك دوو بىرۆكەى ئاسايى ترسناك. ئەوان شەرم لەوھ ناكەن كە خۆيان بن و بچوكتىرېن گىرىي خۇبەكەمزانىشيان نىيە. ھەر ئەوھش ھۆكارى سەرەكىي ھىز و دەسەلاتەكەيانە».

لەم كاتەدا پاول خۇي بەكافەترىاكەدا كرد. ھاورپىكانى كە چاويان پىي كەوت تىنكچوون، چونكەئەو زۆر خۆشحال بوو. كووپىنك قاوھى ھەلگرت و چوو بۇ لايان.

ورچ له لای پاول ههستی به ئاسوودهیی نه ده کرد. شه رمه زار بوو که فری دابووه بهر ده می نه و گورگانه و ئیستاش نهیده و ئیرا بهر و پرووی خوی پینی بلیت. شه پولیکی تازه ی رق و نه فرهت له ئیماگۆلۆگه کان هه موو گیانی داگیر کرد و گوتی:

«من ئاماده م له کاتی خویدا ته سلیمی ئەم گیل و نوستانانه بيم و هه واله کانی که شوه و هه به شینوهی و توویژی نیوان دوو که مژهی کالته جار بلاوبکه مه وه، به لام کیشه که له وه دایه که ریک له دوای ئەم هه واله، په رنگه بیژنارد باسی که و تنه خواره وهی فرۆکه یه بکات که سه د که سی تیدا کوژراوه. من په رنگه به ویت بۆ سه رقا لکردنی هاوولاتییه فه په نسییه کانم خۆم فیدا بکه م، به لام خۆ کالته به هه واله کان ناکریت!»

هه موویان، جگه له پاول، وه ها سه بیران کرد که ده تکوت قسه کانی بۆ ده سه لمینن، به لام پاول وه ک که سینک که به ته مای هاندانی نه وانی تر بیت، به خۆشییه وه پیکه نی و گوتی:

«ورچی ئازیز! ئیماگۆلۆگه کان راست ده که ن! تو هه واله کانت له گه ل وانه گوتنه وهی قوتا بخانه لی تیکچوو!»

ورچ بییری که و ته وه نه و کاتانه که رافه کانی پاول زور ژیرانه بوون به هه مان نه ندازه ش ئالۆز و پر له وشه ی سه یر و نائاسایی بوون و هاوکاره کانی بۆ نه وهی تتی بگن ده بوایه به دزییه وه سه یری قاموس بکه ن، به لام ئیستا پینی خۆش نه بوو باسی نه وه بکات و به و یقاره وه گوتی:

«من هه میشه بر وای ته واوم به پرۆژنامه وانی هه بووه و نامه ویت له دهستی بده م.»

پاول گوتی:

«گوینگرتن لهه واله کان وهک ئه وه یه جگه ره یه ک بکیشین و له ته پله کینکا بیکووژینینه وه».

ورچ گوتی:

«هر بویه قبوولکردنی شتی وا بۆ من زۆر دژواره».

پاول پینکه نی:

«بهلام خۆ تۆ له میژه جگه ره ده کیشیت! ئه ی بۆ به لاته وه سهخته که بلیم هه وال وهک جگه ره یه؟ جگه ره بۆ ته ندروستی خراپه، بهلام هه وال نهک هه ر زیانیکی بۆت نییه، به لکو بهر له ده ستپیکردنی روژیکی دریژ، سه رقالییه کی خوشیشه».

ورچ که خۆشه ویستییه که ی بۆ پاول ورده ورده تیکه له به توورپه یی

ده بوو، لئی پرسی:

«شه ری نیوان ئیزان و عیراق سه رقالییه؟ کاره ساته کانی ئه مرۆ،

له هیللادانی ئه و شه مه نه فه ره، ئه مانه بۆ تۆ سه رقالین؟»

پاول که دیار بوو ئه م به یانییه به خوشییه وه له خه و هه ستاوه، گوتی:

«تۆش وهک هه موو ئه و که سانه که پیتیان وایه مردن کاره ساته،

به هه له داچوویت».

ورچ به له حنیکی سارد گوتی:

«ئه وه پراسته که من هه میشه مردنم به کاره سات زانیوه».

پاول گوتی:

«به هه له دا چوویت. له هیلده رچوونی شه مه نده فه ر ته نیا بۆ ئه و

که سه تر سناکه که بۆخۆی، یان کوره که ی له ناو شه مه نده فه ره که دایه،

بهلام مردن له هه واله کاند، له مردنی ناو چیرۆکه کانی 'ئاگاتا

کریستی' ده چیت، که بینگومان گه وره ترین سیحربازی هه موو

سه رده مه کانیسه، چونکه ده یزانی چون کوزرانی مرۆف بکات

به بابه تیک بۆ سه رقالکردن؛ ئه ویش نهک کوزرانی تاکه که سیک، به لکو

كوژرانی دهیان و سەدان كەس. زنجیره كوژرانیک كەله پیناوی سەرقالکردنی ئیمەله كەمپی مه رگی چیرۆكه كانی ئەودا ڕووده دەن. ئیستا كەمپه كەی ئاشویتس له بیر چووته وه، به لام كوروهی مروفسووتاندنی چیرۆكه كانی "ئاگاتا کریستی" به رده وام دووکه لی به ره و ئاسمان ده چیت و ته نیا كه سینی ساویلکه ئەم دووکه له به كاره سات ده زانیت».

ورچ بیری كه وته وه كه پاول به سووده رگرتن له م جوړه پارادۆكسانه بوو كه ماوه یه كی زور له ژووری هه واله كان هاوكاره كانی ده خسته ژیر كاریگه ریی خۆیه وه. بۆیه كاتیک فه رمانبه ره كان كه وته به ر لینگۆلینه وهی وردی ئیماگۆلۆگه كان، نه یانتوانی یارمه تیه كی ئەوتوی سەرۆكه كه یان بدن، چونكه هه موویان له ناخی خۆیاندا بۆچونه كانی ئەویان به كۆن ده زانی. ورچ له ته سلیمبونه كە ی خۆی شه رمه زار بوو، به لام ده زانی هه چ چاریکی دیکه ی نه بووه. ئیمه ناتوانین خۆمان له م ڕیكه وته ناچاریه له گه ل ڕۆحی سه رده مه كه، هه ر چه نده ساده و ئاسایش بیت، ده رباز بکه ین. مه گه ر ئەوهی كه داوای مانگرتنی به كۆمه ل له هه موو ئەو كه سانه بکه ین كه ئەم سه ده یه یان خۆش ناویت، به لام به نیسه بت پاوله وه ناكریت بلین ڕیكه وتینی ناچاری بوو. ئەو ده یویست خۆبه خشانه، به چه ز و خواستی خزی و به پنی ئاره زووی ورچ، عه قل و هۆشی ته سلیمی سه ده كه ی بكات. بۆیه ورچ به له حنیکی له جاران ساردتر وه لامی دایه وه:

«منیش كاتیک ماندوو ده بم، كاتیک چه ز ده كم مندال بیمه وه، ئاگاتا کریستی ده خوینمه وه! به لام ئەگه ر هه موو ژیا نمان ببیت به یارییه کی مندالانه، ڕوژیک دنیا به هه راهه را و لیه لیه یی پیکه نینی مندالانه ی ئیمه ده مریت».

پاول گوتی:

«من ئەوهم پین چاکتره که به هه راههرا و ليقه ليقی مندالان بمرم، نهک به دهنگی مارشی شینگیرپی شوپین. حه زده که م ئەوهشت پین بلیم که هه موو خراپه ی دنیا له و مارشه شینگیرپیه دایه که پیز له مردن دهگریت. ئەگەر مارشه شینگیرپیه کان که متر بوونایه، رهنگه خه لکیتی که متریش بمردنايه. تیبگه ده مه وی چیت پین بلیم: ریزگرتن له کاره سات له بيفکری و ليقه ليقی مندالان ترسناکتره. تو ده زانی پيشمه رجي هه ميشه یی کاره سات چیه؟ بوونی ئەو ئایدیالانه یه که کاره ساتیان به لاوه له ژيانی مروّف به پیزتره. ئەی پيشمه رجي مردن چیه؟ هه ره ئەوه یه که گوتم. ئەوان به ره و مردن پالت پتوه ده نین، چونکه پیمان وایه شتیکی که وره تر له ژيانی تو هه یه. شه ر ته نیا ده توانیت له دنیای تراژدیا و کاره ساتدا بیت، مروّف له سه ره تای میژوووه ته نیا دنیای کاره سات و تراژدیای ناسیوه و نه یه توانیوه لئی تیه ر بیت. سه رده می تراژدیا ته نیا به شوړشی سووکی و بیهووده یی کوتایی دیت. ئیستا ئیتر خه لک له ریگه ی کونسیرته کانه وه په ی به سه مفونیای نوی به توؤفن نابن، به لکو به چوار دینر سروودی شادی په ی پین ده بن که هه موو رۆژیک له ریکلام بو بۆنی بیلا گوینان لی ده بیت. ئەمه من ناترسینیت. کاره سات وهک ئەکته ریکی پیری ناحه ز که ده ست به سنگییه وه ده گریت و شاتوشووت ده کات، له م دنیا به ده رده گریت. سووکی و پووچی خواردنکی بونیادییه بو دابه زاندنی کیش. شته کان له سه دا نه وه دی ماناکانیان ده دوړینن و سووک ده بن. له ژینگه یه کی ئاوا بیکتیشدا، ده مارگرژی ون ده بیت و ئەگه ری شه ریش نامینیت.

ورچ گوتی:

«خوشحالم که ناخبریه که ی ریگه یه کت بۆ نه هیشتنی شه پ
دۆزیوه ته وه».

«ئایا ده توانی وینای ته وه بکهیت که ته مړۆ که نجینکی فه پره نسی
به جۆ شو خرو شه وه شه پ بۆ ولاته که ی بکات؟ ورچی ئازین، ئیستا
ئیتر له ته وروپا بیر له شه پ نا کریته وه. له لایه نی سیاسیه وه نا، له
روانگه ی خه لکنا سانه وه بییری لی نا کریته وه. خه لکی ته وروپا ئیتر
توانای به رپا کردنی شه پ یان نییه».

پنم مه لین دوو که س که ته واو به پینچه وانه ی یه کتر بیر ده که نه وه،
هیشتا ده توانن یه کتر یان خوشبویت. ته مه له ته فسانه ده چیت. ته وان
ته گه ر بۆ چوونه کانی خویان نه ده رکاندایه، یان به گالته وه باسیان
بکر دایه و به و شیوه له گرینگی بۆ چوونه کانیان که م بکر دایه ته وه،
رهنگه یه کتر یان خوش بو یستایه (له راستیدا ته مه ته و شیوازه بوو که تا
ئیستا ورچ و پاول پیکه وه دوا بوون)، به لام کاتیک ناگری شه پ
بلیسه ی سهند، ئیتر زۆر درهنگه؛ نه ک چونکه بر وای ته واویان
به بۆ چوونی خویان هیه، نا، چونکه ته حه مولی ته وه نا که ن حه ق به
خویان نه بیت. هر سهیری ته م دوو که سه بکه ن؛ له گه ل ته وه دا
که شه پ و ده مه قاله که یان هیه ناگۆریت، هیه بر یاریکی لی
ناکه ویته وه، هیه کاریگه ریبه ک له سه ر روو داوه کان دانانیت، ته واو
بیسوود و ناپیوسته، تا ژنه خزمه تکاره که په نجه ره کان
نه کاته وه له هه وای ناو کافه تریا که ده ر ناچیت، به لام سهیری
لیۆر دبوونه وه ی قوولی که سه کانی ده ورو به ر یان بکه ن! هه موویان
بیده نگ بوون، به وردی گوینان گرتووه، ته نانه ت له بیر یان
چووه ته وه قاوه کانیان بخۆنه وه. ئیستا ئیتر ته م دوو ره قیب و
مونا فسه ته نیا بیر له یه ک شت ده که نه وه: به بۆ چوونی ته و چند
که سه ی ده ورو به ر یان، حه ق به کامه یانه و کامه یان راست ده که ن؟

چونکه ههله بوونی ههركامه يان وهك تياچوونی شهرفيان، يان تياچوونی به شتيك له خودی خوiane. ئهوان ئه و بۆچوونانه يان زور بهلاوه گرینگ نيه كه پيی له سه ر داده گرن، به لام مادام ئه و بۆچوونانه يان كردووه به تاييه تمه ندى و سفه تيك بۆ خودی خوian، كه واته هر هير شيك بۆ سه ر بۆچوونه كه يان وهك چه قويه كه كه له پارچه يه كى له شيان ده دريت.

ورچ بۆ ئه وه كه ئيتير پاول نه يده توانی ئه و رافه ئالوز و نار هسه نانه ی ده ربېريت، له قوولایى دلپه وه هه ستي به ئاسووده یی ده كرد. دهنگی ته ژى غرووریکى ورچانه، ئارامتر و ساردتر ده بوو. له ولاتره وه پاوليش هه روا بهرز و بليند ده داوا، بۆچوونه كانی بهرده وام زيده پرويانه تر و هانده رانه تر ده بوون. ئه و گوتی:

«فرهنگی بالا هيچ نيه جگه له مندالیی ئه و لادانه ئه و روپيه كه پيی ده گوتريت ميژوو. وه سواسيکه كه به هۆی به ره و پيش چوونه وه توشی بووين، به هۆی ئه وه وه كه بهرده وامی نه وه كانمان وهك كيبه ركنی غاردان دپته پيشچاو كه هه موو كه س هه ولده دات پيش كه سه كه ی بهر له خۆی بكه وپته وه، تا كه سه كه ی دواشيبه وه پيش خۆی بكه وپته وه. به بی ئه م كيبه ركنی غاردانه كه پيی ده گوتريت ميژوو، هيچ شتيك به ناوی هونه رى ئه و روپى و تاييه تمه ندييه كانی، كه بریتين له ئاره زووی داهينان و ئاره زووی گوران، بوونی ناميميت. "رؤبسيپه ر"، "نابليون"، "ستالين"، "بيكاسو"، هه موويان له م كيبه ركنی غاردانه دان؛ هه موويان ئه ندامانی يانه يه كن».

ورچ به ته و ستيكى سارده وه پرسى:

«جا بۆ مه گه ر بته وفن و ستالين هيچ په يوه ندييه كيان

بيکه وه هه يه؟»

«بېنگومان. گرېنگ نېپه تو چنده سهرت سوورده مېنیت. شهر و فرهنگ دوو جه مسهری ئه وروپان. بههشت و دوزه خه که یان، شانازی و نهنگییه که یان لیک جودا ناکریته وه. کاتیک یه کیکیان کۆتایی دیت، ئهوی دیکه شیان کۆتایی دیت و یه کیکیان ناتوانیت به بن ئهوی دیکه یان کۆتایی بیت. ئه وه که له په نجا سالی رابوردودا هیچ شه ریک له ئه وروپا رووی نه داوه، به شیوه یه کی سه مبولیک په یوه ندیی بهم راستییه وه هه که له ماوه ی ئه م په نجا ساله دا هیچ پیکاسۆیه کی تازهش دهر نه که وتوه».

ورچ به دهنگی له سهرخۆ، وه ها که مسنه کۆله ی قورسی بۆ زهر به تیکی توند بهرز بکاته وه، گوئی:

«بیله با شتیکت پی بلیم پاول: ئه گهر فرهنگی بالا خه ریکه کۆتایی دیت، هاوکات به مانای کۆتاییه اتنی تو و بیروکه دژوازه کانیشه، چونکه ئه م جوره دژوازی و پارادوکسانه هی فرهنگی بالان، نه ک فره ویژی مندالانه. تو ئه و پیاوه گه نجانم بیر ده هینیته وه که نه وه ک له بهر ترسنۆکی، یان هه لپه رستی، به لکو به وپه ری تیفکرینه وه ده بوون به نازی، یان کۆمونیست. ئاخه هیچ شتیک به قه دهر به لگه هینانه وه بۆ پاساوی بېفکری، پنیوستی به فکر نییه. من له پاش شهر، کاتیک رۆشنبیران و هونه رمه ندان وه ک رانه مه ر چوونه ناو حیزبه وه و پاش ماوه یه ک به شیوه یه کی سیسته ماتیک و به خۆشییه وه هه موویان فه وتانن، به چاو و گوئی خۆم ئه مه م ئه زموو. توش هه ر وه ک ئه وان ده که یت. توش هاوړپی ئازیزی گۆر هه لکه نه کانی خۆتی.

که ریکی ته واو

دهنگی ناشنای بیرنارد له و رادیو ترانزیستورییه وه که له نزدیک
سه ریان بوو، بلاوده بووه وه. نه و له گه ل نه کتريک که قه رار بوو
فیلمه که ی نمایش بکريت، و توویژی ده کرد. نه کتريه که دهنگی
به رز کرده وه و نه دوانه ی له خه وه سوو که که یان به ناگا کرده وه:
«من هاتووم باسی فیلمه که متان بو بکه م، نه ک کوره که م».
دهنگی بیرنارد ده یگوت:

«نیگه ران مه به، فریای فیلمه که ش ده که وین، به لام سه ره تا چه ند
پرسیاریکت له باره ی ر ووداوه کانی نه م دوا یانه لی ده که م.
بیستوومه که ده لین توش له کاره کانی کوره که تدا دهورت هه بووه».
«کاتیک بو نه م و توویژه له منت گیرایه وه، به ناشکرا بیت گوتم
به ته مای پرسیری فیلمه که م لی بکه یت. که واته با باسی
فیلمه که بکه ین، نه ک ژیانی تاییه تیی خوم».
«تو که سایه تیه کی کومه لایه تیت و من نه و شتانه ت لی ده پرسم
که خه لک چه زده که ن بیزانن. من به نه رکی هه والنیری خوم
هه ستاوم».

«من ناماده م وه لامی نه و پرسیرانه ت بده مه وه که په یوه ندییان
به فیلمه که وه هه یه».
«تو چیت پی خوشه با وا بیت، به لام گوئیگره کانمان پینان سه یر
ده بیت که بوچی خوت له وه لامدانه وه ده دزییه وه».

ئەگنيس لەناو چىگەكەى ھاتە دەر. چارەكەسەعاتىك دواى رۆشتنى ئەگنيس بۆ سەر كارەكەى، پاوليش ھەستا؛ جلەكانى لە بەر كرد و بۆ ھەلگرتنى نامەكانى رۆشتەخوار. يەكىك لە نامەكان لە لايەن ورچەوھبوو. ئەو زۆر شتى بۆ نووسىبوو، داواى لىبورنەكەى تىكەل بەجەفەنگىكى تال كرديبوو، تا ئەو شتانەى پىن بليت كەئىمەپىشتر دەمانزانی: ئەوھى كەئىتر پىويست ناكات لە رادىو كار بكات.

پاول چوار جار نامەكەى خویندەوھ، پاشان نامەكەى فېرى دا و چوو بۆ نووسىنگە، بەلام لەویش ھىچ كاریكى پىن نەكرا. نەیدەتوانى بىر لە شتىكى جگەلەو نامەيەبكاتەوھ. ئایا ئەو زەرەبەتەى زۆر بەلاوھ قورس بوو؟ لەبارى كردهییهوھنا، بەلام لەگەل ئەوھشدا ئازارى دەدا. ئەو سالانىكى زۆر ھەولى بۆ ئەوھ دابوو كە لەكۆمپانیای مافناسەكان بىتە دەر: لەوھخۆشحال بوو كە توانىبووى سمینارىك لەزانكۆ بەرپۆھببات و لەرادىۆش پرۆگرامى ببیت. ئەمەبەو مانایەنەبوو كە كاری ياسایى پىن خۆش نەبیت، بەپىچەوانەوھ، مشتەرییەكانى خۆشەووست، دەویست بەتاوانەكەیان بزانیت و پاساویان بۆ ببینیتەوھ. بە گالتەوھدەيگوت: «من پاریزەر نیم! من شاعیری پاراستم!» ئەو بەئەنقەست لایەنى تاوانبار و پىشیلكارانى ياسای دەگرت، لەدنیايەك ياسای دژەمرۆیى كەلە ككتیبه گەورەكاندا كۆبوو بوونەوھ و ئەو وھك كەسىكى پسپوورى بىزار لەشادى، بە دەستییەوھدەگرتن، بەبى ھىچ تەوازوعىك، خۆى بەخائىن، بەتابوورى پىنج و شەرفان دەزانی. بەپرکىشىیەوھپەيوھندىی لەگەل خەلكانى دەرەوھى دادگا، لەگەل خویندكارەكان، كەسایەتییهئەدەبى و میدیایىیەكان دەگرت، تا دلتیا ببیت (نەك تووشى وھم ببیت) كە يەكیکەلەئەوان. پاول خۆى بەیەكىك لەئەوان دەزانی و ئىستا

لهوه ننگه ران بوو كه نامه كهي ورچ، ديسان بؤ دادگا و فرمانگهي
دهنارده وه.

بېلام شتيكي ديكهش ئه وي نازار ددها. دويتنيكه، كاتيک ورچ
نازناوي 'هاورپي گورپه لکه نه کانی خوی' پي به خشي، ئه و ئه م
نازناوي وهك تانه يه كي ناسكي بي بنه ما ليكدايه وه. نازناوي
'گورپه لکه نه کان' هيچ مانا و گرینگيه كي تايه تبي بؤی نه بوو. ئه و
دهمه هيچي له باره ي گورپه لکه نه کانی خويه وه نه ده زانی، بېلام
ئهمرؤ، دواي وه رگرتني نامه كهي ورچ، له پر بؤی پوون بووه وه كه
گورپه لکه نه کان هه ن و له بؤسه يدا دانيشتون و چاوه پي ده كهن.

پاول خيرا له وه تينگه يشت كه خه لك به و شيوه سه يري ناكهن
كه بؤخوي سه يري خوي ده كات و پني وايه خه لكيش به و
شيوه سه يري ده كهن. ئه و، له ناو هاوكاره كانی راديويدا تاكه كه سينك
بوو كه هه رچه نده ورچ پشتگيري ده كرد (گومانی له و پشتگيري به ش
نه بوو)، ناچار بوو كه له وي بروت. ئه و چي بوو كه ريكلامچيه كانی
ئاوا ننگه ران كردبوو؟ ئه وه ساويلكانه بوو ئه گه ر پني وا بوايه هه ر
ئه وان ئه ويان قبول نيه. حه تمن خه لكي ديكهش ئه ويان قبول
نه بوو. بي ئه وه خوي پني زانيبيت، ده بن به لايه ك به سه ر وينه كه يدا
هاتبيت. ده بن شتيك پووي دابيت كه ئه و نازانيت چيه و هه رگيزيش
تي ناگات، چونكه ئه م كيشه نه ك هه ر بؤ ئه و، به لكو بؤ هه مو
كه سي ديكهش وايه. ئيمه هه رگيز له وه ناگه ين كه بؤچي خه لك ليمنان
تووره و بيزار ده بن؟ له چي ئيمه ئاوا تووره و بيزار ده بن؟ چي
ئيمه نازاريان ددها؟ چ شتيكي ئيمه يان پي خوشه و چي ئيمه يان پي
مه سخه ره و گالته جارپيه؟ وينه ي خؤمان بؤ خوشمان گه وره ترين
نه نيه يه.

پاول که دهیزانی ئەو پرۆژەئیتەر ناتوانیت بیر لەهیچی دیکە بکاتەو، تەلەفۆنەکەى هەلگرت و بۆ خواردنی نانی نیوهرۆ، بیزناردی بۆ ریسئورانئیک دەعوەت کرد.

ئەوان بەرەو پرووی یەکتەر دانیشتن. پاول زۆری حەز دەکرد باسی نامەکەى ورچی بۆ بکات، بەلام چونکە وەک کەسێکی بەئەدەب و ریکوپیک بارهاتبوو، سەرەتا گوتی:

«ئەم بەیانیه گۆیم لەقسە کانت گرتبوو، ئەو ئەکتەرەت وەکو کەرویشک خستبوو ئەو داوێه».

بیزنارد گوتی:

«دەزانم. رەنگە زیدە پرۆییم کردبیت، بەلام حالم باش نەبوو. دوینی شتیکم بینی کە هەرگیز لە بیرم ناچیتەو. کەسێکی نەناسیاو هات بۆ لام. پیاویکی لەخۆم بالابەرتر و زۆر سکزل بوو. خۆی پێ ناساند. بەمیهره بانیه کی ترسناکە وەزەر دەخەنەى بۆ کردم و گوتی: «جێی شانازییه بۆ من کە ئەم دیپلۆمەت پیتشکەش بکەم». پاشان لولەیه کی مەقەبایی گەرەى دایە دەستم و جەختی لى کردم کە لەلای خۆی بیکە مەو. ئەو لولە مەقەباییه دیپلۆمیتى تیدا بوو؛ دیپلۆمیتى رەنگى. خویندە مەو. نووسرا بوو: بە پێى ئەم راکە یەندراو، بیزنارد بیزتراند کە ریکى تەواو».

«چی؟»

پاول قاقا پیکەنى، بەلام کەدى بیزنارد زۆر جیددییه و هیچ نیشانه یه کی گالته و شوخیی پێوه دیار نییه، بەرى بە پیکە نینه کەى گرت. بیزنارد بە دەنگێکی خەمبارە و دەووبارەى کردەو:

«نازناوی کە ریکى تەواوم وەرگرتووه».

«لەلایەن کیوه؟ ئایا ناوی ریکخراو یه کی پێوه بوو؟»

«نا، هەر واژۆیه کی پێوه بوو کە ئەویش نەدە خویندرا یه و».

بیزنارد چەند جاری دیکەش ھەموو رووداوەکە ی گێزرایەو ھە
پاشان گوتی:

«سەرھتا نەمدەتوانی بڕوا بەو بکەم کە دیبووم. ھەستم دەکرد
بووم بە قوربانیی ھێرشیک. دەمویست ھاوار بکەم و پۆلیس ئاگادار
بکەمەو، بەلام دواتر زانیم کەھیچم پێ ناکریت. کابرا بە
زەردەخەنەو دەستی بۆ درێژ کردم:

«رێگەم بدە با پیرۆزباییت لی بکەم».

پاول کە بەگران بەری بەپیکەنینه کە ی گرتبوو، گوتی:

تەوقت لەگەلی کرد؟ ھەر بەراست سوپاسیشت کرد؟!»

«کاتیک زانیم کە ناتوانم ئەو پیاو بەگرتن بدەم، ویستم خۆم وا
پیشان بدەم کە کەسیکی خۆراگرم و بە شیوەیەک رەفتار بکەم
کە گواپە ئەو رووداوە شتیکی ئاساییە و ھیچ کاریگەرییەکی خراپی
لەسەر من نەبوو».

پاول گوتی:

«دەبێ وا بیت. کاتیک نازناوی کەر بە کەسیک بدەن، وەکو

کە ریش رەفتار دەکات!»

«بەداخەو، وایە».

«تۆ ھەر نەتزانێ ئەو پیاو کە بوو؟ خۆی پێ ناساندی؟»

«من ئەو ھەندەپەشو کابووم کە دەستبەجێ ناوھەکەیم لە بیر

چوو ھو».

پاول دیسان نەیتوانی بەر بەپیکەنینه کە ی خۆی بگریت. بیزنارد

گوتی:

«بەلی، دەزانم، تۆ دەلیی ھەموو ئەمانەگالتەو جەفەنگ بوو».

بەلی، تۆ راست دەکەیت، گالتەبوو، بەلام من نەمدەتوانی بەری پێ

بگرم. له و کاته وهتا ئیستا خه ریکم بیرى لى ده که مه وه و ناتوانم بیر له هیچی دیکه بکه مه وه».

پاول وازی له پیکه نین هینا، چونکه زانیی که بیرنارد راست ده کات. بینگومان ئه و له دوینتیکه وهتا ئیستا بیرى له هیچی دیکه نه کردبووه وه. ئه گه ر پاول دیپلۆمیکی ئاواى وه ربگرتایه هه لویستی چون ده بوو؟ ریک وهک بیرناردی ده کرد. ئه گه ر ئیوه نازناوی 'که ریکی ته واو' وه ربگرن، به و مانایه یه که لانیکه م که سیک به که رتان ده بینیت و ده یه ویت ئیوه ش بزائن. ئه مه له خۆیدا زور ناخۆشه. رهنگه ئه مه کاری یهک که سیش نه بیت، به لکو کاری ده یان که س بیت. ههروه ها رهنگه ئه و که سانه ئیستا خه ریکی کاریکی دیکه ش بن. رهنگه خه ریکی ناردنی بابه تیک بۆ رۆژنامه کان بن و له لۆمۆندی به یانیدا، له به شی پرسه، یان زه ماوه ند، یان شانازییه کان، راگه یاندرایک چاپ بکریت که بیرنارد نازناوی که ریکی ته واوی وه رگرتوه.

پاشان بیرنارد به گوێچکه ی پاولیدا چرپاند (پاول نه یده زانی پتی پینیکه نیت، یان بۆی بگری)، هه ر ئه و رۆژه که ئه و پیاوه نه ناسیاوه دیپلۆمه که ی پنداوه، ئه و پیشانی هه موو ئه و که سانه ی داوه که بینویه تی. ئه و نه یده ویست له و شه رمه زارییه یدا به ته نیا بیت، بۆیه هه ولی دا خه لکی دیکه ش هاوبه شی شه رمه زارییه که ی خۆی بکات و به م شیوه به هه موو که سی راگه یاند که ئه م هیرشه ته نیا هیرش بۆ سه ر ئه و نییه:

«ئه گه ر ئه م هیرشه ته نیا بۆ سه ر من بوايه، ده یان هینا بۆ ماله که ی خۆم، به ناو نیشانی خۆمیان ده نارد، به لام به پینچه وانه وه هینایان بۆ ویستگه ی رادیۆ! که واته ئه مه هیرشیکه بۆ سه ر من وهک که سیکى رۆژنامه وان! هیرشیکه بۆ سه ر هه موومان!»

پاول کوتیکی له گۆشتی سەر دەورییه‌که‌ی بڕی، قومیک شەرابی خواردەوه‌و بە خوی گوت: لێره دوو هاوڕێ دانیشتون، یه‌کیکیان نازناوی 'که‌ریکی ته‌واو' و ئەوی دیکه‌شیان نازناوی 'هاوڕێی ئازیزی گۆرپه‌لکه‌نه‌کانی خۆی' وەرگرتوه. پاول (له‌کاتیکدا به‌ سۆزیکي زیاتر و تالتره‌وه‌هاوخه‌می هاوڕێ گه‌نجه‌که‌ی ده‌کرد) زانیی که‌ له‌مه‌به‌دواوه له‌ دلی خۆیدا هه‌رگیز نه‌وه‌ک بێرنارد، به‌لکو وه‌ک که‌ریکی ته‌واو بیری لێ ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش نه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌ پیاویکی به‌د و خراپه، به‌لکو، چونکه‌ که‌س ناتوانیت له‌به‌رامبه‌ر ناویکی ئه‌وه‌نده‌جوان ددان به‌جهرگی خۆیدا بگریت، هه‌روه‌ها هه‌چکام له‌وانه‌ش که‌ بێرنارد به‌ په‌له‌دیپلۆمه‌که‌ی پیشان داو، به‌ هه‌چ ناویکی دیکه‌ی جگه‌له‌و ناوه، بیری لێ ناکه‌نه‌وه‌و نایناسنه‌وه.

ئه‌وسا به‌بیریدا هات که‌ئه‌گه‌ر ورچیش له‌وتووێژیکي دووکه‌سیی نێوان خۆیاندا پێی بگوتایه‌ هاوڕێی ئازیزی گۆرپه‌لکه‌نه‌کانی خۆی، زۆر باشت‌ر بوو، به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌ویش له‌سه‌ر نامه‌ی دیپلۆمیکي بچووک ببنوسایه، زۆر خراپ بوو. به‌م شیوه‌خه‌مه‌که‌ی بێرنارد بووه‌وه‌ی ئه‌وه‌که‌ پاول نیگه‌رانییه‌که‌ی خۆی له‌ بیر بکات. بۆیه‌کاتیک بێرنارد گوتی: «هه‌رچۆنیک بیت، وا دیاره‌تۆش شتیکی خراپت لێ قه‌وماوه»، پاول ته‌نیا ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی: «پووداویکی بچووک بوو». بێرناردیش قه‌بوولی کرد. گوتی: «من لای خۆم بیرم کرده‌وه‌که‌ ئه‌وه‌ناییت تۆی زۆر ئازار داویت. تۆ ده‌توانی هه‌زار کاری دیکه‌بکه‌یت، هه‌زار کاری له‌وه‌چاکتر!»

کاتیک بێرنارد، 'پاولی تا لای ئوتۆمبیله‌که‌ی به‌ڕی کرد، پاول به‌خه‌مه‌وه‌گوتی:

«ورچ هه‌له‌ده‌کات، ئیماگۆلۆگه‌کان راست ده‌کن. که‌سه‌کان جگه‌له‌ وینه‌کانیان هه‌چی تر نین. فه‌یله‌سووفه‌کان ده‌توانن پیمان بلین

گرینگ نیه که دنیا چون بیر له ئیمه ده کاته وه، گرینگ
 ئه وه یه که ئیمه به راست چیین، به لام فه یله سووفه کان له هیج ناگه ن. تا
 ئه و کاته که له ناو خه لکدا ده ژین، ئیمه هر ئه و شته یه که خه لک به و
 شیوه ده مانبیتیت. بیرکرده نه وه له وه که خه لکیتیر چونمان ده بینیت و
 هه و لدان بو ئه وه که وینه که مان لانیکه م سه رنجراکیش بیت، جوریک
 فیل و فریوه، به لام ئایا له نینوان خودی ئیمه و خودی خه لکی،
 بیجگه له چاو هیج ناو بیژیوانیکی راسته و خوی دیکه هه یه؟ ئایا ده کریت
 عاشق بین و گوئی به وه نه ده یه که وینه که مان له زه یینی دلداره که ماندا
 چونه؟ مادام ئیمه نیگه رانی ئه وه نه بین که دلداره که مان له چاوی
 خوی وه چون سه یرمان ده کات، به و مانایه یه که عاشق نین».

بیرنارد به خه مه وه گوئی:

«زور راسته».

«ئه گه ر بروامان وا بیت وینه که مان وه همیکه که خودی ئیمه، وه ک
 گه وه ریکی سه ره بخۆ، له چاوی خه لک ده شاریته وه، دیاره زور
 ساده و ساویلکه یه. ئیماگۆلۆگه کان به زنده رپویییه کی ره شبینانه وه
 ده ریا نخستوو هه که پینچه وانه که ی راسته، خودی ئیمه شتیکی
 وه همییه که نه که س تیی ده گات و نه که سیش ده توانیت ده ریبرییت.
 تاکه شتیکی راسته قینه که هه موو که س تیی ده گات و پینی ده گوتریت،
 وینه که مانه له چاوی خه لکی دیکه دا، به لام ئه وه ناخوشه که تو خاوه نی
 ئه و وینه یه نیت. سه ره تا هه ولده ده ی رهنگی بکه یت، پاشان به ته مای
 لانیکه م کاریگه ریی له سه ر دابنیت و چاودییری بکه یت، به لام
 بیسووده، ده سه ته واژه یه کی خراپ به سه بو ئه وه ی که بو هه میسه تو
 بکات به کاریکاتیریکی کلۆل و بیترخ».

ئه وان له لای ئوتۆمبیله که راوه ستان و پاول سه یری روومه تی
 نیگه ران و رهنگه رپوی بیرناردی کرد. تا ماوه یه ک له مه وپیش

گرینگترین ئاواتی پاول ئەوه بوو که هاوڕیکەى شاد بکات و ئیستا دەیدی بە قسەکانی ئازاری دەدا. ئەوهی زۆر پێ ناخۆش بوو که لەبری ئەوهی بیر لە بێرنارد بکاتەوه، بیری لەخۆی و هەلومەرجی خۆی دەکردهوهو لەخەیاڵاتی خۆی رۆ دەچوو، بەلام ئیستا ئەوهشی پێ نەدەکرا. ئەوان لەیەکتر جودا بوونەوهو بێرنارد بە لەحنیکی گوماناوی که بە لای پاوله و داچلە کینەر بوو، گوتی:

«تکات لێ دەکەم لە لای لاورا باسی مەکە. تەنانهت هیچیش بە ئەگنێس مەلی.»

پاول توند دەستی هاوڕیکەى گرت و گوتی:

«دلنیا بە.»

ئەو گەراپه وهبۆ نووسینگه کهى و دەستی بە کارهکانی کردهوه. ئەو دیدارهى له گەل بێرنارد کاریگه ریبه کی باشی له سەر دانابوو، ئیستا له به یانی چاکتر بوو. دەمه و ئیواره گه راپه وهبۆ ماله وه. باسی نامه کهى بۆ ئەگنێس کرد و خیراش جهختی له وه کرده وه که به لایه وه گرینگ نییه. ویستی به پیکه نینه وه ئەوهی پێ بلیت، بەلام ئەگنێس ئاگای لێ بوو که له میانەى قسه و پیکه نینه که یدا ده کوکی. ئەگنێس ئەم کوکهى ده ناسی. پاول کاتیک تووشی شتێکی ناخۆش بوایه، ده یزانی چۆن خۆی کۆنترۆل بکات، بەلام ئەو کوکه کورت و شپرزە، که خووشی ئاگای لێی نه بوو، هه موو شتێکی ئاشکرا ده کرد.

ئەگنێس گوتی: «ویستوو یانه پرۆگرامه که خوشتەر بکەن!»

پرووی توانجه کهى له و که سانه بوو که پرۆگرامه کهى پاول یان نه هیتشتبوو. پاشان دەستی به قژی پاولدا هینا، بەلام نه ده بوو ئەو کارانه بکات. پاول له چاوی ئەگنێسدا ویتنهى خۆی دی: ویتنهى پیاویکی سووکایه تی پیکراو، که خه لک نه به گنجی ده زانن و نه به و که سه که بتوانیت خه لک سه رقال بکات.

پشیلە

ھەر کام لەئیمەحەز دەکەین سنووری پەیمان و پێککەوتنە شەھوانییەکان و تابو عەشقییەکان ببەزینین و بەخۆشی و گەشکەوہسەر بەقەلەمەرہوہ یاساخەکاندا بکەین، ھەر کامەشمان بۆ ئەو کارەغیرەتیکی کەممان ھەیە... خۆشەویستی و جووتبوون لەگەڵ ژنیکی بەتەمەنتر، یان پیاویکی گەنج تر لەخۆمان، سادەترین و ئاسانترین پینشیارەبۆ چیژبردن لەیاساخەکان. لاورا بۆ یەکەم جار لەژیانیدا پیاویکی گەنجتر لەخۆی دەست کەوتبوو، بێرناردیش بۆ یەکەم جار ژنیکی بەتەمەنتری دۆزیبووہوہ ھەر دووکیشیان ئەوہیان بەگوناهیکی ھاوبەشی وروژینەر دەزانی.

ماوہیەک لەوہوپیش کەلاورا بە پاولی گوت ھەر جارێک کە لەگەڵ بێرنارد دەبیت ھەست دەکات دەسال گەنجتر بووہتەوہ، راستی دەگوت؛ شەپۆلێک وزە دەپژایە گیانییەوہ، بەلام ئەم شەپۆلەلە بێرنارد گەنجتری نەدەکرد! بە پینچەوانەوہ، لاورا چیژ و لەزەتیکی دەچەشت کەلەوہوپیش نەپچەشتبوو، چیژی بوونی دۆستیکی گەنجتر کەخۆی لە ئەو بە لاوازتر دەزانی و لەبەر ئەوہ کە پێی وابوو ئەو ژنیکی بەئەزمونەکەبەدۆستەکانی پیتسوی بەراوردی دەکات، دەشلەژا. جووتبوون لەسەما دەچیت، یەکیک ئەوی دیکەبەدوای خۆیدا رادەکیشیت. لاورا بۆ یەکەم جار لەژیانیدا پیاویکی بەدوای خۆیدا رادەکیشا و ئەوہش بەقەدەر بێرنارد سەرخۆشی دەکرد.

ژنیکی به ته مه نتر، جگه له هه موو شتیکی دیکه، ئەو د لنیاییهش به
 پیاوی گه نچتر ده به خشیته که خوشه ویستییه که بیان ناکه ویتته داوی
 هاوسه رگرییه وه، چونکه به د لنیاییه وه که س چاوه رپی ئەوه ناکات
 پیاویکی گه نچ، که ژیانیکی پر له سه رکه وتنی له پیشه، ژنیک بخوازیت
 که ههشت سال له خۆی گه وره تره. له م لایه نه وه، بیزنارد لاو رای
 به هه مان شیوه ده بینی که پاول ئەو ژنه ی بینبوو که وهک گه وه ری
 ژیانی ستایشی ده کرد. بیزنارد پنی وابوو دۆسته که ی له وه ده گات
 که ده بیتت روژیک به خواستی خۆی، جی بۆ ژنیکی گه نچتر چۆل
 بکات، ژنیک که بیزنارد بتوانیت به بی دالغه به بنه ماله که ی بناسیتیت.
 بروای بیزنارد به عه قلی دایکانه ی لاورا، ته نانه ت رینگی پی دابوو
 بیر له وهش بکاته وه که لاورا له زه ماوه منده که پدا ده بیتت به یه کیک
 له شایه ته کان و بیزنارد ئەوه له ژنه که ی ده شاریتته وه که سه رده میک
 ئەو دۆست و ماشووقه ی بووه (یان رهنگه هر ماشووقه ی بیتت،
 بۆچی نا؟).

په یوه ندیی ئەوان به خوشی و شادییه وه دوو سالی خایاند. پاشان
 بیزنارد به که رینکی ته واو ناسراو، له وه ودوا بینه نگ بوو. لاورا ناگای
 له و دیپلومه نه بوو (پاول به لینه که ی بردبووه سه ر) چونکه هه رگیز
 پرسپاری له کاروباری بیزنارد نه ده کرد و به و کیشانه ی نه ده زانی
 که بیزنارد (هه روا که هه موومان ده زانین کلۆلی، کلۆلی دیکه به شوین
 خزیدا راده کیشیت) له ویستگه ی رادیۆ به ره و پروویان ده بووه وه. لاورا
 بیده نگیه که ی ئەوی وه ها لیکدایه وه که گوایه ئیتر بیزنارد خوشی
 ناویت. ئەو چه ند جاریک ناگای لی بوو که بیزنارد گوئی له قسه کانی
 نه ده گرت و د لنیا بوو له و کاتانه دا خه ریکه بیر له ژنیکی دیکه ده کاته وه.
 مه خابن له د لداریدا شتیکی بچووک ده توانیت مرۆف ته واو بیتومید
 بکات.

پۆژیک که بیزنارد چوو بۆ سەردانی لاورا، ئەو دیسان لەو بێرکردنە وەتاریکەیدا نوقم بووبوو. لاورا بۆ گۆرینی جلهکانی چوو بۆ ژووریکى دیکە و بیزنارد لەگەل پشیلەسیامییەکی لەهۆلەکهدا مایەو. ئەو حەزی لە پشیلەنەبوو، دەشیزانی لاورا ئەوەی زۆر پین ناخۆشە. بیزنارد لەسەر مۆبلەکه دانیشت و نوقمی خەیاالاتی خۆی بوو. ئەو، بێ ئەوە ئاگای لە خۆی بیت، بەتەمای لاواندەوێ پشیلەکه دەستی بۆ درێژکرد، بەلام پشیلەکه مرخەیهکی کرد و قەپی لەدەستی گرت. ئەو قەپگرتەى پشیلەکه لەپەر چوو و پیزی زنجیریک پووداوی ناخۆشەوێکه بەدریژایی ئەو حەفته وازیان لێ نەهینابوو، سووک و تپۆیان کردبوو، بۆیه بیزنارد زۆر توورەبوو، لەسەر مۆبلەکه هەلبەزییەوێه و مستیکی لەپشیلەکه سرهواند. پشیلەکه هەلاتەسووچیک، پستی کۆم کرد و بە شێوێهکی ترسناک مرخاندی. بیزنارد ئاوری دایەوێ چاوی بەلاورا کەوت. لاورا لەناو دەرکه کەراوەستابوو، دیاربوو هەموو شتیکی دیبوو. گوتی:

«نا، نا، نابی پشیلەکه تەمى بکەیت. حەق بەئەو بوو».

بیزنارد بەسەر سوورمانەوێسەیری کرد. جینگەى قەپی پشیلەکه بەئازار بوو. چاوەروان بوو دلدارەکهى مادام لایەنیشی ناگریت، لانیکەم توزیک بەویژدان بیت. بیزنارد زۆری حەز دەکرد بەرەو پشیلەکه بچیت و شەقیکی وەهای تی هەلبەدات که لەبنمیچی هۆلەکه شلپەى بیت. زۆری هەولدا تا توانی بەر بە خۆی بگریت و ئەو کارە نەکات.

لاورا کەپیی لەسەر یەکه یەکهى وشەکانی دادەگرت، گوتی:

«ئەو دەیهویت هەرکەس که دەیلووینتەوێه، هەموو هۆش و هەواسیشی لەلای بیت. بۆخۆشم کاتیک کەسیکم لەلایەکه هوشی لەشوینیکی دیکەیه، زۆر توورەدەبم».

کاتیک لاورا سهیری بیزناردی کرد که چون دهستی به پشیله که دا هینا و پشیله که ش له داخی هوشپه رتیه که ی به رقه وه قه پی لی گرت، ههستی به هاوخه می له گه ل نه و ئاژه له کرد. بیزنارد له چند هفته ی رابورد و دا به و شیوه له گه ل نه ویش جوو لابووه وه. نه و دهیلاوانده وه، به لام هوشی له لایه کی دیکه بوو. وای ده نواند که له گه ل نه وه، به لام لاورا دهیزانی که گوی به قسه کانی نادات.

کاتیک پشیله که قه پی له بیزنارد گرت، لاورا ههستی کرد خوده که ی دیکه ی، خوده هیمایی و پر له نه نینیه که ی، واته پشیله که ی، هه ولده دا ئازایه تیی پی بیه خشیت، پیشانی بدا که چی بکات و چون لاسایی بکاته وه. لاورا به خوی گوت: هه ندیک جار پیویسته مروژف چنگ و ددان یپیشان بدات، بریاری دا کاتیک بو خواردنی نانی ئیواره ده چن بو ریستوران، هه موو هیزی کوبکاته وه و کاریکی ئازایانه بکات.

له م میانه دا، من ده بی راشکاوانه بیلیم که نه و بریاری لاورا نه و پیری گه و جانه بوو، چونکه نه وه ی که نه و ده یویست بیکات، به پیچه وانه ی به رژه وه ندیی خویه وه بوو. ده بی نه وه ش بلیم که به دریزی نه و دوو سال په یوه ندییه یان، بیزنارد زور له گه لیدا خوشحال بوو، رهنگه له وه ش خوشحالتتر بوو که لاورا بیری لی کرد بووه وه. به لای بیزنارده وه لاورا هیمای هه لاتن له و زیانه بوو که بیزتراند بیزتراندی دهنگ خوش، له مندالییه وه بوی دیاری کرد بوو. نه و له نه جامدا توانیووی به نازادی و به ناره زوی خوی بزی، توانیووی شوینیکی نه نینی بیت که هیچکام له نه نامانی بنه ماله که ی پی نه زانن، شوینیک که دهیتوانی به دلی خوی لئی بجه ویته وه: بیزنارد نه و جوژه زیانه ده رویشانه ی لاورا، نه و بیانویه که جاروبار ده یژهند، نه و کونسیرتانه که له گه ل خوی ده یبرد، نه و حاله تانه و نه و کاره سه یروسه مه رانه ی نه وی پی خوش بوو.

بیرنارد له لای لاورا، له دوستانی دهوله مند و بیزارکری باوکی دور بو. له لبت نهو خوښی و شادییهی ئهوانیش بهمه رچیک بو که هاوسه رگیری نهکن. نهگه ر ئهوان بیوونایه به ژن و میزد، دستبهجی هموو شتیک دهگورا. هاوسه رگیری ئهوان دستبهجی له لایه ن بنه ماله وه پرو به رووی هموو جوړه ده ستیتوه ردانیک ده بو وه، عه شقه که یان نهک هر دلرفین نه ده ما، به لکو بیماناش ده بو. ئه وسا لاورا هموو نفووزی خوی له سره بیرنارد له دست ده دا.

که واته چو ن ده بوو ئه و، به پینچه وانهی هموو به رژه وه نندیه کانی خوی، بریاریکی ئاوا که وچانه بدات؟ ئایا پیاوی نه ده ناسی؟ ئایا زانیا ریبه کی که می له باره ی بیرنارده وه بوو؟

ئهری، نهگه رچی نه مه زور سهیره، به لام لاورا بیرناردی نه ده ناسی و تیی نه ده گه یشت. ئه و ته نانه ت شانازی به وه وه ده کرد که جگه له خوښه ویستیبه که ی، هیچ شتیک دیکه ی بیرنارد سه رنجی رانا کیشیت. لاورا هرگیز له باره ی باوکی بیرنارده وه پرسیا ری لی نه ده کرد. ئه و هیچی له بنه ماله ی بیرنارد نه ده زانی. کاتیک بیرنارد ده بو یست باسی باوک و بنه ماله که ی بؤ بکات، به ئاشکرا بیزار ده بوو، ده یگوت له باتی ئه وه ی کاته که یان به م شتانه به فیرو بدن، پی خوښه ده سته ملان بین. له مهش سه یرتر ئه وه بوو که بیرنارد له ماوه ی بیده نکیه که ی پاش رووداوی دیپلومه کهش، به رده وام به هوی گرفتاریه وه داوای لیبور دنی لی ده کرد. لاورا ده یگوت: «به لی ده زانم، ده زانم گرفتاری چونه». به لام هرگیز ساده ترین پرسیا ری ئاساییشی لی نه ده کرد: «کام گرفتاری؟ چی رووی داوه؟ بیم بلن چی توی ئاوا نیگه ران کردووه!»

سهر ئه وه بوو كه لاورا ئيجگار خوښى ده ويست، كه چى گوىي به كاروباره كه ي نه ددها. ته نانه ت ده توانم بلنم: لاورا ته واو عاشقى بوو، به لام هر بهو بونه شه وه گوىي به كاروباره كه ي نه ددها. ئه گهر كه سيك بو ئه و گوپينه دان و بيدهر به ستيه سه ركونه ي بكر دايه و تاوانى نه ناسيني دوسته كه ي بدايه ته پال، لاورا له قسه كه ي نه ده گيشت، چونكه ئه و نه يده زانى ناسيني كه سيك يانى چى. له م لايه نه وه له و كچانه ده چوو كه پينان وايه ئه گهر كورپك زور بيين منداليان لىي ده بيت. ئه و، ئه م دو ايانه به رده وام بيري له بيزنارد ده كرده وه، بيري له له ش و پوممته ي ده كرده وه، هه ستي ده كرد هه ميشه له گه ليدايه و لىي ته زييه، بويه له وه دنيا بوو كه ته واو بيزنارد ده ناسيت و كه س تا ئيستا به قه ده ر ئه و نه يناسيوه. هه ستي عه شق هه موومان تووشى ئه م وه هه مه گومرا كه رده كات كه دلداره كه مان ده ناسين.

پاش ئه م شهرح و ليدوانه، ئيستا ده كريت بر وا به و قسه يه بكه ين كه له كاتى خواردنه وه دا لاورا پنى گوت. (ئه لبه ت ده بى وه ك پاساوه ينانه وه ئه وه ش بلنم كه ئه وان بتليك شهراب و دوو بتل برانديان خورادبو وه وه، به لام به دنيا ييه وه ئه گهر لاورا ته واو هوشياريش بوايه ديسان هر ئه وه ي پى ده گوت) «بيزنارد مارهم بكه».

ناره‌زایه‌تی دهربرین دژ به‌پیشیلکردنی مافی مرؤف

بریژیت که بریاری دابوو کۆتایی به‌خویندنی زمان به‌ینیت، وازی له وانهی زمانی ئالمانی هیتا. یه‌که‌م چونکه پینی وا نه‌بوو فیروبونی زمانی گۆته‌سوودی بۆی بییت (دایکی ناچار به‌فیروبونی زمانی ئالمانی کردبوو)، دووه‌میش چونکه زۆری رق له‌زمانی ئالمانی بوو. ئەم زمانه‌نالۆژیکیه‌توورهی ده‌کرد. ئەمرۆ به‌راست توورهی کرد: ئامرازی په‌یوه‌ندیی ohne (به‌بێ) دۆخی به‌رکاری راسته‌وخۆ و راشکاوانه‌ وهرده‌گریت. ئامرازی په‌یوه‌ندیی mit (له‌گه‌ل) دۆخی به‌رکاری ناراسته‌وخۆ وهرده‌گریت. بۆچی؟ جگه‌ له‌وه‌ش، دوو ئامرازی په‌یوه‌ندی، ده‌لاله‌ت له‌لایه‌نی ئه‌رینی و نه‌رینی یه‌ک په‌یوه‌ندی ده‌کن و به‌و بۆنه‌شه‌وه‌ده‌بییت هه‌ر به‌و بابه‌ته‌وه‌گریدراییتن. بریژیت له‌لای مامۆستاکی، که‌گه‌نجیکی ئالمانی بوو، ناره‌زایه‌تی دهربرپی و ئه‌ویش ده‌ستبه‌جی شله‌ژا و هه‌ستی به‌تاوانباری کرد. مامۆستاکی پیاویکی جوانچاکی هه‌ستیار بوو، له‌وه‌نیگه‌ران بوو کورپی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌که‌سه‌رده‌مینک هیتله‌ر حوکمی به‌سه‌ردا کردووه. ئه‌و که‌ ئاماده‌بوو بۆ ئه‌گه‌ری هه‌ر خه‌تایه‌ک ولاته‌که‌ی به‌تاوانبار بزانیته‌، خیرا بروای کرد که‌هیچ هۆکاریکی عاقلانه‌بۆ ئه‌وه‌نییه‌که‌ئامرازی په‌یوه‌ندیی ohne و mit په‌یوه‌ندیان به‌ دوو دۆخی جیاوازه‌وه‌بییت. ده‌تگوت تکا له‌و ژنه‌ گه‌نجه‌فه‌ره‌نسییه‌ده‌کات له‌گه‌ل ئه‌و زمانه‌دا میهره‌بان بیته‌که‌میژوو تاوانباری کردووه. گوتی:

«دهزنام لۆژيكي نيبه، بهلام به دريژايي سهدان سال وهك
نه ريتيكي لي هاتووه».

بريژيت گوتي:

«خوشحالم توش پي له وهده نيت كه نه م زمانه لۆژيكي نيبه، بهلام
زمان ده بي لۆژيكي بيت».

كه نه ج ئالمانييه كه پيمل بوو:

«به داخه وه ئيمه ديكارتمان نيبه. نه بووني ديكرت
كه لينيكه له ميژووي ئيمه دا كه ناكريت چاوپوشي لي بكين. ئالمان
له نهرتي عه قل و ئاشكرايي بيته شه، نه م ولاته پرله ته مومزي
ميتافيزيكي و موسيقي فاگنهرى. دهزاني كي له هه موو كه س زياتر
ستايشي فاگنهرى كردووه؟ هيتله را!»

بريژيت نه چه زى له فاگنهر بوو، نه له هيتله ر. نه وه به دواي فكري
خويه وه بوو:

«زمانيك كه لۆژيكي نه بيت مندا له ده توانيت فيري بيت، چونكه
مندا له بيرنا كاته وه، بهلام كه سي كه وره ناتوانيت فيري بيت، بويه من
پيم وايه ئالماني زمانيك جيهاني نيبه».

كابراي ئالماني گوتي:

«تو راست ده كه يت».

ئه وسا به ئارامي دريژه ي پي دا:

«ئيسنا خه ريكي له گه و جانه بووني ئاواتي ئالمانييه كان، بو
سولته به سه ر دنيا دا ده كه يت».

بريژيت كه له وه لويسته ي خوي رازي بوو، سواري
ئوتومبيله كه ي بوو، بو كريني شوشه يه ك شه راب به ره و فروشگه ي
فاوشون چوو. نه وه ده يو يست ئوتومبيله كه ي له شوينيك رابگريت،
به لام نه ده كرا. ئوتومبيله كان به ريز، يه ك له دواي يه ك، به مه دواي

نیو مایل له قهراغ شه قامه که پراگیرابوون. پاش ئه وهی که چاره که سه عاتیک بهرده وام دهوری دایه وه و جیگه پارکینکی دهست نه که وت، سه ری سوورما و تووره بوو؛ ئوتومبیله که ی له پیاده رۆکه پراگرت و لینی دابه زی و به ره و فروشگه که چوو. هیشتا نه گه یشتبووه ئه وئ که به نا ئاسایی بوونی دۆخه که ی زانی. کاتیک نزیک بووه و هتینگه یشت چی پووی داوه. 'فاوشون' فروشگه یه کی به ناوبانگی خواردمه نی بوو که هه موو شته کانی دهقات له شوینی دیکه گرانتر بوون، بۆیه هر ئه و که سانه ده چون بۆ ئه وئ که له خوارده که زیاتر چیتیان له پاره دانی زور ده بینی. ئه و فروشگه یه ئیستا که وتبووه بهر په لاماری نزیکه ی سه د که سی هه ژار و بیکار. ئه وان ده وریان دابوو، به ته مابوون برۆنه ژوور. ناره زایه تی ده ربړینیکی سه یر بوو. ئه و بیکار و هه ژارانه بۆ ئه وه نه هاتبوون که شتیک بشکینن، هه ره شه له که سیک بکه ن، یان دروشم بدن، به لکو بۆ ئه وه هاتبوون که ده وله منده کان بیزار بکه ن و ئاره زوی خوارده وه ی شه راب و خواردنی خاویاریان نه مینیت. فروشیار و فرمانبه رانی فروشگه که به بیزارییه وه زه رده خه نه یان ده کرد و هیچیان بۆ نه ده فروشرا.

بریژیت به پاله په ستو پۆشته ژوور. ئه و، نه کاری ئه و هه ژار و بیکارانه ی پی ناخۆش بوو، نه رقی له و ژنانه بوو که پالتوی پینسته یان له به ردا بوو. به دهنگی به رز داوای بتلیک شه رابی بۆردیوی کرد. بپرشتی دهنگ و پرکیشیی بریژیت ژنه فروشیاره که ی توشی سه رسوورمان کرد، له پر زانیی که ناییت بوونی ئه و بیکاره ئاشتیخوازانه له وئ، بهر به خزمه تکردن به م مشتهریه که نه بگریت. بریژیت پاره ی شه رابه که ی دا و به ره و ئوتومبیله که ی که پایه وه. دوو پۆلیس چاوه پوانی بوون تا له بهر پراگرتنی ئوتومبیله که ی سزای

بدەن. كاتىك پۇلىسەكان گوتيان ئۆتۈمبىلەكەي لەشۈيىنىكى خراپ
پراگرتوۋەو سەر پىگەي خەلكى گرتوۋە، برىژىت توورپەبوو؛ ئاماژەي
بەپىزى ئەو ئۆتۈمبىلانەكرد كەلەپشتەسەرى يەكتەرەۋەپراگىرابوون و
ھاۋارى كرد:

«دەكرى پىم بلىن دەبوایە لە كوئى پاي بگرم؟ ئەگەر خەلك مافى
ئەۋەيان ھەيەكەئۆتۈمبىل بگرن، دەبى شۈيىنىكىش بۇ پراگرتى بىيت،
ۋا نىيە؟ دەبى لۇژىكى بن.»

من ئەم پروداۋەم ھەر لەبەر گوتى ئەم كىتەشەچوۋكەگىپرايەۋە:
كاتىك برىژىت بەسەر پۇلىسەكاندا دەينەپراند،
خۇپىشاندەرەبىكارەكانى 'فاوشون'ى بىرگەوتەۋە ھەستى
بەھاۋخەمىيەكى قول لەگەل ئەۋان كرد. ھەستى كرد لەشەپىكى
ھاۋبەشدا ھاۋپەيمانى ئەۋانە. ئەمەغىرەتىكى زىاترى پىن بەخشى و
دەنگى بەرزتر كردهۋە. پۇلىسەكان (ۋەك ئەو ژنەپالتۇ پىستە
لەبەرانە كەلەبەرچاۋى بىكارەكاندا دېدۇنگ بوون) بە رەفتارىكى
بىپىرشت و گەۋجانەۋەبەردەۋام ھەندىك وشەي ۋەك ياساخ،
قەدەغە، تەكوۋزى و دىسپىلېنېان دووبارەدەكردهۋە و لە ئەنجامدا
بى ئەۋەي برىژىت سزا بدەن ۋازيان لى ھىنا.

لەكاتى دەمەقالەكەدا برىژىت خىرا خىرا سەرى لەراستەۋەبۇ
چەپ و لەچەپەۋەبۇ راست رادۋەشاندا و شان و بروى ھەلدەتەكاندا.
ئەو، كاتىك لەمالەۋەئەم پروداۋەي بۇ باۋكى دەگىپرايەۋە، دىسان
ئەم جوۋلانەي دووبارەكردهۋە. ئىمەپىشتەر ئەم جوۋلەمان بىنيۋە.
ئەۋە نىشانەي سەرسوۋرمان و توورپەبوونەلەبەرامبەر ئەۋانەدا
كەدەيانەۋىت ئاسايىترىن مافەكانمان پىشىل بگەن؛ كەۋاتەبا ناۋى
«نارەزايەتدەر بېرىن دژ بەپىشىلكردىنى مافى مرؤف»ى لى بىنىن.

چەمكى مافى مروۇف دەگە پۈتتە وە بۇ دووسەد سال لەمە وپتېش، بەلام لەنيوہى دووہەمى دەھەى ۱۹۷۰ گەيشتە لووتكەى شانازى. ئەلىكساندر سولژىنستايىن" كە تازە لەولاتەكەى دوورخرابووہە و رېش و دەستبەند پوخسارەسەرنجراكىتەشەكەيان پازاندبووہە، پوشتىبىرانى پوژاواى ھىپنوتىزم كرد. ئەو پوشتىبىرانە كەئاواتيان بۇ ئەو چارەنووسەگەورەدەخواست كەلنى بېتەش بوون. بە ھۆى ئەوہەبوو كەئەو پوشتىبىرانە، پاش پەنجا سال، وردە وردەبپروايان بەوہكرد كەلەپووسىاي كۆمۇنىستدا كەمپى كارى زۆرەملەھەيە. تەنانت كەسانى پىتەشكەوتوش ئىستا پىنى لى دەنن كەنابىت كەس لەپىناوى بىروپروايدا بگىرېت. بۇ ئەم بۇچوونەتازەشيان پاساويكى چاكيان ديوەتەوہ: "كۆمۇنىستەكانى پووسيا، وپراى راگەياندىنى شكۆمەندانەى مافى مروۇف لەلايەن شوپشى فەرەنساوہ، ئەم مافانە پىتھىل دەكەن!"

بەم شيوہ، بە ھىمەتى "سولژىنستايىن"، وشەى "مافى مروۇف" جارىكى دىكەش لەناو وشەكانى سەردەمى ئىمەدا جىگەى بۇ خۆى كردەوہ. من ھىچ سىياسەتمەدارىك ناناىم كەپوژى دەجار باسى "خەبات بۇ مافى مروۇف"، يان "پىتھىلكردنى مافى مروۇف" نەكات، بەلام چونكەخەلكى پوژاوا ترسيان لەكەمپى كارى زۆرەملەنيوہ و چىيان پى خوش بىت دەتوانن بىلېن و بىنووسن، خەبات لە پىناوى مافى مروۇفا چەندەگشتگىرتىر بىت، بە ھەمان ئەندازەش ناوہپوگەديار و بەرھەستەكەى زياتر دەدوپىنتىت و وەك رەفتارى ھەموو خەلك بەرامبەر بە ھەموو شتىك، دەبىتەھىزىك كەھەموو ئاواتەكانى مروۇف دەكات بە ماف. جىھان بە گشتى دەبىت بەمافىك بۇ مروۇف و ھەموو شتەكانى جىھانىش يەكەيەكەدەبن بەماف. بۇ نمونە: ئارەزووى عەشق دەبىت بە مافى عەشق، ئارەزووى

هوانه وهدهبیت به مافی هوانه وه، ئاواتی هاورییه تی دهبیت به مافی هاورییه تی، ئاواتی شادی دهبیت به مافی شادی، ئاواتی بلاوکردنه وی کتیب دهبیت به مافی بلاوکردنه وی کتیب، ئاواتی هاوارکردن به نیوه شهو له نیو شه قام دهبیت به مافی هاوارکردن به نیوه شهو له نیو شه قام. بیکاره کان مافیان ههیه فروشگه یه کی گرانجانی خوارده مهنی داگیر بکن، ژنانی پالتویسته پۆش مافیان ههیه خاویار بکرن، بریزیت مافی ههیه له پیاده رۆ ئوتۆمبیله که ی رابگریت و ههموان، بیکاره کان، ژنانی پالتویسته پۆش و بریزیت دهبن به به شیک له سوپای خه باتکارانی مافی مروّف.

پاول له سه ر مۆبله که به رامبه ر به بریزیت دانیشت و به خوشه ویستییه وه سه یری سه ری که که ی کرد که به هیز و به هیمنی خیرا خیرا به ره و پیش و دواوه ده جوولا. پاول ده یزانی که که که ی خوشی ده ویت و ئەمە ی له خوشه ویستی ئەگنیش به لاره گرینگر بوو. چاوی پر له ستایشی که که ی، شتیکی پی ده به خشی که ئەگنیش نه یده توانی پی به خشیت: ئەو چاوانه به پاولیان ده سه لماند که هیشتا قوناغی که نجییه تی تینه په راندوووه هیشتا که نه ج. هیشتا دوو سه عات له و کاته تینه په ریبوو که ئەگنیش به هوی کۆکه ترسناکه که ی پاوله وه دهستی به قزیدا هینا و لاواندییه وه. به لای پاوله وه جووله ی سه ری که که ی له و لاواندنه وه پر له سووکایه تییه ی ئەگنیش گرینگر بوو! بوونی بریزیت وه ک ژهنه راتۆریک بوو که وزه و توانای لی وه رده گرت.

نویخوازبوونی ره‌ها

ناخ، ئەی پاولی ئازیز! پاول بۆ توورەکردن و نازاردانی ورچ دەبویست خەتیکی راست و چەپ بەسەر میژوو، بەسەر ناوی بتەهۆشن و پیکاسۆدا بهینیت. ئەو لە زیهنی مندا لەگەڵ بیچم و روخساری 'یارۆمیل'، پالەوانی ئەو پۆمانەکه بیست سال لەمەوپیش نووسیومه و لەدوابەشی ئەم کتێبه‌دا، لەکافه‌یه‌کی بولواری 'مونت پارناس' بۆ پروفیسۆر 'ئافه‌ناریۆسی' جیدیلم، تیکەل دەبیت.

ئیمه‌له پراگین، سالی ۱۹۴۸یە و 'یارۆمیل'ی هه‌ژده‌ سه‌له‌شیتانه‌شه‌یدیای شیعری نوییه، شه‌یدیای 'بریتۆن'، 'ئیلوار'، 'ده‌سنۆس' و 'نه‌زقاله‌' و ئەوانی کردوو به‌نمونه‌بۆ خۆی و لایه‌نگری له‌م گوته‌ی 'پیمباو' له‌کتیبی 'وهرزیک له‌دۆزه‌خ' ده‌کات: پینویسته به‌ ره‌هایی نویخواز بیت، به‌لام ئەوه‌ی که‌له‌ پراگی ۱۹۴۸دا به‌ مانای نویخوازبوونی ره‌ها بوو، شوێرشێ سۆشیاالیستی بوو که‌ده‌سته‌بجی و به‌و په‌ری توندوتیژییه‌وه‌ وازی له‌هونه‌ری نوی هینا که‌ یارۆمیل شیتانه‌عاشقی بوو. ئەوسا پالەوانه‌که‌ی من، له‌گەڵ هه‌ندیک له‌ هاوڕیکانی (که‌ وه‌ک خۆی شه‌یدیای هونه‌ری نوی بوون) له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ نه‌یده‌ویست خه‌یانه‌ت له‌فه‌رمانی گه‌وره‌ی 'نویخوازبوونی ره‌ها' بکات، به‌ته‌وس و قسه‌ی به‌تویکل، کۆی ئەو شتانه‌ی ره‌ته‌کرده‌وه‌که‌ به‌راست و له‌دله‌وه‌خۆشی ده‌ویستن. ئەو ئینکار و ره‌ته‌کرده‌وه‌ی ته‌ژیی بوو له‌ رق و نه‌فهره‌ت و جۆشوخرۆشی میزمندا لیک که‌ به‌ته‌ما بوو به‌کاری توندوتیژییه‌وه‌ پێ

بښته‌ناو دنيای گوره‌بوونه‌وه. هاوړيکاني به بينيني په تکرردنه‌وهی
 ټه شتانه که‌زوری خوښده‌ويستن و بویان ده‌ژیا و بویان ژيابوو،
 به‌بينيني په‌تکرردنه‌وهی "کوبيسم" و "سوپرياليسم"، "پیکاسو" و
 "دالی"، "بریتون" و "ریمباو" و ټینکاری هه‌موو ټه‌مانه‌به‌ناوی "لینین"
 و "سوپای سوور"‌وه(که ټه و ده‌مه‌به ترؤپکی هه‌موو
 جوړه‌نوځوازيه‌کیان ده‌زانی) نیگه‌ران بوون. ټه‌وان سه‌ره‌تا تووشی
 شوک بوون، پاشان پښان ناخوش بوو، له کوتاییدا توقان. دیمه‌نی
 ټه و میزمن‌دال‌که نه‌وهک له‌ترسان و له‌پښاوی به‌رژه‌وهندی، یان
 وه‌رگرتنی پښه‌یهک، به‌لکو نازایانه‌و وهک که‌سیک که‌ناماده‌بیت به
 ټیش و نازاره‌وه‌هه‌موو شته‌خوښه‌ويسته‌کاني ژيانی فیدا بکات،
 دیمه‌نیکی ترسناک بوو (جاری ټه و ترسه‌ی د‌دا که‌به‌رایي
 ده‌رکه‌وتبوو، ترس له لپټیچینه‌وهو گیران). په‌نگه‌ه‌ندیک له‌و که‌سانه
 که ټه‌و ده‌مه سه‌یریان ده‌کرد، له‌لای خوښانه‌وه بیریان
 له‌وه‌کردبیته‌وه‌که «یارؤمیل هاوپه‌یمانی گۆر‌ه‌لکه‌نه‌کاني خوښه‌تی».
 ټه‌ل‌به‌ته پاول و یارؤمیل وه‌کو یهک نین. تاکه‌خالی هاوپه‌شی
 نیوان ټه و دووانه، بروای وروژینه‌ریانه‌به‌وهی که «پښوښته‌به
 شپوه‌یه‌کی په‌ها نوځواز بین».
 «نوځوازبوونی په‌ها»
 چه‌مکیکه‌که‌مانا و مه‌غزایه‌کی نه‌گۆر و پښاسه‌بؤکراوی نییه. په‌مباو
 له‌سالی ۱۸۷۲دا نه‌یده‌توانی وټنای ټه‌وه‌بکات که‌ټه‌م وشانه‌به‌مانای
 ملوټنه‌ها په‌یکه‌ری "لینین" و "ستالین". نه‌یده‌توانی وټنای
 فیلمه‌پیکلامیه‌کان و په‌سمی په‌نگاوپه‌نگی گۆراره‌کان و پرومه‌تی
 شیتانه‌ی گورانییټزه‌کاني جاز بکات، به‌لام ټه‌وه‌بابه‌ټیکي گرینگ نییه،
 چونکه‌نوځوازبوونی په‌ها به‌و مانایه‌یه‌که‌نابیت‌پرسیار له‌ناوه‌پړؤکی
 نوځوازی بکه‌یت، به‌لکو ده‌بیت به‌بی گومان و دوودلی، به‌په‌هایي
 خزمه‌تی پښ بکه‌یت.

پاولیش وهک یارۆمیل دهیزانی که نوێخوازبوونی ئه مپۆ نوێخوازبوونی دوینی جیاوازه و له بهر پتیوستیوونی بهردهوامی نوێخواری، مروف دهییت ئامادهییت خهیانهت له ناوه پۆکه قاییلی گۆرانه که ی بکات. دهییت له پیناوی بیروباوه ری خودی 'ریمباو'، خهیانهت له شیعی ری 'ریمباو' بکات. سالی ۱۹۶۱، خویندکاره کانی پاریس که ئه تیرمه یان به مانایه کی رادیکالتر له یارۆمیلی سالی ۱۹۴۸ له پراگ به کار دههینا، دنیا یان به و شیوه که بوو، واته دنیا ی بیمانایی، ئاسوده هی، تیجارهت، پڕۆپاگانده، فرههنگی که و جانه ی ره شوکی که چیرۆکه میلۆدراما کانی بهردهوام به سه ره خه لکدا ده سه پیندرا، دنیا ی په یماننامه کان و دنیا ی باوکه کان یان ره تکرده وه. ئه وده مه پاول چه ند شه وی له سه نگه ردا تپه پرا ند و به و ده نگه به برشت و بنه بره یه وه قسه ی کرد که یارومیل بیست سال له وه و پیش قسه ی بی کرد بوو. ئه و بیتاک له هه موو شتیکی، به پشتیوانیی باسکی به هیزی راپه رینی خویندکاره کان، دنیا ی باوکی به جیهیشت تا له ئه نجامدا، له ته مه نی سی، یان سیوپینچ سالی دا گه وره بییت.

به لام زه مه ن تپه ری و که که ی که گه وره بوو بوو، له م دنیا یه دا، هه ره به م شیوه که هه یه هه ستی به ئاسوده هی ده کرد، واته له دنیا ی ته له فیزیۆن، جاز، پڕۆپاگانده، فرههنگی ره شوکی و میلۆدراما کانی، دنیا ی گۆرانییژه کان، ئۆتۆمییله کان، فه شن، فرۆشکه کانی خواردنی فانتزی و خاوه نه ته رپۆشه کانی پیشه سازی که ده بوون به ئه کته ری ته له فیزیۆن. پاول ده ی توانی به وه په ری پڕکتیشیه وه له به رامبه ر دادوه ره کان، پۆلیس، ده لاله کان و پیاوانی حکومهت، به رگری له بیروباوه ری خوی بکات، به لام نه ی ده توانی له لای که که ی به رگری لی بکات. که که ی له سه ره ئه ژنۆی دانیشتیوو، په له ی نه بوو دنیا ی ماله وه یان جیبیلایت و گه وره بییت؛ به پینچه وانه وه، ده یویست

زیاتر له لای باوکی که پیاوونکی به سه بر و نه رمونیان بوو و ریڼگی
دهدا شهوانی شه ممه له گه ل هاورې کوره که ی له ژووریکدا
دهرکه له خویان دابخن، بمینیته وه.

نویخواز بوونی رها" به چ مانایه که کاتیک مروف ئیتر گه نج نییه و
کچه که شی له سرده می گه نجیتی خوی زور جیاوازه؟ پاول به
ناسانی وه لامیکی بؤ بینیه وه: له وه ها دؤخیکدا نویخواز بوونی رها
به مانای هاشوناسییه له گه ل کچه که ی.

دهیه نیمه پینشچاوی خوم که پاول له گه ل نه گنيس و بریژیت له سر
میزی خواردنی نانی ئیواره دانیشتووه. بریژیت لاشان دانیشتووه و
به دم خواردنه وه سه یری ته له فزیون دهکات. هر سیکیان بیده نځن،
چونکه دهنگی ته له فزیونه که به رزه. هینستا بؤ چوونه ناخوشه که ی ورچ،
که گوايه پاول هاورېی گوره لکه نه کانی خویه تی، له میشکیدا
دهخولیته وه. پیکه نینی به رزی کچه که ی، هه وای بیری ده پسنیت: له
پرؤگرامیکی ریکلامدا مندالیکی یه کساله ی پروت له سر له گانه که ی
هه لده ستیت و کوتیک کاغه زی سپی ته والیت، وه ک توری بوو کیکی
به شکو، به وای خویدا راده کیشیت. له م کاته دا پاول بیری
ده که ویته وه ماوه یه که سه ری له وه سوورماوه که بریژیت هرگیز
شیریکی "ریمباوی" نه خویندووه ته وه، چونکه پاول بؤخوی له و
ته مه نه دا شه یدای شیرکی "ریمباو" بوو، که واته ده توانیت بریژیت
به گوره لکه نی خوی بزانت.

نه وه بؤ پاول زور ناخوشه و هه ست به خه مباری دهکات کاتیک
ده بینیت کچه که ی، که تا ئیستا شیرکی شاعیره خوشه ویسته که ی
نه وی نه خویندووه ته وه، به سه یرکردنی پرؤگرامیکی بیتمانای
ته له فزیون له دله وه پیده که نیت. نه و دواتر له خوی ده پرسیت:
باشه به راست بؤ نه وه نده "ریمباوی" خوشده ویست؟ بؤچی ناوا

شەيداي بووبوو؟ ئايا ئەو ھەستەي لەخوشويستني شتەرەوھەسەرەي ھەلدابوو؟ نا. ئەو دەمانە ريمباو، ئەفكارى شوپشگىرپرانەي تىكەل بە ترۆتسكى، بریتۆن، سوريالى يەکان، مائو و کاسترو کردبوو. يەكەم شتيكى ريمباو كە كارى تىکرد، ئەو دروشمەي بوو كە كەوتبووھەسەر زارى خەلك: گۆپيني ژيان. (دەتگوت فرمولتيكى ئەو ھەندە سادەو ساكار پيويستى بەنبوغيكى شاعيرانەي!) بەلئى، ئەو ھەر ھەسەر بوو كە پاول دواتر شتەرەكانى ريمباو خويندەو ھەندىكيانى لەبەر كرد و شەيدايان بوو، بەلام ئەو ھەرگىز ھەموو شتەرەكانى ئەوي نەخويندەو ھەر ئەو شتەرەكانى پىن خوش بوو كە ھاوريكانى باسيان دەکرد. ئەوانيش بۆيە باسيان دەکرد، چونكە ھاوريكانى خويان ئاموژگاريان کردبوون. كەواتە خوشەويستى ئەو بو ريمباو، عەشقيكى ستاتيكي نەبوو. رەنگە ئەو ھەرگىز عەشقيكى ستاتيكيشى نەبوويەت. ئەو چووبوو ژيەر سينيەري ريمباو ھەو، ھەروا كە خەلك دەچنە ژيەر سينيەري ئالايەك، يان لە دەورى حيزبىكى سياسى، يان تىپىكى فوتبۆل كۆدەبنەو. كەواتە شتەرەكانى ريمباو بەر ھەر چييان بە ئەو بەخشىو؟ ھەر ئەو ھەست بە شانازىکردنە كە گوايە ئەويش لە جوملەي عاشقانى شتەري ريمباو ھ.

پاول بەر دەوام بيري قسەكانى ئەم دواييەي لەگەل ورچ دەكەوتەو: ئەرى، ئەو زیدە پۆيى کردبوو، ئەو خۆي بەدژوازيەكان سپاردبوو، ورچ و ھەر كە سىكى دىكەي توورە کردبوو، بەلام لەگەل ئەمانە شدا، ئايا قسەكانى راست نەبوون؟ ئايا ئەو ھەي كە ورچ بە ريزەو ھەپي دەليت فەرھەنگ جورىك خۆفريدان نيە، كە ھەر

چهنده زور جوان و گرینگیشه، به لام له راستیدا ئه وهنده به نرخ نییه که ئیمه پیمان وایه.

ئهو، چهند پوژ له وه و پیش باسی ئه و ئه فکاره ی بۆ بریژیت کرد که ورچی توو په و ده هری کردبوو، هه ولی دا ئه و وشانهش به کار بینیت که له لای ئه و به کاری بردبوو. پاول ده یوست بزانتیت بریژیت چ هه لوئستیکی ده بیت. بریژیت نه ک هه ر له و فورموله هانده رانه ی پاول نیگه ران نه بوو، به لکو ئاماده بوو ئه وانهش تیه پرینیت. ئه مه بۆ پاول زور گرینگ بوو، چونکه له م سالانه ی دواییدا له جارار زیاتر گرینگی به کچه که ی دها و بۆ زور بابته ی گرینگ راویژی پی ده کرد. پاول سه ره تا به بیانوی پهروه ده ییه وه، بۆ ئه وه ی ناچار ی بکات بیر له بابته گرینگه کان بکاته وه، ئه وه ی ده کرد، به لام ئه و ده ورانه زور زوو گۆرانیان به سه ر هات: ئیتر ئه و ماموستا نه ما، به لکو بوو به پیاویکی دردۆنگ و به گومان که بۆ راویژکردن ده چوو بۆ لای که سینی غه ییزان.

ئیمه چاوه پروانی ئه وه نیین که غه ییزان قسه ی عاقلانه مان بۆ بکات (پاول له بابته به هره و شیوازی پهروه ده ی کچه که یه وه زیده پووی نه ده کرد)، به لکو پی و ابوو ئه و به تاله ده زوو یه کی نادیاره وه په یوه ندیی به سه رچاوه یه کی ئاوه ن، له ده ره وه ی خۆیه وه هه یه، بۆیه به دلنیا ییه وه بۆ چوونه کانی وه ره ده گرت.

ئه گنئیس هه ستا، قاپه کانی کۆکرده وه بۆ چیشته خانه که ی بردن. بریژیت پرووی به ره و ته له فزیونه که سوو پراند و پاول به ته نیا له پشت میزه که مایه وه. بیر ی ئه و یارییه ی که وته وه که دایکوباوکی له گه ل میوانه کانیان ده یانکرد: ده که س له باز نه یه کدا، به ده وری

ده کورسییه وه ده سووران وه و به داوایهک هموویان
ده بوايه دابنیشن. هر کورسییهک نووسراوینکی له سهر بوو. ئیستا
ئو کورسییه که بۆ ئو مابوو وه له سهری نووسرابوو هاوړی
نازیزی گوره لکه نه کانی خوی. پاول دهیزانی یارییه که ته واو بووه و
ئو بۆ هه تاهه تایه له سهر ئو کورسییه ده مینیتته وه.

ده بی چی بکات؟ هیچ. هر چۆنیک بیت، بۆچی نابیت مرؤف بیت
به هاوړی گوره لکه نه کانی خوی؟ ئایا ده بیت ناچار یان بکات شه ړی
له گه ل بکه ن؟ له کاتیکدا ته نیا ئه نجامی ئو شه ړه ئه وه ده بیت که
گوره لکه نه کان تف له تابو ته که ی بکه ن؟

ئو دیسان گوئی له دهنگی پیکه نینی بریژیت بوو، له و کاته دا
پیناسیکی تازه ی به میشکدا هات که دژوازترین و رادیکالترین
پیناسه بوو. ئه وه نده ئه م پیناسه یی به لاهه خوش بوو که تا راده یه ک
خه مه که ی له بیر چوو وه. ئو پیناسه تازه ئه مه بوو: "نویخواز بوونی
ره ها به و مانایه یه که کسینک هاوړی گوره لکه نه کانی خوی بیت".

قوربانىي ناولانگى خۇبۇون

ھەرچۇنىك بىت، ئۇ ۋە كەبەبىرناردى گوت: «مارەم بگە» لەخۇيدا ھەلەيەكى گەورە بوو، بەلام لە دواى ئەۋەى كەنازناۋى كەرىكى تەۋاۋيان دابوۋىيە، ھەلەيەك بوو بەگەۋرەيى لووتكەى 'مۇنت بلان'، چۇنكە ئىمەدەبىي حىسب بۇ ئۇ شتەش بگەين كەھەر چەندەلە سەرتادا بېرواپىكردى سەختە، بەلام بۇ ناسىنى بىرنارد پىۋىستە: بىرنارد جگەلەۋەى كە بەمندالى توۋشى تاى مىكوتك بوۋبوو، ئىتر نەخۇش نەكەوتبوو. جگەلەمردنى سەگەراۋچىيەكەى باۋكى، ھىچ مردنىكى دىكەى بەچاۋى خۇى نەدىبوو. جگەلەچەند نمرەى خراب كەلە قوتابخانەۋەرىگرتبوو، ھىچ شىكسىتىكى تاقى نەكردبوۋەۋە. ئۇ بەۋ باۋەرەنەگۆرەۋە دەژيا كەپياۋىكى بەختيارەۋ ھەموو كەس خۇشى دەۋىت. نازناۋى 'كەر' يەكەم خەسارى گەورەى ژيانى بوو. ئەمەلەميانەى زنجىرىك پووداۋى سەير و ھاۋكاتدا پروۋى دا. لەۋ كاتانەدا ئىماگۇلۇگەكان بە نوينەرايەتىي رادىۋ بزۋوتنەۋەيەكيان رىكخستبوو، پۇستەرى گەورەى دەستەى بەرپۆۋەبەرەكانيان بە ھەموو فەرەنسەدا بلاۋدەكردەۋە. ئەندامانى دەستەكەلەۋ پۇستەرانەدا كراسى سىپيان لە بەر كرىبوو، قۇلەكانىيان ھەلدابوۋەۋە و لەزەمىنەى ئاسمانى شىندا راۋەستابوون. دەميان كرىدبوۋەۋەۋە پىدەكەنين. ئۇ سەرەتا بەغرور و لووتبەرزىيەۋەبە شەقامەكانى پارىسدا دەسووراپايەۋە، بەلام يەك دوو حەفتەپاش ئۇ ناولانگەسادەيە، دىۋەزمەيەكى سىكل ھاتبوو بۇلاى و

به زهرده خنه وه لولو له یه کی مه قه بایی دابووه دهستی که دیپلۆمیکی تیدا بوو. ئەگەر ئەو ڕووداوه له پیش بلاو بوونه وهی ڕهسمه گه وه ره که ی ڕووی بدایه که عالم دیبوی، ڕهنگه ئاسانتر وهی بگرتایه، به لام ناوبانگی ڕهسمه کان، شه رمه زاری ئەو دیپلۆمیهان زیاتر کرد: شه رمه که چه ند قات بوو.

ئەگەر ڕۆژنامه ی 'لۆمۆند' ڕاگه یندر او یکی چاپ بکردایه که گوايه که سیک به ناوی 'بیرنارد بیرتراند' نازناوی 'که ریکی ته واوی' وه رگرتووه، شتیکی زۆر سه یر نه بوو، به لام ئەم ڕاگه یاندر او وه بۆ که سیک که ڕه سمه که ی به هه موو شه قامه کاندایه بلاو بووه ته وه، کیشه که ی ته واو جیاواز ده کرد. له هه لومه رچیتکی ئاوادا مرۆف هه ر شتیکی به سه ر بیت، به هۆی ناو و ناوبانگیه وه سه د ئە وه نده دنگ ده داته وه و زۆر ناخۆشه به م ده نگدانه وانه وه به دنیا دا بسو ڕپته وه. بیرنارد زۆر زوو په ی به لاوازی خۆی برد و به خۆی گوت ناوبانگ شتیکی که هه رگیز به لایه وه گرینگ نه بووه. بیگومان ده یویست سه رکه وتوو بیت، به لام سه رکه وتن و ناوبانگ دوو شتی ته واو جیاوازن. ناوبانگ واته خه لکیکی زۆر تو ده ناسن که تو ئە وان نانا سیت و پیشیان وایه هه قیان به سه رته وه هه یه. ئە وان به ته مان به هه موو شتیکی تو بزائن و به شیوه یه که هه لسو که وت ده کن که گوايه خاوه نی تۆن. پیده چیت ئە کته ره کان، کۆرانی بیژه کان و سیاسه ته داره کان ئە م ناسراو ییه یان پی خۆش بیت، به لام بیرنارد پی خۆش نه بوو. ماوه یه که له وه و پیش، کاتیک چاوپیکه وتنی له گه ل ئە کته ریک کرد که کور په که ی له ڕووداویکی ناخۆش تیوه گلابوو، به وه ی زانی که چۆن ناوبانگ، وه ک پاژنه ی ئاخیل و خالی لاواز، بووه به کلکیک که ئە و ده توانی ڕایکیشیت، هه لیسو ڕپنیت، یان گرینی بدات. بیرنارد هه میشه پی خۆش بوو

ئەو كەسەبىت كەپرسىيار دەكات، نەك ئەو كەسەكە دەبىت وەلام
 بداتەو. ناوبانگ ھى ئەو كەسەيەكە دەبىت وەلام بداتەو، نەك ئەو
 كەسەكە دەپرسىت. پەرۇكتۇر تىشك لەپروخسارى
 وەلامدەرەو كە دەگرىت، بەلام خاوەنى پرسىيارەكان لەدواوہ پىشان
 دەدا. ئەو ھى لە بەرچاوى ھەمواندايە نىكسۇن، نەك ئاب وودوارد.
 بىرنارد ھەرگىز ئاواتەخواز نەبوو بىت بەو كەسەكە چراكان
 تىشكىان لەپروخسارى گرتوو، بەلكو دەبوىست ھىزى ئەو كەسەي
 بىت كەلە تارىكىدايە. ئەو، ھىزى ئەو پراوچىيەي دەوىست كەپراوى
 بەور دەكات، نەك ناوبانگى ئەو بەورەكە ستايشكارەكانى ھەزىان
 دەكرد پىستەكەي، لەباتى قالى، لە لای تەختەكەيان رابخەن.

ئەلبەت ناوبانگ تەنيا تايبەت بەكەسانى ناودار نىيە. ھەموو
 كەس، بەش بە ھالى خۆي، بۆ ساتىك ناوبانگ دەژى و
 دەبىتەخاوەنى ئەو ھەستە كە گرىتا گاربۇ، نىكسۇن، يان بەورىكى
 كەولكراو ھەيانە. دەمى كراو ھى بىرنارد بەسەر دىوارەكانى
 پارىسەو ھىپدەكەنى و ھەستى دەكرد بوو بە گالتە جارى خەلك:
 ھەموو كەس ئەوى دەبىنى، لىكدانەو ھى بۆ دەكرد و ھەلى
 دەسەنگاند. كاتىك لاورا پىنى گوت: «بىرنارد مارەم بكە»، لاوراي
 ھىنايە پىشچاوى خۆي كە دەتگوت بەكۆت و زنجىرەو ھەلە پەنايدا
 راو ھەستاو. پاشان لەپەر پىنى وابوو لاورا لە بەرچاويدا پىر بوو (ئەو
 ھەرگىز تووشى ئەم ھالەتە نەبوو بوو)، بەشىوازىكى زۆر ناخەن،
 سەير و گالتە جارى بوو.

ئەمە زۆر گەوجانە بوو، چونكە ئەو ئىستا لە ھەمىشە زىاتر پىوىستى
 بە لاورا بوو. ئىستاش وەك جارەن بە قازانجى بوو كە ژنىكى لەخۆي
 بەتەمەنتر خۆشى بویت، ئەلبەت بەو مەرجەكە ئەو
 خۆشەويستىيە شاراو ھتر و ئەو ژنەش عاقلتر و بەپارىزتر بىت.

ئەگەر لاورا لەباتی ئەو پێشنیارەگە و جانە ی بۆ ماره کردن، هەولی
بدایە دوور لە هەراھەرای کۆمەلگە ئەو خۆشەویستیەیان
بکاتە بارووتیکی ئەفسانەیی و سىحراوی، بىگومان دەیتوانى بىرنارد
بۆ خۆى رابگریت، بەلام ئەو کاتىک لە هەموو کۆى چاوى بەرەسمى
گەرەى بىرنارد کەوت و لەگەل گۆرانى رەفتار و بىدەنگى و
هۆشپەرتىیە کەیدا هەلى سەنگاند، لەو دلتىا بوو کەئەو
سەرکەوتنە ژنىکى تازەى پى بەخشىووە کە بەردەوام هۆشى لە لایەتى و
چونکە نەیدەویست بەبى شەر تەسلىم بىیت، هىرشى بۆ برد.

ئىستا دەتوانن لەو تىنگەىن کە بۆچى بىرنارد پاشەکشەى کرد.
بەپنى ياسا کاتىک لایەک هىرش دەبات، لاکەى دىکە دەبى
پاشەکشە بکات. پاشەکشە، وەک هەموومان دەزانىن، دژوارترىن
تاکتىکى سوپایىە. بىرنارد وەک ماتامىکزانىکى وردبىن پاشەکشەى
کرد: ئەو کە جاران هەفتەىەک چوار شەو لەگەل لاورا پىنکە وەبوون،
ئىستا کردى بەدوو شەو. ئەو کە پىشتەر هەموو کاتى پشوى کۆتایى
هەفتەى لەگەل لاورا تىدەپەراند، ئىستا کردى بەدوو حەفتە جارىک و
بەتەما بوو لە داھاتوودا لەو ش کە متری بکاتەوہ. ئەو پنى وابوو
کاپىتانى کەشتىیەکى ئاسمانىیە کە خەرىکە دىتەخوار و دەبى گورجىک
خىزایىە کەى کەم بکاتەوہ. لەگەل ئەو دا کەئەو دلدارە مېھرەبان و
دلرڤىنەى لە پىشچاوى کال دەبووہوہ، دەستبەجى راوہستا.
دلدارە کەى وردەوردە دەبوو بەژنىکى شىت و شەرانى و چالاک.

رۆژىک ورچ پنى گوت:

«دەسکىرانە کە تەم بىنى».

بىرنارد لە شەرمان سوور هەلگەرا. ورچ گوتى:

«باسى ئەوہى کرد کە نىوانتان ناخۆش بووہ. ئەو ژنىکى

دلرڤىنە، لەگەلى چاک بە».

بیرنارد له داخان رهنګی پېری. ده یزانی ورچ قسه ی له دهمدا پې
راناگیریت و تا ئیستا هموو هاوکاره کانی رادیوی، به هموو شتیکی
دلداره که یان زانیوه. بیرنارد که پنی و ابوو چیرۆکیکی عاشقانه له گه ل
ژنیکی له خوی به ته منتر لادانیکي خوش و تا راده یه ک بویرانه یه،
ئیستا له وه دلنیا بوو که هاوکاره کانی بو ئه و ه لېزار دنه ی به کهری
ده زانن.

«بو ده چی بو ئه ملاولا و له لای خه لک گله ییم لیده که ییت؟»

«کامه خه لک؟»

«ورچ.»

«من پیم و ابوو ئه و هاو پیته.»

«ته نانه ت نه گه ر هاو پیشم بییت، بو له لای ئه و باسی ژیانی

تایبه تی خومان ده که ییت؟»

لاورا به خه مبارییه وه گوئی: «من خوشه ویستی خوم بو تو

ناشارمه وه. نه کا نابیت باسی بکه م؟ رهنکه من دهمه هوی

شهرمه زار بوونت؟»

بیرنارد بیده نگ بوو. ئه ری، ئه و شهرمه زاری ده کرد. نه گه رچی

لاورا ئه وی خوشحال ده کرد، که چی شهرمه زاریشی ده کرد، به لام

لاورا ته نیا ئه و کاتانه ئه وی خوشحال ده کرد که بیرنارد

شهرمه زارییه که ی به رامبه ر به ئه و له بیر ده چوو وه.

شهر

لاورا کاتیک هستی به‌وه کرد که پاپوږی عه‌شوق به‌خاوی
تیده‌په‌پیت، زور شله‌ژا.

«چی بووه؟»

«هیچنه‌بووه.»

«بوچی ئاوا گوراوی؟»

«دمه‌وئی به‌ته‌نیا بم و هیچیتر.»

«شتیک پووی داوه؟»

«زور ته‌نگاوم.»

«مادام شتیک ته‌نگاوت ده‌کات، نابیت به‌ته‌نیا بم‌یتنه‌وه. خه‌لک

کاتیک ته‌نگاو دهن، ده‌بیت پیکه‌وه قسه‌ی له‌باره‌وه‌بکن.»

روژی هینی بیرنارد بی نه‌وه‌ی داوا له‌لاورا بکات که له‌گه‌لی
بچیت، پوشت بۆ ماله‌که‌ی له‌گوند. لاورا پوژی شه‌ممه، به‌بی
ده‌عوته شوینی که‌وت. نه‌و ده‌یزانی که‌نابیت کاری وا بکات، به‌لام
له‌میژبوو به‌وه راهاتبوو نه‌و کارانه‌بکات که‌نه‌ده‌بوایه‌بیانکات و
شانازیسی پیوه ده‌کردن، چونکه‌له‌به‌ر نه‌و شتانه‌بوو که‌پیاوان، له
هم‌مووشیان زیاتر بیرنارد، ستایشیان ده‌کرد. نه‌و نه‌گه‌ر کونسیرت،
یان شانۆیه‌کی پین خوش نه‌بوایه، به‌هه‌راوه‌وار ناره‌زایه‌تی
ده‌رده‌بری و له‌کاتیکدا سه‌یرکه‌ره‌کان ده‌یاننبولاند،
له‌هوله‌که‌ده‌روشته‌ده‌ر. پوژیک که‌بیرنارد کچی ده‌رکه‌وانه‌که‌ی نارد
بۆ فروشگه تا نه‌و نامه‌بۆ لاورا بیات که‌ده‌میک‌بوو چاوه‌رپی بوو،

لاورا له خوشییان چه کمه چه که ی کرده وه و کلاویکی پیسته ی به و کچه شانزه ساله به خشی که لانیکه م دوو هزار فرانکی دهیتنا. جارینکی دیکه ش که نه و و بیزنارد بۆ دوو پوژ حه وانه وه چوو بوون بۆ فیلایه کی به کریی قه راغ ده ریا، لاورا له پوژی یه که مدا بۆ ته میگردنی بیزنارد، له به یانییه وه تا ئیواره یاری له گه ل کورینکی دوازده سالانه ی کابرایه کی ماسیگر کرد و خوی وا پیشان دا که دلداره که ی ته واو له بیر چووه ته وه. سه یر نه وه بوو که بیزنارد هر چه نده له وه نیگه ران بوو، به لام نه وه رهفتاره ی لاورای به نمونه ی هه لسوکه وتیکی دلرفین و بیوتنه زانی (نه و کوپه بوو به هوی نه وه که من هه موو دنیا له بیر بکه م) و خوی له گه ل نه وه رهفتاره ژنانه دا گونجاند که پیاو چه ک ده کات. (ئایا هه سته دایکانه ی لاورا به و منداله نه و روژا بوو؟) پاشان بۆ دواپوژدا که لاورا له بری کوری ماسیگره که، هه موو کاته که ی له گه ل بیزنارد برده سه ر، نه ویش خیرا هه موو رق و تووره ییه که ی فه راموش کرد. بیرۆکه به هه وه سانه که ی لاورا، له به رچاوی عاشق و ستایشکاری بیزنارد دا به شادییه وه ده پشکووتن؛ ته نانه ت ده توانم بلیم نه و بیرۆکه به هه وه سانه وه ک پنچه گول ده پشکووتن. لاورا نه و رهفتاره نه شیاو و قسه ناشایستانه ی خوی به نیشانه ی و یقار و سه رنجراکینشی ده زانی و پنی خوش بوو.

نه و کاته ش که بیزنارد خوی لی دوورخسته وه، دیسان نه و رهفتاره نااسایی و دوور له میانزه وییه ی خوی نه گوپی، به لکو خیرا دۆخه شاد و سرووشتییه که ی ون کرد. نه و پوژه که بریاری دا به بی ده عوه ت شوینی بکه ویت، سوور دهیزانی که که س مه دحی نه و کاره ی ناکات؛ بۆیه به دله راوکه وه چوو بۆ لای، دله راوکه یه ک که بوو به هوی نه وه سه رکیشییه که ی، نه و سه رکیشییه پاک و شیرینه ی جارانی، وه ک سه رچلییه کی هیزشکار و زۆره مله ی لی بیت. لاورا

به‌وهی ده‌زانی و چونکه بی‌رنارد نه‌وی له‌و شادییه‌که‌له‌ناخی خۆیدا
هه‌ستی پێ ده‌کرد بینه‌ش کردبوو، شادییه‌ک که‌ئێستا ده‌رده‌که‌وت
زۆر ناسکه‌و به‌بی‌رنارده‌وه، به‌خۆشه‌ویستی بی‌رنارد و ستایشه‌کانی
ئه‌وه‌وه‌به‌ستراوه‌ته‌وه، رقی لێی بوو. که‌چی به‌و حاله‌ش شتی‌ک پالی
پیوه‌ده‌نا تا له‌جاران زیاتر درێژه‌به‌و کاره‌سه‌یر و گه‌وجانه‌ی خۆی
بدات و بی‌رنارد ناچار بکات له‌گه‌لی به‌شه‌ر بیت؛ هه‌ستی ده‌کرد پێی
خۆشه‌به‌دزییه‌وه‌بۆمبیک بته‌قینیته‌وه و به‌هیوا بوو که‌هه‌وره‌کان
له‌پاش ئه‌و زریانه‌بره‌وینه‌وه‌و هه‌موو شتی‌ک وه‌ک جارانی لێ بیته‌وه.
لاورا به‌قاقای پیکه‌نینه‌وه‌گوتی:

«من لێرم. هیوادارم که‌پیت خۆش بیت.»

«به‌لێ پیم خۆشه، به‌لام من بۆ کارکردن هاتووم بۆ ئێره.»

«من پێی کارکردنت لێ ناگرم. جگه‌له‌وه‌ی که‌پیم خۆشه‌له‌لات بم،
هیچی دیکه‌م له‌تۆ ناویت. بۆ مه‌گه‌ر تا ئێستا پێی کارکردنم لێ
گرتووی؟»

بی‌رنارد وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

«تازه، خۆ ئیمه‌ هه‌میشه‌پیکه‌وه‌ده‌هاتین بۆ ئێره‌و تۆ
لێره‌په‌رۆگرامه‌کانی رادیۆت ئاماده‌ده‌کرد. ئایا تا ئێستا پووی داوه‌که
من پیم لێ گرتبیتی؟»

بی‌رنارد وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

«تا ئێستا من پیم لێ گرتووی؟»

ئیتیر هیچی پێ نه‌ده‌کرا. ناچار بوو وه‌لامی بداته‌وه:
«نا.»

«که‌واته‌چی بووه‌که‌ئێستا پیت وایه‌ریت لێ ده‌گرم؟»

«تۆ پیم لێ ناگری.»

«درۆم له گه‌ل مه‌که‌بیرنارد. وه‌ک پیاو هه‌لسوکه‌وت بکه. لانیکه‌م
ئه‌وه‌نده‌ئازا به‌و راست و په‌وان پیم بلی له‌به‌ر ئه‌وه‌لیم توو‌په‌یت
که‌به‌خواستی خۆم هاتووم. من پیاوی ترسنۆکم خۆش ناو‌یت. وا
چاکه‌پیم بلی هه‌ر ئیستا که‌لوپه‌له‌که‌م کۆیکه‌مه‌وه‌و لی‌ره‌برۆم.
ده‌پیمبلی!»

بیرنارد گیز بو‌بوو. شانی هه‌له‌ته‌کاند.

«بۆ ئه‌وه‌نده‌ ترسنۆکیت؟»

دیسان شانی هه‌له‌ته‌کانده‌وه.

«ئه‌وه‌نده‌شان هه‌لمه‌ته‌کینه!»

هه‌ستی کرد هه‌ز ده‌کات بۆ جاری سینه‌میش شانی هه‌له‌ته‌کینیت،
به‌لام به‌ری به‌خۆی گرت.

«پیم بلی بزانی بۆچی ئاوات لی هاتووه؟ چی بووه؟»

«هیچ نه‌بووه.»

«تو گۆراوی.»

بیرنارد ده‌نگی به‌رزکرده‌وه:

«من بۆخۆم کیشه‌و گرفتم زۆره.»

«منیش کیشه‌و گرفتم هه‌یه.»

بیرنارد هه‌ستی به‌گه‌وجانه‌بوونی په‌فتاره‌که‌ی خۆی کرد، ریک
وه‌ک مندالیک بوو که‌دایکی زۆری بۆ هینابیت؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ش رقی له
لاورا بوو. ئه‌و نه‌یده‌زانی ده‌بی چی بکات. ده‌یزانی چۆن له‌گه‌ل
ژاندا رووخوش و میهره‌بان و دل‌رفین بیت، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن
پروگرژ و نامیهره‌بان بیت. که‌س فیزی ئه‌وه‌ی نه‌کردبوو؛
به‌پێچه‌وانه‌وه، فیزیان کردبوو که‌نابی هه‌رگیز له‌گه‌ل ژنان
نامیهره‌بان بیت. ئه‌ی که‌واته‌له‌گه‌ل ژنیک که‌به‌بی ده‌عوته‌ خۆی

به ماله كهيدا دهكات، دهبي چۆن بجووليتتهوه؟ له كام زانكو پياو فيري شتي ئاوا دهكهن؟

بيزنارد وازى له وه لامدان وه هينا و چوو بۆ ژووره كهى تر. له وئى له سهر چرپاكه پراكشا و يه كه م كتيب كه لئى نزيك بوو، به ده ستييه وه گرت. كتيب كه چيرو كئىكى پؤلىسى بوو به به رگئىكى مه قه بايى ناسكه وه. ئه و به قه فاوه پراكشا و كتيب كهى به رزكرده وه، واى پيشان دا كه خه ريكه ده بخوئيتته وه. پاش دوو خوله ك لاوراش شوئىنى كه وت. له سهر كورسييه كى به رامبه رى دانشت. لاورا سه يرى ره سمى رهنگاوپرهنگى سهر به رگى كتيب كهى كرد و گوئى:

«چۆن ده توانى ئه م شتانه بخوئيتته وه؟»

بيزنارد به سه رسوورمانه وه لئى وردبووه وه.

لاورا گوئى:

«سه يرى رووبه رگى كتيب كه ده كه م.»

بيزنارد هيشتا تينه كه يشتبوو.

«چۆن ده توانى رووبه رگئىكى ئاوا ناحه ز به ره ورووى من بگريت؟

ئه گه ر به راست به ته ماى ئه م كتيب كه لاي من بخوئيتته وه، لانيكه م پياوه تى بكه و به رگه كهى بدپئنه.»

بيزنارد بئى ئه وه هيچ بلئت به رگى كتيب كهى دراند و له خوئنده وهى به رده وام بوو.

لاورا هه ستي كرد پئى خو شه هاوار بكات. بيري كرده وه وا چا كه هه ستي و له وئى بروات و ئيتر هه رگيز نه بيئيتته وه، يان به ئارامى كتيب كهى ده ستي لايدا و تف له روومه تى بكات، به لام تواناى هيجكام له و كارانهى نه بوو. له برى ئه وه خوئى فريدايه سه رى و (كتيبه كه له ده ست بيزنارد به ربوو وه) به تووره بيه وه ماچى كرد و به خوئيه وه گووشى.

بیزنارد بچووکترین مه یلکی بۆ دهسته ملان و جووتیون نه بوو، به لام نهیده ویزا نه وهی بی بلیت. نهیده توانی دهست به پرووی نه و داوا عاشقانه یه و بنیت. له م باره وه نه ویش وهک هه موو پیاویکی دیکه ی نه م دنیا یه نهیده ویزا به ژنیک که خستبوویه ناو لنگانی و به خویه وه دهگوشی بلی: «تکایه وازم لی بینه».

پیاویک که ساتیک له وه و پیش به لووتبه رزییه کی شاهانه وه به رگی کتیبه که ی دراند و دایه دهستی دلداره داماو ه که ی، ئیستا به ملکه چیبه وه وه لامی رامووسانه که ی ده دایه وه و به دم داکه ندنی پانتوله که یه وه ماچی ده کرد.

هه رچونیک بیت، لاوراش ههزی له جووتیون و دهسته ملان نه بوو. نه وهی که نه وی به ره و بیزنارد راده کیشا، یه که م نه وه بوو که نه یه زانی ده بی چی بکات، له هه مان کاتیشدا پیوستی به وه بوو کاریک بکات. ره فتاری شه هوانی و بیعۆقره ی لاورا پیشانده ری جۆشوخرۆشی بۆ کاریک بوو، ته مه نای بیده نگ ی بۆ وشه یه ک. کاتیک نه وان جووتیون، لاورا هه ولی دا له جارن زیاتر باوه شی بۆ بکاته وه، له جارن زیاتر باوه شی بۆ بکات به ناگر و بیسووتینیت، به لام چۆن دهیتوانی به م جووتیون به بیده نگه نه وه بکات؟ (جووتیونی نه وان هه میشه بیده نگ بوو، نه و په ره که ی به چر په یه کی عاشقانه و شه هوانییه وه) نه ری، چۆن دهیتوانی؟ به جوله ی توند و گرژ؟ به ناخ و ئۆفی به رز و بلیند؟ به گۆرینی به رده وامی حاله ته کانی له شی؟ لاورا جگه له م سیانه هه یچ شیوازیکی دیکه ی نه ده زانی، بۆیه ئیستا سیه مینیانی هه لبارد. نه و بۆخۆی، به ته نیا هه ولی دا وه زعی بیزنارد بگوریت. ئیستا نه و چوارچمکۆله بوو، له کاتیکدا بیزنارد لنگی بلاو کردبووه وه، له به رپیدا که وته سه ر چیچکان و خستیه دۆخیکی نه وهنده خۆش و ئاواته خوازییه وه که پیشتر نه وه یان نه کردبوو.

بیرنارد ئەم کارەسەیرەسیکسییەیی وەک سەرکیشییەک لیکدا یەوێکە ناتوانیت یارمەتیی بدات، بەلام وەلامی دەداتەوێ. ئەو لە ناخی خۆیدا هەستی بەیەکەم نیگەرانیی کورپیکی میرمندال کرد کە دەترسیت بەرامبەرەکەیی گومان لەهیز و توانا و بالغبونی بکات. نیگەرانییەکەیی بیرنارد ئەو هیزەیی بەلاورا بەخشی کە ماوێیەک بوو لەدەستی دابوو، پەییوێندی ئەوان لەبەرەتدا لەسەر ئەو هیزەبنیادنرابوو: هیز و دەسلاتی ژنیکی بەتەمتر لەدوستەکەیی. بیرنارد دیسان تووشی ئەو هەستەبووێکە لاورا زۆر لەئەو بەئەزمووترە، ئەو زۆر شت دەزانیت کە بیرنارد نایزانیت، ئەو دەتوانیت بیرنارد بەخەلکیتەر بەراورد بکات و هەلی سەنگینیت، بۆیە بەغیرەتەوێکەیی پێویست بوو کردی. وەک سەربازیک کە فرمانەکان بەرێوێ دەبات، بە چابوکی و ریکوپیکی وەلامی بچووکتترین ئیشارەتەکانی لەشی لاورای بۆ گورپینی دۆخەکەیی دایەوێ. ئەو ورووژانەناچاری و چاوێواننەکراوێ جووتبوونەکەیان، ئەوێندە بیرناردی بەخۆیەوێمەشغوول کرد کە نەیزانی ئایا بۆخووشی ورووژاوە، یان نا. ئایا هیچ چیژ و لەزەتیک لەو کارە دەبینیت، یان نا.

ئەلبەتە لاوراش بیریی لەچیژ، یان هەلچوون و ورووژانی خۆی نەدەکردوێ. ئەو لەبێدەنگیدا بەخۆی دەگوت: ناهیلیم برۆی، ناهیلیم لەخۆتم دوور بکەیتەوێ، شەرپ لەپیناودا دەکەم. ئەوسا سیکسکردنەکەیی، هەلبەزودا بەزکردنەکەیی، بووبوو بەمەکینەییەکی شەرکەر کە خستبوویەگەر و کۆنترۆلی بەسەردا بوو. لاورا بەخۆی گوت ئەمە دواھەم بیانوویەتی، تاکە بیانوویەکی زۆر بەهیز کەبۆی ماوێتەوێ. وەک 'Ostinato' یەکە لەگەڵ 'bass' یێکدا کۆمپوزسیۆنیکی مۆسیقای بۆ فەرھەم دەکات، لاورا بەدەم هەوای جوولەکانییەوێ،

لای خۆی دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: شه‌ر ده‌که‌م، شه‌ر ده‌که‌م، شه‌ر ده‌که‌م، شه‌ر ده‌که‌م و دلنیا‌بوو که‌سه‌رده‌که‌و‌یت.

هه‌ر قاموس‌یکتان پێ خوشه‌بیکه‌نه‌وه. شه‌ر‌کردن واته‌سه‌پاندنی ئیراده‌ی خۆت به‌سه‌ر ئیراده‌ی ئه‌وی دیکه‌دا، به‌مه‌به‌ستی تیکشکاندن و خسته‌سه‌ر چۆک و ئه‌گه‌ر بکریت کوشتنی به‌رامبه‌ره‌که‌ت. «ژیان شه‌ر‌کردنه» ئه‌م ده‌سته‌واژه‌سه‌ره‌تا ده‌بیته به‌مانای خه‌م و ته‌سلیم بووبیته، به‌لام سه‌ده‌ی ئیمه، ئه‌م سه‌ده‌ی گه‌شبینی و کۆکوژییه، توانیویه‌تی کاریک بکات که‌ئه‌م ده‌سته‌واژه‌ترسناکه‌وه‌ک ده‌نگیکی شادی لێ بیته که‌ به‌رده‌وام دووباره‌ ده‌بیته‌وه. ره‌نگه‌ بلێن شه‌ر‌کردن دژ به‌که‌سینک ترسناکه، به‌لام شه‌ر‌کردن له‌پیناوی شتیک، کاریکی شه‌ریفانه‌و جوانه. به‌لێ، هه‌ولدان له‌پیناوی شادی (یان عه‌شق، یان دادپه‌روه‌ری و هتد) جوانه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌وه‌پا‌بین که‌هه‌وله‌که‌تان به‌وشه‌ی شه‌ر ده‌ربهرن، به‌و مانایه‌یه‌که‌هه‌وله‌شه‌ریفانه‌که‌شتان ئه‌و ئاواته‌شاراوه‌ی تیدایه‌که‌ده‌تانه‌و‌ی که‌سینک بگلینن. هه‌میشه‌شه‌ر 'بۆ' به‌شه‌ر 'دژ' به‌وه‌ گریندراوه. له‌کاتی شه‌ر‌دا ئامرازی په‌یوه‌ندی 'بۆ' به‌قازانجی ئامرازی په‌یوه‌ندی 'دژ' به‌ له‌بیر ده‌کریته.

لاورا له‌ کاتی جووتبووندا به‌هیز و گوپینکی زۆره‌وه‌هه‌له‌ده‌به‌زی و داده‌به‌زی. ئه‌و ده‌جه‌نگی؛ ئه‌و به‌ جووتبوون و ده‌سته‌ملانه‌وه ده‌جه‌نگی. شه‌ر‌ی لاورا بۆ بیزنارد بوو. ئه‌ی دژ به‌کێ؟ دژ به‌و که‌سه‌که‌به‌له‌شی خۆیه‌وه‌ نووساندبووی و به‌ره‌و هه‌ندیک دۆخ و جووله‌ی تازه‌ی سکسی پالی پیوه‌ ده‌نا. ئه‌م جووله‌ژیمناستیکیانه‌ماندوو‌یانی ده‌کرد و له‌و دۆخه‌بیده‌نگیه‌دا، له‌شه‌ر‌پینکی دل‌ره‌قانه‌ده‌چوو که‌لاورا هیزشی ده‌برد و بیزنارد به‌رگری ده‌کرد، لاورا فه‌رمانی ده‌دا و بیزنارد ملکه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی بوو.

پروفیسور "ٹافہ ناریوس"

پروفیسور "ٹافہ ناریوس" به پئی به شه قامی "دوماین" دا ده گه پرا. له ونستگه ی شه منده فهری "مون پاراناس" تیپه ری و له بهر شه وه که په له ی نه بوو، برپاری دا سهیریکی فروشگه ی لافایت بکات. له به شی جلوه بهرگی ژانه، مانکه نه لاستیقیه کان که دوا مؤده ی جلوه بهرگیان له بهر دا بوو، له هم موو لوه سه بریان ده کرد. "ٹافه ناریوس" پئی خوش بوو که لای شه وان بوو، به تاییه ت له م ژنه بیتجوولانه نزدیک بوو بووه وه که له فیگه ریکی شیتانه دا وشک بوو بوون، چونکه ده میان نه وه ک بق پینکین (لیویان پان نه بوو بووه وه)، به لکو بق ده برپینی سه رسوورمان کرابووه وه. پروفیسور "ٹافه ناریوس" پئی وابوو شه م ژنه رچیوانه چاویان به به شیک له له شی شه و که وتوو. جگه له و مانکه نانه که ترسیکی سه بریان ده رده بری، مانکه نی واشیان تیدا بوو که هر ده میان نه کرابووه وه، به لکو لیویشیان، شه و گردیله سوور و بچووکانه که درزیک له ناوه راستدا خونچه ی کردبوون، هم موو ساتیک بق ماچکردنی شه هوانی پروفیسور "ٹافه ناریوس" ناماده بوون. ده شه ی سینه میس که لیویان به بزه یه کی شه فسوونای له سه ر روومه ته لاستیقیه که یان پشکوتبوو، چاره نیوه کراوه کانیاں به ناشکرا ده ری ده خست که خه ریکن چیژ له سینکسینکی نارام و به رده وام وهرده گرن.

شه م ده عوه ت به سینکسه خوشه که وه ک شه پؤلی تیشکپژینی شه تومی له و مانکه نانه ه لده ستا، به بی وه لام ده مایه وه. خه لکی

ماندوو، خه مۆك، بيزار، تووپه و دوور له شه هوهت، له بهرامبهه ئه م
نمايشه دا تیده په رين. ته نيا پرؤفيسؤر "ئافه ناريس"، كه پتي وابوو
دهر هينه ري ئه م چيزه خووش و مه زنه يه، به خو شيبه وه به و ناوه دا
ده سوور پايه وه.

به لام هه موو شته جوانه كان ده بن كوتايان پي بيت. پرؤفيسؤر
"ئافه ناريس" له فرؤشگه كه رؤشته ده ر و بؤ پاراستي خؤي
له هاتو چووي ئوتؤمبيله كانى شه قام، به پليكانيكدا داگه را و خؤي
به راره وي پيچاوپلووچي ميترؤدا كرد. ئه و گه ليك جار به م ريگه يه دا
ده رؤشت و هيجكام له و شتانه ش كه ده بييني تووشى
سه رسوورمانى نه ده كرد. راره وي ميترؤ وهك هه ميشه چهند
كه سيكي ئاسايى لى بوو. دوو به ره لالا (dochards) به لؤره لؤر
ده رؤشتن، يه كيان شووشه يه ك شه رابى سوورى پيئوو، جاروبار به
بيحالى ئاوپى له رپيئواره كان ده دا يه وه و به بز ه يه كي كلؤلانه داواي
يارمه تى زياترى لى ده كردن. پياويكى گه نج كه به به ره ده ستي
روومه تى شار دبووه وه، دانيشتوو پالى به ديواره وه دا بوو.
نووسراوه كه ي به رده مي ئاشكراي ده كرد كه تازه له
به نديخانه به ربوو و نه يتوانيوه كاريك بؤ خؤي بدؤزيت ه وه و
برسييه تى. مؤسيقاژه نيكي ماندوو به ره وپووي زيندانييه كه ي جارن
پالى به ديواره وه دا بوو، كلاويك و چهند دراويك له لايه كي و
ترؤمپه تيكي برينجيش له لايه كي ديكه ي داندرابوو.

هه موو ئه مانه ئاسايى بوون، به لام شتيكي ئاناسايى سه رنجى
پرؤفيسؤر "ئافه ناريس" ي راكيشا. ژنيكي جوان له مابه يني
زيندانييه كه ي جارن و دوو به ره لالا سه رخؤشه كه راوه ستابوو كه
ته مهنى چل سال ده بوو. ئه و له پال ديواره كه نه بوو، له ناوه پاراستي
راره وه كه راوه ستابوو، سندوقتيكي سوورى كو كردنه وه ي يارمه تى

به دهسته وهبوو، به بزیه کی شیرینی ژنانه وه سندوقه که ی له پیش ریواره کان راده گرت. شتیک له سهر سندوقه که نووسرابوو: «یارم تیی گوله کان بدن». جله جوانه کانی ئەو ژنه له گهل شته کانی ده وروبهری نه ده گونجا و شادییه که ی وه کو فانوسیک راپه وه تاریکه که ی رۆشن کردبوو. دیاربوو ئەو سوالکه رانه، که هه میشه له وی سوالیان ده کرد، له بوونی ئەو ژنه له وی نیگه ران بوون و ترومپه تی به رپپی موسیقاژنه که ش نیشانه ی ته سلیمبوونی خاوه نه که ی له و کینه رکی نایه کسانه دا بوو.

کاتیک چاوی ژنه که له نیگای که سیک هه لئه نگوت، ئەوه ونده له سه رخو ده دوا که سه ره تا ریواره که له باتی بیستنی دهنگی، جو له ی لیوی ده خوینده وه: «گوله کان!» پروفیسور "ئافه نار یوس" یش چه زی ده کرد وشه کانی سه ر لیوی بخوینته وه، به لام کاتیک ژنه که چاوی به ئەو که وت گوتی «گوله...» و «...کان» که ی پیته واو نه کرا؛ چونکه ژنه که ئەوی ناسیبوو وه. "ئافه نار یوس" یش ئەوی ناسیبوو وه و سه ری له وه سوور مابوو که ئەو بۆ ده بی لیره بیته. "ئافه نار یوس" به پلیکانه کانداهه لگه را و خۆی که یانده ئەوه به ری بلواره که.

ئەو زانیی که به خۆشاردنه وه ی له هاتوچووی ئۆتومیله کان کاته که ی به فیروداوه، چونکه هاتوچووی ئۆتومیله کان راوه ستابوو. له لای "لاکوپۆل" وه چه شیمه تیکی زۆر به ره و "شه قامی رین" ده جوولان. هه موویان ره شپیتست بوون. پروفیسور پینی وابوو که عه ره بی گهنجن و دژ به ره که زپه رستی نار په زایه تی ده رده برن. بی ئەوه ی گوینیان بداتی، که مینک زیاتر به پینی رۆشت و ده رکه ی کافیه کی کرده وه. به رپوه به ری کافه که به دهنگی به رز پینی گوت:

«به پریز کوندیرا لیره بوو. ئەو داوای لیبور دنی لئ کردیت و گوتی درهنگ دهگه پریته وه. کتیبه که ی بۆ دانایت تا لەم ماوه دا بیتاقهت نه بیت.»

ئەوسا کتیپینکی بەرگ مه قه بای ناسک و ههرزانی له پڕۆمانه که ی من، «ژیان له شوینتیک دیکه یه»، دایه دهستی.

«نافه ناریوس» بن ئەوه سهیری کتیبه که بکات، خستی نه ناو گیرفانی وه، چونکه له و کاته دا بیری ئەو ژنه که وته وه که سندوق قیقی سووری یارمه تیی به دهسته وه بوو، ویستی جارینکی دیکه ش بیینیتته وه.

«هه ر ئیستا دهگه پریته وه.»

ئەوه ی گوت و پڕۆشته ده ر. ئەو به و دروشمانه دا که به ژوور سه ری خۆپیشانده ره کانه وه بوون، زانیی که ئەوان عه ره ب نین، به لکو تورکن و دژ به ره گه ز په رستی فه ره نسبییه کان خۆپیشاندان ناکه ن، به لکو دژ به بولگار یکردنی که مینه ی تورکی بولگاریا خۆپیشاندان ده که ن. خۆپیشانده ره کان له به رزکردنه وه ی مسته کانیان به رده وام بوون، به لام به که میک دلشکاوییه وه، چونکه خه مساردیی بیسنووری فه ره نسبییه کان نا ئومیدی کرد بوون. ئەوان که ئیستا چاویان به سکی به شکۆ و خڕ و شه پانیی پیاویک ده که وت که به هه مان پریگه دا، به لیواری پیاده پڕۆکه دا ده پڕۆشت و مستی هه لپریوو دهینه پانده: «مردن بۆ پروسه کان! مردن بۆ بولگار بییه کان!»، هیز و گورپکی زیاتریان پهیدا کرد و هاواریان جارینکی دیکه ش له هه موو بلواره که دا دهنگی دایه وه.

ئەو، له ژوور ئەو پلیکانانه که ساتیک له وه و پیش پیاواندا هه لگه رابوو، چاوی به دوو ژنی ناحه ز که وت که به یاننامه یان

بلاوده کرده وه. چونکه ده دیویست شتی زیاتر له باره ی ئاواتی
تورکه کانه وه بزانت، له یه کیتکیانی پرسى:

«تۆ تورکی؟»

ئو ژنه که ده تگوت تاوانی نازناویکی ترسناکی دراوه ته پال،
هاواری کرد:

«خودا نه کات! ئیمه هیچ په یوه ندییه کمان به م خۆپیشاندا نه وه نییه!
ئیمه ها تووین دژ به ره که زه پرستی ناره زایه تی ده رب برین!»

پرۆفیسۆر 'ئافه نار یوس' دوو به یاننامه ی له و دوو ژنه وه رگرت
و به پیکه وت چاوی به زه رده خه نه ی پیاویکی گه نج که وت
که به خه مسار دییه وه پالی به نه رده ی میترو که وه دا بوو. کابرای
که نجیش به خو شى و هاندانه وه به یاننامه یه کی پيدا. 'ئافه نار یوس' لئی
پرسی:

«ئمه دژ به کیتیه؟»

«ئمه بۆ ئازادی کانا کانا کانی کاله دۆنیای نوییه.»

پرۆفیسۆر 'ئافه نار یوس' به سى به یاننامه ی ناو گیرفانییه وه،
به ره و وینستگه ی میترو دا که پا. هینشتا زۆری ما بوو بگاته راره وه که،
سه یری کرد که شه که ی گۆراوه. ئو که شه بیزار که ره ی پینشووی
نه ما بوو، شتیک خه ریکبوو پروی ده دا: گویی له دهنگی ترۆمپهت و
چه پله ریزان و پیکه نین بوو. پاشان چاوی به و ژنه گه نج که وت که
هینشتا له وى ما بوو، به لام نیستا دوو پیاوه به رله لاکه ده وریان دا بوو.
یه کیان ئو ده سته ی گرتبوو که هیچی پین نه بوو، ئو ی دیکه ش
به هیمنی ئو قۆله ی گرتبوو که له ده وری سندووقه که ی ئالاند بوو.
ئوه که قۆلی ژنه که ی گرتبوو، کلاوی موسیقازنه که شی به ره و

رینواره‌کان دریژ کردبوو، به دهنگی بهرز ده‌یگوت: «بۆ گوله‌کان، بۆ ئەفریقا» ترومپه‌تزه‌نه‌که‌ش که‌له‌ لای راوه‌ستابوو، له‌ئامیزه‌که‌ی ده‌توو‌پراند، ده‌یتوو‌پراند، ده‌یتوو‌پراند، ئه‌ری و‌ها ده‌یتوو‌پراند که‌خه‌ریکبوو هه‌ناوی ده‌هاته‌ ده‌ر. خه‌لکه‌که‌ش ده‌وریان گرتبوون و زه‌رده‌خه‌نه‌یان ده‌کرد و دراو و پارهی کاغه‌زیان ده‌خسته‌ناو کلاوه‌که‌ی و ئه‌ویش سه‌پاسی ده‌کردن: «سه‌پاس! ئای که فه‌ره‌نسییه‌کان چه‌نده‌ده‌ستودل ئاوه‌لان. ئه‌گه‌ر فه‌ره‌نسییه‌کان نه‌بن ده‌بی گوله‌کان وه‌ک ئاژه‌ل بنالینن! ئای که فه‌ره‌نسییه‌کان چه‌نده‌ده‌ستودل ئاوه‌لان».

ژنه‌که‌نه‌یده‌زانی چی بکات؛ جار‌جار ده‌یویست خۆی پزگار بکات، به‌لام کاتیک گوئی له‌ ده‌نگی چه‌پله‌ریزانه‌که‌ده‌بوو، به‌سه‌ماکردن یه‌ک دوو هه‌نگاو ده‌چوو‌ه‌پیش. جاریک یه‌کیک له‌به‌ره‌للاکان ویستی به‌ره‌و خۆی بیسوورینیت و پووله‌روو قسه‌ی له‌گه‌ل بکات، ژنه‌که‌له‌به‌ر بۆنی ئه‌لکۆلی هه‌ناسه‌ی کشایه‌وه‌و به‌ترس و نیگه‌رانییه‌وه‌هه‌ولی دا خۆی ده‌رباز بکات.

له‌په‌ر به‌ندییه‌که‌ی جاران له‌ جینی خۆی هه‌ستا و وه‌ک بیه‌ویت سه‌رنجی ئه‌و دوو به‌ره‌للایه‌به‌ لای شتیکدا رابکیشیت، هه‌ردوو ده‌ستی راوه‌شاند. دوو پۆلیس نزیک ده‌بوونه‌وه. کاتیک پرۆفیسۆر "ئافه‌ناریوس" به‌هانتی ئه‌وانی زانی، ئه‌ویش ده‌ستی به‌سه‌ما کرد. سه‌که‌زله‌خه‌ره‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه‌بۆ لایه‌کی دیکه‌ده‌سووراند. به‌و قۆلانه‌ی که‌له‌ئانیشکه‌وه‌ نووشتابوونه‌وه، جووله‌ی بازنه‌یی ده‌کرد. یه‌کسه‌ر زه‌رده‌خه‌نه‌ی ده‌کرد و ئاسوده‌یی و سووکی لێ ده‌رژا. هه‌ر که پۆلیسه‌کان پوشتن "ئافه‌ناریوس" به‌ده‌م ئه‌و ژنه‌وه‌ پیکه‌نی

كەسندووقەكەى پىن بوو، دەتگوت جۆرىك پەيوەندىيان پىكەوۋەھەيە.
ئەوسا بەھەۋاى ترومپىت و شەقاۋەكانى چەپلەى لى دا. پۇلىسەكان
بەناچارى ئاۋرىكىيان دايەوۋە لەگەرانەكەيان بەردەوام بوون.

"ئافەنارىوس" كەلەو سەرکەوتتەى خۇشحال بووبوو، بەھەزىكى
زىاترەوۋەسەماى دەکرد. بە چالاكىيەكى چاۋەرۋاننەكراۋەوسوۋرى
دەدايەوۋە و بەرەۋىپىش و دواۋە ھەلدەبەزى و لەھەۋادا قاچى پىكدا
دەدا. ھەرۋەھا بەدەستەكانىشى لاساى سەماكەرىكى
دەكردەوۋەكەسەماى كەنكەن دەكات و تەنۋورەكەى ھەلدەداتەوۋە.
ئەم جوۋلەى ئەو، بەرەللاكەى ھاندا، نەۋىيەوۋە بەئەنگۈستى، داۋىنى
تەنۋورەى ژنەكەى گرت. ژنەكەدەيوست بەرگى لەخۇى بكات،
بەلام نەيدەتوانى چاۋ لەو پىاۋەبەۋىقارەھەلبىگىت كەبزەيەكى
ھاندەرانەى لەسەر لىو بوو. كاتىك ژنەكەۋىستى ۋەلامى
زەردەخەنەى ئەو كابرايەبدەتەوۋە، بەرەللاكەتەنۋورەكەى ھەلدەيەوۋە
قاچى رووت و شۆرتەسەۋزەكەى (كەزۆر لەتەنۋورەپەمەيىكەى
دەكالىيەوۋە) دەرکەوت. ژنەكەدىسان ۋىستى بەرگى لەخۇى بكات،
بەلام نەيتوانى. ئەو بەدەستىك سىندووقى يارمەتییەكەى گرتبوو
(ھەرچەندەئىتر كەس ئامادەنەبوو دراۋىكى تى باۋىت، بەلام ئەۋەندە
توند گرتبوۋى كەپىندەچوۋ ھەموو شەرافەتى، ماناى ژيان و
گىانىشى لەنىو ئەو سىندووقەدا بىت)، دەستەكەى دىكەشى بەچىكى
بەرەللاكەوۋە جوۋلەى لى بىرايوو. ئەوان ئەگەر ھەردوۋ دەستىشىيان
بىستايەو دەستدرىژىشىيان پىن بىكردايە، ۋەزى لە ئىستاي خرابتر
نەدەبوو. بەرەللاكە تەنۋورەكەى ھەلدەدايەوۋە دەينەراند: «بۇ
گۈلەكان! بۇ ئەفرىقا!» و فرمىسكى سووكايەتى لەچاۋى

ژنه که ده چؤرا، به لام ژنه که هه ولی دها سووکایه تییه که ی بشاریته وه، هه ولی دها پیتیکه نیت، ده تگوت هه موو شتیک به ره زامه ندیی خوی و به قازانجی ئه فریقا رووده دا و ئه و به خواستی خوی قاچه کورت و جوانه که ی به رزده کاته وه.

پاشان له پر شه پۆلیک بۆگه نی ترسناکی به ره لالا که ی به لووتدا چوو، بۆگه نی هه ناسه و جله کانی که له میژیوو به له شییه وه لکابوون و وهک پیستیان لی هاتبوو (ئه گه ر ئوتۆمبیلیک لی بدایه و برینداری بکردایه، ده بوایه گرووینک نه شته رگه ر سه عاتیک پیش نه شته رگه رییه که ی هه ولیان بدایه جله کانی له بهر دامالن). ژنه که عۆقره ی لی برا و به زور خوی له چنگی راپسکاند، له کاتیکدا سندوو قه که ی به سنگیه وه نووساندبوو، به ره و پرؤفیسۆر "ئافه ناریوس" هه لات. به ده م له رزین و هه نیسکه وه خوی به له شییه وه هه لواسی. "ئافه ناریوس" خیرا ئارامی کرده وه. دهستی گرت و له ویستگه ی میترۆ برده ده ر.

لەش

ئەگنيس بە نىگەرانييەوہ گوٲى:

«لاورا، تو زور لەر بوويت.»

ئەو و خوشكەكەى خەرىكبوون لەرپستورانٲ نانى نيوہرۆيان دەخوارد. لاورا گوٲى:

«ئىشتيام نىيە. ھەرچى دەخۆم دەپھنمەوہ.»

ئەوسا قومىك ئاوى كانزايى، كەلەبرى شەراب داواى كرديوو، خواردەوہو گوٲى:

«زور خەستە.»

«ئاوہكە؟»

«دەبى تراوى بكمەوہ.»

«لاورا...»

ئەگنيس ويستى خوشكەكەى سەركۆنەبكات، بەلام لەباتى ئەوہگوٲى:

«نايىٲ ئەوہندەبىر لە شتەكان بكەيتەوہ.»

«ھەموو شتىكم لەدەست چوہ، ئەگنيس.»

«پىم بلى بەراست لەنيوان ئەو و تودا چى روى داوہ؟»

«زور شت، بەلام ئىستا لەھەمىشەخۆشتر جووت دەبين. وەك شىتان.»

«ئەگەر وەك شىتان جووت دەبن، ئەى كەواتەچى لەنيوانتان

گۆراوہ؟»

«هەر لهو کاتانه دایه که دلنیا م ئه و له گهل منه. کاتیک جووتبوونه که مان کوتایی هات، هوشی دهچیت بو شوینیکی دیکه. ته نانه ت ئه گهر سه دجار له وه شیتانه تریش جوت ببین، دیسان هه موو شتیک کوتایی دیت. ئاخر خو جووتبوون هه موو شتیک نییه، کیشه که له سهر جووتبوون نییه؛ کیشه که ئه وه یه بیر له من بکاته وه. من له گهل زور پیاودا بووم که ئه مرق نه ئه وان هیچ له من ده زانن، نه من هیچ له وان ده زانم. له خوم ده پرسم مادام هیچ کاریگه ریه کم له سهر که س جینه هیشتوره، ئه ی که واته ئه م هه موو ساله بچی ژیاوم؟ چی له ژیانم به جی ماوه؟ هیچ. ئه گنيس، هیچ! به لام ئه م دوو ساله ی دوا یی به راست شاد بووم، چونکه ده مزانی بیرنارد منی له بیره، ده مزانی له میشکیدا هه م، له ناخیدا زیندووم. به لای منه وه ژیا نی راسته قینه به و مانایه یه که له بیرى به رامبه ره که مدا بمینمه وه. ئه گینا مردوویه کم که ده جوولیم».

«باشه کاتیک بوخوت له ماله وه گوی له قه وانه کانت ده گری، گوی له "ماله ر" ده گری، ئایا هه ر ئه وه خوشیه کی هه رچه نده بچووک، به لام بنه رتیت پین نابه خشیت که ئه وه نده بهینیت بوی بژی؟»

«ئه گنيس، دلنیا بوخوشت ده زانی که ئه م قسه ت که و جانه یه. من که به ته نیا بم، "ماله ر" به لامه وه هیچ مانایه کی نییه. من ئه و کاته چیژ له "ماله ر" وه رده گرم که له گهل بیرنارد بم، یان له وه دلنیا بم که ئه و یادم ده کات. که له گهل بیرنارد نه بم، ته نانه ت ناتوانم ته ختی خه وه که شم هه لپه رتیوم، هه ز ناکه م خو شم بشوم، یان ژیرکراسه که شم بگورم».

«لاورا! خو بیرنارد تاقه پیاوی ئه م دنیا یه نییه».

لاورا گوتی:

«تاقه پیاوه! بۆ ده ته وئ له گهل خوشم درۆ بکه م؟ بیرنارد دواهم بهختی منه. خۆ من بیست، یان سی سالان نیم. دواى بیرنارد دنیا بۆ من چۆله وانی و بیابانه».

قومیک له ئاوه کانزاییه که ی خوارده وه و گوتی:
«زۆر خهسته».

ئوسا پیشخزمه ته که ی بانگ کرد تا ئاوی ساده ی بۆ بهینیت. پاشان دریزه ی به قسه کانی دا:

«ئو تا مانگیکی دیکه بۆ ماوه ی دوو هفته ده چیت بۆ 'مارتی نیک'. ئیمه دوو جار پیکه وه چووین، به لام ئه مجاره پیشوهخت پینی گوتم که به ته مایه به بی من بچیت. دواى ئه وه که ئه م قسه ی کرد، من دوو رۆژ هیچم پینه خورا، به لام ده زانم چی بکه م».

پیشخزمه ته که سوراچییه ک ئاوی هینا و لاورا له بهرچاوی واقورماوی ئه ودا که میک له و ئاوه ی تیکه له به ئاوه کانزاییه که کرد و دیسان دوو باره ی کرده وه:

«ئهری، ده زانم چی بکه م».

ئوسا بیده نگ بوو. ده تگوت به ته مایه خوشکه که ی پرسیاوی لئ بکات. ئه گنیش پینی زانی و به ئه نقهست هیچی لئ نه پرسى، به لام کاتیک بیده نگیه که ی زۆری خایاند، ته سلیم بوو، گوتی:

«پیت وایه به ته مای چی بکه یته؟»

لاورا گوتی که له م چند هفته یه دا سهردانی پینچ دکتوری کردوه، گله یی له بیخه ویی خوی کردوه و تکای لئ کردوون ده رمانی خه، 'باریبتورات'ی، بده نی.

له و کاته وه که لاورا به ده م گله و گازنده ی هه میشه ییه وه ناماژه ی به خو کوشتنیش ده کرد، ئه گنیش هه سته ده کرد به رده وام خه مؤکتر و ماندوو تر ده بیت. ئه و چند جار هه ولی دا به به لگاندى لۆژیکی و

ههستیاری، خوشکهکهی له م کیشیه ژیوان بکاتهوه: «دلنیام تو ههرگیز تووشی به لای ئاوام ناکهت»، به لام بیهووده بوو. لاورا وهک ئه وهی گوینی له قسه کانی ئه گنیشیش نه بوو بیت، دیسان باسی خۆکوشتی ده کرده وه:

«من حه فته یه ک له ئه و زووتر ده چم بۆ مارتی نیک». کلیم پتیه. ماله که چۆله. کاریک ده که م له وئ تهرمه که م بدۆزیته وه. ئاوا ههرگیز ناتوانیت له بیر خۆیم بیاته وه.»

ئه گنیش ده یزانی که لاورا توانای ئه نجامدانی کاری که و جانهی ههیه و کاتیک گوئی: «کاریک ده که م له وئ تهرمه که م بدۆزیته وه»، ترسا. ئه و له شی بیجوولهی لاورای له ناوه راستی ژووری دانیشتی قیلاکه هینایه پیشچاوی خۆی و چونکه ده یزانی ئه م وینه یه ده کریت راست ده ربجیت و له لاوراش ده وه شیته وه، توقا.

به لای لاورا وه عاشقبوون به و مانایه بوو که مرؤف له شی خۆی وهک دیارییه ک پیشکهش به دلداره کهی بکات، وهک پیانویه کی سپی که پیشکهش به خوشکه زاکه ی کردبوو، له شی خۆی له ناوه راستی ماله که دا دابنیت و بلیت: «فرموو من لیرهم، له شینکی په نجا و شهش کیلویی، ئه مه گوشته که م، ئه مهش ئیسکه کانم، هه موویان بۆ تو، هه موویانت لیزه بۆ داده نیم». لاورا دیارییه کی ئاوا ی به کرده یه کی شه هوانی ده زانی. چونکه به لای ئه وه وه له ش، نه وهک هه ر له کاتی تاییه تی وروژاندا دۆخیکی سینکسی بوو، به لکو هه روا که پیشتریش گوتم، له ش هه ر له سه ره تاوه، له پیشه وه، به رده وام و به گستی، ده ره کی و ناوه کی، له خه ون و بیداری و مردنیشدا سینکسی بوو.

به لای ئه گنیشه وه، حاله تی شه هوانی ته نیا تاییه ت به و ساته وه ختی وروژانه یه که له ش تیایدا جوان و دلرفین ده بیت. هه ر

له و ساته وهخته دايه كه له ش پاك و بنگه رد و دلخواز ده بيت. به لام كاتيک نه و روشنايييه ساخته په نه مينيت، ديسان له شي ده بيته وه به ماشينيكي پيس كه نه و مه جبووره پاي بگريت و بيپاريزيت. بويه نه و هرگيز ناماده نه بوو بليت: «كاريك ده كه م له وي تهرمه كه م بدوزيته وه». نه و بيروكه نه گنيس ده توقينيت كه دلداره كه ي له دوختيكا بيپينيت كه بووه به له شيكي به تال له سيكس و سيجر، كه پرومه تي تيكچوووه وه له سهر عهرز كه وتوووه و تواناي كونترولكردي خوي نيه. نه و شهرم له خوي ده كات. شهرمه زاري ريگه ي پي نادات به خواستي خوي بيت به تهرم.

به لام نه گنيس ده يزاني كه لاورا وهك نه و نيه؛ لاورا ده تواني له شي بيگياني خوي له ناو ژووري دلداره كه ي فرې بدات، نه مه له گه ل په يوه ندي نيوان لاورا و له شي، له گه ل شيوازي خوشه ويستيه كه ي ده گونجيت، بويه نه گنيس ترسا، به سهر ميزه كه دا نه وييه وه وه ده ستي خوشكه كه ي گرت. لاورا به ده نكيكي كز گوتي:

«من دلنيام تو تيم ده گيت. تو پاولت هه يه. چاكرين پياويك كه ده تتواني ناواتي بو بخوازيت. من بيپرناردم هه يه. نه گه ر بيپرناردم وازم لي بينيت ئيتر هيجم نيه، ئيتر هيج كه سم نابيت. تو ده زاني كه من به ستي كه م رازي نابم. نامه وي ناگام له دامايي خوم بيت. به لاي منه وه ژيان مانايه كي زور گه وره ي هه يه. ژيان ده بيت، يان هه موو شتيكم بداتي، يان وازي لي ده هينم. دلنيام تو تيم ده گيت، تو خوشكمي».

هه ردووكيان بو ساتيك بيدهنگ بوون. نه گنيس له وه لام ده گه را. ماندوو بووبوو. نه م وتوويزه حفته به حفته ده واهه ي بوو، نه گنيس جار له دواي جار له بيپه ووده بووني قسه كاني خوي ده گه يشت. له پر كومه ليك وشه ي چاوهرواننه كراو هاتنه ناو نه م ساته وه ختي

ماندووی و سستییه وه. لاورا گوتی: «ديسان بئتراند بئتراندی پیر له باره ی بهرزبوونه وهی راده ی خۆکوشتنه وه ئازاوه ی ناوه ته وه. ماله که ی مارتی نیکیش هی ئه وه. بیهینه پیتشچاوی خۆت که من به و کاره م چ خۆشییه کی بی ده به خشم!» به پیکه نینه وه نه وه ی گوت.

هر چه نده پیکه نینه که ی لاورا عه سه بی و زۆره مله بوو، به لام وه ک شتیکی چاوه روانه کراو یارمه تیی ئه گنیسی دا. ئه ویش پیکه نی، پیکه نینیکی راسته قینه، پیکه نینیکی بیده ره به ست. چاری هه ردوو خوشکه که پر بوو بوو له فرمیسک. ئه وان هه ستیان کرد که یه کتریان خۆش ده ویت و لاورا دژ به ژیا نی خۆی هه چ ناکات. ئه وان له کاتی کدا که ده ستی یه کتریان گرتبوو، باسی زۆر شتیان کرد. قسه کانیا ن ته ژیی سۆزیک ی خوشکانه بوو که له پشتیه وه چاوخشاندنیک به فیلاکه ی سویس و جووله ی ده ستیک ی هه لبراو، شاردرابووه وه؛ ده ستیک که بهرزبوو بووه وه ده تگوت تۆپیک ی جوان و په نگا وره نگ فری ده دات؛ وه ک مزگینی سه فه ریک، به لئینیک بۆ داها توو یه کی خۆش، به لئینیک که ره نگه نه چیته بواری جینه جیکردنه وه، به لام وه ک زایه له یه کی جوان له ناخیاندا ده مینیته وه.

که ساته وه ختی کاسبوونیا ن تیپه ری، ئه گنیس گوتی:

«لاورا، نابیت کاری که وجانه بکه یته. که س شایانی ئه وه نییه له پیناویدا ئازار بکیشیت. بیر له من بکه ره وه، بیر له وه بکه ره وه که چه نده م خۆش ده ویت.»

لاوراش گوتی:

«به لام پیم خۆشه شتیک بکه م. من ده بی شتیک بکه م.»

«شتیک بکه یته؟ چی بکه یته؟»

لاورا به قوولی سه یری چاوی خوشکه که ی کرد و شانی . هه لته کاند، ده تگوت پتی لی ده نا که هیشتا بۆخۆشی نازانیت

مه‌به‌ستی له‌شتیك" چیه. پاشان كه‌میک سه‌ری خوار كرده‌وه،
بزه‌یه‌کی ون و نائومی‌دانه‌نیشته‌سه‌ر پرومه‌تی و نوکی قامكه‌کانی
خسته‌نیوان جووت مه‌مکی و دیسان به‌گوتنه‌وه‌ی وشه‌ی "شتیك"،
ده‌ستی هینایه‌پیش.

ئه‌گنيس له‌وه‌دلنیا بوو كه‌گوتنی "شتیك" به‌مانای شتیکی
دیاریكراو نییه، به‌لام ئه‌و جووله‌ی لاورا بیگومان به‌و مانایه‌بوو
كه‌"شتیك" واته‌ فرین بۆ به‌رزاییه‌جوانه‌كان و ئه‌مه‌ش هیچ
په‌یوه‌نییه‌کی به‌له‌شی مردوویه‌كه‌وه‌نییه‌كه‌له‌سه‌ر عه‌رز، له‌ناوه‌پراستی
ژووریک، له‌ناوچه‌یه‌کی گه‌رمه‌سیری پراکشابیت.

چهند روژ دواتر لاورا سه‌ردانی كۆمه‌لگه‌ی فه‌ره‌نسا-ئه‌فریقایی
كرد كه‌سه‌روكه‌كه‌ی باوکی بیژنارد بوو، داوای كرد كه‌خۆبه‌خشانه
له‌شه‌قام و كۆلانه‌كان یارمه‌تی بۆ گوله‌كان كۆبكاته‌وه.

جوولئوھك ئارەزووی نەمری

یەكەم عەشقی بیتینا، خۆشویستنی "كەمانسیرای" بوو كەلە داھاتوودا دەبوو بەشاعیریکی گەرەمی رۆمانتیک؛ پاشان ھەروا كەدەزانین عاشقی گۆتەبوو، بیتھۆفنی دەپەرست، شەیدای "ناخیم فون ئارنیم"ی میزدی بوو كەئەویش شاعیریکی گەرەمبوو. دواتر شیتی "كۆنت ھیرمان فونپوكلەر موسكاو" بوو كەشاعیر نەبوو، بەلكو كتیبی دەنووسی و (وا ریکەوت كە"نامەگۆرپنەوھەكانی مندالیک لەگەل گۆتە"ی پینشكەش بەئەو كرد). كاتیک تەمەنیشی گەیشتەپەنجا سال، بەرامبەر بەدوو پیاوی گەنج، "فیلیپ ناتوسیوس" و "ژولیوس دورینگ" كە كتیبیان نەدەنووسی، بەلكو نامەیان بۆ دەنارد (و بۆخۆی بەشیک لەو نامانەیی بلاوكردەوھ) ھەستیکی دایكانەشەھوانیی پەیدا كردبوو. "كارل ماركس"ی ناچار كردبوو كەئێواران، كاتیک دەچوو بۆ سەردانی "جینن"ی دەزگیرانی، بۆئەو گەشتەدوورودریژەیی لەگەلی بیت (ماركس پێی خۆش نەبوو ئەو بچیت بۆ لای، ھەزی دەكرد لەگەل "جینن"ی بیت نەك "بیتینا"، بەلام ئەو پیاوھەكە دەیتوانی دنیا ژێروزبەر بكات، دەرەقەتی ژنیک نەدەھات كەپەیوەندییەكی دۆستانەیی لەگەل گۆتەھەبوو). "فرانتس لیست"یشی خوشویست، بەلام ئەوھەزۆری نەخایاند، چونكە"لیست" تەنیا بییری لە شانازییەكانی خۆی دەكردەوھ. بەجۆشوخروۆشەوھویستی یارمەتی "كارل بلەشن"ی شیوھكاریش بدات كەپێی وابوو نەخۆشیی دەرروونییەتی(ئەو سووكایەتییە كەسەردەمانیک بەھاوسەرەكەیی

گۆتهی کردبوو، بهژنهکەى ئەویشی دەکرد، دەستی به
 نامەگۆرپینهوه له گەل کارل ئەلیکساندر، میراتگری تاجوتهختی
 ساکسونی و وایماریش کرد؛ کتیییکیشی به ناوی "کتییی شا" بۆ شای
 "پروس"، فریدریک فیلهیلمیش نووسی که له ویدا باسی ئەرک و
 بهرپرسیاریی شایهک بهرامبەر به ژێردهستهکانی کرد و به شوین
 ئەوهشدا کتییی "کلۆلهکان"ی نووسی و دامایی خەلکی هەژاری
 شیکردهوه. پاشان دیسان به داوای ئازادکردنی "فیلهیلم شلیفهل"هوه،
 که تاوانی بهشداریکردن له پیلانیکی کۆمۆنیستی درابووه پال، به رهو
 شا گهرايهوه. دیسان به داوایهکی دیکه له لایهن "لودوی گمیهرۆ
 ستاوسکییهوه، یهکیک له پڕیبه رانی شوڕشی پۆلۆنیا که له بهندیخانهی
 پروس چاوه پوانی مردن بوو، دهسته و داوینیی شا بووهوه. ئەو،
 بۆخۆی هه رگیز ئەو دواهم پیاوهی نه بیینی که ده پیه رست: "شاندۆر
 پتۆفی"، شاعیری ههنگاری که له ته مەنی بیستوشه ش سالی، وهک
 سه ربازیک له پاپه پینی ۱۸۴۸ دا کوژرا. ئەو، نه وهک هه ر شاعیرتیکی
 گه ره ی به دنیا ناساند (ناوی خودای پۆزی لی نا)، به لکو وێرایی
 شاعیره که، سه رنجی خه لکی به ره و ولاته که شی که ئەوروپا هیچی
 لی نه ده زانی، پراکتیسا. ئەگه ر ئەوه تان له بیر بیت که پۆشنییرانی
 ههنگاری که له سالی ۱۹۵۶ دا دژ به ئیمپراتۆریی پروسیه پاپه پین و
 ئیلهام به خشی یه که م شوڕشی دژه ستالینی بوون، به ناوی ئەم
 شاعیره وه خویان ناو نا "دهسته ی پتۆفی"، ئەوسا له وه تیده گه ن
 که "بیتینا" به و عه شق و دلداریا نه یه وه له هه موو میژووی
 دوورودریژی ئەوروپادا، هه ر له سه ده ی هه ژده وه تا ناوه پاستی ئەم
 سه ده یه، به رده وام ئاماده بووه. "بیتینا"ی گه نج و سه رکتیش. فریشته ی
 میژوو، کاهینه ی میژوو. من ئەو مافه به خۆم ده ده م که پینی بلیم

کاهینه‌ی میژوو، چونکه به لای بیتینا^۱ وه میژوو یه‌عنی (هه‌موو هاو‌پرتکانی ئەم خوازەیان بەکار دەبرد): شتیوه‌ی خواوه‌ند.

هه‌ندیگ جار هاو‌پرتکانی سه‌رکۆنه‌یان ده‌کرد که‌گوايه‌ئوه‌نده‌ی پیویسته، گوی به‌خیزان و ئابووری خوی نادات و له‌خۆیه‌وه، بن‌ئوه‌بیر له‌به‌هاکه‌ی بکاته‌وه، خۆی بۆ خه‌لکی دیکه‌ته‌رخان ده‌کات.

«من‌ه‌ز له‌و شتانه‌ناکه‌م که‌ ئیوه‌ده‌یلین! خۆ من ژمیریار نیم! من‌ه‌ر ئه‌وه‌م که‌هه‌م!»

ئوسا هه‌ردوو ده‌ستی به‌شیتوه‌یه‌ک له‌سه‌ر سنگی دانا که‌دوو قامکی ناو‌راستی پرتک له‌نیوان مه‌مه‌که‌کانیدا بوو. پاشان ئارام سه‌ری خوارکرده‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و جوان و خیزا هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه. له‌م کاته‌دا په‌نجه‌کانی لینگ دران و له‌کۆتاییشدا هه‌ردوو قۆلی لینگ جیا‌بوونه‌وه‌و به‌ره‌ده‌ستی به‌ره‌و سه‌ره‌وه‌پراگرت.

نا، ئیوه‌به‌هه‌له‌نه‌چوون. ئەمه‌هه‌ر ئه‌و فیگه‌ر و جووله‌یه‌که‌لاورا له‌به‌شی پینشودا، کاتیک ده‌یویست 'شتیک' بکات، کردی. ئیستا با‌بابه‌ته‌که‌لیک بده‌ینه‌وه:

کاتیک ئەگنیش پنی گوت: «لاورا نابن کاری گه‌وجانه‌بکه‌یت. که‌س شایانی ئەوه‌نیه‌نازاری بۆ بکیشیت. بیر له‌من بکه‌ره‌وه‌و له‌وه‌ی که‌چه‌نده‌م خۆش ده‌وییت» لاورا له‌وه‌لامدا گوتی: «به‌لام من پین خۆشه‌ شتیک بکه‌م! من ده‌بن شتیک بکه‌م!»

لاورا کاتیک ئەوه‌ی گوتبوو، بیری خه‌وتن له‌گه‌ل پیاویکی دیکه‌ی به‌میشکدا تیه‌په‌ریبوو. پینشتریش زورجار ئه‌و بیره‌ی به‌میشکدا هاتبوو، ئەمه‌ش له‌گه‌ل ئاره‌زووی خۆکوشته‌کی ناکوک نه‌بوو. هه‌ردووکیان په‌رچه‌کرداری لۆژیکي و زیده‌پۆیانه‌ی ژنیک بوون که‌سه‌ووکایه‌تی پین کرابوو. هه‌ولدانی ئەگنیش بۆ روونکردنه‌وه‌ی

هه موو شته كان، ئەم خەونە تە مومژاوییهی خەیانەتی بە گرزێیه وە پەن
قرتاندا:

«شتیک بکەیت؟ شتیکی چۆن؟»

لاورا زانیی کە دواى قسە و باسی خۆکوشتنە کە ی، ئارەزووی
خەیانە تکرەدن کارێکی گالته جارانه یە، بۆیه شله ژا و دیسان وشە ی
«شتیکێ ی دووبارە کردە وە، بە لام چونکە ئە گنێس بە نیگا داوا ی
وە لامێکی پوو نتری لێ دە کرد، لاورا هە ولی دا تە نانت ئە گەر بە
جوولە یە کیش بوو بیت، مانا بە م وشە لیل و تە مومژاوییه ی بیه خشینت:
ئە و هەر دوو دەستی خستە سەر سنگی و پاشان بەرە و پێشە وە ی
بردن.

چۆن ئە م جوولە ی بە بیردا هات؟ وە لامدانە وە بە م پرسیارە کارێکی
دژوارە. ئە و لە وە و پێش هەر گیز جوولە ی ئاوا ی نە کرد بوو. کە سێکی
نە ناسراو هانی دا ئە وە بکات، وە ک ئە کتەرێک کە بە شیک
لە شانۆ نامە کە ی لە بیر دە چیتە وە و کە سیک وە بیبری دە هینیتە وە.
هەر چە ندە ئە م جوولە شتیکی ئاشکرای دە رنە دە بێ ی، کە چی
بە و حالە ش، بە و مانایە بوو کە ئە نجامدانی «شتیک» واتە خۆفیداکردن،
خۆبە جیهان سپاردن، هە لفراندنی رۆحی خۆ ی، وە ک کۆترێکی سێ ی،
بەرە و ئاسۆ ی شین.

ئە گەر لاورا دەستی نە خستایە تە سەر سنگی و بەرە و پێشی
نە بردنایە، بێ گومان ئە و بیروکە ی بە مێشکدا نە دە هات
کە بە سندوقێکی کۆ کردنە وە ی یار مە تیه وە لە میترو پرا وە ستیت، هەر
بیریشی لە کارێکی ئاوا نە دە کردە وە. دە تگوت ئە و جوولە خاوەنی
ئیرادە ی خۆ ی بوو: ئە و جوولە بوو کە پێگە ی پێشان دە دا و ئە ویش
بە دوایدا دە رویشت.

کاره‌کانی لاورا و بیتینا وهک یه‌کن. بیتگومان په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان ئاواتی لاورا بۆ یارمه‌تیدانی ره‌شپه‌سته‌بیانییه‌کان و هه‌وله‌که‌ی بیتینا بۆ رزگارکردنی پۆلۆنییه‌کی تاوانبار هه‌یه. له‌گه‌ل هه‌موو ئەمانه‌شدا پیناچیت که‌س به‌م به‌راوردکردنه‌پازی بیت. من ناتوانم 'بیتینا فون ئارنیم' له‌و دۆخه‌دا به‌هینمه‌په‌شچاوی خۆم که‌سندوو‌قیکی یارمه‌تی پێیه‌و له‌ وێستگه‌ی میترو راپه‌ستاوه‌و ده‌رۆزه‌ده‌کات! بیتینا چه‌زی له‌م جوهره‌کاره‌خه‌یرومه‌ندانه‌نه‌بوو! بیتینا له‌و ژنه‌ساماندارانه‌نه‌بوو که‌چونکه‌هه‌یچیان پهن ناکریت، یارمه‌تی بۆ هه‌زاران کۆده‌که‌نه‌وه. ئەو له‌ئاست په‌شخزمه‌ته‌کانی خۆشیدا دل‌په‌ق بوو؛ تا راده‌یه‌ک که 'فون ئارنیم'ی میتردی ناچار بووبوو سه‌رکۆنه‌ی بکات (ئهو له‌نامه‌یه‌که‌یدا بۆ بیتینای نووسیبوو «په‌شخزمه‌ته‌کانیش مروفن و تو ناییت وه‌ک ماشین کاریان لهن بکیشیته‌وه!» ئەوه‌ی پالی پێوه‌ده‌نا یارمه‌تی خه‌لکی دیکه‌بدات، ئەوه‌نه‌بوو که‌چه‌زی له‌کاری چاکه‌بیت، به‌لکو به‌ئاواتی په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌وخۆ و تابه‌تییه‌وه‌بوو له‌گه‌ل خواوه‌ند، که‌ پێی وابوو له‌ میژوودا خۆی ده‌رده‌خات. هه‌موو چه‌یروکه‌دلداریه‌کانی له‌گه‌ل پیاوه‌ناو‌داره‌کان (پیاوانی تر سه‌رنجیان رانه‌ده‌کیشا) بۆ ئەو وه‌ک سه‌کۆیه‌کی فه‌نه‌ریی یاریگا بوون که‌به‌جته‌سه‌ری و له‌ویوه‌خۆی بۆ حه‌واوه‌هه‌ل‌بدات، بۆ به‌رزایی، بۆ ئەو شوینه‌که‌خودا له‌شپه‌وه‌ی میژوو ده‌رده‌که‌ویت.

ئهری هه‌موو ئەمانه‌راستن، به‌لام ئاگادار بن! لاورا له‌و ژنه‌دلپاکانه‌ی رینکخراوه‌خه‌یروازییه‌کان نه‌بوو. ئەو پاره‌ی به‌ سوالکه‌ره‌کان نه‌ده‌دا. به‌ لایاندا تیده‌په‌پی و هه‌رچه‌نده‌لییانه‌وه‌نزیکیش بوو، به‌لام نه‌یده‌بینین. ئەو تووشی نه‌خۆشیی دووربینی پۆچی بووبوو. ئەو ئەفریقیانه‌که‌ هه‌زاران

کیلومتر لئیہ وہ دوور بوون و گزشتی لہشیان دہ پروا، لہو سوالکھرانہ بہئو نزیکتر بوون، چونکہ ئوان لہ شوئینکی ئوپہ پری ئاسق بوون؛ شوئینک کہ جو لہی دہستہ کانی لاورا، رۆحہ دہ رده دارہ کہ یان بۆ دہ نارڈ.

لہ گہل ہموو ئہ مانہ شدا، بیگومان جیاوازیبہک لہ نیوان پۆلؤنیبہ کی تاوانبار و ئہ فریقیبہ کی نہ خوش ہہ یہ! ئہ وہی کہ بہ لای بیتینا وہ خۆہ لقرتاندن لہ میژوو بوو، بہ لای لاورا وہ تہ نیا کاریکی خیرۆمہ ندانہ بوو، بہ لام ئہ وہ تاوانی لاورا نہ بوو. میژووی جیہان بہ شوپرش و یۆتوپیا و ئومید و نائومیدیہ کانیبہ ولہ ئہ وروپا باری کردووہ و تہ نیا نۆستالژیا و حہ سرہ تی لہ دواى خۆی جیہیشتووہ. ہر بۆیہ فہرہ نسیبہ کان کارہ خیرخوازیبہ کانیان کردووہ بہ شتیکی نیونہ تہ وہی. پالئہری ئوان (وہک ئہ مہریکیبہ کان) خوشہ ویستیبہ کی مہ سیحانہ بۆ دراوسینکانیان نیبہ، بہ لکو ئاواتہ بۆ میژووی لہ کیسچوو؛ ئاواتہ بۆ بانگ کردنہ وہی دووبارہ و ئامادہ یی لہ ناو ئہ و میژووہ دا، ہیچ نہ بیت لہ شکی سندووقیکی یارمہ تی سور بۆ رہ شپینستہ کان.

با جوولہ کہی بیتینا و لاورا بہ نیشانہ ی ئاواتی نہ مری بزانین. بیتینا کہ ئاواتہ خوازی نہ مریبہ کی مہ زنہ، حہز دہ کات بلیت: نامہ ویت بہم رۆژگارہ و دالغہ کانیبہ وہ بمرم، حہز دہ کہم خۆم ہہ لیکیشم. حہز دہ کہم بیم بہ بہ شیک لہ میژوو، چونکہ میژوو یادہ وہری ئہ بہ دیبہ. ہرچہ ندہ لاوراش ئاوات بۆ نہ مریبہ کی بچوک دہ خوازیت، بہ لام ئہ ویش ہر ئہ مہ ی دہ ویت. ئہ ویش دہ یہ ویت خۆی و ئہ و ساتہ وختہ خہ مبارانہ ہہ لیکیشیت کہ تیایاندا دہ ژى و 'شتیک' بکات کہ ہموو ناسیاوہ کانی ئہ ویان لہ بیر بیت.

تەمومۇز

بريژيت لە مندالييه وه حەزى دەکرد لەسەر ئەژنۆى باوکی دابنیشیت، بەلام من پىم وایە که تەمەنى بوو بەهەژدەسەل، ئەو حەزەشى زیاتر بوو. ئەگنيس ئەو هی ناخۆش نەبوو. بريژيت زۆر جار لەگەل دایکوباوکی دەچوو و ناو جیگە که یان (بە تايبەت شەوان کە سەیری تە لە فزیونیان دەکرد) و لەشى ئەم سبیانە زیاتر لە یەک نزیک بوو، تا لەشى ئەگنيس و دایکوباوکی، بەلام وێرای هەموو ئەمانەش، تەمومۇز و لیلی دیمەنە کە لە بەرچاوی ون نە دەبوو: کچیکى گەنج بە سنگ و پستی گەرە و لەسەر کۆشى پیاویکی جوانچاکى گەنج دانیشیت و دەست بە شان و گۆناکانیدا بینیت و بەو مەمکە قوتانە یە وەپنی بلیت بابە!

جاریک ئەگنيس میوانییەکی خۆشى لە ماله کە ی خۆی کردە وەو خوشکە کە یشى دەعوەت کرد. کاتیک هەموویان شاد و سەرخۆش بوون، بريژيت لەسەر کۆشى باوکی دانیشت. لاورا گوتی:

«منیش دەمەوئ وەک تۆ بکەم!»

بريژيت چوو و سەر رانیکی و بەو شیۆه هەردووکیان لەسەر کۆشى پاول جیگە یان بوو وەو.

ئەم دۆخە دیسان بیتینا مان بیر دەخاتە وە، چونکە ئەو لە هەموو کەس زیاتر دانیشتنی سەر کۆشى پیاوانی گە یان دە ناستی مۆدیلیکی کلاسیکی، تەمومۇزى، ئیرویتیکی و شەوانی. من گۆتم کە ئەو بە یارمەتیی قەلغانی مندالیی، بە هەموو مەیدانەکانی شەری شەوانیی

ژيانيدا تېپەرى. ئۇ تا تەمەنى پەنجا سالىش ئەم قەلغانەي پىن بوو، پاشان كوردى بە قەلغانى دايكەتى و رېگەي بە پياوۋەگەنجه كان دا كەلەسەر كۆشى دابنىشن. ديسان ئەمەش دۇخىكى زۆر لىل و تەمومژاويىە. خۇ ناكريت گومان لە دايكىك بکەين كە گوايە بە چاوى شەھوۋەتە وەسەيرى كورپەكەي دەكات، ھەر لە بەر ئەوۋەشە كە (لانىكەم وەك حالەتتىكى خوازەيى) دانىشتنى پياويكى گەنج لەسەر كۆشى ژنىكى بە تەمەنتر پەرە لە ماناى شەھوانى و ئۇ مانايە چەندە تەمومژاوى بيت، بە ھەمان ئەندازەش بە ھىزە.

من ھەنگاويك دەپۆمە پىش و دەلىم بەبى ھونەرى ئىبھام و تەمومژ، چىژى سىكىسى راستەقىنە بوونى نىيە و چەندە تەمومژ بە ھىز بيت، وروژانى شەھوۋەتەش بە ھىزتر دەبيت. كى ھەيە يارىي خوشى دكتور دكتورىنە تافى مندالى لە بىر نە مايت! كچەكە لەسەر ەرز رادەكشىت و كورپەكەش كە خۆى كردوۋە بە دكتور، جلەكانى لە بەر دادەكە نىت. ديارە كچەكە بۇخۆى رېگەي پىن دەدا ئەو بەكات، چونكە ئەو كورپىكى چاوبزى كونجكۆل نىيە كەلىي ورددە بيتەو، بەلكو پياويكى خانەدانە كە بەخەمى تەندروستى ئەوۋەھىە. ناوہرۆك و مەغزای شەھوانى ئەم حالەتە چەندە زۆرە، بە ھەمان ئەندازەش شاراۋە و نھىنيە. ھەردوۋ مندالە كە دليان توند لى دەدا، چونكە كورپەكە تەنانەت بۇ ساتىكىش نابيت واز لە دكتور بوونە كەي بەنيت و لە كاتى پشكىنى كچەكەش، دەبى بە زمانىكى فەرمى لە گەلى بدويت.

يادەو ەرىي ئەم ساتە خوشەي تافى مندالى بىرەو ەرىيەكى شىرىنم بىردىنيتەو: ژنىكى گەنجى خەلكى چىك كە نىشتە جىي پارس بوو، سالى ۱۹۶۹ بۇ شارۋچكەيەكى ولاتەكەي گەرايەو. ئۇ لە سالى ۱۹۶۷ ۋە بۇ خويندن چوۋبوو بۇ فەرەنسا و پاش دوو سال

که گه پرایه وه زانیی سوپای پروس ولاته که ی داگیر کردوه. خه لک ترسابوون و پتیاان خووش بوو له شوینیکی دیکه بن. ئەم ژنه گه نجه چیکیه له ماوه ی دوو سال خویندنه که یدا، به شداریی هه ندیک سمیناری کردبوو که ده بوایه هه موو ئەو که سانه که به ته مابوون له باری فکرییه وه خویمان له گه ل "په وتی پوژدا" بگونجینن، به شداریی ئەم سمینارانه بکه ن. ئەو له م سمینارانه دا فیر بووبوو که هه موومان به مندالی، ته نانه ت بهر له قوناغی ئۆدیپ یش، ده که وینه ناو قوناغیکه وه که ده روونشیکاریکی به ناوبانگ پنی ده لیت: «قوناغی ئاوینه» و مه به ست له م ناوانه ش ئەوه یه که ئیمه بهرله وه ی به رامبه ر به له شی دایک و باوکمان وشیار ببینه وه، به رامبه ر به له شی خویمان وشیار ده ببینه وه. ئەو ژنه گه نجه چیکیه پنی وابوو به شیکی زور له ژنانی ولاته که ی، له په وتی گه وره بوونیاندا بازیاان به سه ر ئەم قوناغه دا هه لداوه. ئەو که هیشتا له بریقوباقی پاریس و سمیناره به ناوبانگه کانی دانه برابوو، کو مه لیک ژنی گه نجی له ده وری خزی کو کرده وه. باسی تیورییه کی بۆ ده کردن که هه چکامیاان تیی نه ده گه یشتن و هه ندیک راهینانی پی ده کردن که به پنچه وانه ی ئالۆزیی تیورییه که، زور ساده بوون: ئەوان به له شی پروته وه له ئاوینه یه کی گه وره دا سه یری خویمان ده کرد، پاشان به وردی یه کتریاان ده پشکنی و له کوتاییدا ئاوینه ی بچووکیاان بۆ یه کتر ده گرت تا بتوانن سه یری ئەو به شانیه ی له شی خویمان بکه ن که پشتر نه یان توانیبوو ببینن. ئەو ژنه فیرکاره ته نانه ت بۆ ساتیکیش وازی له رافه کردنی تیورییه که ی بۆ ژنه کان نه ده هیتا، ئەو تیورییه که سیحری لیتینه گه یشتنی هه موویانی له بیر کردنه وه له داگیرکاریی پروسه کان و دالغه لۆکالییه کان خویان دوورده خسته وه و تووشی هه لچوون و ورووژانیکی سه یری

دهکردن که پښيان خوش نه بوو باسی بکن. وا دیار بوو سه روکی
 گروپه که، جگه له وهی که قوتایی "لاکان" ی گوره بوو، ژنیکي
 هه تله و هارپه که زبازیش بوو بیت، به لام من پښم وا نییه که له نیو ته م
 گروپه دا ژناني به راست هه تله و هارپه که زباز زور بوو بیتن.
 ته وه راسته که من له ناو ته و هه موو ژنانه دا، حه ز ده که م زیاتر بیر
 له و کچه به سته زمانه بکه مه وه که به دریزایی ته و پرؤگرامانه،
 جگه له وشه ته لڅه کانی "لاکان" که زور خراپ وه رده گنډرانه سهر
 زمانی چیکي، له م دنیا به دا هیچی دیکه ی نه بوو بیت. ئاخ که چه نده ته م
 کو بوونه وه زانستیه ی ژنه پروونه کان له مالیکي شاروچکه یه کی چیک،
 که سه ر بازه پرووسه کان به شه قامه کانیدا ده سوورپښه وه، له و
 رابواردنانه خوشتره که هه رکه س هه ول ده دا کاریک بکات که دا وایان
 لی کردوه، کاریکی هیچو پوچ و بیمانا که پیشتر له سهری
 رینکه و تون، به لام با جاریک به په له واز له و شاروچکه بچو که ی
 چیک بینین و بگه پښینه وه بو سهر ته ژنوکانی پاول که لاورا له سهر
 یه کیکیان دانیشتوه و بو تاقیردنه وه ش بوو بیت، بیه پښینه پیشچاوی
 خومان که نه ژنوکه ی دیکه شی نه وه ک بو بریزیت، به لکو بو دایکیه تی.
 لاورا چیژ له و هه سته خوشه ده بینیت که پشستی
 به پیاویکه وه نووساندوه. ته م چیژه شاراوه و نه پښینه له هه موو شتیک
 زیاتر ختلیکه ی ده دات، چونکه ته و نه وه کو دوست و دلدار، به لکو
 وه ک ژنخوشکیک له سهر کوشی ته و پیاوه دانیشتوه و
 خوشکه که شی ته واو رازییه. لاورا هوگری ته مومژ و ناروونیه.
 ته گنيس له م دیمه نه دا هه ست به هیچ شتیکي وروژینه ر ناکات،
 به لام له که ل ته وه شدا ناتوانیت ته و رسته گالته جارپیه دهرنه بریت
 که له میشکیدا ده خولیته وه: «پاول هه ر رانیکي به سمت و قوونی ژنیک
 داوه!» ته گنيس بینری روشنبیری ته مومژ و ناروونیه.

ئەي پاول؟ ئەو بەھەر اوھور ياۋەگە مەدەكات، سەرھتا ئەژنۇبەكى
و پاشان ئەژنۇكەي ديكەي بەرزەكاتە وەتا نەھيلىت ئەو دوو
خوشكەبۇ ساتىكىش گومان لە وەبەكەن كەئە و خالىكى مېھرەبانە كە
ھەزى لە گالتە و گەمەي كەرانە يە و پىنى خۇشەبۇ خوشكەزا
بچكۆلەكەي ببىت بەئەسپ. پاول ساويلكەي تە مومژ و ناروونىيە.

لاورا لەكاتى خەم و ئازارە عاشقانە كەيدا، زۇرچار راويژى
بەپاول دەكرد و دووبە دوو دەچوون بۇ كافە ترياكان. لەبىرمان
نەچىت كەھەرگىز لە وتوويزە كانياندا باسى خۇكوشتيان نەكرد.
لاورا تكاي لە خوشكەكەي كەردبوو كە لە لاي كەس باسى ئەو
بىرۆكەنە خۇشانەي نەكات و بۇخۇشى ھىچى بەپاول نەگوتبوو. بەم
شيوە دەستچنى ناسكى ئەو خەمە جوانەي بە وىنەي گرژى مەرگ،
ھەلنە دەوە شانە دەو. ئەو دوانە بەرە و پرووى يەكتر دادە نىشتن و
جاروباريش دەستيان لە يەكتر دەدرا. پاول دەستى دەگووشى، يان
وەك ئەو كاتانە كە دەمانە وىت متمانە و ھىز بۇ كەسىك بەگ رېئىنە وە،
بەھىمنى دەستى بە شانيدا دەھىتا، چونكە لاورا عاشقى بىرنارد بوو،
كەسى عاشقىش پىويستى بە يارمە تىيە.

من ھەز دەكەم بلىم لە و ساتانە دا پاول چاوى لە چاوى لاورا
دەبىرى، بەلام ئەو ھەراست نىيە، چونكە لاورا لەم قۇناغە دا دىسان
چاويلكەي رەشى لە چاۋ دەكرد. پاول دەيزانى كە لاورا بۇيە ئەو
چاويلكە رەشى لە چاۋ دەكات تا ئەو نەتوانىت چاۋەپەر
لە فرمىسكە كانى ببىنىت. چاويلكەي رەش لە پىركدا گەلىك ماناي
وەرگرت: ئەو چاويلكە جوانى دەكرد و حالە تىكى پىن دەبەخشى
كە گوايە كەس دەستى نايگاتى؛ لەھەمان كاتىشدا ئامازەي بەشتىكى
جەستەيى و ھەستىكى خۇش دەكرد: چاويكى پەر لە فرمىسك، چاويك
كە لەناكاو دەبىتە دەلاقە يەك بەرە و پرووى لەشى، دەبىت بە يەككىك لەو

نۆ ئاوه پۇ جوانه ی له شی ژن که ئاپۆلینه ر له شیعره به ناوبانگه که یدا به م شیوه باسی ده کات: ئاوه پۆیه کی ته ر که گه لاهه نجیری چاویلکه ی رهش دایپۆشیوه. چهند جار یک خه یالی فرمیسک له پشت چاویلکه که یه وه ئه وه نده توند و فرمیسکی خه یالی ئه وه نده سووتینه ر بوو که وه ک هه لم هه ردووکیانی له خۆی گرت و ده رفه تی بیندران و قه زاوه تی له هه موو که س سه نده وه.

پاول به هه لمه که ی زانی، به لام ئایا له مانا و مه غزا که شی گه یشته؟ من پیم وا نییه. ئەم دیمه نه بهینه پیتشچاوی خۆتان: کچیکی مندال له کورپکی مندال نزیک ده بیته وه، کچه که جله کانی داده که نیت و ده لی: «دکتۆر تو ده بی پشکنیم بۆ بکه یت». کورپه که ش ده لی: «کچۆله نازداره که! من دکتۆر نیم!»

پاول ئاوا ده جوولایه وه.

غەبىزان

پاول كاتىك لەگەل ورچ دەدوا، ھەولى دەدا ۋەك پالەوانىكى گەورەى پوۋچى ھەلسوكەوت بكات، بەلام ئىستا، بەو دوو خوشكە ۋەكەلەسەر ئەژنۇى دانىشتىبون، ھىچى لەپىاۋىكى پوۋچكەرا نەدەچوو. ئەمەچۈن دەبىت؟ دەكرىت لىكدانە ۋەيەكى ئاۋاى بۇ بكەين: ئەو پوۋچى و بىھودەيى بە عىمالەيەك بۇ عىلاجى فەرھەنگ و ھونەر و ژيانى گىشتى و سىياسەت دەزانى، عىمالەيەكى بەسود بۇ كۆتە و ناپلىۋن، بەلام ھوشتان بىت: ئەم عىلاجەبۇ لاورا و بىرنارد نابىت! بىرواى بىسنورى پاول بەعەشق بوو كەقەرەبوى بىمتانەيى بەكەسىكى ۋەك بىتھوۋن، يان رىمباۋى دەكرەوہ.

چەمكى عەشق لەمىشكى پاولدا بەوینەى دەرياۋەگرىدرابوو كەتوفانىترىن توخمى سروشتە. كاتىك لەگەل ئەگنىس دەچوو بۇ سەفەر، شەوان لەئوتىل پەنجەرەى ژوورەكەى دەكرەوہتا زرموكوتى شەپولەكان رەگاژۋى جووتىبون و نىكىيەكەيان بىت و ئەوان بتوانن لەناو ئەم دەنگەمەزئەدا نوقم بىن. پاول ژنەكەى خۇشدەويست و خۇشحال بوو كەلەگەلى بوو، بەلام لەقوولايى كياندا چرپەى ئەو خەم و ئائومىدىيە شەرمەدەنگى دەدايە ۋەكەعەشقەكەيان ھەرگىز لەو دراماتىكتر دەرنابردرىت. ئەو تا رادەيەك ئىزەيى بەلاورا دەبرد كەبەرەستىكى زورى لەسەر رىنگە بوو، چونكە پىنى وابوو تەنيا بەرەست دەتوانىت عەشق بكات بەچىرۋىكى دلدارى. ئەو ھەستى بەھاوخەمىيەكى دلسۇزانەلەگەل

ژنخوشکه که ی ده کرد و گرفته دلداریه کانی لاورا، وهک ئه وه ی که
گرفتی خۆی بن، نیکه رانی ده کرد.

پوژنیک لاورا ته له فۆنی بو کرد که پپی بلیت بیرنارد بو ماوه ی
چهند پوژ چووه بو فیتلاکه یان له "مارتی نیک" و ئه ویش ده یه ویت
به پینچه وانه ی خواستی بیرنارد شوینی بکه ویت. گوتی ئه گهر له وئ
له گهل ژنیک تر بیبینیت، چاکتر! چونکه لانیکه م هه موو شتیکی بو
ناشکرا ده بیت.

پاول هه ولی دا له و بریاره ی په شیمانی بکاته وه و له شه ر و قره ی
ناپوئیست دووری بخاته وه. ئه وان ده ستیان به وتووژنیک
دوورودریژ کرد. لاورا دیسان به لگه و بیانوه کانی دووباره کرده وه و
پاولیش لای خۆی براند بوو یه وه که له کۆتایی قسه کانیا ندا،
هه رچه نده به نابهلش بیت، پپی بلن: «ئه گهر به راست له وه دلنیای
که بریاره که ت به جییه، مانل مه به، برۆ!» به لام کاتیک ویستی ئه وه ی
پن بلن، لاورا گوتی:

«ته نیا شتیکی که ده توانیت له م بریاره په شیمانم
بکاته وه ئه وه یه که تو نه هیلێ برۆم».

به م شیوه لاورا به ناشکرا به پاولی ده گوت که ده بی چی بکات تا
نه پوات، له هه مان کاتیشدا هه ولی دها له لای ئه ویش و خوشی وهک
ژنیک به وبقار ده ربه که ویت که شیلگیرانه به ته مایه تا کۆتایی به رگری
له خۆی و داماو یه که ی بکات. له بیرمان نه چیت کاتیک لاورا بو یه که م
جار چاوی به پاول که وت، له میشکی خۆیدا گویی له و وشانه بوو
که سه رده مانیک ناپلیون به گۆته ی گوتبوو: «ئه مه یه پیاوا!» ئه گهر
پاول به راست ئه و پیاو بوایه به برشته وه به ری به پوشتنه که ی ده گرت،
به لام مه خابن که پاول ئه و پیاوه نه بوو، ئه و پیاویکی به ئوسول بوو

که له میژبوو وشه ی نابی ی له قامووسی زمانی خوی سرپیوووه ووه
شانازیسی پیوه ده کرد. پاول به تو وره ییوه گو تی:

«تو ده زانی که من هر گیز هیچ له که س مهنه ناکه م.»

لاورا پر کیشی کرد:

«من داوات لی ده که م هه ندیک شتم لی مهنه بکه یت و نه مرم پی
بکه یت. بوخوت ده زانی که جگه له تو که س مافی نه و کاره ی نییه،
به لام تو هر چیم پی بلنی ده یکه م.»

پاول سه ری لی شیوا بوو. سه عاتیک بوو که پنی ده گوت نابین
شوین بیرنارد بکه ویت و ساعه تیک بوو که لاوراش ده مه قاله ی له گه ل
ده کرد. نه گه ر به قسه و به لگاندنه که ی پیمل نه بوو بوو، که واته بوچی
ده یویست ملکه چی فرمانه که ی بیت؟ پاول بیده نگ بوو. لاورا لی
پرسی:

«ده ترسی؟»

«له چی؟»

«له وه ی که خواست و ئیراده ی خوت به سه ر مندا سه پینیت؟»
«نه گه ر به به لگانه متوانیوه پیملت بکه م، که واته مافی نه وه شم
نییه نه مرت پی بکه م.»

«مه به سنی منیش نه وه بوو، تو ده ترسی.»

«من ده مویست به به لگه قه ناعه تت پی بکه م.»

لاورا پیکه نی:

«تو خوت له پشت به لگه کانه وه شار دو وه ته وه، چونکه ده ترسی
ئیراده ی خوت به سه ر مندا سه پینی. تو له من ده ترسی!»
پیکه نینه که ی له جاران زیاتر پاولی گیتز کرد، بویه ته نیا بو
کو تاییه یتان به قسه کانیا ن، گو تی:
«بیری لی ده که مه وه.»

دواتر پاول بۆچوونی ئەگنئیسى پرسى. ئەگنئیس گوتى:
«ئەو نابى شوین بئرنارد بکە ویت. ئەمە هەلەیکى ترسناکە.
ئەگەر لاورات بینییەو، هەرچى دەتوانى بیکە تا لەو کارەپەشیمانى
بکەیتەو».

هەر چۆنیک بیت، پاول بۆچوونی ئەگنئیس زۆر گرینگ نەبوو،
چونکە پاول بۆچوونی سەرەکی پاول بریژیت بوو. دواى ئەوئى کە پاول
باسى ئەو دۆخەى لاورای بۆ بریژیت کرد، ئەو دەستبەجى گوتى:
«بۆ نابى بچیت؟ خەلک دەبیت ئەو کارەبکەن کە پێیان خۆشە».
پاول بەرپەرچى قسەکەى دایەو:

«بەلام بیری لى بکەرەو، ئەگەر لاورا لەوئى چاوی
بەدۆستەکەى بئرنارد بکە ویت! ریسواییەکی گەرەم لى
دەکە ویتەو!»

«ئایا بئرنارد بەشیوەیک پێى راگەیاندوو کە لەگەل ژنیکی
دیکە دەچیت بۆ ئەوئى؟»
«نا».

«ئەگەر وا بیت، دەبوا پێى بگوتایە. مادام پێى نەگوتوو پیاویکی
ترسۆک و خۆزیریەو لاورا نابى نازى بکیشیت. ئەو چى لە دەست
دەدا؟ هیچ».

ئێمە دەتوانین ئەو پرسیارەبکەین کە بۆچى بریژیت ئەم وەلامەى
بە پاول دایەو نەک وەلامیکى دیکە. ئایا لەبەر ئەوە بوو کە هاوخەمى
لەگەل لاورا بکات؟ نا. لاورا زۆرجار بە شیوەیک هەلسوکهوتى
دەکرد کە دەتگوت کچى پاولە و ئەمە بە لای بریژیتەو ناخۆش و
کالتەجارى بوو. ئەو پێى خۆش نەبوو هاوخەمى لەگەل پوورى
بکات. تەنیا شتیک کە بیری لى دەکردەو، خۆشالکردنى باوکى بوو.
ئەو هەستى دەکرد پاول وەک غەیبزانیک هاتوو بۆ لای،

بۆيە دەيوست دەسلەتە جادوويىيەكەي بەكار بېتىت. بريژيت
كەبەراست مەزەندەي ئەوئى كىردىبوو دايكى لەگەل رۇشتەكەي
لاورا نەبىت، برپارى دا ھەلوئىستىكى بەپېچەوانەي دايكى ۋەربىگرىت
ۋ كارىك بىكات كە بەو دەنگە گەنجەي خۇي، باوكى بۇ ئەنجامدانى
كارىكى بوئىرانەھان بەدات.

بريژيت بەدەم ھەلتەكاندىنى شان ۋ برۇكانىيەۋە، بەھاستەم
سەرى بە لاي ئاسۇدا راۋەشاندا ۋ پاول ديسان ھەستى بەو
خۇشىيە كىرد كە كچەكەي بوۋەبەژەنراتۇرىك ۋ شەخنى وزەي
دەكاتەۋە. رەنگەپاول ئەوئى پىن خۇشتر بوايەكەبۇ ھەر كوئىيەك
دەچوۋ ئەگنىس شوئىنى بگەوتايە ۋ سەراسىمەسوارى فرۇكەببوايەتا
لەدوورگەدوورەكان، لەدۇستەكانى بگەپىت. پاول بەدريژايى ژيانى،
ئاۋاتى بۇ ئەۋەخۇاستبوو كەيارەكەي لەپىناۋى ئەۋدا سەر بە
دىواردا بىكوتىت، لە نائومىدىيان بىقىرئىت، يان لەخوشىيان
لەژوورەكەدا ھەلبەزىت ۋ دابەزىت. ئەۋ بەخۇي دەگوت لاورا ۋ
بريژيت لايەنگرى بوئىرى ۋ كارى شىتەنەن ۋ بەبىگەۋەھەرى
شىتەتەي، ژيان ھىچ بەھايەكى نىيە. كەۋاتەبا لاورا بەقسەي دەنگى
دلى خۇي بىكات! بۇچى دەبى ھەموو كىردەيەكمان ۋەك قولپچەلەناۋ
تاۋەي عەقلىدا ئەمدىۋاۋدئىۋى پىن بىكرىت.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، ديسان پاول نارازى بوو. گوتى:
«بەلام ئەۋەت لە بىر نەچىت كەلاورا ژنىكى ھەستىارە.
رەنگەسەفەرىكى ئاۋا تۈۋشى ئازارىكى زۇرى بىكات».
بريژيت بەم شىۋەكوتايى بەگفتوگۈكەيان ھىنا:
«ئەگەر من لەبرى ئەۋ بوومايەدەچووم ۋ كەسىش نەيدەتۋانى
بەرم پىن بىگرىت».

پاشان لاورا ته له فۆنی کرد. پاول هر که گوتی له دهنکی بوو، بۆ
 نه وهی خۆی له وتووێژیکي دووردریژ بدزیته وه، گوتی:

«من زۆر بیرم له و بابه ته کردوو هه وه ده مه وئ بلیم تو ده بین
 نه و کاره بکهیت که پیت وایه ده بین بیکهیت. نه گه ر شتیگ به ره و نه ویت
 راده کنشیت، که واته برۆ».

«من بریارم دابوو نه چم. تو زۆر له و سه فه ره م به گومان بوویت.
 به لام مادام تو پیت باشه، به یانی سواری فرۆکه ده بم و ده پرۆم».

پاول ههستی کرد سه تلنیک ئاوی ساردیان به سه ردا رشتوو ه.
 زانی که لاورا به یی نه و هاندانه ئاشکرایه ی نه و نه ده چوو بۆ مارتی
 نیک. به لام نهیدتوانی ههچی پین بلیت، وتووێژه که یان کوتایی هاتبوو.
 سبه یینی نه و به فرۆکه یه ک به ئاسمانی ئاتلانتیکدا تیده په ری و پاول
 دهیزانی که خۆی له م سه فه ره به رپرسیاره، سه فه ریک که نه ویش وه ک
 نه گنیش له ناخی خۆیدا به بیمانای ده زانی.

خۆكۆشتن

دوو پۇژ لەدوای پۇشتنى لاورا بەفرۆكە، سەعات شەشى بەیانی تەلەفۇن زەنگى لىدا. لاورا بوو. بەخوشك و زاواكەى گوت كەسەعات بەكاتى 'مارتى نىك' نىوہشەوہ. دەنگى بەشىوہپەكى نائاساىى شاد بوو. ئەگنئس دەستبەجى زانىى كەلەهەلومەرجىكى خراپداپە.

ئەو بەهەلەنەچوو بوو: كاتىك بىرنارد لەشەقامىك كەئەمبەراوبەرى دارخورما بوو، چاوى بەلاورا دەكەوئت كەبەرەو فىلاكەى دەچىت، لەتوورەبىيان سىپى دەبىت و بە گرژىبەوہپى دەلى: «من تكام لىكردى كەنەبەيت بۇ ئىرە». لاورا دەبەوئت قسەى بۇ بكات، بەلام بىرنارد بەبن ئەوہى هىچ بلىت هەندىك كەلوپەلى خۇى دەخاتەناو جانتاىەكى سەفەرپىبەوہ و سوارى ئۆتۆمبىلەكەى دەبىت و دەپوات. لاورا بەتەنیا دەمىنئتەوہو بەناو مالەكەدا دەسوورپتەوہ: لەپەكىك لەدۆلابەكاندا چاوى بەجلى سوورى مەلەكردنەكەى دەكەوئت كەلەسەفەرەكەى پىشوويدا جىبەئىشتبوو.

«جگەلەو جالانە، هىچكەس چاوەرپم نەبوو».

كە ئەمەى گوت، بەدەم پىكەننەوہكولى گریانى پزا. بەھۆرەھۆر درىژەى بەقسەكانى دا:

«ئەو رەفتارەى قىزەون بوو. رىشامەوہ. پاشان برپارم دا بمىنمەوہ. هەموو شتىك لەم فىلاىەكوتابى دىت. كاتىك بىرنارد بگەرپتەوہ، بەم جلى مەلەكردنەوہلئىرەدەمدۆزىتەوہ».

دهنگی لاورا به ژووره که دا بلاو بووه وه. هر دو وکیان گوئیان لی بوو. نه وان هه ریهک هاندیان پی بوو که ده ستاوده ستیان پی ده کرد. نه گنیس گوتی:

«بیکه به خاتری خودا نارام به. له سه رخو به. هه ول بده خوینسارد و مه عقول بیت.»

لاورا دیسان بیکه نییه وه:

«بیری لی بکه ره وه، من له پیش سه فهره که مدا بیست به سته حه بی سرکه رم کر بوو، به لام نه وه نده تو وره بووم که هه موویانم له پاریس جهینستوه.»

نه گنیس، که تا راده یهک خه یالی ئاسووده بوو بوو، گوتی:
«ئوی، چاکتر، چاکتر.»

لاورا به بیکه نینه وه دریزه ی پی دا:

«به لام له دولا بیکدا تفه نکیکم دوزیوه ته وه. وادیاره بیترنارد ده ترسیت به لایه کی به سه ر بینن! ده ترسیت یه کیک له قوله ره شه کان لی بجیته که مینه وه. نه مه بؤ من وهک نیشانه یه!»

«نیشانه ی چی؟»

«نیشانه ی نه وه که تفه نگه که ی بؤ داناوم!»

«تو شیتی! نه و کاری وای نه کردوه! نه و ته نانه ت نه یزانیوه که تو

ده چی بؤ نه وی!»

«دیاره به نه نقه ست داینه ناوه، به لام تفه نکیکی کر یوه که چکه له من کهس به کاری ناهینیت. که واته بؤ منی داناوه.»

نه گنیس ههستی کرد هیچ کاریکی له ده ست نایه ت. گوتی:

«تکات لی ده که م تفه نگه که له شوینی خوی دانه ره وه!»

«نازانم کاری پی بکه م. به لام پاول... گویت له ده نگمه پاول؟»

پاول ته له فونه که ی وهرگرت:

«ئەرى».

«زۆر خۇشچالم كە گويم لە دەنگتە، پاول».

«منیش خۇشچالم لاورا، بەلام تكات لى دەكەم...»

لاورا قوورە قوور گریا:

«دەزانم پاول، بەلام ئیتر ناتوانم دریزەى پىن بدەم...»

بۇ ساتیک هەموویان بیدەنگ بوون. پاشان لاورا گوتى:

«ئەم تەنگە بەرامبەرم دانراوه. ناتوانم چاوى لى هەلبگرم».

پاول گوتى:

«كەواتە ببیەرە وه بۇ جینگە كەى خوى!»

«پاول، تۆ لە سوپادا بوویت، وا نییه؟»

«بەلى وايه».

«تۆ ئەفسەر بوویت».

«ئەقیب بووم».

«مەبەستم ئەو یە دەزانى چۆن تەقەبە تەنگ بەكەیت».

پاول ئیستیكى کرد، بەلام ناچار بوو بلى:

«بەلى».

«بەچیدا دیارەكە تەنگە كەپرە، یان نا؟»

«ئەگەر بەتەقیت، ئەو پەرە».

«ئەگەر بەلەپیتكە كەى راکیشم دەتەقیت؟»

«پەنگە».

«مەبەستت چیه كە دەلىی رەنگە؟»

«ئەگەر زامەنە كەى ئازاد بیت، ئەو دەتەقیت».

«بەچیدا دیارەكە زامەنە كەى ئازاد كراوه؟»

ئەگنیش تەلەفونە كەى لە پاول وەرگرت و هاواری کرد:

«واز بینه، ئیتر نامەوئیت بۆی شەرح بکەیت کەچۆن خۆی بکوژئیت».

لاورا بەردەوام بوو:

«من ھەر دەمەوئیت بزائم چۆن بەکاری بێنم. ھەرچۆنیک بیت، من ھەر دەمەوئیت بزائم خەلک چۆن بەکاری دەھینن. مەبەستت چیبە کە دەلنی زامنە کە ی ئازاد کراوە، یان نا؟ چۆن ئازادی دەکەیت؟»
ئەگنئیس گوتی:

«بەسە ئیتر. نامەوئیت هیچی تر لە بارە ی تەنگە وەببێستم. بڕۆ بیبەرە وەبۆ جینگە ی خۆی. گالته بەسە».
دەنگی لاورا لە پڕ جیددی بوو، گۆرا.
«ئەگنئیس من گالته ناکەم».
ئەوسا دیسان گریایە وە.

وتووێژە کە یان کۆتایی نەدەھات. ئەگنئیس و پاول قسەکانیان دووبارە دەکرده وە، لاورایان دلتیا دەکرد کە خوشیان دەوئیت. تکیان لئ دەکرد لە لایان بمینیتە وەو بەجیان نەھیلئیت. تا ئەو ی کە لە کۆتاییدا لاورا بەلینی پیدان کە تەنگە کە بخاتە وەناو دۆلابە کە و بخەوئیت.

ئەوان کاتیک تە لەفۆنە کە یان دانا، ئەو ەندە شە کە ت بوون کە تا ماو ەبە ک نە یانتوانی ھیچ بلین. پاشان ئەگنئیس گوتی:

«بۆ وا دەکات! بۆ وا دەکات!»

پاولیش گوتی:

«خەتای منە. من ناردم بۆ ئەو ی».

«ھەرچۆنیک بیت، ئەو ھەر دەچوو».

پاول سەری راو ەشانند:

«نا، ئامادە بوو نەچئیت. من گە و جانە ترین کاری ژیانم کرد».

ئەگنئىس نەيدەۋىست پاول ھەست بە تاۋانبارى بكات. نەۋەك چونكە دلى بۆى دەسۋوتا، چونكە ئىرەيى پى دەبرد. ئەۋ نەيدەۋىست پاول بە رامبەر بە لاۋرا ھەست بە بەرپرسىياري بكات و لەمىشكى خۇيدا ئەۋەندەپىتى ۋابەستەبىت. بۆيەگوتى:

«بە چىدا ئەۋەندەدلىنبايت كە ئەۋ بەرپاست تەنگى دۈزىۋەتەۋە؟»

سەرەتا پاول لەمەبەستەكەى نەگەيشت:

«دەتەۋى بلىنى چى؟»

«رەنگە ھەر تەنگىشى لەلا نەبىت»

«ئەگنئىس! ئەۋ گەمەى نەدەكردا! ئاشكرا بوۋ!»

ئەگنئىس ھەۋلى دا ژىرانەتر گومانەكەى دابرىژىت:

«رەنگە تەنگىك لەمالەكەدا بىت. ھەرۋەھا رەنگە ھەندىك ھەبى

سپكەرى باربىتورات ىشى لەگەل خۆى بردىت و بەئەنقەست باسى

تەنگ بكات تا سەرمان لى بشىۋىنىت. ھەرۋەھا ناشتۋانى ئەۋ

ئەگەرەش پىشتگۋى بخەيت كە رەنگە نەتەنگ و نەھەب، ھىچيانى لى

نەبىت».

پاول گوتى: «ئەگنئىس، تۆ بە نىسبەت لاۋراۋەدلىرەقىت».

سەرزەنشەكەى پاول دىسان ئەگنئىسى ھوشيار كردهۋە: پاول

بى ئەۋەخۆى بزىنىت، لەئەگنئىس زىاتر گرىنگى بە لاۋرا دەدا. پاول

بىرى لە لاۋرا دەكردهۋە، كەۋتېۋەژىر كاريگەرى ئەۋەۋە، ھۋشى

لەلاى ئەۋ بوۋ، نىگەرانى بوۋ. لەپەر ئەگنئىس ناچار بوۋ بىر لەۋە

بكاتەۋەكە پاول بە لاۋراى بەراۋرد دەكات و لەئەنجامدا

ئەۋەئەگنئىسەكە بەراۋرد لەگەل لاۋرا، پىدەچىت كەمتر ھەستىار

بىت. ئەگنئىس بەرگرى لەخۆى كرد:

«من دلىرەق نىم. تەنيا دەمەۋى ھوشيارت بەكەمەۋەكە لاۋرا

ھەموو كاريك دەكات تا سەرنج رابكىشىت. ئەۋەسروشىتتە،

چونکه نازار دهكيشيت. هه موو چه زدهكهن به و
چيروكه دهلته زينه عاشقانه ي پييكه نن و به خه مسارد بيه وه شانيان
هه لته كيئن، به لام كاتيگ تفهنگيگ به دهسته وه بگريت، ئيتر كه س
ناتواني پني پييكه نيت.»

«به لام بير له وهش بكه ره وه كه ئه و ناره زووه بو پراكتيشاني
سه رنجي خه لك واي لي بكات كه خوي بكوزيت. ئايا ئه مه ناكريت؟»
«به لي، دهكريت»

ئه گنيس دداني به وه دا نا و ديسان بو ماوه يه كي زور بيدهنگ
بوون. پاشان گوتي:

«من له وه تيدهگم كه كه سيگ بو ئه وه ي ئيتر نازار نهكيشيت، بو
ئه وه ي له بهرچاوي مروقه پهسته كان ون بييت، بيه ويت خوي
بكوزيت. هه ر كه س مافي ئه وه ي هه يه خوي بكوزيت. ئه مه نازادي
ئه وه. من دژ به خوكوشتن، وهك ريگه يه ك بو خوونكردن، نيم»

ئه گنيس ههستي كرد پني خوشه بيدهنگ بيت، به لام ناراز بيووني
له ره فتاري خوشكه كه ي ناچاري كرد له قسهكاني بهردهوام بيت:

«به لام كيشه ي ئه و ئه مه نييه. ئه و نايه ويت ون بييت. ئه و بويه بير
له خوكوشتن دهكاته وه، چونكه به ريگه يه ك بو مانه وه ي دهزانيت. بو
ئه وه ي له گه ل بيرانارد بمينيته وه، له گه ل ئيمه بمينيته وه، بو
هه تاهه تايه خوي له ياده وه ربي ئيمه دا بهيلىته وه، به زور له شي خوي
بخاته ناو زيانى ئيمه وه، بو ئه وه ي ويرانمان بكات.»

پاول گوتي: «تو زولمي لي دهكيت. ئه و نازار دهكيشيت.»

«دهزانم.»

ئه گنيس ئه وه ي گوت و فرميسك به چاويدا هاته خوار. بيري
له وه كرده وه كه خوشكه كه ي مردووه، پني وابوو ئه و قسانه ي سووك
و قيزه ونن و شياوي ليبوردين نيين.

«ئەي ئەگەر ويستىيتى بەو بەلئىنەي ئىمەئارام بکاتەو، چى؟»
ئەوئەي گوت و هەلى دا ژمارەتە لەفۆنى ئىلاکەي "مارتى نىک"
بگريت. تە لەفۆنە کە بەردەوام زەنگى لیدەدا و زەنگى لیدەدا و
ناوچاوانى هەردووکیان ديسان سەر ئارەق نىشتبوو. ئەوان
دەیانزانی کە هەرگیز ناتوانن تە لەفۆنە کە دابنئین و بەردەوام گویى لەو
زەنگە دەگرن کە دەلالەت لە مەرگى لاورا دەکات. لە ئەنجامدا گویيان لە
دەنگى بوو. دەنگى تا رادەيەک غەریبانه بوو. لئیان پرسى لە کوئ
بوو:

«لە ژوورە کەي تر».

هەر دووکیان بەيەک هاند قسەيان دەکرد، باسى نىگەرانیى
خۆيانیان دەکرد، باسى ئەوئەي کە پىنوئىست بوو ديسان گویيان
لە دەنگى بىتەو تا دلتيا بين. ديسان دووبارەيان کردەو کە زۆريان
خوش دەوئیت و چاوەرپین بگەرئیتەو بۆ لايان.

رۆژى دوايى هەردووکیان درەنگ چوونە سەر کارە کەيان و تا
ئىوارە لەبىرى لاورادا بوون. ئىوارە ديسان زەنگيان بۆ لیدايەو؛
جاریكى دیکەش وتووئیتە کەيان سەعاتىكى خایاند؛ ديسان دلتيايان
کردەو کە زۆريان خوش دەوئیت و بەهيوان جاریكى دیکەش
بیبیننەو.

چەند رۆژ دواتر لاورا تەقەي لەدەرکە دا. پاول بە تەنيا
لە ماله وەبوو. لاورا لە ناودەرکە کە دا راوەستابوو، چاویلکەي رەشى
لە چاو کردبوو. ئەو خۆی خستە باوئەشى پاولەو. ئەوان دووبەدوو
رۆشتن بۆ ژوورى دانىشتەنە کە و بەرەو پرووى يە کتر لەسەر
موبلەکان دانىشتن، بەلام لاورا ئەوئەندە توورپە بوو کە دواي ماوئەيە کى
کەم هەستا و بە ژوورە کە دا گەرا. بەبىقەرارىيەو قسەي دەکرد.
پاشان پاوليش هەستا و بە ژوورە کە دا گەرا و دەستى بە قسە کرد.

پاول به سووکایه تییه وه باسی هاوپنیکه‌ی ده‌کرد که چاران قوتابی و یارمه‌تیده‌ری بوو. ئه‌لبه‌ت ده‌کرا وای دابننن که پاول ده‌یویست باری قورسی خه‌مه‌که‌ی لاورا که م بکاته‌وه، به‌لام کاتیک زانیی به‌چ جیدییه‌ت و راستگویییه‌که‌وه‌ئه و قسانه ده‌کات که گوايه‌بیرنارد کورپی نازداری باوک و دایکیکی ده‌وله‌مهند و که‌سیکی لووتبه‌رز و له‌خۆپازییه، سه‌ری له‌خۆی سوورما.

لاورا پالی به‌پیشی ناگردانه‌که‌وه‌دابوو، سه‌یری پاولی ده‌کرد. پاول له‌ناکاو پنی زانی که‌ئیتتر چاویلکه‌ی ره‌شی له‌چاودا نییه. لاورا چاویلکه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرتبوو، چاوی له‌پاول بریبوو. چاوی ماسیو و ته‌ر بوون. پاول تینگه‌یشت که‌ماوه‌یه‌کی زۆره‌لاورا گویی له‌قسه‌کانی نییه. بیده‌نگ بوو. ئه‌و بیده‌نگییه که‌به‌هینزیکي ئه‌فسووناوی به‌ره‌و لاورای راده‌کیشا هه‌موو ژووره‌که‌ی گرتبوو. لاورا گوتی:

«پاول، بوچی ئیمه‌زووتر یه‌کترمان نه‌بینی؟ پیش هه‌موویان...»
ئهم وشانه‌وه‌ک مژیک به‌نیوانیاندا بلاوبوو‌وه. پاول پنی خسته‌ناو مژه‌که‌وه و وه‌ک که‌سیکی نابینا که‌به‌کویزه‌کویز به‌رینگه‌دا ده‌پوات، ده‌ستی پیش خست. ده‌ستی له‌لاورا درا. لاورا ئاخیکي هه‌لکیشا و رینگه‌ی به‌ده‌ستی پاول دا له‌له‌شی بدریت. پاشان خۆی لادا و دیسان چاویلکه‌ره‌شه‌که‌ی له‌چاو کرده‌وه. ئهم جووله‌ی لاورا مژه‌که‌ی ره‌وانده‌وه‌و جاریکي دیکه‌ش وه‌ک زاوا و ژنخوشک به‌ره‌وپووی یه‌کتر بوونه‌وه.

پاش ماوه‌یه‌کی که‌م ئه‌گنیش له‌سه‌ر کاره‌که‌ی گه‌پایه‌وه‌و خۆی به‌ژووره‌که‌دا کرد.

چاویلکەى پەش

کاتیک ئەگنيس بۇ يەكەمجار لەدواى گەرانەوہى خوشکەكەى لەماركى نیک چاوى پىنى كەوت، لەباتى ئەوہى وەك مەلەوانىك كەپاپۆرەكەى شكابىت و لەمردن رزگارى بووبىت، باوہشى پىندا بکات، بەساردىيەكى سەيرەوہەخىزھاتنى کرد. ئەگنيس خوشکەكەى نەدى، ھەر چاویلکەپرەشەكەى دى. ئەو دەمامكەتراژىكەكەدىكۆرى دىمەنەكەى داھاتووى ديارى دەکرد. ئەو، بى ئەوہى گوى بەدەمامكەكەبدات گوتى:

«لاورا زۆر لەر بووبىت.»

كەئەمەى گوت لىنى نزيك بووہوہو سووك ئەملاولای ماچ کرد، كاريك كەفەرەنسىيەكان كاتىك ناسياويك دەبينن، دەيكەن. ئەگەر بىر لەوہبەكەينەوہكەئەم وشانەيەكەم وشەيەك بوون كەلەپاش ئەو چەند رۆژەپر لەخەم و مەرارەتەبە زمانىدا ھات، دەبىت ددان بەوہدا بنىن كەوشەى باش و شياو نەبوون. ئەم وشانە ھىچ پەيوەنديەكیان بەژيان و مەرگ و خوشەويستىيەوہنەبوو، بەلكو پەيوەندييان بەخواردن و ھەرسکردنەوہبوو. ئەلەت ئەمەلەخۇيدا خراپ نەبوو، چونكەلاورا ھەزى دەکرد باسى لەشى بکەن و بەخوازەيەك بۇ ھەستىاريەكەى دەزانى. لەھەمووى خراپتر ئەوہبوو كەئەگنيس ئەم رستەشى بەنىگەرانييەوہ، يان بەستايىشى خەمبارانەى ئەو ئازارەوہدەرەنەبرېبوو كەبووبوہەزى لەرېبوونەكەى، بەلكو بە جۆرىك ماندووى و بىزارى ئاشكراوہگوتبووى.

بیگومان لاورا له شیوازی گوته که ی خوشکی گه یشت و به مانا که شی زانی، به لام نه ویش خوی وا دهرخت که گوايه به و شته ی نه زانیوه و به دهنکیکی ته ژي له ئیش و نازار گوتی:

«به لی، شهش کیلوم داناوه».

ئه گنیش چه زی ده کرد پنی بلیت: « به سه ئیترا به سه! زورت پی لی راکیتشاه! واز بیته!»، به لام به ری به خوی گرت و هیچی نه گوت. لاورا قولی به رز کرده وه: «سهیری ئه مه بکه، ئایا ئه م چله داره وشکه قولی منه... ته نانهت ناتوانم ته نورهش له بهر بکم. هیچیان به که مه رمه وه به بند نابن. به رده وام خوین له لووتم دیت...»

ئه وسا بۆ پیشاندانی راستی قسه که ی سه ری بۆ دواوه برد و توند لووتی هه لלוوشی.

ئه گنیش که نه یده توانی کۆنترۆلی بیزارییه که ی بکات، سهیری ئه و له شه له ره ی کرد و بیری کرده وه، چی به سه ر ئه و شهش کیلۆ کیتشه هاتووه که لاورا که می کردووه؟ ئایا وهک وزه ی به کاربراو به چه وادا بلا بووه ته وه؟ یان له گه ل پیساییه که ی رژاوه ته ئاوه رپووه؟ چی به سه ر ئه و شهش کیلۆیه ی له شی لاورا هاتووه که هیچ شتیک قه ره بووی ناکاته وه؟

له م ماوه دا لاورا چاویلکه ره شه که ی هه لگرت و له سه ر پینشی ئاگردانه که، که پالی پیوه دابوو، داینا. پیلووه ماسیوه کانی، هه روا که ساتیک له وه وپیش به ره و پاوی سووراندبوو، به ره و ئه گنیشی سووراند.

کاتیک چاویلکه که ی لا برد، وهک ئه وه بوو رومه تی پرووت کرد بیته وه. ده تگوت خوی پرووت ده کاته وه، به لام نه وهک ژنیک که خوی بۆ دلداره که ی پرووت ده کاته وه، به لکو وهک ژنیک که بۆ

دکتۆره که ی پرووت ده بیته وه و هه موو بهر پر سیاری له شی به نه و
ده سپیریت.

ئه گنئیس نه ی توانی ئه و قسانه نه کات که له مینشکیدا ده یانویزانده.
به دهنگی بهرز گوتی:

«بهسه! ئیتر بهسه! هه موومانته وه رس کردوه. تۆش وهک
ملوینه ها ژن که به بی هه ره شه ی خۆکوشتن له ملوینه ها پیاو
جودا بوونه ته وه، له بیزنارد جودا ده بییه وه».

ئیمه ده توانین پیمان وا بیت که پاش چهند هفته وتووێژ،
که ئه گنئیس له خۆشه ویستی خوشکانه ی خزی دنیای ده کرد، ئیستا
لاورا له م توو په بوونه کتوپر پییه ی سه ری سوور ما بیت، به لام سه یر
ئه وه بوو که سه ری سوور نه ما. هه لو یستی لاورا له به رام بهر قسه کانی
ئه گنئیس به شیوه یه ک بوو که ده تگوت له میژه چاوه رینی ئه م قسانه یه.
ئه و، زۆر له سه رخۆ گوتی:

«با بیت بلیم من چۆن بیرده که مه وه: تو نازانی عه شق چیه،
هه رگیز نه تزانیه وه هه رگیزیش نایزانی. عه شق هه رگیز کیشه ی
سه ره کیی تو نه بووه».

لاورا ده یزانی کویی خوشکه که ی بپیکت و به راست پیکای.
ئه گنئیس نیگه ران بوو. ده یزانی لاورا له بهر ئه وه ی که پاول کویی لی
بیت ئه و قسانه ده کات. بۆیه کتوپر بۆی ده رکه وت که کیشه ی لاورا
بیزنارد نییه، ئه و نمایشی خۆکوشتنه شی په یوه ندیی
به بیزنارد هه وه نه بووه؛ (ره نگه بیزنارد هه رگیز به وه نه زانیت که ئه و
نمایشه ته نیا بۆ پاول و ئه گنئیس بووه). ئه و هه روه ها ئه وه شی
به بیردا هات که ئه گه ر که سینک به ته مای شه پکردن بیت، به پیکانی

مه‌به‌ستیک ناوه‌ستیتیه‌وه، له‌پاش یه‌که‌م مه‌به‌ستی لاورا که‌بیرنارد بوو، بیگومان که‌سانی دیکه‌ش بوون.

له‌وه زیاتر نه‌یاندته‌توانی خو‌یان له‌شه‌پرکردن بپاریزن. نه‌گنیش گوتی:

«نه‌گه‌ر شه‌ش کیلوت له‌به‌ر نه‌و داناوه، نه‌مه‌به‌لگه‌ی ماددی عه‌شقیکه‌که‌که‌س حاشای لئ ناکات، به‌لام هیشتا شتیک هه‌یه‌که‌من تیی ناگه‌م. من نه‌گه‌ر که‌سینکم خوش بویت، ئاواتی پروداوی خوشی بو ده‌خوازم و نه‌گه‌ر رقیشم له‌که‌سینک بیت، داوای شتی ناخوشی بو ده‌که‌م. تو له‌م چند مانگه‌ی دوا‌ییدا هه‌م بیرناردت ئازار داوه‌هه‌م ئیمه‌ش. نه‌مه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌عه‌شق و خوشه‌ویستییه‌وه‌هه‌یه؟ هیچ.»

ئیس‌تا با ژووری دانیشتنه‌که‌وه‌ک شانزیه‌ک به‌ینینه‌ پینشچاوی خۆمان: له‌و سه‌ری لای راستی دیمه‌نه‌که‌ ئاگردانیک‌ی دیواری لێته‌ و به‌ره‌ورپوشی ره‌فه‌یه‌ک کتیب. له‌ ناوه‌راستی دیمه‌نه‌که‌ش کورسییه‌کی لاکیشه‌و میزیک‌ی قاوه‌خواردنه‌وه‌و جووتیک مۆبل داندراوه. پاول له‌ناوه‌راستی ژوره‌که‌پاوه‌ستاوه. لاورا له‌ لای ئاگردانه‌که‌ چاوی له‌نه‌گنیش برپوه، که‌ئه‌ویش چند هه‌نگاو دوورتر به‌پپوه‌یه. چاوه‌ماسیوه‌کانی لاورا خوشکه‌که‌ی به‌دل‌ره‌قی و بینه‌ستی تاوانبار ده‌کات. کاتیک نه‌گه‌نیش خه‌ریکی قسه‌کردن بوو، لاورا پاشه‌وپاش به‌ره‌و ناوه‌راستی ژوره‌که‌، به‌ره‌و پاول کشایه‌وه؛ ده‌تگوت ده‌یه‌ویت به‌و جووله‌ی سه‌رسووپمانی خۆی له‌هیزشه‌ناجوامیرانه‌که‌ی نه‌گنیش پیشان بدات. نه‌و کاتیک له‌پاول نزیک بووه‌وه‌پاوه‌ستا و دووباره‌ی کرده‌وه:

«تۆ نازانى عەشق چىيە».

ئەگنىس ھاتەپىش و لەجىگەكەى پىشۋوى لاورا، لەلای
ئاگردانەكەپراۋەستا. گوتى:

«زۆر چاك دەزانم عەشق چىيە. لەعەشقا گرىنگترىن شت
بەرامبەرەكەمانە، واتەكەسىك كە خوشمان دەۋىت. ئەمەكروكىي
بابەتەكەيەو ھىچى تر. من لە خۆم دەپرسم: بلىنى عەشق بۇ ئەوانەى
كەناتوانن جگەلەخۇيان كەسى دىكەبىيىن، چ مانايەكى بىيت؟ بلىنى
عەشق بۇ ژنىك كەجگەلەخۇى كەس نابىيىت، ماناى چى بىيت؟»

لاورا گوتى: «خوشكى نازىز، ئەۋەزۆر بىمانايەكە بېرسىن عەشق
چىيە. عەشق شتىكەكەمپۇف، يان تاقىي دەكاتەۋە، يان نا. عەشق
عەشقە. تەنيا شتىك كەدەتوانم لەبارەيەۋەبىللىم ئەمەيە: جوتىك
بالەكەلەلدما دەكوترىت و ناچار بەئەنجامدانى ھەندىك كارم دەكات
كەتۇ بەعاقلانەى نازانىت. ئەمەرىك ئەۋ شتەيەكەتۇ ھەرگىز تاقىت
نەكردوۋەتەۋە. تۇ دەلىنى كەمن جگەلەخۆم ناتوانم كەس بىيىنم، بەلام
من تۇ دەبىيىنم، بەئاشكرا تا قوۋلايى ناخىشت دەبىيىنم. كاتىك لەم چەند
ھەفتەيەدا منت لە خۇشەۋىستىي خۇت دلىنا دەكرد، چاك دەمزانى
ئەۋ قسانەت بىمانايە. ئەۋانەتەنيا فرىو بوون. قسەيەك بوون بۇ
ئارامكردنەۋەى من، بۇ ئەۋەى نەھىلى ئاسوودەبىيت بشىۋىنم. من تۇ
دەناسم خوشكى خۆم، تۇ ھەموو تەمەنت لەۋدىۋى عەشق ژىاۋىت؛
لەۋدىۋى عەشق، لەۋبەرى سنوورەكە».

ھەردوۋىكىان باسى عەشقىان دەكرد و ھاۋكاتىش بە پرقەۋە،
تىرى توانجىان لەيەكتر دەگرت. ئەۋ پىاۋەش كەلەلايان بوو، ئاۋمىد

بووبوو. ئەو دەیویست شتیک بلیت کەلەو
توندوتیژییە لە تاقە تەبە دەره کەم بکاتەو:

«هەموومان ماندووین، هەرسێکمان توورەین. پنیوستان
بەو یە بپۆین بۆ شوینیک و بیرنارد لەبیر بیهینهو».

بەلام لەمیژبوو کەبیرنارد لەبیر چوو بوو. تەنیا قازانجی
قسەکانی پاول ئەو بوو کە لەبری دەمەقالە ی خوشکەکان، بیدەنگی
بالی بەسەر ژوورە کەدا کیشا؛ بیدەنگیەکی بەبێ زەرەتیک
میهرەبانی، بەبێ نیشانیک لە گونجان، بەبێ بچووکتین ئاماژەیک
بەپەییوەندی خیزانی.

با وشیار بین و دیمەنە کە بەگشتی فەرمانۆش نەکەین: ئەگنێس لە
لای راست راوہستاوہ و پالی بەئاگردانە کەوہداوہ، لاو راش
لەناوہ راستا بەرامبەر بە خوشکە کە ی راوہستاوہ و پاولیش دوو
هەنگاو لە چەپەوہلێی دوورە. ئەو کەنەیدەتوانی بەر بەو بۆق و
قینە بیمانایە بگریت کە لەنیوان ئەو دوو ژنەدا، کە هەردووکیانی
خۆش دەویست، بلیسە ی سەندبوو، بە ناو میدیە وەشانی هەلتەکاند.
پاول کە گوایە دەیویست بە دوورکەوتنەوہ ی زیاتر لە هەردووکیان
نارەزایەتی دەربیریت، پووی خۆی لێ وەرگێران و بەرەو پەفە ی
کتیەکان هەنگاوی هەلینایەوہ. پستی بەرەفە کەوہ دا و سەری بەرەو
پەنجەرە کەوہەرچەرخاند و هەولی دا سەیری ئەوان نەکات.

ئەگنێس چاوی بەچاوی لکە پەشە کەوت کە لەسەر ئاگردانە کەبوو،
بەھوشپەرتییەوہەلی گرت. ئەو کە دەتگوت دوو دلۆپ فرمیسکی
رەشی خوشکە کە ی بەدەستەوہیە، بەرەفەوہ سەیری چاوی لکە کە ی
کرد. بۆ ئەگنێس هەموو ئەو شتانە کە لەلای لەشی

خوشکه که یه و ده هاتن، ناپه سند بوون. ئه و چاویلکه گه ورهش وهک پیسایی ئه و بوو.

لاورا سهیری ئه گنیشی کرد و چاویلکه که ی به ده سستی و هه بیینی. له پریکدا ههستی کرد پیوستی پیته تی. ههستی کرد پیوستی به قه لغانیکه، به ده مامیک که پرومه تی له پرق و قینی خوشکه که ی بشاریته وه، به لام نه یقوانی سی چوار ههنگاو له خوشک-دوژمنه که ی نزیک بیته وه و چاویلکه که ی لی بستینیت. لاورا لیی ده ترسا. به جوړه که یزیکی خو ئازارده رانه وه، چیژی له پرووتی گه زنگازی پرومه تی ده بیینی که خه م و ئازاره کانی ده نوانده وه. لاورا ده یزانی که ئه گنیش ته حه مولی له شی ئه و ناکات، به قسه کانیدا ده یزانی، کاتیک باسی له شی ده کرد، کاتیک باسی ئه و شهش کیلو کیشی ده کرد که داینا بوو. رهنگه له بهر ئه وهش بووبیت که له داخان ده یویست ئه و نده ی پی بکریت هه ره له ش بیت، له شیکی پشتگو یخراو و فریدراو. ده یویست له شی له ناوه راستی ژورره که یاندا دابنیت و هه ره له ویش به جی بیلیت. با قورس و بیجووله له وی راکشیت. جا ئه گه ره ئه وان ئه و له شه یان له وی نه ویت، ناچار یان بکات هه لی بگرن. ناچار یان بکات یه کیکیان دهستی و ئه وی دیکه یان قاچی به رزبکه نه وه و بییه ن له پشت ده رکه ی ماله که یان فری بدن، هه روا که خه لک به نیوه شه و دۆشه که کۆنه کانیا ن فری ده دن.

ئه گنیش به چاویلکه ره شه که ی ناو ده سستی وه، له لای زوپا که راوه ستا بوو. لاورا له ناوه راستی ژورره که بوو، به شه قاوی بچووک پاشه و پاش له خوشکه که ی دوور ده که وته وه. ئه و دوا هه م شه قاوی بو دواوه هه لیتایه وه و پشتی توند، زور توند، به له شی

پاوله وهنوسا. چونکه ره‌فهی کتیبه‌کان له‌پشت پاوله وه‌بوو، نه‌یده‌توانی خۆی لا‌بدات. لا‌ورا قۆلی لینگ هه‌لبێری و هه‌ردوو به‌ره‌ده‌ستی به‌ئه‌ژنۆی پاوله وه‌نوساند؛ سه‌ریشی بۆ دواوه‌برد و به‌سنگی پاولیه‌وه‌لکاند.

ئه‌گنێس چاویلکه‌ره‌شه‌که‌ی لا‌ورای به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و له‌لایه‌کی ژووره‌که‌راوه‌ستاوه. لا‌وراش به‌پاوله‌وه‌لکاوه‌و وه‌ک جووتینگ په‌یکه‌ره‌وه‌ستاون. هه‌ردووکیان، که‌ ده‌لینی له‌به‌رد داتاشراون، جووله‌ناکه‌ن. که‌س هیچ نالیت. پاش چه‌ند ساتینگ ئه‌گنێس قامکی شاده‌ی له‌قامکه‌گه‌وره‌ی دوور ده‌خاته‌وه. چاویلکه‌ی ره‌ش وه‌ک هیمای خه‌مه‌کانی خوشکی، واته‌ئه‌و فرمیسکه‌گه‌زراوانه، له‌سه‌ر موزاییکی ناو که‌فی ژووره‌که، له‌لای زۆپاکه‌ده‌که‌ویت و ده‌شکیت.

بەشى چوارەم
مروقى ھەستۆك

کاتیک گوته‌یان برد بؤدادگای ئەبەدی، لەپەییوەندی لەگەڵ
 کەیسەکەى بېتینادا گەلیک تۆمەت و شایەتیان بەرەوپروو کردەوه. بۆ
 ئەوهی خوینەرەکان بەبابەتی لاوهکی و بیماناوه‌ماندوو نەکەم، تەنیا
 نامازەبەسێ شایەتیدانی زۆر گرینگ دەکەم.
 یەکەم: شایەتیدانی 'راییه‌ماریا ریلکە'، گەورەترین شاعیری
 ئەلمانی لەدوای گوته.

دووهم: شایەتیدانی 'رۆمەن رۆلان'، کە لەسالانی ۱۹۲۰ و ۱۹۳۰
 لە 'ئۆرال' هەوتا 'ئاتلانتیک' پرخوینەرترین رۆماننوس بوو، وەک
 نووسەرێکی پێشەکە و تنخواز، دژەفاشیست، هیۆمانیست، ئاشتیخواز
 و لایەنگری شۆرش ناوبانگیکی زۆری هەبوو.

سێهەم: شایەتیدانی 'پاول ئەلواردی' شاعیر، ئەندامی
 بەرجەستەى ئەو شتەى کە دواتر پێی دەگوترێ ناوانگارد، هەروەها
 ستراننێژی عەشق، یان بەگوتهی خۆی ستراننێژی شیعرى عەشق؛
 چونکە ئەو پێی وابوو ئەم دوو چەمکە لەچەمکێدا تیکەل دەکری
 (بەهەمان شێوه‌کە بۆخۆی لە جوانترین کۆمەڵە شیعرە کە پێدا
 'L'Amour la poesie' کردبووی).

زریکه' وهک شایه تیکی داواکراو بۆ بهردهم دادگای ئه بهدی، هر
 ئه و شانه ده لیته وه که له کتیبی به ناوبانگی «یاداشته کانی مالته لاوریدز
 بریگ» له سالی ۱۹۱۰ دا نووسیوی و بهم وتاره دووردریژه به
 بیتینای گوتبوو:

«ئه وه بۆ هینشتا خه لک باسی عه شقی تو ناکهن؟ مه گهر له و
 ده مه وه تا ئینستا چ شتیکی سه رنجراکیشتر له و عه شقه پرووی داوه؟
 خه لک به چیبیه وه سه رقالن؟ تو به به هاکانی عه شقی خۆت ده زانی. تو
 باسی ئه و عه شقه ت بۆ مه زنتزین شاعیری خۆت کرد تا بیكات
 به بابه تیکی مرویی، چونکه هینشتا دیارده یه کی سروشتی بو. که چی
 ئه و له نامه کانیدا بۆ تو، خه لکی لی دوورده خسته وه. خه لک
 وه لامه کانی ئه ویان خویندوو ته وه و بره ویان هین کردوو،
 چونکه ئه وان له شاعیر زیاتر ده گهن تا له سروشت، به لام
 رهنگه رۆژیک بۆ هه موویان ده ربکه ویت که که وه یی ئه و شاعیره
 له و ئاسته زیاتر تینه په ریوه. ئه و یاریکی هین به خشر (aufgelegt)،
 به لام بۆ خوی له ئاستی ئه و یاره دا نه بوو (واته نه یوانی
 له تاقیکردنه وه ی بیتینادا سه رکه وتوو بیت (er hat sic nicht
 bestanden). ئه وه یه عنی چی که نه یوانیوه وه لامی عه شقه که ی تو
 بداته وه erwidern؟ عه شقیکی وا که ی پیوستی به وه لامدانه وه یه؟

له عه شقیکی وادا هم داوا (LOCKruf) ههیه و همیش وهلام،
عه شقیکی وا بوخوی وهلامی داواکانی خویه تی. ئه و ده بوایه به هموو
که ورهیی خویه وه له ئاستی عه شقیکی وادا ملکه چ بوایه و هر شتیکی
پن بگوترایه، دهسته و ئه ژنۆ، وهک یوحه ننا له دوورگی په تمۆس، به
هر دوو دهست بینوو سیایه. ئه و له ئاستی ئه م دهنگه، که فه رمان
له فریشته کان وهرده گریت (die das Atnt der Engel verrichtete)،
هیچ شانسیکی دیکه ی نه بوو. ئه و دهنگه هاتبوو له ئامیزی بگریت و
به ره و ئه به دییه تی ببات. ئیزه که ژاوه یه ک بوو بو میعراجیکی ئاگرین؛
ئه فسانه یه کی ته لخ بوو بو مردنی، که به ناته واوی جیی هیشت.

رۆمەن رۆلان له شایه تیه کهیدا ئاور له په یوه ندی نیوان گۆته و بیتھۆفن و بیتینا ده داته وه. رۆماننوس له کتیبیکیدا به ناوی گۆته و بیتھۆفن، که سالی ۱۹۳۰ له پاریس بلاو کرایه وه، به دوورودریژی باسی ئه و په یوه ندییه ده کات. ئه و هه رچه نده به نهرمونیانی و ناسکی بۆچوونه که ی درده بریت، به لام ئه و راستییه ش ناشاریته وه که له گه ل بیتینا هاوسۆزه. رۆمەن رۆلان تا راده یه ک به تیرم و دهسته واژه کانی بیتینا رووداوه کان ده گیریته وه. ئه و ئیره یی به مزنایه تی گۆته نابات، به لام به داخ و ئه سه فه وه باسی خۆپاریزییه که ی له سیاسه ت و ستاتیک ده کات که هیچ په یوه ندییه کی به به هره یه وه نییه. ئه ی کریستیان؟ به داخه وه، وا چاکه به بنده نگه له پالییه وه تپه رین، ئه و سفریکی رۆچی بوو (nullite d'esprit).

ده بی دیسان جه ختی لی بکه مه وه که ئه م دید و بۆچوونه به وردبینی و هه ستیاری و ناوه ندگیریه وه ده ربراره، به لام شوینکه وتوه کان هه میشه له ئیلهام به خشه کانیان رادیکالترن. بۆ نمونه، من ئیستا خهریکم به زمانی فه رهنسی ژیاننامه یه کی تیروته سه لی بیتھۆفن ده خوینمه وه که له سالانی ۱۹۶۰ دا بلاو کراوه ته وه. له ویدا نووسه ر راسته وخۆ باسی «ترسنۆکی»، «ماستاوچییه تی» و «ترسی پیرانه ی گۆته له هه موو شتیکی ئه ده بی و ستاتیکی» و چی و چی ده کات، به لام له به رامبه ردا سفه تی «غه ییزانی و توانای پیغه مبه رانه» ده داته پال بیتینا و وه ک به هره مه ندیکی گه وره باسی ده کات. دیاره کریستیانیش وه ک هه میشه جگه له (olumineuse) هاوسه ریکی زه به لاهی داماو، هیچی دیکه نییه.

ھەرچەندە پىلكە و پۇلان لايەنى بېتىنا دەگرن، بەلام بەرپىزە ۋە ھەبەسى گۆتەش دەكەن. 'پاول ئەلۋار' لەكتىبى «بەرامبەر بەئە و بەويژدان بىن» (كەسالى ۱۹۴۴، واتەلە خراپترىن قۇناغى كارەكەيدا، كە بە ھەزە ۋە ستايشى ستالىنى دەكرد، نووسراۋە) ۋەك سەنتزوستىكى راستەقىنەى شىئەرى عاشقانى، وشەى زۇر توندتر بەكار دەبات:

«گۆتەلە بېرە ۋە رېيەكانىدا، تەنيا بەم دوو وشەبەسى يەكەم دىدارى خۇى لەگەل بېتىنا برىنتانۇ دەكات: «مادمازل برىنتانۇ». بە لای شاعىرى گەرە ۋە نووسەرى ۋەرتەرەۋە، ئاسوودەگى ناو مال لە ۋەپىنەى كارىگەرى عەشق گرینگترە. نابىت خەيال و خەون و بەھرەمەندىيەكەى بېتىنا، خەونەئۇلەمپىيەكەى گۆتەبشىۋىنىت. ئەگەر ئەو خۇى بەجۇشوخروشى عەشق سپاردبايە، رەنگەستران و سروودەكانى دابەزىنایەتەسەر زەوى! ئەلبەت ئەگەر ئەۋەش پروى بدايەئىمەلە ئىستا زىاترمان خۇشەدەۋىست، چونكە ئەگەر وا بوايە، رەنگە دەورى ماستاۋچىيەتتى دەربارى شای نەدىبايە و ھەۋلى بۇ ئەۋنەدایەكە خەلكەكەى بەۋەگومرا بكات كەگوايەستەمكارى لەئازاۋەو بېنەزمى چاكتەرە».

پریلکه نووسی: «ئەو یارەى پىن بەخشرى»، ئىمە دەتوانىن ئەو پىرسىيارە بکەىن کە پىنکەتەى ئەم رىستە بکەرە نادىيارە بە چ مانایە کە؟ واتە کى ئەو یارەى بە گۆتە بەخشیوہ؟

کاتىک لە نامەىە کى بىتینادا، کە ژوانى ۱۸۰۷ بۆ گۆتەى نووسیوہ، چاومان بەم رىستەىە دەکە ویت «من لەوہ ناترسم کە خۆم بەم ھەستە بسپىزم، چونکە بۆ خۆم ئەم ھەستەم لە دلى خۆمدا نە چاندوہ»، بە دلنیاىیە وە بەرە و پرووى ئەم پىرسىيارە دەبینەوہ، کى ئەوہى لە دلدا چاندوہ؟ گۆتە؟ بىگومان مە بەستى بىتینا گۆتە نە بوہ. ئەوہى کە ئەو عەشقى لە دلى ئەودا چاندوہ کە سىکى گەرەتر لە گۆتە و خودى بىتینا بوہ، ئەگەر خودا نە بوو بىت، لانیکەم بە کىک لە و فرىشتانە بوہ کە رىلکە لە و تە کە یدا ئامازەى پىن دەکات.

لیرەدا ئىمە دەتوانىن بەرگرى لە گۆتە بکەىن. مادام کە سىک (خودا، یان فرىشتە) ئەو ھەستەى لە دلى بىتینادا چاند بىت، کە واتە ئەو ھەسرۆشتىیە کە بىتینا شوپىن ئەو ھەستەى بکە ویت. ئەو ھەستىک بوو لە دلى ئەودا، ئەو ھەستەى ئەو بوو، بەلام وادىيارە کە س ھەستىکى وای لە دلى گۆتەدا نە چاند بىت. بىتینا «بەئەو بەخشرابوو» چونکە ئەرکىکى پىن سپىزدرا بوو. *Auferlegt*. ئەى کە واتە رىلکە بۆچى بۆ خۆپارىزىى گۆتە لە ئاست ئەرکىک

که به پیچه وانه‌ی خواستی خۆی و به‌بێ ئەوه‌ی ئاگای لێ بوو بیت
به‌سه‌ریدا سه‌پابوو، سه‌رزهنشتی ده‌کات؟ بۆچی ئەو ده‌بیت به‌چژکدا
بیت و «به‌هه‌ردوو ده‌ست» ئەو شتانه بنووسیته‌وه‌که‌ده‌نگیک
له‌ئاسمانه‌وه‌ پێی ده‌لێت؟

دیاره‌ئیمه‌به‌شوین وه‌لامیکی عه‌قلانییه‌وه‌نێین و به‌به‌راودیک پازی
ده‌بین. وه‌رن با بیر له‌شه‌معوون بکه‌ینه‌وه‌که‌له‌ده‌ریای جه‌لیل
خه‌ریکی ماسیگرته‌ن بوو: مه‌سیح لێی نزیک ده‌بیته‌وه‌و داوای لێ
ده‌کات تۆری ماسیگرته‌که‌ی فری بدات و شوین ئەو بکه‌ویت.
شه‌معوون وه‌لامی ده‌داته‌وه: «وازم لێینه. من تۆری ماسیگرته‌که‌م
پێ باشتره». ئەوسا ئەم شه‌معوونه، له‌په‌رێکدا ده‌بیت به‌که‌سیکی
گالته‌جاری، ده‌بیت به‌فالسٹاف‌یکی کتییی پیروژ، ریک به‌و
شیوه‌که‌ ریلکه‌گۆته‌ی به‌فالسٹافیک ده‌زانی.

ریلکه له باره ی عه شقی بیتینا وه ده لی: «پتیوستی به وه لام نییه، له و عه شقه دا هم داوا هه یه و هم وه لام، بوخوی وه لامی داوا ی خوی ده داته وه». عه شقی که فریشته یه کی باخه وان له دلی خه لکدا ده یچینیت، نه پتیوستی به بابته (مه به ست)، نه پتیوستی به وه لامه؛ یه عنی هه روا که بیتینا ده یگوت (عه شقیکی دوولایه نه) نییه. که واته دلدار (بو نمونه که سیقی وه ک گوته) نه هؤکار و نه مه به ستی نه و عه شقه نییه.

بیتینا له و کاته دا که په یوه ندی له گه ل گوته هه بوو، نامه ی عاشقانه شی بو ئارنیم ده نووسی. له یه کی که له و نامانه دا نووسی بووی: «عه شقی راسته قینه (die wahre) Liebe ناتوانیت خه یانه ت بکات. عه شقیکی وا گوی به وه نادات که وه لامی بدریته وه، (die Liebe ohne Gegenliebe) له هه ر ئالوگوریکدا به شوین دلداره وه یه.

ئه گه ر له بری نه و فریشته باخه وانه، خودی گوته، یان ئارنیم نه و عه شقه یان له دلی بیتینا دا چاندبوایه، که واته نه وه عه شقی گوته، یان ئارنیم بوو که له دلی نه ودا په ره ی ده سهند، نه ویش عه شقیکی بیزکابه ر و نه گور که بینگومان به قسمه تی نه و که سه ده بوو که چاندبووی (واته دلدار)، به و پینه نه وه عه شقیکی نه گور ده بوو

که نه ده گویز رایه وه. ده کړیت عه شقیکی ناوا به په یوه نندییه ک بزانیڼ، په یوه نندییه کی تاییه تی له نیوان دوو که سدا.

به لام نه وهی که بیتینا به "wahre Liebe" (عه شقی راسته قینه) ناوی ده بات، په یوه نندییه کی عاشقانه نییه، به لکو هه یه جان و ورو زانیکی عاشقانه یه: «ناگریکه که دهستیکی ناسمانی له رڼو حی مړوډا دایگریساندووه، مه شغه لیکه که عاشق له بهر رڼو شناییه که ی «له هه موو نالوگورینکا به شوین دلداره وه یه». عه شقیکی ناوا (واته هه یه جانی عه شق) دووره له خه یانه ت، چونکه ته نانه ت نه گهر مه به سته که شی بگوریت، خودی عه شقه که بو هه همیشه وه ک ناگره که ده مینیته وه.

له م قوناغی لیکولینه وه که ماندا، ورده ورده په ی به وه ده به ین که بزچی بیتینا له و هه موو نامه گورینه وه یدا له گه ل گوته، نه وه نده که م پرسپاری لی کردووه. نه ی خودایه گیان، بیهیننه پیشچاوی خوتان که مړوډ بتوانیت نامه بو گوته بنووسیت! بیر له و شتانه بکه نه وه که به ته مان له و باره وه پرسپار له گوته بکه ن! له باره ی کتیبه کانی خوی و کتیبی نووسه رانی نه وهی خویه وه، له باره ی شیعر و په خشان و شیوه کاریبه وه، له باره ی نالمان و نه وروپا و زانست و ته کنولورژیاوه! نه وه نده ی پرسپار لی ده کهن که ناچار بیت زور به وردی بوچوونه کانی خوی ده ربیریت، ناچار بیت نه و قسانه تان بو بکات که پیشتر نه یکردووه.

به لام بیتینا گفتوگوی له گه ل ناکات. نه و ته نانه ت باسی هونه ریشی له گه ل ناکات. نه لبت جگه له شتیک، بیتینا له نامه یه کدا باسی موسیقای بو ده کات، به لام خو له و نامه شدا

ئەو ۋە بېتېنبايە كە قەسەي بۇ دەكات و بەدلىنبايە ۋە گۆتە لە گەل
بۇچوونە كانيدا نىيە. بۇچى بېتېنبا لى ناپرسىت كە بۇ لە گەل
بۇچوونە كەيدا نىيە؟ ئەگەر بېتوانبايە لى بېرسىت، بېگومان
ۋە لامە كەي گۆتە يە كەم رەخنە لە رۆمانتېسىزىمى مۇسىقا دە بووا!
بە داخە ۋە لە و نامە گۆرپىنە ۋە تىرۋتە سە لانە دا هېچى وامان دەست
ناكە وىت، ئىمە لە و نامانە دا شتىكى كە ممان لە بارەي گۆتە ۋە دەست
دەكە وىت. ھۆكارە كە شى بە ئاشكرا ئە ۋە يە كە بېتېنبا لە ۋەي
ئىمە چا ۋە پىي دەكە يىن كە متر گۆتەي خۇش وىستۋە؛ ھۆكار و
مە بە ست و بابە تى خۇشە وىستىە كەي بېتېنبا گۆتە نە بوو، بەلكو
خودى عەشق بوو.

هەرچەنده ئەرۆپا بەوہ ناوبانگی دەرکردوہ که شارستانیہ تیکہ لەسەر بونیادی عەقل، بەلام دەتوانین بلین شارستانیہ تیکى هەستەکیشە. ئەم شارستانیہ تەجۆریک مەرفی ئافراندوہ که من پێی دەلیم مەرفی هەستۆک: homo sentimentalis نایینی جوولە که یاسایەک بۆ شوینکە وتوہ کانی دادەنیت. ئەم یاسایە لەلایەنی عەقلانیہ و دەبێ لە بەردەستدا بیت (تەورات جگەلە شیکاریی عەقلانی و بەردەوامی فەرمانەکانی خودا هیچی دیکە نییە) و پێوستی بە هیچ چەمکی شاراوہی بانسروشتی، هیچ جەزبە یەکی تاییەت و ئاگریکی شاراوہ لەرۆحدا نییە. پێوہری چاکە و خراپە دیار و بەرہەستە، ئەم بابەتە پێوہندی بە تیکە یشتن و پەیرەویکردن لە یاسا و ھەبە.

نایینی مەسیح ئەو پێوہری بەراوہ ژوو کردوہ تەوہ. ئاگۆستینی پیرۆز گوتوویەتی: «خودات خۆش بویت و چیت پێ خۆشە بیکە!» بەم شێوہ پێوہری چاکە و خراپە چوہ تەناو گیانی تاکە کان و وەک بابەتیکی زەینی و نابەرہەستی لێ ھاتوہ. ئەگەر گیانی کەسێک پێ بیت لە عەشق، ئیتر ھەموو شتیکی تەواوہ. ئەو پیاویکی چاکە و ھەرچی ئەو بیکات چاکە یە.

بیتینا کاتیک نامە بۆ ئارنیم دەنووسیت وەک ئاگۆستینی پیرۆز بیر دەکاتەوہ: «پەندیکی جوانم بینی: عەشقی راستە قینە، تەنانەت ئەو کاتەش کە بە ھەلە دەچیت، ھەمیشە لەسەر حەقە؛ بەلام لوتەر لە

نامه‌یه کیدا ده‌لئیت: عه‌شقی راسته‌قینه‌زۆر جار به‌هه‌له‌ده‌چیت. ئەم په‌نده‌به‌ لای منه‌وه‌به‌قه‌ده‌ر په‌نده‌که‌ی خۆم چاک نییه. لوتەر له‌شوینیکی دیکه‌ش ده‌لئ: عه‌شقی له‌پیش هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه، ته‌نانه‌ت له‌پیش نوێژ و قوربانیکردنیشه‌وه‌یه. من به‌مه‌دا به‌و ئەنجامه‌ده‌گه‌م که‌عه‌شقی بالاترین چاکه‌یه. عه‌شقی له‌هه‌موو شته‌زه‌وینییه‌کان دامانده‌ب‌ریت و پرمان ده‌کات له‌شتی ئاسمانی. به‌م شیوه‌عه‌شقی له‌هه‌موو گوناھیک پاکمان ده‌کاته‌وه. (macht unschuldig)

بونیا‌دی یاسای ئەوروپی و بزچوونه‌که‌ی بۆ گوناھ، که‌هه‌ستی تاوانباریش ره‌چاو ده‌کات، له‌ناخی ئەم باوه‌رپه‌وه‌ سه‌ره‌له‌ده‌دات که‌عه‌شقی له‌گوناھ دامانده‌مالئیت: ئەگه‌ر تۆ له‌پیناوی پاره‌دا که‌سیک بکوژیت، هیچ عوزر و بیانوویه‌کت لی وه‌رناگیریت، به‌لام ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌بیکوژی که‌سووکایه‌تی پی کردوویت، توورپه‌بوونه‌که‌ت ده‌بیته‌به‌لگه‌یه‌ک بۆ که‌مکردنه‌وه‌ی سزاکه‌ت و حوکمیکی که‌مت ده‌دریتی. جا ئەگه‌ر به‌هۆی عه‌شقیکی دۆراو، یان خه‌یانه‌ته‌وه‌بیکوژیت، ده‌سته‌ی راویژکاریی دادوهر هاو‌خه‌میت له‌گه‌ل ده‌که‌ن و پاولیش وه‌ک پاریزه‌ری تۆ، داوای سزایه‌کی قورس بۆ کوژراوه‌که‌ده‌کات.

ناکریت مروڤی ههستوک به مروڤی ههستیار، یان خاوه نههست
 پیناسه بکریت (چونکه هه موومان خاوه نی ههستین). مروڤی ههستوک
 مروڤیکه که ههسته کانی خوی به کومه لیک به ها و بایه خ بارگاوی
 دهکات. مادام وهک به هایهک سهیری ههست بکردریت، هه موو کهس
 دهخوازیت ههستیار بیت و له بهر ئه وهی که هه مووشمان
 حه زده که یین شانازی به به ها کانه وه بکه یین، پیمان خوشه ههستی
 خومان ده ربخه یین. یه کهم جار له ئه وروپای سه دهی دوا زده دا
 ههسته کان به به ها بارگاوی کران. ئه و گورانیا نه که سترانیژه
 که ریده کان به جۆ شوخرۆ شه وه بۆ دلاره کانیا ن، بۆ ئه و
 شازاده خانمانه یان ده خویند که دهستیان پینان نه ده که یشت، به لای
 بیسه ره کانه وه ئه وه نده خۆش و دلرفین بوون که هه موو کهس حه زی
 ده کرد وهک نمونه په پره و بیان لی بکات و خوی بخاته داوی توفانی
 دلپیه وه.

کهس وهک "سیرفانتس" به زه لالی نمایشی مروڤی ههستوکی
 نه کردوه. دۆن کیخۆته "بریار ده دا خانمیک به ناوی "دولسینا"
 خوشبویت که له راستیدا هه ر ناشیناسیت (ئه مه جینی سه رسوورمان
 نییه، چونکه له عه شقی راسته قینه دا wahre Liebe دلدار کرینگیه کی
 ئه وتوی نامینیت). له به شی بیستوپینجی یه کهم بهرگی کتیبه که دا،
 "دۆن کیخۆته" له گه ل "سانچۆ پانزا" به ره و کوستان ده چیت و
 ده یه ویت شکوی عه شقه که ی پیشان بدات. به لام چۆن ده کریت

سوتانی رۆحی خۆت له ئاگردا پیشان کهسیکی دیکه بدهیت، به تاییهت کهسیکی گهوج و ساویلکهی وهکو 'سانچۆ'؟ کاتیک ئه و دوانه به رێچکهیهکی کویستانییدا دهپۆن، 'دۆن کیخۆته'، جگهله کراسه دریزهکهی، هه موو جلهکانی دیکه ی دادهکه نیت و بۆ پیشاندانی جۆشوخرۆش و ورووژانه کهی به 'سانچۆ'، سه رمه قولات ده دا. کاتیک سه ری به ره و خواره، کراسه کهی تا ناوشانی داده کشیت و 'سانچۆ' چاوی به ئه ندامی زاوژیی ده که ویت. دیمه نی ئه و ئه ندامه بچووک و کارپینه کراوه ی سوارچاک، و پیرای ئه وه که گالته جارپیه، ئه وه نده خه مه یین و دلته زینیشه که 'سانچۆ'، ئه و پیاوه دلره قه، ناتوانیت سه یری بکات و سواری 'پوسینانته' ده بیت و به ته قله غار دوور ده که ویته وه.

ئه گنيس کاتیک که باوکی مرد، ناچار بوو ته داره ک بۆ مه راسیمی به خاکسپاردنه کهی بگریت. ئه و نه یده یویست که س له مه راسیمه که دا وتار بخوینیته وه. ته نیا ده یویست به شی 'ئاداگیۆی' سه مفۆنیای ده ی ماله ر، که پارچه موسیقایه کی دلخوازی باوکی بوو، بلاو بکریته وه، به لام ئه و موسیقایه ش ئیجگار خه مناک بوو، ئه گنيس ده ترسا له و کاته دا نه توانیت به ر به گریانی خۆی بگریت. ئه و، که له گریان له به رچاوی خه لکدا بیزار بوو، به ر له مه راسیمه که جاریک، دوو جار، سی جار قه وانه کهی لیدا و گوئی لی گرت. ئه و موسیقایه باوکی وه بیره یتایه وه و گریا، به لام دوای هه شت نو جار، هیزی موسیقا که م بووه وه. کاتیک سیزده جار لینی دا، هیزیکی ئه وتوی نه ما و ده تگوت گوئی له سروودی نیشتمانی ولاتی 'پاراگوا' ده گریت. ئه و به هۆی ئه م راهیتانه وه توانی له کاتی مه راسیمه که دا چاوی ته ر نه کات.

به پیتی پیناسه کان، ههست و حهسان و پیرای خواستی ئیمه و زورجار به پیچه وانه ی خواستی ئیمهش، له ناخماندا سه ره لده دات. کاتیک بریار ده دین ههست به ههستیاری خومان بکهین (واته بریار ده دین ههست بکهین، ههروا که دۆن کیخوته بریاری دا عاشقی دۆلسینا بیت) ئیتر ئه وه ههست نییه، به لکو لاسایکردنه وه ی ههسته، نمایشکردنی ههسته. زور جار به مه ده لاین هیستریا. که واته مروفی ههستۆک، یان سانتیمان تال (که سیک که ههستی خوی به به ها بارگاوی ده کات) له راستیدا هه مان هۆمۆهیستریکۆسه، واته مروفی هیستریک.

ئه م گوته به و مانایه نییه که سیک که لاسایی ههستکردن ده کاته وه، ههست ناکات. ئه کته ریک که ده وری "شا لیر" ده بینیت، ته ژی له خه می خه یانه ت، به ره و پرووی بینه ره کان راده وه ستیت؛ به لام کاتیک شانۆکه کوتایی دیت، خه مه که شی نامینیت. له م پرووه وه یه که مروفی ههستۆک، که له ساتیکدا به ههست و حهسانی زۆری خوی تووشی سه رسوورمانمان ده کات، ساتیک دواتر، به بیده ره بهستی خوی دامانده چله کینیت.

‘دۆن كىخۆتە’ كور (بوخچەى نەكراوه) بوو. بيتينا بۇ يەكەم جار لەتەمەنى بىستوپىنچ سالىدا، كاتىك كەلەگەل گۆتەلە ژوورى ئوتىلىكى ‘تەپلىتز’ بە تەنيا بوون، ھەستى بەدەستى پياويك لەسەر مەمكى خۆى كرد. ئەگەر متمانە بە ژياننامە نووسەكان بگەين، گۆتەلە كاتى سەفەرەكەى بۇ ئىتاليا، بۇ يەكەم جار لە تەمەنى چل سالىدا عەشقى جەستەبىي ئەزموو. ئەو كەلەسەفەرەكەى گەرايەو، خىرا سەردانى ژنىكى كرىكارى بىستوسى سالى وایماریى كرد و بۇ ھەمیشەبوو بەدۆستى. ئەو ژنە ‘كرىستیان فوولپپوس’ بوو كە پاش سالاھا پىنكەو ھەبوون، سالى ۱۸۰۶ بە ياسایی مارەى كرد. ئەو، ھەمان ژنەكەلە سالى لەبىرنەكراوى ۱۸۱۱، چاويلكەكەى بيتینای فرىدايەسەر عەرز. كرىستیان بەو پەرى وەفادارىيەو ھەخۆى بۇ مىردەكەى تەرخان كرد. (دەلین بەلەشى خۆى گۆتەى لەھەپەشەى سەربازە سەرخۆشەكانى ناپليون پاراست). ھەروا كەبەشۆخىيەكەى گۆتەدا دەردەكەوئیت كەگوايەپىنى گوتوو **Bettschatz** (واتەگەوھەرى تەختى خەوھەكەم) ديارەدۆستىكى زۆر چاكىش بوو.

وئىراى ھەموو ئەمانەش، لەمىژووى ژيانى گۆتەدا، كرىستیان لەدەرەوھەى بازنەى عەشق و دلدارىيە. سەدەى نۆزدە(ھەرۇھا ئەم سەردەمەى ئىمەش كەھىشتا دىلى سەدەى رابوردوو) پىنگەمان پى

نادات که کریستیانیش وهک "فریدریکا"، "لوته"، "لیلی"، "بیتینا" و
 "تولریکا"، بخینه ریزی دلداره کانی گوته وه. رهنگه ئیوه بلین ئەمه له بهر
 ئەو راستیه یه که کریستیان ژنی بووه و ئیمه به وه راهاتووین
 که به شیوه یه کی ئۆتوماتیکی هاوسه رگیری به شتیکی
 ناشاعیرانه بزانی، به لام من پیم وایه هۆکاره راسته قینه که ی گه لیک
 له مه قوولتره: خه لک له بهر ئەوه وهک یه کینک له دلداره کانی
 گوته سهیری کریستیان ناکهن، چونکه له گه لی خه وتووه،
 چونکه خه زینه ی عه شق و خه زینه ی چرپا و تهختی خه و دوو شتی
 تایبه تی لیکجودان. نووسه رانی سه ده ی ئۆزده زورچار
 به هاوسه رگیری کوتایان به چیرۆکی دلدارانه یان ده هینا؛ له بهر
 ئەوه نا که ده یانویست چیرۆکه دلدارانه کانیان له بیزاری
 هاوسه رگیری بپاریزن، نا، ده یانویست له نزیککی سیکسیان بپاریزن!
 هه موو چیرۆکه دلداریه گه وره کانی ئەوروپا له که شتیکی به بن
 نزیککی سیکسیدا نووسراون: چیرۆکی «شازاده خانم کلیف»،
 چیرۆکی «پاول و فیژینی»، چیرۆکی «دومینیک» به قه له می
 "فرۆمنتن"، که له هه موو ژیا نیدا ته نیا ژنیکی خوشده ویت و هه رگیز،
 ته نانه ت بۆ یه ک جاریش ماچی ناکات. هه روه ها سه ربورده کانی
 "وه رته ر"، "فیکتوریای هامسون" و چیرۆکی «پیتەر و لوسی»
 رۆمه ن رۆلان که له هه موو ئەوروپا فرمیسکی به خوینه ره ژنه کانی
 هه لپشتووه. داستایۆفسکی له کتیی «گه لحو» دا ریگه به ناستازیا
 فیلیپوونا" ده دات هه ر بازرگانیک له ده رکه وه هاته ژوور، له گه لی
 بخه ویت، به لام کاتیک هه زی راسته قینه دیته ژوور، واته کاتیک
 "ناستازیا" خۆی له نیوان "پره نس میشیکین" و "رۆگۆژین" دا

به دو و کو تکراری بینی، ئەندامی زاوژییان وهک که وچیک شه کر له سێپپالهی چادا، له سێ دلی گه وره یاندا توایه وه. عه شقی 'ئانا کارینا' و 'فرۆنسکی' له پاش یه که م په یوه نندی سیکسیان کوتایی دیت، له وه و دوا ئیتر هیچ نییه جگه له چیرۆکی تیاچوونی ئەم عه شقه و ئیمه نازانین بۆچی. ئایا ئەو دوانه زۆر داماوانه جووتبوو بوون؟ یان به پێچه وانه وه، جووتبوون و نزیکیه که یان هینده جوان بوو، که ئەو چیژ و له ززه ته زۆره ههستی گوناھی له ناخیاندا و رووژانده بوو؟ ئیمه هه ر وه لامیک به م پرسیاران هه یه وه، به رده وام به یه که ئەنجام ده گه ین: له پاش ئەو عه شقه ی به ر له جووتبوونه که یان ئیتر هیچ عه شقیکی گه وره له نێوانیاندا نه مابوو، نه شهیده توانی بمینیت.

ئەم قسانه به و مانایه نییه که عه شقی به یی جووتبوون عه شقیکی پاک و بێگهرد و فریشته ئاسا و مندالانه یه، به پێچه وانه وه، ئەوه عه شقیکه که هه موو شه رانی و دۆزه خیه کی ئەم دنیا یه له خۆی ده گریته. 'ناستازیا فیلیپوونا' به یی خه م و دلاره واکه له گه ل ژماره یه کی زۆر له پیاوه ده وه له مه نده بچوو که کاندا جووتبوو، به لام له و کاته وه که 'پرینس میشیکین' و 'رۆگوزین' ی بینی، که وهک گوتم ئەندامی زاوژییان له مه نجه لی هه ستیاریدا توایه وه، تووشی به لا و نه هه مه تی بوو، مرد. رینگه م بدن دیمه نیکی جوانی دومینیک به ره می فرۆمته ن' تان بیر به ئیمه وه: دوو دلدار که سالانێکی زۆر یه کتریان خۆشده ویست و ته نانه ت ده ستیان له ده سته یه کتریش نه درابوو، به سواریی ئەسپ ده چن بۆ گه ران، 'مادلین' ی نه جیب و بێگهرد و خۆراگر، وهک شیتان به قامچی ده که ویته گیان ئەسپه که ی و ته قله غاری پێ ده کات، چونکه ده زانیت 'دومینیک' که ئەسپ سواریی

چاک نازانیت و شوینی که وتوو، پهنگه بکوژریت. عه شق بی
په یوه ندی سیکسی وهک تیانه یه کی سهر ناگره که هه ست تا سنووری
هه لچوون و شهیدایی له ناویدا ده کولیت و وهک پوچیکی داگیرکراو
سه ری تیانه که دینیته له ره له ر و سه ما.

چه مکی عه شقی ئه وروپایی، په گی له نیو خاکی جووتنه بووندا
داکو تراوه. سه ده ی بیسته م که شانازی به نازادی ئه خلاقیاته وه ده کات
و هه زده کات به ریشی هه ستوکی رومانسییانه پیتیکه نیت، نه یتوانیوه
به ناوه پوچیکی تازه وه مانای عه شق به پیت بکات (ئهمه یه کیک
له خه ساره کانیه تی)، که واته ئه وروپیه کی گهنج که له بیده نگیدا ئه و
وشه مه زنه له دلی خویدا ده لیته وه، پیت خوش بیت، یان نا، به سواری
بالی ئیلهام ده گاته ئه و خاله که "وهرتەر" کوتایی به عه شقی گهره ی
خوی به "لوته" هینا و دومینیک خه ریکبوو له ئه سپه که ی به ربیته وه.

پیلکه، هاوکات له گهل ئه وه که مه دحی بیتینای ده کرد، ستایشی پروسیاشی ده کرد و ماوهیه ک پنی خوش بوو به نیشتمانی پوچی خوی بزانیته. چونکه پرووسیا بهر له هه موو شتیک ولاتی ههستیاریی مه سیحیه. ئه م ولاته هه م خوی له عه قلگه رایى فله سه فه ی سکولاستیکی سه ده کانی ناوه راست لادا، هه م له رینیسانس. سه رده می نوئ که له سه ر بونیادی فکری په خنه یی "دی کارت" راوه ستاوه، پاش ئیستیکی سه د یاخود دووسه د ساله، خوی گه یانده پرووسیاش. به م شیوه مروؤفی هه ستوک له پرووسیا، هه چ هیزیکی هاوسهنگی بهرگریکاری له بهرام بهر خویدا نه دی و له وئ له شیوه ی زیده پرویانیه خویدا که به پوچی ئیسلایى به ناوبانگه، ده رکه وت.

پرووسیا و فه په نسا دوو جه مسه ری ئه وروپان که تا هه تاهه تایه یه کتر راده کیشن. فه په نسا ولاتیکی کون و ماندوو هه که له وئ هه ستکردن به شیوازی شکلی ده رده که ویت. فه په نسبییه که له کوتایى نامه که یدا ده نوووسیت: «به ریزی خۆشه ویت، لوتف به فرموو هه ستی تایبه تیم وه ربگره». من یه که م جار که نامه یه کی ئاوام له لایه ن سکره تیری وه شانخانه ی "گالیماره وه پیگه یشت، هه شتا له پراگ ده ژیا م. له خوشیان هه لبه زیمه وه و گوتم: له پاریس ژنیک منی خۆشه ویت! ئه و توانویه تی زیره کانه له نامه یه کی ئیداریدا خوشه ویستییه که ی بو من ده ربیریت! ئه و نه ک هه ر هه ستیکی بو م هه یه، به لکو به ئاشکرا گو توویه تی که ئه و هه سته ش تایبه تییه! له ژیاندا هه رگیز ژنیکى چیک ئه وه ی پی نه گو تووم!

سالانیک له ووهودوا له پاریس پینان گوتم کومه لیک دیر بو کوتایی نامه کان هه یه، که له ریگه ی ئهم فرمولانه وه، فه ره نسویه ک ده توانیت وه ک که سیکي کیمیازان، ئاستیکی دیاریکراو له ههستی خوی به به رامبه ره که ی رابگه یه نیت. به و پیوره «ههستی تاییه تی» که مترین ئاستی ریزگرتنی ئیدارییه که تا راده یه ک له سووکایه تی پیکردنه وه نزیکه. ئای فه ره نسا، هه روا که پرووسیا ولاتی ههسته، توش ولاتی شکل و فورمی! هه ر بویه پیاوی فه ره نسی، که به هوی نه بوونی ئاگریک له دلیدا ههست به هیچووچی دهکات، به دلتهنگی و ئیره ییه وه چاو له ولاتی داستایوفسکی ده بریت، له و ولاته که خه لک لنیویان به نیشانه ی ماچکردن ده که ن به خونچه و ئه گه ر که سیک ماچه که یان رهت بکاته وه سه ری ده برن. (تازه، ئه گه ر سه ری که سینکیش بېرن، خیرا لینیان خوش ده بن، چونکه سوزی بریندارییان هانی داوون ئه وه بکه ن و وه ک بیتینا ده یگوت: عه شق مروف له گونا به ری دهکات. پیاوکوژیکي ههستوک و سانتیمانثال، لانیکه م له پاریس سه د و بیست پاریزه ر ده بینیته وه که هه موویان ئاماده ن له پیتاوی به رگریکردنیدا بچن بو موسکو. ئه وان، ئه و کاره له به ر به زه یی/ههستیاری ناکه ن که له نیشتمان ه که ی خویان زور سه یر و غه ربیه و که س نایکات، به لکو له به ر ئه و ئینتیمه زه نییه ده یکه ن که تاقه هویه بو ورووژان و هه یه جانیان. پیاوکوژه پروسه که ش که ئاگای له مه نییه، هه ر که ئازادکرا، خیرا ده چیت بو لای پاریزه ره فه ره نسویه که تا باوه شی پیدای بکات و ناو ده می ماچ بکات. کابرای فه ره نسی ده توقیت و خوی لئ دوورده خاته وه. پروسه که ش که پیتی وایه سووکایه تیی پئ کراوه، چه قویه ک له سکی پاریزه ره که رۆ دهکات و ئهم چیرۆکه، وه ک ئه و گورانییه که له باره ی سه گ و قه راغه نانه وه گوتراوه، دووباره ده بیته وه).

ئاخ، پرووسه كان...

ئەو كاتەكە من ھىشتا لەپراگ دەژيام، ئەم حەقايەتەيان لەبارەى
پوۋحى پرووسىيە و دەگىزايە وە: پياويكى خەلكى چىك زور بە خىرايى
ژنىكى پووس ھەلدەخە لەتىنيت، دواى ئەوەى كە لەگەلى دەخە وىت،
ژنە پرووسەكە بە وپەرى سووكايە تىيە وە پىي دەلى: «تۆ دەستت
بە لەشم گەيشت، بەلام دەستت بە پوۋح ناكات!»

حەقايەتتىكى بەشكۆيە. بىتينا بەگشتى چلونو نامەى بو
گۆتە نووسىيەكە لەو نامانەدا پەنجا جار وشەى «پوۋح» و سەد و
نۆزدە جار وشەى «دل» دووبارە دەبىتە وە. وشەى دل بە دەگمەن
بە مانا ئانا تۆمىيەكەى (وەك دلم لىدەدا) بە كاردىت، بەلكو زور جار
وەك نىشانە يەك بە كاردىت كە بە ماناى سنگە (حەز دەكەم بە دلى
خۆمە وەبتنووسىتم)، بەلام ئەوەش لە زور شوپندا ديسان ماناى
«پوۋح»ى ھەيە: خودى ھەستيار.

«من بىردەكە مە وە، كە واتە ھەم» گوتەى پوۋشنىبىرىكە كە
دەئىشە بە ھىچ نازانىت. «من ھەست دەكەم، كە واتە ھەم» راستىيەكى
گەلىك باوەر پىنكراوترە و بو ھەموو بوونە وەرىكى زىندوو بە كاردىت.
لە لايەنى فېكرىيە وە، خودى من زور جياواز لە خودى تۆ نىيە.
خەلكى زور و بىرۆكەى كەم. ھەموومان كەم، يان زور، وەك يەكتر
بىر دەكە يەنە وە بىر كۆرەنە وە كانمان لە گەل يەكتر دەگۆرپىنە وە،
لە يەكترى قەرز دەكەين، يان لە يەكترى دەدزىن، بەلام

ئەو كاتە كە كە سېڭ شەق لە قاچم ھەلبدات، من تەنیا ھەست بە ئازار دەكەم. لێرەدا ئیتر ئەساسی خود، فكر و بیركردنە وەنێیە، بەلكو ئازارەكە ئەویش بونیادیتری نی ھەستەكانە. تەنانەت كاتێك كە پشیلە یەك ئازار دەكیشیت ناتوانیت گومان لەخودی تاقانە و نەگۆری خۆی بكات. لە كاتی ئیشوئازاردا جیھان ون دەبیت و ھەر كام لەئیمە لەگەل خۆدی خۆمان بەتەنیا دەمئینەوہ. لەراستیدا ئازار فیرگە ی خودناوہندییە.

ھیبۆلیت لە 'پرینس میشکین' ی پرسى:

«ئایا ھەست بەسووكبوونی من دەكەیت؟»

«لەبەر چی؟ چونكە تۆ لەئیمە زیاتر ئازارت كیشاوہو بەردەوام

ئازار دەكیشی، دەبى ھەست بەسووكبوونت بكەم؟»

«نا، چونكە من شایستە ی ئیشوئازار نیم.»

من شایستە ی ئیشوئازار نیم. ئەمە پستە یەكی گەورە یە. ئەم پستە بە و مانایە یەكە ئازار نەك ھەر ئەساسی خود و بەلگە ی حاشا ھەلنەگر بۆ سەلماندنی بووناسانە ی خودە، بەلكو تاكە ھەستیکیشە كە شیاوی زۆرترین ریز و حورمەتە، بە ھای ھەموو بە ھاكانە. لەبەر ئەو یەكە 'میشکین' ستایشی ھەموو ئەو ژنانە دەكات كە ئازار دەكیشن. كاتێك 'میشکین' بۆ یەكەم جار چاوی بەرەسمی 'ناستازیا فیلیپوونا' كەوت، گوئی: «ئەم ژنە دەبى زۆری ئازار كیشابیت.» ئەم وشانە لە سەرەتاوہ، تەنانەت بەر لەو ی كە 'ناستازیا فیلیپوونا' ش لە چیرۆكە كە دا دەربكەوینت، بە شیوہ یەك پیتاسە ی دەكات كە سەرۆكە ردنیک لە ھەموویان بەرزترە. لە پارزی یەكی بەشى پازدە ی كتیبە كە دا، 'میشکین' بە 'ناستازیا فیلیپوونا' دەلى: «من ھیچ نیم، بەلام تۆ، تۆ ئازارت كیشاوہ.» لەو كاتە وە 'میشکین' ون دەبیت.

من گوتم 'میشکین' ستایشی هه موو ئه و ژنانه ی ده کرد
که نازاریان ده کیشا، به لام ده بوايه بلیم: 'میشکین' له و کاته وه که
ژنیکی خوشده ویست ئیشو نازاره که ی ده بیینی و چونکه نه یده توانی
بیرکردنه وه کانی بو خوی رابگریت، ده سته جی له لای
ژنه که ده یدرکاند. جگه له وهش، ئه مه شیوازیکی چاک بو
ده سخته پوکردن بوو (مه خابن که میشیکی نه یده زانی چۆن
له وه چاکتر به کاری بینیت!)، چونکه به هر ژنیک بلین «تو زورت
نازار کیشاوه»، وهک ئه وه یه ریزمان له رۆحی گرتیت،
لاواند بیتمانه وه و به ره و ئاسمان هه لمان کیشا بیت. هر ژنیک له کاتیکی
ئاوادا ئاماده یه پیمان بلی: «ئه گهر تو هینشتا ده ست له له شم نه داوه،
به لام رۆحمت داگیر کردوه!»

له بهر نیگای واقورماوی میشکیندا رۆح گه ره و گه وره تر ده بیت،
وهک قارچکیکی دیوئاسا، به قه د بینایه کی به رزی پینج نهومی لیدیت
و وهک بالۆنیکی پر له هه وای گهرم ئاماده یه له گه ل سه رنشینه کانی
به ره و ئاسمان بفریت. ئیمه گه یشتووینه ته ئه و دیارده یه که من
به گه وره بوونی رۆح ناوی ده به م.

ئەگەر لەبیرتان بیت، کاتیک گۆتەسکیچی پەیکەرەکە ی بینی
 کەبیتینا بۆی کیشابوو، دلۆپیک فرمیسک لە چاویدا پەنگی
 خواردەووە دلیابوو کەئەووە خودی خۆیەتی کە راستییەکە ی لی
 ئاشکرا دەکات. بیتینا بەراست ئەوی خۆش دەویست و ئەو خراپە ی
 لەگەل کردبوو. گۆتەدواتر زانیی کەئەو دلۆپەفرمیسکە هیچ
 راستییەکی سەیر و سەرنجراکیشی لە بابەت خۆشەویستیەکە ی
 'بیتینا'وە ئاشکرا نەکردوو، بەلکو راستیی سادەو ساکاری پووچی و
 بیتوو دەیی خودی گۆتە ی دەرخواستوو. ئەو لەو شەرەمە زار بوو
 کە جاریکی دیکەش خۆی تەسلیمی فریوی فرمیسکەکانی خۆی
 کردوو. لەو تە ی تەمەنی بۆ پەنجا سال هەلکشابوو، زۆر جار
 فرمیسکی دەپشت. کاتیک کە سینک ستایشی دەکرد، یان بۆخۆی
 لە کاریکی چاک و خیرۆمەندانە ی خۆی خوشحال دەبوو، چاوی پر
 دەبوو لە فرمیسک. گۆتە بی ئەو ی هەرگیز وەلامیک بۆ پرسیارەکە ی
 خۆی ببینیتەو، گوتی: فرمیسک چییە؟ بەلام شتیکی لی پوون بوو،
 ئەو زۆر جار کە بییری لەخۆی دەکردەووە لەخۆی رادەما، هەستی
 دەهەژا و دلۆپیک فرمیسک ناوچاوی تەردەکرد
 نزیکە ی حەفتە یەک پاش مەرگی دلته زینی ئەگنيس، لاورا
 سەردانی پاولی خەمباری کرد و گوتی:

«پاول، نئمه ئیستا له م دنیایه دا به تهنیان».

چاوی پاول پرپوو له فرمیتسک و بوئه وهی ههژان و هیه جانه که ی وه شیریت سهری به ره و لایه کی دیکه وه رچه رخاند، به لام هه ر ئه و سه رجوولاندنه ی پالی به لاوراوه نا که توند قۆلی بگریت:

«مه گری پاول!»

پاول له پشت په رده ی فرمیتسکه وه سه یری لاورای کرد و زانیی که چاوی ئه ویش ته ره. به زه رده خه نه و دهنگیکی شکاوه وه گوتی:

«من ناگریم، ئه وه تۆی که ده گری».

«پاول، هه رچییه کت پیویست بیت، من ئاماده م، ده توانی داوا له

من بکه یت».

پاول وه لامی دایه وه:

«ده زانم».

فرمیتسکی چاوی لاورا فرمیتسکی هه ژان و هیه جانیک بوو که لاورا، به بریاری لاورا بو فیدا کردنی هه موو ژیان ی له پیتاوی راهه ستان له لای میردی خوشکه کوچکردوه که ی هه ستی پیکرد.

فرمیتسکی چاوی پاول فرمیتسکی هه ژان و هیه جانیک بوو که پاول، به وه فای پاول هه ستی کرد که هه رگیز ناتوانیت جگه له سیبه ری هاوسه ره کوچکردوه که ی، جگه له خوشکه که ی، له گه ل هیچ ژنیکی دیکه دا بژی.

ئاوا بوو که ئه وان پوژنیک پینکه وه له سه ر چرپایه کی پان پراکشان و فرمیتسک (لوتف و چاکه ی فرمیتسک) کاریکی کرد که به رامبه ر به کوچکردوه که هه ست به خه یانه ت نه که ن.

هونەری کۆنی تەمومژی عەشقی جەستەیی بەهانایانە وەهات. ئەوان، نەوێک ژن و میترد، بەلکو وەک خوشک و برا لە پال یەکترا راکشان. لاورا تا ئیستا بۆ پاول تاقو بوو، هەرگیز، تەنانەت بەخەیاڵیش، لە دوورترین سووچەکانی زیهنیشیدا، بیرى لە سینکس لەگەڵ ئەو نەکردبوو. ئیستاش کە لە جینگەى خوشکە کۆچکردووێکەى راکشایوو، هەستىکى برايانەى بۆى بوو. لە پینشدا هەر ئەم هەستەش لە لایەنى رەوشتییە وەرگەى دابوو لەگەڵیدا بچیتە ناو جینگە وە، بەلام دواتر بە شینوێهەکی سەیر و رووژاندا بوو. ئەوان (وەک خوشک و برا) هەموو شتیکیان لە بارەى یەکتەرە وە دەزانى و ئەوێ لە یەک جودای دەکردنە و سەیرۆسە مەرەبى دۆخە کە نەبوو، بەلکو قەدە غەبى بوو؛ قەدە غەبى کى بیست سالە کە لە هەمیشە زیاتر بەرى پیندەگرتن. هیچ شتیکی بە قەد لەشى یەکتەر لێیانە وە نزیک نەبوو. هیچ شتیکی بە قەد لەشى یەکتەر لێیان قەدە غەنە کرابوو، بۆ یە پاول وەک کە سیک کە تەما لە خوشکی خۆى بکات، (بە چاوى پڕ لە تەمومژە وە) و رووژا و لەگەڵ لاورادا جووتبوو. جووتبوونى ئەو نەتە توند کە لە ژيانیدا لەگەڵ هیچکەس نە یێنە زموو بوو.

هەندیک شارستانییەتی بیناسازییەکی مەزنتەر لەئەوروپایان ھەبە
 و تراژیدیای یونانیی بۆ ھەمیشەبالادەستەر دەبێت، بەلام ھیچ
 شارستانییەتیک تا ئێستا ھەک موسیقای ئەوروپی، بەو
 میژووھەزار سالەو خەزینەیی فورم و ستایلەو، لەنەغمەو
 نۆتەموسیقایەکان موعجیزەبەکی ئاواي دانەھیناوە! ئەوروپا
 واتەموسیقای مەزن و مروۆفی ھەستۆک: دووانەبەک
 کەپیکەوھەلانکەبەکدا گەورەبوون.

موسیقا نەوھەک ھەر بەپیتی ھەستی فیری تاکی ئەوروپی کرد،
 بەلکو ئەوھشی فیرکرد کەستایشی ھەست و خودی ھەستیاریش
 بکات. ھەرچۆنیک بیت، ئەم دیمەنەبەئێوھەغریب نییە: فیالۆنژەنیک
 کەلەسەر سەکو راوھستاو، چاوی دەبەستی و دوو نۆتەیی
 دوورودریژی سەرھتای پارچەموسیقاکەیی دەژەنیتیت. لەو کاتەدا
 گوینگرەکەش چاوی دەبەستی و ھەست دەکا پۆحی بەناو سنگیدا
 بلاودەبیتەو و بەخۆی دەلی: «ئای کەجوانە!»، بەلام ئەو تەنیا
 گوینی لەدوو نۆتەبووھەکەرەنگە ھیشتا شتیکی ئەوتویان لەفیکر و
 داھینانی موزیسییەنەکە، یان بە واتایەکی تر، شتیکی ئەوتویان
 لەھونەر و جوانیی بەرھەمەکەتیدا نەبیت. ھەرچۆنیک بیت، ئەو دوو
 نۆتەکاریان کردووھەتەسەر دلی گوینگرەکەو چرای عەقل و توانای
 ھەلسەنگاندنی ستاتیکیان کووژاندووھەتەو. ئاواز و موسیقا ئەو
 کاریگەرییەیان لەسەر ئیمەھەبەکەنیگا و تیرامانەکەیی "میشکین"

لهسەر ئه و ژنه يان بوو. موسيقا: ده ميني كه كه رۇحي پي ده گه شيته وه. رۇحه گه شاوه كان كه وهك بالۇني گه وره يان لي هاتووه، به ره و بنميچي هۇلي كونسيرته كه هه لده كشتين و له و قه ره بالغيه سه يره دا شان له شاني به كتر ده كوتن.

لاورا قوول و راستگويانه موسيقاي خوشده ويست؛ من له ماناي ئه و خوشه ويستيه ده گم كه بۇ ماله ر بووي. ماله ر دواهم موزيسيه ني ئه و روپيه كه هيشتا ساده و راسته وخۇ له لايه ن مروفي هه ستوكه وه په سندن ده كريت. له پاش ماله ر، ورده ورده گومان له هه ست، له موسيقادا ده كريت. "دييووسي" نايه ه ويت كاريگه ريمان له سەر دابنيت، به لكو به ته مايه سيحرمان بكات و "سترافينسكي" ش شهرم له هه يه جان و خوشي ده كات. به لاي لاورا وه ماله ر دواهم ئاوازدانه ره، ئه و كاتيك له ژووره كه ي بريژيته وه گوئي له دهنگي به رزي موسيقاي راک ده بيت، خوشه ويستى بۇ موسيقاي ئه و روپي، كه له ژاوه ژاوي گيتاره كاره بايه كاندا فه وتاوه، تووره ي ده كات. لاورا هه ره شه له پاول ده كات: «يان ماله ر، يان راک». واته، يان من، يان بريژيت.

به لام مروف چون ده توانيت له نيوان دوو جور موسيقا، كه هه ردوو كياني پي ناخوشه، به كيكيان هه لبريژيت؟ موسيقاي راک بۇ پاول پرله دهنگه دهنگ و هه راوهوريا (ئه ويش وهك گوته گوئي تيژه)، موسيقاي رۇمانتيكيش تووشي دلخوره ي ده كات. له كاتي شه ر، كه هه موو كه سه نزيكه كاني پاول به هوي هه وال و راپورته ترسناكه كانه وه شله ژابوون، رۇژيك راديو له باتيفالس و تانگو، ئاوازيكي رينكوپنك و موسيقايه كي قورس و جيديدي

بلاوكردهوه. ئەو ئاوازەپرىكوپىنكە، وەك بەرايى كارەساتىك بۇ
 ھەمىشەلەيادەوھرىى مندالىيدا مايەوھ. ئەو دواتر زانىى كەكارىگەرىى
 مۇسىقاي پۇمانتىك بووئەتەھۆى يەكگرتووىى ھەموو ئەوروپا.
 ھەرچارىك كەپياوئىكى حكومەت دەكوژرئىت، يان شەپرىك
 رادەگەپەندرىت، ھەر كاتىك كە پئوىست بىت مىشكى خەلك
 بەشانازى قانگ بدرىت تا بەئارەزووى خۆيان بمرن، ئەم
 مۇسىقاىەبلاودەكرىتەوھ. ئەو نەتەوانەكە ھەوليان دەدا يەكتر
 بڤەوتىنن، كاتىك گوئىيان لەگرمەى مارشى تازىيەى شوپن، يان
 ئىرۆيكاي بىتھوژن دەبوو، پڤ دەبوون لەجوشوخوژشىكى برايانەى
 يەكسان. ئاخ، ئەگەر پاول دەسەلاتى بەپئوئەبەرىى ببواىە، دنيا
 دەيتوانى بەبىن ڤاك و مالەر، لەدۆخىكى چاكتردا بژىەت، بەلام ئەو
 دوو ژنەنەيانەپىشت بىتلايەن بمىنئىتەوھ؛ ناچارىان كرد لەنىوان دوو
 جۆر مۇسىقا و دوو ژندا يەككىيان ھەلبىژرئىت و ئەو نەيدەزانى چى
 بكات، چونكەھەر دوو ژنەكەى بەقەد يەك خوژشەدەويست.

ئەو دوو ژنەڤريان لە يەكتر بوو. برىژىت بەخەمىكى
 گرانەوھسەبرى ئەو پىانو سىپىيەى دەكرد كەسالەهاى سال ھىچ
 كەلكىكى نەبوو، جگەلەوھى كەبىكەن بەرەفە. ئەو پىانوئىە ئەگنىسى
 وەبىر دەھىنايەوھكەلەخوشەويستى خوشكەكەى، داواى لى دەكرد
 فىزى پىانوژەنن بىتت. كەئەگنىس مرد پىانوئەكەژىايەوھو ھەموو
 رۆژىك دەنگى بەرزەدەبووھوھ. برىژىت ھىواداربوو مۇسىقاي
 توورەى ڤاك تۆلەى داىكەخەيانەتلىكراوھكەى بستىنئىتەوھ و ئەو
 ژنەلە مالەكەى وەدەربنىت. ئەو كاتىك زانىى لاورا دەمىنئىتەوھ،
 بوخۆى مالەكەى جىتھىشت. لەوھدوا ئىتر كەس گوئى لەمۇسىقاي

رۆك نه بوو. قهوانه كان له سهر گرامافونه كه ده سووران و دهنگی كه په ناكانی مالهر به ناو ماله كه دا بلاوده بووه وه و دلی پاولی، كه هیشتا له بیرى كچه كه پیدا بوو، ده سووتاند. لاورا له پاول نزیك بووه وه، به هر دوو دهست سهری گرت و له چاوه كانی ورد بووه وه. نه وسا گوتی:

«حه زم ده كرد مندالیکم لیت ببوايه».

ههر دوو كیان ده یانزانی كه له میژبوو پزیشكه كان هه ره شه ی نه وه یان لی كرد بوو كه نابى مندالی بییت، بویه ئاوا دریژه ی به قسه كانی دا:

«ئاماده م چی پنیوست بییت، بیکه م».

هاوین بوو. لاورا فرۆشگه كه ی داخست و دوو به دوو بو سهرانیكى دوو حهفته یی به ره و كه نارى ده ریا چوون. شه پوله كان خویان به رۆخه كه دا ده كوتا و دهنگیان له سنگی پاولدا كۆده بووه وه. موسیقای ئه م دیارده سروسشتییه تاكه دهنگیک بوو كه حهزى لی ده كرد و ده یه ئینایه جۆشوخرۆش. ئه و به سه رسوورمانیكى خوشه وه زانیی لاوراش له گه ل ئه م موسیقایه دا تیکه ل ده بییت. له ژیانیدا ئه و تاكه ژنیک بوو كه له ده ریا ده چوو، تاكه ژنیک كه بوخوی ده ریا بوو.

رۆمەن پۇلان كەلەدادگای ئەبەدى، دژ بەگۆتە بۇخۆی شایەتی
تۆمەتەكەبوو، دوو خەسلەتی دیاری ھەبوو: ھەلوئىستی
ستایشكارانەى بەرامبەر بەژنان (لەبارەى بیتیناوەنوسىی: ئەو ژن
بوو، ھەر ئەو بەسەبۆ ئەو ھى كەخۆشمان بویت) و ھەز و
ئارەزووى ھاورپىی لەگەل پىشكەوتن (كە مەبەستى شۆرش و
پرووسىای كۆمۆنىستى بوو). زۆر سەیرەكە ئەم پەسنیژەى ژنان،
ھاوكات ستایشى بیتھۆقنىشى دەكرد كەئامادەنەبوو سلّو لە ژنان
بكات، چونكە پرووداوى ئاوەكانزایبەكەى "تەپلینز"، ئەگەر باش
تىگەىشتبیتىن، ھەمووى لەم بارەو ھە: بیتھۆقن لەكاتىكدا كلاو ھەكەى
بۆ ناوچاوانى داخزاندوو ھە دەستى خستوو ھەپشتى، بەرەو شاژن و
ھاورپىكانى كەژن و پیاوى بەرپىزن، ھەنگاوى ھەلیناوەتەو ھە. ئەو
ئەگەر سلّوى لى نەكردبیتن پیاویكى بە ھەموو مانا بیئەدەب بوو ھە!
بەلام ناكرىت برّوا بەشتى وا بكەىن: بیتھۆقن رەنگە پیاویكى سەیر و
مۆن بووبىت، بەلام ھەرگىز لەئاست ژناندا بیئەدەب نەبوو ھە!
دیارە ھەموو ئەم چىرۆكە بىماناى ھە و تەنیا لەبەر ئەو ھى كەخەلك (و
بەداخەو ھە پروماننووسىكىش) ھەستى واقىعبىنیاى نەماو ھە، و ھەرگىراو ھە
دوو پات كراو ھەتەو ھە.

ئىو ھەگەى لەو ھەدەكەن كەلىكۆلىنەو ھەلەراست و درۆى چىرۆكىك
كە بىگومان بۆ شایەتیدان نىبە بەلكو مەبەستىكى خوازەبى لەپشتە،
كارىكى ھەلەبە. چاكە، كەواتەبا ھەك ھەقاىەتىكى خوازەبى لىتى

بکۆلینه وه. با واز له سه رچاوه که ی بهینین (چونکه هه رگیز په ی بهی نابهین) و گوێ به و مانایانه نه دهین که خه لک ده یانه ویت به سه ر که سیک، یان شتی کدا بیسه پینن، با هه ول بدهین په ی به مانا دیار و به ره سه ته که ی بیهین:

کلاویک که تا ناوچاوانی بیتهؤفن داخزابیت مانای چیه؟ ئایا مانای ئه وه یه که بیتهؤفن ده سه لاتی خانه دانه کانی وه ک شتیکی دواکه وتوانه و سه تمکارانه رته ده کرده وه و کلاو له سه ر هه لگرته که ی گۆته ی به به رگریکردن له واقیعی ئه و سه رده مه ی جیهان ده زانی؟ ئه ری، ئه مه ئه و لیکدانه وه یه که هه موو که سه به دلایه تی، به لام لیکدانه وه یه کی هه له یه. هه روا که گۆته ناچاربوو شیوازیکی ژیان بو خوی و به ره که ی هه لژی ریت، بیتهؤفنیس له سه رده می خویدا ناچاربوو ئه و کاره بکات، بۆیه سۆناتا کانی پیشکه ش به سازاده کان ده کرد و ته نانه ت بو ساتیکیش له وه دوودل نه بوو که به شانازی براوه کانی شه ر، که له پاش تیکشکانی ناپلیون له فه نا کۆبوونه وه، "کانتاتا" یه ک بنووسیت که له ویدا "کۆرسنه م" شیعه ره بخوینیت: «خۆزگه جیهان جاریکتر وه ک جارانی لیبیته وه!». ئه و ته نانه ت له م باره وه ئه وه نده پنی لی راکیشا که "پۆلونا یز" یکیشی بو ئیمپراتریسی پروسیا نووسی، که ده تگوت به شیوازیکی سه مبولیکی، پۆله ندای داماوی (ئه و پۆله ندایه که سی سال دواتر بیتینا زۆر ئازایانه پشتگیری لی کرد) له به ر پنی داگیرکه ره که یدا خستوه ته سه رچۆک.

هه رچۆنیک بیت، ئه م حه قایه ته خوازه ییه به شیوه یه ک بیتهؤفن پیشان ده دات که بی ئه وه کلاوه که ی له سه ر هه لگریت، به خیزایی له به رامبه ر ده سه ته یه ک خانه دانا تیده په ری و ئه م کاره شی به و مانایه نییه که خانه دانه کان جه ماعه تیکی دواکه وتووی سووک و ترون

و ئه‌ویش پیاوینکی شوڤر شگیره که ده‌بی شانازی پیوه‌بکه‌ین، به‌لکو به‌و مانایه‌یه‌که‌سه‌سانی داهینه‌ر (داهینه‌ری په‌یکه‌ر و شتیر و سه‌مفونیا) له‌و که‌سه‌انه‌که‌ئه‌مر به‌سه‌ر (خزمه‌تکار و فه‌رمانبه‌ر و هه‌موو خه‌لکی دنیا‌دا) ده‌که‌ن، زیاتر شایانی ږیز و حورمه‌تن. به‌و مانایه‌یه‌که‌داهیتان، له‌ده‌سه‌لات و هونه‌ر، له‌سیاسه‌ت گه‌وره‌تره. ئه‌وه‌ی که‌نه‌مره‌به‌ر هه‌مه‌هونه‌رییه‌کانه، نه‌وه‌ک شه‌ږه‌کان، یان ئاهه‌نگی سه‌مای خانه‌دانه‌کان.

(له‌پاستیدا ده‌بی گۆته‌ش بۆچوونینکی ئاوا‌ی بووینت، جگه‌ له‌وه‌ی که‌پتی واپوو ئاشکراکردنی ئه‌م واقیعه‌ناخۆشه‌بۆ ئاغا‌کانی دنیا که‌هیشتا زیندوون، کاریکی بیسووده. ئه‌و دلنیا‌بوو که‌له‌ ئه‌به‌دییه‌تدا ئاغا‌کانی ئه‌وسای دنیا به‌ر له‌هه‌موو که‌س له‌ ئاستیدا سه‌ر داده‌نه‌وینن و له‌وه‌زیاتریشی نه‌ده‌ویست).

ئه‌م حه‌ق‌ایه‌ته‌خو‌ازه‌یه‌گه‌لینک ږوون و ئاشکرایه، به‌لام خه‌لک به‌خراب لینگیان داوه‌ته‌وه. ئه‌وانه‌ی که‌له‌م وینه‌خو‌ازه‌یه‌ورد ده‌بنه‌وه‌و خیرا مه‌دحی بیته‌هۆن ده‌که‌ن، به‌ره‌هایی له‌لووتبه‌رزیه‌که‌ی ئه‌و ناگه‌ن، ئه‌وانه‌زیاتر ئه‌و که‌سه‌انه‌ن که‌سیاسه‌ت کویری کردوون، که‌ بۆخو‌یان لینگیان و گیفارا و که‌نه‌دی و میتران، له‌فیلینی و پیکاسو به‌گرینگتر و گه‌وره‌تر ده‌زانن. بیگومان ئه‌گه‌ر ږۆمه‌ن ږۆلان له‌ږیگه‌یه‌ک له‌ "ته‌پلیتز" به‌ره‌و‌ږووی ستالین بوایه‌ته‌وه، له‌گۆته‌زیاتر ده‌نه‌وییه‌وه.

من ئەم بابەتی ریزگرتنەى پۈمەن پۇلان لەژنانم بە لاوہسەیرە. ئەو تەنیا لەبەر ئەوہى كەبیتینا ژن بوو، ستایشى دەکرد. (ئەو ژن بوو، ھەر ئەوہش بەسەبۇ ئەوہى كەخۆشمان بویت)، بەلام ستایشى كریستیانى نەدەکرد كەبىنگومان ئەویش ژن بوو. ئەو بىتینای بە «شیت و عاقل» (folk etsage)، «ئىجگار شاد و ئىجگار زىندوو»، خاوەنى دلىكى «ناسك و شیت» دەزانى و لەزۆر شوینى دىكەش بەشیت وەسفى دەکرد. ئىمەدەزانین بۇ مروڤى ھەستوك، وشەى «شیت» و «شیتانە» و «مروڤى شیت» (كەلە زمانى فەپەنسیدا زۆر شاعیرانەترن تا لەزمانەكانى تر: (fou, folle, folie) بۇ دەربىرىنى ھەلچوونى ھەستىكەكەمل بەكۆتوبەندى سانسۆر نادات (ئەلوار پىی دەلىن: وپىنەكارىگەرەكانى عەشق) و بەپەسن و ستایشىكى ناسك و خۆشەوہ بە زماندا دىن. لە لایەكى دىكەشەوہ، ئەم پەسنىژ و ستایشكەرەى ژن و پپۆلىتارىا، بە پىچەوانەى رپۆرەسمى جوامىرى، بەبى پتوہلكاندنى ھەندىك سفەتى وەك ھەسوود، قەلو، سوور و زەبەلاح و قىرسىچمە، ھەرگىز ناوى كریستیانى بە زماندا نەھاتووەو نەینووسىوہ.

سەیرەكە ئەم دۆستەى ژنان و پپۆلىتارىا، ئەم مزگىنىدەرەى بەكسانى و براپەتى، بە لایەوہگرىنگ نەبووہ كەئەو ژنەپىشتەر كرىكار بووہ و بەو شىوہكەلەكەل گۆتەدا ژیاوہ، سەرەتا وەك دۆست و پاشان بە ئاشكرا وەك ھاوسەر، بویریپەكى زۆرى نواندووہ. گۆتە

ناچار بوو له لايه که وه بهر و پرووی بوله بؤل و چپه چپی بیننه مای خه لکی ناو هؤله کانی و ایماز بیته وه، له لایه کی دیکه شه وه گوئی له سه رزه نشتی هاوړی رۆشن بیره کانی وهک "هیردهر" و "شیلهر" بیت که به لووتبه رزییه وه هه لسوکه وتیان له گهل کریستیان ده کرد. من نه وه م به لاوه سه یر نییه که خانه دانه کانی و ایماز نه و قسه ی "بیتینا" یان پی خوش بوو بیت که به کریستیانی گوتبوو "کینوه گوشت"، به لام نه وه م به لاوه سه یره که نه و هاوړی ژن و چینی کریکارهش نه وه ی پی خوش بوو بیت. بۆچی ده بی که سینکی گهنجی خانه دان که له باری فرهه نگییه وه خوی به گه وره تر له و ژنه ساده ده زانی، نه وه نده له پومه ن رؤلان نزیک بوو بیت؟ یان بۆچی ده بی کریستیان که حه زی له سه ما و خوار دنه وه بوو، گرینگی به له شی خوی نه ددها و پی خوش بوو که قه له و بوو بوو، هه رگیز سیفته ی ئاسمانی شیت ی پی نه دریت و هاوړیکه ی پرولتاریا وهک که سینکی "قیرسیچمه" دیتیبی؟

بۆچی هاوړیکه ی پرولتاریا هه رگیز به بیریدا نه هاتوو که وهک ته مسیلنکی خوازه یی سه یری نه و پرووداوه بکات، که ژنیکی ساده ی ره شوکی رۆشن بیریکی گهنجی لووتبه رزی سزا داوه و گوتهش و پیرای لایه نگری له هاوسه ره که ی، به سه ره رزی (نه له بت سه ریکی بی کلاو) له ئاست خیلی خانه دانه کان و نرخاندنی بی شه رمانه ی پیشوه ختیان، به ره و پیش هه نکاوی ناوه؟

نه له بت نه م چیرۆکه خوازه ییه ش به قه د چیرۆکه خوازه ییه که ی پیشوو که و جانیه، به لام هیشتا پرسیاریک ماوه: بۆچی هاوړیکه ی ژنان و پرولتاریا، نه م چیرۆکه خوازه ییه هه لده بزیریت نه ک شتیکی دیکه؟ بۆچی پومه ن رؤلان بیتینا به چاکتر ده زانیت نه ک کریستیان؟ نه مه کروکیی باسه که یه.

به شی دواتر وه لامی نه م پرسیارانه ده داته وه:

گۆته (له یه کیک له نامه بییه رواره کانیدا) هانی بیتینا دهدا تا «له و بهرگه ی خوی بیته دهر». له ئیستادا ئیمه ده لئین که گۆته له بهر خۆپه رستی سه رکۆنه ی بیتینای کرد، به لام ئایا کاریکی چاکی کرد؟ کئ له پیناوی شوپشگیره کانی "تیرولی" له شاخ، له پیناوی ناو و ناویانگی شاندر پتۆفی شاعیر له پاش مردنی، یان له پیناوی زیانی "مییه رۆسلاقیسکی" شه ری کرد؟ گۆته یان بیتینا؟ کئ هه میسه له بیرى ئەوانی دیکه دا بوو؟ کئ بهرده وام ئاماده ی له خۆبوردن بوو؟

بیگومان بیتینا بوو، به لام ویرای ئەمانه ش، ئەم قسانه هه یچ له به ها و ئیعتوباری سه رزه نشسته که ی گۆته که م ناکه نه وه؛ چونکه بیتینا هه رگیز له و بهرگه ی خوی نه هاته دهر؛ بۆ هه رکۆنیه ک ده چوو، خودی خوی وه ک ئالایه ک به دوا یه وه ده شه کایه وه. ئەوه ی که هانی دهدا له پیناوی شوپشگیره ئانی "تیرولی" بجه نگیت، خودی شوپشگیره کان نه بوون، به لکو وینه ی دلرفینی بیتینا بوو که بۆ شوپشگیره کان ده جه نگی. ئەوه ی که هانی دهدا گۆته ی خوش بویت، گۆته نه بوو، به لکو وینه ی ده سخه رۆکه ری بیتینای مندال و شه یدای شاعیری مه زن بوو.

با ئەو جووله ی وه بیر خۆمان بهینینه وه که من به نیشانه ی ئاره زووی نه مریم دانا. سه ره تا بیتینا سه ره قامکه کانی له سه ر

خالیکی نیتوان جووت مه مکی دانا، ده تگوت دهیه ویت ئه و ناوه نده پیشان بدات که به خود ناسراوه. پاشان قۆلی لیک بلا و کرده وه، ده تگوت دهیه ویت ئه و خوده بۆ شوینیکی دوور، بۆ ئاسۆ، بۆ ئه به دییه ت، بنیریت. جووله ی ئاره زوی نهمری له فه زادا ته نیا دوو خالی رینوین ده ناسیت: خود لیره و ئاسۆش له وئ له و دوورانه. ته نیا دوو چه مک: ره ها واته خود و ره ها واته جیهان: ئه و جووله هیچ په یوه ندییه کی به عه شقه وه نییه، چونکه ئه وی دیکه، هر که سینک که له نیتوان ئه م دوو جه مسه ره ی (خود و جیهان) دا بیت، پیشوه خت وه لا نراوه، له یارییه که سپردراوه ته وه و پشتگویی خراوه.

که نجیکی بیست ساله که ده چینه ریزی حیزبی کۆمونیسته وه، یان تفه نگی که هله دگریت و شانبه شانی پیشمه رگه له شاخ ده جه نگیت، شهیدا و ده سخه پۆی وینه ی شۆرشگیرانه ی خۆیه تی که له خه لکی دیکه ی جیا ده کاته وه و به و کارهش ده بیت به خودی خۆی. سه رچاوه ی خه باته که ی عه شقیکی ناخۆش و قیزه ونه به رامبه ر به خودی خۆی، خودیک که به ته مایه به هه ندیک سفه تی شاز و تاییه ت به رجه سته ی بکاته وه و پاشان به جووله یه ک به نیشانه ی ئاره زوی نهمری (که پیشتر بۆم باس کردوون) له پیشچاوی هه زاران هه زار که سدا به ره و مهیدانی گه وره ی نهمری به پئی بکات. ئیمه به نمونه کانی وه ک 'میشیکین' و 'ناستازیا فیلیپوونا' دا له وه ده گه ی که دیدیکی ئاوا قوول ده توانیت بیته هۆی ماسین و گه وره تر بوونی رۆحیک، تا له ئه نجامدا وه ک پاپۆریکی جوان و نوورانی به ره و ئاسمان هه لیکشیت.

ئەوھى كەخەلك ھان دەدا تا مستيان ھەلبېرن، چەك ھەلبىگرن و
لەپپتاوى ئايدىيالى دادخوازەنو نادادپەرورەرانەى خۇياندا خەبات
بەكن، عەقل نىيە، بەلكو پۇھىكى گەرەبووھ.
ئەمەسووتەمەنىيەكەبەبى ئەو، ماتۇرى مېژوو رادەوھستىت و
ئەوروپا لەسەر شىناوھرد بە قەفاوھرادەكشىت و سەيرى ئەو
ھەورانە دەكات كەبە ئاسماندا تىدەپەرن.

كرىستيان ئازارى گەرەبوونى پۇھى نەبوو، نەيدەويست
لەمەيدانى گەرەى مېژوودا دەرېكەوئىت. پىم وا بىت ئەوھى پى
خۇشتر بوو كەبە قەفاوھلەناو شىناوھردىك پاكشىت و سەيرى
تىپەپىنى ھەرەكان بەئاسماندا بكات (من تەنانەت پىم وایەئەو
لەكاتىكى ئاودا دەركى بەشادى دەگرد، واتەبەشتىك كەخەلكى
پۇھزل لى بىزارن، چونكەئەو خەلكانەلەئاگرى خودى خۇياندا
دەسووتىن و ھەرگىز شاد نىين) بەم شىوھپۇمەن پۇلان، ھورپى
پىشكەوتن و فرمىسك، كاتىك ناچاربوو لەنىوان ئەو و بىتىنادا
يەكىكىان ھەلبىزىرئىت، بۇ ساتىكىش دوودل نەبوو.

هه مینگوای که له و دنیا یه دیکه به جاده یه کدا داده گه را، چاوی به پیاویکی گه نچ که وت که له دووره وه به ره و پیری دهات؛ گه نچیکه قیتوقنج که به سه لیکه وه جلی له بهر کردبوو. به نزیکبوونه وهی ئه و گه نجه ته ریوشه، هه مینگوای بزه یه کی سووک و به حاسته می له پروومه تیدا دی. کاتیک چند ههنگاو لیک دور که وتنه وه، پیاوه گه نجه که، که پیده چوو به ته مابیت بۆ ناساندنی خوی به هه مینگوای دوا دهره فتی پی بیه خشیت، ههنگاوی شل کرد. هه مینگوای به سه رسوورمانه وه هاواری کرد:

«یوهان!»

گوته به خۆشییه وه پیکه نی. شانازی به خۆیه وه ده کرد که توانیبوو کاریکه رییه کی ئاوا دراماتیکی له سه ر دابنیت. ئه وه شمان له بیر نه چیت که ئه و ماوه یه کی زۆر له بواری دهره نانی شانودا کاری کردبوو، وه ک شۆمه نیش به به ره بوو. پاشان گۆته قۆلی هاوړیکه ی گرت و بۆ گه شتیک له گه ل خوی بردی (سهیره، ئه و ئه گه رچی نیستا له هه مینگوای گه نچتر بوو بوو، به لام وه ک که سانی به ته مه نتر، به سه بر و تاچه ته وه هه ل سوکه وتی ده کرد). هه مینگوای گوتی:

«یوهان، ئه مپۆ تو له خوا وه ندیک ده چی.»

ئه و بیجمه جوانه ی هاوړیکه ی له دله وه خۆشحالی کردبوو، به پیکه نینه وه گوتی: «نه عله کانت له کوئ داناوه؟ سه یوانه سه وزه که ی بهرچاوت له کوئییه؟» پاشان که وازی له پیکه نینه که ی هینا، «وا چاک

بوو هر بهم شیوهی ئیستاته وه بچوویتایه ته به برده می دادگای
ته به دی، تا به جوانیی خۆت، نهک به قسه و باس و به لگاندن،
دادوهره کان سه رکوت بکهیت!»

«تو ده زانی من لهو دادگایه بوئه وهی سووکایه تییان پئ بکه م،
ته نانهت یهک وشه شم نه گوت، به لام نه متوانی بهر به خۆم بگرم و
نه چم، ویستم بچم و سهیری رهوتی کاره کان بکه م. ئیستاش
له چوونه که م په شیمانم.»

«تو چیت دهوی؟ تو به تاوانی کتیبینووسین حوکمی نه مریت بو
دهر چووهر. بوخۆت ئه وهت پئ گوتم.»

گۆته شانی هه لته کاند و به لووتبه رزییه که وه گوتی:
«رهنگه به مانایه ک کتیبه کانمان نه مر بن، رهنگه.»

ئه وسا پاش که میک به ئارامی دریزهی پئ دا:

«به لام بو خۆمان نه مر نیین.»

هه مینگوای به توندی بهر په رچی قسه که ی دایه وه:

«ته واو به پینچه وانه وه. رهنگه تا ماوه یه کی دیکه که س کتیبه کانمان
نه خوینیته وه. ته نیا شتیک که له فاسته که ی تو ده مینیته وه هر ئه و
ئوپه ریته که و جانهی گۆنۆده و رهنگه ئه و دیره ش که ده لئی ژنان بو
هه تا هه تایه به ملاولادا رامانده کیشن...»

گۆته دیره شتیره که ده لیته وه:

«Das Ewt0weibliche zieht uns hinan»

«راسته، به لام تا خه لک په ی به هه موو ورده کاریه کانی ژیان

نه بهن، وازت لی ناهین.»

«ئیرنست، هینستا نه ترانیوه که ئه وان باسی که سایه تییه ک ده که ن

که هیچ په یوه ندییه کی به ئیمه وه نییه؟»

«يوهان، مه لئى كه تو هيچ په يوه ندييه كت به و گوته يه وه نښه كه نه وان شتى له سهر دهنوسن و باسى ده كهن. راسته كه نه و وينه كه له پاش تو به جئ ماوه زور له خوت ناچيت. ده زانم نه و وينه تا راده يه ك تو ده گوريت. به لام هيشتا تو له و وينه دايت.»

گوته گوتى: «نا، نيم. با شتيكى ديكه شت پئ بلیم. من ته نانه ت له كتيبه كانيشما نيم. كه سيك كه نه ما بيت ناتوانى له هيچ شتيكدا بيت.»

«نه مه بؤ من زور فله سه فييه.»

«بؤ ساتيك له بير خوتى ببه روه كه خه لكى نه مه ريكايت و ميشكت بخه ره كار. كه سيك كه بوونى نه بيت ناتوانيت ثاماده بيت. نايا نه مه قسه يه كى زور ئالوزه؟ نه و ساته كه من مردم، به ته واوى له هه موو شوينيك سر درامه وه. من ته نانه ت له كتيبه كانيشما نامينم. نه و كتيبانه به بئى من له دنيا دا ماون. هه رگيز كه س له و كتيبانه دا من نابيينته وه، چونكه تو ناتوانى كه سيك ببينته وه كه نه ماوه.»

هه مينگواى گوتى: «حه زم ده كرد قسه كه ت بؤ بسه لمينم، به لام نه وه م بؤ شى بكه روه: نه گه ر نه و وينه كه تو له پاش خوت جيته هيشتو وه هيچ په يوه ندييه كى به توه نښه، نه ي بؤچى كاتيك زيندوو بوويت نه وه نده هوشت له لاي بوو؟ بؤچى ده عوه تى نه كيرمان ت كرد كه بيت بؤ لات؟ بؤچى شيعر و راستيت نووسى؟»

«ئيرنست، دلنيا به كه منيش به قه در تو گه وچ بووم. نه وه كه مروف حه ز له وينه ي خوى ده كات، بيته قلييه كى كوشنده يه. زور سه خته مروف به نسبت وينه كه يه وه بڼده ربه ست بيت. نه م جوړه بڼده ربه ستييه له تواناى مروفا نښه. مروف پاش مهرگى ده گاته نه م قوناغه. تازه نه وسا كه ش نه مه به جاريك روو نادا، به لكو ماوه يه كى زور پاش مردنى روو ده دا. تو هيشتا نه گه يشتو ويته نه و

قوناغه. تو هینشتا گه وره نه بوویت، به لام به و حاله ش مردوویت...
ئهری به راست له که یه و مردووی؟»

هه مینگوای کوتی: «بیستو حوت ساله».

«زور نییه. لانیکه ده بی بیست، سی سالی دیکه چاوه پروان بیت تا له و به گهیت که مرؤف نه میتنه و مل به نه نجامه کانی ئەم تیگه یشتنه ش بدهیت. زووتر له م ماوه تینا گهیت. من بوخوم پیش ئەوه که بمرم رامگه یاند که له ناخی خوڤدا ههست به هیزیکی ئەوه نده دا هینه رانه ده کم، که پیناچیت بن ئەوهی وینه یه ک له دواي خوم به جی بیلیم، بفه و تیم. بینگومان برواشم به وه هه بوو که له و وینه دا که له پاش خوم به جی دیلیم، ده ژیم. ئهری، ریک وهک تو بووم. تهنانهت له پاش مردنیشم بوم سهخت بوو پی لئ بنیم که ئیتر نیم. ده زانی! حاله تیکی زور سهیره. نه مینی و فهوتان سه ره تاییتترین ئەزموونی مرؤفه، که چی له گه ل ئەوه شدا مرؤف هه رگیز نه ییتوانیوه مل به و راستیه بدات و تینگات و به پیی ئەو تیگه شتته ی هه ل سوکوت بکات. مرؤف نازانی چون نه مین بیت، کاتیکیش ده مریت تهنانهت نازانی چون مرد بیت».

هه مینگوای بؤئه وهی له قورسیی ئەو ساته وه خته که م بکاته وه، لئی پرسی: «تو یوهان، بوخوت ده زانی که ده بی چون بمری. ئایا به راست پیت وایه چاکترین ریکه ی مردووبوون ئەوه یه که کاتی خوت به قسه کردن له گه ل من به فیرو بدهیت؟»

گۆته کوتی: «خۆتی لئ گه وچ مه که، ئیرنست. بوخوت چاک ده زانی که ئیمه له م ساته وه خته دا تووشی فانتازیای بیمانای نووسه ریکی که ئەو قسانه مان پین ده کات، ئەگه ر به خوڤمان بوایه رهنه گه هه رگیز نه مانگوتایه، به لام له کوتایی ئەم قسانه دا، ئایا ئەمرو سهیری رواله تی منت کرد؟»

«بوی مه‌گر کاتیک توم دی، پیم نه‌گوتی که له خواوه‌ندیک ده‌چی؟»

گۆته‌به دۆخینکی پرئاووتاوه‌وه‌گوتی:
«کاتیک هه‌موو خه‌لکی ئالمان به‌که‌سیکی ده‌سخه‌پۆکه‌ری دل‌ه‌قیان ده‌زانیم، ئەم بیچم و رواله‌ته‌م هه‌بوو».

پاشان به‌خه‌مه‌وه‌دریژه‌ی پین دا:
«ده‌مویست له‌سالانی داها‌تووشدا تو ئەم وینه‌ی منت له‌ لا‌بیت».

هه‌مینگوی سه‌یری گۆته‌ی کرد و له‌په‌ر به‌که‌مینک زنده‌پۆیبه‌وه‌گوتی: «ئه‌ی تو یوه‌ان، له‌و کاته‌وه‌که‌ مردوویت تا ئیستا چه‌ند سال ژیاوی؟»

گۆته‌شله‌ژا:
«سه‌د و په‌نجاوشه‌ش سال».

«که‌واته‌تا ئیستاش فیر نه‌بوویت چۆن بمری؟»

گۆته‌بزه‌ی هاتی: «ده‌زانم ئیرنست. هه‌لسوکه‌وتم له‌گه‌ل قسه‌کانی ساتیک له‌وه‌وپیشم جیاوازه. مافی ئەوه‌م به‌خۆم دا که‌ئه‌م کاره‌من‌دالانه‌بکه‌م، چونکه‌ ئەم‌پۆ دوا‌هه‌مجاره‌که‌یه‌کتر ده‌بینین».

ئه‌وسا به‌ئارامی، وه‌ک که‌سیک که‌ به‌ته‌مانه‌بیت ئیتر بدوویت، ئەم وشانه‌ی به‌زماندا هات:

«ده‌زانی، من به‌م ئەنجامه‌کو‌تاییه‌ گه‌یشتووم که‌ دادگای ئەبه‌دی شتیکی قوره‌. بریارم داوه‌سوود له‌مردنه‌که‌م وه‌ر‌بگرم و ئەگه‌ر بکریت به‌م وشه‌نه‌ک زۆر روونا‌ه‌بگوتریت، بخه‌وم. له‌شادییه‌لا‌وجوده‌ره‌هاکان، که‌به‌گۆته‌ی دوژمنی گه‌وره‌م نوالیس، ره‌نگیان شینه‌، چیژ وه‌ر‌بگرم».

بهشی پینجه م رپکه وت

دوای خواردنی نانی نیوه پو چوو بۆ ژووره که ی خۆی له نهۆمی سهروو. یه کشه ممه بوو. نه مشته ریبه کی تازه دههات و نه که سیش په له ی حسیب و پاره دانی بوو. چرپا پانه که، وهک به یانی که جیی هیشتبوو، هیشتا هه لئه پرتاوترابوو. دیمه نی چرپاکه پری ده کرد له بهخته وهری: دووشه و به ته نیا له سهری خه وتبوو، بیجگه له دهنگی خۆی هیچی دیکه ی نه بیستبوو. به پانایی چرپاکه، له م سهریه وه بۆ ئه و سهری راده کشا و دهخوت. دهنگوت له شی به ته مایه هه موو چرپاکه، هه موو ئه و شته که هی خۆی و خه وتنی خۆی بوو، بگریته وه.

پینستر هه موو شته کانی کۆ کرد بووه وه له جانتایه کی خستبوون. جانتاکه به کراوه یی له سهر میزه که بوو. کتییکی بهرگ مه قه بای شیعرى ریمباو له سهر ته نووره چینه داره که ی داندرابوو. ئه و کتیبه ی بۆیه له گه ل خۆی هینابوو، چونکه له ماوه ی چهند ههفته ی رابوردوودا زۆر بیرى له پاول کرد بووه وه. بهر له وه ی بریژیت له دایک ببیت، زۆر جار له گه ل پاول، به سواریی ماتۆر سیکیلیتیکی گه وره که له پشتییه وه داده نیشت، به فه ره نسادا ده گه ران. یاده وه ریی ئه و ده مانه و ئه و ماتۆر سیکیلیته له گه ل یاده وه ریه که ی له شیعرى ریمباو تیکه ل ده بوو: ریمباو شاعیری خوشه ویستی ههردووکیان بوو.

سهیری شیعره کانی کرد که نیوه یانی له بیر چوو بووه وه، دهنگوت لاپه ره له دهفته ری کۆنی یادداشته کانی خۆی هه لئه داته وه و دهیه وی

بزانیت که ئایا ئەم یادداستانە، کە بە تێپەڕینی زەمەن زەرد بوو بوون،
 وەک جاران خۆش و کاریگەر و گالته‌جاری ماون، یان بێمانا بوون.
 شیعەرەکان وەک هەمیشە جوان بوون، بەلام سەری لەشتیک سووڕ
 دەما: ئەو شیعەرەنەهیچ پەيوەندییەکیان بەو ماتۆرسیکلێتەو نەبوو
 کەسواری دەبوون. دنیای شیعەرەکانی پیمباو لەکەسێک
 کە لەسەردەمی گۆتەدا ژیا بێت نزیکتر بوو تا لە بریژیت. پیمباو
 کە فەرمانی بەخەلک دەدا بە شیوەیەکی ڕەها نۆیخواز بن، بۆخۆی
 شاعیری سروشت و مەرفئیکی ئاوارەبوو. شیعەرەکانی کۆمەلێک
 وشەیان تێدایە کە مەرفئی مۆدێرن لەبیری کردوون و نازانیت چۆن
 چیژیان لێ وەرگیریت: سیسرک، نارەو، تەرەتیزە، دارگۆزی
 هیندی، دارلیمۆ، بێچکەدێرک، بەروو، قەلەرەشە جوانەکان، پیقنە
 گەرمی کۆترخانەگەرەکان، لەهەموو ئەمانەش گرینگر ڕینگەکان،
 ڕینگەکان و گۆزەرەکان. لەئێوارەى شینی هاوین، بە گۆزەرێکدا
 دادەگەریم، گەنمەجار دەمگەزیت، بەسەر گیاچارپێکی کورتدا هەنگاو
 دەنیم... هیچ نالیم، بێر ناکەمەو... لەو دورانە دەسووڕیمەو، لەو
 دورانە، وەک قەرەچێک، لەگەڵ سروشت شاد و خۆشحال وەک
 لەگەڵ ژنیک.

جانتا بچوو کە کەى داخست و لە ژوورە کە پڕۆشتە دەر، بەچالاکى
 بە پلێکانەکاندا بەرەو ڕینگەماشینی ئوتیلە کە داگەر، جانتا کەى لەسەر
 کورسیی دوایەى ئۆتۆمبیلە کەى دانا و لەپشت سوکانە کە دانیشت.

ساعات دوو و نيو بوو، دهبوايه ئىستا لىناو رېندا بوايه، چونكه حەزى لەليخوپرين بەشەو نەبوو، بەلام دلى نەدەهات ئۆتۆمبىلەكەى ھەلكات. ۋەك عاشقىك كەنەيتوانىيەت ھەموو قسەكانى دلى خۆى بكات، دىمەنەكەى دەوروبەرى بەرى بە رۆشتەكەى دەگرت. لەئۆتۆمبىلەكەدابەزى. چواردەورى كىتو بوو، كىئەكانى لای چەپ پوون و ئاشكرا بوون و سىپىيەتى چالەبەفرەكان بەژوور سەوزايى قەدپالەكانەو دەدرەوشايەو. كىئەكانى لای راست لەمژىكى زەردباودا نوqm بووبوون و ۋەك تاپۆيەكى لىل دياربوون. ئەوى دوو جورپۆشنایى لى بوو؛ دوو دنیای جياواز بوو. سەرى لەچەپەو بەر راست و لەراستەو بەر چەپ دەسووراند، پاشان بىرارى دا دوا ھەنگاوى ھەلىنیتەو. بە نەرمەھەورازى رىگەيەكدا كەبەناو گىاجارەكەدا بەرەو دەوھنىك ھەلدەگەر، سەر رى كەوت.

نزیكەى بیستویىنج سال لەو دەمەتیدەپەرى كەلەگەل پاول بە سواریى ماتۆرسيكلىت ھاتبوو بۆ ئالپ. پاول حەزى لەدەريا بوو، كوستانى بە لاوھنامۆ بوو. ئەگنيس دەيوست بەرەو دنیای خۆى رايكىشیت، دەيوست شەيدای دیمەنى دارستان و گىاجارى بكات.

ئەوان ماتۆرەكەيان لەگوپرینگەكەپراگرت و پاول گوتی: «گیاچار مەزرای نازارەو هیچی دیکە. هەرساتەبوونەوهریک لەو پانتا سەوزەپرشکۆیەدەمەریت، میروووەکان کرمەکان دەخۆن، بالندەکانی ئاسمان لەبۆسەمی مشک، یان دەلەکیکی سپیدان. چاوت لەو کتکەپەشەیهکەلەناو گیاکاندا جوولەمی لەخۆی بریو؟ ئەو چاوەرپی دەرفەتیکەتا بوونەوهریک بکوژیت. من رقم لەم ریزگرتنەساویلکانەلە سروشتە. ئایا تۆ پیت وایەگاکتیویەک کەکەوتووئەچنگی بەوریکەوئەلەتۆ کەمتر هەست بە ترس و تۆقین دەکات؟ خەلک پنیان وایەنازەل بەقەدەر مرۆف بەرگەمی نازار ناگریت، چونکەئەگەر وا بویەتەحەمولی ئەو هوشیارییەیان نەدەبوو کەچواردەوریان بەسروشیتیک تەندراووەکەهەمووی نازارەو نازار.»

پاول خۆشحال بوو کەمرۆف وردەوردەهەموو عەرز بەکۆنکریت دادەپۆشیت. دەنگوت سەیری بکوژیکی دلرەق دەکات کەخەریکن گەمارۆی دەدەن. ئەگنیش ئەوئەندە پاولی دەناسی کەبۆ ئەو رق و قینەمی لەسروشیت سەرکۆنەمی نەکات، بە تاییەت چونکەسەرچاوەمی ئەو رق و قینەمی، ئەگەر بکریت بیلین، مرۆفدۆستی و دادپەروەری بوو.

یان رەنگەبەپراست هەولی ئاسایی میردیکمی حەسوود بووبیت کەبەتەماییت ژنەکەمی لەباوکی بریفینیت، چونکەئەوئەباوکی ئەگنیش بوو کەفیزی کردبوو سروشتی خۆش بویت. ئەو چەند کیلۆمەتر لەگەل باوکی بەناو دارستانەکاندا دەگەرا و چیژی لەبیدەنگی ئەو شوینەوئەردەگرت.

جاریکیان چەند ھاوڕێیەکی ئەویان بۆ گەشتوگوزار بو
گوندەئەمەریکیەکان برد. ناوچەیەکی چروپ و لێرەواریکی
بیتسنوور، کەچەند جادەیی دوورودرێژی پێدا دەپۆشت. بێدەنگیی
ئەو دارستانەیی، وەک ھەراھەرای شارێ نیویۆرک بە لاوەنامۆ و
غەریب بوو. ئەو حەزی لە دارستانیک بوو کە پێگەکانی پێچکەیی
بچووکیان لێ دەبوو و ھوو پێچکەکانیش گوزەری تەسک و باریک؛
پاسەوانەکانی دارستان بەم گوزەرەباریکانەدا دەپۆشتن. بە
دریژایی ئەو پێچکە و گوزەرەکانەدا نیوگەت و کورسیی
لاکیشەداندرا بوون کە دەتوانی لەسەریان دا بنیشی و سەیری
دیمەنی لەو ھەپانی مەر و مالاتەکان بکەیت. ئەو ھەئە و روپایە، ئەو ھەدلی
ئەو روپایە، ئەو ھەئالپە.

ههشت رۆژه پىلاوه كانم به سەر
بهردى رینگه كاندا راده كيشم...

پىمباو

رینگه: بارىكه زه وىيه كه كه ههنگاوى به سهردا هه لىنینه وه. جاده له رینگه جیاوازه، نه وهك هه ر چونكه شوینی تىپه رینی ئۆتۆمبیله، به لكو چونكه هه ر هیلنكه و خالیك به خالیكى دىكه وه ده به سستیه وه. جاده له خۆیدا ههچ مانایه كى نییه، هه موو ماناكه ی له و دوو خاله وه رده گریت كه پىكیانه وه ده به سستیه وه. رینگه ستایشى به ها و بايه خى شوینه. هه موو پارچه یه كى رینگه خاوه نی مانایه كه و داواى راوه ستانمان لى دهكات. جاده به سهر كه وتوو ییه وه شوینه كان بىنرخ دهكات، بۆیه ئىستا وهك به ربه سستىك له سهر رینگه ی جووله ی مرۆف و به فیرۆدانى كاته كه ی لى هاتوو.

به رله وه ی رینگه و رىچكه كان له دیمه نه كان بسپرد رینه وه، له رۆحى مرۆف سپردرابوونه وه. ئىتر مرۆف نه یویست به رىگه دا برۆات، نه یویست به پى خۆى به رىگه دا برۆات و چىژ وه ربگریت. له وهش گرینگتر، مرۆف ئىتر ژبانى خۆى نه وهك رینگه، به لكو وهك جاده یهك دهدى: هیلنك كه له خالیكه وه بۆ خالیكى دىكه ی دهبات، له عه میدییه وه بۆ سهرله شكرى، له دهورى هاوسه رهییه وه بۆ بىوه ژنى،

يان بيټوه پياوې. کات بوو به له مپريکي ژيان، بوو به کوسپک
که ده بوو خيرا لني تپه ږيټ.

ږيگه و جاده: نه مانه دوو چه مکي جياوازي جوانين. کاتيک پاول
به شوپنيکي تايهت دهلي ديمه نيکي جوانه، نه مه به و مانايه يه که نه گهر
نوټومبيله که ت له وي ږا بگريت، ږهنگه قه لايه کي جواني سه ده ي
پانزده له نيو باخينکا ببينيت، يا خود چاوت به زريناريک بکه ويت
که قوه کان به سهر ناوه دره وشاوه که يه وه مه له ده که ن.

له دنياي جاده کاندا ديمه ني جوان واته دوورگه يه کي جوان
که هيلنيکي دوورودريژ به دوورگه ي جواني تريه وه به ستيته وه.

له دنياي ږيگه و ږيبازه کاندا جواني هه ميشه ييه و به رده وام
له گزراندايه؛ له هه موو ههنگاويکدا پيمان دهلي: «ږاوه سته!»

دنياي ږيگه کان دنياي باوکه کان بوو. دنياي جاده کان دنياي
ميرده کان بوو. چيروکي نه گنيس وهک بازنه يهک داده خريت: له دنياي
ږيگه کانه وه بو دنياي جاده کان و ئيستاش ديسان دهگه ږيټه وه.
نه گنيس دهيه ويت نيسته جني سويس بيت. نه و پيشتر نه م ږياره ي
داوه، بويه له م دوو هفته ي ږا بوردووه دا ناوا شيتانه و به رده وام
هه ستي به خوښي کردووه.

كاتىك ئەگنىس گە رايە وە بۇ لاي ئۆتۈمبىلە كەي زۆر لە نيوە پرو تىپە رىبوو، رىك لە و كاتە دا كە كلىلى خستە نىو قوفلى دەر كەي ئۆتۈمبىلە كە، پروفىسور ئافە نارىوس بە جلى مە لە وە لە جە كوزىيە كە نىك بوو وە. من پىشتەر لە و شوينە چا وە رپى بووم. ئە و لە ناو ئاوى گەرمى جە كوزىيە كە دانىشتىبوو، گە رپانى ئا وە كە لە ژىرە وە بە توندى لە لە شى دە درا.

بروانە چۆن پرو دا وە كان ھاوزە مەنن: كاتىك لە شوينى «ى»، شتىك پرو دە دا، لە شوينى «ا»، «ب»، «پ»، «ت» و «ج» ئىش شتى دىكە پرو دە دا. رستەي «ھەر لە و كاتە دا كە...» رستەي سىجرا وىي ھە موو رۇمانىكە. رستە يە كە كە لە كاتى خويندە نە وە ي سى تە نىچىدا سىجرمان دە كات؛ ئە وە رۇمانى خۇشە وىستىي پروفىسور ئافە نارىوسە، كە من لە برى سلاو و چاكوخۇشى پىمگوت: «ھەر لە و كاتە دا كە تۇ چو وىتە ناو مە لە وانگە كە، ژنە پالە وانى چىرۇكە كە ي منىش ئۆتۈمبىلە كە ي ھە لكر د تا بەرە و پارىس بچىت.»

«رىكە و تىكى سە يرە.»

پروفىسور ئافە نارىوس كە ديارىبوو خۇشحالە، ئە مە ي گوت و چو وە ناو ئا وە كە وە.

«ئە لبەت لە ھەر ساتە وە ختىكدا ملوئىنان رىكە و تى ئاوا لە دنىادا پرو دە دات. ھە زدە كە م كىتتىكى گە و رە بنووسم: تىۋرى رىكە و ت. بە شى يە كە م: ئە وە رىكە و تە كە حوكم بە سەر پرو دا وە ھاوزە مە نە كاندا

دەكات. پۇلىنى جۈرەجىاوازەكانى رۇوداۋەھاۋزەمەنەكان. بۇ نۇمۇنە:
 «لەو كاتەدا كە پروفېسسور ئافەنارىيوس پىنى خىستەناۋ جەكوزىيەكە ۋە
 ھەستى بەگەپىانى ئاۋى گەرم لەسەر پىشتى خۇى كىرد، لەباخىكى
 گىشتى شارى شىكاگوش گەلايەكى زەرد لە دارگوزىكى ھىندى
 بەربوۋە.» ئەمەرىكەۋتە، بەلام بىمانايە. من لەپۇلىنەكەى خۇمدا
 ئەمەبەرىكەۋتى خامۇش ناۋدىر دەكەم، بەلام بىھىتتەپىشچاۋى
 خۇتان: «لەو كاتەدا كەلەشىكاگۇ يەكەم گەلاى زەرد كەۋتەخوار،
 پروفېسسور ئافەنارىيوس چوۋە ناۋ جەكوزىيەكە تا پىشتى بىشلىتتە.»
 بەم شىۋەپىستەكەۋەك پىستەيەكى ماتەمبارى لىدىت، چۈنكەئاۋا
 پروفېسسور ئافەنارىيوس بەجارچى خەزان دەبىنىن ۋ ئەۋ ئاۋەش
 كەئىستا تىايدا نۇقم بوۋە، بە لامانەۋەۋەك فرمىسكى سوۋرى لىدىت.
 بەم شىۋەرىكەۋت مانايەكى چاۋەرواننەكراۋ
 بەرۇوداۋەكەدەبەخىشلىت، بۇيەمن بەرىكەۋتى شاعىرانەناۋى دەبەم،
 بەلام دەمتوانى ئەۋ شتەبلىم كەلەكاتى بىنىنى تۇدا گۇتم. گۇتم:
 «پروفېسسور ئافەنارىيوس لەو كاتەدا خۇى خىستە ناۋ ئاۋى
 جەكوزىيەكەۋەكەئەگىنىس لەسوۋىس، لەئالپ ئۇتۇمبىلەكەى ھەلكىرد.»
 ئەلبەت ناكىرى بەم رىكەۋتەش بلىنىن شاعىرانە، چۈنكەھىچ مانايەكى
 تايبەت بەچوۋنەناۋ ئاۋەكەى تۇنابەخىشلىت، بەلام لەھەمان كاتىشدا
 ئەم رىكەۋتەزۇر پىرەھايەۋ من بەفرەدەنگى ناۋى دەبەم. ۋەك دوۋ
 نۇتەيەكەلە ئاۋازىكى كورتدا تىكەل بەيەكتەر دەبن. من لە
 مندالىيەۋئەۋەم لەبىرە. كورپىك گۇرانىيەكى دەخوۋىند ۋ ھاۋاكاتىش
 كورپىكى دىكە گۇرانىيەكى دىكەى دەخوۋىند، كەچى بەۋ ھالەش
 پىكەۋەھاۋاھەنگ دەبوۋن! لى ھىشتا جۇرىك رىكەۋتى دىكەش ھەيە:
 «پروفېسسور ئافەنارىيوس لەو كاتەدا چوۋ بۇ مېترۇى مونپارناس
 كەژنىكى جوان بە سىندوۋىكى سوۋرى كۆكردنەۋەى

يارمه تيبه وه له وئى راوه ستابوو. «ئەمە رېكە وتىكى چيرۆكسازە
كە پرۆماننووسە كان زۆريان پى خوشە.

من لە پاش گوتنى ئەم قسانە بۆ ساتىك بىدەنگ بووم،
چونكە دەمويست هانى بەم تا بەوردى باسى پووداوه كەى مېترۆم
بۆ بكات، بەلام ئەو بەردەوام لەشى دەجوولاند و پشتى بەر شەپۆلى
ئاوه كە دەدا. ئەوسا وەها كە ئەم نمونەى دواىى هېچ پەيوەندىيەكى
بە ئەوه وەنە بيت، گوتى:

«من هەست دەكەم رېكەوت لەژيانى مرۆفدا بە حسىبكردى
ئەگەرە كان ديارى ناكريت. مەبەستم ئەوه يەكە زۆر جار رېكە وتىكمان
بۆ ديتە پيش كە پرودانە كەى ئەوه نەچاوه پواننە كراوه كە ناتوانين
لە لايەنى بيركارىيەوه پاساوى بۆ بهينينه وه. ماوه يەك لەمە وپيش
لە شەقامىكى ئاساىى لە گەرەكىكى ئاسايدا بەرېكەدا دەپرۆشتم
كە ژنىكى هامبۆرگىم بىنى. ژنىك كە بىستوپىنج سال لەوه وپيش
هەموو پۆژىك دەمبىنى و پاشان بەتەواوى ونم كرد. من،
چونكە بەهەلە وىستگە يەك زووتر دابەزىبووم، لەو شەقامە بووم.
ئەو پيش بۆ ماوهى سى پۆژ هاتبوو بۆ پاريس و ون بووبوو.
كە واتە ئەگەرى ديدارى ئىمە يەك لەمليارد بوو.»

«تۆ بۆ حسىبكردى ئەگەرى ديدار و چاوپىكە وتنى مرۆفە كان
سوود لە چ مېتۆدىك وەر دەگرى؟»

«بۆ مەگەر تۆ بە مېتۆدىكى تايبەت دەزانى؟»

بە پرۆفيسۆر ئافىنارىوسم گوت:

«نا، بە داخە وە نايزانم. شتىكى سەيرە. ژيانى مرۆف هەرگىز
نەبوو تەبابەتى لىكۆلىنە وە يەكى بيركارى. بۆ نمونە زەمەن. من
حەز دەكەم لە تاقىكردە وە يەكدا، بە سوود وەرگرتن لەو
ئەلكترۆدانە كە بە سەرى مرۆفە وە دەلكىنن، بەوردى

له وه بکولنه وه که چهنده ی ژيانی که سینگ بو ئیستا، چهنده ی بو یاده وهری و چهنده ی بو داهاتوو تهرخان ده کریت. نه که ر نه وه بکریت ئیمه تیده که یین که هر که س له په یوه ندی له گه ل زه منی خوی، به راست کتیه. زه منی مروی به راست چیه؟ به م شتیه ئیمه ده توانین به سهرنجدان به وهی که چ جور زه منی که لایه نی زاله، سی جوری سهره کیی مروف دیاری بکه یین، به لام با بکه پینه وه بو سهر بابته ی ریکه وت. ئیمه به بی لیکولینه وه ی بیرکاری، ناتوانین هیچ شتیکی راست له باره ی ده وری ریکه وت له ژياندا بلین. به داخه وه هیتستا هیچ جوره بیرکاری به کی وجودی بوونی نییه.»

نافه ناریوس به رامانه وه گوتی:

«بیرکاری وجودی! بیرۆکه یه کی به هیزه.»

ئه وسا دریزه ی به گوتنه که ی دا:

«هر چونیک بیت، بابته که یه ک له ملوین بیت، یان یه ک له ملیارد، هیچ نه گریک بو دیدار و چاوپیکه وتنی من و ئه و ژنه نه بوو، هر ئه م نه بوونی نه گره ش دیداره که مانی به نرخ کرد، چونکه هر ئه و بیرکاری به وجودیه که بوونی نییه، په نگه پیشنیاری هاو کیشه یه کی ئاوا بکات: به ها و نرخ ریکه وت یه کسانه به ناستی نامومکینبوونی بابته که.»

من که ده تگوت خه ون ده بینم، گوتم:

«له ناو جه رگه ی پاریسدا بینینی چاره روانته کراوی ژنیکی جوان

که ده میک ساله نه تیبینوه...»

«نازانم چی وای له تو کرد که پیت واپیت ئه و ژنه جوان بووه. ئه و له بیره فروشییه ک، که من هه موو پوژیک ده چووم، خزمه تکاری ژووری جله کان بوو. ئه و له گه ل ده سته یه ک پیریژنی خانه نشیندا بو ماوه ی سی پوژ هاتبوو بو پاریس. کاتیک ئیمه یه کترمان ناسییه وه،

به خهجلانه وهسه سیری به کترمان کرد. با بلتین به داماو ییه وه، وهک داماو یی کوریکی بیتقاچ که له یانسییدا پایسکیلی بۆ ده رچوو بیت. ده تگوت ههردوو کمان ده مانزانی که ریکه وتیکی زۆر به نرخیان به دیاری پینداوین که هیچ سوودیکی بۆمان نییه. ده تگوت که سینک خه ریکه پیمان پینده که نیت. شه رمان ده کرد سه سیری چاوی به کتر بکه ن.

من گوتم:

«ده کریت بهم جو ره ریکه وتهش بلتین ریکه وتی ناخوش، به لام له خو وه هول ده دم پۆلینی ئه و ریکه وته بکه م که بیزنارد بیزتراند تیایدا شانازی که ریکی ته واوی پین برا.»

ئاقه نار یوس به دهنگی به هیزی، وه لامی دایه وه:

«بیزنارد بیزتراند له بهر ئه وه شانازی که ریکی ته واوی پین برا، چونکه که ریکی ته واو بو. له م باره وه ریکه وت هیچ ده ور یکی نه بو؛ پیوستیه کی ساده بو. ته نانه ت یاسا ئاسنینه کانی میژووش، که مارکس شی کرد و نه ته وه، به قه د ئه م نازنا وه پیوست نه بوون.»

ئه وسا وه ها که پرسیاره که م تو وره ی کر دیت، به هه موو حاله تی هه ره شه کاری شاهانه یه وه، له ناو ئا وه که هه ستا. منیش هه ستام. پیکه وه له مه له وانگه که هاتینه ده ر و چووین بۆ باره که، که له و سه ری یانه که بوو.

هر یه که مان داوای په رداخیک شه رايمان کرد. کاتی یه که م قوممان خوارده وه ئا فاه نار یوس گوتی:

«ده بی بۆت پروون بوو بیته وه من هر کاریک ده که م خه باتیکه دژ به شه یقان.»

من وه لامم دایه وه:

«بینگومان ده زانم. بویه له تو م پرسى مانای ئه و هیزشکردنه بۆ سه ر بیزنارد بیزتراند چی بوو؟»

ئا فاه نار یوس که پیده چوو له تینگه یشتنی من له و بابته که زۆر جار بۆی باس کرد بووم ماندوو بوو بیته، گوتی:

«تۆ تینا گه یته. هیچ رینگه یه کی عاقلانه و کاریگه ر بۆ شه رکردن دژ به شه یقان نییه. مارکس و گشت شوڤر شگیره کان هه ولیان دا، به لام له ئه نجامدا شه یقان توانیی ده ست به سه ر هه موو ئه و ریکخراوانه دا بگرت که مه به ستی سه ره کییان فه وتانندی خۆی بوو. هه موو رابوردووی شوڤر شگیره نه م به نا ئومیدی کوتایی هات و ئیستا ته نیا یه ک پرسیار مینشکی داگیر کردووم: مرؤف کاتیک له وه گه یشت که هیچ شه ریکی ریکخراو و کاریگه ر و عاقلانه ی دژ به شه یقان پیناکریت، ده بی چی بکات؟ دیاره دوو رینگه ی بۆ ده مینیتته وه: یان ده بیته ته سلیم بیته و ده ست له خودی خۆی هه ل بگرت، یان به رده وام له ناخی خۆیدا پتویستبوونی شوڤر په روه رده بکات و جاروباریش بینوینیت. ئه ویش نه وه ک له بهر ئه وه که دنیای پی

بگۆپریت، ھەروا كە ماركس سەردەمىك بېھوودە، بەلام بەرەواو دەيوست بىكات، بەلكو تەنيا لەبەر ئەو كە فەرمانىكى ئەخلاقى لە ناخەوھانى دەدا. ماوھەك بوو بىرم لە تۆ دەكردەوھ. تۆش وا چاكەئىتر سەركىشى خۆت بەنوسىنى چىرۆك، كە لەدەوھ رازىت ناكات، دەرنەبىریت، بەلكو لەبرى ئەوھ كارىكى پراكىكى بكەيت. ئەمرو تكات لىدەكەم شوین من بكەوھ!»

گوتم:

«ھەرچۆنىك بىت، ھىشتا بۆم روون نەبوو تەوھ كە بۆچى تەمەنايەكى دەروونى ئەخلاقى واى لەتۆ كر دووھ ھىرش بكەيتەسەر ھەوالنئىركى داماوى رادىو؟ كام ھۆكارى بەرھەست ھانداوى ئەوھ بكەيت؟ بۆچى ئەوت وەك سەمبولى كەرىبەتى ھەلبىژارد، نەوھ كەسىكى دىكە؟»

ئاقەنارىوس دەنگى بەرزكردەوھ:

«تۆ ناى وشەى گەوجانەى 'سەمبول' بەكار بىنيت. رىكخراوھ تىرۆرىستىيەكان بە سەمبول بىردەكەنەوھ! سىياسەتمەدارەكانىش بەو شىوھ بىردەكەنەوھ، بۆيە ئەمرو پىيان دەلئىن تەلەكە بازەكانى سەمبول! من وەك چۆن بە چاوى سووكەوھ سەبرى ئەو كەسانەدەكەم كەلە مەيدانەكاندا ئالا دەسووتىن، ھەرواش بەسووكايەتییەوھ سەبرى ئەو كەسانەدەكەم كەئالای نەتەوھى بەژوور پەنجەرەكانىانەوھەلدەواسن. بىژنارد بو من سەمبول نىيە. بە لای منەوھىچ شتىك رووتتر و ديارتر لەخودى ئەو نىيە! ھەموو بەيانىيەك گوئ لەقسەكانى دەگرم! دەنگەناسك و ژنانەكەى، ئۆيىن و نوكتەگەوجانەكانى توورەم دەكەن! قسەكانى بىزارم دەكەن! ھۆكارى بەرھەست؟ نازانم ھۆكارى

به رههست چييه! من به پي سهرترين و دوژمانه ترين و
به هه وه سانه ترين نازادبي خوم، به كه ريكي ته واو ناوم برد!

«منيش دهمويست نه وهت لي بيستم. تو وهك خوداي پيوستيت
نه كرد، به لكو وهك خوداي ريكه وت كرد.»

پرؤفيسور ئافه ناريوس كه دهنگي بو دؤخي ئاسايي و هيمني
جاران كه رابووه وه، گوئي:

«به ريكه وت يان به پيوست، خو شحالم كه ديسان وهك خودايهك
سه يرم ده كه يت، به لام تيناگه م بوچي ئه و هه ليزاردنه ي منت
ئه وه نده به لاوه سه يره. كه سينك كه ئاوا گه مژانه نوكته بو بي سه ره كاني
ده گيرينه وه و دژ به كوشتن به هؤي به زه ييه وه بزوتنه وه پي كده خات،
بينگومان كه ريكي ته واوه. به لاي منه وه دهر بريني ناره زا يه تيبه كي
بچوو كيش دژ به كوشتن به هؤي به زه ييه وه، كار يكي ناره وايه.»

كاتيك دوا رسته ي ئافه ناريوسم بيست، تو قام:

«تو به هه له بيزنارد بيزتراندت له گه ل بيزتراند بيزتراند لي

تينچوو!»

«من خه ريكم باسي بيزنارد بيزتراند ده كه م كه له راديؤ

قسه ده كات و دژ به خو كوشتن و بي ره ده جه نگيت!»

من دهستم به سه رمه وه گرت:

«ئه وان دوو كه سي جياوازن! باوك و كورن! بو ده بي تو

هه و ان نيز يكي راديؤت له گه ل ئه ندام پارله مان يك لي تينك چيت؟ ئه و

هه له ي تو نمونه ي ئه و شته يه كه تو زيك له مه و پيش به ريكه وتي

ناخوش ناومان برد.»

ئاقھەناریوس بۇ ساتىك تووشى سەرسووپمان بوو، بەلام زۆرى
نەخاياند كەبە خۆيدا هاتەوہو گوتى:
«بەداخەوہم كەتۇ ئاگاداريبەكى تەواوت لە تيۆرى پىكەوتەكەى
خۇت نيبە. ھىچ شتىكى ناخۇش لەم ھەلەى مندا نيبە. بەپىچەوانەوہ،
بەئاشكرا وەك ئەوہىكەتۇ بە پىكەوتى شاعيرانەناوت برد. باوك و
كور بەدوو سەرەوہوہك كەرىكى تەواويان لى هاتوہ. تەنانەت
لەئەفسانەكانى يۇنانىشدا ئازەلىكى دووسەرى ئەوہندەسەير نيبە!»
شەرابەكەمان خواردەوہ. چووين جەلكانمان لەبەر بكەينەوہ و
پاشان تەلەفۇنمان بۇ رىستورانتيك كرد كەمىزىكمان بۇ دابنن.

له و کاته دا که پروفیسور ئافه نار یوس گۆره و ییه کانی له پی ده کرد،
 نه گنیش نه م پرستی بیرکه و ته وه: «هه موو ژنیک مندا له که ی
 له میزده که ی به لاوه گرینگتره.» نه و کاتیک سیانزه سالی ته مه ن بوو،
 دایکی (له هه لومه رجیکدا که ئیستا فه راموشی کرد بوو)
 به دزییه وه نه وه ی پی گوتبوو. مانای نه م پرسته نه و ده مه ئاشکرا ده بیته
 که توژیک بییری لی بکه ی نه وه: نه وه ی که ده گوتریت که سی «ئا» مان
 له که سی «ب» به لاوه گرینگتره، به مانای به راوردی دوو ئاستی
 خوشه ویستی نییه، به لکو به و مانایه یه که که سی «ب» مان هه ر
 خوش ناویت، چونکه نه گه ر که سینکمان خوش بویت ناتوانین
 به هه چکه سی دیکه ی به راورد بکه ی ن. خوشه ویست بترکابه ره.
 ته نانه ت نه گه ر که سی «ئا» و که سی «ب» یشمان خوش بویت،
 ناتوانین پینکیان بگرین، چونکه به و به راورد کردنه، پیشوه خت ئاشکرا
 ده بیته که یه کیک له و دوو که سه مان خوش ناویت. جا نه گه ر به خه لک
 بلین که یه کیک له و دوو که سه مان به لاوه گرینگتره، کیشه که هه ر
 نه وه نییه که به ده نگی به رز خوشه ویستیمان بۆ که سی «ئا» ده ربیره
 (مادام وا بوایه، هه ر نه وه به سه بوو که بلین: من «ئا» م خوش
 ده ویت)، به لکو ویستوو مانه به پاریزه وه، به بی دوودی ئاشکرای
 بکه ی ن که که سی «ب» یمان خوش ناویت.

ئەلبەت ئەگنئس لەو تەمەنەدا توانای ئەم شىكارىي و
 لىكدانەوھىي نەبوو، بەلام بىنگومان داىكى پىي لەسەر دادەگرت.
 داىكى پىويستى بەوھبوو كە لە لاي كەسىك باسى ئەم بابەتەبكات و
 لەھەمان كاتىشدا نەيدەويست ئەو كەسەبەتەواوى لەقسەكەي بگات.
 ئەو مندالە، ھەرچەندە ھىشتا نەيدەتوانى لە ھەموو شتىك بگات،
 كەچى بەو حالەش ھەستى بەوھكرد قسەكەي داىكى بەقازانجى
 باوكى نىيە. ئەگنئس باوكى خۆشەويست و پىي خۆش نەبوو
 لەباوكى زياتر گرىنگىي پى بدرىت، ئەو خەمبار بوو كە ئەو كەسەوا
 خۆشى دەويست، بىرپىزىي پى كرابوو.

ئەم رستەلەزىھنى ئەگنئسدا ماىەوھ. ھەوليدا لەمىشكى خۇيدا
 وىناي ماناي ئەو قسەبكات كە كەسىكمان لەكەسىكى دىكەزياتر
 خۆش دەوئت. ئەو كچەكچۆلە كاتىكدا لەناو جىگەكەي راکشابوو،
 بەتانىي تىوھپىچرابوو، بەر لەوھخەوى لى بكەوئت ئەم دىمەنەلە
 پىشچاوى دەرکەوت: باوكى دەستى ھەردوو كچەكەي گرتووھو
 ھەرسىكيان بۆ ئىعدامكردن راوھستاون و چاوەپىي فەرمانى تەقەن.
 داىكى دەچىت بۆ لاي سەرۆكى سوپاي دوژمن و داواي
 لىخۆشبوونيان بۆ دەكات، بەلام سەرۆك تەنيا ئامادەيەلە دوو
 كەسىان خۆش بىئت. بەرلەوھسەرۆك فەرمانى تەقەبدات، داىكى
 ھەلدئ و كچەكان لەدەستى مىردەكەي رادەكئشئت و خىزا دووريان
 دەخاتەوھ. ئەگنئس لەو كاتەدا كە داىكى رادەكئشئت، ئاوڤ لەباوكى
 دەداتەوھ؛ بەئىرادەيەكى ئەوئندەپتەوھەئاوڤ لەباوكى دەداتەوھكەملى
 ژان دەكات: ئەو سەبرى باوكى دەكات كە بەبى ھىچ ناپازىيوونىك،
 بەدۆخىكى خەمبارانەوھلىيان وردبووھتەوھ: ئەو مىلى بەھەلبژاردنى

هاوسه ره که ی داوه، چونکه ده زانیت که عه شقی دایکانه له عه شقی
هاوسه رانه به هیز تره و ئه و ده بی ده ست له ژیا نی خزی هه ل بگری ت.
ئه گنیس جاروبار بی ری له وهش ده کرده وه که ئه گه ر سه رۆکی
سو پای دو ژمن ته نیا مافی پرگار کردنی یه ک که س له و سن که سه
به دایکی بدات. دایکی به بی دو ودلی لا ورا پرگار ده کات. ئه گنیس به
چاوی خه یال سه یری خزی و باوکی ده کات که به رام به ر
به تفه نکه کانی دو ژمن را وه ستاون. ئه وان دهستی یه کتر ده گرن. له و
کاته دا ئه و حه ز ناکات بزانی ت چی به سه ر دایک و خوشکه که ی دیت،
چا و نیگایان شوین ناخات، به لام ده زانی که هه ردووکیان خیرا
دوورده که ونه وه و هیچ کامیان ئا وړ له دوا وه ناده نه وه! ئه گنیس له ناو
به تانییه که له سه ر چرپا که ی راکشا، چاوی پر بوو له فرمی سکی ئا گرین
و بو ئه وه ی که دهستی له ناو دهستی باوکیدا بوو، له گه ل ئه و بوو،
له گه ل ئه ویش ده مرد، به شیوه یه کی سه یر خوشحال بوو.

ئەگەر ئەو دوو خوشكە ئەو رۆژە بە رېكەوت چاویان بەباوکیان نەكەوتبايە كەبەسەر تەباریک وینەى دراودا نەویبوو، وە، رەنگەئەگنيس دیمەنى ئیعدامکردنەكەى فەرامۆش بکردایە. ئەو كەبىنى لاورا بەسەر باوكیدا دهنەرپىنت، بىرى كەوتەوئەمەهر ئەو لاورایەكەئەو و باوكى لە كاتىكدا بەجىهتشت كەخەرىكبوون ئیعدام دەكران و تەنانت ئاورپىشى لى نەدانەو. ئەگنيس كتوپر پەى بەو بەرد كەناكۆكیەكەى نىوانیان زۆر لەو قوولترەكەپتى زانیو، بۆیەهرگیز باسى ئەو ناكۆكیەى نەكرد؛ دەتكوت دەترسىت ناو لەشتىك بنیت كەپتویستەهەروا بەبى ناو بمىنیتەو، یان شتىك بەئاگا بكاتەو، كەپتویستەهەروا بخەوئیت.

ئەودەمەكاتىك خوشكى بە توورەبى و گریانەو، لەوئى رۆشت و ئەگنيس لەگەل باوكى بەتەنیا مایەو، بۆ یەكەم جار لەو كەشفەسەیرەى خۆى داچلەكى (هەمیشەئاساىبىترىن كەشفەكان لەهەموو شتىك زیاتر داماندهچلەكینن) كەبۆ هەمیشەئەو خوشكەى دەبیت و هەستى بەماندوو، بیهكى غەرىب كرد. ئەو دەیتوانى هەردوو دەستى خۆى بگۆرپیت، هاوړىكانى بگۆرپیت، ئەگەر حەز بكات لەپاولیش جودا بىتتەو، بەلام هەرگیز نەیدەتوانى خوشكەكەى بگۆرپیت. لاورا لەژيانى ئەگنيسدا شتىكى نەگۆر بوو، ئەو هەش بىزارى دەكرد، چونكە لە مندالییەو، پەيوەندییەكەیان وەك هەلاتن و

شوینکه و تن بوو: ئەگنئیس له پیشه وه هه لدهات و لاو راش له
دواوه شوینی ده که وت.

ئەو هه ندیگ جار خۆی وه ک شازاده خانمی ئەو
حه قایه ته دهاته پیشچاو که به مندالی بیستبووی: شازاده خانم
به سواریی ئەسپ له بهر پیاویکی به دغه پ هه لدیت که شوینی که وتوه.
ئەو برۆسیک و شانیه ک و ته و قه سه ریکی پینه. برۆسه که بۆ پاش
خۆی فری دها و بیشه لانیک له مابهینی خۆی و کابرا
به دغه ره که سه وز ده بیت. شازاده خانم به م کاره ی دهر فته تیک بۆ
دهر بازبوونی خۆی دهره خسینیت، به لام پاش ماوه یه کی کورت
کابرای به دغه پ دیسان لئی نزیک ده بیته وه. ئەو ئەمجاره شانیه که ی بۆ
فری دها که ده سته جی ده بیت به کۆمه له شاخیکی ره قه ن و نووکتیز.
ئەوسا کاتیک هه مدیسان ئەو کابرایه به شوین خۆیه وه ده بینیته وه،
ته و قه که ی فری دها و ده بیته پروو باریکی که وره.

له وه دوا ئەگنئیس ته نیا یه ک شتی به ده سته وه مابوو: چاویلکه ی
ره ش. ئەو چاویلکه که ی فریدایه سه ر عه رز و به پانتایه ک شیشه ی
شکاو له شوینکه وتوه که ی دابرا.

به لام ئیستا ده سته به تاله و ده زانیت که لاورا به هیزتره. لاورا
به هیزتره، چونکه لاوازییه که ی خۆی کردوه به چه ک و بالاده ستیه کی
ئه خلاقی: ئەو ژنیکی سته مدیده یه، دلداره که ی وازی لی هیناوه، نازار
ده کیشیت، هه ولی خۆکوشتنی داوه، که چی ئەگنئیس، به و ژیا نه
خیزانییه خۆشه یه وه چاویلکه ی خوشکه که ی فری دها ته سه ر عه رز و
سووکایه تیی پین ده کات، ناهیلیت بچینه ماله که ی. ئەری، له و
پۆژه وه که چاویلکه که ی شکاندوه نو مانگه یه کتریان نه بینیه وه.
ئەگنئیس ده زانی پاول، بێ ئەوه ی باسی کردبیت، ئەمه ی پین خوش
نییه. پاول به زه یی به لاورا دا دیت. ئەگنئیس ناتوانیت خۆی له و دۆخه

دهرباز بکات. ههست بههناسهی خوشکهکهی لهسه ر پشتهملی
خوی دهکات و دهزانی کهلهسه رتهای تیکشکاندایه.

ههستی ماندوویی و بیزاری زیاتر دهبیت. ئیتر ههز ناکات
ههلبیت. خو ئه و بو کینه رکی نه هاتووه. خو ئه و هه رگیز
نه یویستوو هه به ره کانی لورا بکات. ئه و بوخوی خوشکهکهی
هه لئه بژاردوو. به ته ما نه بووه ببیت به که سیکی نمونه یی بوی، یان
ببیت به ره قیب و مونا فسی. بوونی خوشکیک له ژیانیدا، وهکو شکلی
کوچکه ی به ریکه وت بووه. ئه و، نه خوشکهکهی هه لئه بژاردوه، نه شکل
و شینوازی کوچکه ی؛ به لام بو هه موو ژیانی گیروده ی ئه م
ریکه وته هیچووچ و بینمانایه.

که مندا ل بوو، باوکی فیری شه ترهنجی کرد. ئه و شه یدای
جووله یه ک بووبوو که پپی ده لئین قه لاگرتن: یاریکه ره که به جووله یه ک
جیگورکه به دوو موره ده کات. ئه و، ئه م جووله ی پیخوش بوو: دوژمن
هه موو هه ولی خوی بو هیرش کردن بو سه ر شا ته رخان ده کا و
شا له ناکاو له به رچاویدا ون ده بیت؛ دوژمن پاشه کشه ده کات.
ئه گنئس به دریزایی ژیانی، خه ونی به م جووله وه ده بیینی و هه رچی
زیاتر ههستی به بیزاری ده کرد، زیاتریش بییری له و خه ونه ی
ده کرده وه.

ئەگنيس لەو دەمەوہەكە باوکی مردبوو و ھەندیک پارەى لەبانکیکی سويسیدا بۆ جێھێشتبوو، سالی دوو سن جار سەردانی ئالپی دەکرد و ھەموو جاریک لەئوتیلکی تاییەت دەمايەوہ و ھەولی دەدا بیھینیتەپیشچاوی کەبۆ ھەمیشەلەم بەشەى دنیا بمینیتەوہ: ئایا دەیتوانی بەبى پاول و بریزیت بڑى؟ چۆن بزانت؟ بەو سن پوژ تەنیايیەكەلەو ئوتیلەدەمايەوہ، بەو جۆرە«تەنیايیە تاقیکارییە» بەھیچی وای نەدەزانی. بەردەوام ئەم وشانە، وەك ھاندەرکی سەیر لەگویتیدا دەزینگایەوہ: «دەپوژ ئیترا!» بەلام ئایا ئەگەر بەراست پوژستایە، زوو پەشیمان نەدەبووہوہ؟ راستەبەتەنیابوونی پى خوش بوو، بەلام كچ و میزدەكەشى خۇشەدەویست و تاسەى دەکردن. پوژستی بەوہبوو ئاگای لیتیان بیت، پوژستی بەوہبوو ھەوالیان بزانت. باشە چۆن دەیتوانی بەتەنیا بیت و ھاوکاتیش ئاگای لیتیان بیت؟ چۆن دەیتوانی ژیانى ریکبختەوہ؟ ئایا دەبوو لەپیشەيەکی تازەبگەریت؟ ئەوہکاریکی دژوار بوو. ئایا نەدەبوو ھیچ بکات؟ ئەرى، ئەوہخۇش و سەرنجراکیش بوو. بەلام ئایا ھەستی نەدەکرد كەوہك پیریزنیکی خانەنشینی لى ھاتوہ؟ ئەو، کاتیک بیری لەم ھەموو شتەدەکردەوہ، پلانەكەى بۆ «پوژستن» لەجاران زیاتر ناواقیعی و ناچاری و ناکردەبى دەردەكەوت، لە وەھم و خەيالاتی كەسیك دەچوو كەلەدلى خۇیدا دەیزانی بیتوانایەو دەرقەتى كاری وا نایەت.

پاشان پوژنیک كتوپر لە دەردەوہ، بەبى ھیچ چاوەروانییەك و بە ئاسانی، دەرقەتى چارەسەرکردنى ئەم كیشەى بۆ رەخسا.

خواه‌نکاره‌کەى نووسینگە‌یە‌کى لە‌بیرن کردە‌وه و چونکە‌هە‌موو کە‌س دە‌یزانى ئە‌گنێس زمانى ئالمانیش هەر وه‌ک فەرە‌نسى دە‌زانیت، لێ‌یان پرسى ئایا حە‌ز دە‌کات لە‌وئ سەرپەرشتیى کارینکى لیکۆلینە‌وه‌یى بکات؟ ئە‌وان دە‌یانزانی مێ‌ردى هە‌یه‌و هی‌وايه‌کى ئە‌وتۆیان بە‌ وه‌لامى ئە‌رى ئه‌بوو؛ بە‌لام ئە‌و داچله‌کاندن و خێراگوتى: «بە‌لێ». بۆ‌خۆشى لە‌وه‌لامه‌کە‌ى خۆى داچله‌کى. ئە‌و «بە‌لێ»‌یه‌ده‌یسە‌لماند کە‌ ئاواتى رۆشتن بە‌ لایه‌وه‌نمایشیکى کۆمیدى نه‌بووه‌کە‌بێ ئە‌وه‌بروای پێنى بیت یاری تیدا کردبیت، بە‌لکو شتیکی راسته‌قینه‌و جیدى بووه.

ئە‌و ئاواته‌ى، بە‌خۆشییه‌وه‌ده‌رفه‌ته‌کە‌ى قۆسته‌وه‌تا له‌ خه‌ونیکى رۆمانتیکی تێپه‌رینیت و وه‌ک بە‌شینک له‌شتیکى ته‌واو ئاسایى لى بیت: پێشکە‌وتنیکى پیشه‌یى. ئە‌گنێس کاتیک ئە‌و پێشیاره‌ى وه‌رگرت، بۆ ئە‌وه‌کە‌س بە‌هۆى راسته‌قینه‌ى بریاره‌کە‌ى نه‌زانیت، وه‌ک هە‌موو ژنیکى پله‌وپایه‌خواز جوولایه‌وه. له‌په‌ر هە‌موو شتیکی بۆ‌روون بووه‌وه؛ ئیتر پێویست نه‌بوو خۆى تاقى بکاته‌وه‌و بێر له‌وه‌بکاته‌وه‌کە‌ «چی ده‌بوو ئە‌گەر ته‌نیا...». ئە‌وه‌ى ئاواتى بۆ‌ده‌خواست له‌په‌ر هاتبووه‌سه‌ر رینگى و پێنى سه‌یر بوو کە‌ وه‌ک خۆشحالییه‌کى ئاشکرا و ساده‌وه‌رى ده‌گرت. خۆشحالییه‌کە‌ى ئە‌وه‌نده‌زۆر بوو کە‌ له‌ ناخى خۆیدا هه‌ستی به‌شە‌رم و گونا‌ه ده‌کرد. ئە‌وه‌نده‌نازا نه‌بوو کە‌ له‌ لای پاول باسى بریاره‌کە‌ى بکات، بۆ‌یه‌بۆ‌دواچار سه‌فه‌رى بۆ‌ ئالپ کرد و چوو بۆ ئوتیه‌هه‌میشه‌ییه‌کە‌ى. (له‌ سه‌فه‌ره‌کە‌ى دواتریدا ئیتر له‌بیرن، یان له‌ناوچه‌کۆیستانیه‌کانى ئە‌و لایه‌، ئاپارتمانیکى بچوکى خۆى ده‌بیت.) ئە‌و به‌ته‌ما بوو له‌و دوو رۆژهدا بێر له‌وه‌بکاته‌وه‌کە‌چۆن هه‌واله‌کە‌به‌ پاول و بریژیت رابگه‌یه‌نیت و چۆن قه‌ناعه‌تیا‌ن پێ بکات کە‌ژنیکى پله‌وپایه‌خواز و ئازاده‌و ته‌نیا بێر له‌پیشه‌کە‌ى و سه‌رکه‌وته‌پیشه‌ییه‌کە‌ى ده‌کاته‌وه، ئە‌ویش له‌کاتیکدا کە‌هه‌رگیز کە‌سیکی ئاوا نه‌بووه.

ئىستا ئىتر ھەوا تارىك بووبو. ئەگنىس لەبەر رۇشنایى چرای
 ئۆتۆمبىلەكەى، لەسنوورى ولاتى سويس پەرىپىەو ەو بەجادەيەكى
 فەرەنسادا رۇشت كەھمىشەعەسەبىى دەکرد.
 شۇفیرەرىنكوپىكەسويسىيەكان ياساكانى ھاتوچۇيان دەپاراست؛ بەلام
 شۇفیرەفەرەنسىيەكان، بەراوہشاندى سەريان لەو
 كەسانەتوورەدەبوون كەنەياندەھىشت پىش ماشىن و ئۆتۆمبىلەكانى
 دىكەبكەونەوہ. فەرەنسىيەكان جادەكانيان دەکرد بەئاهەنگى خۇشى
 مافى مرؤف.

ئەگنىس ھەستى بەبرسىەتى دەکرد و لەو جادەدا لەپىستوران،
 يان موتىلىك دەگەرە تا نانكى لى بخوات. سى ماتۇرسىكىتى زۇر
 گەرەلەلای چەپپەوہتپەرىن و دەنگەدەنگ و ھەراھەرايەكى
 ترسناكان نايەوہ. ئەگنىس لەبەر رۇشنایى چرای پىشەوہى
 ئۆتۆمبىلەكەى چاوى بەلىخورى ماتۇرەكان كەوت. ئەوان بەو
 جلانەيانەوہ، كەلە جلى ئاسمانپتوہكان دەچوو، وەك بوونەوہرى
 نازەوینى و نامرؤى دەردەكەوتن.

رىك لەو كاتەدا پىشخزمەتىك بەسەر مىزەكەى ئىمەدا
 نەويبووہەتا قاپى بەتالى دەسپىكى خواردنەكانمان كۆبكاتەوہ و من
 خەرىكبووم بە ئافەنارىوسم دەگوت:

«ھەر ئەو پۈژدەكە من دەستم بە نووسىنى بەشى سېھەمى كىتتېبەكەم كرد، ھەۋالىكم لەرادىۋوھ بىست كەرەنگەنەتوانم فەرامۇشى بگەم. كچىك بەشەو چوۋەتەسەر جادەيەك و پىشتى لەو ئۆتۈمىيلانە كىردوۋەكە بەرەۋپوۋى دىن و لەسەر جادەكە دانىشتوۋە. ئەو، لەكاتىكدا سەرى خستوۋەتەسەر ئەژنۆى، چاۋەپىيى مردن بوۋە. شۇفېرى يەكەم ئۆتۈمىيل لەدواساتەكاندا لە راستە پىگەكەلای داۋەو خۆى و ژن و دوو مندالەكەى تياچوون. ئۆتۈمىيلى دوۋەمىش كەوتوۋەتەنىۋ چالىكەۋە. ئۆتۈمىيلى سېھەمىش ھەرواتر. كچەكەھىچى لى نەھاتوۋە. ھەستاۋەو پۈشتوۋەو ھەرگىز كەس نەيزانى كى بوۋە.»

ئاقەنارىوس گوتى:

«تۇ پىت وايەچى پالى بەو كچەۋەناۋە كەبەو شەۋەلەو سەرjadەدانبىشيت و بەھىوا پىت ئۆتۈمىيلىك پانى بكاتەۋە؟»
من گوتم:

«نازانم. بەلام گرەو دەكەم شتىكى زۆر بچوۋەكە، يان با بلىم، ئەگر لە دەرەۋەسەيرى بگەين بە لای ئىمەۋەزۆر بچوۋك و كەۋجانەيە.»

ئاقەنارىوس پرسى:

«بۇچى؟»

من شانم ھەلتەكاند.

«من ناتوانم ھىچ ھۆيەكى گرىنگ بۇ ئەم خۆكۈشتەزۆر ترسناكەبىنمەۋە، ھۆيەكى ۋەك نەخۇشى بىتەيلاج، يان مردنى كەسىكى زۆر نىك. ھىچكەس بۇ ئەم گرفتانە، مەرگىكى ئاۋا ترسناك، كەبىتەھۆى مردنى خەلكى دىكەش، ھەلناپزىرت! تەنيا عەقلىكى بىتەقل دەتوانىت كارەساتىكى ئەۋەندەنامەنتقى بىتەۋە.»

لههه موو ئه و زمانانه دا كه له زمانى لاتينه وه سه ريان هه لدا وه وشه ي «ratio, reason, ragtime, reason» دوو ماناي هه يه: يه كه م به ماناي تواناي بير كردنه وه يه و دوو هم به ماناي هوكاره (دهليل). كه واته ئه م وشه به ماناي هوكار، يان (دهليل)، هه ميشه وه ك شتيكي عاقلانه فام ده كريت. هوكار، يان دهليليك كه عاقلانه بووني ناشكرا نيبه و به واته تواناي چيكردي مه دلوولي نيبه، به لام له زمانى ئالمانيدا به م وشه به ماناي هوكار ده گوتريت Grund. ئه م وشه هيج په يوه ندييه كي به وشه ي لاتيني «ratio» وه نيبه و مانا كه شي له بنه په تدا «خاك» هه دواتر ماناي «بنه ما» يان «زهمينه» شي وه رگرتووه. په فتاري ئه و كچه كه له سهر جاده داده نيشيت، به سه رنجدان به وشه ي ratio به واته كه و جانه و ناشايست و ناعه قلانيه، به لام هوكاري خوي و بنه ما و زهمينه ي خوي هه يه. زهمينه يه كي ئاوا له قوولايي ناخي هه مووماندا هه لكول دراوه، ئه مه هوكاري سه قامگرتووي كرداري ئيمه يه، ئه مه خاكيكه كه چاره نووسي ئيمه ي تيدا ده رويت. من هه ول ده دم له و بنه ما شاراو هه تيبگه م كه له قوولايي ناخي هه ريه ك له كه سايه تيبه كانمدايه و له جاران زياتر پيمل ده بم كه ئه م بنه ما شاراو هه خه سه لتيني خوازه يي هه يه.»

ئافه نارايوس گوتي:

«تينگه م چي ده لئي.»

«به داخه وه. ئه مه گرينگترين بيروكه يه كه تا ئيستا به ميشكمدا

هاتووه.»

له و كاته دا پيشخزمه ته كه مراوييه كي برژاوي بو هينايين. بو نه كه ي وه ونده خو ش بوو كه و توويزه كه ي پيشومان له بير چوو هه وه.

له نه نجامدا ئافه نارايوس بيده نكي شكاند:

«با واز له وه بينين، ئيستا سه رقالي نووسيني چيت؟»

«نازانم چۆنت بۇ بگيرمه وه.»

«به داخه وه.»

«بۇ به داخه وه! چاكتر. ئەم سەر دهمه ی ئيمه دستى به سەر هموو نووسراوه كاندا گرتووه تا بيانكات به فيلم و پرۆگرامى ته له فزيونى، يان كارتون و ئەنيميشن. له رۆماندا ته نيا ئه و شتانه زاتى و جهوه رين كه هر به رۆمان ده گيرد رينه وه. هموو ئه و شتانه كه له رۆمانه وه ده گويزرينه وه بۇ بواره كانى ديكه، شتى ناجه وه رين. ئەگەر كه سىك هيشتا ئه وه نده گه وچ بيت كه بيه ويت رۆمان بنووسيت و بيشپاريزيت، ده بى به شيوازيك بينووسيت كه مه جالى لئوه رگرتن و گويزانه وه بۇ بواره كانى ديكه ی نه بيت، به واتا يه كى تر، ده بى به شيوازيك بينووسيت كه كه س نه توانيت بيگيريه وه.»

ئاقه نارىوس ئەم قسه ی به دل نه بوو:

«من ده توانم ههركاتيك تۆ بخوازی له سهره تاوه تا کوتاى، به و په رى چيز و خوشييه وه، چيروكى «سى تفهنگچى» ئه لكساندر دومات بۇ بگيرمه وه.»

من گوتم:

«منيش ده توانم. من ئه لكساندر دومات خوشده ويت. به لام له گه ل ئه وه شدا، پيم ناخوشه هموو ئه و رۆمانانه كه تا ئيستا نووسراون زياد له پتويست په پره وى له ياسا و ريساى يه كه ی كردار ده كه ن. مه به ستم ئه وه يه كه له كاكل و ناوكى ئەم رۆمانانه دا زنجيريك كردار و رووداو هه يه كه په يوه ندييه كه يان له سهر بنه ماى هوكار و ئەنجامه. ئەم رۆمانانه وهك شه قاميكي ته نكه به رن كه نووسه ر به زه برى قامچى، كه سايه تيبه كانى تيدا به ره وپيش ده بات. كيشه ی دراماتيكي به لاى راسته قينه ی رۆمانه، چونكه ئەم كيشه هموو شتىك ده گوڤريت،

تهنانهت جوانترین لاپه‌په‌کانی رۆمانیش، سه‌رسوورپه‌ینه‌رتترین دیمه‌نه‌کانیش به‌سه‌ر چه‌ند قۆناغیکى ساده‌دا دابه‌ش ده‌بن و به‌ره‌و ئه‌نجامیکى کۆتایى ده‌رۆن. له‌م ئه‌نجامه‌کۆتاییه‌دا مانای هه‌موو ئه‌و شتانه‌که‌په‌شته‌ر باسکراون، کۆده‌بنه‌وه. رۆمان له‌ئاگرى کیشه‌و گرفته‌کانى خۆیدا وه‌ک باوه‌شینک پووش ده‌سووتیت.»

پروڤیسور ئافه‌ناریوس به‌نیگه‌رانیه‌وه‌گوتى:

«به‌م قسانه‌دا هیوادارم رۆمانه‌که‌ت خۆینه‌ره‌کانى بیزار نه‌کات.»
«تۆ بێت وایه‌هرشتیک شوینکه‌وتنیکى شیتانه‌بۆ ئه‌نجامى کۆتایى تیدا نه‌بیت، ئه‌و شته‌بیزارکه‌ره؟ کاتیک تۆ ئه‌م مراوییه‌خۆشه‌ده‌خویت، بیزار ده‌بیت؟ ئایا تۆ به‌په‌له‌شوین مه‌به‌ستیک ده‌که‌ویت؟ به‌په‌چه‌وانه‌وه، تۆ ده‌ته‌وی ئه‌م مراوییه‌زۆر به‌ئارامى بچیته‌ناو له‌شته‌وه‌و تامه‌که‌ی هه‌رگیز کۆتایى نه‌یت. رۆمان نابیت وه‌ک کتیه‌رکنى پایسکیسوارى لى بێت، به‌لکو ده‌بى وه‌ک زیافه‌تیک بێت که‌خواردنى زۆرى لیه‌. من به‌تاییه‌ت چاوه‌روانى به‌شى شه‌شه‌مى ئه‌م کتیه‌م. له‌و به‌شه‌دا که‌سایه‌تیه‌که‌ی تازه‌ دیته‌ناو رۆمانه‌که‌وه‌که‌له‌کۆتایى به‌شه‌که‌دا، بى‌ئوه‌شوینپه‌یه‌ک جیبه‌لیت، ون ده‌بیت. ئه‌و نابیته‌هۆی هه‌چ شتیک و هه‌چیش له‌پاش خۆی جیناهیلیت. من هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م تایبه‌تمه‌ندیه‌وه‌ که‌سایه‌تیه‌م خوشده‌ویت. به‌شى شه‌شه‌م، رۆمانیکه‌له‌ناو رۆمانه‌که‌دا و خه‌مبارترین چیرۆکیکى شه‌هوانیشه‌که‌ تا ئیستا نووسیبیتم. ئه‌م چیرۆکه‌تۆش خه‌مبار ده‌کات.»

ئافه‌ناریوس له‌ بیده‌نگیه‌که‌ی شه‌پزه‌دا نوقم بوو. پاش ماوه‌یه‌ک به‌ده‌نگیکى میهره‌بانه‌وه‌لتى پرسیم:

«ناوى رۆمانه‌که‌ت چیه‌؟»

«سووکى له‌ تاقت به‌ده‌ریبوون!»

«پیم وا بیت پیتتر که سیک ئه وه ی نووسیوه.»
 «خۆم نووسیومه! به لام ئه و دهمه بق ناوی رۆمانه که به
 هه له چووم. پیم وایه ئه و ناوه بق ئه م رۆمانه شیاوه که ئیستا خه ریکم
 دهینوسم.»
 وازم له قسه کردن هینا و دلم به تامی خوشی شه راب و
 مراوییه که سپارد. ئاقه نار یوس به دهم خوار دنه وه گوتی:
 «تۆ زۆر کار ده که یه ت. ده بی ئاگات له ته ندروستیی خوشت بیت.»
 ده مزانی ده یه و ئی چی بلیت، به لام خۆم وا ده رخست
 که گوایه تینه که یشتووم و به بینه نگی تامی شه رابه که م ده چه شت.

ئاقەناریوس پاش ئىسىكى دوورودريژ دووباره‌ی کرده‌وه:
 «من پىم وايه‌تو زور کار ده‌که‌یت. ده‌بی ئاگات له‌ته‌ندروستی
 خوشت بیت.»

گوتم:

«ئاگام له‌ته‌ندروستی خوشم هه‌یه. من به‌رده‌وام وهرزشی کیش
 به‌رزکردنه‌وه ده‌که‌م.»

«ئه‌وه‌زور ترسناکه. نه‌کا تووشی جه‌له‌بیت.»

له‌کاتینکا که‌بیرم له‌رۆبیرت موسیل ده‌کرده‌وه، گوتم:

«ئه‌مه‌ئه‌و شته‌یه که‌زوری لی ده‌ترسم.»

«تو پئویستت به‌غاردانه، غاردانی شه‌وانه. ئیستا شتیکت پیشان

ده‌ده‌م»

له‌کاتینکا قۆچه‌کانی جا‌که‌ته‌که‌ی ده‌کرده‌وه، به‌دۆخینکی
 گوماناوییه‌وه ئه‌وه‌ی گوتم. به‌ده‌وری سنگ و
 سه‌که‌زه‌که‌یه‌وه‌سیسته‌می پشتینه‌یه‌کی سه‌یرم بینی که‌شاش و ویش
 له‌ره‌ختی ئه‌سپ ده‌چوو. له‌خوار لای راسته‌وه‌کیردینکی
 که‌وره‌له‌کیلانیکا بوو.

په‌سه‌نی ره‌خته‌که‌یم کرد، به‌لام چونکه‌ده‌مویست له‌بابه‌تی
 وتووێژه‌که‌لابده‌م که‌چاک ده‌مزانی، گوهریم. ده‌مویست باسی ئه‌و
 شته‌م بۆ بکات که‌زورم به‌لاوه‌گرینگ بوو.

«كاتىك لاورات لە وىستگەكەى مېترۆ بىنى، تو ئەوت ناسى و
ئەوئىش تۆى ناسىيەو؟»

ئافەنارىوس گوتى:

«بەلى.»

«هەزەكەم بزەنم ئىوچۆن يەكتەرتان ناسىو.»

ئافەنارىوس بە دەم داخستنى قۇپچەكانىيەو، بەنائومىدى گوتى:

«تو حەزت لەم وردەشتانەيەو بابەتەجىددىيەكان مەندووت

دەكەن. تو لە دالاندارىكى پىر دەچى.»

من شانم هەلتەكاند و ئەو درىژەى بەقسەكانى دا:

«ئەم ناسىاويىيەهېچ شتىكى سەرنجراكىشى تىدا نىيە. بەرلەوئەى

دىپلۆمى كەرىيەتى بەو كەرەتەواو» پىشكەش بىكەم، وئىنەكەى بە

هەموو شاردا بلاو بووبوئەو. من لەهۆلى وىستگەى رادىو

چاوەرپى بووم تا بىيىنم. كاتىك لەمەسەدەكە هاتە دەر، ژنىك

بەرەو پىرى هەلات و ماچى كرد. دواى ئەو پووداوش زۆر جار

شوىنيان دەكەوتم و چەند جاريش نىكام لەنىگەى ئەو ژنەهەلەنگوت.

بەم شىوئەو ئەگەرچى نەيدەزانى من كىم، بەلام دەبى پوومەتم

بۆى ئاشنا بووبىت.»

«بەدلت بوو؟»

ئافەنارىوس بە دەنگى نزم گوتى:

«لە لای تو پىى لى دەنىم ئەگەر لەبەر ئەو نەبوايە، رەنگەهەرگىز

پلانى دىپلۆمەكەم بەرئىوئەنەبردايە. من هەزار پلانى وام هەيە، بەلام

زۆر بەيان لەخەيالىك تىناپەرن.»

گوتم:

«راست دەكەيت. دەزانم.»

«بەلام کاتىك پياو شەيداي ژنىك دەبىت، ھەموو كارىك دەكات تا پەيوەندىي پتوھبكات، ھەر ھىچ نەبىت ناراستەوخۆ، تەنانەت ئەگەر بوو لە دووريشەو، لە دنياكەي نزيك ببىتەو ھو بيجوولينىت.»

«كەواتە بىرنارد لەبەر ئەو ھو بەكەرىكى تەواو كەتۆ لاورات خوشدەويست.»

ئافەنارىوس بىرمەندانە گوتى:

«رەنگە بەھەلە نەچووبىتى.»

ئەوسا درىژەي پىندا:

«شتىك لەو ژنەدا ھەيەكە قەدەرى قوربانىبوونى ديارى دەكات. ئەمەئەو شتەيەكەمنى بەرەو ئەو پراكىشا. كاتىك ئەوم بە دەست دوو پياوى سەرخۆش، دوو بەرەللاي بۆگەنەو ھىنى، زۆر خوشحال بووم. ئەمە ئەو ساتەو ھختە بوو كە ھەرگىز لە بىرى ناكەم!»

«بەلى تا ئىرەي چىرۆكەكەت دەزانم. بەلام دەمەويت بزەنم دواتر چى روويدا.»

ئافەنارىوس كە پرسىيارەكەمى پشتگوى خستبوو، درىژەي پىندا:

«سەمىتىكى زۆر سەير و جوانى ھەيە. ھەتمەن ئەو دەمەكە چووەبۆ قوتابخانە ھاورىكانى ھەزىان كەردووەنوقرچكى لى بگرن. مەن دەتوانم بە خەيال گويم لەھەراوھاواری پاش ئەو نوقرچكانەي بىت. ئەو ھەراوھاوارانەو ھەك بەلئىنى خۆشى داھاتوويەكى شاد بوون بۆي.»

«چاكە. با باسى ئەو ھەكەين. پىم بەلى بزەنم دواي ئەو ھى كەو ھەك

بزرگەرەرىكى ئاسمانى لەمىترۆكە دەربازت كەرد، چى روويدا؟»

ئافەنارىوس وا خۆي پىشان دا كە گوايە گوئي لەقسەكەم نەبوو.

گوتى:

«رهنگه جوانناسیک بلیت سمتی زور گه وره یه و که میکیش
داکه و تووه و چونکه رپو حیشی چه زی له هه لکشانه، ئەمه زیاتر جینگه ی
نیگه رانییه، به لام له م دژوازییه دایه که من بارودوخ و کیشیه ی مرؤف
ده بینم: سه رمان پره له خهون و خه یال، به لام سمت و قوونمان وه ک
له نگر به ره و خواره وه پامانده کیشیت.»

هه ر خودا ده زانیت بوچی دوا وشه کانی ئافه نارویوس
ماته مبارانه بوون، رهنگه چونکه قاپه کانمان به تالبووبوون و گوشتی
مراوییان تیندا نه مابوو. پیشخزمه ته که دیسان به ژوور
سه رمانه وه نه وییه وه تا قاپه کان بباته وه. ئافه نارویوس سه یری کرد و
گوتی:

«کوتیک کاغه زت پتیه؟»

پیشخزمه ته که په ره یه ک کاغه زی سپیی حسیتاته که ی دایه دهستی.
ئافه نارویوس قه له مه که ی ده رهینا و ئەم ره سمه ی کیشایه وه.
پاشان گوتی:

«ئمه لاورایه: پره له خهون و خولیا، سه یری سه یری ئاسمان
ده کات و له شی به ره و عهرز راده کیشیریت: سمت و مه مکی، که
ئه وانیش تا راده یه ک گه وره ن، بو خواره وه ده روانن.»
«سه یره.»

ئه وه م گوت و منیش ئەم ره سمه له پال ره سمه که ی ئەودا
کیشایه وه:

ئافه نارویوس پرسیی:

«ئمه کتیه؟»

«ئمه ئەگنیتسی خوشکیه تی: له شی وه ک بلیسه یه ک هه لده کشیت
و سه یریشی که میک دانه ویوه. سه رینکی دردوونگ که سه یری عهرز
ده کات.»

ئاقەناریوس پاشكاوانەگوتى:

«من لاورام زياتر بەدلە.»

ئەوسا درىژەى بەقسەكەى دا:

«ھەرچونىك بىت، من شەوانم بىن خوشترە. تو كلىساي سەن

ژىرمەن دىپەرەت پىن خوشە؟»

بە نىشانەى بەلى سەرم بۆ لەقاند.

«بەلام تو ھەرگىز بەراست نەتبىنيوھ.»

گوتم:

«تىناگەم.»

«چەند رۆژ لەمەوپىش لەشەقامى پىنەوہبەرەو بولواری سەن

ژىرمەن دەپۆشتىم، بۆ ئەوہبزانم چەند جار دەتوانم سەيرى

كلىساكەبەم، بىن ئەوہبترسىم رىيوارىكى بەپەلەشانم تىكوتىت، يان

ژىر ئۆتۆمبىلىك بەگوم، بژاردىم. ھەوت كورته پروانىم بژارد

كەپياويكى گەنجى بەپەلەقۆلى تىكوتام و دەستى چەپى ئازار دام.

خەرىكبووم بۆ جارى ھەشتەم سەيرم دەکرد كەگەيشتمەبەر

دەرکەى كلىساكە و كاتىك سەرم بەرزكردەوہ، ھەك ئەوہى

كەبەچاوى ماسى سەير بەگەم، پرووى پىشەوہى كلىساكەم

بەخواروخىچى بىنى. مېشىكم لەو دىمەنەخواروخىچ و تىژتېپەرە

وینەيەكى كىشاوہتەوہكەھەر ئەوہندەلە كلىسا دەچىت، كەپرەسمى

ئەو دوو ھىلە كە من بەقەلەم كىشامەوہلە لاورا دەچوو. كلىساي

سەن ژىرمەن ون بووہ. ھەموو كلىساي شارەكان ھەك وینەى

مانگ لە كاتى مانگىراندا ون بوون. شەقامەكان پىر بوون

لەئۆتۆمبىل و شۆستەكانيان، كەپەرەلەھەشىمەت، تەنگەبەر كىردوہ.

ئەگەر خەلك بىانەوینت سەيرى يەكتر بەگەن، لەپشتيانەئۆتۆمبىل

دەبىنن. ئەگەر بىانەوینت سەيرى بىناكانى ئەوہەر شەقامەكان بەگەن،

لەپنشیانەوئۆتۆمبیل دەبینن. هیچ گۆشەنێگایە ک نەماوەکە لە
پیشەو، یان لە دواوە، لەئەمبەر، یان لە ئەوبەریەوچاوت بەئۆتۆمبیل
نەکەوێت. دەنگەدەنگی بێپرانەوہی ئۆتۆمبیلەکان هیچ دەرفەتێکیان بۆ
ساتنیک تێرامان نەهێشتووەتەوہ. ئەوان کاریکیان
کردووەکە جوانییەکە ی جارانی شار نەبیندریت. من وەک ئەو
ئەخلاقەرا گەمزانەنیم لەوہتوورەبم کەبۆچی سالی دەھەزار کەس،
لەناو جادەکاندا دەمرن، ئەوہلانیکەم ژمارە ی شوڤیرەکان کەمتر
دەکاتەوہ؛ من لەوہبەگلەبیم کەبۆچی ئۆتۆمبیلەکان کاریکیان
کردووەکلیساکانی جامعەنەبیندرین.»

پاش ساتنیک بیدەنگی، پروفیسۆر ئافەناریوس گوئی:

«حەز دەکەم بۆیەم کەمیک پەنیرمان بۆ بینن.»

پهنیره که ورده ورده وای لی کردم کلیساکه له بیر بکه م،
شه رابه که ش وینه ی شه هوانیی نیزه کیکی له میشکدا کیشایه وه که
سوار نیزه کیکی دیکه بووه:

«دلنیام تو لاورات برنووته وه بو ماله که ی خوی و ئه ویش
داوای لی کردووی له گه لی بچینه ژوور و له ویش پنی گوتووی
که داماوترین ژنی دنیا یه؛ پاشان که تو ده ستت به له شولاریدا هیناوه،
خاو بووه ته وه و نه یتوانیوه بهر بهرژانی فرمیسک، یان گمیزه که ی
بگریت.» ئافه نارویوس هاواری کرد:

«فرمیسک، یان گمیز. وینه یه کی به شکویه!»

«پاشان تو باوهشت پیندا کردووه و له گه لی جوت بوویت،
ئه ویش به ده م سه یرکردنی روومه ته وه سه ری له قاندووه و په یتا په یتا
گوتوویه تی: تو ئه و که سه نییت که من خوشم ده وئ! تو ئه و
که سه نییت که من خوشم ده وئ!»

ئافه نارویوس گوتی:

«ئه و قسانه زور خوشن، به لام تو باسی کئ ده که یت؟»

گوتم:

«باسی لاورا.»

ئافه نارویوس قسه که ی پی بریم:

«ئىستا ئىتر دىنيام كەپئويستت بەوهرزىشكردنه. غاردانى شەوانەتەنيا شتىكەكەدەتوانىت ئەم وەھمەشەھوانىيەت لى دور بختەوہ.»

لەكاتىكدا كەئامازەم بۇ پەختەكەى دەكرد، گوتم:
«من وەك تۇ تەيار و تەكووز نىم. بۇخۆت چاك دەزانى كەبەبى
كەلوپەلى پئويست ئەوہناكرىت.»
«نىگەران مەبە. كەلوپەل زۆر گرینگ نىيە. سەرەتا من بەبى ئەم
كەلوپەلەش غارم دەدا.»

دەستى بەسنگى خۇيدا هىئا و درىژەى بەقسەكانى دا:
«چەند سالىكى خاياند تا بىرم لەم كەلوپەلانەكردەوہو ئاوا خۆم
پازاندهوہ. ئەلبەت لەوہزىاتر كەبەكردەوہپئويستم بەم شتانەبىت،
حەزىكى ستاتىكى بۇ زۆر چاك و پازاۋەبوون ھانى دام ئەم
شتانەبكرم. تۇ جارىكەھەر پئويستت بەچەقۇيەكەكەلەگىرفانندا بىت.
گرینگ ئەوہىكەپەپرەوى لەم پئىسايەبكەيت: ئۆتۆمبىلى يەكەم، تايەى
راستى پئىشەوہ، ئۆتۆمبىلى دووھەم، تايەى چەبى پئىشەوہ، ئۆتۆمبىلى
سئىھەم تايەى راستى دواوہ، ئۆتۆمبىلى چوارەم...»
«تايەى چەبى دواوہ...»

ئاقەنارىوس وەك مامۇستايەكى دلپەق كەچىژ لە وەلامى ھەلەى
قوتابىيەكەى وەربگرىت، پىكەنى و گوتى:
«ھەلەيت! ئۆتۆمبىلى چوارەم ھەر چوارتايەكە!»

ھەردووكمان پىكەنىين و ئاقەنارىوس درىژەى پىندا:
«بىستومەماوہىكەخۆت بەبىركارىيەوہ سەرقال كرددوہ،
كەواتە دەبى ئەم رىكوپىكىيەھەندەسىيەت پىن خۆش بىت. من وەك
پئىسايەكى بنەبىر، بەدوو مانا، جەخت لەم پئىسايەدەكەمەوہ: يەكەم،
لەبەر ئەوہكەپۇلىسەكان بەلاپىندا دەبات، چونكە ئەوان لەم شتىۋازى

كونكردهى تايه كاندا ههست بهبوونى جورىك كۆد و نيشانه دهكەن
 كههول دەدەن تى بگەن و ساغى بگەنەو. دووهم، چونكه
 پهپرهويكردن لهم هاوكيشههەندەسىيە جوانىيەكى
 بىركارانە بەخراپكارىيەكەمان دەبەخشىت و لەو
 خەلكە لاتولە ويزە جودامان دەكاتەو كە بەنىنوك ئۆتۆمبىلەكان
 دەرووشىنن، يان پىسايان پىندا دەكەن. من چەند سال لەمە وپىش لە
 ئالمان، ئەو دەمەكە هىشتا بېروام بەبەرخۆدانى رېكخراوھىي
 لەبەرامبەر شەيتان هەبوو، زۆر بەوردى كارم بۆ ئەم مېتۆدەى خۆم
 كرد. لەوئ، لەكۆبوونەوھى گرووپەژىنگە پارىزەكاندا بەشدارىم
 دەكرد. ئەوان سەرەكيترىن شەپرى شەيتان بەفەوتاندنى سروشەت
 دەزانن. باشەبۆ دەبىت نەيزانن؟ ئەوھش رېنگەيەكەبۆ پەبىردن
 بەشەيتان. من لەوئ هاوخەمىم لەگەل ئەو گرووپانەدا كرد. پلاننىكم
 بۆ رېخستنى ئەو كۆماندۆيانەدانا كەشەوانەتايەكان كۆن بگەن.
 ئەگەر ئەو پلانەم بگەوتايەتە بوارى جىبەجىكردەنەو، دلىنابەكەھەموو
 ئۆتۆمبىلەكانمان دەفەوتاند. پىنج يەكەى كۆماندۆيى كەھەركاميان
 سى كەس بوون، دەيانتوانى لەماوھى مانگىكدا هەموو ئۆتۆمبىلەكانى
 شارىكى لەكار بخەن! من هەموو وردەكارىيەكى پلانەكەم پى گوتن،
 ئەوان دەيانتوانى بى ئەوھەپۆلىس پىيان بزائىت، لەمنەوھەفئىرى
 نەخشەيەكى كارا بۆ فەوتاندنى ئۆتۆمبىلەكان بىن، بەلام ئەو
 كەمزانەمنيان بەپياويكى خراپكار زانى؛ گالتهيان پى كردم و
 ھەرەشەيان لى كردم! ئەوان پاش دوو ھەفتەبەماتۆرپسىكلېتى
 گەرەو ئۆتۆمبىلى زۆر بچووك، بۆ دەرپىنى نارەزايەتى دژ بە
 چىكردى وزەگەيەكى ناووكى بەرەو ناوچەدارستانىيەكان چوون؛
 دارودرەختىكى زۆريان فەوتاند و لەماوھى ئەو چوار مانگەدا
 كەلەوئ مانەو، بۆگەنىكى ترسناكيان لەدواى خۆيان جىبەشەت. من

ئەودەمەبوو كە زانیم ئەوان لەمیژەبوون بەبەشیک لەشەیتان و تیگەیشتم كەئەودەوا هەولی من بۆ گۆرینی دنیا بوو. ئیستا من تەنیا بۆ چێژبردنی خۆم سوود لەتاكتیکەشۆرشگێرانەکانی جارام وەردهگرم. غاردانی شەوانەبە شەقامەکاندا و کونکردنی تایی ئۆتۆمبیلەکان شادییەکی گەورەیه بۆ رۆح و وەرزشیک چاکیشە بۆ لەش. جاریکی دیکەش پیت دەلیم ئەو کارەبکە. ئاوا چاکتر دەخەویت و بیر لە لاو راش ناکەیتەو.

«كەواتە پینم بلی، ئایا هاوسەرەكەت بەراست بروت پین دەكا كەشەوانەبۆ تاییە کونکردن دەچیتە دەر؟ ئایا گومانەت لێ ناکات كەئەمە بیانووێك بێت بۆ پەردەپۆشکردنی هەندیک چیرۆکی شەوانەیی تر؟»

«شتیک هەیه كەتۆ نایزانی! من بە دەم خەووە دەپرخینم. ئەمەئەو مافەیی پین بەخشیم كە لە دوورترین ژووری ماله كە بخەوم. كەواتە شەوانەچیم پین خۆش بێت ئەو دەكەم.»

ئەو بزەیی هاتی و منیش حەزم كرد لەو خەباتەیدا هاوکاری بكەم و لەگەڵی بروم: من لەلایەكەوئەو كارەم پین كاریکی چاك بوو كە ستایشم دەكرد، لە لایەکی دیکەشەو هاوریکەم خۆش دەویست و دەمویست خۆشحالی بكەم. بەلام بەرلهو هیچ بلیم، ئەو بۆ حسییکردنی پارەیی خواردنەكەمان بانگی پێشخزمەتەكەیی كرد. ئەو هەودای وتووێژەكەمانی پچراند و پاشان باسی شتی دیکەمان كرد.

ئەگنئىس ھىچكام لەرېستورانئەكانى سەرجادەى پىن خۇش نەبوو. بەئۇتۆمبىل لەپېتىش يەكەيەكەيانەوئەتئىدەپەرى و زىاتر برسېى دەبوو. درەنگانئىك لەبەر مۆتئىلئىك پرايگرت.

لەھۆلەكەجگەلەدايئىك و مندالئىكى شەش سالانەى جەرەزە، كەبى ھەدادان بەدەنگەدەنگ بە دەورى ھۆلەكەدا ھەلدەسورا، كەسى دىكەى لئىنەبوو.

ئەگنئىس داواى خواردئىكى سادەى كرد و لەبووكەلەيەك وردبوو ھەكەلەناو ھەراستى مئىزەكەداندرابوو؛ پەيگەرئىكى بچووكى كاوچىزى كەريكلامى بۇ بەرھەمئىك دەكرد. بووكەلەيەكى زل كەدوو پئى كورت و لووتئىكى سەوزى ترسناكى بوو، تا سەر ناوكى شۆرپووبوو ھە. ئەو لەبەر خۇيەو ھەگوتى: «زۆر سەيرە.» ئەوسا بووكەلەكەى بەرزكرد ھەو قوولتر لئى وردبوو ھە.

بە خەيالئىدا ھات كەكەسئىك گيان بە بەر ئەم پەيگەر ھەدا بكات. مادام گيانى بەبەردا بكرئىت، ئەگەر كەسئىكى ھەك ئەگنئىس لووتەسەوزە كاوچۆببەكەى با بدات، بئىگومان ھەست بە ئازارئىكى زۆر دەكات. ئەو زوو فئىر دەبئى لە مرؤف بترسئىت، چونكە ھەموو خەلك دەيانەوئى يارى بەلووتى بكن و ژيانى بە ترس و ئازارئىكى زۆر ھەتئىدەپەرئىت.

ئايا ئەم پەيگەر پەرزئىكى پىرۆز لەداهئىنەرەكەى دەگرئىت؟ ئايا بۇ ئەو ھەكەژيانى بەبەردا كرددو ھەسپاسى دەكات؟ ئايا لە بەرامبەرى

به چؤكدا ديت و نزاى بؤ دهكات؟ رؤژنيك كه سيك به ره و پرووى
ئاوئنه يه كى دهكات وه و ئه ويش ئه وهنده شه رمه زار ده بيت كه پئى
خؤشه بؤ شار دنه وهى لووته زله كهى دهست به پروومه تيه وه بگريت،
به لام ئه و ناتوانيت به و شيوه پروومه تى خؤى داپوشيت،
چونكه داهينه ره كهى تواناى جوولهى به دهسته كانى نه داوه.

ئه گنيس پئى سه ير بوو ته نانه ت بير له وهش بكاته وه كه ره نكه ئه و
پياوه بچوو كه ههست به شهرم بكات. ئايا ئه و پياوه بچوو كه له و
لووته سه وزه دريژهى بهر پرسياره؟ ئايا نه گه رى ئه وه نيبه كه
به بيده ره به ستيه وه شانى هه لته كئيت؟ نه خير، ئه و شانى
هه لئاته كئيت. ئه و ههست به شه رمه زارى دهكات. كاتيك كه سيك بؤ
يه كه م جار له شى خؤى بين ده ناسينيت، يه كه م ههست و دواهم
ههستى نه بيده ره به ستيه، نه رق و نه فرهت، به لكو شه رمه: شه رميكي
ته واو كه له هه موو ژيانيدا به رؤكى بهر نادات. شه رميك كه چارچار
توند و جار جارش خاوه ده بيته وه، زه من خاوى دهكات وه.

ئه گنيس ئه وده مه كه شانزه سالى ته من بوو، سهردانى هاورپكانى
باوكودايكى كرد. نيوه شه و تووشى سوورپى مانگانه بوو،
چهرچه فه كهى خويناوى كرد. به يانى كاتيك چاوى به و خوينه كه وت،
تؤقا. به دزيبه وه چوو بؤ حه مام و به سابوون و كوتيك په پؤى ته ر
چهرچه فه كهى شوست. ئه و په له سووره نه وهك هه ر گه و ره تر بوو،
به لكو ته شته كه شى سوور كرد. ئه و به شيوه يه كى زؤر تر سناك
شه رمه زار بوو.

بؤ ئه وهنده ههستى به شه رمه زارى ده كرد؟ مه گه ر هه موو ژنيك
به هؤى سوورپى مانگانه وه ئازار ناكينيت؟ مه گه ر ئه و ئه ندامى
زاوئى داهينا وه؟ ئايا ئه و بهر پرسياره؟ نا، به لام بهر پرسيارى هيج
په يوه نديه كى به شه رمه وه نيبه. بؤ نمونه، ئه و ئه گه ر تؤژنيك ره نكى

بېرشتايه و فهرش و خوانی خانه خوینګه ی پړنگاوی بگردایه، پښی
 ناخوش دهبوو، به لآم شهرمه زار نه دهبوو. شهرم
 له هه له کانه مانه وه سه ره لاندات. به لکو له وه وه سه ره لده دا که بوئه وه ی
 که هین، به بی ئه وه هیچ ده وریکمان له و بوونه ی خو ماندا بیت،
 هست به سووکایه تی و سووکبون ده که ین؛ هه روه ها
 له وه وه سه ره لده دات که خه لک ئه و سووکی و سووکبونه مان ببینن.
 ئه وه سه یر نه بوو که بوو که له یه کی لووت سه وزی لووتد ریژ شهرم
 له پرومته ی خوی بکات، به لآم باوکی ئه گنيس بؤ؟ خو ئه و پیاوینکی
 جوانچاک بوو!

ئهری، ئه و پیاوینکی جوان بوو! به لآم له پروانګه ی
 بیرکار بیه وه جوانی چیه؟ جوانی به و مانایه یه که بابیه تیک زور
 له نمونه ئورجیناله که ی بچیت. بیهیننه پینشچاوی خوتان که ئه ندازه ی
 هه موو ئه ندامه کانی له شی مرؤف (به لایه نی زور و که مه وه)
 به کومپیوته ریک بدن. بؤ نمونه: درژی لووت له سی
 سانتیمه تره و تا حوت سانتیمه تر، به رزی ناوچاوان له سیوه تا
 هه شت سانتیمه تر و... هتد. به و پینه به که سیک ده لین ناحه ز
 که ناوچاوانی هه شت سانتیمه تر و لووتی سی سانتیمه تر بیت.
 ناحه زی: بوله هوسی شاعیرانه ی ریکه و ته. بؤ که سیکي جوان،
 که مه ی ریکه و ت به ئاراسته یه کدا ده پروات که قه واره یه کی ناوه نجی بؤ
 ئه ندامه کانی پرومته ی هه لیزیریت. که واته جوانی: ناو نجیه تیه کی
 ناشاعیرانه یه. جوانی له ناحه زی زیاتر غیابی فهدانیه ت و
 تاقانه بوونی پرومته پیشان دده. که سی جوان له پرومته ی خویدا
 کوپی ئه و
 نوسخه ئورجیناله ده ببینیت
 که شیوه کاره نمونه بیه سه ره کییه که کیشاویه ته وه و به
 لایه وه سه خته پروا به وه بکات که ئه وه ی ده ببینیت خودیکی بیوینه یه،

بۆیە ئەویش وەك بووكە لە لووتدریژەكە، كە لە پڕ گیانی بە بەردا
كراوە، شەرم دەكات.

كاتێك باوكی خەریكبوو دەمرد، ئەگنێس لەسەر لیواری
تەختەكەى دانیشت. باوكی لەپیش ئەو دا كە بۆ دواجار لەهۆش خۆى
بچیت، پى گوت: «ئیتىر سەیرم مەكە.» ئەو دواھەم وشە یەك بوو
كە ئەگنێس لەباوكی بیست، دواھەم پەيامی باوكی بوو.

ئەگنێس بەگوێی كرد؛ سەرى داخست و چاوى قووچاند و
دەستى باوكى گرت. ئەو ڕیگەى بەباوكى دا بى ئەو ەى ببیندریت،
بەئارامى پى بنیتەناو دنیای بیروومەتەو.

ئەگنىس پارەى خواردنەكەى دا و بەرەو ئۆتۆمبىلەكەى رۇشت.
 ئەو كۆرەمىندالەجەربەزەى ناو رېستورانتهكەبە غاردان بەرەوپىرى
 چو. كۆرەكەھەلترووشكا و دەستى بردهپىش. وەك ئەوہى
 دەمانچەيەكى ئۆتۆماتىكىي بەدەستەوہىت، لاسايى تەقەى كردهوہ:
 تەق، تەق، تەق، ئەگنىسى بەگوللەى خەياللى كون كون كرد. ئەگنىس
 راوہستا، بەسەرىدا نەوييەوہو بەهياوشى پىنى گوت:

«بۇ وەك گەمژەدەجولئىتەوہ؟»

كۆرەكەوازى لە تەقەكردن هىنا و بەچاوە درشتەمىندالانەكەى لىنى
 وردبىوہوہ. ئەگنىس دووبارەى كردهوہ:

«ئەرى، تۇ گەمژەىت.»

كۆرەكەدلى پىر بوو، گوتى:

«بە دايكم دەلىم!»

ئەگنىس گوتى:

«ياللا بىرۇ، بىرۇ و درۆى بۇ بكة.»

ئەوسا چوہوناو ئۆتۆمبىلەكەى و خىرا دەرچوو.

ئەو خۇشحال بوو كە لەگەل دايكى ئەو كۆرەبەرەووپوو
 نەبووہتەوہ. بە خەيال ئەو ژنەى هىتايە پىشچاوى كەبۇ بەرگىكردن
 لەمىندالەسووكايەتپىتكراوہكەى ھەراوہاوار دەكات، سەرى بەملاولادا

راڊه وه شينيت و شان و بروى هه لڊه ته كينيت. ئه لبه ت مافى منڊال له ژور هه موو مافينكه وه يه. كه واته بوچى دايكى نه گنيس، كاتيك فهرماندهى دوژمن ريگه ي پيدا له سى ئه ندامى خيزانه كه ي يه كيكيان پرگار بكات، لاورى پرگار كرد نه ك نه گنيس؟

وه لاما كه پروون و ئاشكرايه: ئه و لاورى هه لېزارڊ، چونكه منڊالتر بوو. له زنجيره ي قوناغه كانى ته مه ندا، كورپه له سه رى سه ره وه يه، پاشان منڊال، ئه وسا ميژمنڊال و هه رزه كار و گنج و گه وره. به لام پيره كان، ئه وان له خواري خواره وهن، له خوارترين پليكانه ي په يژه ي به هاكاندان.

ئى مردووه كان؟ ئه وان له ژير عه رزدان. ته نانه ت له خوار پيره كانيشه وهن. پيره كان هيشتا مافى مروقيان هه يه، به لام مردووه كان له و ساته وه كه ده مرن هيج مافيكيان نامينيت. هيج ياسايه ك بو بوختانين كردن له سه ريان هه لئاقرت، شوينه تايبه تايبه كانيان ئيتر تايبه تى نيه، ئيتر ته نانه ت ئه و نامانه ش كه كه سوكاريان بوى نووسيون، ته نانه ت ئه و ئالبومه خيزانينيه ش كه دايكيان به ميرات بوى جيھيشتون، هى خويان نيه.

باوكى له دواساله كانى پيش مردنيدا ورده ورده هه موو شته كانى فه وتاند، هيج جليكى له دولايدا نه هيشته وه، هيج ده ستوخه ت و هيج يادداشت و نامه يه كى نه هيشت. ئه و، بى ئه وه كه س بزانيت، هه موو نيشانه كانى خوى سړيه وه. ته نيا له كاتى فه وتاندى ره سمه كاندا نه گنيس و لاورا، به ريكه وت، پييان زانى، به لام به و حاله ش نه يانتوانى بهر به فه وتاندى ره سمه كان بگرن، يه ك ره سميشى نه هيشته وه.

لاورا بەسەریدا قیژاندی. ئەو لە پیناوی مافی زیندوووەکان، لەگەڵ داوای بیپاساوی مردووەکان بەشەر هات. ئەو پرۆمەتە کە سبەحەینی لە ژێر خاک، یان لە ئاگردا دەفەوتیت، پرۆمەتی مردووەکانی داهاوو نییە، بەلکو پرۆمەتی زیندوووەکانە کە برسێیانە و دەیانەوێت مردووەکانیان، بەنامە و پارە و پەسەم و عەشقە کۆن و نەینییەکانیانە وە قووت بدەن.

ئەگنێس بەردەوام لە بەر خۆیە و دە یگوتە وە: «بەلام باوکم خۆی لەم شتانە دەرباز کرد.» ئەو باوکی بیرکەوتە وە و بزەهی هاتی. لە پەر بە مێشکیدا تێپەری کە هەر باوکی خوشوێستوو. بەلێ، ئاشکرا بوو کە باوکی تەنیا عەشقی ژیانی بوو.

لە و کاتەدا دیسان ماتۆر سیکلیتەکان بە خیراییەکی ئیجگار زۆر بە لایدا تێپەڕینە وە. لە بەر روشنایی چرای پێشە وەهی ئۆتۆمبیلە کە ی، چاوی بە ماتۆر سوارەکان کەوت کە بەسەر پۆلی ماتۆرەکانیاندا نەویبۆنە وە و توورەییە کە یان شەوی هینابوو لەرزین. ئەمە هەر ئەو دنیا یە بوو کە دە یویست بۆ هەمیشە بە جێی بیلێت، بۆیە بریاری دا لە یە کەم دەرفەتدا لە جادە کە بچیتە دەر و خۆی بە جادە یەکی چۆلتردا بکات.

لەشە قامیڭکی پر لەرۆشنایی و دەنگە دەنگی شاری پاریس بووین و بەرەو ئۆتۆمبیلە ماریسدەسە کە ی ئاڤە ناریوس دەچووین کە چەند بلۆک بە ولاترە وەر اڤاگیرابوو. هیشتا لەبیری کچینکا بووین کە لە جادە یەکی تاریک هەلترووشکاوە، سەری خستوو هەسەر دوو دەستی و چاوەرپیی ئۆتۆمبیلیکە ژیری بخات. من گوتم:

«دەمویست ئەوەت بۆ شی بکە مەو و کە مەو مومان ھۆکاری کردارە کانمان لە ناخماندا هەلگرتوووە کە ئالمانییەکان پێی دەلین Grund: ئەمانە کۆمەلە کۆد و نیشانە یەکن کە جەوھەری چارەنووسمان دیاری دەکەن. بە پرۆای من ئەم کۆدانە لە سروشتی خوازە یە کدا شاردراونەتەو. تۆ ناتوانی بەبێ خەیاڵیڭکی خوازەیی لەو کچەبگەیت کە خەریکین باسی دەکەین. بۆ نمونە: ئەو بەشیوازیک بەناو ژياندا تیدە پەریت کە دەلیی بەدۆلیکدا دەروات. ئەو بەردەوام خەلک دەبینی و دەیان دویتیت، بەلام دەنگی ئەوەندە کز و نزمە کە خەلکە کەبێ ئەوە گوینیان لینی بیت و لینی تیبگەن، سەیری دەکەن و دەرۆن. ئەمە وینای منە لەو کچەو دلنایم بۆخۆشی هەروا ویتای خۆی دەکات: وەک ژنیک کە بەدۆلیکی قەرەبالغا تیدە پەریت کە کەس گوینی لە دەنگی نییە.

یان ئەم وینە ی تر: ئەو چوو بە لای دکتۆری ددان و لە ھۆلی قەرەبالغی چاوەروانی دانیشتوو، لەو کاتدا مشتەرییە ک دیتە ژوور و راستە و خۆ بەرەو کورسییە کە ی ئەو دچیت و لەسەر کۆشی

دادەنیشیت. کابرا بەئەنقەست ئەوەی نەکردوو، ئەو کورسییەکی بە لاوەچۆل بوو و لەسەری دانیشتوو. کچەکه توورەدەبیت، هەول دەدا بەرزى بکاتەو و دەقیژنیت: «کاکى بەرێز! بۆ مەگەر چاوت لى نىيەکه من لێرەدانیشتووم؟!» بەلام کابراکە نایینیت، ئەو بەئاسوودەیی لەسەر کچەکه دادەنیشى و بە پروی خۆشەوونەخۆشیکى چاوەروانى تر دەدوینیت. ئەمانە دوو وینەبوون؛ دوو خوازەکه کچەکه دەناسین و ئەو توانایەش بەمن دەبەخشن کەتێى بگم. ئاواتى ئەو کچەبۆ خۆکوشتن هیچ هاندەریکی لەدەرەوێى خۆى نەبوو. ئەم ئاواتە لەخاکى ناخیدا چاندرا بوو، کەوردەوردە شین بوو، وەک گۆلێکى رەش پشکوت. «
 ئافەناریوس گوتى: «ئەو بە لاوەراستە، بەلام دەبى پىم بلێى کەئەو کچەبۆچى بپيار دەدا لەو پۆژەتایبەتەدا کۆتایى بەژيانى بینیت، نەو هک پۆژیکى دیکە.»

«بۆ تۆ دەتوانى پىم بلێى کەبۆ گۆلێک لە پۆژیکى دیاریکراودا دەپشکویت، نەو هک لەپۆژیکى دیکەدا؟ چونکە کاتى هاتوو. ئارەزووی خۆفەوتاندن وردەوردە لەناخیدا سەرى هەلداو، تا ئەوەى کەئێتر پۆژیک نەیتوانیوە لەئاستیدا بەرخۆ بدات. من پىم وایەئەو ئازارانە کە برینداریان کردوو زۆر بچوو کیش بوون، خەلک وەلامى مەرحەبا بیان نەدەدا یەو؛ کەس زەردەخەنەى بۆ نەدەکرد؛ لەسەرى فەرمانگەى پۆستە چاوەروان بوو، بەلام ژنیکى قەلەو پالى پێوە دەنا و پینشى دەکەوتەو؛ فرۆشیاری فرۆشگە یەک بوو کە خاوەنەکەى بەو تەوانبارى دەکرد گوا یە هەلسوکەوتى لەگەل مشتەرییەکاندا چاک نییە؛ هەزاران جار هەستى بەو دەکرد کە دەبى ناپەزایەتى دەربەریت و هاوار بکات، بەلام هەرگیز نەیدەوینرا؛ چونکە دەنگى زۆر کز بوو، کاتیک توورەدەبوو دەنگى دەشکا. ئەو لە

هەموو کەس لاوازتر بوو، هەمیشە سووکایەتییان پێ دەکرد. مەرفۆف کاتیک تووشی نەهامەتیەک دەبیت خەشی خۆی بەخەلکی دیکە دەریژیت، کە بەمە دەلێن دژایەتی، یان شەر، یان تۆلە، بەلام کەسی لاواز توانای ئەوەی نییە بەخەلکی دیکە ی بریژیت و تەنانەت لاوازییەکی خۆشی سووکایەتی پێ دەکات و ئەو ناتوانیت بەرگری لە خۆی بکات. ئەو هیچی بۆ نامینیتە وەجگە لەوەی کە لاوازییەکی لەگەڵ خۆی بفرۆشیت. بەم شێوەیە کە خەونی ئەو کچە بۆ مردنی دیتەدی.»

ئافەناریوس چاوی بۆ ئۆتۆمبیلەکی گێرا و زانی بەهەلە هاتووین بۆ شەقامیکی دیکە. بەرەو ئۆتۆمبیلەکە گەڕاینەووە و من درێژەم بە قسەکانم دا:

«ئەو جۆرە مردنە کە کچە بە ئاواتی دەخواست دوورکەوتنەو نەبوو، بەلکو فریدان بوو، فریدانی خۆی. ئەو لەهیچ پوژیکێ ژیا، تەنانەت لەهیچ وشەیەکی کیش کە تا ئیستا بەزاریدا هاتبوو، رازی نەبوو. خۆی وەک بوونەوهریکی ناتەواو، وەک شتیک کەلێنی بیزارەو ناتوانیت لێی دەرباز ببیت، بەدوای خۆیدا رادەکێشا، بۆیە حەزی دەکرد وەک کەسێک کە کوئیک کاغەزی گەرمۆلەبوو فرێ دەدا، خۆی فرێ بدات. ئەو دەبویست خۆی فرێ بدات؛ دەتگوت ئەو کەسە کە فرێ دەدرێ و ئەو کەسەش کە فرێ دەدات، دوو کەسی جیاوازن. بیری لەوە دەکردەو کە خۆی لەپەنجەرەو بەخاتە خوار، بەلام ئەو بیری نەکردەو کە گەوجانەبوو، چونکە لەنەومی یەکەم دەژیا و ئەو فرۆشگەیش کە کاری لێ دەکرد لەنەومی یەکەم بوو، پەنجەرەشی نەبوو. ئاواتی خواست کە وەک قالدۆنچەیک بمریت، مستەکۆلەیک کتۆپر بفرۆشیت. ئەمەتا رادەیک ئارەزوویەکی جەستەیی بوو بۆ

فلیقانه وه، وهک ته مه نئای به به ره ده دست گووشینی شوینیکی له شمان
که نازاری پین گه شتووه.»

له مارسدیسه به بریقه که ی ئافه نارپوس نزیک بووینه وه و
پاوه ستاین. ئه و گوتی:

«به شیوه یه ک باسی ده که یه که پیاو دلی پنی ده سووتیت...»
«ده زانم ده ته ویت چی بلیی: ده ته ویت بلیی نه گهر بریاری
نه دایه خه لکی دیکه ش له گه ل خۆی به کوشت بدات، به لام ئه مه ش به و
دوو خوازه یه شی ده کریته وه که من بۆ ئه وه ی به توی بناستیم بۆم باس
کردی. ئه و کاتیک قسه ی له گه ل خه لک ده کرد، که س دهنگی
نه ده بیست. ئه و دنیای ون ده کرد. که ده لیم دنیا، مه به ستم ئه و به شه ی
بوونه که وه لامی دهنگه که مان ده داته وه (ته نانه ت به دهنگدانه وه یه کی
نزمیش که به حاسته م ده بیستری ت) و ئیمه ش ده بیستین. ئه و پنی
وابوو دنیا بۆ ئه و لال بووه. ئه و دنیایه ئیتر دنیای ئه و نه بوو. ئه و
له ناو خۆیدا و له ناو ئیش و ئازاره کانیدا دیل ده بوو، به لام ده کریت
ئه و پرسیاره ش بکه یین که ئایا ئیشو نازاری خه لکی دیکه ده ی توانی له و
دیلی و تاریکیه ده ربازی بکات؟ بیگومان نا، چونکه ئیشو نازاری خه لک
له دنیایه کدا بوو که ئه و دۆراند بووی، دنیایه ک که ئیتر هی ئه و نه بوو.
ئه گهر ئه ستیره ی مه ریخ (مارس) گو یه کی گه وره ی ئیش و مه ی نه تی
بوایه و هه موو به ردیکی له نازاردا بیقیژاندایه، نه یده توانی هاو خه میمان
بورووژینیت، چونکه مه ریخ به شیک له دنیای ئیمه نییه. که سیک
که بۆ خۆی پنی وا بیت له ده ره وه ی دنیایه، ئیدی گو ی به ئیشو نازاری
دنیا نادات؛ به لایه وه گرینگ نییه. تاکه پروو داویک که بۆ ساتیک ئه وی
له نازاره کانی دوورخسته وه، نه خۆشی و مردنی سه گه بچوو که که ی
بوو. ئه وه دراوسیکه ی توو په کرد بوو، گوتبووی: گو ی به مرو فیه کان
نادا، که چی بۆ سه گه که ی ده گری! ئه و بۆ سه گه که ی ده گریا،

چونکه سهگه که به پینچه وانهی دراوسینکانی، بووبوو به به شینک له دنیا که یی. سهگه که گویی له دهنگی بوو، به لام مروڤه کان گوئیان لی نه بوو.»

ئیمه که بیرمان له و کچه داماو ده کرده وه، بیدهنگ بووین. پاشان ئافه نارویوس ده رکه ی ئوتومبیله که ی کرده وه و به سهر ئیشاره تی بوو کردم:

«سوار به! له گهل خۆم ده تبه م! جووتیک پیتلوی غاردان و چه قویه کت به قهرز ده ده می!»

ده زمانی نه گهر من له بزووتنه وه ی دراندنی تایه کاندا هاو پینه تی نه که م، هه رگیز که سی دیکه نادۆزیته وه و وهک مروڤینکی دوور خراوه له غور به تی خۆیدا ته ریک ده مینیته وه. زۆرم پین خۆش بوو له گه لی برۆم، به لام هه ستم به ته مبه لی ده کرد. خه والوو بووم و غاردان به و نیوه شه وه به شه قامه تاریکه کاندا فیدا کار بیه کی سه یر بوو. ده ستم گووشی و گوتم: «ده رۆمه وه بۆ ماله وه، به پین ده رۆم.»

ئو سوار ئوتومبیله که ی بوو، دوور که وته وه. له دوا وه چاوم له مارس دسه که ی بریبوو، بۆ نه وه ی له گه لی نه چوو بووم هه ستم به گونا ده کرد. پاشان به ره و ماله وه رۆشتم و دوا ی ماوه یه ک دیسان بیرم گه راپه وه بۆ لای نه و کچه که ئاواتی خۆکوشتن، له ناخیدا وهک گولینکی رهش پشکوتبوو.

بیرم کرده وه: نه و کچه رۆژنیک له پاش گه رانه وه له سهر کاره که ی، نه رۆشته وه بۆ ماله وه، به لکو به بیاسه له شار چوه ده ر. ئاگای له هه یج شتیکی ده ور به ری نه بوو. نه یده زانی هاوینه، یان زستان، به قه راغ ده ریادا ده روات، یان به پال دیواری کارگه یه کدا تیده په ریت. هه رچۆنیک بیت، نه و له میژ بوو که له م دنیا یه دا نه ده ژیا. دنیا که ی نه و رۆحی خوی بوو.

ئاگای له هیچ شتیکی دهورو بهری نه بوو، نه یده زانی هاوینه یان زستان، نه یده زانی به قه راغ ده ریادا ده پوات، یان به پال دیواری کارگه یه کدا تیده په پرت؛ ته نیا ههنگاوی هه لده هینایه وه، چونکه پوچه بینارامه که ی پیویستی به جووله بوو. پوچی نه یده توانی له شوینیک عوقره بگریت، نه گهر نه جوولایه به شیوه یه کی ترسناک ژانی ده کرد. بیر له ددانئیشه یه کی سهخت و به ژان بکه نه وه؛ شتیک ناچارتان دهکات که له مسه ری ژووره که وه بو ئه وسه ری بجولین؛ هیچ هویه کی عهقلانی بو ئه م جووله نییه؛ جووله له خویدا ناتوانیت نازار که م بکاته وه، به لام ددانئیشه که تان، بی ئه وه بزنان بوچی، داواتان لیده کات دریزه به جووله کردنه که تان بدهن.

له بهر ئه وه بوو که کچه که له پوشتنه که ی به رده وام بوو. گه یشته جاده یه ک که ئوتومبیله کان، یه ک له دوا ی یه ک، به خیرایی پیایدا ده پوشتن. ئه و به قه راغ جاده که دا ههنگاوی دهن و یه که یه که تابلوکانی تیده په پاران. ئاگای له هیچ نه بوو. ته نیا له پوچی خو ی رامابوو که جگه له و چند وینه ی سووکایه تیپیکردنه هیچی دیکه ی تیدا نه بوو. نه یده توانی چاو له و چند وینه هه لیگریت، جاروبار که ماتورپسواریک به هار په هار له پالیه وه تیده په ری، ده یزانی

که دنیایه کیش له دهره وهی خوی ههیه، به لام ئەو دنیایهش بیمانا بوو. ئەو دنیایهش بۆش و به تال بوو. ئەو دنیایه هر به که لکی ئەو دههات که پیایدا بروات؛ به هیوای ئیشوئازاری که متر، رۆحه داماو کهی خوی له شوینیکه وه بۆ شوینیکی دیکه بگوینتته وه.

له میژ بوو بیرى له وه ده کرده وه خوی ژیر ئۆتۆمبیلک بخت، به لام ئەو ئۆتۆمبیلانه که به خیرایی به جاده که دا تیده په رین، ده یانترساند. ئەوان هه زاران جار له خوی به هیزتر بوون؛ نهیده زانی که ی و له کوئ ده ویریت خوی بخاته ژیر تابه کانیاں. ده بوايه له ته نشتیانه وه، یان له پیشیانه وه خوی بۆ فری بدانیاه و نهیده توانی؛ هه روا که نه یوانیبوو به سه ره به رپوه به ره که دا که به نا هه ق سه ره نه نشتی کردبوو، بنه پینیت.

ئەو، ئیواره پیکه وتبوو، ئیستا شه و بوو. قاچی دیشا و دهیزانی ئیتر ناتوانیت به ره و پیشتر بروات. له و کات و ساته ی بیهیزییه دا، له سه ره تابلویه کی رووناک چاوی به وشه ی دیژۆن که وت. ماندووییه که ی له بیر چووه وه. پتی وابوو ئەم وشه شتیکی بیر ده خاته وه. هه ولی دا چنگی له یاده وه رپیه کی تیژتییه پر گیرکات: ئایا که سیکى خه لکی دیژۆنی ده ناسی، یان نا؟ که سیک نوکته یه کی خوشی بۆ گنر ابووه وه که له دیژۆن روویدا بوو؟ له پر له وه دلنیا بوو که دیژۆن شاریکی خوشه و خه لکه که شی له و خه لکانه جیاوازان که پیشتر ناسیویه تی. له وه ده چوو له پر یکدا له و بیابانه موسیقای سه مای بیستیت. له وه ده چوو که رووباریک ئاوی زیوین له ناو گۆرستانه وه هه لقولیبیت. ئەری، ده چیت بۆ دیژۆن!

دهستی بۆ ئۆتۆمبیله کان راگرت، به لام ئەوان به رده وام تیده په رین، به ره شه واره ی چراکانیاں ده خست و رانه ده وه ستان.

ديسان ئەو دۆخەكە نەيدەتوانى لىنى دەرباز بېيت لەناخيدا دووبارە و ستىبارەبوو: ھانا بۆ كەسىك دەبات، دەيدويىتت، بانگى دەكات، بەلام ئەو دەنگى نايىستت.

بۆ ماوھى نىوسەعات بېھوودەدەستى لەئۆتومبىلەكان بەرزكردەو، بەلام ئەوان رانەوہستان. شارى پروناكىيەكان، شارى ديژون، ئۆركىستراى سەما لەناوہراستى بىابان، لە تاريكىدا نوقم بوو. دنيا جاريكى ديكەش لىنى دووركەوتەوہ و ئەو ديسان بۆ رۆحى خۆى گەرايەوہكەپ لەبۆشيبەكى رەھا بوو.

پاشان گەيشتەشوئىنك كەجادیەكى بارىك دەھاتەسەر جادەسەرەكيبەكە و پاوہستا: نا، ئۆتومبىلەكانى ئەم جادەبىكەلكن: ئەوان نەژىر خۆى دەننن و پانى دەكەنەوہ، نەدەيبەن بۆ ديژون. لەو جادەش ھاتە دەر و جادەبەكى ئارامترى دوزيبەوہ.

چۆن دەكرى له دنيايه كدا بژيت كه له گهلى ناتە بايت؟ چۆن دەكرى
له ناو خەلكى كدا بژيت كه نه هاوبه شى خەمه كانىانى و نه شادىيه كانىان،
ههروهها بشزانى كه له ئەوان نييت؟

ئەگنيس ئۆتۆمبيلە كەى به رینگه يەكى ئارامدا ليدە خورپى و وهلامى
خۆى دەدايه وه: عەشق، يان سهومهعه. عەشق، يان سهومهعه؛ بهم
دوو رینگه يە دەتوانى كۆمپيوتهرى ئافرينەر رەت بکه يته وه و لى
دەرباز ببیت.

عەشق: ئەگنيس له ميژ بوو بىرى لهم تاقىکردنه وه يە دەكرده وه:
لەيت دەپرسن ئايا حەزده كەيت له پاش مەرگت دووباره زىندوو
ببیته وه؟ ئەگەر به راست كه سىكت خوشويستىت، دەلئى به مەرچىك
كه ديسان له گەل خوشه ويسته كه تدا بىت. ژيان به و مەرجه
به بايه خەكەئە و هيزەت پى ببه خشىت كه له گەل خوشه ويسته كه تدا
بژى. ئەو كه سه كه خوشت دەويت به لاتە وه له ئافراندى خواوند و
خودى ژيانىش بالاتره. ئەلبەتە ئەمە كفرىكى گالته جار ييه به رامبەر
به كۆمپيوتهرى ئافرينەر كه خۆى به بالاترىنى بالاكان و سه رچاوهى
هه موو ماناكان دەزانىت.

به لام زۆربهى هه ره زۆرى مروڤه كان هه رگيز عەشقيان نه ناسيوه
و له وانەش كه پىيان وايه ناسيويانه ته نيا ژماره يەكى كه ميان له م
تاقىکردنه وه يە دەردەچن كه ئەگنيس به خەيال دايناوه. ئەوان بى ئەوه پى
له سه ر مەرچىك دابگرن، دل به و به لئى دووباره زىندوو بوونه وه يە

خوش دەكەن، بە لای ئەوانیشە وەژیان لەعەشق گرینگترە و هەمدیسان بە خواستی خۆیان دەکەونە وەناو داوی ئافرینەر.

ئەگەر کەسێک لەچارەیدا نەنووسرايیت کە لەگەڵ خوشەویستە کەیدا بژی و هیچ شتێکیشی بە لاوە لەعەشق گرینگتر نەبێت، دەتوانی بە شتێکی تر لە فەرمانی ئافرینەر دەربچیت، بچیت بۆ سەومەعە. ئەگنێس رستەیهکی رۆمانەکی ستانداڵی بیرکەوتەو: «ئەو پەنای بۆ سەومەعە ی پارم برد. فابریس پوشت بۆ سەومەعە ی پارم و لەوێ نیشته جێ بوو.» لە هیچ بەشتیکێ ئێو رۆمانەدا ناوی سەومەعە نەبراو، بەلام ئەم رستە ی دواهم لاپەرە ی رۆمانە کە ئێوە نەدەگرینگە کە ستانداڵ وەک ناو و عینوانی ئێو بە شەش بەکاری هیناوە؛ چونکە مەبەستی راستەقینە ی هەموو چیرۆکە کە ی فابریس سەومەعە ی، شوینیک کە لە هەموو خەلک و دنیا دا براو.

سەر دەمانی زوو، ئەوانە کە لەگەڵ دنیا نەدەگونجان و خەم و شادییەکانی دنیا یان بە هیی خۆیان نەدەزانی، پەنایان بۆ سەومەعە دەبرد، بەلام ئەم سەدە ی ئێمە مافی نەگونجان لەگەڵ دنیا بە کەس نادات، هەر بۆیە سەومەعە یەک نییە کە کەسانیکێ وەکو فابریس پەنای بۆ بیەن. ئیتر شوینیکێ دا براو لە خەلک و دنیا بوونی نییە. تەنیا شتێک کە لەم جۆرە شوینانە ماو تەو یاده وەری و ئایدیالی سەومەعە ی، خەونی سەومەعە ی. «ئەو پەنای بۆ سەومەعە ی پارم برد.» ئەگنێس لە پیناوی خەون و روئیای دۆزینە وە ی سەومەعە، سەومەعە ی رینگە چۆلەکانی دنیا، حەوت سالا کە دەچیت بۆ سویس.

ئێو، ساتە وەختیکێ تاییبەتی بیرکەوتە وە کە پرۆژی پوشتنە کە ی ئەزموو بووی، ئێو ساتە وەختە کە بۆ دواهم جار بە گوندە کە دا دەگەرێ. کە ی شتە قەراغ رووباریک و لەسەر گزۆگیاکان راکشا؛ ماو یەکی زور لەوێ راکشا. هەستی دەکرد رووبارە کە دەرژیتە نیو دەروونی وە

هه موو ئازار و پيساييه كانى دهروونى ده شواته وه. خودى خوى
ده شواته وه. نه وه ساته وه ختيكى گرینگ و تاييه تى بوو: نه و خودى
خوى له بىر ده كرد، خودى خوى ون ده كرد. نه و بيخود بوو،
نه وه ش شتيكى ئيجگار خوش بوو.

نه گنيس به ياده و هريى نه و ساته وه خته، بىرۆكه يه كى به ميشكدا
هات كه هه رچه نده ليل و تيرتپهر بوو، به لام زور گرینگ بوو، ئيجگار
گرینگ، بويه هه ولى دا به م وشانه نه و بىرۆكه بؤ خوى رابگريت:

نه وهى كه له ژياندا تهحه مول ناكريت بوون نيه، به لكو بوونى
خوده. ئافرينه ر به كۆمپيوته ره كهى مليارده ها خودى
به ژيانه كانيانه وه هيتا وه ته دنيا، به لام و يپراى نه م هه موو
خه لكه زيندوو، ده كريت ويناى نه وه ش بكه ين كه ته نانته به رله وهى
ئافرينه ريش ده ست به ئافراندين بكات، بوونيكى نه زه لى، بوونيك له
ده ره وهى ده سلات و نفوزى ئافرينه ر بووه و هيتاش هه يه.
نه گنيس نه و پوژه كه له سهر گزوگياكه پاكشابوو سروودى
رووباره كه وهك شه پۆليك ده ر ژايه ده روونيه وه و خودى خوى،
پيساييه كانى خودى خوى ده شوشته وه، ده بووه ها و به شى نه و بوونه
نه زه ليه كه له نه غمهى تپه پىنى زه من و شينايى ئاسماندا خوى
ده نواند. نه و ده يزانى كه هيج شتيك له م حاله ي جوانتر نيه.

نه و ريگه يه كه له جاده كه جودا ده بووه وه و نه گنيسى پيدا ده پوشت
ئارام بوو، نه ستيره دووره كان، نه ستيره بيكوتا دووره كان، به زوور
سه رييه وه ده ره وشانه وه. نه گنيس ئۆتوميله كهى لیده خوڤى و بىرى
ده كرده وه: ژيان هيج شاديه كى تيدا نيه. ژيان، پاكيشانى خودى پر
له ئازاره به دنيا دا.

نه ي بوون؟ بوون شاديه. بوون، به كانيا و بوونه، كانيا و يك
كه جيهان وهك بارانيكى گرم به سه ريدا ده باريت.

كچه كه ماوه يه كي دورودريژ له پښتنه كه ي بهرده وام بوو، قاچي ديشا، ره تلي ددها، پاشان له سهر قيرتاوه كه، له چه قى لاي راستي جاده كه دانيسه. سهرى به نيوان ههردوو شانيدا نه وييووه وه لووتى له نه ژنوى دهدرا، پشته كومه كه ي چاوه پي زهر به تي ئاسن و پولا بوو، هه لده لهرزى. سنگي به قوولدا چووبوو. سنگه له پولا وازه كه ي به گرپكي تال ده سووتا و نه يده هينشه جگه له خوده پرنازاره كه ي بير له هيچي ديكه بكا ته وه. ناواتي بۇ زهر به تيك ده خواست كه خوى بفلقي نينه وه وه ئه و گر هه دامر كينيت.

كاتيك گويى له دهنگي ئوتومبيليك بوو كه لى نزيك ده بووه وه، زياتر كوم بووه وه. دهنگه كه له تاقه تدا نه بوو، به لام له برى ئه و زهر به ته كه چاوه پي ده كرد، هه ستي به بايه كي زور توند له لاي راستي كرد كه نيوه سوورپيكي پندا. گويى له خشه و ناله ي راكيشراني تايه يه ك له سهر قيرتاوه كه بوو، پاشان دهنگي به رزي شكاني ئوتومبيله كه شي بيست. ئه و به چاوى به سترಾಯ سهر پوومه تيبه وه كه له نه ژنوى توند كردبوو هيچي نه دى و بۇ ئه وه ش كه هينشتا زيندوو بوو و وه كو پيشوو دانيسه تبوو، سهرى سوورما.

جاريكي ديكه ش گويى له دهنگي نزيكبوونه وه ي ئوتومبيليك بوو؛ ئه مجاره باكه ي خسته. گويى له دهنگي زور نزيكي شكاني ئوتومبيله كه ش بوو. قيژه قيژ و هه راوها واريكي سهر و ترسناكيشي بيست كه گورچيك به رزي كرده وه. له ناوه راستي جاده يه كي چول راوه ستابوو، نزيكه ي سه دپه نجا مه تريك دورتر، چاوى به ئاگرپك

کهوت و له‌ملاشه‌وه، له‌نزیک خۆی، ئەو قیژه‌قیژ و هاوارە ترسناکە لەنیو چالیکە وەبەرەو ئاسمانی تاریک هەڵدەچوو. قیژه‌قیژ و هاوارە که ئەوەندە بەرەوام و ترسناک بوو که دنیای دەورووبەری، ئەو دنیایە که ونی کردبوو، بە لایە وەرسته‌قیینه و رەنگاوپرەنگ و پر لەزەنازەنا بوو. کچە که لەناوەرستی جادە که راپووستا و هەردوو دەستی بلاوکرده‌وه و لەپر هەستی بەمەزنی و بەهیزی کرد. دنیا، ئەو دنیا ونبوو که نەیدەوێست گویی لێ بگریت، ئیستا دەگەرپایەوه‌بو لای و ئەوەندە جوان و ترسناک بوو که دەیویست بقیژینیت، بەلام نەیدەتوانی. دەنگ لەقورگیدا مردبوو، نەیدەتوانی زیندووی بکاتەوه.

چاوی کچە که بەر شەوا رەوی چراکانی پیشە‌وهی ئۆتۆمبیلی سێهەم کهوت. بەتەما بوو خۆی لێ لابادات، بەلام نەیدەزانی بە کامە لادا بخزیت. گویی لەدەنگی جیپە‌هی تاپەکانی بوو. ئۆتۆمبیلە که بە لایدا تیپە‌پی و دەنگی کهوتن و تیکشکانی بەرزبوو‌وه. لەو کاتەدا هاواریک لەقورگی دەرباز بوو. هیشتا لەنیو چالە که هاواری ئیشوئازار نە‌برابوو که ئەو بۆی سەندە‌وه. پاشان گەرپایە‌وه و هەلات. بە دەم هاوارە‌وه هەڵدەهات و بە لایە‌وه سەیر بوو که بەو دەنگە لاوازی چون دەیتوانی ئاوا بقیژینیت! لەو شوینە که‌ریگە و جادە که یەکرێیان دەگرتە‌وه، تەله‌فۆنیک بەستوونیکە‌وه بەر بوو بوو‌وه. کچە که تەله‌فۆنە‌که‌ی بەرزکرده‌وه: «هەلاوا! هەلاوا!»

لە ئەنجامدا دەنگیک لەودیو هیلە که‌وه‌وه‌لامی دایە‌وه.

«لێرە ئۆتۆمبیلیک که‌وتووه‌تە چالیکە‌وه!»

دەنگە که پرسیا‌ری شوینی که‌وتنە‌که‌ی لێ کرد، بەلام کچە که نەیدەزانی کوینی. بۆیە تەله‌فۆنە‌که‌ی دانا و بەرەو ئەو شارە‌هەلات که دوانیوهرۆ جینی هیشتیبوو.

چەند كاتژمىر لەو ھەويىش بوو كە پروفېسسور ئافەنارىوس باسى گرىنگى دېراندنى تايەى بەمىتۇدى "بەرودايى" بۇ دەكرىم: ئۆتۇمبىلى يەكەم، تايەى لاي راستى پىشەوھ. ئۆتۇمبىلى دووھەم، تايەى لاي چەپى پىشەوھ. ئۆتۇمبىلى سىنھەم، تايەى لاي راستى دواوھ. ئۆتۇمبىلى چوارەم ھەر چوار تايەكە، بەلام ئەمەتەنيا تىۋرىك بوو كە بەھيوا بوو كارىگەرى لەسەر بەردەنگە ژىنگە پارىزەكان، يان ھاوړى خوشباوھرەكەى دابىت؛ لەكاتىكدا بوخۇى بەكردوھەپەرەويى لەھىچ مىتۇدىك نەدەكرىد. ئەو بەشەقامەكاندا پراى دەكرىد و ھەر كاتىك پىي خوش بوايەچەقۇكەى دەردەھىنا و لەنزىكترىن تايەى ئۆتۇمبىلىكى رۇ دەكرىد.

لەرىستورانكەپنى گوتىم كە پىنوئىستەلەدواى ھەر ھىرشىك دىسان چەقۇكەبخەيتەوھناو كىلانى ژىر جاكەتەكەت و بەدەستى بەتال ھەلېنىت. ئەم جۆرەھەلاتنەئاسانتىر و لەبارى ئەمنىشەوھچاكتىرە: كارىكى عاقلانەئىيەكەكەسىك بەچەقۇوھەبتىنىت و خۆت بخەيتەمەترسىيەوھ. دەبىبەگورجى و لەچەند چركەدا تايەكان بىرېنىت.

بەداخوھەھەرچەندە ئافەنارىوس لەتىۋرەكانىدا دۇگم بوو، بەلام بەكردوھەبىدەربەست بوو، پەپرەويى لەھىچ مىتۇدىك نەدەكرىد و بە شىۋەيەكى ترسناك ھەزى لەھەلېژاردنى ئاسانتىرېن رىگە بۇ خۇدەربازكرىد بوو. ماوھەيەكى كەم لەوھەويىش، لەشەقامىكى چۆل،

دوو تايەى ئۆتۆمبىلىكى دراندبوو، پاشان ھەستا بوو ھەسەر پى و بەپىچە وانەى ھەموو رېسا ئەمنىيەكان، لەكاتىكا كەھىشتا چەقۆكەى بەدەستەو بوو، ھەلاتبوو. ئۆتۆمبىلەكەى دىكەش كەبەتەما بوو تايەكانى بدېنىت لە سووچىك راگىرابوو. ئەو كەھىشتا چوار پىنج ھەنگاۋ لىنەو دەور بوو (بە پىچە وانەى رېسايەكى دىكە) زۆر زوو دەستى بەرزكردەو ھەواكات لە لای راستىيەو ھەوا رىكى بىست. ئىك كەلە ترسان وشك بوو بوو، لىي وردبوو بوو ھە. وا دياربوو ئەو ئنە، كاتىك ئاقە نارىوس ھەموو ھۆشى لای مەبەستەكەى بوو، لەپىچى شەقامەكەو دەركەوتىت. ھەردووكيان بى ئەو بچولەين بەرەو پووى يەكتر راو ھەستا بوون، ئاقە نارىوسىش لە ترسان دەستى بە ھەوا مابوو ھە. ئنەكەنەيدەتوانى چاۋ لە چەقۆكەى ھەلگىرەت، دىسان قىژاندىيەو. دواى ئەو قىژەبوو كە ئاقە نارىوس ھۆش خۆى ھاتەو ھە چەقۆكەى بۇ بن چاكەتەكەى بردەو. ئەو، بۇ ھىور كىردەو ھى ئنەكەزەردەخەنەيەكى كىرد و لىي پرسى: «سەعات چەندەيە؟»

پىدەچو ئەم پرسىارە لە چەقۆكەى زىاتر ئنەكەى ترساندىت، بۆيە بۇ جارى سىنەم قىژاندىيەو. لەو كاتەدا چەند رېبوار بە شەقامەكەدا تىدەپەرىن و ئاقە نارىوس ھەلەيەكى كوشندەى كىرد. ئەو ئەگەر دىسان چەقۆكەدە رېبوتايەو بەتورپىيەو ھەرايوە شاندايە، ئنەكە ھۆش خۆى دەھاتەو ھەلەھات، ئەوسا رېبوارەكانىش بەدوايدا ھەلەھاتن؛ بەلام لەباتى ئەو، بىرارى دا كارىك بكات كەگوايە ھىچ رووینەداو ھە دىسان بەدەنگىكى دۇستانەو پرسىارەكەى دووبارە كىردەو: «دەكرى پىم بلىنى كاترمىز چەندەيە؟»

کاتیک ژنه که زانیی خه لک لئیان نزیک ده بنه وه و ئافه نارویوسیش به ته ما نییه نازاری بدات، بۆ جاری چوارهم قیژاندیه وه و به دهنگی بهرز به پیتوواره کانی گوت:

«به چه قو هه ره شهی لئ کردم! ده یویست ده ستریزیم بکاته سه!»

ئافه نارویوس به جووله یه کی بیگونا هانه دهستی لئک هه لبری و گوتی:

«داوام لئ کرد پیم بلی سه عات چه نده یه!»

پیاویکی کورته بالا به جلو بهرگی پۆلیسییه وه، له نیو خه لکه که هاته دهر و پرسیی چی پوویداوه. ژنه که دووباره گوتیه وه که ئافه نارویوس به ته مابوو ده ستریزیمی بکاته سه.

پۆلیسه کورته بالا که به شه رمه وه له ئافه نارویوس نزیک بووه وه. ئافه نارویوس که مه زنا یه تیه پشکۆکه ی بۆ گه رابوو وه، دهستی بهرز کرده وه و به ویقاریکه وه گوتی:

«من پرۆفیسۆر ئافه نارویوسم!»

ئهم وشانه و ویقاری دهر برینه که ی کاریکی زوریان کرده سه پۆلیسه که، زوری نه مابوو داوا له خه لکه که بکات بلاوه ی لئ بکن و ریگه ی بدات که بروت، به لام ژنه که، که ئیستا ئیتر نه ده ترسا، به دۆخیکی هیرشکارانه وه نه راندی:

«تو رهنگه پرۆفیسۆر کاپییارپوس یان ههر که سینکی دیکه بیت!

به لام به چه قو هه ره شهت لئ کردم!»

له و کاته دا پیاویک له دهر که ی مالیکی نزیک له پوویداوه که هاته دهر. ئهو، وهک که سینک که به دهم خه وه به ریگه دا بروت، لئیان

نزيكبووه و كاتيك ئافه ناريوس گوتى «من هيچ كارىكم نه كردوو هجگه له وهى كه لىم پرسىوه سعات چه ندهيه» راوه ستا. ژنه كه كه ههستى ده كرد ئافه ناريوس خهريكه به ويقاره كهى هاوسۆزى رېيواره كان به لاي خويدا راده كيشيت، به ره و پۆليس كه رۆشت و نه راندى:

«ئو چه قۆيه كى له ژير جا كه ته كه يه وه شار دووه ته وه! چه قۆيه كى كه وره! بيگه رين با بوتان ده ربكه ويت.»

پۆليس كه شانى هه لته كاند و به دۆخى كى لى بووردنخوازانه وه گوتى: «ده كرئ لوتف بكه يت و دوكمه ي جا كه ته كه ت بكه يته وه.» ئافه ناريوس بۆ ساتيك نه جوولا. پاشان كه زانىى هيچ چارىكى نيه هجگه له وهى كه به قسه ي بكات، به كاوه خو دوگمه كانى كرده وه. ئه وسا چا كه ته كهى هه لدايه وه وه موويان ئه و سىسته مه وه ستايانه ي ده ورى سنگى و چه قو گه وره ترسنا كه كه يان بينى كه پنيه وه هه لواسر ابوو.

خه لكه كه به سه رسوورمانه وه ئاخى كيان هه لكيشا و كابرا خه وگه ره كه ش چو بۆ لاي ئافه ناريوس و گوتى:

«من پاريزه رم. ئه گه ر پنيوستت به يارمه تى بوو، ئه مه كار ته كه مه. ئىستا ده مه وئ شتىكت پى بلىم، تۆ نابى وه لامى هيچ پرسىارىك بده يته وه. تۆ ده توانى له سه ره تا وه داوا بكه يت پاريزه رىكت له لا بيت.» ئافه ناريوس كار ته كهى لى وه رگرت و خسته ي گيرفانيه وه. ئه وسا پۆليس كه قولى گرت و به رېيواره كانى گوت:

«بلاوه بكه ن! برۆن به شوين كارى خۆتانه وه!»

ئاقەناریوس بەرگریی له خۆی نه کرد. زانیی که گیراوه. دوای
ئوه که هه موویان چاویان بهو چه قۆیه که وت
که به سنگیه وه به ربوو بو وه وه، ئیتر بچوو کترین هاو خه مییه کی
به پرومتهی خه لکه که وه نه بیینی. سه ری به ره و پیاوه
پاریزه ره که وه رچه رخاند که کارته که ی دابوو یه، به لام ئه ویش بین
ئه وه ی ئاوری لی بداته وه خه ریکبوو ده پرشت: ئه و به ره و
ئوتومبیله که ی چوو، کلیلی له قفله که یدا سووراند. ئاقه ناریوس مه جالی
بوو سه یرینکی ئه و پیاوه بکات که له ئوتومبیله که ی دوور که وته وه و
له لای یه کینک له تایه کانی هه لترووشکا.

له هه مان کاتدا پولیسه که ش قولی ئاقه ناریوسی گرت و له گه ل
خۆی بردی.

کابرا که له لای ئوتومبیله که ی هه لترووشکابوو، ئاخیکی به رزی
هه لکیشا:

«ئه ی خودایه گیان!»

ئه وسا وه ها گریا که هه موو له شی که وته له رزین.

كابرا به گريانه وه به پليكانه كاندا به ره و ئا پارتمانه كه ي هه لگه را و خيزا به ره و ته له فؤنه كه هه لات. هه ولى دا ته له فؤن بؤ تاكسييه ك بكات. گوینى له دهنگىكى زور خووش بوو كه له وه بهر هيلى ته له فؤنه كه وه ده يگوت: «پاریس ته كسى، تكايه چاوه پرى بن، ته له فؤنه كه دامه خه ن...» دواتر گوینى له دهنگى موسيqa بوو، دهنگى كورسىكى ژنانه و زرمه زرمى ته پل. پاش ماوه يه ك ديسان ئه و دهنگه خووشه موسيqa كه ي بپرى و داواى لى كرد ته له فؤنه كه ي به دهسته وه بيت. هه زى ده كرد هاوار بكات كه ژنه كه ي خهريكه ده مرى و ناتوانيت سه بر بكات، به لام ده يزانى هاواره كه ي بينه ووده يه، چونكه ئه و دهنگه خووشه تومار كر ابوو، كه س نه بوو گوینى له قسه كانى بيت. پاشان ديسان دهنگى موسيqa كه به رزبووه وه، كورسى دهنگه كان، هاوار و زرمه زرمى ته پل و... داواى ماوه يه ك گوینى له دهنگى ژنىكى راسته قينه بوو، به وه دا زانىى كه دهنگى ناخووش و به په له بوو. كاتيك گوتى پينويستى به تاكسييه كه كه چه ندسه د كيلومه تريك بؤ ده ره وه ي پاريسى ببات، خاوه نى دهنگه كه خيزا په يوه ندييه كه ي قرتاند و ئه و كه دريژه ي به قسه كانى دا و گوتى زور پينويستى به تاكسييه، ديسان دهنگى موسيqa و ته پل و كورسى ژنه كان به رزبووه وه و پاش ئيستىكى زور دهنگه كه داواى لى كرد ته له فؤنه كه ي به دهسته وه بيت و سه بر بكات.

ئەو تەلەفۇنەكەى دانا و ژمارەى يارىدەدەرەكەى گرت، بەلام
لەباتى يارىدەدەرەكە، گويى لەدەنگەتۆماركراوہكەى بوو كەلەوبەر
ھیلەكەوہولامى دەدايەوہ. دەنگىكى شوخ و بىزاركەر كەبزەيەك
ناخۇشى كردبوو: «خۆشالم كەمنت بىر كەوتووتوہتەوہ. نازانى
چەندەم بىن ناخۇشەكەناتوانم قسەت لەگەل بكەم، لى ئەگەر
ژمارەكەت بلىتت، بەخۇشيبەوہلەيەكەم دەرفەتدا تەلەفۇنت بۆ
دەكەمەوہ...»

ئەو گوتى: «گەوجە» و تەلەفۇنەكەى قرتاند.

«بۆچى بريژىت لەمال نىيە؟ دەبوايەتا ئىستا بەھاتايەتەوبۆ
مالەوہ.» ئەمەى سەدجار لەخۇى پرسى، پاشان چوو سەيرى
ژوورەكەى بكات، ھەرچەندەپى تىنەدەچوو بريژىت ھاتىبىتەوہو ئەو
گويى لەدەنگى نەبووبىت.

دەبى تەلەفۇن بۆ كىيى دىكەبكات؟ لاورا؟ بىنگومان لاورا پىيى
خۇش دەبىت كەئۆتۆمبىلەكەى خۇى بداتى، بەلام پىداگرىش دەكات
كەلەگەلى بچىت. ديارە خۇ ئەوئىش ناتوانىت لەگەل خۇى بىيات:
ئەگنىس نىوانى لەگەل خوشكەكەى تىكچووہو پاولىش نايەوى
كارىك بكات كەئەگنىس پىيى خۇش نەبىت.

پاشان بىرى بىرنارد كەوتەوہ. ھەموو ھۆكارەكانى
دووركەوتتەوہى لەبىرنارد، لەپرىكدا بە لايەوہگەوجانەو سووك
بوون. ژمارەكەى گرت. بىرنارد لەمالەوہبوو. پاول داواى لى كرد
ئۆتۆمبىلەكەى بۆ بىتتت، چونكە ئەگنىس كەوتووتەناو چالىكەوہ و
ئىستا نەخۇشخانەئەم ھەوالەى بىن راگەياندوہ.

«ھەر ئىستا دىم.»

بیزنارد ئه‌وه‌ی گوت و پاول له‌په‌ر هه‌ستی کرد که زۆری
خۆشده‌وێت. هه‌زی ده‌کرد له‌باوه‌شی بگه‌ڕیت و سه‌ر بخاته‌سه‌ر
سه‌نگی و بگه‌ڕی.

ئه‌و ئیستا خۆشحال بوو که بریژیت له‌ماله‌وه‌نییه. هه‌موو شتیکی
له‌ناکاو و ن بووبوو، ژنخوشکه‌که‌ی، که‌چه‌که‌ی، هه‌موو دنیا، هه‌چ
شتیک نه‌ما‌بوو جگه‌له‌ئه‌و و ئه‌گنێس. ئه‌و نه‌یده‌و‌یست که‌سی
دیکه‌یان له‌گه‌ل بیت. له‌وه‌دلتیا بوو که ئه‌گنێس خه‌ریکه‌ده‌مه‌ریت.
ئه‌گه‌ر حاالی زۆر خراپ نه‌بوایه‌به‌و نیوه‌شه‌وه‌له نه‌خۆشخانه‌یه‌کی
گوندییه‌وه‌ته‌له‌فونیا ن بۆ نه‌ده‌کرد. ئه‌و ئیستا بیری له‌هه‌چ
نه‌ده‌کرده‌وه، جگه‌له‌وه‌ی که تا ئه‌گنێس زیندوو‌ه‌بیگاتی. تا بتوانیت
جاریکی دیکه‌ش ماچی بکات. ئاره‌زووی ماچکردن هه‌موو گیانی
داگیر کردبوو. ئاره‌زووی ماچیک، ماچی کۆتایی، تا بتوانیت
روومه‌تی وه‌ک کلافه‌یه‌ک، به‌رله‌وه‌ی و ن بیت و ته‌نیا یادیک له‌خۆی
به‌جینیلت، بۆ خۆی رابگه‌ڕیت.

ئیستا ئیتر جگه‌له‌سه‌برکردن هه‌چ چاریکی دیکه‌ی نه‌بوو. ده‌ستی
به‌خاوینکردنه‌وه‌ی میزی نووسینه‌که‌ی کرد و سه‌ری له‌وه‌سوورما
که‌چۆن ده‌توانیت له‌کاتیکی ئاوادا کاریکی ئه‌وه‌نده‌بیمانا بکات. که‌ی
ئه‌وه‌گرینگه‌میزه‌که‌ی خاوین و ریکوپیک بیت، یان نه‌بیت؟ یان بۆچی
ئیستا کارته‌که‌ی به‌پیاویکی نه‌ناسراو دا؟ به‌لام نه‌یده‌توانی به‌ر
به‌خۆی بگه‌ڕیت: هه‌موو کتێبه‌کانی بۆ لایه‌کی سه‌ر میزه‌که‌گۆیژایه‌وه،
پاکه‌تنامه‌کۆنه‌کانی گرمۆله‌کرد و فرییدانه‌ناو ته‌نه‌که‌ی خوله‌که‌وه.

ئەو زانىنى كە كاتىك كارەسات رۇدەدا مۇۋە، ۋەك
ئەۋەكە بەدەم خەۋە ۋە بىرۋات، ئەم جۆرە كارانە دەكات. پاشماۋە
ۋەزە رۇۋانەى بەسەر نەردەى ژيانە ۋە پرايدە گرېت.
سەيرى كاتر مېرەكەى كرد. بەھۋى دېرانى تاىەى ئۇتۇمبېلەكەى ۋە
تا ئىستا لانىكەم نىوسەعاتى بەفېرۇ چوۋبوو. لەبەر خۇيە ۋە، بە
بېدەنگى بەبېر ناردى گوت: پەلەبكە، پەلەبكە با برېژىت لېرەنە مېنىت.
ۋا بكە بەتەنیا بېرۇم بۇ لای ئەگنېس، ۋا بكە لەكاتى خۇيدا بېگەمى.
بەلام بەخت يارى نەبوو. كاتىك بېر نار دات كە برېژىت
گە پابوۋە ۋە. ئەو جوۋتە ھاۋرې كۆنە باۋە شىيان بەيەكتردا كرد.
بېر نار د گە پرايە ۋە بۇ مالاكەى ۋ پاول ۋ برېژىت سوار ئۇتۇمبېلەكەى
برېژىت بوون. پاول چوۋە پىشت سوكانەكە ۋ بەۋپەرى خېرايىە ۋە لىى
خوپى.

ئەگنيس لە پيش خۆي، چاوي بە لەشی شووش و باريکی کچیک
 لەسەر جادە کە کەوت کە لە بەر تيشکی چراکانی پيشە وەي
 ئۆتۆمبیلە کە دە درەوشايە وە؛ کچە کە دوو دەستی لیک بلاو کردبوو،
 دە تگوت خەریکە سە ما دە کات؛ دە تگوت سە ما کە ریکی بالە یە کە لە
 کۆتایی پرۆگرامە کە پەردە کە دە کیشیت، چونکە لە وەودا هیچ نییە،
 هیچ لە و پرۆگرامە نە ما وە هە مووی لە ئانوساتیکدا لە بیر دە کريت،
 هە مووی جگە لە و دوا هەم وینە. لە وەودا تە نیا ماندووییە،
 ماندووییە کی قوول، وە ک چالیکي ئیجگار قوول، ئە وەندە قوول کە
 ئە گەرچی هیشتا هوشی مابوو دە یزانی خەریکە دە مریت، کە چی
 پزیشک و پەرستارە کان پێیان وابوو لە هۆش خۆی چووە. ئە و
 تە نانە ت دە ی توانی تووشی سە رسوورمانیش ببیت، چونکە هەستی
 بە خەم و داخ و ترس و ئەم شتانە نە دە کرد کە تا ئیستا پیتی وابوو
 پە یو هەندیان بە بیرۆکە ی مردنە وە هە یە.

پاشان چاوی بە پەرستارە کە کەوت کە بە ژوور سە رییە وە
 نە و ییە وە و گویی لە دەنگی بوو کە گوتی: «مێردە کە ت بە رپۆتە یە،
 بە رپۆتە یە ببیت بۆ لات. مێردە کە ت...»

ئەگنئس بزەى ھاتى. بۆچى؟ بىرى شتىكى ئەو
پرۇگراممەكەوتەوئەكەفەرامۇشى كىردىبوو: ئەرى، ئەو شىوئى كىردىبوو.
ئەوسا ناوى مىزدەكەشى بىرکەوتەوئە: پاول. ئەرى پاول، پاول.
بزەكەى بۇ ئەوئە بوو كەكتوپر لەگەل دىنئايەكى وئىبوودا بەرەووپوو
بووبووئەو. وەك ئەوئەبوو كەورچىكى لاسىقت پىشان بەن كە
پەنجا سال بىت ئەتدىبى و بىناسىبەو.

بەھىمنى لەبەر خۆبەوئەگوتى پاول و بزەى ھاتى.
ھەرچەندەدىسان ھۆكارى بزەكەى لەبىرچووئەو، بەلام بزەكەلەسەر
لىئوى ماىئەو. ماندوو بوو، ھەموو شتىك ماندووى دەكرد. جگە
لەوئەش تاقتى ھىچ نىگايەكى نەبوو. چاوى بەستبوو تا ھىچ شت و
ھىچ كەس نەبىئىت. ئەوئەى لە دەوروبەرى تىدەپەرى نىگەران و
شپىزەى دەكرد. ھىوادار بوو ھىچ روونەدات.

دىسان بىرى كەوتەوئە: پاول. پەرسىتارەكەچى پى گوت؟ كى
دەت؟ كى بەرئەوئە؟ لەپرىكدا يادەوئەرى ئەو پرۇگراممەلەبىرکراوئەى
ژىانى خۆى زىاتر لى روونبووئەو. پاول. پاول بەرئەوئەكەبىت! لەو
كاتەدا بەوپەرى ئارەزووئەھىوادار بوو كە نەبىئىت. ماندوو بوو،
نەيدەوئەست كەس سەرى بكات. نەيدەوئەست پاول سەرى بكات.
نەيدەوئەست پاول ئاگای لەمردنەكەى بىت. دەبى پەلە لەمردنەكەى
بكات.

بۇ دوھەم جار نمونەسەرەككەى ژىانى دووبارەبووئەو:
خەرىكبوو راي دەكرد و كەسىكىش بەدواىەوئەبوو. پاول شوىنى
كەوتىبوو؛ ئەو ھىچى بە دەستەوئەنەبوو، نەپىزس و نەشانەو

نه ته و قی سه ر. ئه و بئ چه ک بوو، پرووت بوو، ته نیا
روو پو شه سپییه که ی نه خوشخانه ی له به ردا بوو. خوی له و دوا هم
شوینه بینیه وه که ئیتر که س نه یده توانی یارمه تی بدات، له و
شوینه که هر ده ی توانی پشت به خیرایی پاکردنه که ی خوی ببه ستیت.
کی خیراتر ده بیت؟ پاول، یان ئه و؟ مردنی خوی، یان که یشتنی
پاول؟

ماندوو تر بوو، ههستی ده کرد به په له دوور ده که ویتته وه؛ ده تگوت
که سیک خه ریکه چرپا که ی له پشته وه پرا ده کیشیت. چاوه کانی هه له پنا و
په رستاره که ی به جلی سپییه وه بینی. روومه تی چۆن بوو؟ وه بیری
نه ده هاته وه. پاشان ئه م وشانه ی به میتشکدا هات: «نا، ئه وان له وی
روومه تیان نییه.»

کاتیک پاول و بریژیت له چرپاکه نژیک بوونه وه، پاول بینیی له شی به چهرچه ف داپۆشراوه. ژنیک به جلی سپیبه وه پئی گوتن:

«چاره که سه عاتیک له مه و پیش مرد.»

کورتیی ئه و ماوه که پاولی له دواهم ساته کانی ژیانی ئه گنيس جودا کرد بووه وه، ناوئومیدییه که ی زیاتر کرد. چاره که سه عاتیک درهنگ گه یشتبوو، نهیدیوو. چاره که سه عاتیک درهنگ هاتبوو، نهیتوانیبوو ژیانی قرتاوی خوی که به شتیه یه کی بیتمانا جیا بو بووه وه، ته واو بکات. پئی وابوو له هه موو ئه و سالانه دا که پیکه وه ژیا بوون، ئه گنيس هه رگیز به راست هی ئه و نه بووه. ئه و هه رگیز به راست خاوه نی ئه گنيس نه بووه و ئیستاش له کوتایی چیرۆکه که یان، واته له ترۆپکی سه ربورده ی عه شقه که یان، له دواهم ماچیش بیته ش بووه؛ دواهم ماچ بۆ ئه وه ی بتوانیت له ده میدا ئه گنيس زیندوو بیلتیه وه، بۆ ئه وه ی بتوانیت له ده میدا رایبگریت.

ژنه سپیپۆشه که چه رچه فه که ی لادا. پاول ئه و روومه ته زور ناشنایه ی دی، روومه تیکی بیرهنگ، جوان و هاوکاتیش جیاواز. لێوه کانی هه رچه نده وهک هه میشه ئارام بوون، به لام هیلکیان ساز

کردبوو که ئه وهه رگیز نهیدیبوو. پرومه تی حاله تیکی بوو که ئه و
تیننه ده گه یشت. نهیده توانی بنه ویتته وه و ماچی بکات.

بریژیت له پال پاولدا گریا، سه ری خسته سه رسنگی و به دهم
گریانه وهه له رزی.

پاول جاریکی دیکه ش سهیری نه گنسی کرده وه، ئه و
بزه تاییه تیه که هه رگیز به پرومه تیه وه نهیدیبوو، ئه و بزه نامۆیه ی سه ر
پرومه تیک که پیلوی چاوه کانی به سترابوو، بۆ ئه و نه بوو. ئه و
بزه بۆ که سیک بوو که پاول نهیده ناسی و شتیکی ده گوت که ئه و
نهیده فامی.

ژنه سپیوشه که توند قۆلی پاولی گرت؛ ئه و خه ریکبوو
ده بوو رایه وه.

به‌شی شه‌شهم

رووپه‌ره

کۆرپه‌هر که له دایک ده‌بیت مه‌مکی دایکی ده‌مژیت. دوای
ئوه‌که دایکی له‌شیری ده‌بپیته‌وه، قامکه‌گه‌وره‌ی خۆی ده‌مژیت.

جاریک رۆبه‌نس له‌ژنیکی پرسى:

«بۆ رینگه به‌من‌داله‌که‌ت ده‌ده‌ی قامکی خۆی بمژیت؟ لانیکه‌م

ده‌سالی ته‌مه‌نه.»

ژنه‌که‌توورپه‌بوو:

«تۆ ده‌ته‌وی به‌ر به‌قامک‌مژینه‌که‌ی بگری؟ ئه‌و به‌م کاره‌ی
ناهیلت له‌سنگ و مه‌مکی دایکی دابپیت! تۆ ده‌ته‌وی ده‌روونی
بریندار بکه‌یت؟»

ئاوایه‌ که‌ من‌دال تا ته‌مه‌نی سیانزه‌سالان قامکی گه‌وره‌ی خۆی
ده‌مژیت و پاشان، له‌بری ئه‌وه‌ خیرا جگه‌ره‌یه‌ک به‌لالیویه‌ده‌نیت.

دواتر رۆبه‌نس له‌و ژنه‌که‌به‌رگری له‌قامک‌مژینی من‌داله‌که‌ی ده‌کرد
نزیک بووه‌وه‌و له‌کاتی جووتبووندا قامکه‌گه‌وره‌ی له‌لیوی هه‌لسوو.
ژنه‌که‌ش، له‌کاتیکدا سه‌ری به‌راست و چه‌پدا ده‌جوولاند، قامکی بۆ
مژی. ئه‌و هه‌ردوو چاوی خۆی قووچاندبوو، به‌خه‌یال له‌گه‌ل دوو
پیاو‌دا جووت بووبوو.

ئهم رۆوداوه‌بچووکه‌بۆ رۆبه‌نس سانه‌وه‌ختیکی گرینگ بوو. ئه‌و
شیتوازیکی چاکی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ژنان دۆزیبووه‌وه: له‌کاتی

په یوه نډی سینکسیدا قامکی گه وره ی له لئیویان هه لده سوو، سه یری
په رچه کرداره که یانی ده کرد. نه وانهی که قامکیان دهمزی، به بی هیچ
گومان و دوودلییه ک به دره وشت بوون و نارزه زوی سینکسی
به کومه لیان بوو، به لام نه وانهی که گوئیان به قامکی نه ددها، له
ناست نه و به دره وشتییه که پر و کویر بوون.

یه کیک له و ژنه به دره وشتانه به راست عاشقی روه نس بوو بوو.
نه و جاریک پاش جووتبوونه که یان قامکی روه نسی گرت و ماچی
کرد، نه مه به و مانایه بوو که: ئیستا من دهمه وی قامکت به راست
بیته و به قامک. من خوشحالم که ئیستا، پاش هه موو خه یال و
فانتازیا کانم، لیره له گه ل تو به ته نیام.

سووری گوړانی قامکه گه وره، یان: جووله ی میله کان له سه ر
روپه رهی کاترمیری ژیان.

میلەکانی کاتژمیر لەسەر ڕووپەڕەیهکی بازنەیی دەسوورپێنەوێ. ئەستیرەناسەکانیش شەکلەئاسمانییەکان لەشیوەی ڕووپەڕە، یان ڕووتەختەیهکی بازنەیی ژمارەدار دەکێشنەوێ. فالی ئەستیرە، یان ھۆرۆسکۆپیش وەک ڕووپەڕە ی کاتژمیرە. ئیمە ڕوامان بەدواییینی ئەستیرەناسەکان ببیت، یان نا، فالی ئەستیرە، یان ھۆرۆسکۆپ بریتییە لەخواریەکی ژیان کە ئاوەزیکێ مەزنی لەخۆیدا ھەلگرتووە.

ئەستیرەناس چون فالی ئەستیرەتان بۆ دەگریتەو؟ ئەو، بازنەیک دەکێشیتەوێکەوینای گەردوونەو بەدوازدە بەش، دابەشی دەکات کە ھەر بەشێکی بە جیا شەکل، یان وێنەیهکی ئاسمانی، وەک نیری، گا، دوو پەیکەر و... پیشان دەدا؛ ئەوسا لەسەر ئەم شەکلەئاسمانییانە ھەندیک سەمبول کەنیشانە ی خۆر و مانگ و ھوت ئەستیرەن، لەو شوێنەتایبەتییانە دادەنیت کە لە کاتی لەدایک بووندا لەوئ بوون. ئەمەوێک ئەوێوایە کە ئەستیرەناس لەسەر ڕووپەڕە ی کاتژمیریک کە بە شیوەی سروشتی بە دوازدەبەش دابەش کراوە، نو ژمارە ی دیکەشی بە ھەرپەمەکی دانابیت. نو میل لەسەر ئەم ڕووپەڕە دەسوورپێنەوێکە بریتین لەخۆر و مانگ و ئەو ھوت ئەستیرەکە بە درێژایی ژیان بە ئاسماندا دەگەڕین. ھەر ئەستیرەیک ژمارەیکە کە بەردەوام لەگەڵ ئەستیرە، یان ژمارەکانی

دېكەشكلىكى نوې ۋەردەگرن كەنیشانەنى نەگۈرپى ھۈرۈسكۆپ ،يان فال و دوايىنى تۆيە.

ھەيكەلى دووبارەنەبووى ئەم ئەستىرانەلە ساتەۋەختى لەدايكبووتندا، شكىل و شىۋازى پەوتى ھەمىشەيى ژيان و پىناسەي قەدەرى و چارەنووسى تۆ ديارى دەكەن. ئەو ئەستىرانەكەلەھۈرۈسكۆپەكەي تۇدا بىجۈولە ۋەستاۋن، بەنسبەت يەكتەرەۋە ھەندىك گۈشەساز دەكەن كەپرەھەندەكانيان، بە دەرەجەي جياۋاز، ھەلگى ماناي جياۋازى (ئەرىنى، نەرىنى، يان بەتال): بىھىننەپىشچاۋى خۇتان كە"فېنوس"ى عاشقىپىشەي ئىۋەلەكەل"مارس"ى جەنگاۋەرتان ناتەبايە؛ "خۇر" كەنیشانەي كەسايەتتى كۆمەلايەتتى ئىۋەيە، بەپەيۋەندى لەگەل وزەي "ئورانوس"ى گورىخەۋەبەھىز دەبىت؛ ئارەزوۋى سىكىسى كە"مانگ" سەمبوليەتى، لەگەل"نېپتون"ى خەياللاۋىدا يەك دەگرنەۋە... ھتە، بەلام مىلى ئەستىرەكان لەسوۋرى گەپرانەكەياندا، لەخالەۋەستاۋەكانى ھۈرۈسكۆپ دەدرىن و توخم و پەگەزى جۇراۋجۇرى بابەتەكانى ژيانتان ۋەگەپ دەخەن (ۋاتەلاۋازيان دەكەن، يارمەتبيان دەدەن، يان ھەپەشەيان لى دەكەن). ئەمەژيانى ئىۋەيە: ئەم ژيانەلەرۋمانىكى پەر لەپووداۋ و كارەسات ناچىت كەپالەۋانەكەي بەردەۋام بەرەۋپوۋى پووداۋى تازەدەبىتەۋەكەخالى ھاۋبەشيان نىيە، بەلكو لەئاۋازىك دەچىت كەمۇسقىقازانەكان پىتى دەلېن: تىمىك بەچەند ۋارىياسىۋنەۋە.

ئورانوس تا رادەيەك بەھىمنى بەھەموو ئاسماندا دەسوۋرپىتەۋە. ھوت سال دەخايەنىت تا شكىل، يان وىنەيەكى

ئاسمانى بېيۇيت. ئىستا واى دابننن كهئەمىرۇ ئورانوس لەگەل خۇرى ھۆرۇسكۆپەكەى ئىئو لەپەيوەندىيەكى خراپدا بىت (بۇ نمونەبە نىسبەت يەكتىرەوگۆشەيەكى ۹۰ دەرەجەساز بكن)، ئاوا ئىئو لەقۇناغىكى دژوارى ژيانئاندا. پاش بىستويەك سال ئەم دۇخەدىسان دووبارە دەبىتەو (ئەمجارە ئورانوس لەگەل خۇرى ھۆرۇسكۆپەكەى ئىئو دەكە وىتەگۆشەيەكى ۱۸۰ دەرەجەو كە ھەمدىسان نىشانەى بىتەختى و كلولىيە)، بەلام ئەم لىكچوونە فرىودەرە، چونكە لەو كاتەدا كە ئورانوس ھىرشى بۇ خۇرەكە تان ھىئاو، ئەستىرەى "ساتۇرن" لەگەل فىنۇس لەپەيوەندىيەكى ئەو ەندە چاكدايەكە ئەو زىيانە بە ئارامى بە لاتاندا تىدەپەرىت. ئەمەو ك ئەو ەوايە كە دىسانەو ەتوشى نەخۇشىيەكەى پىشوو تان بىنەو، بەلام ئەمجارە يان خۇتان لە نەخۇشخانەيەكى خەيالدا بىننەو كە لە باتى ئەو ەى پەرەستارىكى توورە ئاگای لىتان بىت، فرىشتەكان بە ژوور سەرتانەو ەسورپىنەو.

وا ديارە ئەستىرەناسى، فىزى قەدەر خوازىمان دەكات. تۇ ناتوانى لەبەر چارەنوسى خۇت ھەلبىت! بە بۇچوونى من ئەستىرەناسى (تكايە تىيگەن، مەبەستم لە ئەستىرەناسى، وەك خوازەى ژيانە) بابە تىكى زۇر وردىبىنانە تر دەھىننە ئاراو. ئىئو ناتوانن خۇتان لەرەوتى ژيانئان دەر باز بكن! ئەم گوتەبەو مانايەيەكە نابىت تەسلىمى ئەو ە ھەمەبىن كە گوايە دەتوانن سەرلەنوى دەست بە ھەموو شتىك بكنەو ە و ژيانىكى تازەساز دەكن كە لە ژيانەكەى پىشوو تان نەچىت، يان بە گوتەيەكى دىكە، لە سفەرەو دەست پىدەكەنەو. ژيانى ئىئو ە ھەمىشە لە ھەمان كەرەستەو خىشت و كىشەو

گرفتانه سازده کريت و ئه وهی که له سه ره تادا پیتان وایه «ژيانیکی تازه»یه، پاش ماوهیه کی کهم بۆتان درده که ویت که ئه وه هر ژيانه که ی پیشووی خۆتانه که گۆراوه.

«هۆرۆسکۆپ» له کاتژمیر دهچیت و کاتژمیریش قوتابخانهی کۆتاییه. کاتیک میلیک سوورپه که ی ته واو دهکات و دهگه پیته وه بۆ خالی دهسپیک، ئه وه قوناغیک کۆتایی هاتووه. نو میل به خیرایی جیاوازه وه له سه ر پووته خته ی هۆرۆسکۆپه که وه به رده وام قوناغیک کۆتایی پین دیت و قوناغیکی دیکه دهست پینده کاته وه. مرۆف، ئه و کاته که هیشتا گهنجه، ناتوانیت له وه تینگات که زهمه ن وه ک بازنه یه، به لکو به رینگه یه کی ده زانیت که به رده وام به ره و ئاسۆ تازه کان ده روات. ئه و هیشتا ههست به وه ناکات که ژيانی بابه تیکی تاقانه یه و له سه ر یه ک رهوت ده سوورپیت. ئه و کاتیک به و راستییه ده زانیت که یه که م گۆرانه کان له ژيانیدا درده که ون.

پوبه نس چوارده سالانه بوو که کچیکی بچووی ههوت سالانه به ری پین گرت و لینی پرسی:

«گه وره م ده کری بفرمووی سه عات چهنده یه؟»

ئه مه یه که م جار بوو که ژنیک، ژنیک بیگانه، به زمانیکی فرمی پینی گوت «گه وره م». پوبه نس خۆشحال بوو، پینی وابوو ئه وه سه ره تایی قوناغیکی تازه یه له ژيانیدا. ئه و دواتر ئه م پوودا وه ی له بیر کرد و کاتیک وه بیرری هاته وه که ژنیک زۆر وروژینه ر و سه رنجراکیش پینی گوت:

«تۆ که گهنج بوویت، ئایا بیرت له وه ده کرده وه که...»

ئەو ھەيەكەم جار بوو كە كەسنىك، ۋەك شتىك لەر ٲا ٲوردودا، باسى گەنجىتىيەكەى بكات. لەو كاتەدا وىنەى ئەو كچە مندا لەى بىركەوتە ۋەك ئەو دەمەسەعاتى لى ٲرسىبوو، تىگەيشت كەئەو دوو بىچمەژنانەھى يەك كەسن. ئەم دوو ٲوومەتەكە بە ٲىكەوت دىتبوونى ھەركام بەجيا ھىچ مانايەكيان نەبوو، بەلام كاتىك ھەستى بە ٲەيوەندىيەك لە نىوانياندا كرد، بۆى دەر كەوت كەئەو دوو ٲوودا ۋە لەسەر ٲووپە ٲەھى ژيانى دوو ٲوودا ۋى چارەنووسساز بوون.

با ئەم بابەتەتان بە شىوازىكى دىكە بۆ بگىر مە ۋە: بىھىننە ٲىشچا ۋى خۆتان كە ٲووپە ٲەھى ژيانى ٲووبەنس خرابىتەسەر كاتژمىرىكى گە ۋەھى سەدەكانى نا ۋە ٲاست، كاتژمىرىكى ۋەك ئە ۋەھى مەيدانى شارەكۆنەكەى ٲراگ كە بىستو ٲىنج سال بەردەوام بە لايدا تىپە ٲىوین؛ ئەو كاتژمىرە ھەموو سەرى سەعاتىك زەنگ لىدەدات و ٲەنجەرەھىكى بچووك بە ژوور ٲووپە ٲەكە يە ۋە دەكرىتە ۋە: بووكە لە يەك، كچۆلە يەكى بچووكى ھەوت سالانە سەرى لى دەردىنىت و لە ٲووبەنس دە ٲرسىت سەعات چەندە يە. ئەوسا ٲاش چەند سالى دىكە، كاتىك ئەو مىلە خا ۋەھى دەگاتە ژمارە يەكى دىكە، زەنگە كە لىدەدەرىتە ۋە، ٲەنجەرەكە دەكرىتە ۋە و بووكە لەكە، كە ئەمجارە ژنىكى گەنجە سەرى لى دەردەھىنىت و دەلى:

«تۆ كە گەنج بوويت...»

ئەو دەمەكە پۈبەنس زۆر گەنج بوو، نەيدەوئىرا لاي ھېچ ژنىك باسى خەون و خوليا شەھوانىيەكانى خۇى بكات. پىنى وابوو دەبىزەرات بەزەراتى ئەو وزەشەھوانىيەلەسەر لەشى ئەوان پراكتىزە بكات. ئەلبەت دۈستەژنەكانىشى ۋەك خۇى بىريان دەكردەۋە. ئەو بە شىۋەيەكى لىل و تەمومژاۋى يەكىك لەو ژنانەى بىردەھاتەۋەكەئىمەبە «ئەلف» ناۋى دەبەين. «ئەلف» جارىكىان لەكاتى نىزىكى و جووتبووندا، لەپەر ئەژنو و پارژنەى پىنى لى توند كرد و لەشى ۋەك پردىكى لى ھات كەبروسى بەلاشاندا خست و خەرىكبوو لەسەر تەختەكە بىخاتەخوار. ئەم جوولەۋەرزشكارانەى ژنەكەكەپەر بوو لەماناى وروژىنەر و شەھوانى، بۇ ئەو زۆر خوش و چىزبەخش بوو. ئەو لەيەكەم قوناغدا دەژيا كە قوناغى بىدەنگىي ۋەرزشكارانەبوو.

پۈبەنس وردەوردەۋازى لەم بىدەنگىيەھىنا. كاتىك بۇ يەكەم جار، لەكاتى نىزىكى و جووتبوونى لەگەل ژنىكى گەنج، بە دەنگى بەرز ناۋى ھەندىك لەئەندامەكانى لەشى ژنەكەى برد، ھەستى بەئازايەتى و بوئىرىيەكى زۆر كرد، بەلام ئەو بوئىرىيەئەۋەندەش گرىنگ نەبوو كەخۇى پىنى وابوو، چونكەدەرپرېنەكەى، يان زۆر كورت بوو، يان زۆر شاعىرانە. ھەرچۆنىك بىت، ئەو لەبوئىرىيەكەى خۇى زۆر شاد بوو (بە لايەۋەسەير بوو كەژنەكەش ئەو قسانەى پىن ناخوش نەبوو). بىرى لەۋەكردەۋەبۇ قسەكردن لەبارەى سىكس و

جووتبوونه وه هه ندىك خوازهى ئالوز دابهينيت. ئەمە قوناغى دووهم بوو: قوناغى خوازەكان.

هەر لەو ماوهدا روبەنس سەردانى ژنىك بەناوى «ب» ىي كرد. ئەوان دواى ئەوه كه كۆمه لىك وشەى سۆزدارى (خوازەبيان) بەگوئى يەكتردا چرپاند، جووتبوون. ئەو ژنە كاتىك پەرحەت و ئاسوودە دەبوو كه بە ئاشكرا و بەبى تەمومژ باسى ئەندامى ژنانەى دەكرد. ئەوه يەكەم جار بوو كه روبەنس ئەو قسانەى لە زمانى ژنىك دەببست (ئەويش بە شىئو يەك كه ئىتر خوازەبى نەبوو) بۆ يە سەبىرى هاتى و لە ژنە كه وردبوو وه. ئەو زانىى كه ئەم قسە ئاسايبانەى لە هەموو خوازەكانى پىنشوو زياتر پىن خۆشە و زياتر دەيوروو ژينيت.

پاش ماوه يەكى دىكە، ژنىك بەناوى «س» دەعوەتى كرد كه پانزده سال لەخۆى بە تەمەنتر بوو. روبەنس لە وه و پىنش لە گەل «م» ىي دۆستىدا، خۆى بۆ گوئتى زۆر قسەى قۆر و خۆشى سىنكىسى راھىنا بوو (ئەو قسانە ئىتر خوازەبى نەبوون) كه بە تەما بوو لەكاتى جووتبووندا پىنى بلىت، بەلام سەبىر ئەوه بوو كه بە كرده و نەبىتوانى بيانلىت. بەرلە وه روبەنس بوئىريت ئەو قسانەى پىن بلىت، خودى ژنە كه هەموو يانى گوت و بۆ جارىكى دىكەش روبەنس تووشى سەرسوورمان بوو. ئەو ژنەك هەر لە بوئىرىدا پىنش روبەنس كه و تىبوو وه، بەلكو ئەو شتانەشى پىن گوئبوو كه روبەنس خۆى بۆ گوئتيان راھىنا بوو. ئەم رىكە وتە زۆر سەرنجى راكيشا و پىنى وابوو پەيوەندىى بە وشيارىبەكى شەھوانى، يان ئارەزوويەكى شاراوەى رۆحىبە وهه يە. بەم شىئو بوو كه روبەنس پىنى نايە قوناغى سىبەمە وه كه قوناغى راستىبە قىزە ونەكان بوو.

لە قوناغى چوارەمدا پەيوەندىبەكى نزيكى لە گەل «م» ىي دۆستى هەبوو. قوناغى چپە چپى چىنى. چپە چپى چىنى ناوى يارىبەك بوو

که له ته مه نی نیوان پینج بۆ حهوت سالی دا ده یان کرد. منداله کان له ریزیکدا داده نیشن و شتیکیان به گویی یه کتردا ده چرپاند. یه که م به گویی دووهه مدا و دووهه م به گویی سیهه مدا و تا کوتایی، تا ئه وه ی که دواهم مندال به دهنگی بهرز دهیگوته وهو هه موویان بهو جیاوازییه پیده که نین که له نیوان یه که م چرپه و ئه و دواچرپه دا هه بوو که دواهم که س دهیگوت. روبه نس و «م» ی هاوړینی که گه وره بوون، به چرپاندنی دهسته واژه ی قوړ و قیزه ون، که به زیره کی دارپژرابوون، یاری چپه چپیان ده کرد و ژنه کانیش که نه یانده زانی له یارییه که دا به شدارن، ئه و قسه قوړ و قیزه ونانه یان بۆ ژن و کچی دیکه ده گویزایه وه. چونکه روبه نس و «م» چه ند کچه هاوړینییه کی هاوبه شیان بوو (به زیره کییه وه هاوړینکانیان ده ناردا بۆ لای یه کتر) و ئه و هه والپرسییه خوشانه یان پیدا ده ناردن. جاریکیان ژنیک، له کاتی جووتبووندا، دهسته واژه یه کی ئه وه نده نااسایی و گوړدراوی گوت که روبه نس دهسته جی توانای داهینه رانه ی هاوړی شه ی تانه که ی خوی تیدا ناسییه وه. روبه نس پینکه نینی لی پزا و چونکه ژنه که ئه و پینکه نینه ی به گیشتن به ترۆپکی چیژی سینکسی لیکدایه وه، به جه ساره تیکی زیاتره وه رسته که ی دووباره کرده وه بۆ سیهه م جاریش به دهنگی بهرز گوتیه وه. روبه نس به چاوی خه یال رۆحی هاوړینکه ی له له شی ئه و ژنه دا بینی. لیره دا روبه نس «ب» ی بیرکه وته وه که له کوتایی قوئاغی خوازه کان، له کاتی جووتبووندا پرۆشه یه کی ناحهزی به زماندا هاتبوو. ئه و ئیستا، پاش تیپه پینی ئه و هه موو ماوه، له خوی ده پرسى: ئایا ئه و کچه بۆ یه که م جار بوو که ئه و وشه ی به زماندا ده هات؟ ئه و ده مه روبه نس گومانی له وه نه بوو؛ پینی وابوو کچه که خووشی ده ویت و ده یه ویت هاوسه رگیری له گه ل بکات. ئه و

دلنیا بوو که کسی دیکه له ژیانی «ب» دا نییه، به لام ئیستا دهیزانی که دهبن که سینکی دیکه نه و قسه ی فیزی نه و کچه کردبیت (یان با بلین نه و کچه له گه ل که سینکی دیکه دا راهینانی کردبیت) تا به رله وه ی به ربه نسی بلیت، به دهنگی به رز گوتبیتی. ئه ری، ربه نس دوی چند سال، به هوی نه زمونی یاری چپچه وه له وه گه یشت که کاتیک «ب» سویندی وه فاداری بؤ خواردوه، بیگومان دوستیکی دیکه ی هه بووه.

نه زمونی یاری چپچه چینی نه وی گوری: نه و (ئه له بت ئیمه ش) نه و هه سته ی دؤراند که عه شق و نزیککی شه هوانی واته سوژدارییه کی رها، که جیهانی ده ور ربه رمان ده بیتته بیابانیکی بینکوتایی که دوو له شی لیکدا براو له ناوه راستیدا یه ک ده گرن و یه کتر ده گووشن. نه و له پریکدا له وه گه یشت که ساته وه ختی نزیککی و جوتبون خه لوه تیکی سه میمانه ی لی ناکه ویتته وه. مروّف له کاتی پیاسه کردن له شه قامی قهره بالفی شانزه لیزه زیاتر هه ست به خه لوه تی سه میمانه ده کات تا له باوه شی پؤشته ترین ژنه کان. چونکه قوناعی چپچه چینی بریتیه له قوناعی کومه لایه تی عه شق: کومه لکه به رده وام بازاری خه یالات و فانتازیای ناشایست گهرم ده کات و رینگه بؤ پهره سندن و بلاوکردنه وه یان خوش ده کات. ربه نس نه م پیناسه ی بؤ نه ته وه داهینا: کومه له خه لکیک که ژیانی سینکسی و تاییه تییان به چپچه چینی چونیه که وه گری دراوه.

نه و ده مه ربه نس له گه ل کچیک به ناوی «ت» ناشنا بوو که له هه موو ژنه کانی پیشووی ژیانی فره ویزتر و به قسه تر بوو. «ت» له دووه مین دیداریاندا نه پنییه کی له لا درکاند و گوتی زوری حه ز له ده سته پرکردنه و به گیزانه وه ی چپروکی خوش بؤ خوی، به و په ری چیژی سینکسی ده کات.

«چیرۆک؟ چ جوره چیرۆکیک؟ پیم بلی!»

روبهنس له گهلی جووت بوو، کچه که باسی کۆمه لیک شتی وهک
حه مام، ژووریک بچووک، ئەو کونانه که له دیواره چیتویه که کراون،
ئەو چاوانه که له و کونانه وه سهیری پووتبوونه وهی ده کهن،
دهر که یه ک له پریکدا ده کریته وه و چوار پایوی لیوه دیته ژوور و چی
و چی... بۆ کرد. ئەوه چیرۆکیکی خوش و ئاسایی بوو. روبهنس لای
«ت»ی زۆر پین خوش بوو.

بهلام له وه ودوا شتیکی سهیر پوویدا: ئەو کاتیک له گهلی ژنانی
دیکه ده خهوت، له خه یال و فانتازیاکانی ئەوانیشدا هه ندیک به شی ئەو
چیرۆکه دووردریژانه ی، ته نانه ت به هه مان وشه و پیزمانیشه وه،
ده بینیه وه که «ت» له کاتی جووتبووندا بۆی گێرا بووه. تاکبیزیی
«ت» ئاوینه یه ک بوو که هه موو ئەو ژنانه ی تیدا
ده بینیه وه که ده یناسین؛ وهک قامووسیکی لاروسی هه شت به رگی
تایبه ت به وشه و زار اوئه ئیروتیکی و شه هوانیه کان بوو. ئەو سه ره تا
به پینی بنه ماکانی یاریی چه چه پ، بیرری له تاکبیزیه زۆره که ی ئەو
ده کرده وه. کۆی نه ته وه یه ک له ریگه ی سه دان دلدار و ئەوینداره وه
خه ون و خه یالی ناحه ز و قیزه ون له ملاولاوه کۆده که نه وه و وهک
که ندوویه کی میشه نگوین ده پریژنه ناو سه ری کچیکه وه که ناوی
«ت»یه، به لام دواتر تیگه یشت که ئەمه ریی تیناچیت. روبهنس
هه ندیک به شی تاکبیزیه که ی «ت»ی له زمانی ئەو ژنانه ده بیست
که دلنیا بوو هیه چ په یوه ندیه کی راسته وخۆ و ناراسته وخویان له گهلی
«ت» نه بووه، چونکه دلداریکی هاوبه شیان نه بووه که ئەو قسانه ی لێ
بیستن.

پاشان بیرری ئەزموونه که ی له گهلی «پ» که وته وه: روبهنس
هه ندیک رسته ی ناحه زی ئاماده کردبوو که له کاتی نزیکی و

جووتبووندا پئی بلیت، به لام «پ» له پیش نه ودا پئی گوئیوو. له و کاتدا روبه نس نه وهی به په یوه نندییه کی ته له پاتی زانیوو. ئایا «پ» دهیوانی رسته کانی ناو میشکی نه و بخوینیته وه؟ رهنگه نه و پیش ناسینی روبه نسیش نه و رستانه ی له میشکدا بوویت، به لام چون ده کریت هر دووکیان رسته ی چونیه کیان له میشکدا بیت؟ بیگومان ده بی سه رچاوه یه کی هاوبه ش له ئارادا بوویت. نه وسا بیری کرده وه که ده بی خوراوگه یه کی هاوبه شی خه یال و فانتازیای شه هوانی به ناخی هموو ژن و پیاویکدا بگه ریت. ئاوا که سه کان نه وه که له رینگه ی یاریی چپه چپه وه، به لکو له رینگه ی نه و خوراوگه نه که سی (بالاکه سی، یان بنکه سی) یه وه به شیک له م جزره خه یال و فانتازیانه ی دلداره که یان پین ده گات. نه وه که ده گو تریت نه و خوراوگه که به ناخ و دهروونی ئیمه دا ده که ریت خوراوگه یه کی نه که سییه، به و مانایه یه که بلین نه م خوراوگه هیی ئیمه نییه، به لکو هیی نه و که سه یه که ئیمه ی ئافراندووه و به ناخ و دهروونی ئیمه یدا ده گپ ریت. به گو تئیکی تر، نه م خوراوگه هیی خودایه. کاتیک روبه نس بؤ یه که م جار نه م بیروکه ی بؤ خوی فرمؤله کرد، پئی وابوو کفره، به لام دواتر بیروکه ی کفری وه لا نا و به ته وازو عینکی ئایینییه وه له م خوراوگه دا نوقم بوو. نه و زانیی که نه م خوراوگه، هموو ئیمه نه وه که نه ته وه، به لکو وه که مندالانی خودا، پینکه وه ده به ستیته وه. نه و هر جار یک که خوی له م خوراوگه دا نوقم ده کرد، هستی تیکه لیبون له گهل خودای له ئاهه نگیکی عیرفانیدا ده نه زموو. نه ری، قوناعی پینجه م، قوناعی عیرفانی بوو.

بەلام ئايا چىرۆكى ژيانى رۈبەنس جگەلەم عەشقە جەستەيىيە
 نىيە؟

دەكرى ئاوا بىربكەينەو، ئەودەمەش كەئاوا دەرگەوت لەسەر
 رووپەپەى ژيانى رووداويكى گرینگ بوو.

كاتىك رۈبەنس هېشتا لە قوتابخانە دەيخويند، ماوئەيەكى زۆر
 لەمۇزەخانەكان دەمايەو و سەيرى تابلۆى شىوئەكارىي دەگرد. ئەو
 سەدان وئەنى بەگواش كىشاپوئەو و لەبەر كىشانەوئەى
 كارىكاتىرى مامۇستاكان، لەناو ھاوپۆلەكانىدا ناوبانگى دەرگردبوو.
 ئەو لەناو شادى و خۇشىي ھاوپۆلەكانىدا ئەو كارىكاتىرانەى بەقەلەم
 بۇ رۈژنامەديوارىيەكان و بەگەچ لەسەر تەختەپەشەكان
 دەكىشايەو. لەو قۇناغەدا بوو كەھەستى بەچەمكى ناوبانگ كرد.
 ھەموو قوتايىيەكان دەيانناسى و ستايشيان دەگرد. ھەموويان
 بەگالئەو پىيان دەگوت رۈبەنس. ئەو بەيادى ئەو سالە خۇشانەو
 (كەسالى ناوبانگى بوون) ئەم نازناوئەى بۇ ھەموو ژيانى پاراست و
 (بە ساويلكەيىيەكى سەيرەو) جەختى لەو دەگردەو كەھەموو
 ھاوپىكانى بەو ناوئەبانگى بكەن.

ئەم شانازىيەلەدوای تەواكردنى قوتابخانەكوتايى ھات.
 لەزانكۆى ھونەرە جوانەكان خۆى ناوئەوس كرد، بەلام

له تاقیکردنه وه که پیدا دهرنه چوو. ئایا له ئهوانی دیکه خراپتر بوو؟ یان بیهخت بوو؟ سهیره، من ناتوانم وهلامی ئه م پرسیاره ساده و ساکاره بدهمه وه.

پوبه نس به خه مساردیه وه دهستی به خویندنی ماف کرد و بۆ ئه وه له سه رنه که وتوو هشی گلهیی له بیفکری ولاتی سویس، واته نیشتمانه کهی خۆی ده کرد. ئه وه هیوادار بوو له شوینتکی تر درێژه به کاری هونه ری بدات و دوو جاری دیکهش به ختی خۆی تاقیکرده وه: یه که م جار، ئه وه کاته که له قوتابخانه ی هونه ره جوانه کانی پاریس ناوی خۆی نووسی و له تاقیکردنه وه کهی دهرنه چوو، پاشان کاتیک که هیلکاری به کانی بۆ چهند گوفاریک نارد. بۆچی گوفاره کان ئه وه هیلکاری بانه یان وه رنه گرت؟ ئایا ئه وان خراپ بوون، یان ئه وانیه ی که ره تیان کرد بوونه وه که مژده بوون؟ یان مۆده ی ئه وه هیلکاری بانه به سه ر چوو بوو؟ من دیسان ده بی دوو باره ی بکه مه وه که وه لامی ئه م پرسیارانه ش نازانم.

پوبه نس که له و تیکشکانانه ی خۆی ماندوو بوو بوو، وازی له هه ولدانی زیاتر هینا. ئه لبه ت ئه مه به و مانایه بوو (خۆشی به وه ی ده زانی) که چه ز و ئاره زووی بۆ کاری شیوه کاری له وه که متر بووه که خۆی پنی و که م بوو؛ به پیچه وانیه ی بۆچوونی سه رده می قوتابی به تیی، چاره نووسی ئه وه نه بووه که شوین کاری شیوه کاری بکه ویت. ئه وه سه ره تا له م تیگه یشتنه ی خۆی نا ئومید بوو، پاشان له ناخی خۆیدا پاساوی بۆ ئه وه ته سلیم بوونه ی هینایه وه. بۆ ده بی چه ز له شیوه کاری بکات؟ چه ز و ئاره زوو به که لکی چی دیت؟ ئایا به زمانیکی ساده، هۆکاری خراپی زۆربه ی تابلو و رۆمانه کان

ئەو ھەننەيەكە ھونەرمەندەكان حەز و ئارەزووی خۇيان بۇ ھونەر بەشتىكى پىرۇز دەزانن و پىنيان وايە خاۋەنى ئەگەر نەلىم ئەرك (ئەركىك بەرامبەر بەخۇيان، يان تەنەت بەرامبەر بەھەموو مەوقايەتى)، جۇرىك پەيامى تايبەتن. ئەو وردەوردە، بەھۆى كارىگەرى ئەم تەسلىمبۇنەيەو، ھونەرمەند و نووسەرەكانى بەكەسانىكى نەوەك بەھرمەند و داھىنەر، بەلكو پلەوپايەخواز دەزانى و ئامادەنەبوو بياندوينىت.

گەرەتەرىن رەقىب و موناڧسى، «ن» كەھاوتەمەن و ھاوپۇل و ھاوشارىشى بوو، نەوەك ھەر لە «پەيمانگەى ھونەرە جوانەكان» وەرگىرا، بەلكو پاش ماوہيەكى كەم سەرکەوتتىكى گەرەشى بەدەست ھىنا. ئەو دەمەكەقوتابى بوون، ھەموو كەس رۇبەنسى بەبەھرمەندتر لە «ن» دەزانى. ئايا ئەمەبەو مانايەيەكەھەموويان بەھەلەچووبوون؟ يان بەھرەشتىكەكەدواى ماوہيەك دەفەوتى و تيادەچىت؟ ھەروا كەبۇخۇشتان دەزانن ئەم پىرسىارانەش وەلاميان نىيە. ھەرچۇنىك بىت، ھەلومەرجىكى دىكەھاتەگۇرئ. لەو دەمەدا كەتىكشكانەكانى ناچارىان كرد بۇ ھەمىشەواز لەشىئوہكارى بىتتت (لەو كاتەدا كە «ن» ئاھەنگى بۇ يەكەم سەرکەوتتى دەگىپرا) رۇبەنس لەگەل كچىكى زۇر جوان ئاشنا بوو. ئەمەلەكاتىكدا بوو كە «ن» ژنى لەخىزانىكى ساماندار خواستبوو كەئەوئەندە ناھەز بوو، كاتىك رۇبەنس چاوى پىنى كەوت لەسەر جىگەى خۆى وشك بوو. ئەو پىنى وابوو كەچارەنووس بەم دوو رۇوداۋەويستوويەتى شوينى راستەقىنەى خالى قورسايى ژيانى پىشان بەت؛ ئەو خالەنەوەك لەژيانى كۆمەلايەتى، بەلكو لەژيانى تايبەتى و كەسيداىە؛ نەوەك

له سه‌رکه‌وتنی پیشه‌یی، به‌لکو له سه‌رکه‌وتن له‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ژاندايه، بویه‌له‌پریکدا ئه‌وه‌ی تا دوینیکه‌به لایه‌وه‌تیکشکان بوو، ئیستا وه‌ک سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی لی ده‌هات. ئه‌ری، ئه‌و وازی له‌ناوبانگی خه‌باتکاری له‌پیتاوی ناسراوی هینا (خه‌باتیکی بیه‌وده‌و خه‌مبار)، تا خوی بۆ ژیان ته‌رخان بکات. ئه‌و ته‌نانه‌ت وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌شی به‌خوی نه‌دایه‌وه که بۆچی ژنان نوینه‌رایه‌تی «خودی ژیان» ده‌کن. ئه‌مه‌به‌ لای ئه‌وه‌هشتیکی حاشاه‌لنه‌گر بوو. دلنیا‌بوو که‌له‌به‌رامبه‌ر مونا‌فسه‌که‌ی، که‌ژنیکی زۆر ناحه‌زی سامان‌داری خواستبوو، پریگه‌یه‌کی باشتی هه‌لبژاردوه. له‌دوخیکی ئاوا‌دا ژنه‌جوانه‌که‌ی نه‌وه‌ک هه‌ر به‌مانای مزگینیی خوشی و شادی بوو، به‌لکو له‌وپه‌ری هه‌موو ئه‌مانه‌شه‌وه، سه‌رکه‌وتن و سه‌رچاوه‌ی شاناز‌پیکردنیش بوو. ئه‌و بۆ چه‌سپاندنی سه‌رکه‌وتنه‌ چاوه‌پوانه‌کراوه‌که‌ی و بۆ ئه‌به‌دی‌کردنی ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ی، ئه‌و ژنه‌ گه‌نجه‌ جوانه‌ی خواست و دلنیا بوو که‌هه‌موو دنیا ئیره‌یی پین ده‌به‌ن.

ژنان بۆ رۆبه‌نس به مانای «خودی ژیان» بوون، که چی به و حاله‌ش ئاماده‌بوو ژنیکی جوان بخوازیت و هه‌موو ژنانی دیکه‌ی له‌کیس بچیت. ئه‌و ره‌فتاره‌ی هه‌رچه‌نده نالۆژیکه‌ی، به‌لام ته‌واو سروشتی بوو. رۆبه‌نس بیستوچار سالی ته‌مه‌ن بوو. تازه‌پیتی نابووئه‌ناو قۆناغی راستیه‌قیزه‌ونه‌کانه‌وه‌(با بلین دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌سه‌ردانی کچیک به‌ناوی «ب» و ژنیک به‌ناوی «پ»ی کردبوو)، به‌لام ئه‌و ئه‌زموونه‌تازانه‌شی هیچ شتیکی له‌و دنیاییه‌نه‌گۆری که‌شتیک له‌وپه‌ری په‌یوه‌ندی سینکسییه‌وه‌بوونی هه‌یه: عه‌شق، عه‌شقی مه‌زن، که‌وره‌ترین به‌های ژیان که‌هه‌رچه‌نده‌هیچی لی نه‌ده‌زانی، به‌لام زۆر شتی له‌باره‌یه‌وه‌بیستبوو، زۆر شتی له‌باره‌یه‌وه‌خویندبووه‌وه‌و زۆرجاریش هه‌ستی پی کردبوو. ئه‌و، گومانی له‌وه‌نه‌بوو که‌عه‌شق تاجی ژیانه‌(«خودی ژیان»ه و به‌ لایه‌وه‌له‌پیشه‌که‌ی گرینگره‌)، که‌واته‌ ده‌بی به‌بی هیچ رینکه‌وتنیک باوه‌شی بۆ بکاته‌وه‌.

هه‌روها که‌له‌مه‌وپیش گوتم، میله‌کانی سه‌ر رۆپه‌په‌ی کاتزمیری سینکس، کاتی راستیه‌قیزه‌ونه‌که‌یان پیشان ده‌دا، به‌لام کاتیک رۆبه‌نس عاشق بوو، که‌رانه‌وه‌یه‌ک بۆ قۆناغه‌کانی پیشوو رۆویدا: ئه‌و له‌ناو جیندا، یان بیده‌نگ بوو، یان به‌ زمانی خوازه‌و به‌ ئارامی له‌گه‌ل هاوسه‌ری داهاتوو ده‌دوا. رازی بوو که‌ قیزه‌ونی له‌ هه‌ریمی خۆشه‌ویستییه‌که‌ی بچیته‌ ده‌ر.

ئىستا ئەمەتان بە زمانىكى دىكە بۇ باس دەكەم: خۆشەويستىيى
ئەو ژنە جوانە ئەوى بۇ دۇخى پاكىزەيى و بوخچەي نەكراوھىيى
گەراندبووھە، چونكە ھەروا كەپىشتەر گوتەم، ھەموو تاكىكى
ئەورويى بەگوتنى وشەي عەشق، بەسەر بالى خۆشپىيە ۋە بەرەو
ھەرىمى بەر لەجووتبوون (يان جووتنەبوون)ى فكر و ھەست
دەفريت. بۇ ئەو شويئەكە ۋەرتەرى گەنج نازارى كىشا و دومىنىكى
فرومنتىن خەرىكبوو لەئەسپەكەي بەربىتتەوھ. رۈبەنس، دواي
دیدارى لەگەل ژنە جوانەكەي، نامادەبوو كەتپانەي گەرمى ھەستى
بخاتەسەر ئاگر و چاۋەپىي ئەو كاتەبىت كەبكولت و ھەستى
بەھزىت. مابوۋەھە گىرقتىكى ئالوز؛ لەم كاتەدا رۈبەنس
لەشارۋچكەيەكى دىكەدۈستىكى بوو (پىي دەلئىن «ت») كەسىن سال
لەخۆي گەرەتر بوو، ماۋەيەكى زور پىش لەناسىنى ژنەكەي و
چەند مانگىش دواي ئەو ناسىنە، دىسان پىنكە ۋەبوون و يەكتىريان
دەبىنى. رۈبەنس لەو پۇژەوھەكە برىارى دا زەماۋەند بكات، وازى
لەبىنىنى ئەو دۈستەي ھىنا. ئەم جودابى و وازھىنانەي لەبەر
ئەوھەنەبوو كە ئىتر «ت»ى خۆش نەدەويست (ئىمەدواتر لەوھەگەين
كەزۈرىشى خۆش دەويست)، بەلكو لەبەر ئەوھبوو كەزانىبووى
خەرىكە پى دەنئەناو قۇناغىكى گەرەو گرانى
ژيانەوھەكەپىويستەبەوھفاوھەشقى گەرەي پىرۈز بكات. ھەر
چۈنىك بىت، ھەفتەيەك بەر لەرۈژى زەماۋەندەكەي (كە لە ناخى
دلىوھەگومانى لەپىويستبوونى بوو) زۈرى ھەز لەبىنىنى «ت» بوو،
كەبەبى ھىچ قسەوباسىك وازى لى ھىنابوو. ئەو چونكە ھەرگىز بەو
پەيوھندىيەي نەگوتبوو عەشق، لەو ھەموو ھەز و ئارەزوۋەي خۆي
بۇ جەستەو گيان و دلى «ت» داچلەكى. رۈبەنس كە ئارام و
ئۇقرەي لى بىرابوو، چوو بىبىنىت. ھەفتەيەك لەلاي ماپەوھەو باسى

داماوی خۆی بۆ کرد، لێ پارایه وه، سۆزی دهربرپی و ئاخ و ئۆفی په شیمانێ بۆ هه لکینشا، به لام «ت» جگه له دیمه نی خه مباری روومه تی، هیچی دیکه ی پی نه به خشی، ئه و ته نانه ت نه به یشت که ده ست له له شیشی بدات.

پوبه نس، خه مۆک و نارازی، له پوژی زه ماوه نده که یدا گه رایه وه بۆ ماله وه. له کاتی ئاهه نکه که دا سه رخۆش بوو، ئیواره ش هاوسه ره که ی بۆ ماله تازه که ی خۆی برد. ئه و که له شه راب و ماته م دلته نگ بووبوو، له گه رمه ی نزیکي و جووتبووندا، به ناوی دۆسته که ی جارانیه وه بانگی هاوسه ره که ی کرد. ئای له و کاره ساته! هه رگیز ئه و چاوه درشانه ی له بیر ناچیته وه که به عه جاییاتیبه کی ترسناکه وه لینی ورد بووبوونه وه. له و کاته دا که هه موو شتیکی خه ریکبوو ده رووخا، بیری کرده وه په نکه دۆسته که ی جارانی بیه ویت تۆله ی لی بستینیته وه و له پوژی زه ماوه نده که یدا، به ناوه که ی، بۆ هه میسه ژبانی هاوبه شییان تیکبدات، یان په نکه گه مژه یی زمانی خۆی بیت که خه ریکه هاوسه رگیریه که ی ده شیوینی و ئه مه ش به لایه وه شتیکی له تاقه ت به ده ر بوو. ئه و بۆ ماوه ی سی چوار چرکه ی کوشنده نه یده زانی ده بیت چی بکات، به لام کتوپر به ده نگی به رز گوتی:

«ئیفًا! ئه لیزابت! هه یدی!»

له و کاته دا ناوی هیچ کچیکي دیکه ی به بیردا نه هات، بۆیه دیسان دووباره ی کرده وه:

«هه یدی! ئه لیزابت! تۆ بۆ من هه موو ئه مانه یت! هه موو ژنانی ئه م دنیا به یت! ئیفًا! کلارا! ژوولی! تۆ وینای هه موو ژنیکیت! تۆ کۆی هه موو ژنیکیت! هه یدی! گریتشن، هه موو ژنانی دنیا له تۆدا کۆبوونه ته وه؛ ناوی هه موو ژنه کان هی تۆیه!»

ئەوسا خىزرا ۋەك عاشقىكى بىئۆقرە جوولايە ۋە ۋە پاش چەند چركە تىنگە يىشت كە چاۋە تۆقاۋە كانى ديسان ئاسايى بوونە تە ۋە، لەشى ۋەك بەرد نە ماۋە ۋ ئاسوودەيى ۋ دىئايىيە كەى جارانى دەست كە ۋ تۆۋە تە ۋە. ديارە شىۋەى خۆدەرباز كىردنە كەى لە ۋ چەرمە سەرىيە شەيتانانە، بۇ ئەۋە نايىت بىرۋاى بىن بىكرىت. پىم سەيرە ئەۋ بوۋكە گەنجە چۆن ئەم چىرۋكە قۆر ۋ بىمانايەى بەجىددى ۋەرگرت، بەلام نايىت ئەۋەمان لەبىر بچىتە ۋەكە ھەردووكيان كىرۋەى بىرۋكەى پىش جووتىوون ۋ نىزىكى بوون. بىرۋكە يەك كە عەشق بەشتىكى رەھا دەزانىت. چ پىۋەرەك بۇ عەشقى قۇناغى پاكىزەيى ۋ بوخچەى نەكراۋەيى ھەيە؟ تەنيا پىۋەرى چەندايەتى. عەشق بىرىتىيەلە ھەستىكى گەۋرەى گەۋرەى گەۋرە. عەشقى درۆزنانە ھەستىكى بچوۋكە، عەشقى راستەقىنە ھەستىكى گەۋرەيە (!die wahre Liebe)، بەلام ئايا ئەگەر بەدىدىكى رەھاۋە سەيرى بىكەين، ھەموو عەشقىك بچوۋك نىيە؟ بىنگومان بچوۋكە. كەۋاتە عەشق بۇئەۋەى راستەقىنەيى خۆى بسەلمىنىت، دەيەۋىت بەرھەست نەبىت، دەيەۋىت ميانرەۋى رەت بىكاتەۋە، نايەۋىت ۋەك شتىكى مومكىن دەربىكەۋىت، دەيەۋىت بىت بەۋرىنەى چالاكىى عەشق. (پۇل ئىلوارمان لەبىر نەچىتەۋە!) بەزمانىكى تر، دەيەۋىت شىت بىت. بەم شىۋە نەبوونى ئەگەرى جوولەيەكى زىدەپۇيانە، دەبىتە سەرتىرىيەكى تەۋاۋ. بە لاي بىنەرىكى دەرەككىيەۋە ئەم شىۋە خۆدەرباز كىردنەى رۋبەنس لەكىشەكە، جوان ۋ شايستەنىيە، بەلام لە دۇخىكى وادا ئەۋە تاكە ئامراىكى خۇدورخستەۋەلە كارەسات بوو. رۋبەنس كەۋەك پىاۋىكى شىت جوولايەۋە، رەھايى شىتەتەيى عەشقى بەكارھىتا ۋ سەركە ۋ تۋوش بوو.

ئەگەر پۈبەنس جارىكى دىكەش لەلای ھاوسەرەگەنچەكەى بوو بەپالەوانى دلدارى، ئەمەبەو مانايەنيیەكەبۇ ھەمیشەبەدپرەوشتىيەكەى وەلا نايىت، بەلكو بەو مانايەيەكەدەيويست بەدپرەوشتىش بخاتەخزمەتى خۆشەويستىيەو. ئەو پىنى وابوو لەشادى و خۆشىى تاكژنىدا دەتوانىت ئەزموونىكى زياتر بەدەست بىنىت تا لەگەل سەد ژنى دىكە. ئىستا ئىتر تەنيا يەك پرسىيار مابووو ھەكە دەبوايەو ھەلامى بداتەو: كاتىك بەرپىچكەو رپىيازى عەشقدا دەپوات، دەبىن ھەنگاوى چىژ و لەزەتى چەندە گورج ياخود خاوبىت؟ چونكە قەراربوو رپىچكەو رپىيازى عەشق زور دوورودرئز و تەنانەت بىكۆتايىش بىت. ئەو پەپرەويى لەرپىسايەك كرد؛ تىپەرپىنى كات خاوبكاتەو ھەپەلەنەكات.

با وای دانىن كەپۈبەنس داھاتووى سىكسى خۆى لەگەل ژنەكەى، ھەك ھەلگەران بەشاخىكى بەرزا زانىبىت. ئەگەر قەرارەلەرۆژى يەكەمدا بگاتە لووتكەى شاخەكە، كەواتەرۆژانى دوایى دەبىن چى بكات؟ بۇيەدەبى بەجۆرىك پلانى بۇ ھەلگەرانەكەى دانايىت كەھەموو ژيانى بگرىتەو. ئەو بەئارەزووى جەستەو بەمىتۆدى كلاسكى لەژنەكەى نرىك دەبوو ھەو خۆى لەو دوخەخۆش وورووژىنەرە(كە بەرامبەر بەژنەكەى زياتر لەھەموو

ژنیکی دیکه ههستی پێ دهکرد دهپاراست و ئهوهی داده نا بۆ سالانی داها توو.

بهلام له پڕ شتیکی چاوه پروان نه کراو پرویدا: ئهوان له یه کتر دور که وتنه وه، یه کتریان عه سه بی ده کرد، له سه ر ئه وه که کئی له ناو مالدا خاوه نی ده سه لات بیت شه پریان ده بوو. ژنه که ی ده یگوت پتویستی به شوینیکی زیاتر بۆ ژیا نی تاییه تی خۆی هه یه و ئه ویش له وه نیگه ران بوو که بۆچی ژنه که ی، بۆ ناشتا، هیلکه ی بۆ ناکولینی و له وه زووتر که بیریان لی ده کرده وه له یه کتر جودا بوونه وه. ئه و هه سه ته گه وه که ویستبووی هه موو ژیا نی له سه ر بنیاد بنیت، ئه وه نده زوو کۆتایی هات که به گومان بوو بلنی ئه و هه سه ته ی بووبیت، یان نا. ونبوونی هه ست (ئه ویش ئاوا کتوپری و خیزا و ساده) به لایه وه خۆش و بپرواپینه کراو بوو! ئه م بابته ئه و ی له جار ان زیاتر شه یدای خۆی کردبوو.

بالانسی بیخه وشیی هاوسه رگیرییه که ی له لایه نی سۆز داری و سیکسییه وه بوو بوو به سفیر. به هۆی ئه و پتیمه خاوه وه که بۆ خۆی دیاری کردبوو، هه موو ئه زموونی له گه ل ئه و ژنه جوانه ته نیا جووتبوونیکی ساده ی به یی وروژانیکی گه وه ره بوو. پو به نس نه ک هه ر نه یتوانیوو بۆ لووتکه ی شاخه که ی بیات، به لکو نه گه یشتبوو له پاله کانیش، بۆیه هه ولی دا له دوا ی جیا بوونه وه که یان چه ند جاریکی دیکه ش سه ردانی بکات (ژنه که ش پتی ناخۆش نه بوو. نیستا که شه پری ده سه لاتی ناو مال کۆتایی ها تبوو، پتی خۆش بوو دیسان لینی نزیک بیته وه) و هه ولی دا لانیکه م چه ند کار له و کاره نارپسیایانه ی له گه ل بکات که بۆ سالانی داها تووی دانا بوو، به لام

هیچیانى پښ نه کړا، چونکه نه مجاره به رېتمیکى زور خیرا لى
چووه پېش و نهو بېسه برى و بېنؤقره بیهى روبه نس (که راسته وخو
بؤ قوناغى راستیه قیزه ونه کهى بردبووه وه) به بزچوونى نهو
ژنه جوانه زور ناحهز و نه شیاو بوو، هیچ نیشانه یه کی عه شقى
پتوه دیار نه بوو، بویه زورى نه خایاند که په یوه ندی پاش
هاوسه رگیریه که شیان کوتایى هات.

نهو هاوسه رگیریه کورته که له ژیانیدا وهک رسته یه کی ناو دوو
که وانه بوو، وام لى دهکات بلیم نهو که پرایه وه بؤ شوینیک که بهر له
ناسینى ژنه کهى لى بوو، به لام نه مهش راست نییه. په ره سندنى
ههستى عاشقانه و دامرکانه وهى سووک و بیتازار و
چاوه پرواننه کراوى نهو ههسته، روبه نسی توشى شوکیتکى
که وره کرد. به هه موو که سى رایگه یاند که نیستا نیتر به ناچارى
که وتووه ته پېشت سنورى خوشه ویستیه وه.

ئەو غەشقە گەرەكە دوو سال لەو دەپنە بەشە وارەى خستبوو، شىئە كارى لەبىر بردبوو، بەلام كاتىك كەوانەى لەسەر ھاوسەرگىرىيەكەى داخست و بە خەم و ئازارى تالە وەزانى كەكە و تەپشت سنورى خۆشە وىستىيە، كۆپ تىگەشت كە وازەيتانەكەى لە شىئە كارى تەسلىمبوونىكى بىن پاسا و بوو.

رۆبەنس ديسان دەستى بەھىلكارى ئەو دىمە نەنە كەردە و كەپنى خۆش بوو بىانكىشىتە، بەلام زانى كەئىتر ناتوانىت كارى ھونەرى بكات. ئەو كاتىك قوتابى بوو بىرى لەو دەكردە و كە ھەموو شىئە كارەكانى دنيا بەرپىگە يەكى گەرەدا دەپن، بەشارىيە كدا كە شىئە كارەكانى گوتىكى بە شىئە كارەگەرەكانى ئىتالىاي سەردەمى رنيسانس، شىئە كارەكانى ھۆلەنداي بەدىلاكروفا و دىلاكروفاى بەمانىت و مانىتى بەمۆنىت و بۆناردى (ئاي كەچەندە بۆناردى خۆشە وىست!) بەماتىس و سىزانى بەپىكاسۆ دەگە ياند. ئەلبەت شىئە كارەكان وەك دەستە يەك سەرباز نەبوون كە پىكە وەرپىگە بىرن، نا، ھەركامەيان بەرپى خۆياندا دەپنشتن، لى ھەركامەيان شتىكى بدوزىيايە و دەبوو بەئىلھامىك بۆ ئەوانى دىكەش. ھەموويان دەيانزانى كە ئەو رپىگە يە بەرە و شۆينە نەناسرا وەكان، بەرە و مەبەستىكى يەكگرتووى ھاوبەشيان دەبات، پاشان لەپرىكدا رپىگە كەون بوو. لەو دەچوو مرقۇف

لهخه و نیکي خوښ به ڼاگا بوو بیته وه؛ ماوه یهک به شوین ڼه و
 وینانه وهین که خه ریکن کال ده بنه وه، که چی له ڼه جامدا
 تیده گه یڼ ناتوانین خه ونه کان بگیرینه وه. ریگه که ون بوو بوو، به لام
 ریگه وهک ڼاواتینکی دره وشاوه بؤ «به ره وپیش چون» له گیانی
 شپوه کاره کاندما یه وه. باشه، مادام ریگه نه بیت، «پیش» له کوییه؟
 بؤ دیتنه وهی ڼه و «پیش» ه ونبووه، مرؤف ده بیت سه یری کوئی
 بکات؟ به م شپوه ڼاواتی «به ره وپیش چون» بؤ نیگار کیتشه کان وهک
 نه خوښیبه کی لی هات، هر یه که و به لایه کی جیاوازا ده ڼاژوان،
 وهک ڼاپوره ی ناو مهیدانیک تیکه ڼالان، رڼی یه کترین ده بری.
 له کاتیکدا هه ولیان ده دا له یه کتر جیاواز بن، هر یه که به جیا شتیکیان
 ده دوزیبه وه که له وه وپیش دوزر ابو وه. خوښه ختانه زور زو
 سه روسه کوتی خه لک (نه وهک هونه رمه نده کان، به لکو بازر گانه کان و
 ریخه ری پیشانگه کان و فرمانبر و پیاوه کانی ریکلام و
 پرؤپاگانده) ده رکوت و کؤتایان به م پاشا گه ردا نیبه هینا. له وه دوا
 ڼیتر ڼه وانه بوون بریاریان ده دا که له هر سالیکدا کامه دوزراوه ی
 تازه دیسان بدوزر یته وه. سه قامگیر بوونه وهی دوو باره ی
 دؤخه که بره وی به فرؤشی تابلوی هونه رمه ندانی هاوچه رخ ده دا. هر
 ڼه و خه لکه سامانداره که ده سال له وه وپیش پیکه نینیان به پیکاسو و
 دالی ده هات، تابلوکانیان ده کړین و ڼه وه شروبه نسی تووړه ده کرد.
 ڼیستا که ڼه و کړپاره ساماندارانه بریاریان دابوو نوڅواز بن، پو به نس
 خوښحال بوو که شپوه کار نیبه وهستی به ڼاسووده یی ده کرد.

ڼه و جاریکیان سه ردانی موزه خانه ی هونه ری مؤدیرنی نیؤیورکی
 کرد. له نهومی یه که م چاوی به (تابلوکانی) ماتیس، براک، پیکاسو،

میرۆ، دالی و ئیرنست کهوت و خوڤشحال بوو. جوولهی فلچلهسه ر قوماشه کهزه و قینکی کتوبیانهی ده رده بری. واقع، وهک ژنیک بوو که یه کیک له خوا و هنده یونانییه کان ده ستریزیی کرد بیته سه ر، یان وهک گایهک که له گه ل گابازیکدا زورانبازیی ده کرد، به لام له نهۆمه کهی تر که تاییهت بوو به شینوه کارهکانی هاوچه رخ، خۆی له بیابانیکدا بینیه وه، نه جوولهی بویرانهی فلچلهسه ر تابلۆکانه وه دیار بوو، نه هیچ نیشانه یهک له زهوقی هونه ری. گا و گابازیش ون بوو بوون. تابلۆکان، یان پشتیان له واقع کردبوو، یان موو به موو لاسایی واقعیان کردبوو وه. له مابهینی دوو نهۆمه که شدا، پوو باری له ته، پوو باری مه رگ و فه رامۆشی، به خو پ ده پزا. ئه و له و ساته دا به خۆی گوت که په نگه پشتکردنه کهی له نیگار کیشی مانایه کی یه کجار قوولتر له بیبه هره یی، یان قیرسیچمه یی بیته. له سه ر پوو په ره ی کاتژمیری هونه ری ئه و رووی زهنگی نیوه شه و لیدراوه.

ئه گه ر کیمیا کاریکی بلیمه تیان بۆ سه ده ی نۆزده بهینایه، چ پیشه یه کی بۆخۆی هه لده بزارد؟ ئه مرۆ که هه زار کۆمپانیای پاپۆره وانی هه یه، کریستوف کلۆمبۆس چیی به سه ر ده هات؟ ئه و کاته که شانۆ نه بوو، یان فه وتابوو، شیکسپیه ر چیی ده نووسی؟ ئه مانه پرسیا ری ئه دیبانه نین. کاتیک توانای داهیتانی که سیک له نیوه شه و تیپه رییت (یان هیشتا زهنگی یه که م سه عاتی لی نه درایت) به هره کهی چیی به سه ر دیت؟ ده گوریت؟ خۆی ده گونجینیت؟ ئایا کریستوف کلۆمبۆس ده بوو به به ریوه به ری کۆمپانیایه کی پاپۆره وانی؟ ئایا شیکسپیه ر ده قی شانۆیی بۆ

هوليفوود دهنووسى؟ پيكاسو نمايشى كارتونى بهرهم دههينا؟ ئايا
 هموو ئم بههرهگه و رانه كه ته زى نائوميدي سهردهمىكى نابجى
 بوون، ئه وانه كه له دهره وهى سهردهمه كه يان، له دهره وهى بووپه پرهى
 پوژگار له دايك بووبوون و هر بۆ ئه وهش له دايك بووبوون،
 پاشه كشه يان ده كرد و ده خزانه نيو سه ومه عه مى ميژووه وه؟ ئايا
 ئه وانيش وهك ريمباو كه له ته مه نى نۆزده سالي دا وازى له شتيعر هينا،
 وازيان له بههره مى ناوه ختى خو يان دههينا؟

ئه لبه ته هيچ وهلاميك بۆ ئم پرسيارانه ش نييه، نه من و نه ئيوه
 نه پوبه نسيس به وهلامى ئم پرسيارانه نازانين. ئايا پوبه نسى
 رۆمانه كهى من بههره مى بوون به نيگار كيشيكى گوره مى بوو؟ يان
 هيچ بههره يه كى نه بوو؟ ئايا ئه و له بهر بيتههره يى خو ي وازى
 له نيگار كيشى هينا، يان به پيچه وانه وه وه، له بهر ئه وهى كه به ئاشكرا
 ده يزاني كارىكى هيچو پوچه؟ سروشتيه كه زورجار بيري له ريمباو
 ده كرد وه (هه رچه نده به توانج و در دۆنگيه وه) و خو ي به ئه و به راورد
 ده كرد. ريمباو نهك هه ر به ئاره زوى خو ي وازى له شتيعر هينا،
 بهلكو له وه و دواش خو ي بۆ كارىك ته رخان كرد كه لاقرتنيكردن
 به شتيعر بوو: ده لىن ئه و له ئه فرىقا قاچاخچيه تى چهك و ته نانه ت
 كويله شى كرد وه. پهنگه ئم دهنگويه تۆمه تىكى بيته ما بيت، بهلام
 هه ر چى بيت، وهك قسه يه كى زنده پۆيانه بۆ پيشاندانى پق و
 نه فره تى ويرانكارى ريمباو له رابوردوى هونه رى خو ي، قسه يه كى
 بيجى نييه. پهنگه پوبه نسيس پوژ له دواى پوژ زياتر به ره و
 كاروبارى ئابوورى و پشك و بۆرسه چووبيت، چونكه ئم
 چالاكويه (به راست، يان به هه له) به لاي ئه وه وه له گه ل خه ونه كانى بۆ

پیشه هونه ریبیه که ی نه ده گونجا و ناته با بوو. رۆژیک رۆبه نس، له و کاته دا که «ن» ی هاو پۆلی جارانی ناوبانگی ده رکردبوو، ئه و تابلۆیه ی فرۆشت که سه رده میک «ن» به دیاری پێی دابوو. ئه و به م کاره نه ک هه ر که میک پاره ی ده سته که وت، به لکو رینگه یه کیشی بۆ به رپنچوونی خۆی له داها تو دا بینیه وه: ئه و تابلۆی نیگارکیشی هونه رمه ندانی هاوچه رخی (که سووکایه تی پێ ده کردن) به سامانداره کان (که به سووکی ده زانین) ده فرۆشت.

بیگومان له دنیا دا زۆر که س به فرۆشتنی تابلۆی نیگارکیشی به ریده چن و هه رگیز له ئالۆزترین خه ون و خه یاله کانیشیاندا، بۆ ئه و پیشه هه ست به شه رمه زاری ناکه ن. تازه مه گه ر فلاسکوز، فه رمیر و رامبران دیش فرۆشیاری تابلۆی نیگارکیشی نه بوون؟ ئه لبه ت رۆبه نس ئه وه ی ده زانی، به لام ئه گه رچی ده ی توانی خۆی به رپمباوی تاجری کۆیله به راورد بکات، هه رگیز خۆی به و شیوه کاره گه ورانه ی فرۆشیاری تابلۆ به راورد نه ده کرد. رۆبه نس ته نانته بۆ ساتیکیش برۆای به بیسوودبوونی پیشه که ی فه رامۆش نه ده کرد. له سه ره تا دا خه مبار ده بوو، خۆی بۆ ئه و به دره وشتییه ی سه رکۆنه ده کرد، به لام دواتر به خۆی ده گوت: به سوودبوون یه عنی چی؟ دنیا ی ئه مپۆ، به م شیوه که هه یه، هه لگری کۆمه لیک سوودی هه موو سه رده مه کانه. ئه مه واته: بانترین ئاستی ره وشت بریتیه له بیسوودبوون.

دوازده سال پاش جیابوونه وه له هاوسه ره که ی، پوژنیک ژنیک به ناوی «ج» سهردانی کرد. ژنه که پینی گوت که ماوه یه ک له وه و پیتش پیاویک ئه وی بردووه ته وه بۆ مالی خوی و له وی بۆ ماوه ی دهخوله ک به ئه نقه ست له ژووری دانیشتنه که جینی هیشتووه و گوتوویه تی دهیه ویت له ژوره که ی دیکه ته له فونیک ی گرینگ بکات. پیده چیت ئه و پیاوه وای نواندبیت که گوایه ته له فون ده کات، به لام له راستیدا به ته ما بوو بیت ژنه که سهیری گوڤاره پروت و پورنوگرافییه کانی سهر میزی قاوه خوار دنه که بکات. «ج» به م رسته کوتایی به چیرۆکه که ی هیتا و گوتی: «ئه گهر من گهنجتر بوومایه، ئه گهر حه فده سالم ته من بوایه، بنگومان سهیری ئه و گوڤارانهم ده کرد. ئه و ته مه نه ته مه نی خه یالاتی شیتانه یه که مروڤ ناتوانیت له به رامبه ر هیچ شتیکدا خوی رابگریت.»

روبه نس به هوشپه رتییه وه گوئی بۆ «ج» شلکردبوو، تا ئه وه که دواهم وشه کانی دایانچله کاند. ئه و له مه ودوا چاره نووسیکی ئاوا ی ده بیت: هه رکه س شتیکی پین بلیت پینی وایه سه رکۆنه ی ده کات، شتیکی بیر ده هینیتیه وه که له دهستی داوه، لیتان سه ندووه، یان له چنگیان دهر هیناوه و توانای گه راندنه وه ی نییه. کاتیک «ج» باسی ئه و ده مه ی کرد که حه فده سالی ته من بووه و له به رامبه ر هیچ

هه لفریواندیک خۆی پێ نهگیراوه، رۆبه نس بیری ژنه که ی
 که و ته وه که کاتیک بۆ یه که م جار بینویه تی حه فده سالی ته مه ن بوو.
 بیری ئه و ئوتیله که و ته وه که به ر له هاوسه رگیریه که یان ماوه یه ک
 له و ی بوو بوون. ئه وان، له کاتیکدا هاوړیکه یان له ژووره که ی په نایاندا
 خه و تبوو، جووت بوو بوون. ژنه گه نجه که ی رۆبه نس چه ند جار
 به گوئییدا چرپانده بوو ی: «هاوړیکه ت گوئی له ده نگمان ده بی!» ئه و
 ئیستا (که به ره وړووی «ج» دانیشتووه و ئه ویش باسی خه یالاتی
 شیتانه ی کچانی حه فده ساله ی بۆ ده کات) ده زانیت
 که ئه و ده مه ژنه که ی له هه میشه زیاتر دهنگی هه لبریه و تا هاوړیکه یان
 بییستیت. دواتر ژنه که ی به رده وام ئه و شه وه ی بیرده که و ته وه و
 ده یگوت: «ئهری به راست تو پیت وا نییه گوئی له ده نگمان بوو بیت؟»
 ئه و ده مه رۆبه نس پنی وابوو ژنه که ی له شه رمان و له ترسی حه یای
 خۆی ئه وه ی لی ده پرسیت و هه ولی دها دلنیای بکات که خه وی
 هاوړیکه ی قورسه. (ئیستا که سه یری «ج» ی ده کرد، یاده وه یری ئه و
 که مژه ییه گه نجان ه ی خۆی تا بناگوئی سوورده کرده وه.)

پوژی دوايي روبه نس بۇ ئىنجامدانى كارىك به فرۆكه چوو بۇ
 پۆم. سعات چواري دوانيوهرۆ كاره كهى كوتايى هات. خه ميكي
 قورس بالى به سهردا كيشا، بيري ژنه كهى كه وته وه، نهك هر
 ژنه كهى، هه موو ئه و ژنانه كه تا ئه وده مه دييونى له پيشچاوى به ريز
 بوون. پتي وابوو هه موويانى له كيس چووه و ئه وندهى كه ده بوايه
 له گه ليان نه بووه. بۇئه وهى ئه م خه م و داخه له بير خۆى بيا ته وه چوو
 بۇ گالهر بيه كي شيوه كارى له كۆشكى باربريني (ئو بۇ هر شارىك
 بچوايه سهردانى گالهر بيه كانى ده كرد)، پاشان چوو بۇ مه يدانى
 ئيسپانيا و به پليكانه پانه كاندا به ره و پاركى "فئلا بۆرگيز" هه لگه را.
 ريزى دورودريژى په يكه رهى مه رمه رى ئيتالييه ناو داره كان،
 كه له سر پايه داندرابوون، ئه مبه راوبه رى شه قامه پر
 له دارودره خته كانيان رازاند بووه وه. روخسارى په يكه ره كان، كه له
 دواهم فيگه رياندا رچيبوون، وهك شيله ي ژيانيان ده رده كه وت.
 روبه نس هه ميشه به رامبه ر به لايه نى گالته جارپانه ي په يكه ره كان
 هه ستيار بوو. بزه ي هاتى. بيري ئه فسانه يه كي سهرده مى منداليى
 كه وته وه. جادووگه ريك له ئاهه نگيكا ميوانه كان جادوو ده كات،
 ميوانه كان له حالته ي ئاسايى خوياندا، له كاتيكدا ده ميان كراوته وه و
 به هۆى جووينى پارووه كانه وه روومه تيان خواروختيچ بووه و
 ئيسقانى كرؤستراوه يان به ده سته وه يه، وشك ده بن. ياده وه ريه كي
 ديكه: ئه و خه لكه كه له شارى سوؤم هه لده هاتن، نه ده بوايه ئاور

له دواوه بدهنه وه، چونکه ده بوون به ستوونی خوئ. چیروکی کتیبی
 پیروز به ناشکرا ئاماژه به وه دهکات که هیچ ترس و توقین و سزایه ک
 له وه قورستر نییه که ساتیک ئه به دی بکهیت و که سینک له ره وتی
 زه من بخه یته در و له میانه ی جووله ی سروشتی خویدا رای
 بگریت. روبه نس که له م بیروکانه ی خویدا نوم بووبو (که ساتیک
 دواتر فهراموشی کردن) له پریکدا ئه وی به ره و پرووی خوی بینی.
 نا، هاوسه ره که ی نه بوو (ئه وه نه بوو که چونکه ده یزانی هاوپریکه یان
 له و ژورره ی تر گویی گرتووه، دهنگی هه لده بری) که سینکی دیکه بوو.
 هه موو شتیک له ساتیکدا دیاری کرا. کاتیک ئه و دوانه شان
 به شانی به کتر بوون، روبه نس ناسیبه وه. ته نیا به ک ههنگاو به س
 بوو تا بق هه میسه له به کتر دابیرین. روبه نس ده بوایه خیرا راوه ستیت
 و ئاوړ بداته وه (ئه ویش وهک روبه نس ئاوړی دایه وه) و بانگی بکات.
 روبه نس ههستی کرد که ده لئی هه موو ئه م سالانه تاسه ی بینینی
 ئه وی کردووه و هه موو دنیا ی لئ گه راوه. چه ندسه د مه تریک
 به ولاتره وه کافه یه کی لئ بوو که میزه کانی له بن داره کان و
 ئاسمانیکی ئیجگار شیندا داندرا بوون. ئه وان به ره و پرووی به کتر
 دانیشتن.

ئه و چاویلکه ی ره شی له چاودا بوو. روبه نس به نووکی په نجه ی
 چاویلکه که ی گرت و به ئارامی لایبرد و له سه ر میزه که داینا. ئه و
 به ری پئ نه گرت. روبه نس گوتی:

«به هزی ئه م چاویلکه وه خه ریکبوو نه تناسمه وه.»

ئاوی کانزاییان خوارده وه. نه یانده توانی چاو له به کتر بتروو کینن.
 ئه و ژنه له گه ل میزده که ی هاتبوو بق پوم و ته نیا سه عاتیک ده رفه تی
 بوو پیکه وه بن.

ناوی چی بوو؟ ناوی بچووکى چی بوو؟ روبه نس له بیرى
چووبووهو و بیگومان نه شیده پرسى. ئه و پنی گوتبوو
(راستگویانهش پنی گوتبوو) لهه موو ئه م ماوه دا که یه کتریان
نه بیبویه، هه ستی کردووه به رده وام چاوه پتی بووه. که واته چون
دهیتوانی پتی بلن ناوی نازانیت؟! گوتی:

«دهزانی چ ناویکم لن نابوویت؟»

«نا، نازانم.»

«عودژهن.»

«عودژهن؟»

«ئهری، چونکه وهک عود ناسک بوویت. من ئه و نازناوهم بۆ

دانايت.»

ئهری، روبه نس بۆی دانا بوو. ئه لیه ت نهک سالانیک له وه و پیش و
له و ماوه کورتهی ئاشنایه تیاندا، به لکو هر ئیستا و له و پارکه ی
"فینلا بورگینز"، چونکه پیویستی به وه بوو که به ناویک بانگی بکات و
ئو ناوهش له بهر ئه وه بوو که وهک عود ناسک و نیان بوو.

روبه‌نس چیی له و ژنه‌ده‌زانی؟ شتیکی ئەوتوی ئەده‌زانی. به‌حاسته‌م له بی‌ری ما‌بوو که‌له‌مه‌یدانی تینیس چاوی پینی که‌وت‌بوو (ئە‌وده‌مه‌ر‌وبه‌نس نزیکه‌ی بیست‌وحه‌وت سالیکی ته‌مه‌ن بوو، ئە‌و ژنه‌ش ده‌ سالیکی له‌خۆی که‌نجتر بوو)، هه‌روه‌ها جاریکیش بۆ کلوپینک ده‌عه‌وتی کرد‌بوو. ئە‌وده‌مه‌جۆره‌سه‌مايه‌ک باو بوو که‌ژن و پیاو به‌مه‌ودای هه‌نگاوینک به‌ره‌و‌رووی یه‌کتر راده‌وه‌ستان، ناوقه‌دیان ده‌ج‌وولاند و به‌ نۆبه‌ده‌ستیک و پاشان ده‌سته‌که‌ی تریان به‌ره‌و دۆی سه‌ماکه‌یان ده‌برده‌پیش. هه‌ر ئە‌م ج‌ووله‌بوو که‌وینه‌ی ئە‌و ژنه‌ی له‌زاگیره‌ی ر‌وبه‌نسدا تۆمار کرد. ئە‌و چ شتیکی تایبه‌تی هه‌بوو؟ یه‌که‌م، هه‌رگیز سه‌یری ر‌وبه‌نسی نه‌ده‌کرد. ئە‌ی سه‌یری کویی ده‌کرد؟ سه‌یری شوینیکی چۆل. هه‌موو سه‌ماکه‌ره‌کان ده‌ستیان له‌ئانیسکه‌وه‌ده‌نووشتانده‌وه‌و به‌ره‌وپیش و د‌وایان ده‌برد. ئە‌ویش ئە‌م ج‌ووله‌ی به‌تۆزیک جیا‌وازییه‌وه‌ده‌کرد: کاتیک ده‌ستی ده‌برده‌پیش، ق‌ولی راستی به‌لای چه‌پدا و هاوکات ق‌ولی چه‌پیشی به‌لای راستدا بازنه‌یه‌کیان ده‌کیشایه‌وه‌. وه‌ک ئە‌وه‌بوو که‌ئه‌م ج‌ووله‌بازنه‌ییانه‌بۆ شار‌دنه‌وه‌ی ر‌وومه‌تی بیت. وه‌ک ئە‌وه‌بوو که‌بیه‌ویت ر‌وومه‌تی ون بکات. ئە‌وده‌مه‌ئه‌م سه‌مايه‌یان به‌نه‌شیاو ده‌زانی و وه‌ک ئە‌وه‌بوو که‌ئه‌و کچه‌بیه‌ویت به‌شیوه‌یه‌کی نه‌شیاو سه‌ما بکات و هاوکاتیش نه‌شیاو‌بیه‌که‌ی بشاریته‌وه‌. ر‌وبه‌نس شه‌یدای بووبوو! ده‌تگوت تا ئە‌و کاته‌هه‌رگیز شتیکی له‌و ژنه‌ناسکتر

و جوانتر و وروژینه‌تر نه‌دی‌بوو. پاشان مؤسیقا که‌بوو به‌مؤسیقای سه‌مای تانگو. ئەو نه‌یتوانی له‌به‌رامبه‌ر هانده‌ریکی کتوپریدا به‌ر به‌خۆی بگریت و دهستی له‌سه‌ر مه‌مکی دانا. بو‌خۆشی له‌م جووله‌ی خۆی توقا. ئەو کچه‌ ده‌یتوانی چی بکات؟ هیچی نه‌کرد و له‌کاتینکدا دهستی روبه‌نس له‌سه‌ر مه‌مکی بوو، دریژه‌ی به‌سه‌ماکردنه‌که‌ی دا و راسته‌وخۆ سه‌یری پینشی خۆی کرد. روبه‌نس که‌ده‌نگی ده‌له‌رزی لێی پرسى:

«ئایا تا ئیستا که‌س دهستی له‌مه‌مکت داوه‌؟»

ئەویش ده‌نگی ده‌له‌رزی (وه‌ک ئەوه‌بوو که‌سینگ به‌حاسته‌م دهستی له‌سیمه‌کانی عودیک دابیت) وه‌لامی دایه‌وه:

«نه‌خیر.»

روبه‌نس دیسان دهستی له‌سه‌ر مه‌مکی دانا و وشه‌ی «نه‌خیر» وه‌ک جوانترین وشه‌ی دنیا له‌ گویندا ده‌نگی دایه‌وه؛ هۆشی لای خۆی نه‌ما‌بوو؛ پینی وابوو خه‌ریکه‌له‌نزیکه‌وه‌سه‌یری شه‌رم و حه‌یا ده‌کات. شه‌رم و حه‌یای، به‌هه‌مان شیوه‌که‌«بوو»، ده‌دی و ده‌یتوانی دهستی لێ بدات، ده‌یتوانی رایمووسیت.

بۆ ئیتر نه‌یدی‌بووه‌وه؟ هه‌رچی بی‌ری لێ کرده‌وه، تینه‌که‌یشت.

بی‌ری نه‌ده‌که‌وته‌وه.

ئارتور شنیتسلەر، نووسەری خەلکی فیه‌ننا، لەسەرەتای ئەم سەدەدا چیرۆکیکی جوانی بەناوی «ئیلسا خاتون» نووسی. پالەوانی ئەو چیرۆکەژنیکی گەنج و پاکیزەیه‌که‌باوکی زۆر قەرزدارەو خەریکه‌مایه‌پووج دەبیت. خاوەن قەرزەکه‌ی بەلین دەدا ئەگەر کچی قەرزدارەکه‌به‌رووتی خۆی پیشان بدات لەقەرزەکه‌ی خوش ببیت. ئیلسا پاش شەر و کیشەیه‌کی قورس و دوورودریژی دەروونی لەگەل خۆی، لەئەنجامدا مل به‌و خواستە‌ی کابرا دەدات، بەلام ئەوەندەشەرم لەپووتبوونەوه‌ی دەکات، که‌شیت دەبیت و دەمریت. به‌هەله‌ تێمه‌گەن، ئەمه‌ه‌قایه‌تیکی ئەخلاق‌ی بۆ پڕۆتستۆکردنی ساماندارەخراپ و گەندەله‌کان نییه‌! نا، ئەمه‌چیرۆکیکی ئیروۆتیکیه‌که‌پشوتان لێ دەبریت. لەرێگه‌ی ئەم چیرۆکه‌وه‌په‌ی به‌و هیز و توانایه‌دەبن که‌سەردەمانیک پووتی لەشی ژن هەیبوو. ئەمه‌واته‌پاره‌یه‌کی زۆر بۆ خاوەن قەرزەکه‌و شەرمەزارییه‌کی ئەوەندەزۆریش بۆ کچه‌که‌که‌له‌ئەنجامدا کوشتی.

چیرۆکه‌که‌ی "شنیتسلەر" ساته‌وه‌ختیکی گرینگ لەپووپه‌ره‌ی ئەوروپامان پیشان دەدا. لەکۆتایی سەده‌ی نۆزده‌ی پاکسروشندا، هیشتا تابۆ سینکسییه‌کان زۆر به‌هیز بوون، بەلام سست و لاوازبوونی ئەخلاق، ئاره‌زوویه‌کی به‌همان ئەندازه‌به‌هیزی بۆ پیشیلکردنی ئەو تابۆیانە‌ه‌ئاگا کرده‌وه‌. شەرم و بێشەرمی، ئەو دەمه‌که‌هەردووکیان هیزیکی یه‌کسانیان بوو، به‌ر یه‌کتر که‌وتن و

یەکتریان بێ. ئەوەساتیک بوو لەکیشەیهکی سینکسی سەیروسەمەرە. فیهننا لەسەرەتای ئەم سەدەیدا بەرەوپووی ئەم کیشەبوووە.

شەرم بە مانای خۆراگرییە لە بەرامبەر شتیک کە ئارەزووی دەکەین. کاتیک ئارەزووی شتیک دەکەین کە دەبێت لە ئاستیدا خۆ رابگرین، هەست بە شەرمەزاری دەکەین. پۆبەنس یەکیک لە دوام خەلکە ئوروپییانە بوو کە شەرمی دەناسی، بۆیە کاتیک دەستی لەسەر مەمکی کچەکە دانا و شەرمەزاری کرد، ئەوەندە رووژا. ئەوەمە کە هینستا لە قوتابخانە دەبخویند، پۆژیک خۆی بە هۆلێکدا کرد کە دەیتوانی لە پەنجەرەکانیەوه سەیری کچە هاو پۆلە نیوەرپووتەکانی بکات کە چاوە پێی وینەگرتن بە ئەشەعی ئیکس بوون. یەکیک لە کچەکان چاری پێی کەوت و زریکاندی. ئەوانی دیکەش پالتۆکانیان لە بەر کردووە بە هەراوهار بەرەو هۆلە کە هەلاتن و شوین پۆبەنس کەوتن. پۆبەنس بۆ ساتیک تۆقا. لە پەر کچەکان لە بەرگی هاو پێ و هاو پۆل و هاوکارەکانی جارانی هاتنە دەر کە حەزیان دەکرد گالتهی لە گەل بکەن، پۆمەتیان پەر بوو لە پەر و توورپیی، پەر و توورپییەکی بە کۆمەل بۆ شوینکەوتن و ئازاردانی. پۆبەنس هەلات، بەلام ئەوان وازیان لە شوینکەوتنی نەهینا و نامەیه کیشیان بۆ بەرپۆه بەری قوتابخانە کە نووسی و شکایەتیان لێ کرد. بەرپۆه بەریش لە پیشچاوی پۆلە کە دا پۆبەنسی تەمی کرد و بەزمانیکی پەر لە سووکایەتی، بە چاوە وەرپین ناوی برد.

پۆبەنس کە تەمەنی بوو بە چل سال، ژنان مەمکدانەکانیان لە دۆلابەکاندا دادەنا و بە پووتی بە کەنار ئاوەکاندا دەسوورپانەووە و خۆیان پیشان هەموو دنیا دەدا. ئەویش لە قەراغ ئاوە کە پیاسەیی دەکرد و نیگای لە پووتی چاوە پواننە کراوی ژنەکان دەشاردەووە،

چونکه هینشتا ئه و فه‌رمانه‌کۆنه‌ی له گیاندا مابوو که کهس نابیت ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر شه‌رمی ژنان بکات! ئه و کاتیک به‌ره‌و‌پ‌رووی ناسیاویک، یان هاوکاریک، یان ژنه‌هاو‌پ‌ریه‌کی رووتی ده‌بووه‌وه، سه‌ری له‌وه‌سوورده‌ما که‌تیده‌گه‌یشت ئه‌وه‌ژنه‌کان نین که‌له‌و دیداره‌شه‌رمه‌زار ده‌بن، به‌لکو خۆیه‌تی. ئه‌وسا ده‌خه‌جلا و نه‌یده‌زانی چاو و نیگای به‌کامه‌لادا بگێریت. هه‌ولی ده‌دا سه‌یریان نه‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ش نه‌ده‌کرا، چونکه‌پیاو ئه‌گه‌ر ته‌نانه‌ت سه‌یری ده‌ست، یان نیوچاوانی ژنانیش بکات، هه‌ر سنگ و مه‌مکیان ده‌بینیت. بۆیه‌هه‌ولی دا ئه‌وه‌نده‌ئاسایی و سه‌روشتی سه‌یری سنگ و مه‌مکیان بکات که‌گوايه‌ خه‌ریکه‌سه‌یری ئه‌ژنۆ و نیوچاوانیان ده‌کات، به‌لام وێپرای هه‌موو ئه‌مانه‌ش، ئه‌و پینی وابوو که سنگ و مه‌مه‌که‌کان تاوانی ئه‌وه‌ی ده‌ده‌نه‌پال که هینشتا به‌قه‌ده‌ر پیویست له‌گه‌ل رووتبوونیان نه‌گونجاوه‌و هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و ژنانه‌که‌له‌ قه‌راغی ده‌ریا ده‌یانینیت وه‌ک ئه‌وانه‌ن که‌بیست سال له‌وه‌وپیش به‌تاوانی چاوله‌وه‌پ‌راندن لای به‌پ‌ریه‌به‌ری قوتابخانه‌شکایه‌تیان لێ کردبوو. هه‌روه‌ها ئه‌مانیش وه‌ک ئه‌وان توورپه‌و یه‌گگرتوو بوون و به‌جنیودان داویان لێ ده‌کرد ددان به‌مافی رووتبوونه‌وه‌یاندا بنیت.

ئه‌و له‌ئه‌نجامدا که‌م، یان زۆر به‌و دۆخه‌پ‌راها‌ت، به‌لام نه‌یده‌توانی چاو له‌وه‌سته‌ی بپۆشیت که‌دیسانه‌وه‌ش‌تیکی جیدی روویداوه. له‌سه‌ر رووپه‌ره‌ی ئه‌وروپا زه‌نگی کاتزمیژیکی تر لیدراوه، شه‌رم و حه‌یا باری کردووه، شه‌رم و حه‌یا نه‌وه‌ک هه‌ر ون بووه، به‌لکو ئه‌وه‌نده‌به‌کتوپ‌ری و ته‌نانه‌ت له‌یه‌ک شه‌ودا فه‌وتاوه‌که‌ گوايه‌ هه‌رگیز نه‌بووه؛ که‌گوايه‌ ئه‌وه‌پیاوان بوون (کاتیک به‌ره‌و‌پ‌رووی ژنان بوونه‌ته‌وه) شه‌رم و حه‌یا یان داھیتاوه؛ گوايه‌ شه‌رم و حه‌یا وه‌همی پیاوان بووه، خه‌ونی شه‌هوانی ئه‌وان بووه.

هه روا که گوتم، کاتیک روبه نس له هاوسه ره که ی جودابووه وه، له پرنیکا بۆ هه میشه خۆی «له دهره وهی سنووری عه شق» بینیه وه. ئه و ئه م دهسته واژه ی پین خوش بوو، زورجار (هه ندیک جار به خه م و هه ندیک جاریش به شادییه وه) لای خۆی دووباره ی ده کرده وه: من «له دهره وهی سنووری عه شق» درێژه به ژیانم دده م.

به لام هه ریمیک که ئه و به «دهره وهی سنووری عه شق» ی ده زانی، ساباتی باخ و هه ساری له بیرچوووه وهی کۆشکیکی گه وره ی جوان (کۆشکی عه شق) نه بوو، نه خیر، به لکو ناوچه یه کی به ربلاوی جوان، به پیت، ئیکجار جوراوجور و بگره جوانتر و گه وره تر له کۆشکی عه شقیش بوو. له نێو ئه و هه موو ژنانه دا که له م هه ریمه ده ژیان، هه زی له هه ندیکیان نه بوو، هه ندیکیان سه رقالیان ده کرد و هه ندیکیشیانی خۆشده ویست. که واته پنیویسته له م پارادۆکسه ئاشکرایه بگه ین: له ویدیو سنووری عه شقیشه وه ئه وین و دلداری هه یه.

ئه وهی چیرۆکه دلداریه کانی روبه نسی فریادیه «دهره وهی سنووری عه شق»، نه بوونی هه ستیاری نه بوو، به لکو ئه وه بوو که ده یویست ئه و چیرۆکانه له بازنه ی عه شقی جهسته یی و سیکسی دهرنه چن و هه یج کاریگه ربیه ک له سه ر ژیا نی دانه نین. جیا له وهی که ئیمه چۆن عه شق پیناسه ده که ین، عه شق بابه تیکی بنه ره تیه که ژیان

دەكاته چاره نووس. ئەو رووداوانەكە «لەدەرەوہی سنووری عەشق» روودەدەن، ھەرچەندە جوانیش بن، ھەك رینگەوتیک دەردەكەون.

دیشان دووبارەہی دەكەمەوہ، ژنەكانی رۆبەنس ئەگەرچی بۆ «دەرەوہی سنووری عەشق»، بۆ ھەریمی رووداوە لاوەکیەكان راونرابوون، بەلام لەم میانەدا ھەندیک ژنیش بوون كە رۆبەنس خۆشی دەویستن و بەردەوام بیری لێ دەكردەنەوہ، كاتیک لێی دوور دەكەوتتەوہ دەرنجا و مادام لەئەو زیاتر گرینگیان بە كەسیكی دیکەبدایەھەستی بە ئێرەیی دەكرد. بەزمانیکێ تر، تەنانەت لە دەرەوہی سنووری عەشقیش، عەشق ھەبوو، چونكە وشەہی «عەشق» یاسا بوو، ئەو عەشقانەشاراوەو سەرنجراکیشتر بوون.

ئەو، كاتیک لەباخی كافەكەہی "فئلا بورگیز" بەرەو پرووی ژنیک دانیشتیبوو كەبە عودژەن ناوی دەبرد، خێرا تینگەیشت كەئەو ژنە «خۆشەویستی دەرەوہی سنووری عەشق»ی دەبیت. ئەو دەیزانی كەگۆئ بەژیان و ھاوسەرگیری و دلەخورپەكانی نادات، دەیزانی كەتەنیا جارجار یەكتر دەبینن و لە ھەمان كاتیشدا دەیزانی كەبە شیوہیەكی سەیروسەمەرەخۆشی دەوێت. رۆبەنس پنی گوت:

«ئەو ناوہی دیکەشم لەبیرەكە لە تۆم نابوو. پیم دەگوتی خانمی گوتیک.»

«من؟ خانمی گوتیک؟»

رۆبەنس ھەرگیز بەوہ ناوہبانگی نەكردبوو. ساتیک لەوہوپیئش، كاتیک لەشەقامەوہبەرەو كافەكەدەچوون، ئەم وشانەہی بە میتشكدا ھاتبوو. ئەو ژنەبە رینگەپۆشتنەكەیدا رۆبەنسی بیری نیگارەكانی گوتیک خستبووہوہكە ئەو دوانیوہپۆیە، لە كۆشکی باربرینی بینیبوونی. رۆبەنس درێژەہی بەقسەكانی دا:

«ژن له نیگار هکانی گوتیکدا به سکی هلماسیویانه وه به ږنگه دا
دهرږون و سهریان به ره و زهوی دانه واندووه. به ږنگه پږشته که ی تو
وهک به ږنگه پږشته خانیکی گوتیکه. سکت پرووی له ئاسمانه و
سهرت له پوچی و بیهوده یی هه موو شتیک گه یشتووه و سهیری
زهوی دهکات.»

ئو دووانه به پیاسه کردن به و شه قامه دا
گه ږانه وه که نه مبه راو به ری په یکه ر بوو، یه کتریان لن بینیبوو. سهری
برای پیاهه ناو داره کان، که له سه ر سه کوکان داندرابوون، ئیجگار
لووتبه رز دیار بوون.

ژنه که له بهر ده رکه ی پارکه که مال اوایی له روبه نس کرد. بریاریان
دا روبه نس له پاریس سهردانی بکات. ئه ویش ناو و (ناوی
هاوسه ره که ی) و ژماره ته له فونه که ی دایه و پیی گوت که له چ کاتیکدا
له ماله وه به ته نیایه. پاشان به بزهی که وه چاویلکه ره شه که ی بو چاوی
برده وه و گوتی:

«باشه، بلتی بییت؟»

پوبه نس گوتی: «به لن» و ماوه یه کی زور سهیری
دوورکه و تنه وه ی ژنه که ی کرد.

دهردی دووری که به یاده وهری جیابوونه وه له هاوسه ره که ی
 هه لیده کوتایه سهر گیانی، جتی بق عودژهن و بیرکردنه وه له عودژهن
 چۆل کرد. روبه نس پاش چند رۆژیش به ردهوام بیرری له و
 ژنه ده کرده وه. دیسانه وه هه ولی دها ئه و شتانه ی بیر بیته وه که له
 خه یالیدا مابوو، به لام ته نیا ئه و ئیواره ی کلوپه شه وانه که ی بیر
 ده هاته وه. بق سه ده مین جار ئه م وینه ی به خه یالدا هات: ئه وان له ناو
 قهره بالغی جووته سه ماکاره کاندا بوون و ئه و ههنگاویک
 له روبه نسه وه دوور بوو، له پشتیه وه سه یری بۆشاییه کی ده کرد. وا
 دیار بوو که نه یه ویت هیچ له دنیا ی دهره وه ببینی و به ته مابیت له
 خۆیدا نوقم ببیت. وا دیار بوو که ئه وه ی ههنگاویک لئی دوور بوو،
 روبه نس نه بیت، به لکو ئاوینه یه کی که وره بیت که تیایدا سه یری خۆی
 ده کات. سه یری ناوقه دی خۆی ده کرد که به ردهوام به ره وپیش و
 دواوه وه ده جوولا؛ سه یری دهستی خۆی ده کرد که له ئاست سنگ و
 پرومه تی بازنه ی ده کیشایه وه و پیده چوو به ته مابیت به ده ست
 بیانشاریته وه. ده تگوت ده یه ویت و نیان بکات. ده تگوت به ردهوام و نی
 ده کردن و دیسان دهری ده خسته وه. ئه و له کاتیکیدا له
 شه رموحه یای خۆی هه ژابوو، له و ئاوینه خه یالییه دا سه یری خۆی
 ده کرد. سه ماکردنه که ی نواندنی بیده نگیی شه رم بوو، ئاماژه یه کی
 به ردهوام به پرووتیه کی شاراه.

حهفتهیهک پاش دیداره که یان له رۆم، له لۆبی ئوتیلیکی گه وره ی
پاریس یه کتریان بینیه وه که پر بوو له ژاپۆنی و بوونی ئه و
ژاپۆنیانه ههستیکی خۆشی غه ربیی و نه ناسراوه یی بی ده به خشین.
کاتیک چوون بو ژووریکی ئوتیله که، روبه نس ده رکه که ی داخست و
لئی نزیک بووه وه، ئه و سا دهستی بو مه مکی برد و گوئی:

«ئه و ده مه ش که پیکه وه سه مامان کرد، من هه ر ئاوا دهستم لی
دایت. له بیرته؟»

گوئی: «به لئ.»

دهنگی وهک ئه وه بوو که که سینک به حاسته م دهستی له عودیک
دابیت. ئایا ئه و ئیستاش وهک پازده سال له مه و پیش شه رمی ده کرد؟
ئایا بیتینا شه رمی کرد کاتیک گوته له ئاوه که رمه که ی ته پلپیتز دهستی
بو مه مکی برد؟ ئایا شه رمه که ی بیتینا خه ون و خه یالی گوته بوو؟
ئایا شه رمه که ی عودژهن خه ون و خه یالی روبه نس بوو؟
راستییه که هه رچی بووبیت، ئه م شه رمه، ته نانه ت ئه گه ر وه همی
شه رم، یان یاده وه ربیی وه همی شه رمیش بووبیت، ئاماده بوو. شه رم
له و ژووره بچوو که ی ئوتیله که ئاماده بوو. شه رم به سیحری خۆی
هه ردووکیانی سه رخۆش کرد و مانای به هه موو شتیک به خشی.
روبه نس ژنه که ی پووت کرده وه. ده تگوت که نجیکه که تازه ئه و ی له
کلووبی شه وان وه هینا وه ته وه. ئه وان جووتبوون و روبه نس سه یری
سه مای ژنه که ی کرد، ژنه که له ئاوینه یه کی خه یالیدا سه یری خۆی
ده کرد و له پشت جووله ی بازنه یی ده سه تکه کانیه وه روومه تی خۆی
ده شارده وه.

ئه وان، به خۆشییه وه، خۆیان به په وتی گه ربانیک سپارد
که به ناخی هه موو ژن و پیاویکدا ده گه ربیت؛ گه ربانی سیحراوی
خه ون و خه یاله قیزه ونه کان، که هه موو ژنه کان له ودا وهک یه ک

ههلسوکهوت دهکەن، بەلام پوومەتینکی جیاواز وزه و هیزینکی جیاوازیش به و خهون و خهیاڵاته قیزهوانانهدهبهخشیت. روبه‌نس گویی له‌هموو قسه‌کانی عودژهن ده‌گرت، گویی له‌هموو قسه‌کانی خووشی ده‌گرت. ئەو له پوومەتی ناسک و دەمولیوی جوانی کچیکی گوتیک ورد بووبوووه‌که‌قسه‌ی ناحەز و قیزه‌ونی ده‌کرد و بەرده‌وام سه‌رخۆشتر ده‌بوو.

له‌لایه‌نی پرێزمانییه‌وه، زه‌مه‌نی خهون و فانتازییه‌قیزه‌ونه‌کانیان زه‌مه‌نی داهاتوو بوو. «جاریکی دیکه‌تو ئاوا و ئاوا ده‌که‌یت... ئیمه‌ئاوا و ئاوا بۆ یه‌کتر ده‌وه‌ستین...» ئەم زه‌مه‌نی داهاتوو‌خه‌یا‌له‌کانی ده‌کرده‌به‌لینتیکي هه‌میشه‌یی (به‌لینتیک که‌له‌کاتی وشیاریدا ناراست و بیمانایه، به‌لام چونکه‌هه‌رگیز له‌بیر ناچیته‌وه، وه‌ک به‌لینتیک به‌رده‌وام دووپات ده‌بیته‌وه). پاشان پوژیک وا پریده‌که‌ویت که‌روبه‌نس، کاتیک له‌گه‌ل «م»ی هاو‌پریه‌تی، ژنه‌که‌ده‌بینیت. ئەوان، سێ به‌سێ، پیکه‌وه ده‌چن بۆ ژووریکي نه‌ومی سه‌روو، له‌وێ به‌ده‌م خواردنه‌وه‌وه‌قسه‌ده‌که‌ن؛ پیاوه‌کان ژنه‌که‌رووت ده‌که‌نه‌وه‌و کاتیک مه‌مکانه‌که‌شی بۆ داده‌که‌ن، ئەو ده‌ستی ده‌خاته‌سه‌ر مه‌مکه‌کانی و هه‌ول ده‌دا به‌ به‌رده‌ستی دایانپۆشیت. ئەوسا پیاوه‌کان (له‌کاتیکدا که‌ئێه‌و هه‌ر شو‌رته‌که‌ی له‌ پێدايه) ده‌بیه‌نه‌به‌ر ئاوینه‌(که‌به‌سه‌ر ده‌رکه‌ی که‌نتقوره‌که‌وه‌یه) و ئەو که‌ ده‌ستی راستی له‌سه‌ر مه‌مکی راست و ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر مه‌مکی چه‌پی داناوه‌و له‌نیوان دوو پیاوه‌که‌دا راوه‌ستاوه، وه‌ک ئەوه‌ی سیحەر کرابیت، له‌خۆی ورد ده‌بیته‌وه. روبه‌نس به‌ ئاشکرا چاوی لێه که‌له‌و کاته‌دا ئەوان سه‌یری ژنه‌که‌ده‌که‌ن (سه‌یری پوومه‌ت و ده‌سته‌کانی سه‌ر مه‌مکی)، ژنه‌که‌ئه‌وان نابینیت، به‌لکو وه‌ک هیپنۆتیزم کرابیت، ته‌نیا له‌خۆی ده‌روانیت...

له كتيبي «پوتیکا»ی ئه ريسستوتالسدا ئه پيزود، يان پروداوی لاوهکی چه مکیکی گرینگه. ئه و پروداوه لاوهکییه کانی بئ خوش نه بووه. وهک خوی ده لئ، پروداوه لاوهکییه کان له پروانگهی شيعرییه وه خراپترین جۆری پروداون. پروداوی لاوهکی نه بهرئه نجامی ئه و شته یه که پيشتر پرویداوه و نه هۆکاری ئه و شته ش که له داها تودا پرووده دات. ئه م جۆره پروداوه له دهره وه ی زنجیره ی پروداوه کانه که بونیادی چيروکیان له سهر داندراوه. پروداوی لاوهکی، يان ئه پيزود، پروداویکی نه زۆکه که ده کریت بئ ئه وه ی چيروکه که تووشی ساتمه و قرتان ببیت وه لای بنین و ناتوانیت کاریگه ریه کی هه میشه یی له سهر ژيانی که سایه تیه کان دابنیت.

تو سواری مېترۆ ده بی تا سهردانی ئه و ژنه بکه یت که ژنی ژيانته، به لام بهر له وه ی بگه یته ویستگهی مېترۆکه، کچیک که پيشتر نه تناسیوه و سهرنجی رانه کیشاویت (چونکه تو ده چیت بۆ سهردانی ژنی ژيانته و گرینگی به هېچی تر ناده یت) له پر هه ست به سستی ده کات و خه ریکه ده که ویت، به لام چونکه تو له لایه وه راوه ستاوی ده یگریت و بۆ ماوه یه کی کورت، تا ئه و کاته که چاوی بکاته وه، باوه شی پیندا ده که یت و یارمه تیه ده ده یت له سهر ئه و کورسییه دابنیشیت که که سیکه دیکه بۆی چۆلکردوه. له و کاته دا قه تاره که خه ریکه راده وه سستیت و تو بۆ ئه وه ی بتوانی لئی دابه زیت و

بەرەو ژنی ژیاڼت برۆی، خیزا وازی لښ دههیتی و ئانوسات ئه و کچت له بیر دهچیته وه که ساتیک له وه و پیتش باوهشت پيدا کردبوو. ئه م پروداوه، پروداویکی لاهه کی ئاساییه. هه روا که دوشه ک پرله خوری، ژیاڼیش پرله پروداوی لاهه کی، به لام شاعیر (به بوچوونی ئه ریسوتوالس) لیفه دروو نییه و ده بی هه موو شته زیاده کان له چیرۆکه که ی بسرپیته وه، هه رچه نده ژیاڼ له خویدا هیچ نییه جگه له و شته زیاده نه.

ببینی بیتینا بو گوته پروداویکی لاهه کی ئاسایی بوو؛ له باری چه ندییه وه بیتینا ته نیا به شیکی بچوویکی له ژیاڼی گوته داگیر کردبوو. ویرای ئه وهش، گوته زۆری هه ول ده دا که نه هیلیت بیتینا ده وریکی هۆکاری له ژیاڼیدا بیت و ده یویست له ژیاڼنامه و سه ربورده ی خوی ده ری هاویژیت، به لام لیره دایه که ئیمه په ی به ریزه بیبوونی چه مکی پروداوی لاهه کی ده به یڼ، ئه و ریزه بیبوونه که ئه ریسوتوالس به ته واوی بیری لښ نه کردبووه وه، چونکه هیچکس ناتوانیت گه رهنتی ئه وه بکات که پروداویکی لاهه کی ئه و هیزه پنیویستی نه بیت که رۆژیک له رۆژان، به شینوه یه کی چاوه روانه کراو، بیته هۆی سه ره لدانی پروداوی دیکه. که ده لیم رۆژیک له رۆژان، مه به ستم ئه وه یه که ره نگه ته نانه ت له پاش مردنی که سه که ش بیت؛ بو نمونه وه ک سه رکه و تنه که ی بیتینا، چونکه بیتیناش له پاش مردنی گوته بوو به به شیک له سه ربورده ی ژیاڼی.

ئیمه ده توانین پیناسه که ی ئه ریسوتوالس بو ئه پیزود ته واو بکه یڼ و بلڼن: هیچ ئه پیزودیک له سه ره تاوه له چاره ی نه نوو سراوه که بو هه میشه وه ک پروداویکی لاهه کی بمیته وه، چونکه هه موو پروداویک، هه رچه نده زۆر بچووکیش بیت، پیده چیت دره نگ، یان زوو بیته هۆکاری کومه لیک پروداوی دیکه و چیرۆک، یان

سه ربورده يه کي لي ساز بکريت. رووداوه لاوه کييه کان وهک مين ي چيندراون، زوربه يان هرگيز ناتهنه وه، به لام نه گهري نه وهش هه يه که پروژيک له پروژان يه کيک له و رووداوه ناسايانه بييت به چيروکيک که به لاتانه وه چاره نووس ساز بييت. پهنگه تو به شه قامينکا تيپه پيت و له پيش خوته وه چاوت به کچيک بکه وييت که به ره و پرووت ديت و هه رچه نده هيشتا ليت دووره، به لام وهها ليت ورد بووه ته وه که پيت وايه شيت بووه. نهو کچه کاتيک ليت نزيک ده بيته وه ههنگاوي شل دهکات و راده وستي و پيت ده لي: «نهري به راست نه وه تو ي؟ ناي که چاوه پروانته بووم!» نهوسا دهستي له دهوري ملت ده نالينيت. نهو هه مان کچه که له ميترو، کاتيک که تو بو سهرداني ژني ژيانته ده چوويت که نيستا مارهت کردووه و منداليسنت ليني هه يه، له هوش خوي چوو، که وته ناو باوه شته وه، به لام نهو کچه که به شيويه يه کي چاوه پروانته کراو يه کترتان بينيوه، بريار دها عاشقي نهو پياوه بييت که فرياي که وتووه و نه م دیداره به ريکه وتهش به ناماژهي دهستي چاره نووس ده زانيت. نهو له وه ودوا پروژي پينچ جار ته له فونت بو دهکات، نامهت بو دهنووسيت، ده چيت بو لاي ژنه کهت و پيني ده لي عاشقي تو بووه و تو به يهي خوي ده زانيت، تا نه وه ي که ژنه کهت ته او بيزار ده بييت و له داخان ده ست له گه ل سپووري گه ره که که تان تينکه ل دهکات و پاشان له ماله وه هه لني و منداله کهش له گه ل خوي ده بات. نهوسا توش بو دهر باز بوون له ده ست نهو کچه عاشقه، که له م ماوه دا هه موو که لوپه لي ناو دو لابه کاني هيناوه بو ماله کهت، هه لديت و بو شوينيکي دور سهر ي خوت هه لده گريت و له وپه ري نائوميدي و داماويدا دهر ميت. نه گه ر ژياني نيمه وهک ژياني خواوه نده کان هه تاهه تايي بوايه، چه مکي رووداوي لاوه کي هيج مانايه کي نه ده بوو، چونکه له بيکتادا هه موو

رووداویکی بچووکیش، لهئه نجامدا کاریگه ریبهک داده نیت و
چیرۆکینک ساز دهکات.

ئهو عودژهنهش بۆ روبه نس، که له ته مه نی بیستو حه وت سالیدا
سه مای له گه ل کردبوو، رووداویکی لاوه کی بوو، به لام کاتیک پاش
پازده سال به ریکه وت له پارکینکی شاری پۆم چاوی پنی که وته وه،
ئهو رووداوه فه رامۆشکراوه لاوه کییه له پرنیکا بوو به چیرۆکینکی
بچووک، به لام ته نانه ت ئه م چیرۆکه ش، به نسبه ت ژیا نی روبه نسه وه،
وهک رووداویکی لاوه کی مایه وه. ئه م رووداوه لاوه کییه به ختی ئه وه ی
نه بوو که ببیت به به شتیک له ژیا ننامه و سه ربورده ی روبه نس.

ژیا ننامه: زنجیره ی ئه و رووداوانه یه که له ژیا نماندا به گرینگیا ن
ده زانین، به لام له ژیا ندا چی گرینگه و چی گرینگ نییه؟
چونکه بوخۆمان نایزانین (هه رگیزیش بیر له وه نا که یه وه که پرسیا ریکی
ئاوا گه و جانه له خۆمان بکه ین) شتیک به گرینگ ده زانین که خه لک
به گرینگی بزانی؛ شتیک و هک ئه و فۆرمانه که خاوه نکاره کان
دهیده نه ده ستمان و ئیمه ش پری ده که یه وه. به روا ری له دایکبوون،
پیشه ی باوک و دایک، ئاستی خوینده واری، گۆرینی پیشه، شوینی
نیشته جیبوون، هاوسه رگیری، ته لاق، له دایکبوونی منداله کان و
نه خو شیه گرینگه کان.

ئه وه شتیک ناخۆشه، به لام راسته، ئیمه وا راهاتوین که وهک
فۆرمیک پی شه یی، یا ن حکوومی سه یری ژیا نی خۆمان بکه ین،
بۆیه به سه رچلی ده زانین که ژنیک جگه له ژنه یاساییه که ی خۆمان
به نینه ناو ژیا ننامه که مانه وه و کاتیک ده توانین مل به م
سه رچلیه ئاوارته یه بده ین که ئه و ژنه ده وریکی ئیجگار دیاری
له ژیا نماندا بو بیت. بیگومان روبه نس نهیده توانی بۆ ئه و
ژنه عودژهنه شتی وا بلیت. عودژهن به پرا له ت و په فتاریدا له گه ل

بیرۆکی "ژن - پروداو" دهگونجا. ئەو ژنیکی ناسک بوو، بەلام خۆی نەدەنواند. جوان بوو، بەلام کەسی سەرسام نەدەکرد. حەزی لەنزیکی و جووتبوون بوو، بەلام شەرم بوو. ئەو بەگێرانهوهی وردەکارییهکانی ژبانی تایبەتی خۆی، رۆبەنسی بێزار نەدەرکرد. هەرگیز ئەو بێدەنگییە بەپاریزەیی خۆی دراماتیژە نەدەکرد و نەیدەکرد بە راز و نەپنێیەکی ترسناک. ئەو شازادەخانمی راستەقینەیی پروداویکی لاوهکی بوو.

بوونی عودژەن لەگەڵ دوو پیاو لە ئوتیلیکی پاریس وروژینەر بوو، بەلام ئایا ئەو سیانەپیکە وەخەوتبوون؟ با ئەو شەمان لە بیر نەچیتە وە کە عودژەن بۆ رۆبەنس «خۆشەویستی ئەو دیوی سنووری عەشق بوو». لەکۆنە وە دەلێن کە پێتوێستە رەوتی پروداوهکان لەنزیکی و جووتبووندا ئەوەندە خیرا و بەپەلە نەبیت کە ماندوویمان بکات. رۆبەنس بەرلهوهی عودژەن پروت بکاتە وە، داوای لە هاوڕیکەیی کردبوو لەژوورە کە بچیتە دەر.

لە کاتی نزیکی و جووتبووندا قسە و توتوویژەکانیان، بەسەرنجدان بەزەمەنی داها تویی ریزمانی، جاریکی دیکەش وەک بەلینیکی لی هات کە هەرگیز نەدەهاتە دی. زۆری نەخایاند کە «م» ی هاوڕیتی، لە ئاسۆی بینینی رۆبەنسدا ون بوو، پیکە وەبوونی وروژینەری ئەو ژن و دوو پیاو بوو بە پروداویکی لاوهکیی بێتەنجام. رۆبەنس، هەر کاتیک دەر فەتی چوون بۆ پاریسی بۆ پرەخسایە، سالی دوو سێ جار عودژەنی بەتەنیا دەبینی. پاش ماوێهەک ئەو دەر فەتەش برا و جاریکی دیکە عودژەن لەمیشکی رۆبەنس سەردرایە وە.

پاش چەند سال، پۆژیک روبەنس لە شارۆچکە یەکی بناری کینوی ئالپ لە سوئیس، کە لە وی دەژیا، لە گەل ھاوڕیکە ی لە کافە یە ک دانیشتبوو. لە میزە کە ی پە نایدا چاوی بە کچیک کە وت کە خە ریکبوو سە یری دە کرد. کچە کە دلرفین و دە مولیویکی شە هوانیی بوو (کە پ روبەنس حە زی دە کرد بە دە می بۆ قی بشو بە نینیت. ئە ل بە ت ئە گەر بۆ ق بە جوان بزانی)، دە تگوت ریک ئە و ژنە یە کە هە می شە بە ناواتی خواستوو. ئە و تە نانت لە مە ودای سێ چوار مە تریشە وە لە شولارە کە ی زۆر پێ جوان بوو، حە زی لە رامووسینی دە کرد. کچە کە وە ها لە پ روبەنس ورد بوو بوو وە کە هۆشی لە لای قسە کانی ھاوڕیکە ی نە ما بوو، تە نیا بیری لە و شتە ناخۆش و بە ئازارە دە کرد وە کە دە بیت پاش چە ند خولە کینکی تر لە و کافە یە بچیتە دەر و بۆ هە می شە دە ست لە و کچە دابشوات.

بە لام پ روبەنس دە ستی لە کچە کە دانە شت، چونکە لە و کاتە دا کە پارە ی قاوہ کانی دە دا ئە ویش هە ستا و تا ئە و بە یری شە قامە کە، بە رە و ئە و بینایە کە مە زاتخانە ی بە رھە می هونە ری بوو، شوینیان کە وت. کاتیک پ روبەنس و ھاوڕیکە ی لە شە قامە کە دە پە رینە وە، ئە و کچە ئە وە ندە لیتی نزیک بوو بوو وە کە پ روبەنس نە یدە توانی نە یدوینیت. کچە کە بە شێوہ یە ک پە فتاری کرد کە دە تگوت چاوە رینی دە رفە تینکی ئاوا بوو. پ روبەنس سە ری قسە ی لە گە ل کردە وە و تە واو لە ھاوڕیکە ی، کە بیدە نگ تا مە زاتخانە کە شوینیان کە وتبوو، دا برا. کاتیک مە زات کو تایی هات، ئە وان دیسان گە رانە وە بۆ کافە کە ی پینشو؛ چونکە کە متر

لەنیو سەعات کاتیان هەبوو، دەیانویست بە پەله‌چییان لە
 دلداپەبەپەکتەری بلین، بەلام زۆری نەخایاند کە بۆیان دەرکەوت
 شتیکی ئەوتۆیان نییە کە بەپەکتەری بلین و ئەو نیوسەعاتە
 لەوە زیاترە کە چاوەڕێیان دەکرد. کچە کە خویندکاریکی ئوسترالیایی
 بوو، یەک لە چوار بەشی بەرگەز خۆجیتی بوو (کە ئەوەی زۆر لێ
 دیار نەبوو، هەر چەندە خۆی بە ئاسوودەیی باسی دەکرد)، لە لای
 پروفیسۆریکی خەلکی زورێخ «نیشانە ناسیی شێوە کاری» دەخویند و
 ماوە یەکیشت بە نیوەرۆت لە کلووپیکی شەوانەدا سەمای کردبوو، بە
 کارەبژێویی ژیانی دەست کە وتیوو. هەموو ئەمانە سەیر و
 سەرنجراکێش و بە لای رۆبەن سەو و غەریب بوون (بۆچی لە ئوسترالیا
 بە نیوەرۆتی سەمای کردووە؟ بۆ لە سوێس نیشانە ناسی دەخوینت؟
 باشە، نیشانە ناسی چییە؟) لەبری ئەوەی کە ئەم
 زانیارییانە کونجکۆلییە کە ی بورووزینت، لەوە بیزار بوو کە دەبێ
 بە هەموو ئەم شتانە بزانی، بۆیە کاتێک ئەو نیوسەعاتە کوتایی هات،
 هەستی بە ئاسوودەیی کرد. ئەلبەت هیشتا حەز و ئارەزووە کە ی
 پیشووی مابوو (تەنانەت یەک تۆز قایلێش مەیل و ئارەزووی بۆ ئەو
 کچە کەم نەبوو بوو) و بە لێنی پێدا پۆژی دواییش دیسان ببینی ئەوە.
 ئەو پۆژە هەموو شتیکی تیکچوو؛ بە سەرئێشە و لە خەو هەستا،
 نامە بەر دوو نامە ی ناخۆشی بۆ هینا و کاتیک تە لە فۆنی بۆ
 فرمانگە یەک کرد، دەنگێکی وەپرسی ژنانە پێی نەدا باسی
 داخوارییە کە ی بکات. کاتیک کچە خویندکارە کە لە دەرکەو هاتە ژوور،
 پیشبینی دەلتە زینە کە ی رۆبەنس هاتە دی. بۆچی جلۆ بەرگیکی زۆر
 جیاواز لە جلۆ بەرگی دۆنیکە ی پوشیبوو؟ کچە کە جووتیک پێلاوی
 زۆر گۆرە ی تینسی لە پێدا بوو، بە ژوور پێلاوە کانه و گۆرە ویی
 ئەستوور دیار بوو، بە سەر گۆرە وییە کە شێوە پانتۆلیکی خۆ لە مینشی

که به شیوه‌ی کی سهر به ژنی بچوک دهرده‌خست و به‌سهر پانتوله‌که‌شدا «باگر» یکی له بهر کردبوو. تهنیا له‌پاش سه‌یرکردنی جاکه‌ته‌که‌ی، له‌ئهنجامدا به‌خوشییه‌وه‌چاوی به‌دهمی وهک بۆقی کچه‌که‌وت که‌هینشتا وهک پینشوو جوان بوو. ئه‌لبه‌ت زۆری‌ه‌ز ده‌کرد بیتوانیایه‌ه‌موو شتیک له‌خوار ده‌مییه‌وه‌بسپرته‌وه.

جواننه‌بوونی جلو به‌رگه‌که‌ی شتیکی زۆر گرینگ نه‌بوو (نه‌یده‌توانی هیچ له‌و راستییه‌بگۆریت که‌کچیکی جوانه) ئه‌وه‌ی روبه‌نسی له‌ه‌موو شتیک زیاتر نیگه‌ران ده‌کرد ئه‌وه‌بوو که‌له کچه‌که‌نه‌ده‌گه‌یشت؛ بۆ ده‌بیت کچیکی جوان و دل‌رفینی وهک ئه‌و که‌ده‌چیت بۆ لای پیاویک و‌ه‌زیش ده‌کات پینکه‌وه‌بن، جلو به‌رگینی وا نه‌پۆشیت که‌ پیاوه‌که‌پنی خوش بیت؟ ره‌نگه‌بییه‌ویت پیشانی بدات که‌جلو به‌رگی به‌لاوه‌زۆر گرینگ نییه؟ یان ره‌نگه‌ئه‌و "باگر" و‌ پینلاوه‌ که‌ورانه‌ی به‌لاوه‌جوان و‌ دل‌رفین بو‌بیت؟ یان ره‌نگه‌ گرینگی به‌و پیاوه‌نه‌دات که‌به‌ته‌مایه‌بیینیته‌؟

روبه‌نس، ره‌نگه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ئه‌گه‌ر ئه‌وا دیداره‌له‌ ئاستی چاوه‌روانییدا نه‌بوو بیانوویه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌بیت، ده‌سته‌بجی به‌کچه‌که‌ی‌گوت که‌رۆژیکی ناخۆشی تینه‌پاندووه‌ و‌ له‌کاتیکدا هه‌ولی ده‌دا به‌شۆخی و‌ کالته‌وه‌بدویت، هه‌موو رووداو ه‌ناخۆشه‌کانی ئه‌و رۆژه‌ی بۆ گێزایه‌وه‌. کچه‌که‌به‌ لینه‌جوان و‌ باریکه‌که‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ کرد: «عه‌شق عیلاجی هه‌موو بییه‌ختیه‌کانه.» روبه‌نس به‌بیستنی وشه‌ی «عه‌شق» که‌له‌میژ بوو به‌ زمانیدا نه‌هاتبوو، داچله‌کی. نه‌یده‌زانی مه‌به‌ستی له‌م وشه‌ چیه‌. ئایا مه‌به‌ستی نزیکی و‌ جووتبوونه، یان هه‌ستیکی رۆمانسیانه‌؟ له‌و کاته‌دا که‌ئه‌و بیری له‌م قسانه‌ ده‌کرده‌وه‌، کچه‌که‌خیرا له‌سووچیکی ژووره‌که‌خۆی رووت کرده‌وه‌و خزایه‌ ژیر لیفه‌که‌وه‌. ئه‌و شه‌رواله‌که‌ی له‌سهر میزه‌که‌و

پنلاو و گۆره و ییه ئه ستوره کانیشی له بن میزه که دانا بوو. (ئه و)
پنلاو تینسانه ی، به دریزایی ئه و ماوه که سهردانی زانکۆی ئوسترالیا و
شارهکانی ئه و روپای کرد، له مالی روبه نس مانه وه.

نزیکی و جووتبوونه که بیان به شیوه یه کی سهیر ئارام و بیدهنگ
بوو. ده کرای بلیم روبه نس دهستبه جی که رایه وه بو قوناغی بیدهنگی
وه رزشکارانه ی، به لام وشه ی وهرزشکارانه ته واو له جینی خۆیدا نییه،
چونکه له میژ بوو که لووتبه رزی قوناغی که نجیه تیی بو بالادهستی
جهستی و سیکسی نه ما بوو. وادیار بوو ئه و چالاکیه یان زیاتر
سه مبولیک و هیمایین بیت تا وهرزشکارانه. هه رچۆنیک بیت،
روبه نس نه یده زانی که جووله کانیا ن هیمای چی بوو. سۆز؟
خۆشه ویستی؟ ته ندروستی؟ شادی زیان؟ گونا ه؟ هاو پیه تی؟
برو ابوون به خودا؟ داوای ته مهنی دریز؟ (کچه که نیشانه ناسیی
شیوه کاری ده خویند. ئایا وا چاک نه بوو که ئه ویش هه ندیک شتی
له باره ی نیشانه ناسیی عه شقی جهستی پین بلیت؟) جووله ی
روبه نس بیمانا بوو. ئه و، یه که م جار بوو له وه ده که یشت
که بوخۆشی نه یده زانی چی ده کات.

که پشوویه کی کورتیا ن دا (روبه نس بیرى کرده وه که بیکومان
مامۆستای نیشانه ناسییه که شی له ماوه ی دوو سه عات وانه گوته وه ی،
ده خوله کیک پشوو ده دا) کچه که (ديسان به و دهنگ و ئیقا عه ئارامه ی
پیشووی) شتیکی گوت و وشه ی ناروونی «عه شق» ی
دووباره کرده وه. به خه یالی روبه نسدا تیپه پری: نمونه ی جوانی
ره گزی می له قوولایی گه ردوونه وه دینه سه ر عه رز که له شیان وه ک
له شی مرۆفه زه وینییه کانه له وپه پری کاملیدا، چونکه له ئه ستیره که ی
خۆیا ن نه خۆشی نییه و له شیان له هه موو خه سار و نو قسانیی که
پاریزراوه، به لام ئه و پیاوه زه وینییا نه که ده یانین شتیکی ئه و تو

له پابوردووی گهردوونیی ئهوان نازانن، بویه ناتوانن تییان بگهن. ئه و پیاوانه قهت ناتوانن پیتشینیی په رچه کرداری ئهوان بۆ قسه و رهفتاری خویان بگهن. ئهوان هه رگیز له وهسته ناگهن که له پشت پرومه تی جوانی ئه و ژنانه وه شار دراوه ته وه. روبه نس بیریی کرده وه که مومکین نییه پیاو بتوانیت له م ژنه غه رببانه نزیک ببیته وه. پاشان ئاوا به خه یاله که ی خویدا چووه وه: رهنگه په یوه ندیی سینکسی ئیمه ئه وه نده ئوتوماتیکی بووبیت که بتوانین ته نانه ت له ژنانی گهردوونیش نزیک ببینه وه، به لام ئه وه نزیکیه که به بی ورووژان و خوشی، کرده یه کی عاشقانه یه که بووه به چالاکیه کی وهرزشی به بی ههست و گوناوه.

پشووه که کۆتایی هات، به شی دووه می وانه ی عه شق ئیستا نا ساتیکی دیکه دهستی پین ده کرده وه و روبه نس ده یویست شتیک بلیت، شتیکی بویرانه که ئاسوده یی کچه که بشیونیت، به لام ده یزانی ناتوانیت ئه وه بکات. ههستی ده کرد وه ک پیاویکی غه ربیه که له باس و بابه تیکه وه گلاوه و ده بیته به زمانیک بدویت که چاک نایزانیت، ته نانه ت نازانیت جنیویشی پین بدات، چونکه به رامبه ره که ی به ئه ده به وه لینی ده پرسن: «مه به ستت له و وشه چی بوو به ریز؟ من تینه گه یستم چیت گوت!» ئه و هیچی خرابی پین نه گوت و به ویقار و له سه ره خۆ دیسان لینی نزیک بووه وه.

پاشان روبه نس تا بهر ده رکه که به پیتی کرد (نه یده زانی که ئه و کچه رازیه، یان بیئومید، هه رچه نده تا راده یه ک رازی دیار بوو) و برپاری دا ئیتر هه رگیز نه ببینیته وه؛ ده یزانی که ئه وه کچه که زویر ده کات، چونکه ئه م بیده ره به ستیه کتوپره ی (بنیگومان هیشتا له بیریی مابوو که دوینیکه روبه نس چۆن شه یدای بووبوو!) به لاوه شکستیکی به ئازتر بوو، چونکه به هۆکاره که ی نده زانی. روبه نس ده یزانی

ئەگەر پىئالوۋە تىنسىھە كانى ئەو كچە بەھەنگاۋى خەمبارانە تر لە جاران بەدنىادا بسوورپىنەو، ئەو تاوانبارە، رۆبەنس مالاۋاى لى كرد و لەو كاتدا كە كچە كە لە پىچى شە قامە كە تىدە پەرى، خەمىكى قورس بۇ ژنە كانى رابوردوۋى لە گىيانى نىشت. ئەم خەمە وەك نەخۆشپىھەكى كتوپرى و بىۋادە، قورس و چاۋە پرواننە كراۋ بوو.

رۆبەنس وردە وردە لە كىشە كە گەيشت. مىلى كاتژمىرە كە گەيشت بوو ژمارە يەكى نوى. گونى لە زەنگى كاتژمىرە كە بوو، چاۋى لىبوو پەنجە رەيك كرايەو و لە سايەى ميكانىزمى سەپروسە مەرى سەدە كانى ناوەر استەو، ژنىك بە پىئالوۋى گەورەى تىنسىھە لىنى ھاتە دەر. بە پروالەتى ژنە كە دا ديار بوو كە ئارەزوۋى رۆبەنس گۆراۋە. ئىتر حەز لە ژنى تازە ناكات، دلى لە لای دۆستە كانى جارانيەتى، ئىتر لە ئىستا بەدواۋە ئارەزوۋى رابوردوۋ دەكات.

ئەو ژنە جوانانەى دەبىنى كە بە شە قامدا دەگەرەن و پىنى سەير بوو كە بۇ سەرنجيان ناداتى. من تەنانت پىم وايە ژنە كان سەرنجيان دەدايەو ئەو نەيدە زانى. پىشتر ھەر بەدواى ژنانى تازەو ھەبوو. ئەو ھەندەى حەز لە ژنى تازە بوو كە لە گەل ھەندىكيان تەنيا جارىك خەوتبوو. ئەو كە گوايە ئىستا دەبويست قەرەبوۋى ئارەزوۋى بۇ شتە تازە كان و بىدەر بەستى بە رامبەر بە شتە نەگۆرە كان بكاتەو ھە واز لەو بىسە برىيە گە و جانەى بىئىت كە بەرەو پىشيان دەبرد، بە تە مابوو بگەرپتەو بۇ دواۋە دۆستە كانى رابوردوۋى بدۆزىتەو؛ ديسان ھەك جاران دەستيان لە گەل تىكەل بكاتەو ھە سوود لە ھەموو ئەو شتانە ھەربگرىت كە پىشتر ھەرى نەگرتبوو. ئەو دەيزانى كە لە مەودوا دەبىن لە رابوردوۋا بۇ ھەيەجان و وروژانە گەورە كان بگەرپت و ئەگەر بە تەماى ھەيەجان و وروژانى تازە شە، دەبىن ئاور لە رابوردوۋى بداتەو ھە.

کاتیک روبەنس زۆر گەنج بوو، شەرمی دەکرد و دەیویست لە تاریکیدا جووت بێت. بەلام لەتاریکیشدا چاوی دەکردهو بەھیوا بوو لە بەر تیشکی ئەو نەرمەپۆشناییە کە لەپشت پەردەدەهاتە ژور، تا رادەیهک ببینت.

لەوهدوا نەک هەر بەپۆشنایی راھات، بەلکو پیشی خوش بوو. کاتیک دەیدی دۆستەکەى چاوی دەبەستیت، ناچارى دەکرد بیکاتەو.

پاشان پۆژیک بە سەرسوورمانەوہزانى کەخەریکە لە پۆشناییدا نزیکی دەکات، ئەلبەت بەچاوی بەستراوہ. ئەو لەکاتیکدا هەندیک یادەوہریی کۆنى دەهینایە پیشچاوی خۆى، جووت دەبوو.

تاریکی بەچاوی کراوہوہ.

پۆشنایی بە چاوی کراوہوہ.

پۆشنایی بە چاوی بەستراوہوہ.

پووپەرەى ژیان.

رۆبه‌نس په‌رهبه‌ك كاغه‌زى به‌ ده‌سته‌وه‌ گرت و هه‌ولى دا ناوى هه‌موو ئه‌و ژنانه‌بنووسيت كه‌له‌ ژيانيدا بوون، به‌لام هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌شكستى هه‌تا. ته‌نيا چهند كه‌سيكيانى به‌هه‌ردوو ناوى بچووك و گه‌وره‌وه‌بيريكه‌وته‌وه‌ و ناوى زۆربه‌يانى له‌ بير نه‌مايوو. ژنه‌كان (ورده‌ورده‌ و به‌هه‌منى) بووبوون به‌ ژنى بيئاو. په‌نگه‌ئه‌گه‌ر جاروبار نامه‌ى بۆ ئه‌و ژنانه‌بنووسيايه‌، چونكه‌ ده‌بوايه‌ ناويان له‌ سه‌ر پاكه‌تى نامه‌كان بنووسيت، له‌ بيري بمايه‌، به‌لام هه‌چ نامه‌يه‌كى عاشقانه‌ «له‌ ده‌ره‌وه‌ى سنوورى عه‌شق» نانووسريت. ئه‌گه‌ر به‌وه‌ پراهاتبايه‌ كه‌ هه‌موويان به‌ ناوى خۆيانه‌وه‌ بانگ بكات، له‌ بيري نه‌ ده‌ كردن، به‌لام له‌ پاش ئه‌و ريكه‌وته‌ ناخۆشه‌ى شه‌وى زه‌ماوه‌نده‌كه‌ى، بپيارى دا بوو هه‌موو ژنه‌كان به‌ ناز ناوى عاشقانه‌ى ئاساييه‌ وه‌ بانگ بكات، تا هه‌ر كاميان، هه‌ر كاتيك پييان خۆش بيت ئه‌و ناز ناوه‌ به‌ ناوى خۆيان بزائن.

رۆبه‌نس نيوه‌ى لاپه‌ره‌يه‌كى پر كرده‌وه‌ (پيوست نه‌بوو پيرسته‌كه‌ ته‌واو بيت) له‌ باتى هه‌ندىك ناوى له‌ بيري كراو، هه‌ندىك تايبه‌تمه‌ندىي ژنه‌كاني ده‌نووسى (خال و به‌له‌ك، يان مامۆستا، يان شتى ديكه‌) و هه‌ولى ده‌دا نوسخه‌يه‌ك له‌ ژياننامه‌ى هه‌ر ژنيكى بير بيته‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ش شكستى خوارد! بۆيه‌ ئه‌ركى خۆى ساده‌ كرده‌وه‌ و كاره‌كه‌ى له‌ پرسپاريكا كورت كرده‌وه‌: دايكوباوكيان كى بوون؟

جگه له يهك كهس (ئو بهر له ناسيني هر كچيک له گهل باوكي
 ئاشنا ده بوو) هيچ شتيكي له دايكوباوكي ئه واني ديكه له بير نه مابوو.
 به لام به و حاله ش، ده بيت دايكوباوك له ژياني هر كامه ياندا
 ده وريكي دياريان بوو بيت! بيگومان ئه وان زور شتيان له باره ي دايك
 و باوكيانه وه به ئه و گوتبوو! ئه گهر ئه و نه يده تواني ته نانه ت
 ئاساييترين زانباري ژياني ئه و ژنانه شي بير بيته وه، ئه ي كه واته چ
 به هايه كي به ژيانيان دابوو؟

روبه نس (دياره به كه ميک په روشييه وه) پتي له وه نا كه ئه و ژنانه بو
 ئه و ته نيا ئه زموونكي ئيروتيكي (جه سته يي) بوون؛ ويستي لانيكه م
 ئه و ئه زموونه ي بير بيته وه. به ريكه وت له سه ر ژنيكي (بيناو) كه پتي
 ده گوت دكتور، هه لوه سته ي كرد. يه كه م نزيكييه كه يان چون بوو؟
 بيري ئاپارتمان كه ي خوي له و كاته دا كه وت وه. پيكه وه چوو بوون بو
 ئاپارتمان كه و ژنه كه خيرا به ره و ته له فونه كه چوو بوو، روبه نس گوئي
 لي بوو كه به كه سي ئه و بهر هيله كه ي گوت: كتوپر تووشي كاريك
 بووه و ناتوانيت بچيت بو لاي. هه ردوو كيان به و قسه ي پيكه نين و
 پاشان جووت بوون. سه ير بوو، هيشتا ئه و پيكه نينه له گوئي دا
 ده زرينگايه وه، به لام جووتبوونه كه ي له بير نه مابوو. له كوي
 كردبوويان؟ له سه ر فه رشه كه؟ له سه ر چرپا كه؟ له سه ر موبله كه؟
 ژنه كه له ناو چه رچه فه كاندا له چي ده چوو؟ له وه ودوا چهند جاري ديكه
 يه كترين ديوو؟ سي، يان سي جار؟ بوچي روبه نس ئيتر
 نه بيبييه وه؟ ئايا روبه نس به شيك له و وتوويزه ياني له بير مابوو
 كه پينده چيت بيست، يان سه د سه عاتي خايانديت؟ ئه و به ليطي بيري
 كه وته وه كه ژنه كه زور جار باسي ده سگيرانه كه ي بو كردووه (ئه له به ت
 له بيري نه ماوه كه چيي گوتووه) سه يره! ئه وه ي كه له بيري ماوه ته نيا
 ده سگيرانه كه يه تي و هيچي ديكه. به لاي روبه نسه وه

جووتبوونه که بیان له که رکردن و له و ورده کاریه که و جانه که گوايه
ژنه که له بهر نه و که سیکي دیکه ی فریوداوه، که متر گرینگ بوو.

پوبه نس، به ئیره بیه وه، بیري کازانوڤای که و ته وه. نه ک بیري
پابورده نه کانی که هه موو پیاویک ده توانیت بیكات، به لکو بیري
زاگیره که موینه که ی که و ته وه. نه و نزیکه ی سه دوسی ژنی به ناو و
پوخسار و جووله کانیانه وه له بیر مابوو! کازانوڤا، یۆتوپای زاگیره.
کارنامه ی پوبه نس به به راورد له گه ل کازانوڤا زۆر بچووک بوو. نه و
جاریک له سه ره تای که نجیدا که وازی له شینوه کاری هیتا، به و
بیرۆکه یه دلخۆشیی خۆی ده دایه وه که گوايه فیربوونی خودی ژیان
له تینکۆشان له پیناوی هیز و ده سه لات گرینگتره. ژیانی هاوکاره کانی
که شوین سه رکه وتن که و تبوون، نه وه ک هر به لایه وه پپ بوو
له گرژی و توندوتیژی، به لکو یه کجۆر و بۆشیش بوو. به باوه پری
پوبه نس چیرۆک و پووداوه سیکسی و ئیرۆتیکه کان راسته و خۆ
به ره و دلی ژیان، ژیانیکی پپ و راسته قینه و به پیت، ژیانیکی پپ
له پره مزورپاز و سینراویان ده برد، که به ئاواتی ده خواست، به لام
ئیتستا له پریکدا دهیدی که به هه له چووه؛ و پرای نه و هه موو
پووداوه عاشقانه ی، ئیتستاش به قه ده ر نه و کاتانه که پازده سالی
ته مهن بووه خه لک ده ناسیت. نه و، به دریزایی هه موو نه و ماوه، به وه
دلخۆشیی خۆی دابوو وه که گوايه ژیانیکی ده وله مهن د و به پیتی
تیپه رانده، به لام ده سه وازه ی «ژیانی به پیت» ته نیا فرمولیکی
ئابستراکت و ته جریدی بوو؛ کاتیک هه ولی دا په ی به ناوه پړۆکی
راسته قینه ی نه م ده وله مهن دی و به پیتییه بیات، جگه له بیابانیکی
چۆلوهۆل، که با پیایدا ده سووپا یه وه، هپچی دیکه ی نه دی.

میلی سه ر رووپه پره که تینی که یاند که له مه و دوا ته نیا بیر له
پابوردوو ده کاته وه، به لام چۆن ده کریت ته نیا بیر له پابوردوو

بکاته وه، له کاتینکا ئه و رابوردووه بیا بانئیکي چۆله که با چه ند یاده وه ریبه کی تیدا ده هیتیت و ده بات؟ ئایا ئه مه به و مانایه یه که ئه و ته نیا به و چه ند پارچه یاده وه ریبه وه ی ده نووسیت؟ ئه ری. مرؤف ده توانیت ته نیا به چه ند پارچه یاده وه ریبه وه بنووسیت. هه رچۆنیک بیت، با زیده رۆی نه که ی؛ ئه و هه رچه نده نه یده توانی هه چ شتیکی گرینگ له و دکتوره گه نجه ی بیربیته وه، ژنه کانی دیکه به خیرایی له زهینیدا ده رده که وتن.

کاتیک ده لیم له زهینیدا ده رکه وتن، ئایا ده زانن له لای خۆم چۆن ویتای ئه م ده رکه وتن ده که م؟ روه به نس په یی به بابه تئیکي زۆر سه رنجراکتیش برد: زاگیره ی مرؤف ته سویر ناکات، به لکو ره سم ده گریت. ئه وه ی له هه رکام له و ژنانه له بیري مابوو چه ند ره سم و وینه یه کی زهینی بوو. روه به نس جووله ی به رده وامی ژنه کانی له بیر نه مابوو، ته نانه ت جووله کورته کانیشی نه ده دی، به لکو ته نیا ساته وه ختیکی رچبوی بی بزوه ی ده دی. یاده وه ریبه سینکسی و ئیروئتیکیه که ی ئه لبۆمیک وینه ی رووتی تیدا بوو، نه ک فیلمیکی پۆرنۆگرافی. ئه لبه ت ئه لبۆمیک وینه زیده گوییه، چونکه کۆی ئه و ویتانه له حه وت، یان هه شت دانه تینه ده په رین: ئه م ویتانه جوان و دلرفین بوون، به لام به داخه وه زۆر که م بوون. حه وت، یان هه شت دانه که هه رکامه یان له چرکه یه کی ئه و ژیا نه سینکسی و ئیروئتیکیه که متر بوون که بۆی مابوو وه و سه رده مانیک بریاری دابوو هه موو توانا و به هره ی خۆی بۆ ته رخان بکات.

من چاوم له روه به نسه که له پشت میزیک دانیشتوو وه ده ستی کردوو به ستوونی چه ناگه ی و وه ک په یکه ره ی رۆدین که وتوو ته بیره وه. بیر له چی ده کاته وه؟ ئه گه ر خۆی ساغ کردبیته وه که هه موو ژیا نی بووه ته کۆمه لیک ئه زموونی ئیروئتیکي و

ئەم ئەزمونانەش لەحەوت وینەى بىگيان تىناپەرن، لانىكەمى
 بەهيوايە لەكەلوكونى زاكیرهيدا وینەى هەشتەم و نۆهەم و تەنانەت
 دەهەمیش بدۆزیتەو؛ بۆیە ئاوا دانىشتوو و دەستى
 كردوو بەستونى چەناگەى. ئەو ديسان هەولەدا كەيەكەيەكەى
 ژنەكانى بىربیتەو و بۆ هەركامەشيان وینەيەكى لەبىركراو بىنیتەو.
 ئەمەبەرەو بابەتیکى سەبرى دیکەى دەبات؛ هەندیک لەدۆست و
 دلدارەكانى لەجۆولەشەهوانییەكانیاندا زۆر گورخ و لە پوالەتیشدا
 زۆر جوان و دلرفین بوون، كەچى بەو حالەش كاریگەرییەكى
 ئەوتویان لەسەر گیانى دانەناو و وینەى ورووژینەريان لەپاش
 خویان جینەهیشتوو. رۆبەنس زیاتر سەرنجى بۆ لای ئەو ژنانە
 راكیشرا بوو كە لەكاتى جوتبووندا كەمجۆولەو بە پوالەتیش ئاسایى
 بوون، واتە ئەو ژنانەكە دەیویست بەهایەكى كەمتریان بداتن. دەتكوت
 یادەوهرى (و فرامۆشیش) بوو تەهەوى ئەو كە جارىكى تر
 بەبەهاكانیدا بچیتەو و بە شێوہیەكى بنەرەتى لىیان بكولیتەو.
 ئەوہى لەژیانى سىنكسىیدا بە خواست و ئیرادەو نەخشەو پلانى
 پىشوەخت بوو، بەهای نەما بوو، بەلام ئەو پووداوە شەهوانییە
 چاوەرواننەكراوانەكە هیچ شتىكى سەیروسەمەرەیان تىدا نەبوو، لە
 یادەوهرى ئەودا زۆر ئازیز و بەنرخ بوون.

رۆبەنس بىرى لەو ژنانەدەكردەو كە یادەوهرىیەكەى بەهایەكى
 زۆرى پىدا بوون: یەكێك لەو ژنانەكە هیشتا رۆبەنس حەزى دەكرد
 بىبىنیتەو، بىگومان ئىستا پىر بوو بوو؛ ئەوانى دیکەش لە
 هەلومەرجێكدا دەژیان كە بەگران دەیتوانى بیانبىنیتەو. بەلام
 عودژەن لەوى بوو. هەشت سال بوو كە نەیدىبوو. دوو وینەى ئەوى
 بىركەوتەو. لەوینەى یەكەمدا عودژەن هەنگاویك لەولای
 رۆبەنسەو ەراوەستا بوو، بەجۆولەيەك كە پىدەچوو بۆ شاردنەوى

روومه تی بیت، دهستی هینابووه پیش. وینه که ی دیکه ش ئه و ساته ی
تۆمار کردبوو که روبه نس، له کاتیکدا دهستی خستبووه سه ر مه مکی،
لئی ده پرسی ئایا تا ئیستا که س ئاوا دهستی لیداوه و ئه ویش
به دهنگیکی ئارام و له سه رخۆ، له کاتیکدا چاری له پیشی خۆی
بریبوو، وه لامی ده دایه وه: «نا». له کۆتاییدا روبه نس (له وینه یه کدا که
له وانی دیکه وروژینه رتر بوو) عودژهنی له گه ل دوو پیاو بینی که له
ناویاندا دهستی به سنگ و مه مکی پرووتی خۆیه وه گرتبوو،
شاردبوویه وه. ئه وه سه یر بوو که ئه و له هه ر سه وینه که دا جوان بوو،
به هه مان شیوه ش له پیشی خۆی ورد بوو بووه وه.

روبه نس خیرا سه یری ژماره ته له فۆنه که ی کرد که سه رده میک
له به ری کردبوو. عودژهن به شیوه یه ک له گه ل رو به نس دوا
که ده تگوت دوینیکه له یه کتر جودا بوونه ته وه. رو به نس سواری
فرۆکه بوو چوو بۆ پاريس و (ئه مجاره پیتویست به بیانووی تر نه بوو،
ئه و به تایبه ت بۆ لای عودژهن ده چوو) له و ئوتیله چاری پیتی که وت
که چهند سال له وه و پیش له وئ له به ر ئاوینه یه ک له نیوان دوو پیاو
راوه ستابوو، به به رده دهستی سنگ و مه مکی دا پۆشیبوو.

عودژەن وەك جاران بەژنوبالای جوان و جوولەى دلرڤین بوو، هیچ لەو دۆخەنەجیبانەى ئەو دەمانەى نەگۆرابوو. تەنیا یەك شت گۆرابوو: ئیستا ئەو پێستەلەنزیکەووتەرى و تازەبى جارانى نەمايوو. رۆبەنس بەچاوى خۆى ئەم گۆرانەى دەدى، بەلام سەیر ئەوئەبوو ئەو ساتانەكەسەرنجى بەم گۆرانەدەدا ئىجگار كورت بوون و بە گران لەچەند چركە تىدەپەرىن. دواى ئەوئەدىسان عودژەن دەگەرپایەوئەبۆ وئەكەى جارانى، كەزۆر لەمەوئەپیش لەیادەوئەرى رۆبەنسا هەلكۆلداربوو، ئەو خۆى لەپشت وئەكەى خۆیەوئە شارەدبووئە.

وئە: رۆبەنس لەمىژەلە مانای وئەدەگات. ئەو لەپۆل، لەپشت هاوئۆلەكانیەوئە، كەلەسەر مىزەكانى پێشەوئەى دانیشتبوون، خۆى شارەدبووئەوئە بەدزىیەوئەكارىكاتىرى مامۆستاكەى كىشابوئەوئە. پاشان سەرى لەسەر كىشانەوئەكەى هەلبېبوو، لەدوورترەوئە سەیرى كردبوو. ئەندامەكانى رۆمەتى مامۆستا بەردەوام دەجوولان و هیچ شتىكىان لەو وئەیهەنەدەچوو كەئەو كىشابوئەوئە، بەلام كاتىك مامۆستا لەبەرچاوى ون دەبوو، ئەو (نەئەوسا و نەئىستاكەش) نەیدەتوانى مامۆستاكەى لە هیچ شكلىكى دىكەى جگەلەو كارىكاتىرەدا ببینیتەوئە؛ مامۆستاكەى بۆ هەمیشەلەپشت وئەكەى خۆیەوئە ون بوو.

پوبه‌نس له پيشانگه‌ی وينه‌گرينكى به‌ناوبانگ، چاوى به‌وينه‌ی
 پياويك كه‌وت كه‌به پرومه‌تى خويناوييه‌وه‌به‌ئارامى له‌سه‌ر
 شوسته‌كه هه‌لده‌ستا. وينه‌يه‌كى په‌مزاوى كه‌له بير نه‌ده‌كرا! ئه‌و
 پياوه‌كنى بوو؟ چيى به‌سه‌ر هاتبوو؟ پوبه‌نس له به‌ر خويه‌وه‌گوته‌ى
 په‌نگه‌له‌شه‌قام كه‌وتبيت به‌عه‌رزدا، هه‌نگاويكى هه‌له‌و كه‌وتن و
 ئامانه‌يى كتوپرى وينه‌گرينك. ئه‌وسا كابرا، كه‌هسته‌ى به‌هيچ شتيكى
 ئاناسايى نه‌كردوو، هه‌لده‌ستيته‌وه، له كافه‌يه‌كى ئه‌و
 نزيكانه‌پرومه‌تى خوى ده‌شوات و بۆ ماله‌وه‌بۆ لاي ژنه‌كه‌ى
 ده‌گه‌پيته‌وه. له‌همان كاتدا وينه‌كه‌ى، خو‌شحال له له‌دايكبوونى،
 خوى لى جودا ده‌كاته‌وه‌و به‌ ئاراسته‌يه‌كى ديكه‌دا شوين چيرۆك و
 چاره‌نووسى خوى ده‌كه‌ويت.

مرو‌ف په‌نگه‌خوى له‌پشت وينه‌كه‌يه‌وه‌بشاريته‌وه، ده‌شيت بۆ
 هه‌ميشه‌له‌پشت وينه‌كه‌ى خويه‌وه‌ون بيت و ده‌توانيت به‌ته‌واوى لى
 جودا بيتته‌وه. مرو‌ف هه‌رگيز ناتوانيت وينه‌ى خوى بيت. ته‌نيا له‌به‌ر
 ئه‌و دوو وينه‌زه‌ينيه‌بوو كه‌پوبه‌نس له‌پاش هه‌شت سال نه‌بينينى
 عودژهن ته‌له‌فونى بۆ كرد. باشه، ئه‌ى كه‌واته‌عودژهن له‌ده‌ره‌وه‌ى
 وينه‌كه‌ى خوى كينه‌؟ پوبه‌نس له‌م باره‌وه‌شتيكى ئه‌وتو نازانيت و
 چه‌زيش ناكات كه‌ببزانيت. ئيمه‌ده‌توانين له‌پاش هه‌شت سال دوورى،
 ئاوا سه‌يرى ديدار و چاوپي‌نگه‌وتنه‌كه‌يان بكه‌ين: ئه‌وان له‌پارىس، له
 لويى ئوتيليك به‌ره‌وه‌پرووى به‌كتر داده‌نيشن. باسى چى ده‌كه‌ن؟
 باسى هه‌موو شتيك، جگه‌له‌ژيانى خويان، چونكه‌ئه‌گه‌ر له‌ نزيكه‌وه،
 ئاگادارى ژيانى به‌كتر بوونايه، ديواريك زانيارى بي‌سوود
 له‌نيوانياندا ساز ده‌بوو كه‌ ئه‌وانى له‌يه‌كتر جودا ده‌كردوه‌وه. ئه‌وان
 زانياريه‌كى زور كه‌م و ئاسايان له‌باره‌ى به‌كتره‌وه‌هه‌يه‌و شانازى
 به‌وه‌وه‌ده‌كه‌ن كه‌ژيانيان له‌پشت سيبه‌ره‌كانيانه‌وه‌شاردووته‌وه، تا

دیداره که یان له دهره وهی سنووری کات و هه لومهرجی پوژانه، له
هه میشه زیاتر بدره وشیته وه.

پوبه نس تهژی سۆز و خوشه ویستی له عودژهن ورد
بووه ته وه و خوشحاله که هه رچه نده تا راده یه ک پیر بووه، به لام هیشتا
زور له وینه که ی ده چیت. ئەو به جۆریک په شیبینی
خه مبارانه وه به خۆی دهلی: 'گرینگی ئاماده یی جهسته ی عودژهن
له وه دایه که هیشتا ده توانیت وهک هه میشه تیکه ل به وینه که ی خۆی
بییت.'

ئەوسا چاوه پئی ئەو ساته نزیکه ده بییت که عودژهن له شی
زیندووی خۆی به م وینه یه ده به خشیت.

ئەوان ديسان وەك رابوردوو سالى دوو سى جار يەكتريان دەبىنى. سالانىكى دىكەش تىپەرى و رۆژىك روبەنس تەلەفونى بۇ عودژەن كرد و گوتى بۇ ماوهى دوو هەفته دەچىت بۇ پاریس. عودژەن پىنى گوت كاتى نىيە. روبەنس گوتى:

«دەتوانم بۇ ماوهى هەفته يەك سەفەرەكەم دوا بخەم.»

«ئەو دەمەش ھەر كاتم نىيە.»

«كەواتەكەى بۇ تو باشە؟»

عودژەن كە ديار بوو شەرم دەكات، گوتى:

«ئىستانا، تا ماوه يەكى زۆر نا...»

«بۇ مەگەر شتىك روويداوه؟»

«نا، ھىچ رووینە داوه.»

ھەردووکیان شەرمیان دەکرد. لەو دەچوو عودژەن ھەز نەكات ئیتر ببینیت و بۆى دژوار بیت كەبە راشكاوى ئەوهى پى بلیت. ئەم ئەگەر ئەو ھەندە نابەجى بوو (چونكە دیدارەکانیان ھەمیشە جوان بوو، ھىچ شتىكى ناخۆشى تیندا نەبوو) كە روبەنس بۇ پەبیردن بە ھۆکارەكەى بەردەوام پرسىارى لى دەکرد، بەلام چونكە پەيوەندىيەكەيان ھەر لەسەرە تاوھەلەسەر بنەماى نەرمونىانى و دوور لەگرژى، دوولایەنەبوو، كەمەجالى بەھىچ پركىشىيەك نەدەدا، روبەنس ددانى بەجەرگی خۇیدا گرت و لەوەزىاتر بە پرسىارەكانى ئازارى نەدا. تەنیا لەكۆتایى و توویژەكەياندا گوتى:

«ده توانم ته له فوننت بۆ بکه م؟»

«بیگومان، ئەی بۆ ناتوانی؟»

دوای مانگیك ته له فوننی بۆ كرد:

«هیشتا ناتوانی بمبینیت؟»

عودژهن گوتی:

«لینم قهلس مه به. په یوه نندی به توه نییه.»

پوبه نس وهك جاری پیتشو لینی پرسییوه:

«باشه، شتیك پروویداوه؟»

عودژهن گوتی:

«نا، هیچ پرووینه داوه.»

پوبه نس بیدهنگ بوو. نه یده زانی ده بن چی بلیت. به زه زده خه نه و

دهنگیکی خه مبار له ته له فونه که دا گوتی:

«زۆر ناخۆشه.»

«ئه وه شتیك نییه که په یوه نندی به توه بیت. دلنیا به هیچ

په یوه نندی به توه نییه. ته نیا په یوه نندی به خۆمه وه هیه.»

پوبه نس ههستی کرد ئه م وشانه رۆچنه یه کی هیوای لنی

ده که نه وه.

«که واته ئه م قسانه هیچو پوچن! ئیمه ده بن یه کتر ببینن.»

عودژهن ملی نه دا:

«نا.»

«ئه گهر له وه دلنیا بووما یه که ئیتر هه ز نا که یت بمبینیت وه، هیچم

نه ده گوت. به لام تو ده لینی په یوه نندی به خۆته وه هیه. چی پروویداوه؟

ئیمه ده بن یه کتر ببینن! من ده بن قسه ت له گه ل بکه م.»

لنی ههر له و کاته دا که پوبه نس ئه م قسانه ی ده کرد، به خۆی

ده گوت: نا، به داخه وه، ئه و که سیتی که به پاریزه، بۆیه باسی هۆکاره که ی

ناكات كه پېنده چېت زور سادهش بېت. ئەو ئېتر روبه نىسى خوشناوېت. له بهر ئەو كه كچىكى زور چا كه به ناشكرا نايدركينيت و سهرى له خوى شيواندووه، بويه ئەو نابى ههول بدات رازى بكات و خوى به سهردا بسه پينيت. ئەگەر وا بكات له لاي ئەو كچه ناشيرين ده بېت و پيشىلى ئەو به لېته نه نووسراووش دهكات كه نابى داواى شتىكى لى بكات كه پىي خوش نىيه، بويه كاتيك عودژهن جارىكى ديكهش گوتى: «تكايه نا...» ئېتر پيداگرى نه كرد.

روبه نىس ته له فونكهى دانا و له پرىكدا بېرى ئەو خوئندكاره ئوستراليا بيه كه و ته وه كه پىلاوى گه ورهى تىنىسى له پىن ده كرد. ئەو وېش خوئندكاره ئوستراليا بيه كهى له بهر هويه ك ره تكرده وه كه نه يده زانى چىيه. ئەگەر ئەو خوئندكارهش دهره فتهى به روبه نىس بدايه، ئەو وېش به م وشانه دلخوشى ده دايه و ده يگوت: «ئەمە به و مانايه نىيه كه له گه ل تو نه گونجيم. هېچ په يوه ندىيه كى به تو وه نىيه. ته نيا په يوه ندىي به خومه وه هيه.» ئەوسا كتوپر هه ستهى كرد چىرۆكه كهى له گه ل عودژهن كوتايى هاتووه و هه رگىزىش نازانيت بۇچى. پىك وهك ئەو خوئندكاره ئوستراليا بيه كه هه رگىز نه يزانى بۇچى چىرۆكه كهى كوتايى هات. ئىستا ئېتر پىلاوه كانى روبه نىسىش، وهك پىلاوه گه وره كانى ئەو ئوستراليا بيه گه نجه، به خه مېتى گرانتر له رابوردوو به دنيا دا ده سوورپينه وه.

قۇناغى بىدەنگىي وەرزىشكارانە، قۇناغى خوازەكان، قۇناغى راستىيەقىزەونەكان، قۇناغى چپەچپى چىنى و قۇناغى عىرفانى، ھەموويان بە مەودايەكى زۆر لەدوايەوہبوون. مىلەكانى سەر پوپەرەكە، سووپىكى تەواو بەژيانى سىنكىسىدا سوورپابوونەوہ. ئەو خۆى لەدەرەوہى زەمەنى پوپەرەكەى دەبىنى. ئەگەر كەسىك خۆى لەدەرەوہى زەمەنى پوپەرەكەى ببىنىتەوہ، ئەوہبەو مانايە نىيەكەكۆتايى ھاتووہ، يان مردووہ. لەسەر پوپەرەى شىوہكارىي ئەوروپى زەنگى دوانزەى نىوہشەویش لى درابوو، بەلام شىوہكارەكان لەكارەكەيان بەردەوام بوون. بوون لە دەرەوہى زەمەنى پوپەرەكە بەو مانايەكەئىتر شتىكى تازەو گرىنگ پرو نادات. روبەنس لەسەيركردنى ژنان بەردەوام بوو، بەلام گرىنگىيەكى ئەوتۆى پى نەدەدان. لەھەموويان زياتر ژنىكى گەنجى دەبىنى بەناوى «ج» كەگرىنگترىن تاييەتمەندىيەكەى ئەوہبوو لەكاتى وتوويزدا وشەى قۆر و ناحەزى بەكار دەھىنا. زۆرەى ژنەكان ئەوہيان دەكرد. بووبوو بە باو. ئەوان بەم شىوہخۆيان وا پىشان دەدا كەگوايەئىتر سەر بەنەوہى كۆن و رەفتارى خۆپارىزانەو بەنەدەبانەى ئەوان نىن؛ واتەئازاد و سەرەبەست و مۆدىرنن. بەلام ھەرچارىك كەروپەنس دەستى بۆ «ج» دەبرد، ئەو چاوى لەبنمىچەكەدەبىرى و دەبوو بەفريشتەيەكى بىدەنگ. نزىكى و جووتبوون لەگەل «ج» ھەمىشەدوورودريژ و تا رادەيەك بىكۆتايى بوو، چونكە ئەو تەنيا لەپاش ھەولدانىكى زۆرى ئارەزوومەندانەئاسوودەو رەحەت دەبوو.

ئەو بەقەفاوھ رادەككشا، چاوی دەبەست و لە كاتىكدا ھەموو لەشى سەر ئارەق دەنیشت، خەرىك دەبوو. ئەمە، كەم، یان زۆر، ئەو ئازاری مردنەيەكە رۆبەنس وینای دەکرد: ئىمەبۇ ماوھەيەكى زۆر دەرووژىن دەسووتىن تا كۆتایی بىت و نایەت. سەرەتا رۆبەنس ھەولێ دەدا بەچرپاندنی ھەندىك وشەى ناھەز و قىزەون بەگویدا، كارىك بكات زووتر ئاسوودەبىت، بەلام چونكەئەو ھەمیشەبەناپەزایەتەوھ سەرى دەسووران، ناچار بىدەنگ دەبوو. ژنەكە، ھەرچۆنىك بىت، پاش بىست سى خولەك عەشقبازی، بىئۆقرەو بىزار دەگوت: «توندتر! توندتر! زیاتر! زیاتر!» لەو كاتەدا رۆبەنس دەیزانی كە ناتوانىت بەردەوام بىت، دەیزانی كە كۆتەكانى لەو توندتر بوو كە بتوانىت توندترى بكات، بۆئەئىتر وازى لەكۆتەپنۆھدان ھىنا و شىوازیكى گرتەبەر كە لەبارى تەكنىكییەوئەوئەندەپسوپرانی بوو دەبوايەتۆمار بكرىت: رۆبەنس دەستی بۇ ناو گەلى ژنەكەبرد و بەھەموو ھىز قامكى تىھەلسوو، كانىی ئاوى گەرم تەقىیەوھو ھەموو شتىكى تەر كرد. ژنەكەباوھشى پىدا كرد و بارانىك وشەى ناسك و مېھرەبانانەى بەسەردا باراند.

سەیر ئەو دەبوو كەئەو دووانە نەیان دەتوانى سەعاتى دەروونیان پىكەوھەواوكات بكەن؛ كاتىك رۆبەنس ناسك و مېھرەبان دەبوو، ئەو بەگرژی دەدوا، كە رۆبەنسىش ھەزى دەكرد بە گرژی بدویت، ئەو بىدەنگ دەبوو. كاتىك رۆبەنس ھەزى لە ئاسوودەیی و خەوتن بوو، ئەو لەپەر مېھرەبان دەبوو، فرەوئىژی دەكرد.

ئەو زۆرجوان بوو، لەرۆبەنسىش گەنجتر بوو! رۆبەنس (بەتەوازوعەوھ) پىی وابوو «چ» تەنیا لەبەر ئەوھ، كە بە تەلەفونكردنىك دەچىت بۇ لای. سپاسگوزارى «چ» بوو كە پىگەى پى دەدا لەو مەودا دوورودرىژانەى بىدەنگیدا، بەچاوی بەستراوھەوھەخەيالانى خۆى رۆبچىت.

رۈبەنس ئەلبۇمىكى كۈنى وئىنەي "جان كەنەدى" سەرۈككۆمارى دەست كەوت. وئىنەكان رەنگى بوون و لانىكەم پەنجا دانەدەبوون كەلە ھەمووياندا (بەبى ئاوارتە ھەموويان) سەرۈككۆمار پىدەكەنى. زەردەخەنەنا، پىكەننن! دەمى كرابوۋەو ھەموويان ددانەكانى ديار بوون. ئەوشتىكى زۆر سەرنجراكىش نەبوو، ھەموو وئىنەيەكى ئەم سەردەمەبەو شىۋەيەيە، بەلام ئەوۋى كە كەنەدى لە ھەموو وئىنەكاندا پىدەكەنى و تەننەت لەيەك وئىنەشدا دەمى نەبەسترابوو، رۈبەنسى ناچار بە تىرامان كرد. ئەو چەند رۆژ دواتر چوو بۇ فلۇرانس و لەپىش پەيكەرى داوودەكەى مايكل ئانجىلوۋدا راۋەستا و ھەولى دا ئەو روخسارەمەرمەرە، ۋەك كەنەدى، بەدەم پىكەننەو بەھىننەپىشچاۋى خۋى. پەيكەرى داوود، ئەم نمونەبەرزەى جوانى پياۋانە، لەپرىكدا ۋەك پياۋىكى گىل دەركەوت! رۈبەنس لەو دەوا زۆرچار لەخەيالى خۇيدا ھەولى دەدا دەستكارى روخسارى تابلۇ بەناۋبانگەكان بكات و دەمىان بەھىننەپىكەننن. ئەزمونىكى سەير بوو؛ پىكەننن ھەموو جۆرەنىكارىكى زاىە دەكرد! بېھىننەپىشچاۋى خۇتان كە ئەو بزەلىل و ناديارەى مۇنالىزا بېتتەپىكەننن و ددان و پووكى دەربكەوئت! ئەگەرچى رۈبەنس كاتىكى زۆرى لە گەلەرىيەكان تىدەپەراند، بەلام ئەو ھەوئىنەكانى كەنەدى بوون كە ئەم راستىيەسادەيان تىگەيانند.

شيوه کار و په يکه رتاشه به ناوبانگه کان، له سه رده می کلاسیکه وه تا رافائل و رهنکه تا ئینگرهش ئاماده نه بوون پیکه نین و ته نانه ت زه رده خه نهش بکیشنه وه. ئه لیه ت روخساری هه موو په يکه ره ئه تروسکاییه کان به زه رده خه نه رازاوه ته وه، به لام ئه م زه رده خه نه یه وه لامدانه وهی دؤخیکی تاییه ت و ئانوساتی نییه، به لکو حاله تیکی هه می شه یی روخساره که یه که شادییه کی هه تاهه تایی ده رده بریت. په يکه رتاشه کلاسیکیه کان و هه روه ها شيوه کاره کانی چه رکه کانی دوا بییش، ته نیا له بیجووله بییدا وینای روخساریکی جوانیان ده کرد.

ئو کاته که شيوه کاره کان ویستیان خراپه پیشان بدن، روخساره کان له و بیجووله بییه قوتار بوون و ده مه کان کرانه وه، یان ئو کاته که ویستیان خراپی ئازار پیشان بدن، بؤ نمونه: روخساری ئو ژنانه که به سه ر له شی مه سیحدا نه ویونه ته وه، یان ده می کراوه ی دایک له تابلوی "کوشتاری بیتاوانه کان" ی پوسین، یان خراپی تاوان، بؤ نمونه: "ئادهم و حه وای به ره می هؤلین. (له و تابلویه دا) حه و پوومه تی شیرینه و ده می نیوه کراوه یه و ددانه کانیشی تازه گازیان له سیوه که گرتووه. ئادهم له لای راوه ستاوه، پیناویکی هیشتا بیگونا هه: جوانه، پوومه تی ئارام و ده می به ستراره. له ته مسیله کانی گونا هه به ره می کۆره جیق هه موویان بزه یان هاتووه تی! شيوه کار بؤ ده برینی گونا هه بی ئارامی بیگه ردی پوومه ته کان بشیونیت، دم به کراوه یی بکیشیته وه و به زه رده خه نه ئه ندامه کانی پوومه تیش بگوریت. له و وینه دا ته نیا پوومه تیکی ده مه پیکه نین ده بیندریت: کۆرپه یه ک! به لام ئه م پیکه نینه ش به هوی شادییه وه نییه، واته به و شيوه که له پرؤگرامی ریکلام بؤ "پووشه ک" یان

شوكلات كۆرپەكان دەكىشنىنەۋە! لەوانەدا كۆرپە چونكە گەندەلە
پىدەكەنىت!!

تەنبا لەلای شىۋەكارەھۆلەندىيەكان پىكەنن بىگەردانەيە. بۇ
نمونە"قەشمەپ"، يان "قەرەچ" بەرھەمى ھالز. لەبەر ئەۋەي
كەشىۋەكارەكانى لىقى ھونەرىي ھۆلەند لەجۈملەي يەكەم وئىنەگرەكان
دئىنەئەژمار، ئەو رومەتانەكەئەوان كىشاويانەتەۋەدوورن لە جوانى،
يان ناھەزى. روبەنس كەبەگالەرىي ھۆلەندىدا دەگەرا عودژەنى
بىرگەتەۋە: عودژەن نەيدەتوانى مۇدىلى ھالز بىت، ئەو دەبوو
بەمۇدىلى ئەو شىۋەكارانەكەتەنبا لەپروخسارى بىنجولەي مرۇفدا لە
جوانى دەگەران. پاشان چەند كەس لەبىنەرەكان شانيان لەپروبەنس
كوتا. ھەموو مۇزەخانەكان ۋەك باخچەكانى جارانى ئاژەلان پىر
بوون لەبىنەر. موسافىرەتىنوۋەكانى شتەسەرنجراكىشەكان، ۋەھا لە
ۋىنەكان ورد بوونەتەۋەكەدەلىي لەئاژەلى ناۋ قەفەسەكان ورد
بوونەتەۋە. روبەنس لاي خۇي بىرى كىردەۋەكە لەم سەردەمەدا،
نەشىۋەكارى ھەست بەئاسوودەيى دەكات، نەعودژەن. عودژەن ھى
دنيايەكەكەلەمىژەفەۋتاۋە، ھى جىھانىك كەجوانى تىايدا پىنەدەكەنى.

بەلام ئىمە چۆن دەتوانن شەرحى ئەۋەبكەن كەبۇچى
شىۋەكارەگەۋرەكان پىكەننىيان لەھەرىمى جوانى سىرپوۋتەۋە؟
روبەنس لەبەر خۇيەۋە دەلى: بىگومان ھەموو رومەتىك ئەو
كاتەجوانەكە فىكرى خاۋەنەكەي پىشان دەدات، لى خۇ مرۇف
لەكاتى پىكەننىدا بىر ناكاتەۋە. ئايا ئەمەراستە؟ ئايا پىكەنن فىكرىكى
برووسكەئاسا نىيەكەلەئانوساتىكدا پەي بەبابەتىكى گالتهجارى
بردىت؟ روبەنس بىر دەكاتەۋە، نا، مرۇف لەو كاتانەدا كە پەي
بەبابەتى گالتهجارى دەبات پىناكەنىت، پىكەنن لەۋەودوا، ۋەك
پەرچەكردارىكى سىروشتى، ۋەك شلەزاۋىيەك كەھىچ فىكرىكى تىدا

نییه، دهرده که ویت. پیکه نین بریتیه له شله ژانی پرومته و که سی شله ژاویش به سهر خویدا زال نییه، شتیک حوکمی به سهر دا دهکات که نه ئیراده یه و نه ئاوه ز. هر بویه په یکه رتاشه کلاسیکیه کان پیکه نینیان نه ده نواند. خو ناکریت مروفتیک (مروفتیک له وپه ری ئاوه ز و ئیراده وه) که به سهر خویدا زال نییه به جوان بزاین.

ئه گهر ئه م سهرده مه ی ئیمه، به پینچه وانیه گیانی شتیه کاره گوره کان، پیکه نینی کردووه به دؤخیکی شاز و مومتازی پرومته ی مروفت، ئه وه به و مانایه که نه بوونی ئیراده و ئاوه ز بووه ته دؤخیکی ئایدیالی بؤ مروفت. ده کریت به گله بیه وه بلین، چونکه ئه و شله ژاوییه که له وینه فوتوگرافییه کاندا ده نویندریت ده سترده، که واته په پیره وی له ئاوه ز و ئیراده دهکات. پیکه نینه که ی که نه دی له بهر چاوی کامیرادا، په رچه کرداریکی (بیتیراده) نییه به رامهر به دؤخیکی گالته جاری، به لکو ئه و زور به وشیار بیه وه ده مه ی پان کردووه ته وه و ددانه کانی پیشان داوه، به لام ئه مه ش ته نیا ئه وه ده سه لمینیت که شله ژاوی پیکه نین (دؤخیک له وپه ری ئاوه ز و ئیراده)، له لایه ن مروفتی هاوچه رخه وه تا ئاستی وینه یه کی ئایدیالی که خه لک بریاریان داوه خویانی له پشت بشارنه وه، بهرز بووه ته وه.

پوهنس له بهر خویه وه ده لی: پیکه نین دیموکراتیکترین دؤخی پرومته ته. ئیمه به هزی ئه ندامه بیجووله کانی پرومته مانه وه له یه کتر جودا ده کریننه وه، به لام له پشتیوی و شله ژاویدا هه موومان وه کو یه کترین.

کهس ناتوانیت وینای پیکه نین له سهر پرومته ی په یکه ره که ی ژولیوس سیزار بکات، به لام سه روککوماره کانی ئه مریکا له پشت شله ژاوی دیموکراتیکی پیکه نینه وه، به ره و نه مری ده پون.

روبه‌نس جارێکی دیکه‌گه‌رایه‌وه‌بوؤ رۆما. ماوه‌یه‌کی زۆری له
 هۆلی پیشانگه‌ی شیوه‌کاری گوتیک به‌سه‌ر برد. یه‌کێک له تابلۆکان
 وه‌ها که سیحری کردبیت، رای وه‌ستاند. که‌سێک له خاچ درابوو.
 ئه‌و چی بینی؟ له‌باتی عیسا‌ی مه‌سیح ژنیکی بینی که‌تازه‌له‌خاچیان
 دابوو. ئه‌ویش وه‌ک مه‌سیح ته‌نیا کوتیک قوماشی
 له‌ناوقه‌ده‌وه‌پنچرابوو؛ قاچی له‌سه‌ر کوتیک داری ئه‌ستور بوو،
 هاوکاتیش جه‌للاده‌کان مه‌چه‌کی پێیان به‌په‌تی ئه‌ستور به
 تیره‌که‌که‌وه‌به‌ستبووه‌وه. خاچه‌که‌یان له‌سه‌ر گردیک دانا‌بوو که‌له
 دووره‌وه‌ دیار بوو. کۆمه‌لێک سه‌رباز و خه‌لکی سه‌یرکه‌ری
 ناوچه‌که‌ده‌وری خاچه‌که‌یان دابوو، پێکرا له‌ژنیک ورد
 بووبوونه‌وه‌که‌به‌ره‌و‌پروویان له‌خاچ درابوو. ژنه‌که‌عودژهن بوو.
 عودژهن هه‌ستی به‌نیگای خه‌لکه‌که‌کرد و به‌به‌ره‌ده‌ست سنگ و
 مه‌مکی خۆی داپۆشی. دوو خاچی دیکه‌ش له‌ملاولایه‌وه‌بوون که‌هر
 یه‌که‌و تاوانباریکیان پێوه‌بوو. یه‌که‌میان به‌ره‌و عودژهن نه‌وییه‌وه‌و
 ده‌ستی گرت و له‌سه‌ر سنگ و مه‌مکی لایبرد و ئه‌وه‌نده‌رایکیشا تا
 پشته‌ده‌ستی که‌وته‌سه‌ر داری ئاسۆیی خاچه‌که‌. تاوانباری دووه‌م
 ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی گرت و وه‌ک ئه‌وی یه‌که‌م رایکیشا. ئیستا
 عودژهن ده‌ستی لێک بلاوکردبوو. روومه‌تی هه‌روا بێج‌ووله‌بوو.
 چاوی له‌دوور بریوو، به‌لام روبه‌نس ده‌یزانی که‌سه‌یری ئه‌و
 دوورانه‌ناکات، به‌لکو سه‌یری ئاوینه‌یه‌کی خه‌یالی گه‌وره‌ده‌کات

که له بهرامبهری، له مابهینی زهوی و ئاسمان داندراوه. ئه و چاوی به وینهی خوی کهوت، وینهی ژنیک له خاچدراو که به سنگ و به روکی پروته وه دهستی لیک بلاوکردوو وه له گهل ئه و خه لکه درنده وه ده مبه هاواره، به جوشوخرۆشه وه له خوی ورد بو وه ته وه.

پوبه نس نهیده توانی چا و له م دیمه نه هه ل بگریت. کاتیک له ئه نجامدا توانی، به خوی گوت: «ده بن ئه م ساته وه خته له میژوی ئاییندا، به ناوی «خه ونی پوبه نس له پوما» تۆمار بگریت. ئه م ساته وه خته پر له راز و نه نییه تا ئیواره کاری تێ کرد. ئه و چوار سال بوو ته له فۆنی بق عودژهن نه کردبوو، به لام ئه و رۆژه ئیتر نه یوانی بهر به خوی بگریت، هه ر که گه پرایه وه بق ئوتیل ژماره که ی عودژهنی گرت. له ویدیو هیله که وه گویی له دهنگی نا ئاشنای ژنیک بوو. پوبه نس به شک و گومانه وه، له کاتیکدا به ناوی میرده که یه وه ناوی ده برد، گوتی:

«ده کری له گهل خاتوو... قسه بکه م؟»

دهنگی ئه و بهری هیله که گوتی:

«به لئ، خۆم.»

پوبه نس ناوی بچوکی عودژهنی به زماندا هات و دهنگی ژنه که ی ئه و بهر هیله که گوتی ئه و خاتوونه که تۆ ده ته وی مردوو وه.

پوبه نس به هه ناسه بپکی گوتی:

«مردوو ه؟»

«به لئ، ئه گنیه مردوو ه. تۆ کیت؟»

«من یه کیک له هاوړیکانی ئه وم.»

«ده کری ناوی خۆم بی بلیت؟»

«نا.»

ئه وه ی گوت و ته له فۆنه که ی دانا.

کاتیک که سیک له سهر په رده ی سینهما دهمریت، ده سته جی
 موسیقای پرسه بلاوده کریته وه، به لام کاتیک که سیک دهمریت
 که له ژبانی واقیعیماندا ناسیومانه، گویمان له هیچ موسیقایه ک نابیت.
 ته نیا چهند مردنیکى دهگمن، دوو یان سى، نهک زیاتر، ده توان
 تووشى شوکىکى قولمان بکن. مردنى ئه و ژنه که بؤ روبه نس
 رووداویکى لاهه کى بوو دایچله کاند و خه مبارى کرد، به لام تووشى
 شوکى نه کرد؛ به تایبهت چونکه چوار سال بوو له ژبانی روبه نس
 چوو بووه دهر و ئه و به ناچارى به و دوخه رها تبوو.

هه رچه نده نه بوونى عودژهن له ژبانی روبه نسدا دیارتر و
 به ره ستر له جاران نه بوو، به لام مردنه که ی هه موو شتیکى گورى.
 هه رجاریک که بیری ده که وته وه، ده بهیتایه پیشچاوی خوی که له شی
 چى به سهر هاتوه. ئایا له ناو تابووتدا ناشتوویانه؟ ئایا له شیان
 سووتاندوه؟ ئه و پومته ی بیجولله ی عودژهنى هیتایه پیشچاوی
 که له ئاوتنه یه کى خه یالیدا، به چاوی ته واو کراوه وه، سه بیری خوی
 ده کرد. روبه نس ده بیبى که پیلووی چاوه کانی به ئارامى له سهر یه ک
 دهنیشتن و پومته که ی له پریکا مرد، به لام چونکه ئه و
 پومته زور ئارام بوو، تپه پینی له ژبانه وه بؤ نه مان خیرا و
 هاواهنگ و جوان بوو. پاشان هیتایه پیشچاوی خوی که چی
 به سهر ئه و پومته هاتوه و ئه وهش زور ترسناک بوو.

«چ» هات بۆ لای. ئهوان وهك هه‌میشه‌به‌بیده‌نگی جووتبوون و له‌و‌ساته‌وه‌خته‌بیکۆتاییه‌دا‌دیسان‌رۆبه‌نس، به‌خه‌یال‌و‌ینه‌ی‌عودژهن‌ی‌هه‌تایه‌وه‌په‌شچاوی‌خۆی. ئه‌و‌وه‌ك‌هه‌میشه‌به‌سنگ‌و‌مه‌مکی‌رۆوته‌وه‌له‌به‌ر‌ئاوینه‌را‌وه‌ستا‌بوو،‌راسته‌وخۆ‌له‌په‌ش‌ی‌خۆی‌ورد‌بوو‌بووه‌وه. له‌و‌ساته‌دا‌رۆبه‌نس‌بیری‌كرده‌وه‌كه‌رهنگه‌دوو‌سال‌له‌مه‌وپه‌ش‌مرد‌بیت،‌ره‌نگه‌تا‌ئێستا‌پرچی‌به‌كاسه‌له‌ی‌سه‌ریه‌وه‌و‌چاوی‌له‌قاپیلكه‌كه‌یدا‌نه‌ما‌بیت. ده‌یوست‌زۆر‌زوو‌له‌م‌و‌ینه‌یه‌ر‌زگاری‌بیت،‌چونكه‌ده‌یزانی‌ئه‌گه‌ر‌وا‌نه‌ی‌نا‌توانیت‌له‌جووتبوونه‌كه‌ی‌به‌رده‌وام‌بیت. ئه‌و‌هه‌ولی‌دا‌خه‌یالی‌عودژهن‌له‌میشه‌ی‌خۆی‌بكاته‌ده‌ر‌و‌هۆش‌له‌سه‌ر‌«چ»،‌له‌سه‌ر‌هه‌ناسه‌زیندوو‌ه‌كه‌ی‌ئه‌و‌كۆبكاته‌وه،‌به‌لام‌میشه‌ی‌به‌قسه‌ی‌نه‌ده‌كرد‌و‌به‌ر‌قه‌وه‌و‌ینه‌ی‌وا‌ی‌چی‌ده‌كرد‌كه‌ئه‌و‌نه‌یده‌ویست‌بیبینیت. كاتیک‌میشه‌ی‌له‌ئه‌نجامدا‌ئاماده‌بوو‌به‌قسه‌ی‌بكات‌و‌واز‌له‌په‌شان‌دانی‌عودژهن‌له‌نیو‌تابووته‌كه‌بینیت،‌ئه‌وی‌له‌نیو‌بلیسه‌ی‌ئاگر‌دا،‌به‌و‌شینه‌كه‌په‌شتر‌بیس‌تبووی،‌په‌شان‌دا؛‌له‌شی‌گر‌گرتووی‌عودژهن‌(به‌توانایه‌کی‌سه‌یر‌كه‌ئه‌و‌قامی‌نه‌ده‌كرد)‌هه‌ستا‌و‌له‌ناوه‌راستی‌كووره‌كه‌دا‌دانیش‌ت. رۆبه‌نس‌له‌نیو‌و‌ینه‌ی‌ئه‌م‌له‌شه‌گر‌گرتوو‌ه‌دا،‌له‌پر‌ده‌نگی‌نارازی‌و‌هاندهری‌بیست: «توندتر!‌توندتر!‌زیاتر!‌زیاتر!»‌ئه‌و‌ناچار‌بوو‌واز‌له‌«چ»‌بینیت،‌بۆیه‌گوتی‌حالی‌باش‌نییه‌و‌دا‌وا‌ی‌لێ‌بور‌دنی‌لێ‌كرد.

پاشان‌له‌به‌ر‌خۆیه‌وه‌گوتی:‌دوا‌ی‌ئه‌و‌هه‌موو‌رۆودا‌وه‌ی‌ژیانم،‌ته‌نیا‌شتیک‌كه‌بۆم‌ما‌بیته‌وه‌یه‌ك‌و‌ینه‌یه‌و‌بیده‌چیت‌ئه‌م‌و‌ینه‌ش‌شتی‌کی‌ئێجگار‌تایبه‌تی‌و‌خۆشه‌ویستی‌تیدا‌بیت‌كه‌ئا‌وا‌خۆی‌له‌قوولایی‌ژیان‌ی‌سینكسیم‌دا‌شاردوو‌ه‌ته‌وه،‌شتی‌کی‌ته‌وا‌و‌جه‌وه‌ه‌ری.‌ره‌نگه‌له‌م‌سالانه‌ی‌دوا‌ییدا‌له‌به‌ر‌ئه‌وه‌جووت‌بوو‌بیتم‌كه‌ئه‌م‌و‌ینه‌له

زهینی خۆمدا بژیهنمهوه. ئیستا ئەم وینه گری گرتوووه و ئەو
پرومه ته جوان و بیجیوله خه ریکه لۆچ ده بیته، گرمۆله ده بیته، رهش
هه لده گه ریت و له ئەنجامدا ده که ویته ناو خۆله می شه وه.

بپیار وابوو «چ» هفته ی دواییش دیسان روبه نس ببینیته وه و
روبه نس پیشوه خته له وه ده ترسا که ئەو ویتانه له کاتی نزیکي و
جووتبووندا ئازاری بدن. به ته مای ئەوه که عودژهن له زهینی خۆی
ده رباویت، جاریکی دیکه ش له پشت میزه که ی دانیشته و سه ری
خسته ناو به ره دهستی و له یاده وه رییدا به شوین پاشماوه ی ئەو
ویتانه ی ژبانی سینکسییدا گه را، تا بتوانیت له باتی ویتنه ی عودژهن
دایان بنیت. ئەو چهند وینه یه کی دۆزییه وه و چونکه هه روا جوان و
وروژینه ر مابوون به خۆشییه وه سه ری سوورما، به لام له ناخی
خۆیدا له وه دلنیا بوو کاتیک له گه ل «چ» جووت بیته، یاده وه رییه که ی،
ئەو ویتانه ی پیشان ناده ن، به لکو وه ک گالته یه کی ترسناک، ویتنه ی
عودژهنی پیشان ده دن که له نیو ئاگر دانیشتوووه. روبه نس هه له ی
نه کردبوو؛ جاریکی دیکه ش له کاتی جووتبوونیا ندا ناچار بوو داوای
لنبوردن له «چ» بکات.

ئەو به خۆی گوت ئەگه ر په یوه ندی له گه ل ژنان مه ودا یه کیشی
به ین بکه ویت، زۆر گرینگ نییه؛ وه ک ده لین: ئەمجاره نا، جاریکی
دیکه، به لام ئەم مه ودا یه هفته له داوی هفته و مانگ له داوی
مانگیشی خایاند، تا ئەوه ی که روژیک تینگه یشت که ئیدی «جاریکی
دیکه» نه ماوه.

**به‌شی‌هوتهم
جه‌ژن**

له یانه ی ته ندروستی، ده میک ساله ئاوینه کان جووله ی قاچ و دهسته کان ده نویننه وه. شهش مانگ له مه وپیشیش ئاوینه کان، به پرکیشی ئیماگؤلۆگه کان، ته نانه ت هیرشیان بۆ مه له وانگه کهش هیتا. ئیمه له سی لاره که وتبووینه وه که مارۆی ئاوینه کان و لای چواره میش په نجه ره یه کی که وره بوو که به سه ربانی ماله کانی پاريسدا ده پروانی. ئیمه به جلی مه له وه، له پشت میزیکي قه راغ مه له وانگه که راوه ستابووین. مه له وانگه که پر بوو له و مه له وانانه که سه ربان ده خسته ژیر ئاوه که و به رزیان ده کرده وه و به قه موقال هه ناسه یان هه لده مژی. شووشه یه ک شه راب، که من بۆ جه ژنی سالوه که ریک داوام کردبوو، له سه ر میزه که داندرا بوو.

ئاقه ناریوس ته نانه ت عه زیه تی ئه وه ی نه کیشا که ئیم پرسی بۆچی ئه و جه ژنه م گرتوه، چونکه بیروکه یه کی تازه ی به میشکدا هاتبوو:

«بیر له وه بکه ره وه که دوو شانسیان پی دابیتی: شه ویک له گه ل ژنیکي جوان و به ناوبانگی جیهانی، که سیکي وه ک بریژیت باردۆ، یان گیزتا گاریۆ بخه ویت، به و مه رجه که که س نه زانیت، یان ئه وه ی که ده ست بخه یته گه ردنی ئه و ژنه و به شه قامی سه ره کیی شاردا پیاسه بکه ییت، به و مه رجه که هه رگیز له گه لی نه خه ویت. زۆر هه ز ده که م بزانه م له سه دا چه نده ی خه لک ئه م، یان ئه و

شانسه هه لده بژیرن. ئەلبەت ئەو هه پنیوستی به تۆیژینه وه یه کی ئامارییه،
بۆیه سهردانی چەند رینکخرا وه یه کم کرد که کاری ئامار و گشتپرسی
دهکن، به لام ههچکامیان ئاماده نه بوون یارمه تیم بدهن.»
«ناتوانم له وه تیبگه م که پرۆژهکانی تۆ چەنده جیددییه.»
«من هه رکاریک ده که م ده بی به جیدی وه ربگیریت.»
من درێژه م پێدا:

«بۆ نموونه هه ول ده ده م له و کاته دا به تهنیمه پینشچاوی خۆم
که خه ریکی له لای لایه نگرانی ژینگه باسی پرۆژه که ت بۆ فه وتاندنی
ئۆتۆمبیله کان ده که یت. دلنیام بۆخۆشت به هیوا نه بوویت قسه کانت
به جیدی وه ربگیرن!»

بۆ ساتیک راوه ستام. ئافه نار یوس هه روا بیدهنگ بوو.

«نه کا پیت وابوو بیت چه پله ت بۆ لیده ده ن؟»

ئافه نار یوس گو تی:

«نا، پیم وانه بوو.»

«ئه ی بۆ ئەو پینشیا ره ت کرد؟ بۆ ئەوه ی روه ی راسته قینه یان
ده ربخه یت، یان ده تو یست پینان بسه لمینیت که ویرای ئەو هه موو
ناره زایه تییه، له راستیدا ئەوانیش به شتیک له و شته ن که تو پنی ده لینی
شه یتان؟»

ئافه نار یوس گو تی:

«هه یچ له وه بیه ووده تر نییه که هه ول بده یت شتیک به خه لکی
که مژه بسه لمینیت.»

«که واته هر یه ک شت ده مینیته وه: تۆ ده تو یست گالته یان له گه ل
بکه یت، به لام بۆ ئەمه ش پیم وایه ئەو ره فتاره ت نالۆژیکی بووه.
بینگومان تۆ چاوه روانی ئەوه نه بوویت که ئەوان له قسه کانت بگن و
پینکه نن!»

ئاقەناریوس بە نیشانەى "نا" سەرى لەقاند و تا رادەیک بەخەمەوہگوتی:

«نا چاوەروانی ئەوہنەبووم. یەکیک لە تاییہتمەندیہکانی شەیتان ئەوہیہکەہەستی گالتەو جەفەنگی نییە. بابەتی کۆمیدی، تەنانەت ئەگەر ہیشتا مابیتیش، وەک شتیکی نادیری لئ ہاتوہ. گالتەو جەفەنگ ئیتر بیمانا بوہ.»

پاشان دریزەى پیدا:

«ئەم دنیاہەمووشتیکی بەجیددی وەرہەگریت، تەنانەت منیش. ئەمەواتەہمووشتیکی تەواو بوہ.»

«من پیم وایەکەس ہیچ بەجیددی وەرناگریت! ہەموو دەیانەوی خۆیان سەرى خۆیان قال بکەن!»

«ئەمەش دەگەریتەوہبۆ ہەمان شت. کاتیک ئەو "کەرپکی تەواوہ" ناچار دەبێ لەپروگرامی ہەوالەکاندا رای بگہینیت کەشەپکی ئەتۆمی سەرى ہەلداوہ،یان بوومەلەرزہیک پارسی خاپوور کردوہ، بینگومان ہەولدەدا خەلک سەرقال بکات. رەنگەئەو ہەر لە ئیستاوہبۆ ہەلومەرجیکی ناوا بەدوای نوکتەو قسەى خۆشدا بگەریت. ئەلبەت ئەمە پەیوہندی بەقسەخۆشییہوہ نییە؛ چونکەہەروا کەہەموو کەس لە کاتیکى ئاوادا دەیەویت خەلک بینیتەپنکەنین، ئەویش بۆ راگەیاندى بوومەلەرزہبەدوای نوکتەو قسەى خۆشەوہیہ. کەسێک کەبۆ راگەیاندى بوومەلەرزہبەدوای نوکتەو قسەى خۆشدا دەگەریت، بینگومان کارەکەى خۆى زۆر بە لاوہ جیددیہ و ہەرگیز بەخەیاڵشیدا نایەت کەکەسیکی گالتەچارہ. قسەخۆشى تەنیا ئەو کاتە بوونی ہەیہکەخەلک ہیشتا بتوان سنووری نیوان گرینگ و ناگرینگ لیک جودا بکەنەوہ، ئیستا ئەم سنوورەلیک جودا ناگریتەوہ.»

من ھاوړیکه م چاک دهناسم و زورجار خوم به لاساییکردنه وهی شیوهی قسه کردن و دهربرینی بیرکردنه وهکانی سهرقال دهگم، بهلام نهو هیشتا شتیکی له دهرروندایه که من نازانم چیه. من شیوهی رفتهاریم پین خوشه، به لامه وه سهرنجر اکتیسه، بهلام ناتوانم بلیم که به ته و اوی تینی دهگم. ماوهیهک له مه و پیش پیم گوت که ته نیا به یارمه تینی خوازه ده کریت له سروشتی که سیک بگین، به یارمه تینی تیشکی ناشکراکه ری خوازه، بهلام له وه تهی ئافه نارویوس دهناسم هرگیز نه متوانیوه خوازه یهک بدوزمه وه که شهرحی نهو بکات و به یارمه تینی نهو خوازه یه بتوانم تینی بگم.

«که واته نه گره له بهر خوشی و سهرقالی نه بوو، بوچی باسی نهو پلانته کرد؟ بو؟»

به رله وهی وهلامی من بداته وه، ھاواریکی سهر قسهکانی پین برین:

«پرؤفیسور ئافه نارویوس! نه وه تویت؟»

پیاویکی به ژنوبالا جوانی په نجا شهست ساله، به جلی مه له کردنه وه، له دهرکه وه به ره و ئیمه دهات. ئافه نارویوس ههستایه سهر پین. ههر دووکیان خوشحال بوون و ماوهیهکی زور دهستی په کتریان گووشی.

ئافه نارویوس ئیمه ی به یه کتر ناساند و زانیم که به ره و پرووی پاول بوومه ته وه.

ئەو لەلای ئیمەدانیشت و ئافەناریوس بە ئاشکرا ئاماژەى بە من کرد و گوتى:

«تۆ پۆمانەکانیت نەخویندوووەتەو؟» «ژیان لەشونینکی دیکەیه!»
دەبن بیخوینیتەو! هاوسەرەکم دەلى زۆر خۆشە!»

لەپەر بۆم دەرکەوت کە ئافەناریوس هەرگیز ئەو کتیبەى منى نەخویندوووەتەو. ماوەیەک لەو وپیش کە بەپرکیشییەو داواى نوسخەىکى ئەو کتیبەى لى کردم، بۆ ئەو بوو کە هاوسەرەکى تووشى بىخەوى بوو، پىوستى بەتەباریک کتیب بوو کە لەناو چیدا هەلیانلووشیت. ئەمە منى خەمبار کرد. پاول گوتى:

«هاتووم بۆ ئیرهو بە هیوام ئاوەکە کە یفم ساز بکات.»
پاشان کە چاوى بەشوشەى شەرابەکە لەسەر میزەکە کەوت، ئاوەکەى لە بیر چوووە.

«ئەو چى دەخۆنەو؟»
شوشەکەى هەلگرت و بە وردى سەیرى بەرچەسپەکەى کرد.
ئەوسا درێژەى پێدا

«لەبەیانییەو تە ئیستا خەرىکی خواردنەو.»
ئەرى دیار بوو. سەرم سوورما. من هەرگیز پێم وانەبوو کە ئەویش بخواتەو. هەرام لەپیشخزمەتەکە کرد تا پەراختى دیکەمان بۆ بینیت.

دهستان به قسه کردن له باره ی هه موو شتیکه وه کرد.
ئافه ناریوس چه ند جاری دیکه ش باسی رۆمانه کانی منی کرد که بۆ
خۆی نه یخویندبوونه وه و پاول ناچار بوو شتیگ بلیت که گرژیی
گوتنه که ی دایچه کاندم:

«من رۆمان ناخوینمه وه. بیروه ری، یان ژیاننامه، ئه مانه زیاتر
سه رقالم ده که ن و شتیان لی فیر ده بم. ئه م ماوه کتیبیکم له باره ی
سالینجر، رۆدین و دلدارییه کانی فرانتس کافکا خویندوو ته وه.
ههروه ها ژیاننامه یه کی زۆر چاکیشم له باره ی
هه مینگوایه وه خویندوو ته وه. ئای که ئه و پیاوه ساخته چیه، ئای
که درۆزنه، ئای که خۆبه زلزنه!»

پاول به خوشییه وه پیکه نی.

«ئای که سست و بیته کانه. سادیسته. پیاوسالاره، شیتی سینکسه،

دژه ژنه!»

من لیم پرسى:

«مادام تو وهک پاریزه ریک ئاماده یته تهنانهت به رگری
له پیاو کوژه کانیش بکه یته، بۆ به رگری له نووسه ران ناکه یته
که جگه له کتیبینوسین هیهچ تاوانیکی دیکه یان نییه.»
«چونکه ئه وان عه سه بیم ده که ن.»

پاول به خوشییه وه ئه م وه لامه ی دایه وه وه که میگ شه رابی له و
په رداخه کرد که پیشخزمه ته که بۆی هینابوو. ئه وسا دریزه ی به
قسه کانی دا:

«هاوسه ره که م ماله ر ده په رستیت. ئه و پئی گوتم که ماله ر دوو
حه فته له پیش رابه رایه تیکردنی سه مفونیای حه وت، ده رکه ی ژووریکى
پر له ده نگه ده نگى ئوتیله که ی له خۆی داخستوو وه له ئیواره وه تا
به یانی خه ریکى نووسینه وه ی ئورکستراکه ی بووه.»

من سهرم بۆ له قاند:

«به لى، له پراگ، سالى ۱۹۰۶. ناوى ئوتيله كەش ئەستىرهى شين

بو.»

پاول كەنەيهيشت قسه كانى پىن بېرم بەر دەوام بو:

«دەيهيتمە پيشچاوى خۆم كە لە ژوورى ئوتيله كە دانىشتوو و بە دەورى خۇيدا كاغەزى دەستنووسى ھەلپشتوو. ئەو دۇنيا بوو ئەگەر ميلۇدىي مومانى دوو، لەباتى ئۇبونا بە كلارينت بژەندريت، ھەموو كارەكە تىكە چىت.»

«من كە بېرم لە رۇمانە كەم دەكر دەو، گوتم:

«بىگومان وايه.»

پاول بەر دەوام بو:

«بە ئاواتە وەم پوژىك ئەم سەمفونىايە، سەرەتا بەو شتانە وە كە لە دوو ھەفتە يەدا پىنى زياد كردوون و پاشان بە پىن ئەو شتانە، بۆ كۆمەلىك گوئگرى پسپوور و خەلكى تايبە تەمەند بژەندريت. گرو دەكەم كە كەس ناتوانيت بە جياوازىي نىوان ئەو دوو ژەندەنە بزانيت. بە ھە لە تىمە گەن، ئاشكرايە ئەو موتيفە كە لە مومانى دوو ھەمدا بە فىالۆن دەژەندريت، لە مومانى كۆتاييدا بە فلوت دەژەندريت. ديارە ھەموو شتىكىش كارى لە سەر كراو، بىرى لى كراو تە وەو ھەستى پىن كراو. ھىچ شتىك بە رىكەوت نە سپىز دراو. ئەم كامبۇونە مەزەنە سەرساممان دەكات. لە تواناي زاكيرەو تىرامانمان تىدە پەرىنيت، وەھا كە تەنانەت دەمارگرژترين گوئگرە كانيش ناتوانن لە سەدا يەك زياترى تىيگەن و بە دۇنيايە وەمالە ريش گرىنگىيە كى ئەوتۆى بەم لە سەدا يەكە نە داو.»

پاول كە يفى بەو بۆچوونەى خۆى دەھات كە تەواو راستيش بو، بەلام من خەمبار و خەمبارتر بوو بووم. ئەگەر خوئەرىك يەك

رسته له کتیبه که ی من پشتگوئی بخت، ناتوانیت له هیج شتیکی بگات، به لام له کوئی ئەم دنیا به خوینه ریک ده بینینه وه که چاوپوشی رسته یه که نه کردبیت؟ نایا بوخۆم له هه موو کهس زیاتر باز به سه رسته و دیره کانداهه لنادهم؟ پاول به رده وام بوو:

«من حاشا له کاملبوونی ئەم سه مفۆنیا به ناکهم؛ ته نیا حاشا له گرینگی ئەم که ماله ده کهم. ئەم سه مفۆنیا زۆر چاکانه وه که کلیسه یه کی جامیعه بیسوودن، مرۆف ناتوانیت دهستی پینان بگات؛ ئەوانه نامرۆیین. ئیمه له بابته گرینگی ئەوانه وه زیده پرۆییمان کردووه. ئیمه له ئاست ئەواندا هه ستمان به سووکیوون کردووه. ئەوروپا، ئەوروپای تا ئاستی په نجا کاری پردهینه رانه که بوخۆشی تینان ناگات، دابه زاند. ته نیا سهیری ئەم نایه کسانیه قیزه ونه بکهن: ملوینه ها ئەوروپی له ئاست په نجا ناو که هه مووشتیکن، هیج نین. نایه کسانیا چینایه تی له به رامبه ر ئەم نایه کسانیه بانسروشتی و پر له سووکیه تیبه که خه لک ده کات به پرخ و مانای بوون به هه ندیک کهسی تر ده به خشیت، خه ساریکی زۆر گه وره نییه.»

شووشه که به تال بوو بووه وه. من هه رام له پیشخزمه ته که کرد که شووشه یه کی دیکه مان بو بینیت. ئەمه هه ودای قسه کانی لئوون کرد. بیرم هینایه وه:

«باسی ژیاننامه کانت ده کرد.»

بیری که وته وه و گوئی:

«ئۆی... به ئی.»

«له وه خووشحال بوویت که ده تتوانی نامه ی تایبه تی مردووه کان

بخوینیه وه.»

پاول که پنده چوو بیهوویت پیشوه خته ره خنه و گازنده ی به رامبه ره که ی رته بکاته وه، دریزه ی به قسه کانی دا:

«دهزانم، دهزانم. دهزانم خويندنه وهی نامه ی تایبه تیی که سینک، پرسینه وه له دوست و دلداره کانی پیشووی و دواندی دکتوره که ی بق په بیردن به زانیارییه نه نینیه کان کاریکی نامرؤفانه یه. ژياننامه نو سه کان که سانیکی هیچو پوچن و من هرگیز حه زناکه م، وهک چون ئیستا له لای تو دانیشتووم، له گهل ئه وانیش له سه ر میزیک دابنیشم. رۆبسیه ریش هرگیز له گهل ئه و که سه هیچو پوچانه دانه دهنیشت که چیژیان له سه یرکردنی دیمه نی ئیعدامی به کۆمه ل ده بینی، به لام ده یزانی که به بی ئه وان کاره که ی بق ناچیته سه ر. خه لکی هیچو پوچ ته نیا ئامیزی دادپه روه ری و نه فره تی شو ر شگیرانه ن.»

من لیم پرسى:

«به لام نه فره ت له هه مینگوای که ی شو ر شگیرانه یه؟»

«من باسی نه فره ت له هه مینگوای ناکه م! من باسی کاره که ی ده که م! من باسی کاره کانیا ن ده که م! پتویسته به دهنگی به رز راییکه به نم که پیم خو شه له خودی هه مینگوای زیاتر له باره ی هه مینگوایه وه شت بخو نیمه وه. پتویسته ئه وه پیشان بدريت که کارى هه مینگوای شکلیکی فرمۆله کراوی ژيانی هه مینگوایه و ئه م ژيانه ش وهک ژيانی هه موومان هه ژارانه و بیمانایه. پتویسته سه مفونیا که ی ماله ر پارچه پارچه بکريت و وهک موسیقای فیلمی ریکلام، بق کاغه ز توالت سوودی لی وه ربگیردریت. له ئه نجامدا پتویسته کوتایى به تو قان له نه مره کان به یندریت؛ ده سه لاتی لووتبه رزانه ی سه مفونیا نوکان و فاوسته کان برووخت!»

پاول سه رخوشی وشه کانی خو ی، هه ستایه سه ر پین و په رداخه که ی به رزکرده وه:

«دهخۆمه وه به خو شى کوتاییه اتنى رۆژگاره کۆنه کان.»

پاول له و ئاوینانه دا که په کتريان دهنوانده وه بیستوحوه ووت جار
 ده رکه و تېوو، نه وانهی که له سهر میزه که ی نه ولاتر دانیشتیوون به
 کونجکولیی هه سه یری ده ستیان ده کرد که په رداختیکی بهرز
 کردبووه وه. دوو پیاوی قه له ویش که له جه کووزییه که هاتبوونه ده ر،
 راوه ستابوون و له و بیستوحوه ووت دهسته ورد بوو بوونه وه
 که به حه و اوه وشک بوو بوون. سهره تا پیم و ابوو پاول بؤ نه وه ی
 شکویه کی زیاتر به وشه کانی بیه خشیت به و دؤخه جووله ی له خوی
 بریبوو، به لام دواتر ژنیکم بینی که به جلی مه له وه تازه هاتبووه
 ژوور، ژنیکي چل سالانه ی جوان و به ژنرېک، به لام به قاچی تا
 راده یه ک کورت و پاشیکي قوتی زله وه که وه ک تیریکي نه ستوور
 نیشانه ی له خواره وه گرتبوو. نه م تیره بووه هوی نه وه ی که من
 ده سته جی بیناسمه وه.

ژنه که سهره تا نیمه ی نه دی و راسته وخؤ به ره و مه له وانگه که چوو،
 به لام نیمه وه ها لنی ورد بوو بووینه وه که ناخرییه که ی سهرنجی
 راکیشرا و سوور بووه وه. که ژنیک له شه رمان سوور ده بیته وه،
 زؤر جوانه؛ له و کاته دا ئیتر له شی هیی خوی نییه. راستان بویت
 هیچ دیمه نیک به قه د دیمه نی نه و ژنه که له لایه ن له شی
 خویه وه ده ستردیژی پی کراوه جوان نییه! من ورده ورده به لاوازی
 نافه ناریوس له لای لاورام زانی. چاوم به ره و نافه ناریوس سووراند،
 جووله له روومه تی برابوو. وا دیار بوو نه م خؤراگرییه ی

له سووربوونه وهی روومه تی لاورا زیاتر په رده ی له نه پنییه کانی
هه لده دایه وه.

لاورا به خویدا هاته وه، بزه یه کی دوستانه ی بو کردین و له
میژه که مان نزیک بووه وه. ئیمه هه ستاینه سهر پی و پاول ژنه که ی
پی ناساندین. من هه روا سهیری ئافه نارویوسم ده کرد. ئایا دهیزانی
که لاورا ژنی پاوله؟ پیمنه وابوو نه یده زانی، به لام له وهش دلنیا نه بووم؛
له راستیدا له هیچ شتیک دلنیا نه بووم. ئه و که دهستی له گه ل لاورا
لیدایه وه، وهک ئه وهی که یه که م جار بیت له ژیانیدا لاورای دبیت،
سه ری بو دانه واند. لاورا خیرا ئیمه ی جیهیشت (من پیمنه وابوو
له وه خیراتر که ده بوایه) و خوی فریدایه ناو ئاوی مه له وانگه که وه.

له پر هه موو خو شیییه کی پاول بزر بو، به خه مه وه کوتی:

«خوشحالم لاوراتان بیینی. وهک ده لین ئه و ژنی ژیانی منه. ده بی
پیروژیایی له خوم بکه م. ژیان زور کورته و زور به ی خه لک هه رگیز
ناتوانن ژنی ژیانی خویان ببینه وه.»

پیشخزمه ته که شووشه یه کی دیکه ی هینا، لای خومان سه ره که ی
هه لپچری و هه موو په رداخه کانی پر کرد. پاول دیسان قسه کانی له
بیر چوو وه. کاتیک پیشخزمه ته که پرؤشت من بیرم خسته وه:

«باسی ژنی ژیانی خوتت ده کرد.»

پاول کوتی:

«به لی، ئیمه که چوله یه کی سن مانگانه مان هه یه. من که چیکی
دیکه شم له ژنه که ی پیشووم هه یه. ئه و سالیک له مه و پیش ماله که ی،
ته نانه ته به بی مالاواییش، جیهیشت. من خه مبار بووم، چونکه زورم
خوشده ویست. ده میک بوو که ئاگام لی نه بوو، تا ئه وهی که دوو روژ
له مه و پیش که رایه وه، هاوپی کوره که ی وازی لی هیناوه و»

مندالیکیشی خستووه ته باوه شییه وه، کچیکی بچووک. براده ران، من
نه وه یه کیشم هه یه! ئیستا چوار ژن دهوریان داوم!»
وه ها که یادی چوار ژن هیزیکی زوری بئ به خشیبیت، دریژه ی
بئ دا:

«بویه له به یانییه وه تا ئیستا خه ریکم دهخومه وه! به خوشی
په یوه ندیی دوو باره مان! به خوشی کچ و نه وه که م!»

لاورا له خواره وه له گهل دوو مه له وانئ تر خه ریکبوو شلپه شلپی
ده کرد، پاول زه رده خه نه ی ده کرد. زه رده خه نه یه کی تاییه تی و
ماندوو که دل م پئی ده سووتا. پیم وابوو کتوپر پیرتر بووبوو. کتوپر
پرچه پر و خوله میشییه که ی وه ک پرچی ته نکئ پیریژنیکی لی هاتبوو.
وه ک بیه ویت به ئیراده یه کی زوره وه له ئاست شالووی بیهیزی خوی
پاگریت، دیسانه وه په رداخه که ی به رز کرده وه وه هه ستا.

له و کاته دا گویمان لیوو لاورا دهستی به سه ر ئاوه که دا ده کوتا.
سه ری به ژوور ئاوه که وه پاگریتوو، وه ک ئه وه که تازه فیری مه له بووبیت،
به حه ز و تا راده یه کیش تووره بیه وه مه له ی باسکه ی ده کرد.

من پیم وابوو هه ر زه ربه تیکی دهستی لاورا، وه ک ساله یه ک
له دوا یه که کان به سه ر سه ری پاولدا ده کوترا. روومه تی پاول به
ئاشکرا له پیشچاوی ئیمه پیر ده بوو؛ ئیستا ئیتر بووبوو به پیاویکی
حه فتا ساله و ساتیکی دیکه ش ده بوو به هه شتا ساله و وه ک بیه ویت
له ئاست شالووی ئه و سالانه به رگری له خوی بکات، په رداخه که ی
به رز کردبووه وه و راوه ستابوو، به دهنگیک که ئانوسات هه موو هیزی
داچۆرابوو، گوئی:

«رسته یه کی به ئاوبانگم له سه رده می گه نجییه وه له بیر ماوه: ژن
داهاتووی پیاوه. کن ئه وه ی گوئووه؟ له بیرم نه ماوه. لیئین؟
که نه دی؟ نا. نا. شاعیریک ئه وه ی گوئووه.»

من گوتم: «ئاراگون.»

ئافەناریوس بە دلێشانە وەگوئی:

«یەعنی چی کە ژن داھاتووی پیاو؟ واتە پیاوھکان دەبن بە ژن؟!»

من لەم ڕستەگە مژانە یەناگەم!

پاول قسەکەی پێ ناخۆش بوو، گوئی:

«ئەم ڕستەگە مژانە نییە! ئەمە ڕستە یەکی شاعیرانە یە.»

من گوتم: «ئەدەبیات دەفەوتیت و ڕستە شاعیرانە گە مژانەکان بە

دنیا دا دەسووڕینە وە.»

پاول گوئی بە من نەدا. ئەو تازە بە وینەکەی خۆی زانیبوو

کە بیستوحوەت جار لە ئاوینەکاندا دەردەکەوت و نەیدەتوانی

سەیریان نەکات. ئەو بەرە و پیش و دواو نەویبە وە، ئاوری

لە یەکە یەکەی وینەکانی ناو ئاوینە کە دایە وەو بە دەنگی کز و لاوازی

پیریژنیک گوئی:

«ژن داھاتووی پیاو. ئەمە یەعنی دنیا کە سەردەمانیک لە شێوھی

پیاو دا ساز دەکرا، لە ئیستا بە دواو شێوھی بۆ ژن دەگوڕیت. دنیا

ھەرچەندە تەکنیکیتەر، میکانیکیتەر، ساردتر و ئاسنیتەر دەبیت، بە

ھەمان ڕیزەش پنیوستی بەو گەرمایە زیاتر دەبیت کە ھەر ژن،

دەتوانیت پنی ببەخشیت. ئەگەر بە تەمای ڕزگارکردنی دنیا بین،

دەبێ لە گەل ژندا بگونجین؛ بیلین با ژن رابەراییە تیمان بکات، بیلین با

دلرفینیی ھەتاھەتایی ژن Ewigweibliche رەگاژوی ناخمان بیت!»

پاول کە دەتگوت ئەم وتە پیغە مەبەرانی ھەموو توانای داچۆراندووە،

کتۆپر دە سالی دیکەش پیر بوو. ئیستا ئیتەر بوو بوو بە پیرە پیاویکی

تەواو لاواز و پەککەوتە کە تەمەنی لە نێوان سەدویبست بۆ

سەدوپەنجا سال بوو، تەنانەت توانای راگرتنی پەرداخە کەشی

نه مابوو؛ كه و ته سهر كورسييه كه ي و پاشان له ناكاو و راستگويانه گوتی:

«بئ ئه وهی ئاگادارمان بکاته وه گه پرايه وه. ئه و رقی له لاورايه و لاوراش رقی له ئه وه. ههستی دایکانه ههردووکیانی شه پانی کردووه. دیسانه وه دهنگی ماله ر له ژووریکه وه دیت و دهنگی جاز له ژووریکی دیکه وه. دیسانه وه داوام لی دهکن لایه نگیریان بکه م. دیسانه وه خه تونیشانم بو ده کیشن. له ئیستاوه دهستیان به شه کردووه و ژن که دهست به شه ر دهکن، ئیتر واز ناهینن.»

پاشان به نه پتی به ره و ئیمه نه وییه وه:

«قسه کانم به جیدی وهرمه گرن، هاورپیان. ئه وهی پیتان ده لیم راست نییه.»

وهک بیه ویت په رده له نه پتییه کی گوره هه لبداته وه، دهنگی نزم کرده وه: «خوشبه ختانه تا ئیستا پیاوان ئیداره ی شه ره کانیان کردووه. ئه گه ر ژنه کان شه پیان بکر دایه ئه وه نده بیبه زه یی و دل په ق بوون که ته نانه ت مرو فیکیش له سهر ئه م گوی زه وییه نه ده مایه وه.»

ئه وسا وهک بیه ویت ئیمه خیرا قسه کانی فراموش بکه ین، مسته کۆله ی به سهر میزه که دا کوتا و به دهنگی به رز گوتی:

«هاورپیان، خۆزگه موسیقا تیا بچوايه. خۆزگه باوکی ماله ر کاتیک دهیدی کوره که ی خه ریکه دهسته پ ده کات، زلله یه کی وای له بناگویی بسره واندایه که گۆستافی بچوک بو هه میشه که پ ببوايه و نه یه توانیایه دهنگی ته پل و فیالۆن لیک جودا بکاته وه. خۆزگه سووری کاره با له گیتاره کان بپرايه و به و کورسیانه وه بلیکایه که من به م دهستانه ی خۆم هه موو گیتار ژنه کانم پیتانه وه ده به سته وه.»

پاشان به دهنگی له سه رخۆ دریزه ی پئ دا:

«هاورپیان، خۆزگه من ده ئه وه نده ی ئیستا سه رخۆش بوومايه.»

پاول به دلشکاوایی له پشت میزه که دانیشت، نه وهنده خه مبار بوو که نه مانتوانی له وه زیاتر سهیری بکهین. هه ستاین، ده ورمان گرت و ده ستمان به پشتیدا هینا و لاواند مانه وه. کاتیک ئیمه ئه ومان ده لاوانده وه، کتوپر چاومان به هاوسه ره که ی کهوت که له ئاوه که هاته ده، به لاماندا تینه پری و به ره و ده رکه که پرۆشت. وا خۆی ده رخست که ده تگوت ئیمه هه ر نیشین.

ئایا نه وهنده له پاول توو ره بوو که ته نانه ت نه یده و یست سهیری پروومه تیشی بکات؟ یان له و دیداره چاوه پرواننه کراوه ی له گه له ئافه نار یوس نیگه ران بوو؟ هه رچی بووبیت، له و کاته دا که به لاماندا تیده په پری شتیکی وه ها به هیز و دلرفین له هه نگاوه کانیدا بوو که ئیمه وازمان له لاواندنه وه ی پاول هینا و هه رسیکمان نیگامان شوین خست.

کاتیک لاورا گه یشته ده رکه خولۆکه که که ده یگه یانده ژووری جله کان، شتیکی چاوه پرواننه کراو پرویدا: له پر سه ری به ره و میزه که ی ئیمه سووراند و به جووله یه کی نه وهنده سووک و دلرفین و ئاسووده دهستی به رز کرده وه که به لای ئیمه وه وه ک نه وه بوو توپیکی ئالتوونی له سه ر په نجه کانی هاتبینه ده ر و له سه ر ده رکه که له نگه ری گرتبیت.

له پر بزه یه ک نیشته سه ر پروومه تی پاول و توند دهستی ئافه نار یوسی گرت:

«چاوت لئ بوو؟ چاوت له و جوولهی بوو؟»

ئافه نار یوس گوتی «ئهری» و وهک من و پاول له و
توپه ئالتوونیه پاما که به سهر دهرکه که وه ددره وشایه وه. من لیم
پوون بوو که نه و جوولهی بۆ میرده سه رخۆشه که ی نه بوو.
نه وه جووله یه کی پۆژانه ی کاتی مالاوایی نه بوو، به لکو جووله یه کی
ئاوارته ی پر له مانا بوو. نه و جووله ی ته نیا بۆ ئافه نار یوس بوو.

ئه لبهت پاول گومانی لئ نه کرد، وهک نه وه موعجیزه یه ک
روویدابیت، ساله کان له شیان به جیهیشت و هه مدیسان وهک پیاوینکی
سه رنجراکیشی په نجا ساله ی لئ هاته وه که شانازی به پرچه پر و
خۆله میشییه که یه وه ده کرد. نه و که هه روا له دهرکه که و
توپه دهره وشاوه که ورد بوو بووه وه، دووباره ی کرده وه:

«ئاخ لاورا! ریک وهک خۆیه تی! ئاخ، نه م جووله! نه مه لاورایه!»

نه وسا به دهنگیکی پر له هه یه جانه وه پینی گوتین:

«یه که م جار که جووله یه کی ئاوی بۆ کردم نه و کاته بوو
که بر دبووم بۆ زاینکه. له وه وپیش به هیوای مندالبوون دوو جار
عه مه لیات کرابوو، کاتی مندالبوونی هه موومان دهرسانین. بۆ نه وه ی
من نیگه ران نه بم، نه یه یشت له که لی بچم بۆ ژووری زاینکه که، بۆ یه له
لای ئۆتۆمبیله که راوه ستام و نه ویش به ته نیا به ره و دهرکه که چوو.
کاتیک که یشته ناو دهرکه که کتوپر سه ری وه رچه رخاند و ریک وهک
ساتیک له مه وپیش، دهستی لئ به رز کردم وه. که که رامه وه بۆ ماله وه
ئیجگار نیگه رانی بووم و تاسه م ده کرد. بۆ نه وه ی له خۆمی نزیکتر
بخه مه وه، هه ولم ده دا لاسایی نه و جووله جوانه ی بکه مه وه که ئاوا
شه یدای کردبووم. نه گه ر که سینک چاوی پیم بکه وتایه، بینگومان پیم
پیده که نی. پشتم له ئاوینه که کردبوو، دهستم به رز ده کرده وه و سه رم
وه رده چه رخاند و له ئاوینه که دا زه رده خه نه م بۆ خۆم کرد. سی تا

په نجا جار نه ووم کرد و بیرم له نه و کرده وه. من له یه ک کاتدا هم لاورا بووم که دهستم له خوم بهرز ده کرده وه و هم خوشم بووم که سهیری لاورام ده کرد که به ره و پرووی خوم دهستم لئ راده و شینیت، به لام شتیکی تایبته له و جووله دا بوو: نه و جووله له من نه ده هات. به و په ږی ناو میدییه وه له نه جامدانی نه و جووله نه شارها و گالته جار بووم.»

ههستا و پشته له نیمه کرد. پاشان دهستی بهرز کرده وه و به ژوور شانیه وه ناوږی لئ داینه وه. به لئ، راستی دهگوت، گالته جار و قه شمه ږ بوو. نیمه پیکه نین. پیکه نینه که ی نیمه جور نه تی پئ به خشی چنده جاری دیکه ش نه و جووله ی دوو پات بکاته وه. له پیتشو زیاتر گالته جار بوو بوو. پاشان گوتی:

«دهزانن، نه مه جووله ی پیاو نییه، جووله ی ژنه. ژن به م جووله به ره و خوی راتان ده کیشیت. ده لئ: وه ره، شوینم بکه وه. نه نیوه ده زانن بؤ کوئ و نه بوخوشی، به لام نه وهنده به دلنیا ییه وه بانگتان ده کات که ده هینیت بؤ هه موو کوئ شوینی بکه ون. له بهر نه وه یه که من پیتان ده لیم: یان نه وه که ژن ده بیته داهاتووی پیاو، یان ره که زی مرؤف ده فه وتی، چونکه ته نیا ژن ده توانیت له ناخی خویدا هیوای بیهووده گوش بکات و به ره و داهاتوویه کی گومانووی رمان کیشیت، داهاتوویه که نه گهر ژنان نه بوونایه له میژ بوو برامان پیی نه مابوو. من به دریزایی ژیانم هه ولم داوه شوینم دهنگی نه وان بکه وم، ته نانه ت نه گهر نه و دهنگه ش شیت بیت و خو من هه رچییه ک بم شیت نیم. هیچ شتیک له وه جوانتر نییه که سینک که خوی شیت نییه، به شوینم دهنگیکی شیتدا پئ بنیته ناو دنیا یه کی نه ناسراوه وه.»

ئەوسا ديسان بە ويقارەو ەپرستەيەکی بەزمانی ئالمانی دەربەری:
«Ewigweibliche zieht uns hinan Das» کەمەندی ەتاھەتایی

ژن بەدوای خۆیدا رامان دەکیشیت!

شيعری گۆتەو ەک قازیکي سڤي لووتبەرز لەبن گومەزی
مەلەوانگە کەبالی کوتا و پاول کەلەئاوینەسیانییەکاندا دەرکەوتبوو،
بەرەو ئەو دەرکەخولۆکە کەتۆپی شادی بەردەوام لەوی
دەدرەوشایەو، سەر رڤ کەوت. ئەو ەيە کەم جار بوو کە دەمدی لە
ناخی دلێو ەشاد و خۆشحاله. چەند ەنگاوی ەلینایەو، سەری بە
ژوور شانیهو ەبەرەو ئیمەو ەرچەرخاند و جاریکي دیکەش دەستی لڤ
راو ەشاندين. پیکەنی. ديسانەو ەسورڤيکی دیکەي دایەو ەو
دووبارە دەستی لڤ راو ەشاندين. پاشان بۆ دواجار، و ەک پیاویکی
نەشارەزاسایی ئەو جوولە جوانەژنانەي کردو ە و لەودیو
دەرکە کەو ەون بوو.

من گوتم:

«ئەو لەبارەى ئەو جوولەووەزۆر چاک قسەى کرد، بەلام پىم
 واىت بە هەلەچووبوو. لاورا كەسى بۆ داھاتوو بانگ نەدەکرد،
 دەيوىست لە تۆ بگەيەنیت كە لێرەيەو لەبەر تۆش ھاتووہ بۆ ئێرە.»
 ئافەناریوس بێدەنگ بوو. روومەتى بى ھەستوخوست بوو. بە
 سەرزەنشتەوہ پىم گوت:

«بەزەيیت بە پاولدا نايەت؟»

گوتى:

«بۆ نا؟ بەزەيىم پىيدا دیت. من بەراست ئەوم خۆش دەویت.
 پياويكى ھوشيارە. پياويكى شوخە. پياويكى ئالۆزە. پياويكى
 خەمبارە. بەتايبەت نايى ئەو ھشمان لە بىر بچیت كە زۆرى يارمەتى
 داوم!»

پاشان بۆ ئەوہى وەلامى سەرزەنشتەكەى منيشى داىتتەوہ،
 سەرى لى خوار كردهوہو گوتى:

«من پيشنيارم بە تۆ كرد كەبا خەلك بەرەو پووى ئەم
 ھەلێژاردنە بگەيەنەوہ: كى دەيەویت بەدزيیەوہ لەگەل ریتا ھايوۆرس،
 يان گيترتا گاربۆ بخەویت و كى دەيەویت لە بەرچاوى خەلكدا
 پياسەى لەگەل بكات؟ ئەنجامەكان پيشوہختە پوون و ئاشكران:
 ھەمووكەس، تەنانەت كلۆلترين مرقوہەكانيش بە درۆ دەلین
 ھەزەدەكەن لەگەل يان بخەون، چونكە ھەموويان دەيانەویت لەلای

خویان، له لای هاوسه ره کانیان، تهنانهت له لای نه و
فرمانبه ره که چه له ش که چاودیری هه لېژار دنه که ده کات وه که سیک
ده ربکون که چه زیان له رابواردنه. به لام نه مه خوف ریودانه، نمایشیکی
گالته جارییه، ئیستا ئیتر که س چه زی له رابواردن نه ماوه.»

نه و دواهم رسته که ی به جه ختیکی زوره وه ده ربری و به
بزه یه که وه گوتی:

«جگه له من.»

نه وسا دریزه ی پی دا:

«گرینگ نییه نه وان چی ده لین، نه گهر به راست شانسی نه وه یان
ببویه، هه موویان، دووباره ی ده که مه وه هه موویان، نه وه یان به
لاوه خوشتر بوو که له شه قامدا پیاسه یان له گهل بکن،
چونکه هه موویان پییان خوشه ستایش بکرین، نه ک چیژ وه ربگرن.
چه زیان له نواندنه نه ک له راستی. ئیستا ئیتر راستی بو که س مانای
نه ماوه، بو هیچکه س، بو پاریزه ره که ی من که هیچ مانایه کی نه ماوه.»
پاشان به لوتفیکی تایبه ته وه گوتی:

«بویه به لیتت پی ددهم که پاول نازار ناکیشیت. نه و شاخانه
که ئیستا به سه رییه وه پروا ون، هه روا به نه بیندراوی ده میننه وه. نه و
شاخانه له کاتی هه واخوشیدا دهن به شینی ئاسمانی و له کاتی
بارانبارینیشدا دهن به خوله میتشی.»

پاشان دریزه ی پیتا:

«هه رچونیک بیت، هیچ پیاویک دل له و که سه پیس ناکات
که گوايه ده لیتن ویستوویه تی به هه ره شه ی چه قو ده سندرزیی بو سه ر
ژنیک بکات، هیچ پیاویک پی و نییه که سیک ی وا دوستی ژنه که ی
بیت. نه م دوو وینه پیکه وه ناگونجین.»

من گوتم:

«راوهسته‌بزانم. پاول به‌راست پیی وایه که تو
ویستوتو ته‌ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر ژنان بکه‌یت؟»
«خۆ من باسی ئه‌وه‌م بۆ کردوویت!»
«پیم وابوو گالته‌ده‌که‌یت.»
«بیگومان، خۆ من نه‌ینی خۆم ئاشکرا نه‌ده‌کرد.»
دریژه‌ی پیی دا:

«به‌ه‌رحال، من ئه‌گه‌ر راستیه‌که‌شم پیی بگوتایه‌ئه‌و بپروای پیی
نه‌ده‌کردم و ئه‌گه‌ر بپرواشی بگردایه‌ئیت‌ر گوینی به‌بابه‌ته‌که‌ی من
نه‌ده‌دا. من ته‌نیا وه‌ک که‌سینکی ده‌ستدریژیکه‌ر به‌لای ئه‌وه‌وه
گرینگم. ئه‌و سۆزیکه‌ی زۆر سه‌یری به‌من دا که‌وا دیاره
پاریزه‌ره‌که‌وره‌کان به‌تاوانباره‌که‌وره‌کانی ده‌ده‌ن.»
«ئه‌ی چۆن باسی شته‌کانت بۆ کرد؟»

«من باسی هیچم بۆ نه‌کرد. له‌به‌ر نه‌بوونی به‌لگه‌به‌ریاندام.»

«مه‌به‌ستت له‌نه‌بوونی به‌لگه‌چییه‌! ئه‌ی ئه‌و چه‌قویه‌؟»

ئافه‌ناریوس گوتی:

«حاشا له‌وه‌ناکریت که‌کاریکه‌ی زۆر دژوار بوو.»

من زانیم که‌هیچی زیاتری لێ تیناگه‌م، ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بووم و
پاشان گوتم:

«که‌واته‌تۆ به‌هیچ شتیه‌یه‌ک نه‌ده‌چوویته‌زیر باری

تایه‌دراندنه‌که‌؟»

ئافه‌ناریوس به‌نیشانه‌ی 'نا' سه‌ری له‌قاند. به‌شتیه‌یه‌کی سه‌یر

کاری تی کردبووم:

«تۆ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌مه‌یه‌ت ئاشکرا نه‌بیت، ئاماده‌بوویت وه‌ک

ده‌ستدریژیکه‌ر بگیریت؟»

له و کاته دا ئاخرييه که ی تیی گه یستم، نه گه ر ئیمه نه توانین ددان به گرینگی جیهاندا بنیتین، جیهانیک که خزی به گرینگ ده زانیت؛ نه گه ر پیکه نینی ئیمه له م جیهانه دا دهنگ نه داته وه، ته نیا یه ک هه لبارده مان بۆ ده مینیتته وه: نه ویش نه وه یه که جیهان به گشتی، وه ک بابه تیکی گالته جار ی وه ربگرین، واته بیکه ین به لیستۆک و که ره سه ی یاری. ئافه نار یوس یاری ده کا و به لای نه وه وه یاریکردن ته نیا شتیکی گرینگی نه م جیهانه ئاساییه یه، به لام نه و بۆخزی ده زانیت که که س به یارییه که ی پیناکه نیت. نه و کاتیک پینشیاره که ی پیشکه ش به لایه نگرانی ژینگه کرد، به ته مای سه رقالکردنی که س نه بوو، نه و ده یوست خزی سه رقال بکات. من گوتم:

«تۆ وه ک مندالیکی خه مۆک که برای بچووی نییه، له گه ل دنیا یاری ده که یته.»

به لئ، نه وه به لای ئافه نار یوسه وه خوازه یه کی شیواو بوو! له وه ته ی ده یناسم به دوای شتیکی ئاوادا گه راوم.

ئافه نار یوس وه ک مندالیکی خه مۆک بزه ی هاتی و گوتی:

«من برای بچووکم نییه، به لام تۆم هه یه.»

نه وسا هه ستا. منیش هه ستام. پیده چوو له پاش نه و دواهه م قسانه نی، هه یج کار یکمان نه بیت جگه له وه ی که باوه ش به یه کتردا بکه ین. به لام دیمان که مایۆمان له به ردایه و کاتیک بیرمان له لیکه له سوونی سه که پرووته کانمان کرده وه، تۆقاین. به پیکه نینه وه وازمان له باوه شپیدا کردن هینا و چووین بۆ ژووری جله کان. له وئ که گویمان له ده نکیکی ناسکی ژنانه ی تیکه ل به ده نگه گیتار بوو، ئیتر ئاره زووی قسه کردنمان نه ما. سواری مه سه ده که بووین. ئافه نار یوس به ره رو پارکینگه که ده چوو که ئوتۆمبیله ماره سدسه که ی لی راگرتبوو، من له نهۆمی یه که م لئی جودا

بوومه وه. له هۆله كه پینج پوومه تی جیاواز به ددانی سپی
چونیه كه وه، له نیو پینج تابلی گه وره دا كه به دیواره وه هه لواسرابوون،
پیم پیده كه نین. ترسام كه گازم لی بگرن، بویه خیرا به رهرو
شه قامه كه پوشتم.

شه قام پو بوو له و ئوتومبیلانه كه به رده وام سیگنالیان لی دها.
ماتورسیكله ته كان دههاتنه ناو پیاده پو كه وه و به ناو ریواره كاندا
ده پوشتن. بیری ئه گنیس كه وتمه وه. ریک دوو سال له مه و پیش بوو
كه له نهومی سهرووی یانهی ته ندروستی، کاتیک له سه ر موبله كه پالم
دابوو وه و چاوه پری ئافه ناریوس بووم، وینای ئه گنیس کرد. له بهر
ئه وه بوو كه ئه مرق داوای شوشه یه ك شه را بم کردبوو. من کوتایم
به نووسینی پومانه كه م هینابوو، ده مویست له و شوینه كه یه كه م جار
بیرو كه ی پومانه كه سه ری هه لدا بوو، به شانازییه وه جه ژن بگرم.

ئوتومبیله كان به رده وام سیگنالیان لی دها و گویم له دهنگی
توورپی خه لكه كه بوو. له هه لومه رجیكى ئاوادا بوو كه ئه گنیس چه زی
ده کرد گولیکى "له بیرم مه كه"، لقیك گولی "له بیرم مه كه" بكریت؛ پنی
خوش بوو وهك دوانیشانه ی جوانی، كه به دهگمهن ده بیندریت، له
به رچاوی خوی پرایبگریت.

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

دهزگای چاپ و پهخشس سهردهم

Sardam Printing & Publishing House

2015

هه‌ندیک له‌و بابەتانه که له «نەمری» دا
ئاوریان لێ دراوہتەوہ، چ ئەو بابەتە
گشتییانە که پەییوەندیان بە بوون و
شوناسی مرۆف، مانای ژیان، پەییوەندی،
عەشق، سینکس، شەرم و گوناھەوہ هەیه،
چ بابەتی تاییەتتری وەک:

دەور و کاریگەری ویتە و ویتە‌سازی
له ژبانی ئەمرۆماندا، هەموویان بە شیوەیه‌ک
له تانۆپۆی چیرۆکا چن‌راون و بە زمانی
چیرۆک دەر‌دە‌بە‌درین که تەنانه‌ت
خوینەری لاساری بیزار له خویندە‌وہی
بابەتی تیۆریکی و تەجریدیش بە شوین
خۆیدا رادە‌کێشیت